

கல்கி

KALKI 19.7.98 ரூ. 4.50

பொன்னியின்
செல்வன்

பொன்னியின் செல்வனா

இரண்டாம் பாகம்

சுழற் காற்று

சுழற் காற்று

சுழற் காற்று

வொன்னியின்

பூர்வ கதை

இளமைக்குச் சுமார் 970* ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சோழ சாம்ராஜ்யம் குமரி மூளையிலிருந்து வடபெண்ணை வரையில் பரவியிருந்தது. இரண்டாவது பராந்தகர் என்றும் பழையாறைச் சுந்தர சோழர் என்றும் பெயர் பெற்ற சக்கரவர்த்தி. அந்தப் பெரிய ராஜ்யத்தை ஆண்டு வந்தார். மூத்தரைய வம்சத்தை முறியடித்து, அவர்களிடமிருந்து விஜயபாயை சோழன் கைப்பற்றிய தஞ்சாவூர் நகரம், சுந்தர சோழரின் காலத்தில் சோழ நாட்டுக்குத் தலை நகரமாயிற்று. அதற்கு முன்பு நூறு ஆண்டு காலமாகக் குடந்தைக்கு அருகிலிருந்த பழையாறை, சோழர்களின் தலைநகரமாயிருந்தது.

சுந்தர சோழர் திருக்கோவலூர் மலையமாளின் மகள் வாளவன்மாதேவியை மணந்திருந்தார். அவர்களுக்கு இரண்டு புதல்வர்களும் ஒரு புதல்வியும் இருந்தனர். மூத்தவன் ஆதித்த கரிகாலன்; அடுத்தவன் குந்தவை; கடைக்குட்டிப் புதல்வன் பின்னால் சரித்திரத்தில் இராஜராஜ சோழன் என்று புகழ்பெற்ற அருள்மொழிவர்மன்.

சுந்தர சோழர் சிலகாலமாக நோய்வாய்ப்பட்டுத் தஞ்சாவூர் அரண்மனையில் படுத்த படுக்கையாயிருந்தார். பாசிச வாயுவினால் இரண்டு கால்களும்

வலுவிலிழந்து விட்டபடியால் நடமாடவும் பிரயாணம் செய்யவும் முடியாத நிலையில் இருந்தார்.

அன்னன் தம்பிகளான பெரிய பழுவேட்டரையரும், சின்னப் பழுவேட்டரையர் கீர்லாந்தக கண்டரும் சோழ சாம்ராஜ்யத்தில் அப்போது பேரதிகாரம் படைத்திருந்தார்கள். சாம்ராஜ்யத்தின் பொக்கிஷமும் தானிய பண்டாரமும் வரி விதிக்கும் அதிகாரமும் பெரிய பழுவேட்டரையரிடம் இருந்தன. சின்னப் பழுவேட்டரையர் தஞ்சைக் கோட்டையின் காவற் படைக்கு அதிபதியாக விளங்கினார்.

இளம் வயதிலேயே போர்க்களம் சென்று வீரத்தி வீரன் என்று பெயர் வாய்க்கிய ஆதித்த கரிகாலன், இளவரசுப் பட்டம் சூட்டப் பெற்றுக் காஞ்சியில் வடதிசைச் சாணியத்தின் அதிபதியாகத் தங்கியிருந்தான்.

தென் திசைப் படையின் மாதண்ட நாயகனாகிய அருள்மொழிவர்மன், இவங்கைத் தீவுக்குப் பெரும் படையுடன் சென்று போர் புரிந்து கொண்டிருந்தான்.

அவர்களுடைய சகோதரி குந்தவைப் பிராட்டியும் மற்றும் பல சோழ குலத்து அந்தப்புர மாதரும் பழையாறை நகரில் இருந்தார்கள்.

இத்தகைய சமயத்தில் நாடு

செல்வன்

ஆதிக்கத்திலிருந்து சுந்தர
சோழரை மீட்டுக
காஞ்சிக்குக் கொண்டுவர
விரும்பினான்.

காஞ்சியில் ஆதித்த
கரிகாலன் புதிதாய்
பொன் மாளிகை

நகரமெங்கும் ஓர் அநியமமான வதந்தி
பரவியது. சுந்தர சோழருக்கும்
அவருடைய குமாரர்களுக்கும் எதிராக
ஒரு பெரிய சதி நடக்கிறது என்பதுதான்
அவ்வதந்தி. பழுவேட்டரையர்களும்
மற்றும் சம்பவரையர் முதலிய சோழ
நாட்டுப் பிரமுகர்கள் பலரும் அச்சதி
யில் கைத்து செண்டுகூத்தனர்.

சுந்தர சோழரின் பெரிய தந்தையும்
சிவஞானச் செவ்வருமான
கண்டராதித்தரின் குமாரன் மதுராந்தகன்,
சிறு காலத்துக்கு முன்பு வரையில்
சிவபக்தியில் திளைத்த கைராக்கய
சீலனாக விளங்கினான். சின்னப்
பழுவேட்டரையரின் மகளை மணந்து
கொண்டதிலிருந்து அவனுடைய மனம்
மாறி உயக வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டது.
சுந்தர சோழர் சக்கரவர்த்திக்குப் பிறகு
மதுராந்தகனைச் சிம்மாசனம் ஏற்றுவது
என்று, சதி செய்தவர்கள்
தீர்மானித்திருந்தார்கள்.

வானத்தில் சில காலமாகத் தூமகேது
என்னும் வாய் நட்சத்திரம் காணப்பட்டு
வந்தது. இதை ஓர் உற்பாதமாக மக்கள்
கருதினார்கள். இராஜ வம்சத்தில் ஏதோ
விபரீதம் திகழப் போகிறது என்று நாடு
நகரமெல்லாம் ஜனங்கள் மிகுந்த
கவலையுடன் பேசிக் கொண்டார்கள்.

காஞ்சியில் இருந்த இளவரசன்
ஆதித்த கரிகாலன் காதுக்கு இச்
செய்திகள் எட்டின. தன்
தந்தையைப் பற்றி அவன் மிக்க
கவலை கொண்டான்.
பழுவேட்டரையர்களின்

கட்டியிருந்தான். சுந்தர சோழர்
காஞ்சிக்கு வந்து, சிறு காலம் அப்
பொன் மாளிகையில் தங்கியிருக்க
வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்து ஒலை
ஒன்று எழுதினான். அதை
வல்லவரையன் வத்தியத்தேவன் என்னும்
தன் அந்தரங்க நம்பிக்கைக்குரிய
வீரனிடம் கொடுத்து அனுப்பினான்.

ஆதித்தன் தன் இளம் வயதில்
நத்தினி என்னும் அச்சகர் வீட்டுப்
பெண்ணைக் காதலித்தான். அது தகாத
காதல் என்று செம்பியன் மாநேலி
அவனுக்குப் போதனை செய்தான்.
பிரசித்தி பெற்ற சிவஞான
கண்டராதித்தரின் பட்ட மகிஷி
செம்பியன் மாநேலி, சோழ வம்சத்தைச்
சேர்ந்த அனைவரும் அந்த
முதாட்டியிடம் பக்தி கொண்டு நடந்தனர்.
ஆதித்த கரிகாலனும் தன் பெரிய
பாட்டியின் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்
படிந்தான். ஆனால் நத்தினியை
அவனாக அடியோடு மறக்க
முடியவில்லை.

பெரிய பழுவேட்டரையர் அறுபது
பிராயத்துக்கு மேலே நத்தினியை
மணந்து கொண்டார். நத்தினி பழுவூர்
அரண்மனையில் சர்வாதிக்காசியாளன்.
தள்ளை நெருங்கிய யாரையும் தன்
இஷ்டப்படி செய்கிறதும் மாய மோகன
சக்தியை நத்தினி பெற்றிருந்தான்.

அமரர் கல்க

ஒருமுறை அவன் ஆதித்த கரிகாலனிடம் தன் சக்தியைச் செலுத்தினான். கந்தர சோழரைச் சிறையில் அடைத்து விட்டு, கிழவர் பழுவேட்டரையரைக் கொன்றுவிட்டு, தன்னை மணந்து தஞ்சை சிம்மாசனத்தில் ஏற்றுவிக்கும்படி ஆதித்தனைக் கேட்டான். அந்தப் பயங்கரச் செயலுக்குக் கரிகாலன் உட்பட மறுத்து விட்டான். ஆவிலும் இப்போது தஞ்சையுக்குப் போவது என்றாலே கரிகாலனுக்கு அச்சமாயிருந்தது. ஆகையினாலேயே வந்தியத் தேவனை அனுப்பினான்.

வந்தியத்தேவன், வழியில் கடம்பூர் சம்பவனாரயர் மாளிகையில் தங்கிவிருந்தபோது, சோழ நாட்டுப் பிரமுகர்களின் சதியாலோசனையைப் பற்றித் தெரிந்து கொண்டான். பிறகு, தஞ்சையூர் போய்ச் சேர்ந்தான். அங்கே நத்தினியைச் சந்தித்துப் பனை இலச்சினைபுள்ள முத்திரை மோதிரத்தை வாங்கிக் கொண்டான். அதன் உதவியால் கந்தர சோழரைப் பேட்டி கண்டான். அவரைச் சூழ்ந்திருந்த அபாயங்களைப் பற்றி எச்சரிக்கை செய்ய என்னிய சுமயத்தில் சின்னப் பழுவேட்டரையர் வந்து குறுக்கிட்டான்.

வந்தியத்தேவன் தற்செயலாகத் தஞ்சையூர்ப் பொக்கிஷம் கவத்திருந்த நிவவறையைப் பார்க்க நேர்ந்தது. இதை அதிந்த பழுவேட்டரையர்கள் அவன் தப்பிச் செல்லாமல் கைப்பற்ற முயன்றார்கள். அவர்களுடைய வீரர்களுக்கு அவன் 'டிமிக்கி' கொடுத்து விட்டுப் பழையாறையை அடைந்தான். குந்தவை தேவியைப் பார்த்து ஓவையைக் கொடுத்தான்.

ஏற்கெனவே குந்தவையைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டு, வந்தியத்தேவன் தன் உள்ளத்தை அவளுக்குப் பறிகொடுத்திருந்தான். குடந்நையிலும்

அரிசிவாற்றங்கடியிலும் அவளைச் சந்தித்தும் இருந்தான். இவங்கைக்குப் போக வேண்டும் என்ற ஆசையும் அவன் மனத்தில் குடி கொண்டிருந்தது எனவே குந்தவை சொன்னபடி அவன் ஈழத்துக்கு உடனே செல்ல ஆயத்தமானான். "பொன்னியின் செல்வ! இராஜ்யத்துக்குப் பேரபாயம் வந்திருக்கிறது. உடனே புறப்பட்டு வா!" என்று குந்தவை ஓலை எழுதிக் கொடுத்தாள். அதை எடுத்துக் கொண்டு வந்தியத்தேவன் புறப்பட்டான்.

ஆதித்த

கரிகாலனுடைய உள்ளம் மிகக் குழம்பியிருந்தது. வந்தியத்தேவனைப் பற்றித் தகவல் ஒன்றும் தெரியாதபடியால் அவனுடைய கவலை அதிகமாயிற்று. தம்பிக்கு இளவரசுப் பட்டம் கட்டிவிட்டுத் தான் வெளி நாடுகள் பயவற்றுக்கும் சென்று தமிழர் வீரத்தையும் சோழர் புகழையும் நிலைநாட்ட விரும்பினான்.

ஆலகவால் தான் தன் சகோதரன் அருள்மொழிவர்மனைத் தருவித்துக் காஞ்சியில் இளவரசுப் பட்டம் குட்டிவிட்டுத் தான் ஈழத்துக்கும், சாகவகம், புப்பகம், கடாரத்துக்கும் போக விரும்பினான். அவனுடைய மற்றோர் அந்தரங்க நண்பனான பல்வவு குல பார்த்திபேந்திரனை அழைத்துத் தன் மளக் கவளவகளை வெளியிட்டான்.

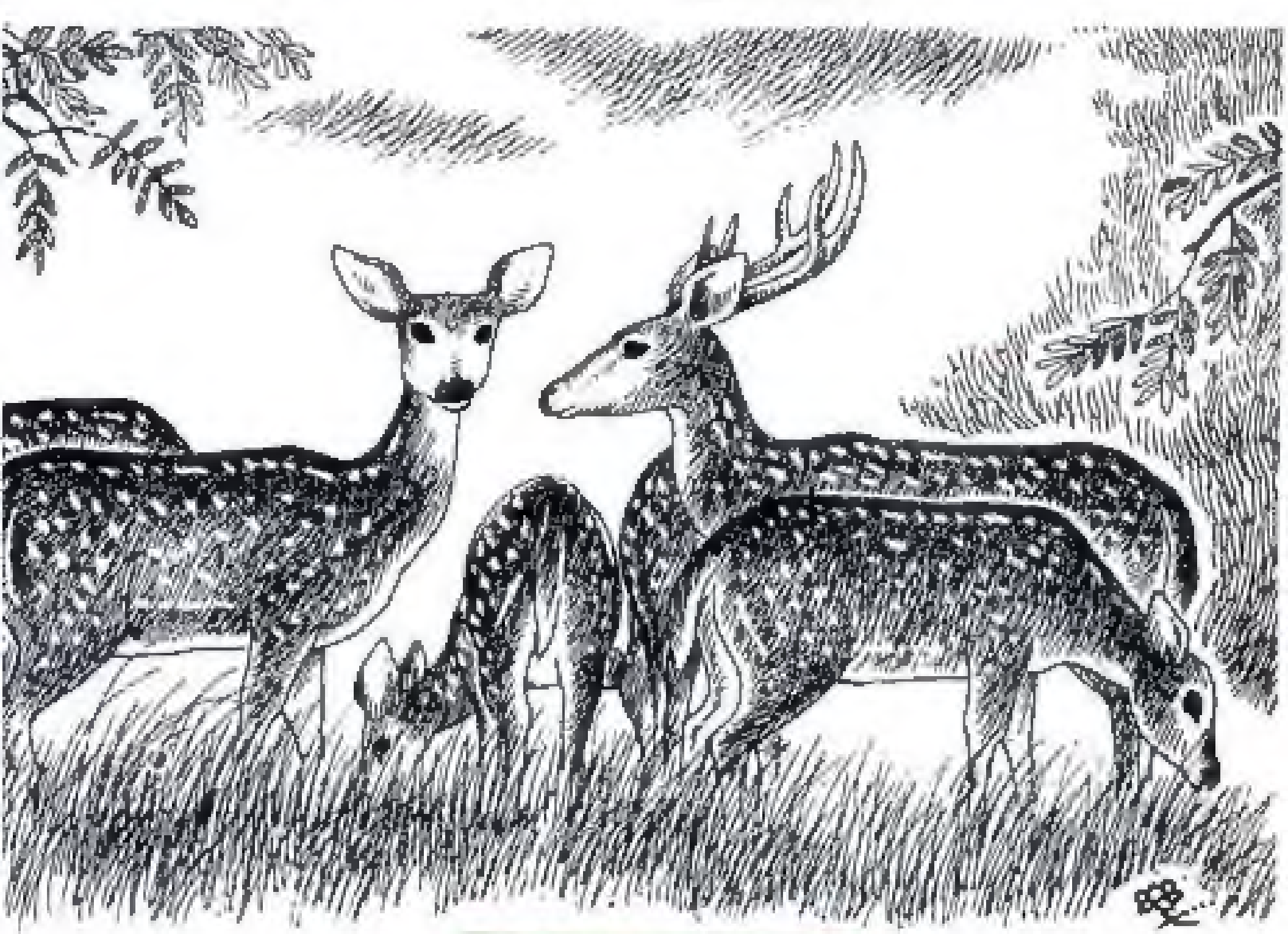

இவங்களுக்குச் சென்று
அருள்மொழிவர்மனை உடனே
காஞ்சிக்கு அழைத்து வரும்படி
பணித்தான். பார்த்திபனும் அதற்குச்
சம்மதித்தான்.

வந்தியத்தேவன் தன் பிரயாணத்தில்
ஆழ்வார்க்கடியான் என்னும் வீர
வவுண்டவனைச் சந்தித்தான்.
ஆழ்வார்க்கடியான் நாடெங்கும்
சஞ்சரித்துத் துப்பறிந்து வந்தான்.

ஆனால் பாருடைய சார்பில் அவன்
வேலை செய்கிறான் என்று
தெரியவில்லை. ஆகையால் அவன்
பேரில் வந்தியத்தேவனுக்கு நியமம்
உண்டாகியிருந்தது.

இனி, இவ்விதழில் ஆரம்பமாகும்
“பொள்ளியின் செல்வன்” இரண்டாம்
பாகத்தைப் பழைய நேயர்களோடு புதிய
வாசர்களும் சேர்ந்து படிக்கத்
தொடங்கலாம்.

முதல் அத்தியாயம்

பூங்குழலி

இ

ந்த நேரம் அளமதி பெற்று
விளங்கியது. கோழிக் களர
யின் ஓரத்தில் கடல் அளவ
அடங்கி ஓய்த்திருந்தது.
கட்டு மரங்களும் படகு

களும் களரைய நெருங்கிக் கொண்டிருந்
தன. கடலில் இளர தேடச் சென்ற பற
வைகள் திரும்பி வந்து கொண்டிருந்தன.
களரயில் சிறிது தூரம் வெண் மணல்
பரந்திருந்தது. அதற்கு அப்பால் வெகு

தூரத்துக்கு வெகு தூரம் காடு படர்ந்
திருந்தது. காட்டு மரங்களின் கிளை ஆட
வில்லை; இலைகள் அசையவில்லை.
நாலாபக்கமும் நிசப்தம் நிலவியது. செங்
கதிர்த தேவன் கடலும் வானும் கலக்கும்
இடத்தை நோக்கி விரைந்து இறங்கிக்
கொண்டிருந்தான். மேகத்திரள்கள் சில
சூரியனுடைய செங்கதிர்களை மறைக்கப்
பார்த்துத் தாங்களும் ஒளி பெற்றுத் திகழ்ந்
தன.

கரை ஓரத்தில் கடலில் ஒரு சிறிய
படகு மிதத்தது. கடலின் மெல்லிய
அலைப் பூங்கரங்கள் அந்தப் படகைக்
குழந்தையின் மணித் தொட்டியை ஆட்டு
வது போல மெள்ள மெள்ள அசைத்தன.
அந்தப் படகில் ஓர் இளம் பெண் இருந்
தாள். அவளைப் பார்த்ததும் சேந்தன்
அமுதன் தன் மாமன் மகனைக் குறித்து
வர்ணனை செய்தது நமக்கு நினைவு
வருகிறது. ஆம்; இவள் பூங்குழலியாகத்
தான் இருக்க வேண்டும். பெயருக்குத்
தகுந்தாற் போல் இவள் கூந்தலில் ஒரு
நாழம்பூவின் இதழ் அழகு பெற்றுத்
திகழ்ந்தது. நீண்ட கரிய கூந்தல் கருண்டு
கருண்டு விழுந்து, அவளுடைய கடைந்
தெடுத்த தோள்களை அலங்கரித்தன.
கடல் அலைகள் கரையில் ஒதுக்கும்
சங்குகள், சிப்பிகள் முதலியவற்றை ஆர
மாக்கி அவள் அவ்வித்து கொண்டிருந்
தாள். ஆனால் இளையெல்லாம் அவளு
டைய மேலியில் பட்டதனால் தாங்களும்
அழகு பெற்றனவேயன்றி, அவளை
அலங்கரித்ததாகச் சொல்ல முடியாது.
அழகே ஒரு வடிவம் தாங்கி வந்தால்,
அதற்கு எந்த ஆபரணத்தைக் கொண்டு
அழகு செய்ய முடியும்?

பூங்குழலி படகில் ஓய்வாரமாகச்
சாய்ந்து கொண்டு பாடினாள். அவளு
டைய கானத்தைக் கேட்பதற்காகவே
கடலும் அலை அடங்கி ஓய்த்திருந்தது
போலும்! அதற்காகவே காற்றும் வீசி
அடிக்காமல் மெள்ளத் மெள்ளத் தவழ்ந்து
வந்தது போலும்! தூரத்தில் தெரிந்த
காட்டு மரங்களும் இலை அசையாமல்
நின்று அவளுடைய கானத்தைக் கவன
மாகக் கேட்டன போலும்! வானமும்

பூமியும் அந்த கானத்தைக் கேட்டு மதி
மயங்கி அசைவற்று நின்றன போலும்!
கதிரவன் கூட அந்த கானத்தை
முன்னிட்டே மூலைக் கடலை அடைந்
தும் முழுதி மறையாமல் தயங்கி நிற
கிறான் போலும்!

தேனில குழைத்து வானில் மிதந்து
வந்த அப்பாடலை நாமும் சற்றுச் செலி
கொடுத்துக் கேட்கலாம்.

"அலை கடலும் ஓய்த்திருக்க

அகக் கடல்தான்

பொங்குவதென்?

நில மகளும் துலியுகையில்

நெஞ்சாகத்தான் பதைப்பது மேன்?

காட்டியில் வாழ் பறவைகளும்

கடிகளைத் தேடினவே!

வேட்டுவரும் வில்லியரும்

விடு நோக்கி ஏகுவரே!

வானமும் நாலிவமும்

மோனமதில் ஆழ்த்திருக்க

மான்விழியான் பெண்ணொருத்தி

மனத்தில் புயல் அடிப்பதுமேன்?

வாரிதியும் அடங்கி நிற்கும்

மாருதமும் தவழ்ந்துவரும்

காரிசையான் உளந்தனிலே

காற்று சுழல் றடிப்பதுமேன்?"

அந்த இளமங்களின் உள்ளத்தில்
அப்படி என்ன சோகம் குடிகொண்டிருக்
குக்குமோ, தெரியாது! அவளுடைய தீங்
குரவில் அப்படி என்ன இன்ப வேதனை
கலந்திருக்குமோ, தெரியாது! அல்லது
அப்பாடலின் சொற்களோடு ஒருவேளை
கண்ணீரைக் கலந்துதான் பாடலை
அமைத்துவிட்டார்களோ, அதுவும் நாம்
அறியோம். ஆனால் அந்தப் பாடலை
அவள் பாடுவதைக் கேட்கும்போது
நமக்கு நெஞ்சம் விம்மி வெடித்து விடும்
போன்ற உணர்ச்சி ஏனோ உண்டாகிறது.

பூங்குழலி கானத்தை நிறுத்தினாள்.
படகின் துடுப்பை நாலு தடவை வலித்
தாள். படகு கரை அருகில் வந்து சேர்ந்

தது பூங்குழலி படவிலிருந்து துள்ளிக் குதித்துக் களையில் இறங்கினான். படகைக் களையில் இழுத்துப் போட்டான். களையில் சில வட்டு மரங்கள் குப்பலாகக் கிடந்தன. அவற்றின் மீது படகு சாய்ந்து நிற்கும்படி தூக்கி நிறுத்தினான். சாய்ந்து நின்ற படகில் நானும் சாய்ந்து கொண்டு ஒருமுறை சுற்றுமுற்றும் பார்த்தான்.

பிதோ! கலங்கரை விளக்கின் உச்சி மண்டபத்தில் நீ மூட்டியாகி விட்டது. நீ தூவாலை விட்டு எரி கிறது. இனி இரவெல்லாம் அந்த ஜோதி எரிந்து கொண்டிருக்கும். கடலில் செல்லும் மரக்கலங்களுக்கு அது "அருகில் நெருங்க வேண்டாம்!" என்று எச்சரித்துக் கொண்டிருக்கும். கோடிக் கரை ஓரத்தில் கடலில் ஆழமே கிடையாது. வட்டு மரங்களும் சிதிர்ப் படகுகளும் தான் அந்தப் பகுதியில் கரை ஓரமாக அணுவி வரலாம். மரக்கலமும் நாவாயும் நெருங்கி வந்தால் தரை தட்டி மணலில் புதைந்து விடும். வேகமாகத் தளையில் மோதினால் கப்பல் பின்ந்து உடைத்தும் போய்விடும். ஆதலின், கோடிக்களையில் உள்ள கலங்கரை விளக்கம் கப்பல் ஓட்டிகளுக்கு மிகவும் அவசியமான உதவியைச் செய்து வந்தது. மற்றொரு பக்கத்தில் குட்டை மரங்கள் அடர்ந்த காட்டின் நடுவில் கோபுரம் ஒன்று தலை தூக்கி நின்றது. அதனடியில் கோடிக்கரைக் குழகர் கோலில் கொண்டிருந்தார். சுமார் இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் இந்தக் கோடிக்கரைக்கு வந்தார். காட்டின் மத்தியில் தன்னந்தனியே கோலில் கொண்டிருந்த குழகரைத் தரிசித்தார். "அந்தோ! இறைவா! இப்படி இந்தக் கடற்கரைக் காட்டின் மத்தியில் துணையின்றித் தனியே இருந்தீரே? இருக்க வேறு இடமாயில்லை? பக்தர்கள் கட்டங் கட்டமாக உமது புகழைப் பாடிக்கொண்டிருக்கும் ஸ்தலங்கள் எத்தனையோ இருக்க, இந்தக் கோடிக்கு வந்து பயங்கரக் காட்டிலே தனியே கோலில் கொண்டிருப்பதென்? இக்கோடியேனுடைய

கண்கள் இந்தக் காட்சியையும் காண நோந்ததே!" என்று மனமுருகிப் பாடினார்.

"கடிதாய்க் கடற்காற்று வந்தெற்றக்
கடிதாயேன்"

குடிதானவலே இருந்தாற்
குற்றமாவோ?

கொடியேன் கண்கள் கண்டன
கொடிக் குழகர்
அடிகேள் உமக்கார் துணையாக
இருத்தீரே?"

"மத்தம் மலிகுழ் மறைக்காததன்
றென்பால்
பத்தர் பவர் பாடலிருத்த பரமா!
கொத்தார் பொழிலுழ் தருகொடிக்
குழகர்
எத்தாற் தனியே விருத்தாய்? எம்
பிரானே?"

ஸ்ரீ சுந்தர மூர்த்தி நாயனார் வந்து தரிசித்து விட்டுப் போன இருநூறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் கோடிக் கரைக் குழகர் அதே நிலையில்தான் இருந்தார்.* சுற்றிலும் இன்னும் கொஞ்சம் காடுகள் மண்டிப் போயிருந்தன. அக்காடுகளில் மரப் பொந்துகளில் ஆந்தைகளும் கடைகளும் குழறின. பார்ப்பதற்குப் பயங்கரமான வேடுவர்கள் சிலர்தான் காட்டின் மத்தியில் ஆங்காங்கு குடிசை போட்டுக் கொண்டு வசித்தார்கள்.

ஆம், ஒரே ஒரு வித்தியாசம் இருந்தது. ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் இங்கு வந்திருந்தபோது கலங்கரை விளக்கம் இல்லை. சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, முதற் பராந்தகரின் காலத்திலேதான் அது கட்டப்பட்டது. கலங்கரை விளக்கத்தில் பலவி் செயலோடுக்கென்று சில ஓட்டு வீடுகள் அமைச் சுற்றிக் கட்டப்பட்டன. கோடிக்கரைக் குழகர் கோலில் பூனை

* ஆகிய ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் இன்றைக்கும் கோடிக்கரைக் குழகர் அதே நிலையில்தான் இருந்து வருகிறார்!

செய்யும் பட்டரும் அங்கே வந்து குடி
யேறினர்.

பூங்குழலி கடற்கரை ஓரத்தில்
படின் மீது சாய்ந்த வண்ணம்
நாற்புறமும் பார்த்தாள். கலங்கரை
விளக்கத்தைப் பார்த்து அந்தப் பக்கம்
போகலாமா என்று யோசித்தாள். பிறகு,
குழகர் கோயிலின் கோபுர கலசத்தை
நோக்கினாள். அச்சமயம் கோயிலில்
செமங்கலம் அடிக்கும் ஓசை கேட்கவிட,
பூங்குழலி ஒரு தீர்மானத்துக்கு வந்தாள்.
அதற்குள் வீட்டுக்குப் போய் என்ன செய்
வது? கோயிலுக்குப் போகலாம். பட்ட
ரைத் தேவாரம் பாடச் சொல்லிக் கேட்க

லாம். பிறகு பிரசாதமும் வாங்கிக்
கொண்டு வரலாம்.

இப்படி முடிவு செய்து கொண்டு பூங்
குழலி கோயில் திருந்த திசையை நோக்கி
நடந்தாள். ஆடிக் கொண்டும் பாடிக்
கொண்டும் துள்ளிக் குதித்துக் கொண்டும்
நடந்தாள். வழியில் மான் கூட்டம் ஒன்
றைக் கண்டாள். மான்கள் மலரல்
வெளிவந்த தாண்டிக் காட்டை நோக்கிக்
சென்று கொண்டிருந்தன. ஏழெட்டுப்
பெரிய மான்களோடு ஒரு சிறிய மான
குட்டியும் பாய்ந்து பாய்த்து ஓடிக் கொண்
டிருந்தது. மான் கூட்டத்தைப் பார்த்ததும்
பூங்குழலிக்கு உற்சாகம் உண்டாயிற்று.
அவற்றைப் பிடிக்கப் போவது போல்

தொடர்ந்து நுதித்து ஓடினான். ஆனால் என்னதான் விவரமாக ஓடினாலும் மாள்களோடு போட்டியிட முடியுமா? மான் கூட்டம் பூங்குழலியை முத்திக் கொண்டது.

முன்னால் சென்ற மாள்கள் ஓரிடத்தில் நாலு கால்களையும் தூக்கி வானத்தில் பறப்பது போல் நீண்ட தூரம் தாவிக் குதித்தன. அங்கே புதை சேற்றுக் குழி இருக்கிறதென்று பூங்குழலி ஊகித்துக் கொண்டான். பெரிய மாள்கள் எல்லாம் அக் குழியை ஒரே தாண்டலில் தாண்டி அப்பால் பத்திரமாய் நிறங்கி விட்டன. ஆனால் மான் குட்டியினால்

முழுதும் தாண்ட முடியவில்லை. அக் களர ஓரமாக அதன் பின்னங்கால்கள் சேற்றுக் குழியில் அகப்பட்டுக் கொண் டன. முன்னங் கால்களைக் களரரில் ஊன்றி, மான் குட்டி ஆன மட்டும் களர ஏற முயன்றது. ஆனால் அதன் பின்னங் கால்கள் சேற்றில் மேலும் மேலும் புதைத்து கொண்டிருந்தன தாய் மான் களரவில் நின்று குட்டியின் நிலைையைக் கவலையுடன் நோக்கியது. அதனால் தன் குட்டிக்கு உதவி எதுவும் செய்ய முடிய வில்லை.

இவதெல்லாம் ஒரு நொடியில் பார்த்து அறிந்து கொண்ட பூங்குழலி, அந்தப் புதை சேற்றுக் குழி எங்கே

முடிவிறது என்பதைக் கண்டு தெரிந்து
கொண்டான் புதைகுழி ஓரமாக ஓடிச்
சென்று கெட்டியான இடத்தின் வழி
சென்று கடந்து எதிர்ப்புறத்தில் மான்
குட்டி சேற்றில் அகப்பட்டுக் கொண்டு
தவித்த இடத்தை அணுகினான் தாய்
மான் முதலில் அவனைக் கவனி மிரள்
டது. பூங்குழலிக்கு மானின் பாணை தெரி
யும் போலும் மிருதுவான குரலில் அவன்
ஏதோ சொல்லவும் தாய் மான் பயம் நீங்கி
நின்றது. பூங்குழலி பாதை போன்ற கழிவான
கால் ஓரத்தில் புதைகுழியைக் கண்ட பூங்கு
ட்டகார்ந்து எகெகென நீட்டி மான்
குட்டியைப் பற்றிப் பலமாக இழுத்துக்
கொண்டேற்றினான் சில வினாடி நேரம்
அந்த மான் குட்டியின் உடம்பு சில
நேரம் கவலையுடன் பூங்குழலி போன்ற கழிவான
தாய் மான் அதனருகில் நின்று மோந்து

பார்த்துத் திரியும் உழியைப் போலும்
அவயன்வதான்' அடுத்த வினாடி தாயும்
குட்டியும் மீண்டும் பாயந்தோடின

இ கொஞ்சமும் நன்றியில்லாத மிருக
தன்மையை எவ்வுறு பூங்குழலி தவிர்த்து
தானே சொல்லிக் கொண்டான் "ஆனால்
மவிதர்களை விட இந்த மான்கள்
மட்டமாய்ப் போய் விடவில்லை" என்று
அவனே தேறுதலும் சொல்லிக் கொண்
டான்

மிறகு மறுபடியும் குழகர் ஆலயத்தை
தோக்கி நடந்தான்

புணவ்வெனியைத் தாண்டியதும்
மரஞ்செடிகள் அடர்ந்த காட்டு
வழியில் போக வேண்டியிருந்தது
அந்தக் காட்டை இயற்கையின் விசித்
தாய்க்காள் என்று சொல்வதற்குரிய

ஓம். அங்கே சுற்பாறைகளினால் அமைந்த மலைகளோ, குன்றுகளோ இல்லை. ஒரே மலைவெளிதான். ஆங்காங்கு மணல் மோட்டி மணல் மோட்டின் மீது செடிகளும் மரங்களும் முளைத்ததினால் கெட்டிப்பட்டுக் குன்றுகளாகவே மாறிப் போயிருந்தன. குன்றுகளாகப் பக்கத்தில் பள்ளங்களாக இருந்தன. அந்தளவு காட்டில் வழி காட்டு பிடித்துப் போவது எளிதான காரியமன்று. வேகு தூரம் நடந்து விட்டது போலத் தோன்றும். ஆனால் திரும்பத் திரும்பப் புரப்பாட இடத்துக்கே வந்து கொண்டிருப்போம்.

பு பஞ்சுழலி அந்தக் காட்டு வழியில் புகுத்து அது விரைவாக நடத்து ஆலவதிகளாகவே வந்து சேர்ந்தான்.

கோவிலுக்கு வெளியிலும் உட்பிராகாரத்திலும் கொள்ளை, பன்னீர் முதலிய மரங்கள் ஒங்கி வளர்ந்து மலர்ந்து குழுவிக் கொண்டிருந்தன.

புங்குழலி ஆலவத்துக்களை போன்ற பட்டர் அவனைப் பார்த்து முகமலர்ந்தார். அந்தக் கோவிலுக்குள் கவாமி தரிசாரம் செய்வதற்காக வருவோர் அருண்ட ஆதலின் அருண்டமாக வருகிறவரைப் பார்த்துப் பட்டர் மகிழ்வது இயல்புதானே.

தேவகாய் முடியும் பிரணாதமும் கொண்டு வந்து பட்டர் கொடுத்தார். "அம்மா! கொஞ்சம் காததி நுகிறாயா? நாஜும் இக்கோ சந்திதிலைப் பூட்டிக் கொண்டு விட்டுக்கு வருகிறேன்." என்றார். இருட்டிய பிறகு அந்தக் காட்டு வழியில் செல்வது கொஞ்சம் சிரமமான காரியத்தான். ஆனால் வழி காட்டுவதற்குப் புங்குழலி இருந்தால் கவலையே இடையாது.

"இருக்கிறேன் ஓயா!" எனக்கு அவசரம் ஒன்றுமில்லை. மெதுவாகக் கோவில் வாகவகரியங்களை முடித்துக் கொண்டு புரப்படுங்கள்" என்று புங்குழலி கூறி விட்டதக் கோவில் பிராகாரத்துக்கு வந்தான். மரக்கிளை ஒன்றைப் பிடித்துக் கொண்டு பிராகாரத்தின் மதில் கவரின் மேல் தரளி ஏறினான். மதில் மூலையில் நந்திபகவானுடைய பெரிய சினை ஒன்று அமைந்திருந்தது. அந்தச் சினை மீது சிறிது சாய்ந்தவண்ணம் மதில் மீது காலை நீட்டிப் படுத்தான். தேவகாய் முடிவைப் பாலினால் சுறண்டிச் சாப்பிட்டுத் தொடர் வான்.

நா வாபறமும் இருள் சூழ்ந்து வரும் விகித்திரத்தைப் புங்குழலி பார்த்துக் கொண்டேயிருக்கையில், குதிளரலின் காலடிச் சத்தத்தைக் கேட்டான். சத்தம் வந்த வழியே ஆவலுடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். குதிளரக காலடியின் சத்தம் அவருடைய உள்ளத்தில் ஏதேதோ பழைய நரபகங்கள் எழுப்பி அவனாக கைவு போகத்துக்குக் கொண்டி போயிற்று எவ்விருந்தோ இனத்தெரியாத ஒரு துக்கம் வந்து நெஞ்சை அடைத்தது. வருகிறது யாரா?

யிருக்கக் கூடும்' யாராவிருந்தாலும் நமக்கு என்ன கவலை? கொஞ்ச நாளாகப் புது ஆள்கள் வருகிறதும் போகிறதும் அதிக மாயத்தானிருக்கிறது. இராஜாங்க காரிய மாக வருகிறார்கள்; போகிறார்களாம். தேற்றுகளுக்குக் கூட இரண்டு பேர் வந் திருந்தார்கள் அவர்களையப் பார்ப்பதற்கே அருவருப்பாயிருந்தது. அண்ணனைப் படகு வலிக்கச் சொல்லி சுழத்துக்குச் சென்றார்கள் பன்முகம் நின்றபடி கொடுத்தார்கள் அவர்களுடைய பணத்திலே இடி விழுந்தும்' யாருக்குப் பணம் வேண் டும்' பணத்தை எவததுக் கொண்டு இந்த நடுகாடடிச் என்ன செய்வது? ஆனால் அண்ணனுக்கும் அண்ணிக்கும் பணம் என்றால் ஒரே ஆணை. எதற்கோ தெரிய வில்லை! சேர்த்துச் சேர்த்துப் புதைத்து வருகிறார்கள்.

குதிரைக் காலடிச் சத்தம் இதோ அருகில் நெருங்கி வருகிறது. ஒரு குதிரை அவை இரண்டு குதிரை கள் வருவது போல தோன்றுகிறது இதோ அவை தென்படுகின்றன. பன்னத்தி லிருந்து மெள்ள மெள்ள மேட்டில் ஏறி வருகின்றன நெடுதூரம் பிரயாணம் செய்து களைத்துப் போன குதிரைகள் ஒவ்வொரு குதிரை மீதும் ஓர் ஆள் வந் திறான் முதலில் வருகிற குதிரை மேல் வருகிறவன் வாலிபப் பிராயத்தவன் பார்க்க இவ்வுட்கணமாயிருக்கிறான் வால்ட்சாட்டமாகவுயிருக்கிறான் முகத்தில் கம்பீரம் இருக்கிறது ஆனால் அவனுடைய இருதய அந்தரங்கத்தில் குடிகொண்டிருக்கும் அந்த இன்னொரு முகத்தின் அழகம் கம்பீரமும் எங்கே? இவனுடைய முகம் எங்கே? பார்க்கப் போனால், இவனுடைய முகம் மரபு பொருதில் இருக்கும் ஆதலால் முகம் மாடுரியல்லவா சப்பா டையாயிருக்கிறது?

குதிரையின் மேல் வந்த இருவரில் முதலில் வந்தவன் நமது பழைய தன்ம வாகிய வடிவவளையன் வந்தியத்தேவன் தான் பின்னால் வந்தவன் எவததேவன் னுடைய மகன். இருவரும் பழையாறையி லிருந்து இங்கே வந்து சேர்வதற்குள்

இளைத்துக் களைத்துச் சேர்வற்றுப் போயிருக்கிறார்கள் ஆயினும் வந்தியத் தேவனுடைய முகம், கோயில் மதிலுமேல் காணல் தீட்டிச் சாயந்து கொண்டிருந்த பூங்குழலியைக் கண்டதும் சித்தி மலர்ந் தது அவன் தன்னுடைய முகத்தை உற்றுப் பார்த்ததுக் கொண்டிருக்கிறான் என்று தெரிந்ததும் அவனுக்கு இயற்கையான உற்சாகமே பிறந்து விட்டது அவனும குதினையை நிறுத்தி விட்டு அவனுடைய முகத்தை ஆர்வத்துடன் உற்றுப் பார்க்க வானான் தன் முகத்தை மரபு பொந்தி யுள்ள ஆந்தையின் முகத்தோடு அவன் ஒப்பிடுகிறான் என்று மட்டும் அவன் அறிந்திருந்தால் அவ்வளவு உற்சாகப்பட டிருக்க முடியாதுதான். ஒருவர் மனத்தி லுள்ளதை இன்னொருவர் முழுதும் அறிய முடியாமலிருப்பது எவ்வளவு அறு கூலமாயிருக்கிறது?

குதிரை மேல் வந்தவன் தன்னை உற்றுப் பார்த்ததுக் கொண்டிருக்கிறான் என்பதைப் பூங்குழலி அறிந்தான் எனில் தான் தேவகாய மூடி எவததுக் கொண்டு பல்லினால் கண்ணடித் தின்று கொண்டிருப்பதையும் நினைத்தான். உடனே எவகிருந்தோ ஒரு நாளை உணர்ச்சி வந்து அவனைப் பற்றிக் கொண்டது. பிராகார மதிலு கவரிலிருந்து வெளியே வெண் மணலில் குதித்தான் மதிலு கவர் ஓரமாக ஓடத் தொடங்கினான்.

அதைப் பார்த்த உடனே வந்தியத் தேவனுக்கும் குதிரை மேலிருந்து குதிக்கத் தோன்றியது குதித்துப் பூங்குழலியைப் பின்தொடர்ந்து பிடிப்பதற்கு ஓட வேண்டும் என்றும் தோன்றியது அவ வாரே அவனைத் துரத்திக் கொண்டு ஓடி னான்.

இந்த அர்த்தமற்ற செயலின் காரண காரியங்களை யார் கண்டு பிடித்துச் சொல்ல முடியும்? ஆயிரம் பதினாயிரம் ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து வந்த மனித குலத்தின் பரம்பரை இயற்கைதான் பூங் குழலியை ஓடச் செய்தது என்றும், அதுவே வந்தியத்தேவனைத் துரத்திப் பிடிக்கச் செய்தது என்றும் சொல்ல வேண்டியதுதான்.

(தொடரும்)

வானநியின் செல்வன்

இரண்டாம் அத்தியாயம்

சேற்றுப் பள்ளம்

கா

ட்டிலும் மேட்டிலும்
கவல்லும் முள்ளிலும்
அந்தப் பெண்ணைத்
தொடர்ந்து வந்தியத்
தேவன் ஓடினான் ஒரு
சமயம் அவன் கண

னுக்குத்

தெரிந்தான் மறு கணத்தில்
மறைந்தான் இனி அவளைப்
பிடிக்க முடியாது என்று
தோன்றியபோது மறுபடியும்
கண்ணுக்குப் புலப்படலான்
மாய மாரீசனைத் தொடர்ந்து
இராமர் சென்று கதை வந்தியத்
தேவனுக்கு நினைவு வந்தது
ஆனால் இவன் மாயமும்
அவ்வு மாரீசனும் அவை. இவ
னுடைய கால்களிலே மானின்
ஃவகம் இருக்கிறது என்பது
மட்டும் நிச்சயம். அமமமமா!

என்ன விளரலாக ஓடுகிறான்? 'எதற்காக
இவனைத் தொடர்ந்து ஓடுகிறோம்' இது
என்ன ஸபத்தியக்காரத்தனம்?' என்று
எண்ணினான் உடனே அதற்கு ஒரு
காரணமும் கற்பித்துக் கொண்டான்
கோடிக்கரை தெருங்க தெருங்க, சேந்தன்

அமுதன் வர்ணித்த
மங்களமின் நினைவு
அவனுக்கு அடிக்கடி
வந்து கொண்டிருந்தது
இவன் அந்தப் பூங்கூழை
பாகத்தான் இருக்க
வேண்டும் இவனுடன்
சிறேகம் செய்து கொண்
டால் வந்த காரியம்
நிறைவேறுவதற்கு அனு
கூல மாயிருக்கும்

கல்கி கலெக்ஷன்

அமரர் கல்கி

அத்துடன், கலங்கரை விளக்கத்துக்குப் போக வழி கேட்கும் தெரிந்து கொள்ளலாம். தொலை தூரத்தில் வருமபோதே அவர்களுக்குக் கலங்கரை விளக்கின் உச்சி தெரிந்தது. ஆனால் அளத நெருங்குவது எளிதாகவில்லை காட்டுக்குள் புருந்ததும் கலங்கரை விளக்கு தெரிய வேயில்லை காட்டுக்குள்ளே சுற்றிச் சுற்றி வருவதாக ஏற்பட்டதே தவிர, வழி அகப்படவில்லை. இந்தச் சமயத்திலே தான் குழகர் கோவிலின் மதில் கவரின் மேல் பூங்குழலியை வத்தியத்தேவன் கண்டான். அவளைப் பிடித்து வழி கேட்கலாம். என்று பார்த்தால், அவள் இப்படி மாய மாண்பு போல் பிடி படாமல் ஓடுகிறாள்? இவளை இப்படியே விட்டு விட்டுத் திரும்ப வேண்டியதுதான்! ஆனால் ஓட்டப் பந்த வத்திலேகூட ஒரு பெண்ணுக்குத் தோற்பது என்றால், அதுவும் மனத்துக்கு உகந்ததாயில்லை.

ஆ! அதோ திறந்தவெளி வந்து விட்டது. சுற்றுத் தூரத்தில் நீலக் கடல் தெரிகிறது. விரிந்து பரந்து அளமதி குடி கொண்ட அந்தக் கடலின் தோற்றம் என்ன அழகாயிருக்கிறது! அதோ கலங்கரை விளக்கமும் தெரிகிறது அதன் உச்சியில் இப்போது ஜோதி கொழுந்து விட்டு எரிகிறது அதன் செந்திறக் கதிர்கள் நாலா பக்கமும் பரவி விழந்து விசித்திர ஜால வித்தைகள் புரிகின்றன.

இந்த இடத்தில் இந்தப் பெண்ணைப் பின் தொடர்வதைவிட்டுவிட்டு கலங்கரை விளக்கை நோக்கிப் போகலாமா? கூடாது! கூடாது! இந்தத் திறந்த வெளியில் இவளை ஒடிப் பிடிப்பது கவபம். இங்கே அவ்வளவு மனலாகக் கூட இல்லை. காடு, மணலில், ஸ்தலவிலலை, பூமியில் புல் முளைத்துக் கெட்டிப் படடிருக்கிறது. சில இடங்களில் சேறு காயந்து பொறுக்குப் படர்ந்திருக்கிறது. இங்கேயெல்லாம் நடங்கனின்றி ஓடலாம். அந்தப் பெண்ணை இலகுவாய்ப்

பிடித்துவிடலாம்! மேலும் அவள் கடலை நோக்கியல்லவா ஓடுகிறாள்? எவ்வளவு ஓடினாலும் முடிவில் கடலோரத்திலே சென்று அவள் நின்றுதானே ஆக வேண்டும்! ஒருவேளை இந்த விதையான பெண் கடலிலேயே முழுதி மறைந்து விடுவாளோ! அடா! குதி ளரயிலேயே ஏறி வராமற் போனோமே? அப்படி வந்திருந்தால் இந்தத் திறந்த வெளியில் ஒரு தொடியில் இவளைப் பிடித்து விடலாமே?

பிதோ அவள் சுற்றுத் தயங்கி நிற்கிறாள். தேரே கடலை நோக்கி ஓடாமல் வலது பக்கமாகத் திரும்பி ஓடுகிறாள்! தன்னிடம் பிடிபடாமல் இருப்பதற்காக வலது புறத்தில் சுற்றுத் தூரத்தில் தென்பட்ட காட்டை நோக்கி ஓடுகிறாள் காட்டுக்குள் அவள் புதுந்து விட்டால் நிச்சயமாகப் பிடிக்க முடியாதுதான்! இத்தனை நேரம் ஓடியதும் வீண்! வத்தியத் தேவனுடைய கால்களும் அச்சமயம் கெஞ்ச ஆரம்பித்தன அவனுக்கு மேல் மூச்சு கிழ மூச்சு வாங்க ஆரம்பித்து விட்டது.

மீண்டும் அவளுடைய மனத்தை மாற்றிக் கொண்டு விட்டாள் போலும்! காட்டுக்குள் போகும் எண்ணத்தை விட்டுவிட்டாள் போலும்! பம்பரத்தைப் போல் ஒரு சுற்றுச் சுற்றித் திரும்பி ஓடி வருகிறாள் கலங்கரை விளக்கின் அடிக்குப் போக நினைத்தாள் போலும். ஒரு நாலு பாய்ச்சல் பாயந்தால் அவளைப் பிடித்துவிடலாம். எகப்பிடியாக அவளைப் பிடித்து, "பெண்ணே! ஏன் இப்படி என்னைக் கண்டு மிரண்டு ஓடுகிறாய்? உனக்கு உன் காதலனிடமிருந்து செய்தி கொண்டு வந்திருக்கிறேன்" என்று சொன்னால், எத்தனை அதிசயம் அடைவான்! சேந்தன் அமுதன் அவனிடம் ஒன்றும் சொல்லி அனுப்பவில்லை என்பது உண்மையான

அதனால் என்ன? ஏதாவது சொந்த
மாகக் கற்பனை செய்து சொன்னால்
போகிறது..!

வந்தியத் தேவன் மனத்திற்குள்
ஜீர்மாவீத்தபடி தன் வேகத்தில்
மிச்சமிருந்த வகிணமையெய்க்
லாம் உபயோகித்துப் பாயந்து ஓடி
னான். திரும்பி ஓடி வந்து கொண்
டிருந்த அவளை நாலே பாயச்சலில்
பிடித்துவிடலாம் என்பதுதான் அவனு
டைய உத்தேசம். திடீரென்று, "ஐயோ"
என்றான், தனக்கு என்ன நேர்ந்து
விட்டது என்பது முதலில் அவனுக்கே
தெரியவில்லை. பிறகு புலப்படத்
தொடங்கியது. அவனுடைய கால்கள்
இரண்டும் சேற்றில் புதைந்து கொண்டி
ருந்தன. முதலில் பாதங்கள் மட்டும்
புதைந்தன பிறகு கழுக்காக் புதைந்தது
முழங்கால் வரைவிக் சேறு மேலேறி
விட்டது!

அடடா! இந்த இடம்
நமஸம் எப்படி ஏமாற்றி
விட்டது? மேலே பார்த்
தால் தன்றாய்க் காயந்து
பொறுக்குத் தட்டிவிடுக
ிறது உள்ளே சேறு
இன்னும் காயலில்லை
என்றுமே முழுமைபுர
காய முடியாத புதை
சேற்றுக் குழிகளைப்
பற்றி வந்தியத்தேவன்
கேள்விப்பட்டதுண்டு
ஆடு மாடுகள், குதிரை
கள் யானைகள் கூட
அப் பள்ளங்களில்
அகப்பட்டுக் கொண்
டால் கிற்று சிறிதாக
உள்ளே அமுங்கிக்
கொண்டே போய்க்
கடைசியில் முழுதுமே
முழுவி மறைந்துவிடுமாம்!

அத்தகைய புதை சூழ்தானே இது! அப்
படித்தான தோன்றுகிறது. முழுக்கூறும
மறைந்துவிட்டதே! மேலும் உள்ளே
இறங்கிக் கொண்டே விடுபபோமா?
வீணாவில் தொண்ட வளரக்கும் புதைந்து
விடும போலிருக்கிறதே! யானைகளை
உம குதிரைகளையும் விடங்கி ஏப்பம்
விடும் புதை சேறு தமனைச் சுமமா
விட்டுவிடுமா? ஐயோ! இதுவா தமது
முடிவு? நாம் கண்ட எத்தனை எத்
தளையோ பகற் கனவுகள் எல்லாம்
இதிலேயே புதைந்துவிட வேண்டியது
தான்! இந்த அபாய வேளையில் அந்த
விசித்திரமான பெண் வந்து எககொடுத்
துக் காப்பாற்றினால்தான் உண்டு தப்பி
வதற்கு வேறு வழியில்லை. ஒரு பெருங்
கூச்சல் போட்டுப் பார்க்கலாம்- இவ்
வீதம் என்னவிக் வந்தியத்தேவன்
"ஐயோ! நான் செத்தேன்" சேற்றில்

கரையில் காலகளை நன்றாய் ஊன்றிக் கொண்டு வந்தியத்தேவனுடைய கைகளைப் பற்றிக் கரையில் இழுத்து விட்டான் அமமமமா! அக்க மெல்லியவாளின் கைகளிலேதான் எவ்வளவு வலிமை! தஞ்சைபுரி கோட்டைத் தளபதி சிவனப் பழுவேட்டரை யருடைய இரும்புக் கைகளைவிட இவருடைய கரங்கள் அதிக உறுதி வாயிருக்கின்றனவே!

கரை ஏறியதும் வந்தியத்தேவன் கல கலவென்று சிரித்தான் அவனுடைய கால்கள் மட்டும் கொஞ்சம் நடுங்கிக் கொண்டிருந்தன

"என்னைக் காப்பாற்றிக் கரை சேர்த்துவிட்டதாக உனக்கு எண்ணம் போலிருக்கிறது! நீ வந்திராவிட்டால் நான் கரையேறியிருக்கமாட்டேன் என்று நினைத்தாயோ?" என்றான்

"பின் எதற்காக அப்படி, 'ஐயோ' ஐயோ" என்று கத்தினாய்?" என்று பூங்குழலி கேட்டாள்

"உன்னை ஒடி விடாமல் தடுத்து நிறுத்துவதற்காகத்தான்!"

"அப்படியானால் மறுபடியும் உன்னைக் குழியிலேயே தள்ளிவிடுகிறேன் உன் சாமர்த்தியத்தினால் நீயே கரை ஏறிக் கொள்!" என்று பூங்குழலி சொல்லித் தள்ள வத்தனித்தாள்

"ஐயாயோ!" என்று வந்தியத்தேவன் விலகி நின்று கொண்டான்

எதற்காக அவறுகிறாய்?"

"உயிருக்காகப் பயப்படவில்லை சேற்றுக்குத்தான் பயப்படுகிறேன்! ஏற்கெனவே தொடை வளரக்கும் சேறாடு விட்டது"

பூங்குழலியின் முகத்தில் புன்னகை மலர்ந்தது வந்தியத்தேவனை ஏற இறங்கப் பார்த்தாள்.

"அதோ கடல் இருக்கிறது! போய்ச்

முழுசிச் சாகிறேன். ஏனாகுக் கை கொடுத்து உதவி செய்து காப்பாற்றுவா! யாரும் இல்லையா!" என்று கத்தினான்

அந்தக் கூக்குரல் பூங்குழலியின் காதிச் விழுந்தது அவனுக்கு நேர் எதிரே சற்றுத் தூரத்தில் ஓடிக் கொண்டிருந்த பூங்குழலி நின்றான் ஒரு கணம் தயக்கினான் வந்தியத்தேவனுடைய அபாயமான நிலையைப் பார்த்துத் தெரிந்து கொண்டான்

மறுகணம் அங்கே பாது மணலிலும் பாதி சேற்றுக் குழியிலும் கிடந்த படகு ஒன்று அவள் கவனத்தைக் கவரந்தது அக்குழியில் தண்ணீர் நிறைந்து ஆழமான நீரோடையாக இருந்த காலத்தில் அப் படகு உபயோகப்பட முக்க வேண்டும் அதில் இப்போது வாகவ, மாகக் குதித்து ஏறினான் துடுப்பை எடுத்து இரண்டு தடவை வலித்தான் அடாடா! இது என்ன அதிசயம்! அந்தப் படகு நீரில் அள்ளப் பறவை செலவதுபோல அல்லவா சேற்றின் மேலே விரைவாக மிதந்து செல்கிறது! மிதந்து சென்று புறந் சேற்றுக் குழியின் அக்கரைவையும அடைந்து விட்டது. பூங்குழலி கெட்டித் தரையில் குதித்தாள்

சேற்றை அலம்பிச் சுத்தம் செய்து கொள்!" என்றான்

"நீ கொஞ்சம் முன்னால் சென்று வழி காட்ட வேண்டும்!" என்றான் வந்தி வந்தேவன்

 குவரும் கடற்கரை எங்கே நடைந்தார்கள் சேற்றுப் பள்ளத் தாதுச் சுற்றிக் கொண்டு சென்றார்கள்

"என்னைக் கண்டதும் எதற்காக அப்படி வீழ்ந்தடித்து ஓடினாய்? என்னைப் பயங்கரப் பேய் பிசாசு என்று எண்ணி விட்டாயா?" என்று வல்லவரையன் கேட்டான்

"இல்லை, பேய் பிசாசு என்று எண்ணவில்லை. ஆந்தை என்று எண்ணினேன் உன் முஞ்சி ஆந்தை முஞ்சி மாதிரியேயிருக்கிறது!" என்று கூறிவிட்டுச் சிரித்தான்

வந்தியத்தேவனுக்குத் தன் தோற்றத்தைக் குறித்துக் கர்வம் அதிகம் ஆகையால் அவனை ஆந்தை முஞ்சி என்று சொன்னது அவனுக்கு மிக்க கோபத்தை உண்டாக்கிற்று.

"உன்னுடைய குரங்கு முகத்துக்கு என்னுடைய ஆந்தை முகம் குறைந்து போய்விட்டதாகவும்!" என்று முனு முனுத்தான்

"என்ன சொன்னாய்?"

"ஒன்று மில்லை என்னைக் கண்டு எதற்காக அப்படி ஓடினாய் என்று கேட்டேன்"

"நீ எதற்காக அப்படி எள்ளைத் துரத்திக் கொண்டு வந்தாய்?"

"கவங்கரை விளக்குத்துக்கு வழி கேட்பதற்காக உன்னைத் துரத்திக் கொண்டு வந்தேன்..."

"அதோ தெரிநிறதே விளக்கு! என்னை வழி கேட்பானேன்?"

"காட்டுக்குள் புகுந்த பிறகு தெரியவில்லை அதனாலேதான்! நீ எதற்காக என்னைக் கண்டதும் அப்படி ஓட்டம் எடுத்தாய்?"

"ஆண் பிள்ளைகள் மிகப் பொல்லாதவர்கள் ஆண் பிள்ளைகளைக் கண்டாலே எனக்குப் பிடிப்பதில்லை!"

"சேந்தன் அமுதனைக் கூடவா?" என்றான் வல்லவரையன் கொஞ்சம் மெல்லிய குரலில்.

"பாளையச் சொன்னாய்?"

"தஞ்சாவூர் சேந்தன் அமுதனைச் சொன்னேன்"

"அவனைப் பற்றி உனக்கு என்ன தெரியும்?"

"அவன் உன் அருமைக் காதலன் என்று தெரியும்."

"என்ன? என்ன?"

"உன் பெயர்"

பூங்குழலிதானே?"

"என் பெயர் பூங்குழலிதான் சேந்தன் அமுதனைப் பற்றி என்ன சொன்னாய் அவன் என்..."

"அவன் உன் காதலன் என்றேன்"

பூங்குழலி கலீர் என்று நனைத்தான் "அப்படிய யார் உனக்குச் சொன்னது?" என்றான்

"வேறு யார் சொல்வார்கள்? சேந்தன் அமுதன்தான் சொன்னான்."

"தஞ்சாவூர் வெகு தூரத்தில் இருக்கிறது. அதனாலேதான் அப்படிச் சொல்லித் தப்பித்துக் கொண்டாள்?"

"இல்லாவிட்டால்..."

"இங்கே என் முன்னால் சொல்லி விருந்தாள் அந்தச் சேற்றுக் குழியில் தூக்கிப் போட்டிருப்பேன்"

"அதனால் என்ன? சேற்றை அலம்பிக் கொள்ளக் கடலில் ஏராளமாய்த் தண்ணீர் இருக்கிறதே?"

"நீ விழுந்த புளத சேற்றுக் குழியில் மாடு, குதிரை எல்லாம் முழுசிச் செத்திருக்கின்றன யானையைக் கூட அது விழுங்கிவிடுமா?"

வந்தியத்தேவனுடைய உடம்பு சிலிர்த்தது. அவளை அந்தப் படுகுழி

கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கீழே இழுத்துக் கொண்டிருந்தபோது ஏற்பட்ட உணர்ச்சிஸய நினைத்துக் கொண்டான் இவள் மட்டுமே வந்து களையேற்றியிரா விட்டால், இத்தனை நேரம்... அதை நினைத்த போது அவன் உடம்பெல்லாம் நடுங்கிற்று.

"சேந்தன் அமுதன் என்னைப் பற்றி இன்னும் என்ன சொன்னான்?" என்று பூங்குழலி கேட்டாள்

"நீ அவனுடைய மாமன் மகள் என்று சொன்னான் உன்னைப் போன்ற அடர்தேவ லோகத்திலேகூடக் கிடைப்பது என்று சொன்னான்..."

"தேவலோகத்துக்கு அவன் தேரிட்டுப் போய்ப் பார்த்திருப்பான் போலிருக்கிறது. இன்னும்..."

"நீ நன்றாகப் பாடுவாய் என்று சொன்னான் நீ பாடினால் கடலுங்கூட இரைச்சல் போடுவதை நிறுத்திவிட்டுப் பாடடைக் கேட்குமாம்! அது உண்மை தானா?"

"நீயே அதைத் தெரிந்து கொள்! இதோ கடலும் வந்து விட்டது!..."

இருவரும் கடற்கரையோரமாக வந்து நின்றார்கள்

மூன்றாம் அத்தியாயம்

சித்தப் பிரமை

வா

னத்தில் விண்மீன்கள் காண்பதைச் சிமிட்டிக் கொண்டு இருந்தன பிறைச் சந்திரன் நீலக் கடலில் மிதக்கும் வெள்ளி ஓடத் தைப் போல பவனி வந்து கொண்டிருந்தான்

காற்றின் வேகம் அதிகமாகிவிருந்தது. கடல் குமுறியது. வெள்ளைக்கைகளை நீட்டிக் கரையில் நின்றவர்களைத் தன்பால் இழுக்க முயன்றது.

"ஏன் நிற்கிறாய் சிகிரிம சேற்றைக் கழுவிக் கொள்! வீட்டுக்கு உடனே போக வேண்டும். இல்லாவிட்டால் இன்று எனக்குச் சோறு கிடைக்காது அண்ணி சோற்றுப் பானையைக் கவிழ்த்து விடுவாள்!" என்றான் பூங்குழலி.

"இங்கே கடலின் ஆழம் அதிகமா?" என்று வந்தியத்தேவன் கேட்டான்

"உன்னைப் போல் பயங்கொள்

மனிதன் இருக்கிறானே? அவன்
என் குதிரையையும் பிடித்து இழுத்
துக் கொண்டு வருகிறானே?"

"அது கொஞ்சம் அபாயந்தான்!
ஒடிப் போய் எச்சரிக்கை செய்!"

"நில்லு! நில்லு!" என்று கூச்ச
விடிக் கொண்டே வந்தியத்
தேவன் ஒடிப் போய்த் தடுத்து
நிறுத்தினான்

பூங்குழலியும் சற்று நேரத்துக்
கெல்லாம் அவர்களுடன் வந்து
சேர்த்து கொண்டான்

மூவரும் கவங்கரை விளக்
கத்தை நோக்கி நடந்தார்கள்

"தீ குதிரையில் ஏறிக் கொள்ள
லாமே!" என்றான் பூங்குழலி

"இல்லை; உன்னுடன் நடந்தே
வருகிறேன்"

பூங்குழலி குதிரையின் அருகில்
சென்று அதன் முகத்தைத் தடவிக்
கொடுத்தான் அதனால் மகிழ்ச்சி
அடைந்ததைப் போல குதிரை உடம்
பைச் சிலிர்த்துக் கொண்டு சற்று
இலேசாகக் களைந்தது

"உன்னை என் குதிரைக்குப் பிடித்து
விட்டது! இது மிக நல்லது."

"என்ன விதத்தில் நல்லது?"

"நான் இவங்கைக்குப் போக வேண்
டும் இந்தக் குதிரையை உன்னிடம்
ஒப்புவித்து விட்டுப் போகலாம் என்று
எண்ணுகிறேன் பார்த்துக் கொள்
கிறாயா?"

"ஓ பார்த்துக் கொள்கிறேன் எல்லா
மிருகங்களும் என்னிடம் சீக்கிரம்
சினேகமாகிவிடும் மனிதர்களுக்கு மட்டுந்
தான் என்னைக் கண்டால் பிடிக்காது..."

"ஏன் அப்படிச் சொல்கிறாய்?
சேந்தன அமுதன் உன் பேரில்..."

"எனக்கும் மிருகங்களின் பேரில்தான்
பிரியம், மனிதர்களைக் கண்டால்
எனக்குப் பிடிக்காது"

விளைய நான் பார்த்ததேயிலை இங்கே
வெகு தூரத்துக்கு ஆழமே கிடை யாது.
அரைக்காத தூரம் கடலில் போனாலும்
இடுபபளவு தண்ணீர்தான் இருக்கும்.
ஆளகவினாவேதான் ஒவ்வொரு நான்
இரவும் கவங்கரை விளக்கு எரிய
வேண்டியிருக்கிறது!"

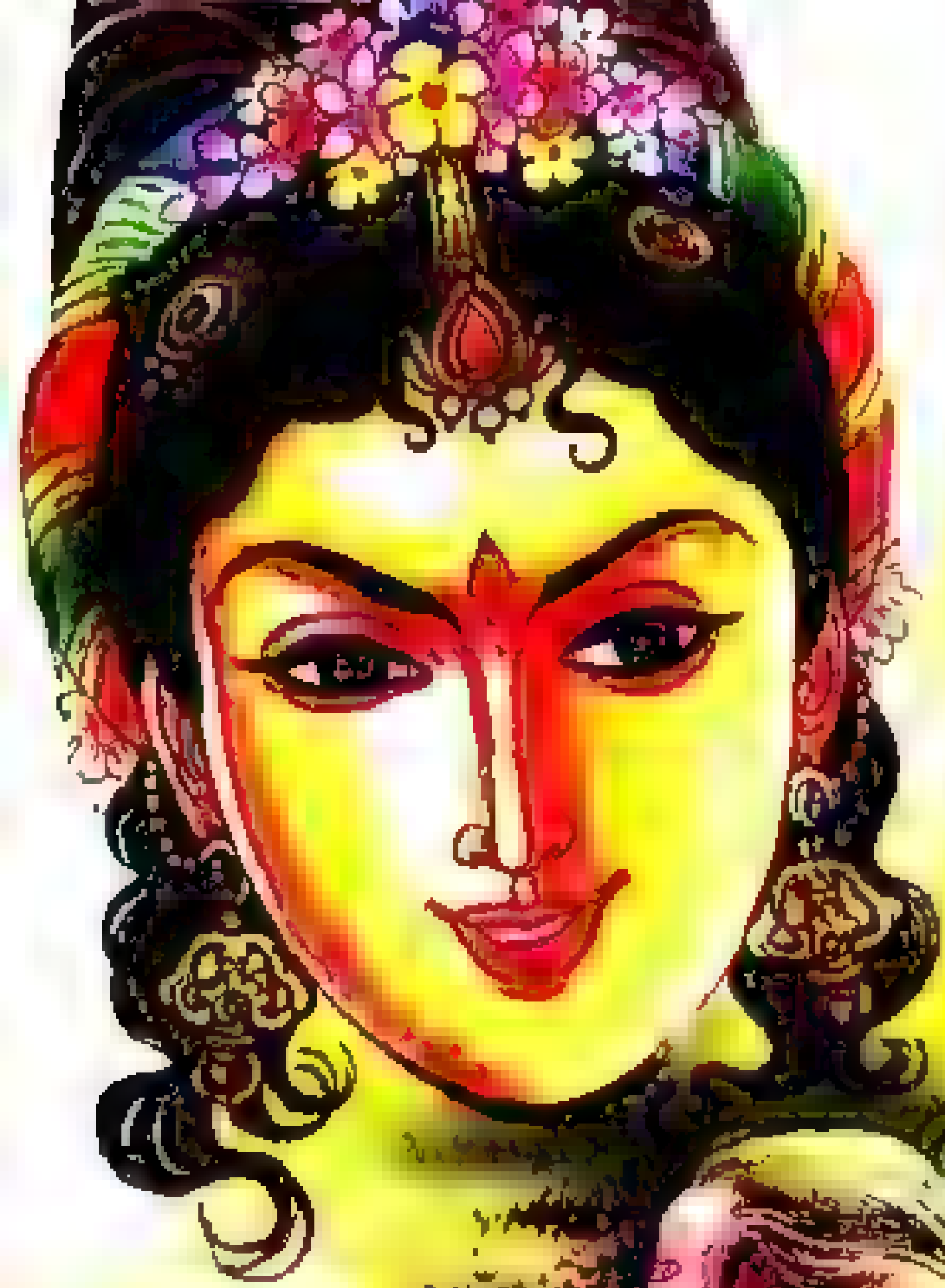
வந்தியத்தேவன் தயங்கித் தயங்கித்
தண்ணீரில் இறங்கினான் சேர்னைக்
கழுவிக்க கைகால்களைச் சுத்தம் செய்து
கொண்டு கரை ஏறினான்

சற்றுத் தூரத்தில் வைத்திருண்ட ய
மகன் குதிரை மேயேறி வகுலதைக்
கண்டான் வந்தியத்தேவனுடைய
குதிரையும் பக்கத்தில் வந்தது

"தூய்ப்போ! குதிரை சேற்றிய இறங்கி
விடப் போகிறதே!" என்றான் வந்தியத்
தேவன்

"இறங்காது! மனிதர்களை விடக்
குதிரைகளுக்கு விவேகம் அதிகம்" என்
தான் பூங்குழலி

"ஆனால் ஒரு குதிரையின் பேரில்

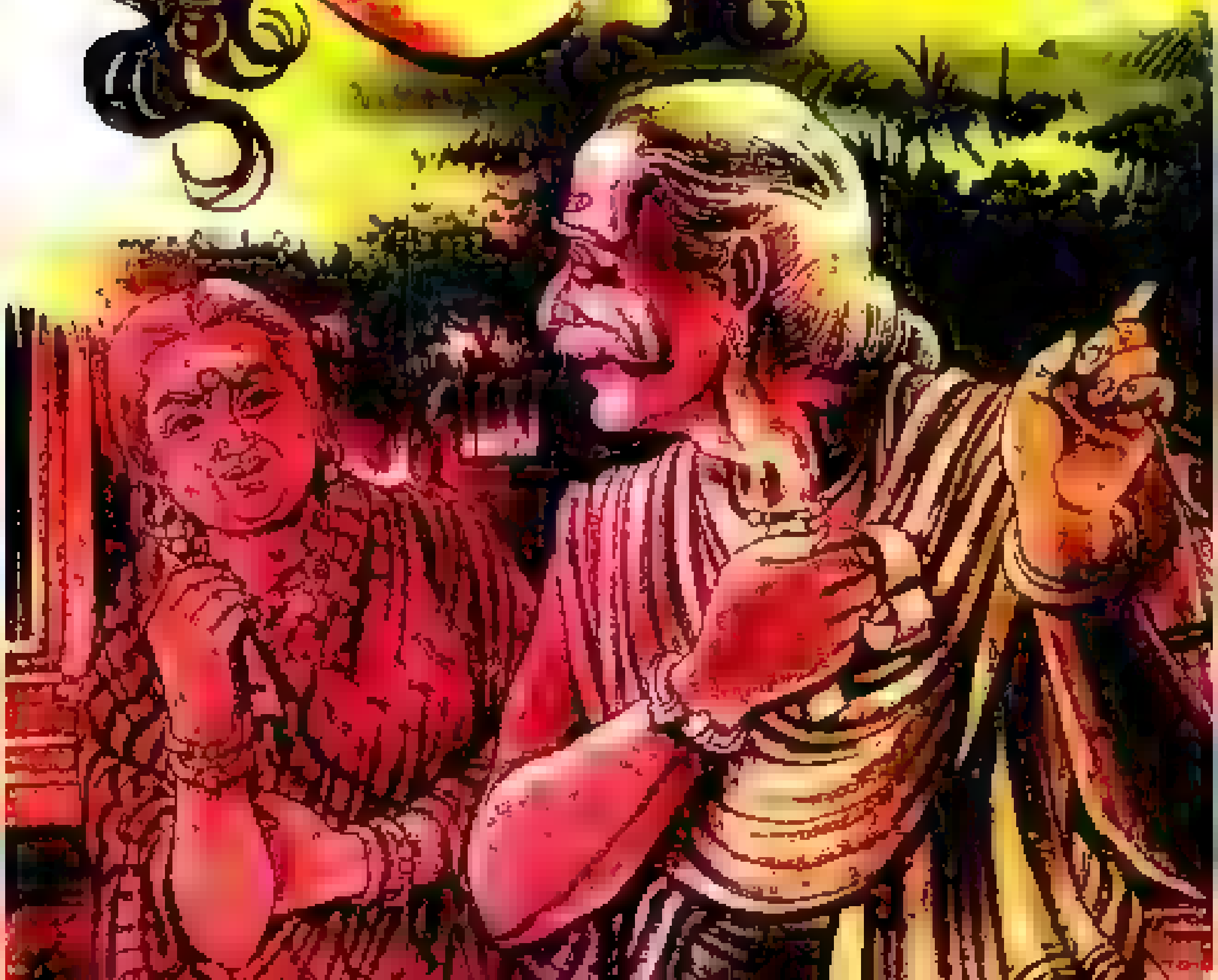
மணிதீர்கள் அப்படி
என்ன உனக்குச் செய்து
விட்டார்கள்

மணிதீர்கள் பொது
மாதவர்கள் பொருடும்
புணாசுரம் துறை அவர்
கருத்து வேலை

"எல்லா நாளும்
சொத்து அப்படிச்
சொல்லிவிட்டுக் கூடாது
செய்துன் அழுதுன் துலஸ்
வன் இதோ வரு
கிறா தோ வைத்தியர்
மகன் இவன்
ரொம்ப நல்லவன்"

"நீ அப்படி"

"நாளுக்கு நல்லவன்"

தான் என் பெருமையை நானே சொல்
விக கொள்ளக் கூடாது அல்லவா?"

நீங்கள் இருவரும் ஏதற்காக இங்கே
வந்திருக்கிறீர்கள்?

சக்கரவர்த்திக்கு உடம்பு குணம்
இல்லை அல்லவா? அவருடைய
நோயைக் குணப்படுத்தச் சில மூலிகை
கள் வேண்டியிருக்கின்றன. இத்தக்
காட்டில் அபூர்வ மூலிகைகள் இருக்
கின்றனவாமே? அதற்காகத்தான் எவத்
தியர் மகனும் நானும் வந்திருக்கிறோம்."

"சற்றுமுன் இவங்கைக்குப் போக

வேண்டும் என்று சொன்னாயோ?"

"இருக்கே கிடைக்காத மூலிகைகளை
இவங்கையில்லி தந்து கொண்டு வர
வேண்டும் இவங்கையில் அனுமார்
கொண்டு வந்த சஞ்சலி பர்வதம் இன்
னமும இருக்கிறதாமே?"

"ஆமாம், இருக்கிறது அதனாலே
தான் அவகே ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்
கள் விஷக் காய்ச்சலில் இப்போது
செத்துப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்
கள்."

"அதுவும் அப்படியா? எனக்குத் தெரி

யாதே? எங்களை அனுப்பிப் அரண்மனை வைத்தியருக்கும் அது தெரியாது..."

"ஆண்பிள்ளைகளைப் போல் பொய்சொல்லுகிறவர்களை நான் கண்டதே வில்லை. இரண்டு நாளைக்கு முன் இரண்டு பேர் இங்கே வந்தார்கள் அவர்களும் இப்படித்தான் ஏதோ பொய்சொன்னார்கள். ஆனால் அவர்கள் சொன்னது கொஞ்சம் நம்பக் கூடிய பொய்யாக இருந்தது..."

"அவர்கள் யார்? என்ன பொய்சொன்னார்கள்?"

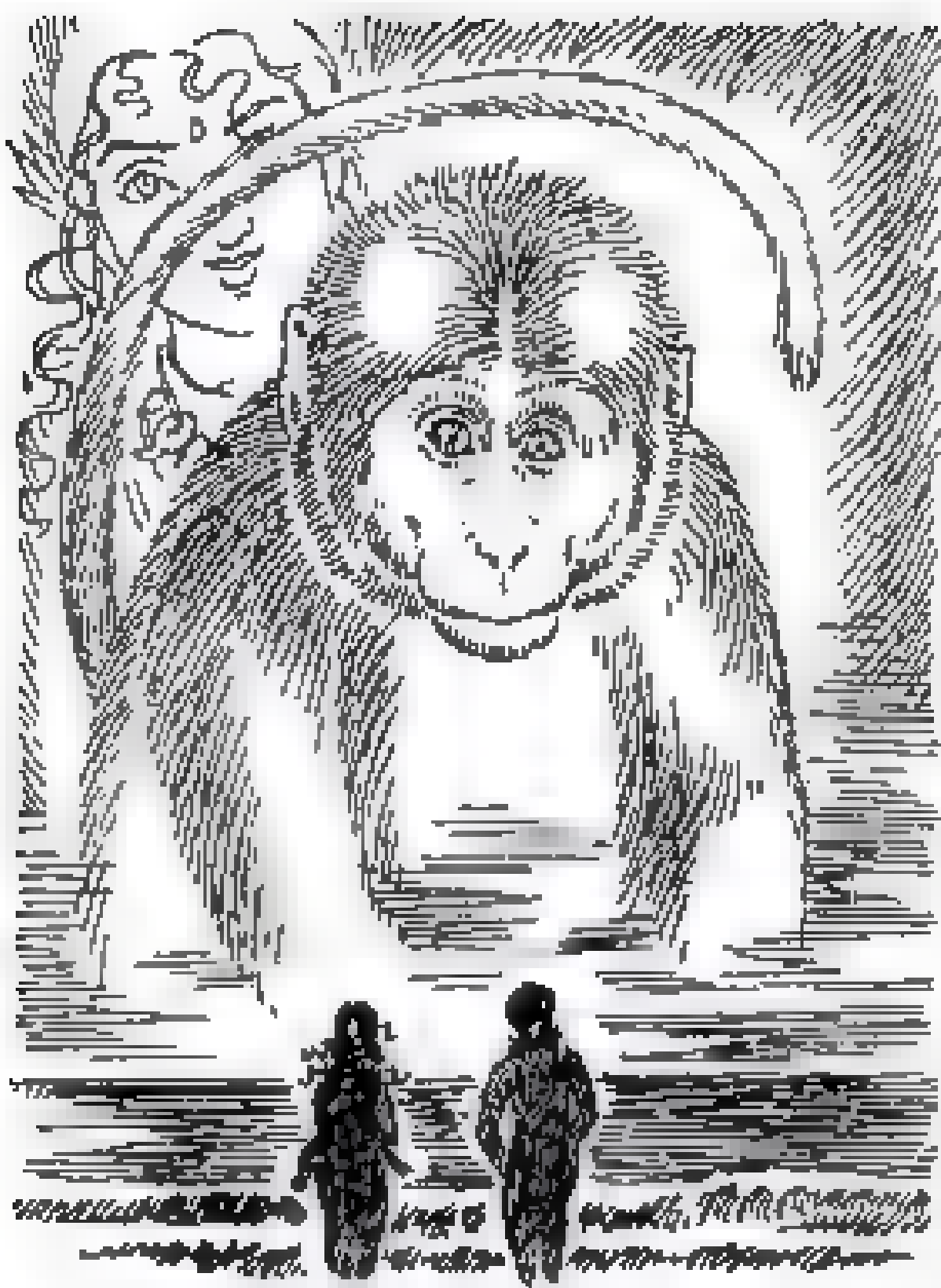
"அவர்கள் தங்களை யாரோ மந்திரவாதி அனுப்பியதாகச் சொல்லிக் கொண்டார்கள். சக்கரவர்த்திக்கு ரட்சை கட்டுவதற்காகப் புலி நகமும் யானை வால் ரோமமும் வேண்டும் என்றும் அதற்காக இவங்கை போவதாகவும் சொன்னார்கள் அவர்களை அழைத்துக் கொண்டு என் அண்ணன்

படகோட்டிக் கொண்டு இவங்கைக்குப் போயிருக்கிறான்..."

"ஓ! ஓ! அதையும் அப்படியா?" என்றான் வத்தியத்தேவன் அவனுக்கு ரவிதாஸன் என்னும் பயங்கர மந்திரவாதியின் நினைவு வந்தது இரவில் படுத்திருந்த பாமும் மண்டபத்தில் அடைந்த பயங்கர அனுபவமும் நினைவுக்கு வந்தது. கடவுளே! இந்த மாதிரி காரியங்களிலெல்லாம் ஏன் சிக்கிக் கொண்டோம்? போர்க்களத்தில் நேருக்கு நேர் பலகலனுடன் நின்று போர் புரிய வேண்டும் அப்போது நம வீரத்தையும் தீரத்தையும் காட்ட வேண்டும். இந்த மாதிரி தந்திர மந்திர குழச்சிகளில் எதற்காக அகப்படிக் கொண்டோம்?

தமக்கு முன்னாலேயே இவங்கைக்குப் படகில் சென்றிருப்பவர்கள் யாராயிருக்கக் கூடும்! இந்தப் பெண்ணை எவ்வளவு தூரம் தம்பலாம்? இவளும்

தான் அப்படிச் சொல்லுவார்கள் உன்னிடம் இரகசியத்தைக் கூறினால் அப்படி ஒன்றும் நேர்ந்து விடாது."

"நான் சாதாரணப் பெண் இல்லையென்று உனக்கு எப்படித் தெரிந்தது? என்னை நீ பார்த்து ஒரு நாழிகை கூட ஆகவில்லையே?"

"பூங்குழலி! உன்னை அந்தக் கோவில் மதிலின் நீது முதன் முதலில் பார்த்த உடனேயே எனக்குப் பிடித்துப் போய விட்டது உன்னை ஒன்று கேட்கிறேன். அதற்கு உண்மையாக மறுமொழி சொல்கிறாயா?"

"கேட்குபார்"

"சேந்தன் அமுதன் உன்னுடைய காதலன் அல்ல என்பது திறுமா? அவனை நீ மணந்து கொள்ளப் போவதில்லையா?"

"எதற்காகக் கேட்கிறாய்?"

"சேந்தன் அமுதன் என் சிநேகிதன். அவனுக்கு எதிராக ஒன்றும்தான் செய்யக் கூடாது ஆனால் அவன் உன் காதலன் இல்லையென்றால்..."

"சொல்லு! ஏன் தயங்குகிறாய்?"

"அந்த ஸ்தானத்துக்கு நான் விண்ணப்பம் போடலாம் என்று பார்க்கிறேன் பூங்குழலி! காதலைப் பற்றி நீ குறைவாகப் பேசுவது எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. உலகத்தில் காதலைக் காட்டிலும் தெய்வீகமான சக்தி வேறு ஒன்றுமில்லையாது. அப்பர், கந்தரர், சம்பந்தர் எல்லாரும் கடவுளைக் காதலனாகக் கொண்டு பாடியிருக்கிறார்கள். தொல் காப்பியமும் வள்ளுவரும் மற்றும் தமிழ்ப் பெரும் புலவர்களும் காதலைப் பற்றிப் பாடியிருக்கிறார்கள், காளிதாஸன் காதலைப் பற்றிப் பாடியிருக்கிறான். பிருத்தாஸனத்தில் சுண்ணன் கோபியரின் காதலுக்கு வசப்பட்டான்..."

ஒருவேளை அந்தச் சதிக்காகக் கூட்டத்திலே சேர்ந்தவளாயிருக்கக் கூடுமோ?... இராது. இராது! இவள் கள்ளங்கபடம் அற்ற பெண் இவளை எப்படியாவது சிநேகம் செய்து வைத்துக் கொள்வது நல்லது

"பூங்குழலி! உன்னிடம் உண்மையைச் சொல்லி விடுகிறேன் சற்று முன், மூலிகை கொண்டு போக நான் வந்திருப்பதாகச் சொன்னேனே, அது பொய்தான்! மிக முக்கியமான இரகசியமான காரியத்துக்காக நான் இவங்களைக் குப் போகிறேன், அதை உன்னிடம் சொல்ல விரும்புகிறேன்..."

"வேண்டாம்! முக்கியமான இரகசியமான காரியங்களைப் பெண்களிடம் சொல்வக் கூடாது என்று உனக்குத் தெரியாதா? என்னிடம் ஒன்றும் சொல்ல வேண்டாம்..."

"சாதாரணப் பெண்களைப் பற்றித்

"ஐயா! நான் ஒன்று சொல்கிறேன்
அதை நன்றாய்க் கேட்டு மனத்தில்
வாங்கிக் கொள்ளும்!"

"அது என்ன?"

"எனக்கும் உம்மைக் கண்டால் பிடித்
துத்தான் இருக்கிறது இரண்டு
நாளானக்கு முன் வந்தவர்களைப் பார்த்
ததும உண்டான வெறுப்பு உம்மிடம்
உண்டாகவில்லை!"

"ஓ! ஓ! நான் யோகசாலிதான்"

"ஆனால் காதல், கிதல் என்ற
பேச்சை மட்டும் எடுக்க வேண்டாம்!"

"ஏன்? ஏன்?"

"சேந்தன் அமுதன் என் காதலன்
இல்லை ஆனால் எனக்கு வேறு காதலர்
கள் இருக்கிறார்கள்!"

"அடடா! அடடா! வேறு
காதலர்களா? யார்? எத்தனை பேர்?"

"இரவு நடுநிசியில் நான் வீட்டி
லிருந்து எழுந்து செல்வேன் என்னைப்
பின் தொடர்ந்து வந்தால் அவர்களை
உமக்குக் காட்டுவேன் நீரே பார்த்துத்
தெரிந்து கொள்ளலாம்"

இப்படிச் சொல்லிவிட்டுப் பூங்குழலி
'ஹா ஹா ஹா' என்று சிரித்தாள்

அந்தச் சிரிப்பு வந்தியத்தேவனுடைய
நெஞ்சை எள்ளமோ செயத்து பாவம்!
இந்தப் பெண்ணுக்குச் சித்தப்பிரமை
போலும்! நமமுடைய காரியத்துக்கு
இவள் மூலமாக எந்த வித உதவியையும்
எதிர்பார்ப்பது வீண்! இவ்விடம்
ஒன்றும் சொல்லாமலிருப்பதே நலம்.

கலங்கலர விளக்கின் அருகிலிருந்த
வீட்டை அவர்கள் நெருங்கினார்
கள். வீட்டுக்குள்விலிருந்து ஒரு
பெரியவரும் வயது முதிர்ந்த ஸ்திரீயும்
வெனியே வந்தனர் பூங்குழலியையும்
மற்ற இருவளையும் குதிரைகளையும்
பார்த்துவிட்டுப் பெரியவர் திளைத்து
நின்றார்

"பூங்குழலி! இவர்கள் யார்? எங்கே
இவர்களைப் பிடித்தாய்" என்று கேட்
டார்

"நான் இவர்களைப் பிடிக்கவில்லை.
அப்பா! இவர்கள்தான் என்னைப் பிடித்
தார்கள்!" என்றாள் பூங்குழலி.

"எல்லாம் ஒன்றுதான் பொழுது
போவதற்கு முன்னால் வீட்டுக்கு வந்து
விடு என்று சொன்னால் நீ கேட்ப
தில்லை. முந்தானாள் இரண்டு பேரை
அழைத்துக் கொண்டு வந்தாய். இன்
ளறக்கு இரண்டு பேரை அழைத்து
வந்திருக்கிறாய்! இவர்கள் எதற்காக
வந்திருக்கிறார்கள்?"

சக்கரவர்த்தியின் வைத்தியத்துக்
காக மூலிகை கொண்டு போவதற்கு
இவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள், அப்பா"

"ஏன் ஐயா! இந்தப் பெண் சொல்வது
உண்மைதானா?" என்று அந்தப் பெரிய
வர் வந்தியத்தேவனைப் பார்த்துக்
கேட்டார்

"ஆம், பெரியவரே! இதோ சீட்டு!"
என்று சொல்லி வந்தியத்தேவன்
இடையில் கட்டியிருந்த துணிச் சுருளி
லிருந்து ஓலை ஒன்றை எடுத்துப்
பெரியவரிடம் கொடுத்தான்

அதே சமயத்தில இன்னொரு ஓலை
தரையில் விழுந்தது அதை அவசரமாகக்
குனிந்து எடுத்துப் பத்திரப்படுத்தி
வைத்துக் கொண்டான்

'பெரிய மூடன் நான்! ஒரு நடனவ
காரியம் கெட்டும் பத்தி வரவில்லை!"
என்று வாயக்குள் முணுமுணுத்துக்
கொண்டான்

பெரியவர் அந்த ஓலைவை
வாங்கிக் கொண்டார். கலங்
கலர விளக்கின் வெளிச்சத்தில்
அதைக் கவனமாகப் பார்த்தார் அவர்
முகம் மலர்ந்தது தம்மு மனையாளை
தோக்கி, "இன்னப்பிராட்டி ஓலை
கொடுத்து அனுப்பியிருக்கிறாள்
இவர்களுக்கு உணவு அளிக்க வேண்
டும் உள்ளே சென்று உன் மருமகரிடம்
சொல்லு! சேற்றுப் பாணையைக்
கவிழ்த்து உருட்டி விடப் போகிறாள்!"
என்றார்

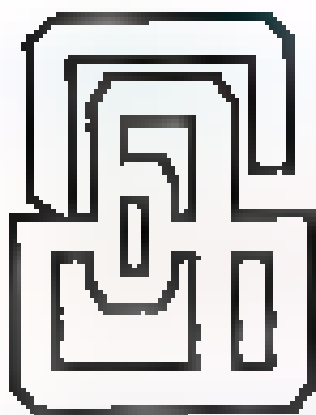
(தொடரும்)

வான்வழியின் செல்வன

நான்காம் அத்தியாயம்

நள்ளிரவில்

ரவு போதுண்டி ஆன பிறகு வந்தியத்தேவன் கவாகனர லினக்கின் தலைவரைத் தனிப்படச் சந்தித்து இவங ளகக்குத் தான் அவசர மாகப் போக வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்தான்

தியாக விடங்கக்கனரவர் எனலும் பெயரு டைய அப பெரியவர் தமது வந்தத்ததைத் தெரிவித்தார்

"இந்தக் களையோரத்தில் எத் தணையோ பெரிய படகுகளும் சிறிய படகுகளும் ஒருகாலத்தில் இருந்தன. அவையெல்லாம் இப் போது சேதுக்களரக்குப் போய விட்டன இலங்கையில் உள்ள நமது ஸசனத்தின் உதவிக்காகத் தான் போயிருக்கின்றன. எனக்குச் சொந்தமாக இரண்டு படகுகள் உண்டு அவற்றில் ஒன்றிவ நேற்று வந்த இரண்டு மனிதர்களை ஏற்றிக் கொண்டு என் மகன் போயிருக்கிறான் அவன் எப் போது திரும்பி வருவான் என்று தெரியாது. என்ன செய்யலாம்?"

என்றார்

"அந்த மனிதர்கள் யார்? அவர்கள் ஒருமாதிரி ஆட்கள் என்று தங்கள் குமாரி கூறினாளே?"

'ஆமாம்; அவர்களைக் கண்டால் எனக்கும் பிடிக்கவில்லைதான் அவர்கள் யார் என்பதும் தெரியவில்லை; எதற்காகப் போகிறார்கள் என்பதும் தெரியவில்லை. பழுவேட்டையாரின் பணம் இவச்சினை

அவர்களிடம் இருந்தது அப்படியும் நான் என் மகனைப் போகச் சொல்லி யிருக்க மாட்டேன் ஆனால் என் மருமகள் மிகப் பணத்தாளாக பிடித் தவன் என்ப திறையப் பணம் கொடுப்பதாக அவர்கள் சொன்னதைக் கேட்டு விட்டுப் புருஷன் போக வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினான்..."

கல்கி கலெக்ஷன்

அமர் கல்கி

"இது என்ன தூய, வேடிக்கை! வீட்டில் உலக அற்புதமான இல்லாத ஒரு சிறு பெண் சொன்னால், அந்தத் தூன் உங்கள் மகளை கேட்க வேண்டுமா?" என்றான் வந்தியத்தேவன். பிறகு சிறிது தயக்கத்துடன் "மன்னித்துக் கொள்வதற்கு அது தங்கள் குடும்ப விஷயம்" என்றான்.

"அப்பனே! நீ கேட்பதில் தவறு ஒன்றுமில்லை. என் குடும்பத்திற்குச் சாபக்கேடு ஒன்று உண்டு என் மகள்" என்று தயங்கினார்.

வந்தியத்தேவனுக்கு அப்போது சேத்தன் அழுதது இக் குடும்பத்தைப் பற்றிக் கூறியது நினைவு வந்தது.

"தங்கள் மகனாகப் பேச முடியாதா?" என்றான்.

"ஆம்; உனக்கு எப்படித் தெரிந்தது?" என்றார் பெரியவர்.

சேத்தன் அழுததனையும் அவன் தாய் னையும் அவர்கள் வீட்டில் தான் தங்கியிருந்ததையும் பற்றி வந்தியத்தேவன் அவரிடம் கூறினான்.

"ஆகா! அந்த ஆள் நீதான்! உன்னிடம் பற்றிச் செய்து இங்கே முன்னமே வந்து விட்டது. உன்னை நாடெங்கும் தேடுகிறார்கள்!"

"இருக்கலாம். அந்தப் பற்றி எனக்குத் தெரியாது."

"நீ ஏன் இவ்வளவுக்கு அவசரமாகப் போக விருமபுகிறாய் என்று இப்போது எனக்குத் தெரிகிறது."

"பெரியவரே! தாங்கள் நினைப்பது சரியல்ல. என் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக மட்டும் தான் இவ்வளவுக்குப் போகவில்லை. அங்கேயுள்ள ஒருவருக்கு மிக முக்கியமான ஒன்று ஒன்று கொண்டு போகிறேன். தாய்கள் வேண்டுமானால் அந்தப் பார்க்கலாம்."

"தேவையில்லை. இளையபிராட்டி உள்ளேப் பற்றி எழுகியிருப்பதே எனக்குப் போதும். ஆனால் இச்சமயம் நீ கேட்கும் உதவி என்னால் செய்ய முடியவில்லை."

"இன்னொரு படகு இருப்பதாகச் சொன்னீர்களே?"

"படகு இருக்கிறது. தாளுலதற்கு ஆள் இல்லை. நீயும் உன்னுடைய சிநேகிதனும் தள்ளிக் கொண்டு போவதாயிருந்தால் தகுக்கிறேன்."

"எங்கள் இருவருக்கும் படகு ஓட்டத் தெரியாது. எனக்குத் தண்ணீர் எவ்வளவு கொஞ்சம் பரம அதிலும் கடல் எவ்வளவு!"

"படகு ஓட்டத் தெரிந்தாலும் அது பலம் இல்லாதவர்கள் கடலில் படகு ஓட்ட முடியாது. கடலில் கொஞ்ச தூரம் போய் விட்டால் கரை மறைந்து விடும். அப்பறம் நீசை கொரியாமல் திண்டாட வேண்டி வாரும."

"என்னுடன் வந்தவனை நான் அழைத்துப் போவதற்கு இல்லை. அவனை மூலிகை சேகரிப்பதற்காக இங்கே விட்டுப் போக வேண்டும். ஏதாவது ஒரு வழி கொல்லி நீங்கள் தான் உதவி செய்வ வேண்டும்."

"ஒரு வழி இருக்கிறது. அது என்னை நடக்கக்கூடியதன்று. நீயும் முயற்சி செய்து பார்! அதிர்ஷ்டம் உன் பக்கம் இருந்தால்..."

"நான் என்ன செய்ய வேண்டும், பெரியவரே! சொன்னால் கட்டாயம் செய்கிறேன்" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

இந்தப் பகுதியிலேயே பூங்குழலியைப் போல் சாமித்தியமாகப் படகு தள்ளத் தெரிந்தவர்கள் வேறு யாரும் இல்லை. இவ்வளவுக்கு ஏதானையோ தடவை போய் வந்திருக்கிறான். அவனிடம் நான் சொல்லுகிறேன்; நீயும் கேட்டுப் பார்!"

"இப்போதே கூப்பிடுவார்களேயே கேட்டுப் பார்க்கலாம்."

"வேண்டாம்; மிக்க பிடிவாதக்காரி. இப்போது உடனே கேட்டு 'முடியாது' என்று சொல்லி விட்டால், அப்பறம் அவனுடைய மனத்தை மாற்ற முடியாது. நான்கு நல்ல சமயம் நோக்கி அவனிடம் தான் சொல்லுகிறேன். நீயும் தனியே பார்த்துக் கேள்!"

இவ்விதம் திராக விடங்கள் களையா குதிவிட இக் கலங்களை விளக்கக் நோக்கிச் சென்றார்.

அவருடைய வீட்டுத் திண்ணையில் வந்தியத்தேவன் படுத்தான். அவனுடன் வந்த எவத்தியா மகளை முன்னமே தூங்கிப் போய் விட்டான். வந்தியத்தேவனுக்கும் தீண்ட பிரயாணம் செய்த கணபதியோல் தாக்கம் கண்ணன் சுற்றிக் கொண்டு வந்தது விவரவில் தூங்கிப் போனான்.

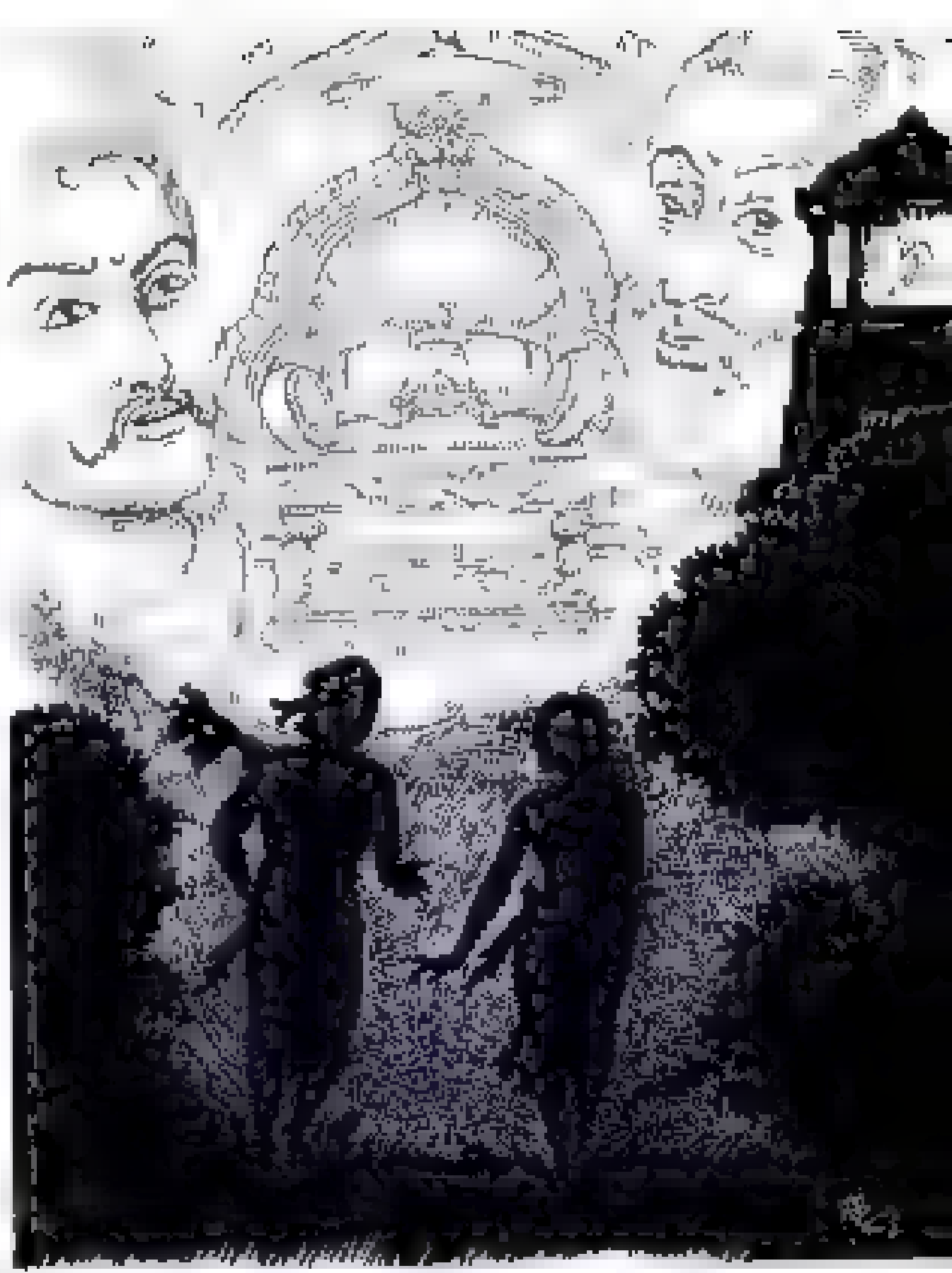
மரென்று தாக்கம் கணவந்தது. உதவி திறக்கும் ஒளியே கேட்டது. கணவந்து மடி யிருந்த கண்ணிளமகளைக்

கஷ்டப்பட்டு வந்தியத்தேவன் திறந்து பார்த்தான். ஓர் உருவம் வீட்டிற்குள்ளேயிருந்து வெளியேறிச் சென்றது தெரிந்தது மேலும் கவனமாகப் பார்த்தான் அது ஒரு பெண்ணின் உருவம் என்று கண்டான் கவனகர விளக்கின் வெளிச்சம் அந்த உருவத்தின் மேல் விழுந்தது ஆ! அவள் பூங்குழலிதான்! சந்தேகமில்லை.

அவன் என்னமோ நமமிடம் சொன்னானே? நடுநிசியில் என்னவத் தொடர்ந்து வா! என் காதலர்களைக் காட்டுகிறேன்" என்றான் அது ஏதோ விளைவாட்டுப் பேச்சு என்றல்லவா அப்போது நினைத்தோம்? இப்போது இவன் உண்மையிலேயே நள்ளிரவில் எழுந்து போகிறானே? எங்கே போகிறான்? காதலனைவோ காதலர்களைவோ பார்க்கப் போவதாயிருந்தால் அப்படி நமமிடம் சொல்லுவானா? 'பின்தொடர்ந்து வந்தால் காட்டுகிறேன்' என்பானா?

இதில் ஏதோ மர்மமான பொருள் இருக்க வேண்டும்! அவஸ்து ஒருவேளை அப்படி இருந்தாலும் பின்தொடர்ந்து போய் ஏன் பார்க்கக் கூடாது? நாளைக்கு இவனிடம் நயமாகப் பேசி இவனைக்கேற்ப படகு தள்ளிக் கொண்டு வரச் சம்மதிக்கப் பண்ண வேண்டும் அதற்கு இப்போது இவனைத் தொடர்ந்து போவது உதவியாக இருக்கலாம். ஏதாவது இவனுக்கு அபாயம் வரக்கூடும் அதிவிரைந்து அவனைக் காப்பாற்றினால் நாளைக்கு நாம் தேடாதற்கு இணங்கக்கூடும் அவஸ்தா?

வந்தியத்தேவன் சபதம் செய்யாமல் எழுந்தான் பூங்குழலி போகும் வழியைப் பிடித்துக் கொண்டே போனான் சாமர காலம் சேற்றுப் பள்ளத்தில் விழுந்த போது அடைந்த அநுபவம் அவனுக்கு நன்றாய் ஞாபகம் இருந்தது. அம்மாதிரி மறுபடியும் நேர்வதை அவன் விரும்பவில்லை. ஆகையால், பூங்குழலியை அவன் பார்வை

விவிரந்து தவறு விட்டு விடக் கூடாது.

கலங்கரை விளக்கிலிருந்து கொஞ்ச தூரம் வரை வெட்ட வெளியாக இருந்தது ஆகையால் பூங்குழலியின் உருவமும் தெரிந்து கொண்டிருந்தது அவன் போன வழியே போஸ்தில் கஷடம் ஒன்றும் இவ்வளவு. அவன் அந்தில் போய்ப் பிடித்து விட வேண்டும் என்று எண்ணி லிணைவாக நடந்தான். ஆனால் அது சாத்தியப்படவில்லை. இவன் வேகமாக நடக்க நடக்க அவனாடைய நாட வேகமும் அதி கரிதூக் கொண்டே இருந்தது. இவன் பின் தொடர்ந்து வந்ததை அவன் கவனித்த தாகவே தெரியவில்லை.

இறந்தவெளியைக் கடந்ததும் காடு அடர்ந்த மேட்டுப்பாங்கான பூமி வந்தது. நேரே அதன் பேரில் ஏறாமல் பூங்குழலி அந்த மேடடைச் சுற்றிக் கொண்டே போனாள் மேடும் காடும் முடிந்த முளை

வந்தது. அந்த முன்னைய வளைத்துக் கொண்டு சென்றான் வந்தியத்தேவனுமே வினரந்து சென்று அந்த முன்ன இருமபி யதும் சற்றுத் தூரத்துல் அவன் போய்க் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தான் "நவவ வேணவ்" என்று ஸ்திரியம் கொண்டான் ஆனால் அடுத்த கணத்தில் திடீரென்று அவனைக் கானவில்லை.

எப்படித் திடீரென்று மறைந்திருப்பான்? இது என்ன மாயமா, மந்திரமா? அங்கே ஏதாவது பள்ளம் இருந்திருக்குமோ? ஓட முடிகாத தளையுமாகப் போய்ச் சமாராகப் பூங்குழல் எங்கே நின்று மறைந்தான் என்று தோன்றியதோ அந்த இடத்துக்கு வந்தான் அங்கே நின்று நாலா பக்கமும் பார்த்தான் மூன்று பக்கங்களிலே அவன் போயிருக்க முடியாது அவ்விடத்தில் காலை ஜாக்கிர தையாகக் கவனி எவ்வுருப பார்த்துச் சேறு விடையாது என்பதையும் நிச்சயப்படுத்திக் கொண்டான். ஆகையால், மேட்டின் மேல் ஏறிக் காட்டுக்குள்ளேதான் போயிருக்க வேண்டும்.

எனும் கொஞ்சம் உற்றுப் பார்த்தால், குத்துச் செடிகள் அடர்ந்த அந்த மேட்டில் ஏறுவதற்கு ஒற் றையடிப் பாதை ஒன்று இருப்பது தெரிய வந்தது வந்தியத்தேவன் அதில் ஏறினான் ஏறுகிறபோது திக் திக் என்று அடித்துக் கொண்டது. அங்கே கலங்கரை மீன்களின் மங்கிய வெளிச்சமும் வரவில்லை. மாலைப் பிழை முன்னமேயே கடலில் மூழ்கி மறைந்து விட்டது. மினுமினுத்த நட்சத் திரங்களின் வெளிச்சத்திலே வழி காட்டு பீடித்துப் போக வேண்டியிருந்தது. அந்த வழியையே போய்ச் தூரத்துக்கு அப்பால் காணவில்லை. குத்துச் செடிகளும் குட்டை மரங்களும் பசுவகர வடிவங்களும், பெற் றன அவற்றின் நிழல்கள் கரிய பெய்களாக மாறின செடிகளின் இலைகள் ஆடிய போது நிழல்களும் அசைந்தன ஒவ்வொரு அசைவும் வந்தியத்தேவனுடைய நெஞ்சை அசைத்தது. அந்தக் கரிய இனாலும் நிழ லிலும் எங்கே என்ன அப்பால் காத்திருக் கிறதென்று யார கேட்டது விஷ இந்துகன் கொடிய விஷங்குகள் பதுங்கியிருந்து பாய வாம். அப்பால் மேலிருந்து வரலாம்; பக்கங் களிலிருந்தும் வரலாம்; பின்னாலிருந்தும் வரலாம். அடடா! இது என்ன இங்கே

வந்து அகப்படிக் கொண் டோம்? கடலில் வேலாக் கூட எடுத்து வரவில்லையே!

அது என்ன சலசலப்புச் சத்தம்? அந்த மரத்தின் மேல் தெரியும் அந்தக் கரிய உருவம் என்ன? அந்தப் பதரின் இருளில் இரண்டு சிறிய ஒளிப் பொட்டுக்கள் மின்னுக்கின்றனவே, அமை என்னவாயிருக்கும்?

வந்தியத்தேவனுடைய கால்கள் அவனை அறிவா மல் நடுங்கின கரி கரி! இங்கே என்ன நமக்கு வேணவ்? எதற்காக இங்கே வந்தோம்? - என்ன அறிவீனம்! உடனே இறங்கிப் போய் விட வேண்டியதுதான்!

இறங்கலாம் என்று எண்ணித் திரும்ப வந்தவிடத்த நடுவாத்தில் ஒரு குரல் கேட் டது நெஞ்சைப் பிளக்கும் குரல், பெண்ணின் குரல். ஒரு வீமமல் சத்தம், பிறகு இந்தப் பாடல

"அலை கடலும் ஓய்ந்திருக்க அகக்கடவ்தான் பொய்துவதேன்" நிலமகளும் துவிவானையில் நெஞ்சுந்தான் விமழுவதேன்..."

வந்தியத்தேவன் அம்மேட்டிலிருந்து செழ இறங்கிச் செல்லும் யோசனையை விட்டு விட்டான். குரல் வந்த இடம் தோக்கி மேல் ஏறினான் வினரவில் மேட் டின் உச்சி தெரிந்தது. அங்கே அவன் நின்று கொண்டிருந்தான் பூங்குழல்தான் பாடியது அவன்தான் வானத்தில் கடா விட்ட நட்சத்திரங்களைப் பார்த்துக் கொண்டு பாடினான் அந்த விண்மீன் களையே அவனுடைய பாடடைக் கேட் டம் ரவிக் மகா சபையாக நினைத்துக் கொண்டு பாடினான் போலும் நட்சத்திரங் களும் அந்த கோக கிதளாகக் கேட்டு உடல் சிலிர்த்தன. நட்சத்திரங்களில் ஒன்று தாமதது அதிலிருந்து கிளம்பிய கதிரின் சுத்தை நீண்ட தூரம் விளிர் போல் விரித்து படர்ந்திருந்தது. மேட்டின் உச்சியில் அப் பெண்ணின் நிழல் வடிவமும், அவளு டைய குரலும் கிதழும் வானத்தில் தாம கேதுவும் சேர்ந்து வந்தியத்தேவனைத் தன் வயமிழக்கச் செய்தன. அவனுடைய கால

கள் அவனை உச்சி மேட்டில் கொண்டு
போய்ச் சேர்த்தன

புங்குழலிக்கு எதிரில் நேருக்கு நேராக
அவன் நின்றுள்ள அவருக்குப் பின்பு
மேலே, வெகு தொலைவு என்று
காணப்பட்ட இடத்தில், கலங்கரை விளக்
கின் சிலந்த ஒளி தோன்றியது. அந்த
வெட்டி விரிந்த கடல் பரந்து விடந்தது
கடலுக்கு எல்லையிட்டு வளையறுக்கத்
போல வெள்ளி அலைகுகொடு நீண்டு
வளைந்து சென்றது.

"வந்து விட்டாயா? குமபகர்வயணைப்
போல தூங்கினாயே என்று பார்த்
தேன்

"விட்டுக் கதவு திறந்த கதகம் கேட்டு

விரித்துக் கொண்டன நீ விடு விடு என்று
நடந்து வந்து விட்டாய்! திருமழிப் பார்வா
எல்லாம் அமமமமா" எனனைத்
தொடர்ந்து ஓடி வருவது எவ்வளவு கஷ்ட
மாயப் போய் விட்டது?

"எதற்காகத் தொடர்ந்து வந்தாய்?"

"நல்ல கேள்வி! நீதானே வரச் சொன்
ளாய்? மறந்து விட்டாயா?"

"எதற்காக வரச் சொன்னாயோ எனக்கு
நினைவு இருக்கிறதா?"

நினைவு இல்லாமல் என்ன? உன்
காதுகளாகக் காட்டுவதாகச் சொல்
வாய்' எங்கே உன் காதுவர்கள்? காட்டு
பார்க்குமாய்"

அந்தப் பார்வையாகத் தன்னால்
இரும்பிப் பார்" என்றான் பூங்குழலி

ஐந்தாம் அத்தியாயம்

நடுக் கடலில்

வ

ந்தியத்தேவன், திருமழிப்
பார்த்தான் அவனுடைய
வயிற்றிலிருந்து குடல்கள்
மேலெழும்பி அவன் மார்பை
அடைத்தன பிறகு, தின்னும
மேலே கிளம்பி அவன் தொண்டை மடியை
அடைந்துக் கொண்டன

அவனுடைய தேகத்தில் ஆயிரம் பின்
வாக்கள் பாய்ந்தன பூங்குழலி கவந்த ஒரு
வாக்கை உச்சி முனைகள் அவன் தேக

மேலுமே துளைத்தன - அத்தனையும் பயங்
காகக் காட்டி அவன் கண் முனையே காணப்
பட்டது

முடிவில்கொது பரந்திருந்த இருளின்
அங்கங்கே பத்து, இருபது, நூறு அகலின்
குண்டலங்கள் தோன்றின அவற்றிலிருந்து
புணை இவ்வளவு பெரிதாமும இவ்வளவு நீர்
விறகு போட்டு எரித்து உண்டாகும் நீப்
பிரமபுகளும் அவை வெறும தெருபுப்
பிண்டங்கள் பூமியிலிருந்து எப்படியோ

எழுந்து அவை தீர்மானம் நிறைவேற்றி அவை நில் சில பிண்டங்கள் மறைத்தன. வேறு சில தீபபிண்டங்கள் புதிதாக எழுந்து நின்றன.

ஒரு பிரம்மாண்டமான கரிய இருள் திறங் கொண்ட ராட்சதன் தனியாகத் தலை ஒன்று இக்ஸாண்டல் வயிறுறிலேயே வாய் கொண்ட கபத்தண்டைப் போன்ற ராட்சதன் ஆனால் அவன் வயிற்றில் ஒரு வாய் ஆவல் அநேக வாய்கள் அந்த வாய்களை அவன் அடிக்கடி திறந்து மூடினான். இதுக்குமேலாது வயிற்றிலிருந்து தீயின் ஜுவாலை வாய்களின் வழியாக வெளியே வந்தது. மூடுமேலாது மறைந்தது.

இந்தக் காட்சியைக் கண்ட வந்தியத் தேவனுடைய ஒவ்வொரு சேரமக்களும் வழியாகவும் அவனுடைய உடம்பின் ரக்தம் கசிவது போலிருந்தது. அப்படிப்பட்ட பீதி அவனை என்னற்குமே ஆட்கொண்டதில்லை. பெரிய பழுதெட்டனாயின் மாதான் நிலவன்றலிலேகூட இவனை அவன் பின்னால் "ஹா ஹா ஹா!" என்று ஒரு சிரிப்புக் கேட்டது திருமழிப் பார்த்தான்.

பூங்குழலிதான் கேளு ஒரு சந்தர்ப்பத்திலேயென்றால், அவனுடைய அந்தஸ்திப்பே அவனுக்கு அளவில்லாத பயங்கரத்தை உண்டாக்கியிருக்கும் இப்போது அந்த சிரிப்பு மதர்யக்ஸஸ் அளித்தது இருக்கும் சந்தையம் உடலும் உயிரும் உள்ள பெண் ஒருத்தி அவன் பக்கத்திலே நிற்கிறாள் என்பது பெரும் அபாயத்திலே ஒரு பற்றுக் கொள் போல உதவியது.

"பார்த்தாயா என் காதலர்களை!" என்று பூங்குழலி கேட்டான்.

"இந்தக் கொள்ளியாயப் பிசாக்கள்தான் என் காதலர்கள் இவர்களைப் பார்த்து சலலாபம் செய்வதற்குத்தான் நன்விரலில் இந்த இடத்துக்கு நான் வந்தேன்" என்றான்.

இந்தப் பெண்ணுக்கு நன்றாகப் பித்துப் பிடித்திருக்கிறது என்பதில் என்னவாய் உத்தேகமில்லை. இவனுடைய உதவியைக் கொண்டு இவங்களுக்குப் போகிறது நடக்கிற காரியமா? இவ்வாறு வந்தியத் தேவன் எண்ணினான். அவனுடைய உள் மனத்திலிருந்து வெறு ஏதோ ஓர் எண்ணம் வெளி வரப் போராடிக் கொண்டிருந்தது.

அது என்ன? அது என்ன? இந்தக் கொள்ளியாயப் பிசாக்களைப் பற்றிய ஏதோ ஒரு விஷயத்தான்.

"உன்னுடைய கிண்தான் சேந்தன் அமுதனால் இத்தகைய காதலர்களோடு போட்டியிட முடியுமா?" என்று பூங்குழலி கூறியது கிணற்றுக்குள்ளேயிருந்து வரும் நரஸைப் போல் கேட்டது. ஏனெனில் அவனுடைய உள்மனம் அப்போது எதையோ நோக்கப்படுத்திக் கொள்ள முயன்று கொண்டிருந்தது ஆக கடைசியில் ஒரு பெரிய போராட்டம் களத்திலுள்ளதான் இதோ நோக்கம் வந்துவிட்டது.

கதம்ப கருந்த பூகிட பிரதேசங்களில் தண்ணீர் வெகு காலம் தேங்கி நின்று சதுப்பு நிலமானால், அத்தகைய இடங்களில் இரவில் இடமாதிரி கொற்றகம் எவ்விட பூமித்தளையிலிருந்து கத்தகம் கலத்த வாய் வெளியில் வரும் கொது தெருபாப் பிறையு வருவது போலிருக்கும் சில சமயம் நீடித்து நிற்கும் சில சமயம் குப குப என்று தோன்றி மறையும். இரவு இயாஸகத் தோற்றத்தைக் கண்டு அறிமாத மக்கள் படப்படுவார்கள் கொள்ளியாயப் பிசாக்க என்று பயங்கரப் பெயர் கொடுத்துப் பீதி அண்டவார்கள்.

இப்படிப் பெரியோர் சொல்லி அவன் கேள்வப்பட்டிருந்தது நோக்கத்துக்கு வந்தது. பிறகு அவனுடைய அறிவுக்கும் பயத்துக்கும் போர் நடந்தது. அதிலு வெற்றி போவது.

ஆனால் அதையெல்லாம் இச்சமயம் இந்தப் பிரளய பிடித்த பெஷலிடம் சொல்லிப் பயனில்லை. எப்படியாவது அவனுக்கு நல்ல வார்த்தை சொல்லி அழைத்துக் கொண்டு போய் விட வேண்டியதுதான்.

பெண்ணோ! உன் காதலர்கள் எங்கும் போய் விட மாட்டார்கள் இங்கேதான் திருப்பார்கள் நானாகும் அவர்களை வந்து பார்க்கவாம் அல்லவா? விட்டுக்குப் போகவாம் வா!" என்றான்.

அதற்குப் பூங்குழலி மறுமொழி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. விமயி அழத் தொடங்கினான்.

இது என்ன தொல்லை என்று வந்தியத்தேவன் எண்ணினான் பின்னர் சற்று

நேரம் கழிமா இருந்தான்

"பெண்ணே! நாம போகலாமா?" என்று
மீண்டும் கேட்டான்

விமலமல திறுவலில்லை.

வந்தியத்தேவனுக்கு அலுத்துப் போய்
விட்டது

"சரி! உன் இஷ்டம் போய் செய்! எனக்குத்
துக்கம் வருகிறது நான் போய்றேன்
என்று சொல்லிவிட்டு இறங்கத் தொடங்கி
விட்டான்

பூங்குழலி உடனே விமலமல திறுத்
தினான் மேட்டிலிருந்து இறங்கத் தொடங்கி
விட்டான் நாலே பாய்ச்சலில் வந்தியத்
தேவனுக்கு முன்னால் கீழே போய்
நின்றான்

வந்தியத்தேவன் ஒடிப் போய் அவ
னைப் பிடித்தான்

குலரும கலங்கரை வீனக்கை
தோக்கி நடக்கத் தொடங்கினார்
கள்

இத்தப் பித்துப் பிடித்த பெண்ணை
நம்பிப் படகில் ஏறுவதாவது? கடனைக்
கடப்பதாவது? - ஆயிலும் வேறு வழி
இல்லைபென்று தெரிகிறதே! ஏதாவது
நல்ல வார்த்தை சொல்லிக் கொடுக்கச் செய்
கொள்ளப் பார்த்தலாமா?

"வானத்தில் வால நடசத்திரம் தோன்று
கிறதே! அதைப் பற்றி உன் கருத்து
என்ன?" என்று பூங்குழலி கேட்டான்

"என் கருத்து ஒன்றுமில்லை. வால
நடசத்திரம் தோன்றுகிறது, அவ்வளவு
தான்" என்றான் வந்தியத்தேவன்

"வால நடசத்திரம் வானில் தோன்றி
வால பூமியில் பெரிய கெடுகள் விளைவது
என்று சொல்கிறார்களே?"

"அப்படித்தான் சிலர் சொல்லுகிறா
கள்"

"நீ என்ன சொல்லுகிறாய்?"

"நான் ஜோதிட சாஸ்திரம் படித்த
இல்லை. ஜனங்கள் அப்படிச் சொல்லிக்
கொள்வதுதான் எனக்குத் தெரியும்"

என்று நேரம் மெனமென நடந்தார்கள்
பிறகு பூங்குழலி, "சக்கரவர்த்திக்கு உடம்பு
ககமில்லை என்று சொல்கிறார்களே" அது
உண்மையானே?" என்றான்

இவன் அவ்வளவு பித்துக் குளிப்பென்
அல்ல என்று வந்தியத்தேவன் என்னவிக

கொண்டான் கொஞ்சம் அவனுக்கு
தமிழ்க்கை பிறந்தது

"நானே என் கண்ணால் பார்த்தேன்
சக்கரவர்த்தி படுத்த படுக்கையாய்க் கிடக்
கிறார் இரண்டு கால்களிலும உணர்ச்
சியே கிடையாது. ஓர் அடிகூட எடுத்து
வைக்க முடியாது. அவனாக் துணைப்படுத்த
பதவிகை கொண்டு வரத்தானே நான்
வந்திருக்கிறேன். பெண்ணே! எனக்கு நீ
ஓர் உதவி செயலாமா?" என்று கேட்
ட்டான்

அதற்கு மதுமொழி சொல்லாமல்.
"சகல வர்த்தி அதை நான் உயிர்ப்பிடுகக்
மாட்டார் சீகிரத்திலே இருந்து போய்
விடுவார் என்று சொல்கிறார்களே. அது
உண்மையா?" என்று கேட்டான் பூங்
குழலி.

"நீ இச்சமயம் உதவி செயயாவிட்டால்
அப்படி நடத்தாலும் நடந்து விடும. இவ்வ
பாகியில் ஓர் அதுர்வ சந்தேகி பதவிகை
இருக்கிறதும் அதைக் கொண்டு வந்து'எ
சக்கரவர்த்தி பிழைத்துக் கொள்வாராம்.
நீ படகு தள்ளிக் கொண்டு இவ்வளவுக்கு
வருவாயா?"

"சக்கரவர்த்தி ஓர்வேளை இருந்து
போனால் அடுத்தபடி யார் பட்டத்துக்கு
வருவார்கள்?" என்று பூங்குழலி கேட்டது
வந்தியத்தேவனைத் தூக்கி வாரிப் போட்
ட்டது

"பெண்ணே! உனக்கும எனக்கும
அதைப் பற்றி என்ன? யார் பட்டத்துக்கு
வந்தால் தமக்கு என்ன கவலை?"

"ஏன் கவலை இல்லை? தீயும் நானும்
இந்த இராஜ்யத்தின் பிரஜைகள் அல்
லவா?"

இந்தப் பெண் பித்துப் பிடித்தவளே
அவள் இவளிடம் நடக்கிறதுமாக நடந்து
கொள்ள வேண்டும். இவளுடைய விசித்
நிரமான செயல்களுக்கு வேறு காரணம்
இருக்க வேண்டும்

"ஏன் பேசாமலிருக்கிறாய்? அடுத்த
பட்டத்துக்கு யார் வருவார்கள்?" என்று
பூங்குழலி மீண்டும் கேட்டான்

"ஆதித்த கரிகாலருக்குத் தானே
புலராஜர் பட்டம் உடையிருக்கிறது
அவர்தான் தயாயமாக அடுத்த பட்டத்
துக்கு வர வேண்டும்"

மதுராந்தகர், - அவருக்கு உரிமை

ஒன்றுமில்லையா?"

"அவர்தான் இராஜ்யம் வேண்டாம் என்று சொல்லி விட்டாரே!"

"முன்னே அப்படிச் சொன்னார இப்போது இராஜ்யம் வேண்டும் என்று சொல்லிவருகிறார்!"

"அவர் சொன்னால் போதுமா?" பிரஜைகள் எல்லாத்ரம் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டாமா

பெரிய மனிதர்கள் பலர் அவர் கட்சியில் இருக்கிறார்களாமே?"

அப்படித்தான் தானும்

கேள்விப்பட்டேன்

இவ்வளவும்தான்

சுரது வரை

மீல் வந்து எட்டியிருப்பதை நினைத்தால்
எனக்கு மிகவும் ஆச்சரியமாயிருக்கிறது

"சந்திர சோழர் திடீரென்று இறந்து
போனால் என்ன ஆகும்?"

"தேசமெல்லாம் பெருங்குழப்பம் ஆகி
விடும் அதைத் தடுப்பதற்குத்தான் உன்
உதவி இடப்பாது தேனவையாருக்கிறது

"நான் என்ன உதவி செய் செய் முடி
யும?"

"முன்னமேயே சொன்னேனே? நான்
அவசரமாக நூலிசை கொண்டு வர இவ்வ
ளகத் தீவுக்குப் போக வேண்டும் அதற்கு
நீ படகு வலித்துக் கொண்டு வர வேண்
டும்."

"என்னை எதற்காக அழைக்கிறாய்?
ஒரு பெண் பிள்ளையைப் படகு தள்ளும்
படி கேட்க வெட்கமாவில்லையா?"

"வேறு யாரும் இல்லை என்று உன்
தந்தை சொல்கிறார் உன் அண்ணன்கூட
தெற்றுப் போய்விட்டானாமே?"

"அவன் போனால் என்ன? உளக்கு
இரண்டு ஐக்கன், உன்னோடு வந்த
வனுக்கு இரண்டு ஐக்கன் இல்லையா?"

"எங்களுக்குப் படகு வசிக்கத் தெரி
யாது."

"படகு வசைப்பது என்ன மத்திர வித
னையா! துடுப்பைப் பிடித்து வலித்தால்
தானே படகு போகிறது?"

"இசை தெரிய வேண்டும் அவ்வயா?
நடுக்கடலில் இசை தெரியாமல் போய்
விட்டால்."

"நடுக்கடலில் இசை தெரியாவிட்டால்
முழுசிச் சாருங்கள்! அதற்கு தான் என்ன
செய்யப்டும்?"

கலங்கரை விளக்கின் அருகில் அவர்
கள் வந்து விட்டார்கள் வந்தியத்தேவன்
னும் அத்துடன் அந்தப் பேச்சை நிறுத்தி
விட விரும்பினான் மேலும் பேச்சை
வளர்த்திப் பூங்குழலியின் மறுபடைப
உறுதிப்படுத்தி விட அவன் விரும்ப
வில்லை. அவன் அவ்வளவு கண்டிப்பாக
மறுமொழி சொன்ன போதிலும் அவரு
டைய குரலும் பேசின் தோரணமும்
அவனுடைய உள்ளத்தில் இதயதொகு
தம்பிக்கைச் சுடரை உண்டாக்கியிருந்தன

ஏதேதோ எண்ணங்களினால் அவனு
டைய உள்ளம் வெருவாக்க குழம்பிக்
கொண்டிருந்தது நாலாம ஜாமத்துன்
ஆரம்பத்திலேதான் தூங்கினான்

தூக்கத்தில் வந்தியத்தேவன் கனவு
கண்டான். பால மரம் விரித்த நிழல்
படகில் பூங்குழலியும் அவனும் எதி
ரெதிராக அமர்ந்துருந்தார்கள் நாலா
புறமும் கடல். எங்கு நோக்கினாலும்
ஜலம். இனிய பூங்காற்று படகு அக்
காற்றில் மிதப்பது போலப் போய்க்
கொண்டிருந்தது பூங்குழலியின் முகம்
அழகே வடிவமாகப் பொலிந்தது
கருண்ட மயிர் தெற்றியில் ஊசலாடிக்
கொண்டிருந்தது. சேலைத் தளபப்புப்
பறந்தது. எங்கே போகிறோம். எதற்காகப்
போகிறோம் என்பதெல்லாம் வந்தியத்
தேவனுக்கு மறந்து போய் விட்டது. பூங்
குழலியுடன் படகில் போவதற்காகவே
இத்தனை தான் பிரயாணம் செய்து
வந்ததாகத் தோன்றியது. ஒன்றே ஒன்று
ஞாநவாயிருந்தது. அது என்ன? அது
என்ன? ஆ! பூங்குழலியின் பாட்டு! செந்
தன் அமுதன் சொல்லியிருந்தான் அவ்
வ்வா?

பெண்ணே! உன் பவழவாயைத்
திறந்து ஒரு பாட்டுப் பாட மாட்டாயா?"
என்றான் வந்தியத்தேவன்

"என்ன சொன்னாய்?" என்று பூங்
குழலி புன்னகையுடன் கேட்காள் ஆகா!
அந்தப் புன்னகை ஏழு உலகமும்
பெறாதா?

"உன் கவிவரணைத் திறந்து ஒரு கீதம்
இசைக்க மாட்டாயா என்றேன்"

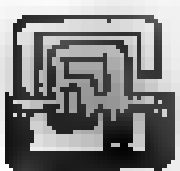
கீதம் இசைத்தால் எனக்கு என்ன தரு
வாய்?"

உன் அருகில் வந்து உன் அழகிய
கன்னத்தில்த்"

பூங்குழலி உடனே தன் மடியிலிருந்து
ஒரு கூரிய கத்தியை எடுத்துக் கொண்
டான் கத்தி பிடித்த எகஸை ஒங்கினான்

"இதோ பார்! அந்தப் பால மரத்துக்கு
இப்பால் ஓர் அணுவளவு நீ வந்தாலும்
உன்னை இந்தக் கத்தியால் குத்தி
விடுவேன். கடல் மீன்கள் மிக்க
பதியோடிருக்கின்றன" என்றான்

(தொடரும)

ரண்டாம் முறை படுத்த பிறகு
வெகு நேரம் வந்தியத்தேவனுக்
குத் தூக்கம் வரவில்லை

வொன்னியியின்

ஆறாம் அத்தியாயம்

மறைந்த மண்டபம்

வநாள் காலை யிவ உதயசூரியனுடைய செங்கிரணங்கள் வந்தியத்தேவஸனத் தட்டி எழுப்பின உறக்கம் தீங்கிய பிறகும் உய

பற்றி அவர்களிடம் விசாரிக்க அவனுக்குத் ததரியம் வரவில்லை. அவர்கள் அளித்த காலை உணவை அருந்திவிட்டுச் சுற்று முற்றும் கண்களைச் செலுத்தித் தேடிப் பார்த்தான் பூங்குழலி எங்கும் அகப்படவில்லை. ஆவலத்துக்குப் போய்ப் பார்க்கலாம் என்று போனான். அங்கே

உணர்வு வருவதற்குச் சிறிது நேரம் பிடித்தது. அவன் மேல் விழுந்தது சூரியனுடைய வெளிச்சமா அல்லது கலங்கரைவிளக்கின் ஒளியா என்று தெளிவதற்குச் சிறிது நேரம் பிடித்தது முதல் நாள் இரவு அனுபவங்களில் எது உண்மை, எது கனவு என்று எண்ணிப் பார்த்தபோது அவனுக்கு ஒரே சூழப்பமாயிருந்தது வீட்டிலே பெரியவரின் மனை விடும் அவருடைய மகமகனும் மட்டுமே இருந்தார்கள். பெரியவர் குழகர் கோயிலுக்குப் புஷ்ப எகங்கரியம் செய்வதற்காகப் போயிருப்பதாக அவர்கள் சொன்னார்கள், பூங்குழலியைப்

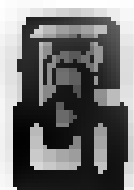

கல்கி கலெக்ஷன்

அவன் தந்தை இருந்தார் கோயிலைச் சுற்றியிருந்த மரங்களிலிருந்து பூதைக் குரிய புஷ்பங்களைக் கொய்து கொண்டிருந்தார் மலர்களைத் தொடுத்து மாண்பாக்குவதற்குச் சில நாள் பூங்குழலி வருவதுண்டு என்றும், ஆனால் இன்னொரு வரவில்லை என்பதும் கூறினார். "எங்கேயாவது

அமரர் கஸ்க்

காட்டில் மான்னைத் துரத்திக் கொண் டிருப்பான் அல்லது கடற்கரைபோடு நிர்ந்து கொண்டிருப்பான் அவனைத் தேடிப் பிடித்துக் கேட்டுப்பார்" என்றார் "நம்பி" ஒரு விஷயத்திலு ஜாக்கிரதையாக இரு அவன் பொய்யாதவன் தப்பாத்தம் செயது கொள்ளுமபடியாக அவனிடம் ஏதாவது சொல்லி விடாதே காவியங்கடலில் படித்திருப்பதை நினைத்துக் கொண்டு சிருங்கார ரஸத்தில் இறங்கி விடாதே! உடனே பத்திரகாலியாக மாறி விடுவான் அப்பறம் உன் உயிர் உன்னுடையது அல்ல" என்று எச்சரிக்கை செயதார் பெரி யவர் முதலதான் கனவை நினைத்துக் கொண்டு வந்தியத்தேவன் உடல் வெிரத் தான். பிறகு காட்டிற்குள் பூங்குழலியைத் தேடிக்கொண்டு போனான் காட்டிலே எங்கே என்று தேடுவது? சிறிது நேரத்துக் கெல்லாம அயலுக்கு அலுத்துப் போய் விட்டது காட்டிலிருந்து வெனிவேறினால போதும் என்று ஆகி விட்டது. வெனி வேறிய பின்னர் கடற்கரையை நோக்கிச் சென்றான் கடற்கரைபோடு நீண்ட தூரம் அலைத்தும் பலன் ஒன்றும் இல்லை பூங்குழலியைக் காணவில்லை. "எப்படியும் மத்தியானச் சாப்பாட்டுக்கு விட்டுக்கு வரு வான் அல்லவா" அங்கு பார்த்துக் கொள் ளலாம்" என்று திரும்பினான் திடீரென்று ஓர் எண்ணம் தோன்றியது. அவையும ஆட்டமும் அதிகமில்லாமல் அமைதியாக இருந்த அந்தக் கடலில் இறங்கிக் குளிக்க வேண்டும் என்ற ஆசை உண்டாயிற்று. இந்தப் பக்கத்தில் கடலில் ஆழம் அதிகம் இல்லைவென்று முன்னமே கேள்விப் பட்டதுண்டு முதல்நாள் மாலையில் பூங்குழலியும் சொல்லியிருக்கிறான் பின்னே, இறங்கிக் குளிப்பதற்கு என்ன தடை? உடல் விஷயத்திலு அவனுக்கிருந்த பயத்தைப் போக்கிக் கொள்வதும் அவ சிவம் படகிலும் கப்பலிலும் ஏறிய பிர யாணம் செயல் வேண்டிய அவசியம் நேர்ந்திருக்கிறது. கடலைக் கண்டு பயப் பட்டால் முடியுமா? அந்தப் பயத்தைப் போக்கிக் கொண்டே ஆக வேண்டும்.

இப்படிச் சுற்றிக் கடலிலிருந்த சுருள் துணியையும் கத்திரைகளையும் எடுத்துக் கடற்கரையில் வைத்து விட்டுக்

கடலில் இறங்கினான் மென்ன மென்ன ஜாக்கிரதையாகக் காணல் எடுத்து வைத்து நடத்தான் போகப் போக முழங்கால அளவு தூவத்துக்கு மேல் இல்லை. சிறிய அலைகள் வந்து மோதிய போது தூசும் இடுப்பளவுக்கு வந்தது அதற்கு மேலே இல்லை "அழகான சமுத்திரம் இது" அமிழ்த்து குளிப்பதற்குக் கூடத் தண்ணீர் இல்லையே" என்று சொல்லிக் கொண்டே இன்னும் மேலே சென்றான்.

அடேடே! ஆழம் இல்லை என்று எண்ணிக் கொண்டே கரைமீலிருந்து வெகு தூரம் வந்து விட்டோமே" திடீ ரென்று கடல் பொங்கினால்? அலைகள் பெரிதாகி மோதினால்? இந்த எண்ணம் தோன்றிக் கரைப் பக்கம் திரும்பிப் பார்த்தான் அதிக தூரம் கரைமீலிருந்து வந்து விட்டது என்னமோ உண்மைதான்! ஆனால் அப்படியொன்றும் கடல் திடீ ரென்று பொங்கி விடாது.. ஓகோ! அதோ பூங்குழலி வருகிறானே! கரைவேறி அவனைப் பிடித்துக் கொள்ள வேண்டும். பிடித்துக் கொண்டு நயமான கார்த்தக களினால் மறுபடி கேட்க வேண்டும் அவனும் தம்மைப் பார்த்து விட்டுத்தான் வருகிறான் போலிருக்கிறது! நாம் இருக்கும் இடத்தை நோக்கியே வருகிறான்! ஏதோ நம்மைப் பார்த்து சமீக்கனாகு கடல் செய்கிறானே!

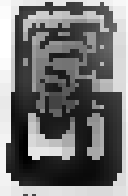
ஓ! ஓ! இது என்ன? கரைமீல் குனித்து அவன் என்ன பார்க்கிறான்? என்னத்தை எடுக்கிறான்? தம்முடைய இடுப்பில் கறகம் சுருள் துணியையல்லவா எடுக்கிறான்? "பெண்ணை! அடை எடுக்காதே! அது என் னுடையது!" நாம் சொல்வது அவன் காதுல் விழவேயில்லை! இந்தக் கடல் அவைகளின் இரைச்சல்!

இதோ நம் குரல் அவனுக்குக் கேட்டு விட்டது! தம்மைப் பார்த்து அவனும் ஏதோ சொல்கிறான்! "பூங்குழலி! அது என் னுடையது" எடுக்காதே.. இந்தா! சொன் னால் கேட்க மாட்டாயா? உன் உடைமம் போல் கையில் எடுத்துக் கொண்டு நீ பாட்டுகூறப் போகிறாயே! நில! நில!"

வந்தியத்தேவன் களரையை நோக்கி ஓட ஆரம்பித்தான் ஒரு தடவை பூங்குழலி அவனைத் திரும்பிப் பார்த்தான் பிறகு அவனும் ஓடத் தொடங்கினான் வீடும்

கவலையான வினக்கமும் இருந்த பக்கத்துக்கு எதிர்ப்பக்கமாகக் காட்டை நோக்கி ஓடினான்.

ஆகா! இவன் துஷ்டப் பெண்! துஷ்டப் பெண்ணா? அவ்வது வெறும் எப்பத்தியமா? இந்தப் எப்பத்தியத்திடமிருந்து நமது அளரச் சுருளின் எப்படியும் வாகுவியாக வேண்டுமே..

ரண்டு தடவை கடலில் இடறி விழுந்து ஒரு வாய் உப்புத் தண்ணீரும் குடித்து விட்டு வத்தியத் தேவன் மெதுவாகக் களையேறினான். பிறகு அந்தப் பெண்ணைத் தொடர்ந்து ஓடினான் ஓட ஓட அவளுடைய ஓட்டத்தின் வேகம் அதிகமாயிற்று. சற்றுத் தூரத்தில் ஐம்பது அறுபது மான்களின் கூட்டம் ஒன்று ஓடியது. -மான்கள் மீரண்டு பாய்ந்து ஓடுவது தாலித் தாலிக் குதித்து ஓடுவது. - என்ன அழகான காட்சி! ஏன்? இதோ இந்தப் பெண் குதித்துக் குதித்து ஓடுகிறானே? இதுவும் அந்த மான்களின் ஓட்டத்தினாலிட அழகில், குறைவாயில்லை! இம்மாதிரி இயற்கை வாகவும் உயிதசையாகவும் வாழும் பெண்களின் அழகே அழகுதான்! ஆனால் இதைப்பெல்லாம் அவனிடம் சொல்லக் கூடாது. சொன்னால் காரியம் கேட்டுப் போய் விடும்! பெரியவர்தான் எச்சரித்திருக்கிறாரே. இத்தாலும் இவன் எதற்காக இப்படி வீம்பு பிடித்துக் கொண்டு ஓடுகிறான்? காட்டில் புகுந்து வீட்டால் அப்பறம் அவளைக் கண்டுபிடிப்பது எப்படி? இதோ காட்டிற்குள் புகுந்தே வீட்டான்! காரியம் கேட்டுக் குட்டிச் சுலரலி விட்டது. நம்மைப் போன்ற மென்மக்கள் உலகிலேயே வேறு யாரும் இருக்க முடியாது! - குரல்கள் எங்கில் அகப்பட்ட பூமாவை திரும்பி வகுமா?

வத்தியத்தேவனும் சிறிது நேரத்தில் காட்டிற்குள் புகுந்தான் அங்குமிங்கும் அலைந்தான் அவசரத்தினாலும் பரபரப்பினாலும் செடிகளைச் சரியாக விலக்கி விட்டுக் கொண்டு தடக்காமல், உடம்பெல்லாம் முடகளால் சிறிக் கொண்டான் "பூங்குழலி! பூங்குழலி" என்று உச்சலிட்டான் பிறகு, "மரமே! பூங்குழலினைக் கண்டாயோ?" "காக்காய்! பூங்குழலினைக்

கண்டாயோ?" என்றெல்லாம் கேட்க ஆரம்பித்தான் இது ஏது? நமக்கே எப்பத்தியம் பிடித்து விடும் போலிருக்கிறதே! - என்று அவன் திளைக்கத் தொடங்கிய சமயத்தில், திடீரென்று மரத்தின் மேலிருந்து ஏதோ விழுத்தது! ஆ! அவனுடைய அளரத் துணிச் சுருள்தான்! மிக்க ஆவலுடன் அதை எடுத்துச் சுருளைப் பிரித்துப் பார்த்தான் ஒலை, பொற்காக்கள் எல்லாம் பத்திரமாயிருந்தன!

"பணம் பத்திரமாயிருக்கிறதா?" என்று ஒரு குரல் மேலேயிருந்து வந்தது வத்தியத் தேவன் அவ்வளரத்து பார்த்தான் பூங்குழலி மரத்தின்கீழில் உட்கார்ந்திருந்தான்.

விவரத்து விறுவிறுத்துப் போயிருந்த வத்தியத்தேவன் தன்னை மீறிப் கோபத்தினால், "உள்ளைப் போன்ற மத்தியை நான் பார்த்ததேயில்லை!" என்றான்.

"உள்ளைப் போன்ற ஆற்றையை நான் பார்த்ததில்லை. அம்மமமா! என்ன முழி முழித்தாய்?" என்றான் பூங்குழலி.

"எதற்காக இப்படி என்னன் அவைக் கழித்தாய்? உளக்குப் பணம் வேண்டுமென்றால்.."

"சீச்சி! உன் பணம் இங்கே யாருக்கு வேண்டுமே?"

"அப்படியானால் எதற்காக இதைத் தூக்கிக் கொண்டு ஓடி வந்தாய்?"

"அவ்விதம் நான் செய்திராலிட்டால் நீ காட்டுக்குள் வந்திருக்க மாட்டாய். எங்கள் வீட்டுக்குத் திரும்பிப் போயிருப்பாய்.."

"போயிருத்தால் என்ன?"

"இந்த மரத்தின் மேல் ஏறிப் பாய், தெரியுமா?"

"என்ன தெரியுமா?"

"பத்துப் பதினைத்து குதிரைகள் தெரியுமா! வானகனும் வெல்கனும் மின்னுவது தெரியுமா?"

அவனுடைய முகத் தோற்றத்திலிருந்து அவன் கூறுவது உண்மையாயிருக்கலாம் என்று தோன்றியது ஆயினும் நிச்சயமாகத் தெரிந்து கொள்ள விருமபி வத்தியத்தேவன் மரத்தின் மேல் ஏறினான் ஏறுவதற்கு முன் அளரச் சுற்றுச் சுருளைக் கெட்டியாகக் கட்டிக் கொண்டான் ஒருவேளை இவன் மரத்தின் மேலிருந்து அதைத் தவறிப் போட்டிருக்கலாம் இப்போது மறுபடியும்

அளத அபகரிப்பதற்குச் சூழச்சி செய
கிறானோ, என்னமோ, யார் கண்டது?

மரத்தின் மேலேறி கவங்கரை விளக்
கின் பக்கம் நோக்கினான் ஆம் பூங்குழலி
கூழிபது உன்னமதான் அங்கே பத்துப் பதி
னாந்து குதிரைகள் நின்றன குதிரைகளின்
மீது வான்களும் வேல்களும் பிடித்த வீரர்
கள் இருந்தார்கள் அவர்கள் யாராக இருக்
கும்?... நமஸம்ப பிடிப்பதற்கு வந்த
பழுவேட்டையாரின் ஆடகன்தான்; வேறு
யாராயிருக்க முடியும்?

பூங்குழலி தள்ளைப் பெரும் அபாயத்
திலிருந்து காப்பாற்றினான் எதற்காக?
என்ன நோக்கம் பற்றி? இன்னும் சில
விஷயங்களும் தெளிவாகவில்லை!

இருவரும் மரத்திலிருந்து கீழே இறங்
கினார்கள் "பூங்குழலி! என்னைய பேர
பாயத்திலிருந்து காப்பாற்றினாய் உனக்கு
மிக மிக நன்றி!" என்றான் வத்தியத்தேவன்

"வெறும் பொய்! ஆண் பிள்ளைகளுக்கு
நன்றிகூட உண்டா?" என்றான் பூங்குழலி

"எல்லா ஆண் பிள்ளைகளையும்
போல் என்னையும் என்னி விடாதே!"

"நீ எல்லாரையும் போல இவனை; ஒரு
தனி மாதிரிதான்"

"பெண்ணே! உன்னை ஒரு கேள்வி
கேட்கலாமா?"

"தாராளமாகக் கேட்கலாம்; மறுமொழி
கூறுவது என் இஷ்டம்."

"என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும்
என்று ஏன் எண்ணினாய்? என் பேரில்
நிலைநென்று தயவு பிறக்கக் காரணம்
என்ன?"

பூங்குழலி கவனம் இருந்தான். அவன்
கிற்று திகைத்துப் போனான் என்பது முகத்
திலிருந்து தெரிந்தது.

அப்புறம் போகித்துப் பார்த்து, "அசடு
களைக் கண்டால் எனக்கு எப்போதும்
கொஞ்சம் பரிதாபம் உண்டு" என்றான்

"சந்தோஷம் இந்த வீரர்கள் என்னைத்
தேடி வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை எப்படி
அறிந்தாய்?"

"உன்னைப் பார்த்தால் தெரியவில்
லையா? - நீ தப்பி ஓடி ஒளிந்து கொள்ள
வந்திருக்கிறவன் என்று நேறனறக்கே
கவனித்தேன் இன்றைக்குக் காலையில் உன்
கிதேகிதன் - ஸவத்தியர் மகன் - மூலமாக
அது ஊர்ஜிதமாகிற்று

"அவன் என்ன உளறினான்?"

"காலையில் எழுத்ததும் காட்டிலே
மூலிகை தேட வேண்டும் என்றான் நான்
அழைத்துப் போவதாகச் சொல்லி இங்கே
அழைத்துக் கொண்டு வந்தேன் என்னிடத்
தில். காதல் புரிய ஆரம்பித்தான் 'உன்னு
டைய கிதேகிதன் உன்னை முத்திக்
கொண்டு விட்டானே?' என்று
சொன்னேன்."

"என்ன சொன்னாய்?"

"கொஞ்சம் பொறு, கேட்கக் கொண்டு
வா! நீ என்னிடம் காதல் புரியத் தொடங்கி
விட்டதாகச் சொன்னேன். அப்போதுதான்
உன் பேரில் அவனுடைய சத்தேகத்தை
வெளியிடான் ஏதோ இராஜ தன்
டணைக்குப் பயந்து நீ ஓடித் தப்பி வந்திருக்
கிறாய் என்று அவனுக்கு வழியில் பல
காரணங்களால் சந்தேகம் தோன்றியதாம்!
'அப்படிப்பட்டவனை நம்பி அநியாய
மாகக் கேட்டுப் போகாதே! என்னைக்
கவியாணம் செயது கொள்' என்றான்
'ரோமப் அவசரப் படுகிறாயே! பெரியவர்
களைக் கேட்க வேண்டாமா?' என்றேன்
பழத் தமிழ் மரணப்பொட்டிக் களவு
மணம் புரிந்து கொள்வோம்!" என்று உன்
அழகான கிதேகிதன் சொன்னான்
எப்படியிருக்கிறது கதை?"

"அட சண்டாளப் பாவி!" என்று கத்தி
னான் வத்தியத்தேவன்

இதற்குள்ளே குதிரைகள் வரும் சத்தம்
கேட்டது நான் மரத்தின் மேல் ஏறிப்
பார்த்து விட்டு இறங்கி வந்து, அவனை
ஏறிப் பார்க்கச் சொன்னேன் மரத்தின்
மேலே நின்று பார்த்தபோது அவனுடைய
கால்கள் வெடவெடவென்று தடுங்கியதை
நினைத்தால் இப்போதும் எனக்குச் கிரிப்பு
வருகிறது " என்று சொல்லி விட்டுப்
பூங்குழலி கிரித்தான்

"விளையாட்டு இருக்கட்டும், அப்புறம்
என்ன நடந்தது?"

"அவன் மரத்தின் மேலேயிருந்து
இறங்கி வந்தான் பார்த்தாயா? நான்
சொன்னது சரியாகப் போயிற்று! அன்
னைப் பிடிப்பதற்குத்தான் இராஜசேவகர்
கள் வந்திருக்கிறார்கள்" என்றான். 'அய்
யடியாளரால் அவனுடன் வந்த உன்னை
யும் பிடிப்பார்கள் அல்லவா? நீ ஓடி
எங்கேயாவது ஒளிந்து கொள்' என்றேன்

அப்படித்தான் செய்ய வேண்டும்' என்
றான் என்னை விட்டுப் பிரிந்து சென்
றான் நான் எதிர்பார்த்தபடியே நடந்
திது.

"என்ன? என்ன நடந்தது?"

"ஒடி ஒளிந்து கொள்வதாக எண்ணிடம்
சொல்லி விட்டு நேரே அந்தக் குதிரைக்
காரர்கள் இடந்த இடையை நோக்கி
போய் அவர்களிடம் அசப்படடுக்
கொண்டனர்."

"ஐயோ! பாலம்!"

"அஞ்சமாகப் பரிதாபப்பட்டு விடாதே!
கொஞ்சம் மிச்சம் எவததுக் கொள்!"

"ஏன் அப்படிச் சொல்கிறாய்?"

"குளறும கேள்! தீயே தெரிந்து கொள்
வாய்! அவர்களிடம் நேரே போனால்
அவர்கள் இவனை அகச்சுத்துடன் பாரத்
தார்கள் என்று கற்றுப் பார்த்து ஒதுவதோ
பெரியவா தீரக்கியமாக, தீயக் கொண்
டார்கள் தங்கள் யார்?" என்று இவன்
கேட்டான். "நாங்கள் வேடடைக்காரர்கள்
மான் வேடடையாட வந்திருக்கிறோம்"
என்று அவர்களில் ஒருவன் சொன்னான்.
இவ்வளவு நீங்கள் என்ன வேடடையாட
வந்திருக்கிறீர்கள் என்று எனக்குத் தெரி
யும் என்பது இவன் அவர்கள் இன்றுமே
விவப்படைந்து இவனைத் தாண்டி
விட்டார்கள். 'வந்துவத்தேவனைத் தேடிச்
கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள் அவன்

இருக்குமிடத்தைக் காட்டுகிறேன்
எவ்வளவுக் கமமா விட்டு விடுவீர்கள்?"
என்று கேட்டான். அவர்களும் அதற்குச்
சமமதித்தார்கள், இவன் அவர்களை
அழைத்துக் கொண்டு எங்கள் விட்டுப்
பக்கம் போனான்."

"துரோகி சண்டாளன்!"

"அவர்கள் போன பிறகு நான்
உள்ளைத் தேடிச் கொண்டு வந்தேன். நீ
கடலில் இறங்கிக் குளித்துக் கொண்டிருந்
தாய்!"

"என்கிடம் அங்கேயே இதைவெல்
லாம் உன் சொல்லில்கள் இந்த துணிச்
சுருளை எடுத்துக் கொண்டு ஏன் ஒடி
வந்தாய்?"

"இவ்வாவிட்டால், நீ அவ்வளவு வேக
மாக ஒடி வந்திருப்பாயா? அந்த வேட
டைக்காரர்களை ஒரு சை பார்த்தேறும்
என்று அவர்களைத் தேடிப் போயிருந்
தாலும் போயிருப்பாயா என பேசுசையே
ஒருவேளை நம்பியிருக்க மாட்டாய்
இவ்வளவையும் சொல்லி உள்ளை என்
றுடன் வகுப்படி சொல்வதற்குள் அவர்
கள் உள்ளை ஒருவேளை பார்த்திருப்
பார்கள்."

"ஆகா! இந்தப் பெண்ணையா நாம்
பைத்தியக்காரி என்று எண்ணினோம்
என்று வாய்க்க வேண்டி நன்றிது வேட கம்
அடைந்தான் இவனிடம் புதுன் நாயகனாக

எவத்தேயாக வேண்டும்
இவளுடைய உதலியில்லா
விட்டால் நாம் கடலைக்
கடந்து இவங்களை செல்ல
முடியாது. இவ்வளவு தூரம்
வந்ததும் வீணாகும். பழு
தேட்டடையச் சண்டம்
திருமப அகப்படடுக் கொள்
ளவும் நேரலாம்."

"பெண்ணே! நீ எனக்கு
எவ்வளவு பெரிய உதவி
செய்கிறாக்கிறாய் என்பதைச்
சொல்லி முடியாது. மிச்ச
உதலியையும் நீதான் செய்ய
வேண்டும்..."

"என்ன உதவி வேண்டும்
என்கிறாய்?" என்று கே
ட்டான்.

என் கிதேகிதனுடைய

இலட்சணத்தைப் பார்த்து விட்டாய் அல்லவா! அவனை நம்பிப் பாவ இவனை பொன்று தெரிந்து கொண்டாய் அல்லவா! நீதான் படகு வலித்து வந்து என்னை இலங்கையில் சேர்ப்பிக்க வேண்டும்!"

பூங்குழலி மெளனமாயிருந்தாள்

"நான் தட்டிக் காரியம் எதுவும் செய்யக் கூடியவன் அல்ல என்று உங்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படுகிறதா? பெண்ணே இலங்கைக்கு மிக முக்கியமான காரியமாக நான் உடனே பேரயத்திர் வேண்டும் இந்த உதவி எனக்கு நீ அவசியம் செய்ந்தேயாக வேண்டும்."

"செய்தால் எனக்கு என்ன தருவாய்?" என்று பூங்குழலி கேட்டாள்

அவளுடைய முகத்தில் முதன் முதலாக நாளைத்தின் அழிகுறி தென்பட்டது கன்னங்கள் குழிந்தன. அவளுடைய முகத்தின் அழகு பன்மடங்கு அதிகமாகிச் சுடர்விட்டு ஒளிர்ந்தது.

முதல் நாள் இரவு கள்ளட கன்னில் இதே மாதிரி அவள் கேட்டது வந்த இயத்தேவனுக்கு நினைவு வந்தது தான் அதற்குக் கூறத் தொடங்கிய மறு மொழியும் நினைவு வந்தது. அதே வார்த்தைகள் மறுபடியும் அவன் நூலில் வருவதற்குத் துடித்தன. பவலினால் 'நாஸவக் கடித்துக் கொண்டு அந்த வார்த்தை வராமல் நிறுத்துள்ளாள்'

"பெண்ணே! இந்த உதவினை நீ எனக்குச் செய்தால் உயிர் உள்ள அளவும் மறக்க மாட்டேன் என்றொன்றும் நன்றி செலுத்துவோன் உனக்கு நான் இவ்வாறு பிரதியாகச் செய்வக் கூடியது எதுவும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. நீ ஏதாவது செய்யுமடிக் கொள்ளால், கட்டாயம் செய்வேன்"

பூங்குழலி சித்தளையில் ஆழத்தாள் சொல்ல எண்ணியதைச் சொல்லலாமா, வேண்டாமா என்று தயங்கினைதப் போல் காரணப்பட்டது

"என்னால் உனக்கு ஆகக் கூடிய பிரதி உதவி ஏதேனும் இருந்தால் சொல் தீர்ச்சியம் செயலிறேன்."

"இது சத்தியமான வார்த்தைதானா?"

"சத்தியம்! சத்தியம்!"

"அப்படியானால், சமயம் வரும்போது சொல்லுகிறேன் அப்போது மற்றது விட

மாட்டாயே"

"ஒருநாளும் மறக்க மாட்டேன் நீ எப்போது பிரதி உதவி கேட்பாய் என்று காத்திருப்பேன் அதுவரையில் உலகத்தின் கடனா பட்டிருப்பதாகவே எண்ணியிருப்பேன்"

பூங்குழலி மீண்டும் சிறிது நேரம் சித்தனை வயப்படடிருத்தாள்

"சரி, எனனுடன் வா! இந்தக் காட்டில் ஒரிடத்துக்கு உன்னை நான் அழைத்துப் போகிறேன் அங்கே இன்று பொழுது காடிய வளரவில் நீ இருக்க வேண்டும் பா. உயிராகத்தான் இருக்க வேண்டும்."

அளதப் பற்றிக் கவலை இவளை! காளையில் உன் அவாணி பழைய சொறு போட்டாள் அவளுடைய வலிற்றொரிச் சளைக் கிளப்புதற்காகவே அங்கமாகச் சாப்பிட்டே. எ இனி இராததிரி வளரவில் சாப்பாடு தேனவயிலனை."

இராததிரி கூடச் சாப்பாடு கிடைக்கிறதோ, என்னமோ? கையில் கொஞ்சம் எடுத்து வரப் பார்க்கிறேன். நான் சொல் உயம் இடத்தில் இருக்கிறேன் நீ இருக்க வேண்டும் இருட்டிய பிரகு நான் திரும்ப வந்து ஒரு ரத்தம் செய்வேன் குயில். நக்க என்று கஷ்வனாகக் கேட்டிருக்கிறாயா?"

"நன்றாய்க் கேட்டிருக்கிறேன் அப்படிக்கேட்டிராவிட்டாலும், உன் குரலைத் தெரிந்து கொள்வேன்"

"நான் குரல் கொடுத்ததும் நீ இவ்விடத்தில் வந்து வெளி வா வேண்டும் இருட்டி ஒரு ஜாமத்திற்குள் படகில் ஏறி நாமப் பறப்பட்டு விட வேண்டும்."

"குயிலின் குரல் எப்போது வரும் என்று காத்திருப்பேன்"

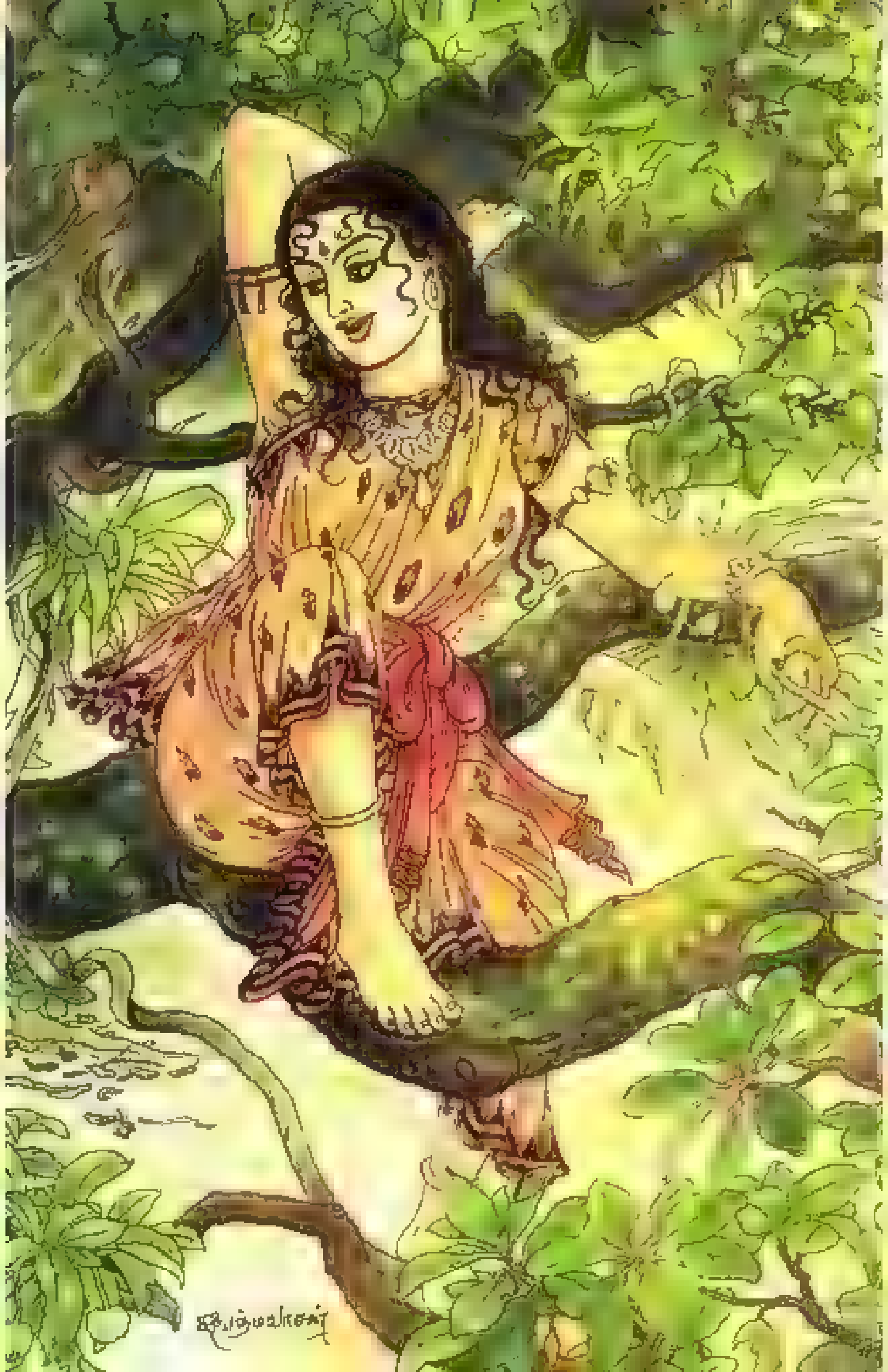
காட்டின் மத்தியில் மான்வ மேடு இடக்கூட ஒரிடத்துக்குப் பூங்குழலி வந்தியத் தேவனை அழைத்துப் போனாள் மேட்டின் மறு பக்கத்தில் மாஞ் செடிகொடிகள் மற்ற இடத்தை விட அதிக தெருக்கமா விருத்தின அவற்றை வாகவமாகக் கையிளால் விலக்கிக் கொண்டு ஒரு மரத்தின் வழியாகப் பள்ளத்தில் நிறங்கினாள் வந்தியத்தேவனும் அவளைப் பின்பற்றி நிறங்கினாள் அங்கே ஒரு பழைய மான்வ பத்தின மேல் மீனிமப் காணப்பட்டது இவனுடைய உறுப பராததிரே இருளடைந்த மண்டபத்தின் இரு தாண்கள் தெரிந்தன இவை எல்லாவற்றையும் மறங்கனும் செடி

ஏமாற்றுந் திருத்தமோ ' ஒரு நாந்ரும இவ்வெ ஆனரலும இவள் மனம் மாறியதன் காரணம் என்ன' கமகிடம் இவள் ஏகவதிப பிரதி சபகாரத்தை எதுர பாரககிறாள் பின்னாள் கறுவதாகக் கூறியி நககிறாளை ஆது என்னவாயிருக் தும். '

இவ்வாறு வருத்தித் தேவன் சிந்தனை செயது கொண்டு நத்த சபயநகலில் பூங்குழலி கூர்மிருந்தது போலவே, அவனைச் சுற்றி தாவா ழுங்களிலும அடிககடி அமளி துமளிப பட்டது சூதுளராவின் ஓட்டம் மன்காக்களின் அட்டகாசம், சூதிய வன் சூத்துக்கவின் மயம் நீளெந்த கூச்சம், பறு னவகள் கிதிச்சிடுதல் இவ்வளவும போந்து சில சமயம் ஓரே அமர்க்களாயிருந்தது அந்நகரமப்பால் அமைதி துடி கொண்டு நிகபதமாயிருந்தது அமர்க்களப்பட்ட கொலாம துள்ளிக் தேடி பிடி பபதற்காகத்தான் என்று வருதுயக்தேவன் உணர்ந்தான் எனத்திராயிள் மகள் செயது துரோகமுத அனலுண்ட மனத்தில அடிககடி வருது கொண்டு நத்தது திரும்பின' பூங்குழலியிடம் அதற்குள் வாயால் கொண்டு விட்டதாக அவளுக்கு எண்ணம் போலும்' சூதிய துடையில உள்ள துண்ணர் வடவா ழுக்கிலேயின் மீது காதல் கொண்டது போலத்தான்' அபண் சிங்கதுயது ழுது கனவிடலி கலியாணம் செயது கொள்ள எண்ணிய கனத்தான் ஆனாலும் அவ ளுளைய வநீவீனதுதை திரிதப பெண் எப படிப பயன்படுததிக் கொண்டு விட் டாள்' அவலுண் ர மனத்தல் எவல்கும கொறாவைக் கவனல்

முட்டி விட்டாள்

செ. பஞ்சவர்ணம்

அனர நாழிகை நேரத்தில் அவனைத் துரோகியாக்கி விட்டான்' பெண்ணையின் சக்தி அபாரமானதுதான்!

வந்தியத்தேவன்! ஒன்று மட்டும் நீ ஒப்புக் கொள்ளத்தான் வேண்டும்! நீ உன்னை வெகு கெட்டிக்காரன் என்று எண்ணி யிருந்தாய்! தந்திர மந்திர சாமர்த்தியங் களில் உனக்கு இணை யாரும் இல்லை என்று இறுமாந்திருந்தாய்! ஆனால் இந்த நாகரிகமறிபாத காட்டுமிராண்டிப் பெண் உன்னைத் தோற்கடித்து விட்டாள்! கடலில் இறங்கிக் குளித்துக் கொண்டிருந்த உன்னை இந்த மறைந்த மண்டபத்தில் கொண்டு சேர்ப்பதற்கு அவன் ஈகையாண்ட யுக்தியை என்னவென்று சொல்வது? அப்படி அவன் உன் அனரச் சுற்றுச் சூழ்னை எடுத்துக் கொண்டு ஒடிப்பிர விட்டால், இத்தனை நேரம் என்ன ஆகி யிருக்கும்? பழுவூர் ஆட்களிடம் நீ சிக்கி யிருப்பாய்! காரியம் அடியோடு கெட்டுப் போயிருக்கும்! - ஆம், இனி எப்போதும் இமமாதிரி அஜாகிரதமாக இருந்து விடக் கூடாது.

மேற்குக் கடலில் சூரியன் அஸ்தமித் தது. கோடிக்களரவில் இது ஓர் அற்புதமான காட்சி. அதுவரை தெற்கு நோக்கி வரும் கடற்கரை அந்த முனையில நேர்கோணமாக மேற்கு நோக்கித் திருமயிச் செல்கிறது ஆதலின் கோடிக்களரவில் மேடான இடத்திலிருந்து பார்த்தால், கிழக்கு - மேற்கு - தெற்கு ஆகிய மூன்று திசைகளிலும் கடல் பரந்திருக்கக் காணலாம் சிறிதில் மாதங்களில் சூரிய சந்திரர்கள், கிழக்குக் கடலில் ஜோதி மயமாக உதயமாவதையும் பார்க்கலாம். மேற்கே கடலைத் தங்கமயமாகச் செயது கொண்டு முழுவி மளையதையும் காண லாம் வந்தியத்தேவனுக்கு மண்டபத்தை முடிவிலுந்த மணல் திட்டின் மேல் ஏறிக் சூரியன் கடலில் மன்றமும் காட்சியைப் பார்க்க ஆவல் உண்டாகிற்று. அனாதப் பிரயத்தனப்பட்டு அடக்கிக் கொண் டான்

நாலாபுறமும் அத்தகாரம் சூழ்ந்து வந்தது. மறைந்த மண்டபத்தில் முன்னமே சூடி கொண்டிருந்த இருள் பனமடங்கு கரியதாயிற்று. வந்தியத்தேவனால் அவகே

மேலும் இருக்க முடியவில்லை. வெளியேறி வந்தான் மண்டபத்தை முடிப மணல் திட டின் மீது நின்றான் வெகு தூரத்தில் கலங்க ளை விளக்கிள் ஒளி தெரிந்தது. வானத் தில் வைரமணிகள் கடர்விட்டு ஜோலித் தன காட்டில் பல விசித்திரமான ஒலிகள் உண்டாயின பகலில் வண்பிரதேசத்தில் கேட்கும் ஒலிகளுக்கும் இரவில் கேட்கும் ஒலிகளுக்கும் மிக்க வேற்றுமை இருந்தது. இரவில் கேட்கும் ஒலிகள் மர்மம் நிறைந்து, உள்ளத்தில் பீதியையும் உடலிலே சிவிரப் பையும் உண்டாக்கின பகலில் எதிரே புலி ளாய் பார்த்தாலும் மனம் பதறுவதில்லை; பயமும் உண்டாவதில்லை இரவில் ஒரு புதரில் சின்னஞ்சிறு எலி ஒடினாலும் உள்ளம் தடுக்கிடுகிறது!

இதோ குயிலின் குரல் 'குக் குக்' அந்தக் குரல் தேவகானத்தாய் போல வந்தியத்தேவன் காதில் ஒலிந்தது குரல் வந்த திகளாக நோக்கிச் சென்றான் பூங்குழலி அவ்வு தின்றான். 'சத்தம் செயலாமல்' எனனுடன் லா' என்று சமிக்ஞை செய தான் அங்கிருந்து கடற்கரை வெகு சமீபம் என்று தெரிய வந்தது.

கடற்கரையில் படகு ஆயத்தமா யிருந்தது அதில் டாய் மரமும் பாயும் அனாதக் கட்டும் சுயிறும் கருட்டி ளைக்கப்பபட்டிருந்தன படகிலிருந்து இரண்டு கழிகள் தீட்டிக் கொண்டிருந்தன அந்தக் கழிகளின் முனையில ஒரு பெரிய மரக்கடைய பொருத்திக் கட்டப்பட்ட டிருந்தது

படளாகக் கடலில் இறக்குவதற்கு வந்தியத்தேவன் உதவி செய்யப் போனான் 'நீ கம்மா இரு' என்று பூங்குழலி சமிக்ஞை செயதான் படளாக வாகவமாயத் தள்ளிக் கடலில் இறக்கினான் சிறிதும் சத்தமின்றிக் கடலில் அப்படகு இறங்கியது.

வந்தியத்தேவன் படகில் ஏறிக் கொள்ள யத்தனித்தான் உஷ' சற்றுப் பொறு' கொஞ்ச தூரம் போன பிறகு நீ ஏறிக் கொள்ளலாம்" என்று பூங்குழலி மெல்லிய குரலில் கூறிவிட்டுப் படளாகப் பிடித்து இழுத்துக் கொண்டே போனான்

வந்தியத்தேவன் தானும் உதவி செய்ய எண்ணிப் படளாகத் தள்ளினான். படகு நின்று விட்டது. "நீ கம்மா வந்தால்

போதும?" என்றான் பூங்குழலி. களர ஓரத்தில் அணை மோதும் இடத்தைத் தாண்டிய பிறகு, "இனிமேல் படவில ஏறிக் கொள்ளலாம்!" என்று சொல்லி, அவன் முதலில் ஏறிக் கொண்டான் வந்தியத்தேவனும்தான் ஏறினான் அப்போது படகு அதிகமாக ஆடியது. அந்த ஆட்டத்தில் வந்தியத்தேவன் கடலில் விழுந்து விடுவான் போலத் தோன்றியது. சமாளித்துக் கொண்டு உட்கார்ந்தான் ஆவிறும அவனுடைய நெஞ்சு படபடவென்று அடித்துக் கொண்டது.

"இனிமேல் ஏதாவது பேசலாம் அல்லவா?" என்று கேட்டான்.

"நன்றாகப் பேசலாம். உனக்கு நடுக்கம் நீங்கியிருந்தால் பேசலாம்!" என்றான் பூங்குழலி.

"நடுக்கமா? யாருக்கு நடுக்கம்? அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை."

"ஒன்றுமில்லாவிட்டால் சரி!"

"பாயமரம் கட்ட வேண்டாமா?"

"பாயமரம் கட்டினால் களரயில் உள்ளவர்கள் ஒருவேளை நம்மைப் பார்த்து விடுவார்கள். ஓடி வந்து பிடித்துக் கொள்வார்கள்."

"இனி அவர்கள் வந்தால் ஒரு கை பார்த்து விடுகிறேன் நீ கொஞ்சமும் பயப்பட வேண்டாம்!" என்று வந்தியத்தேவன் தன் வீரப் பிரதாபத்தைச் சொல்லத் தொடங்கினான்.

"இப்போது எதிர்க்காற்று அடிக்கிறது. பாயமரம் விரித்தால் படகை மறுபடி களர விலே கொண்டு போய் மோதும் நடுநிலைக்கு மேல் காற்றுத் திருமடக் கூடும். அப்போது பாயமரம் விரித்தால் பயன்படும்!" என்று பூங்குழலி கூறினான்.

"ஓ! உனக்கு இதெல்லாம் நன்றாய்த் தெரிந்திருக்கிறது. அதனாவேதான் உன்னை அழைத்துப் போகும்படி உன் தந்தை சொன்னார்."

"என் தந்தையா? யாரைச் சொல்லுகிறாய்?"

"உன் தகப்பனாரைத்தான் சொல்லுகிறேன். கலங்களை விளக்கின காவலர் இயாக விடங்கக் களையரைச் சொல்லுகிறேன்."

"களரயில் இருக்கும்போதுதான் அவர் என்னுடைய தந்தை. கடலில் இறங்கி

விட்டால்..

"தகப்பனார்கூட மாறிப் போய் விடுவாரா, என்ன?"

"ஆமாம்! இங்கே சமுத்திரராஜன்தான் என் தகப்பனார் என்னுடைய இன்னொரு பெயர் சமுத்திர சூமாரி. உனக்கு யாரும்தான் சொல்லவில்லையா?"

"சொல்லவில்லை! அது என்ன விசித்திரமான பெயர்?"

"சக்கரவர்த்தியின் இளைய சூமாரைப் 'பொன்னியின் செல்வன்' என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். அவ்வாறு, அது போலத்தான்!"

இதைக் கேட்டதும் வந்தியத்தேவன் தனது அரைக்கற்றுச் சுருளைத் தடவிப் பார்த்துக் கொண்டான்.

அதைக் கவனித்த பூங்குழலி, "பத்திரமாக இருக்கிறதல்லவா?" என்று கேட்டான்.

"எதைப் பற்றிக் கேட்கிறாய்?"

"உன் அரைச் சுருளில் எலத்திருக்கும் பொருளைப் பற்றித்தான்."

வந்தியத்தேவனுடைய மனத்தில் 'சொரேக்' என்றது. ஒரு சிறிய சந்தேகம் ஜனித்தது.

அவனுடன் பேசிக் கொண்டே பூங்குழலி துடுபைப் வலித்துக் கொள்ளியிருந்தான்.

"இலங்கைத் தீவுக்கு நாம் எப்போது போய்ச் சேரலாம்?" என்று கேட்டான் வந்தியத்தேவன்.

"இரண்டு பேராகத் துடுப்பு வலித்தால் பொழுது விடியும் சமயம் போய்ச் சேரலாம். காற்று நமக்கு உதவியாக இருந்தால்!"

"நானும் துடுப்பு வலிக்கிறேன். உன்னைத் தனியாக விட்டு விடுவேனா?"

வந்தியத்தேவன் தன் அருகிலிருந்த துடுபைப் பிடித்து வலித்தான் ஆ! படகு வலிப்பது இல்லசாள் வேலை. அன்று மிகவும் கடினமான வேலை. படகு விரி என்று கழன்று அடியோடு நின்று விட்டது.

"இது என்ன? நீ துடுபைப் வலித்தால் படகு போகிறது, நான் தொடவது நின்று விட்டதே!"

"நான் சமுத்திர சூமாரியல்லவா? அதனாலேதான்' நீ கமமா இத்தகைய போதும்! உன்னை எப்படியாவது இவ்வகையில் கொண்டு போய்ச் சேர்த்து விடுகிறேன். சரிதானே?"

விநதியத்தேவன் சிதிது வெட்க முற்றான் சற்று தேரம் கமமா இத்தான் கற்றுமுற்றும் டனாத்தபோது, படவிலிருந்து நீட்டிக் கொண்டிருந்த கழிகளும் கடலடிய அடிவல் கவளில் பட்டன.

"இத்தக் கடலாட ஏனைத்திருது" என்று கேட்டான்.

"படகு அதிகம் ஆடாமல் இதுபதற்காக."

"இதைக் காட்டிலும் படகு அதிகம் ஆடுமா என்று? இப்போதேதான் இவ்வடிய ஆட்டம் ஆடுகிறீது' என்கிற தாலை கற்றும் போலித்தக்கிறது."

"இது ஒரு ஆட்டமா? தப்பலி - கார்த்திகையில் வாடைக் காற்று அடிக்கும் போதல்லவா பார்க்க வேண்டும்?"

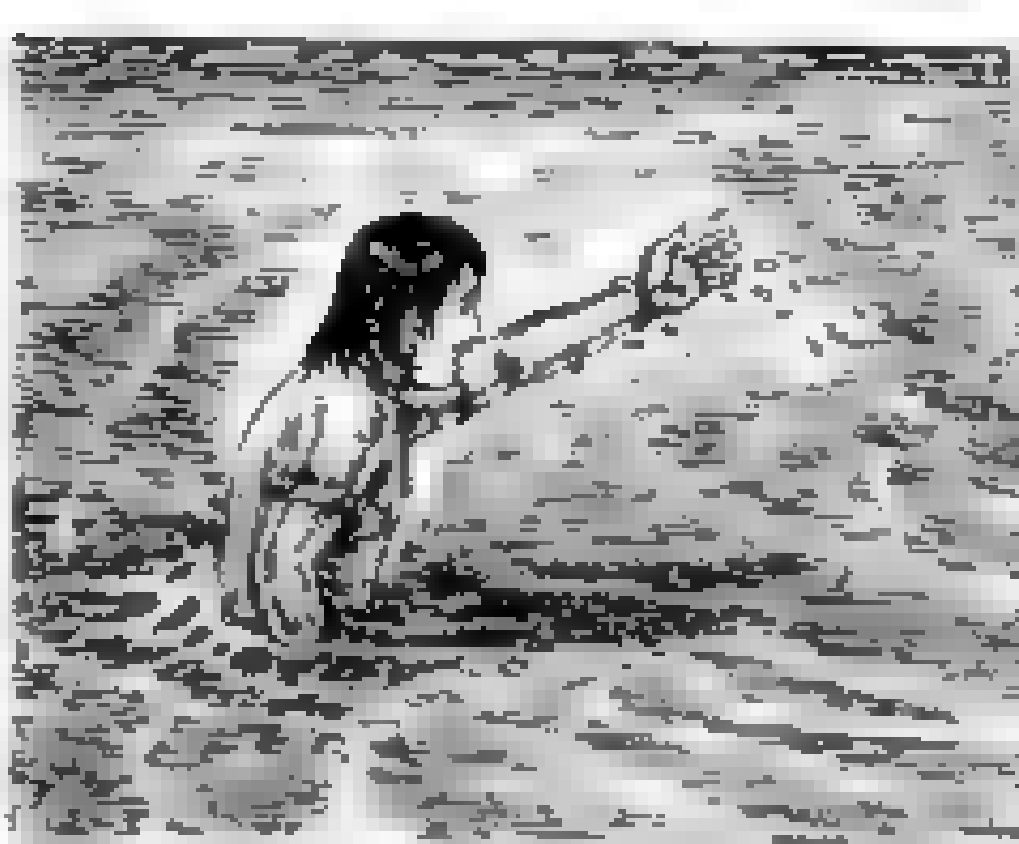
விவரலிலிருந்து பார்க்குதால் கடல் அமைதியாகத் தனது போல இதுபதற்குத் தோன்றிவது ஆனால் உன்னைமேல் அவலிதம் இவ்வகையானதவந்நியத்தேவன் கண்டான் துணைக்கலாத அளவகள் எழுமலி விழுந்து கொண்டு தானிருந்தன அளவ அப்படைகத தோட்டிய ஆட்டுவது போல ஆட்டிக் கொண்டிருந்தன.

"பெருங்காற்று அடிக்கும்போது இத்தக் கடலாட ஏனை ஆகும்?"

"எவ்வளவு பெரிய காற்று என்பதைப் பொறுத்தது சாதாரணமாய்ப் பெருங்காற்று அடித்தாலும் இத்தக் கடலாட படவாகக் கவிழாமல் நிறுத்தி வைக்கும். ஒரு வேளை சுழிக்காற்று அடித்துப் படகு கவிழ்த்து விட்டால் இத்தக் கடலாடையப் படவிலிருந்து அவிழ்த்து விட்டு விட்டால் அனைப் பிடித்துக் கொண்டு உயிர்தப்புவதற்குப் பார்க்கலாம்."

"ஐயோ! காற்றில் படகு கவிழ்த்து விடுமா, என்று?"

"சுழிக்காற்று அடித்தால் பெரிய பெரிய

மரக்கலங்கன் எவ்வாறு கக்கு நூறாவிலிமே இத்தச் சிநிய படகு எம்மாதிரம். சுழிக்காற்று என்றால் என்று"

"இது கடல் தெரியாதா? ஒரு பக்கமிருந்து அடிக்கும் காற்றும் இன்னொரு பக்கத்திலிருந்து அடிக்கும் காற்றும் மோதிக் கொண்டால் சுழிக்காற்று ஏற்படும். இவ்வேளை மாசி மாதங்களில் கொண் ட காற்று அடிக்கும் அப்போது அப்படியே இவ்வளவு கவலமாகக் கோழிகளையும் இவ்வளவுகூடும் போய் வரலாம் இரவுக்கிரகம் போலவே. இது நிகழாமல் எவ்வகையிலிருந்து சேழுகக் காற்று' அடிக்கும் சேழுகக் காற்றில் இங்கிருந்து இவ்வளவு போலது கொஞ்சம் சீரமை இப்போது சேழுகக் காற்றுகூட வரலாக் காற்றுகூட இடையில் உள்ள காலம் கடலில் சில சமயம் காற்றும் காற்றும் மோதிக் கொண்டும் மத்தளரள தயிர்கண்டவது போல காற்று கடலையக் கண்டலாம் மாலை போன்ற அளவகள் எழுமலி வீழும். கடலில் பிரம்மமான்டமரண பளவகன் தோட்டம் அப்பளவகளில் தள்ளலர் கரகரவென்று கழலும் அத்தச் சுழலில் படகு அகப்படிக் கொண்டால் அப்போதான்"

விநதியத்தேவனுக்குத் திடீரென்று மனத்தில் ஒரு நிமிர் உண்டாகிற்று. அதனுடன் ஒரு சந்தேகமும் உதித்தது.

"ஐயோ! நான் வரலில்லைய' என்னவக் களையில் கொண்டு போய் விட்டுவிடு' என்று கத்தினான்.

என்ன உளறுகிறாய்? பேசாமலிரு! பயமாவிருந்தால் கள்ளனை முடிக்கொன் இல்லையாவிட்டால் படுத்துத் தூங்கு!"

வந்தியத்தேவனுடைய சந்தேகம் இப்பொழுது உறுதிப்பட்டது.

"நீ பெரிய மோசக்காரி! என்னைக் கடலில் முழுக அடிப்பதற்காக அழைத்துப் போகிறாய். நான் தூங்கினால் உன் காரியம் மிகவும் சுலபமாகும் என்று பார்க்கிறாய்!"

"இது என்ன ஸபத்தியம்?"

"எனக்கு ஒன்றும் ஸபத்தியம் இல்லை! படகைத் திருப்புகிறாயா, இல்லையா? திருப்பாவிட்டால் கடலில் குதித்து வீடு வேள்!"

"தாராளமாகக் குதி! ஆனால் குதிப்பதற்கு முன்னால் பொன்னியின் செல்வனுக்கு நீ எடுத்துப் போகும் ஓலைபைய எடுத்து என்னிடம் கொடுத்து விடு!"

"ஓ! அந்த ஓலைபையப் பற்றி உனக்கு எப்படித் தெரிந்தது?"

"உன் இடுப்பில் சுற்றியிருக்கும் சந்தன அவிழ்த்துப் பார்த்ததில் தெரிந்தது நீ யார், எதற்காக இலங்கை போகிறாய் என்று தெரிந்து கொள்ளாமல் உனக்குப் படகு தள்ளச் சமமதித்திருப்பேனா? காளையில மரத்தின் மேல் உட்கார்ந்து உன் அளரக் கருளை அவிழ்த்து ஓலைபையப் பார்த்தேன்."

"மோசக்காரி! உன்னை நம்பி வந்து விட்டேனே? படகைத் திருப்புகிறாயா, மாட்டாயா?"

வந்தியத்தேவனுடைய திகிலும்

வெறியும் பன்மடங்கு ஆயின "படகைத் திருப்ப! படகைத் திருப்ப!" என்று அலறினான்.

"நான் மட்டும் இளையபிராட்டி சூத்தனையாக இருத்திருந்தால் இவ்வளவு முக்கியமான ஓலைபைய உன்னைப் போன்ற சஞ்சல புத்திக்காரனிடம் கொடுத்து அனுப்பியிருக்க மாட்டேன்!" என்றான் பூங்குழல்.

"ஓகோ! ஓலை கொடுத்தது யார் எவறுகூட உனக்குத் தெரிந்திருக்கிறதே! நீ வஞ்சகி என்பதில் சந்தேகமின்மை படகைத் திருப்புகிறாயா? கடலில் குதிக்கடடுமா?"

"குதி! தாராளமாகக் குதி!" என்றான் பூங்குழல்.

வெறிகொண்ட வந்தியத்தேவன் தொடர் பென்று கடலில் குதித்தான். கரை யோரத்தில் இருந்ததுபோல தண்ணீர் கொஞ்சமாக இருக்குமென்று எண்ணிக் குதித்தான் அதற்குள்ளே படகு நீக்க நினை கொள்ளாத ஆழமான கடலுக்கு வந்து விட்டது என்பதை அவன் அறியவில்லை. கடலில் குதித்த பிறகுதான் அதை அறிந்தான் அறிந்த பிறகு அவறித் தத்தளித்தான்.

தற்குள் வந்தியத்தேவன் ஓரளவு நீர்தத் தெரிந்து கொண்டிருந்தான் ஆனால் தண்ணீரைக் கண்டால் அவனுக்கு இயற்கையாக ஏற்பட்ட பயம் கைகால்களின் தெம்பைக் குறைத்தது ஆற்றிலே குளத்திலே என்றால், பக்கத்திலே உள்ள கரையைப் பார்த்துத் தைரியம்

கொள்ள இடமிருந்தது இதுவே மா கடல், நாலாபுறமும் எங்கே பார்த்தாலும் ஒரே தண்ணீர் மலம் கடலில் அங்கே இவ்வளவு அலைதான் என்று ஒரு சமயம் அவனை மேலே கொண்டு வந்தது இன்னொரு சமயம் பள்ளத்தில் தள்ளியது மேலே வந்த போது படகு கண்ணுக்குத் தெரிந்தது 'ஓ' என்று கத்தினான் பள்ளத்தில் விழுந்தபோது படகு கண்ணுக்குத் தெரியவில்லை கற்றிலும் இருண்ட தண்ணீரின் கவர் மட்டுமே தெரிந்தது 'ஓ' என்று அவனும் சக்தியைக் கட அவற்றுடைய தா இழந்து விட்டது மூன்றாவது முறை கடல் அவை அவனை மேலே கொண்டு வந்தபோது படகு முன்னால் விடத் திரிந்துக்குப் பேரீய விட்டதாகத் தோன்றியது 'அவ்வளவுதான் கடலில் முழுகிச் சாகப் போகிறோம் என்ற எண்ணம் அவன் மனத்தில் உண்டாகி விட்டது' தாம் முழுகுவது மட்டுமில்லை. தம்முடைய அரைக்கச்சகம் அதிலுள்ள ஓளையும், முழுகப் போகின்றன' குந்தவை தேவியின் முகம் அவன் மனக் கண்ணின் முன்னால் வந்தது "இப்படிச் செயது விட்டாயே?" என்று கேட்பது போல இருந்தது ஆகா' என்னவெல்லாம் கனவு கண்டோம்' என்னவெல்லாம் மனக்கோடடை கட்டினோம்' வானா குலத்துப் பழைய அரசு திரும்ப வந்து இரத்தின கதிதமான சிவகாதலத்தில் பக்கத்தில் இளைப்பிராட்டியுடன் வீற்றிருக்கப் போவதாக எண்ணியோமே' அவ்வளவும் பாழாகி விட்டது' இந்தப் பாவிப்பெண் கெடுத்து விட்டாள்' இவள் ஒரு பெண் அல்ல பெண் உருக் கொண்ட பேய். பழுவேட்டாரையர் கனைச் சேர்த்தவள் இவளை அதை மோகினிப் பிசாக நத்தினியைச் சேர்த்தவன். தாம் கடலில் முழுகிச் செத்தாலும் பாதகமில்லை. இத்தப் பெண் பேய் மட்டுமே இப்போது தம்மிடம் சிக்கினால் இவன் கழுத்தை நெரித்து சித்தி' இது என்ன எண்ணம்' சாதம் போது நல்ல விஷயமாக எண்ணிக் கொள்வோம்' கடவுளை நினைப்போம்' உமாபதி' பரமேசுவரர்' பழனி ஆன்

டவா! பாறகடலில் பன்னி கொண்ட பெருமானே' குந்தவைதவி' மன்னிக் கவும். ஒப்புக் கொண்ட காரியத்தை முடிக்காமல் போகிறேன் அதோ படகு தெரிகிறது' அத்தப் பெண் மட்டுமே இப்போது கடலில் சிக்கினால்!

வித்தியத்தேவன் கடலில் குதித்துச் சித்தி தேரம் வரையில் பூங்குழலி அலட்சியமாகவே இருந்தான் தட்டுத் தடுமாறி நீந்தி வந்து படகில் தொத்திக கொள்வான் என்று நினைத்தான் கொஞ்சம் இண்டாட்டமும் என்ற எவ்வளவுதானே படகுக்கும் அவனுக்கும் இருந்த தூரத்தை அதிகமாக்கினான் விரைவில் அவன் எண்ணியது தவறு என்று தெரிந்து விட்டது இவனுக்கு தன்றாக நீந்தத் தெரியவில்லை, அதோடு பீதியும் அடைந்து விட்டான், 'ஆ' 'ஓ' என்று அவன் அவனுவது விளையாட்டுக்கு அன்று உண்மையான பயத்தினால் தோன் இன்னும் சற்றுப் போனால் உப்புத் தண்ணீரைக் குடிக்கத் தொடங்கி விடுவான், முழுவியம் போய் விடுவான் நேரம் அவற்றுடைய உடலுக்கு கண்டு பிடிக்கவும் முடியாது சேச்சே' தவறு அவ்வளவுச் செயது விட்டோம்! வினை யாட்டு விபரீதமாக முடிந்து விடும் போலிருக்கிறதே' அக்கரை போகும் வரையில் தாம் வாயை மூடிக் கொண்டு இருந்திருக்க வேண்டும் அவற்றுடைய இரகசியம் தமக்குத் தெரியும் என்று காட்டிக் கொள்ளும்கூடக் கூடாது அதற்குள்ளே அவசரப் பட்டு விட்டோம். ஆனாலும் இந்த முரடான இப்படிச் செயலான் என்று யாருக்குத் தெரியும்? தண்ணீரைக் கண்டு இவன் இப்படியப் பயப்படுவான் என்று வாய் காட்டது'

அமலவின் உச்சியில் வத்தியத்தேவன் அடுத்த தடவை தெரிந்தபோது, பூங்குழலி படகை அவனை நோக்கிச் செலுத்தினான் ஒரு தொடிப்பொழுதில் படகு அவனுக்கருகில் நெருங்கி விட்டது. "வா! வா! வா! வந்து ஏறிக் கொள்!" என்றான். ஆனால் அவன் காலை விழுந்ததாகத் தெரியவில்லை விழுந்தாலும் படகைப் பிடித்து ஏறிக்

கொள்ளப் போகிறவனாகத் தெரியவில்லை. கேட்கும் சக்தியோடு பார்க்கும் சக்தியையும் இழந்து விட்டதாகத் தோன்றியது ஆனால் அவரும் சக்தி மட்டும் இருந்தது ஒரு கையை மேலே தூக்கி, தலையை மேலாக திரித்தி. 'ஓ' என்று ஒருகணம் அலறினான் சகல நம்பிக்கையையும் இழந்து, முழுச் சாகப் போகிறவனுடைய ஓலக் குரல அது எவ்வளவுப் பூங்குழலி அறிந்தான் அவன் தலையைத் திரித்தபேர்து பிளறச்சந்திரனின் மங்கிய திகா வெளிச் சத்தில அவன் முகம் ஒரு கணம் தெரிந்தது வெறி முற்றிய எபத்தியக்காரனின் முகந்தான் அது! அவனாக வந்து படவில ஏறிக் கொள்வான் என்று நினைப்பது வீண! - நாமதான் அவனைக் காப்பாற்றிப் படவில் ஏற்றியாக வேண்டும்! நல்ல சங்கடத்தை நாமாக வரவழைத்துக் கொண்டோம்! 'பெண் புத்தியின புத்தி என்று சொல்லுகிறார்கள், அது சரிதான்!

உடனே பூங்குழலி மிகப் பரபரப்படன் சில காரியங்களைச் செய்தான் படவில் கிடந்த பாயமாம கட்டுவதற்கான கயிற்றின் ஒரு முனைையைப் படவிலிருந்து நீண்டிருந்த கட்டைவிலே சேர்த்துக் கட்டினான் இன்னொரு முனைையைத் தன் இடுப்போடு சேர்த்துக் கட்டிக் கொண்டான். வெகு வரகவமாகக் கைகளை விசிப் போட்டு நீந்திக் கொண்டு போனான் வந்தியத் தேவன் அருகிலே சென்றான் கைவினாவ நாலிப் பிடிக்கக் கூடிய தாரத்தில நின்று கொண்டான்

வந்தியத்தேவனும் அவனைப் பார்த்து விட்டான் அவனுடைய முகத்திலும் கண்களிலும் பயங்கரமான கொளவவெறி தாண்டவமாடியது

பூங்குழலியின் உள்ளம் அதிவேகமாக இயங்கியது நீந்தத் தெரியாதவர்களும், கை களைத்துத் தண்ணீரில் முழுகப் போகிறவர்களும் கடைசி நேரத்தில என்ன செய்வார்கள் என்பது அவனுக்குத் தெரிந்திருந்தது நயகனைக் காப்பாற்றுவதற்காக வாராவது வந்தால், அப்படி வருகிறவர்களின் தோணையோ கழுத்தைப்போ கெட்டியாகப் பிடித்துக்

கொண்டு விடுவார்கள்; காப்பாற்ற வருகிறவர்களும் நீந்த முடியாமல் செய்து விடுவார்கள் உயிரின் மேலுள்ள ஆளையானது அச்சமயம் அவர்களுக்கு ஒரு பாளையின் பலத்தை அளித்து விடும். காப்பாற்ற வருகிறவர்களை இறுக்கிப் பிடித்துத் தண்ணீரில் அழுக்கப் பார்ப்பார்கள் அவர்களுடைய பயங்கர ராட்சதப் பிடியி லிருந்து விடுவித்துக் கொள்ளவும் முடியாது. நீந்தவும் முடியாது இரண்டு பேருமாகச் சேர்ந்து கட்டைக்கு அடியில் போக வேண்டியதுதான்!

இதைவெல்லாம தனது அறிந்திருந்த பூங்குழலி மின்னல் வேகத்தில் சிந்தனை செய்தான். ஒரு தீர்மானம் செய்து கொண்டான் உயிருக்கு மன்றாடித் தத்தளித்துக் கொண்டிருந்த வந்தியத் தேவனை மேலும் சிறிது நெருங்கினான் அவனுடைய தலைப்பக்கமாக வந்தான் ஒரு கைவினாவ நீந்திக் கொண்டு இன்னொரு கையை இறுக முடி ஒங்கினான் வந்தியத்தேவனுடைய முகத்தை நோக்கிப் பலமாக ஒரு குத்துக் குத்தினான் முகத்தையும் நெற்றிக்கும தடுவில அந்தக் கத்து விழுந்தது படரு வளித்து வளித்துக் கெட்டிப் படமிருந்த அவனுடைய கைவினாவ குத்திய குத்து, வஜராசுரம் தாக்கியது போல் வந்தியத்தேவனைத் தாக்கியது அவனுடைய தலை ஆயிரமாயிரம் கக்க லாசிறறு அவனுடைய கண்கள் பதி லாசிரம் துணுக்குகள் ஆயின ஒவ் வொரு கண் துணுக்கிறதா முள்ளாலும் ஒரு சுடசுட மின் பொறிகள் ஜொலித் துக் கொண்டு பறந்தன ஒவ்வொரு மின் பொறியிலும் சமுத்திர குமாரியின் முகம் 'தொன்றி நொறொறொறொ' என்று பேயச் சிரிப்புச் சிசித்தது ஆயிரம் பதினாயிரம், சுடசுடப் பேய்களின் கோரமான சிரிப்பின் ஒலியின் அவன் காது செவிடுபட்டது. அப்பறம் அவனுக்குக் காதும கேட்கவில்லை, கண்ணும் தெரியவில்லை. நினைவும் இல்லை! முடிவில்லாத இருள்' எல்லா வில்லாத மென்மை!

(தொடரும்)

பொன்னியின்

செல்வன்

எட்டாம் அத்தியாயம்

புத்த தீவு

வா

னமா தேவி இருக்
கிறானே, அவன் புத்தி
விசாலத்தில் மனித
குலத்தை ஒத்தவன்தான்
போலும்! பரஞ்சோதி
வாகிய இறைவனை

மனிதர்கள் தங்கள் இதய ஆகாசத்
திலிருந்து நழுவிச் செல்ல விடாது விடு
கிறார்கள். பிறகு, இருண்ட ஆலயங்
களின் பிராகாரங்களிலும், கர்ப்பக்
கிருகங்களிலும் வடச தீபம் ஏற்றி
அந்தப் பரஞ்சோதியைத் தேடுகிறா
ர்கள்!

வானமாதேவியும் அத்தனைய புத்தி
சாலித்தனமான காரியத்தைத் தினத்
தோறும் செய்கிறாள்! தோடிமையான
சூரிய பகவானைத் தன் வசத்
திலிருந்து கடலில் நழுவ
விட்டு விடுகிறாள். பிறகு தன்
நாதனைக் காணவில்லையே

என்ற கவனம் அவளுக்கு உண்டாதி
லீடுகிறது. வடச தீபம் ஏற்றிக் சூரி
யனைத் தேடுகிறான்! வடச தீபம் மட
டுமா ஏற்றுகிறான்? கோடானு கோடி
தூங்கா விளக்குகளை ஏற்றி இரவெவ
லாம் அவளும்
தூங்காமல் சூரி
யனைத் தேடித்
கொண்டிருக்
கிறான்

வந்தியத்
தேவனுக்கு
உணர்வு வந்து
கண்ணைத்
திறந்து பார்த்த
போது, தன்

கல்கி கல்கணன்

அமர் கஸ்க

கண் முன்னே பவ்வாயிரம் தீபச் சுடர்
கள் மின்னுவதைக் கண்டான் எந்தக்
கோலிலிலே இவ்வளவு அவ்வகாரமாக
லட்ச தீபம் ஏற்றியிருக்கிறார்கள் என்று
விவந்தான் பின்னர் அவை தீபங்கள்
அவ்வென்றும் வானத்தில சுடர்விடும்
நட்சத்திரங்கள் என்றும் உணர்ந்தான்
படிகில் தான் அண்ணாந்து படுத்திருப்
பனதையும் தன் இடுபைப் சுற்றி சுரத்
துணியின் மீது கயிறு ஒன்று கட்டி
யிருப்பனதையும் அறிந்தான்

ஜிஜுஜிஜுவென்று குளிர்ந்த காற்று
அவன் உடல் மீது பட்டு அவனுக்கு
எல்லையற்ற கசத்தையும் அமைதி
களையும் அளித்தது

அமைதியான கடலில் எழுந்த ஓங்கார
நாதம் அவன் உள்ளத்தில் அபூர்வமான
சாத்தியம் உண்டாக்கியது

அந்த நாதத்தின்மீது உயர்ந்தேழ்வு
கேட்டது. அது என்ன தேம்? அதை
அவன் இதற்கு முன் எங்கே எப்போதும்
கேட்டிருக்கிறான்?

"வாரிதியும் அடக்கி நிற்க
மாருதமும் நவழந்து வர
காரிணகபென் உனத்தனிலே
காற்று கழன் நடிப்பதுமேன்?
அலைகடலும் ஓயற்குக்க
அகக்கடல் தான் பொய்குற
தேன்?"

ஆகா! அந்த விசித்திரமான பெண்!
பூங்குழலி! சற்று நிமிர்ந்து உட்காந்து
எதிரே பார்த்தான் ஆம். அவள்தான்!
படகு தளவிக் கொண்டிருக்கிறான்!
அந்தச் சோக சித்தந்தப் பாடிக்
கொண்டு படகு வலிக்கிறான்! காரி
குளிலே ஒரு மின்னல் மின்னிப் பல
பொருள்களை ஒரு நொடிப் பொழுதில்
காட்டி விடுவது போல. முன்னிரவிக்
நடந்ததெல்லாம் வந்தீயத்தெவனுக்குப்
பளிச்சென்று ஞாபகம் வந்தது அதா
வது அவன் கடலில் ததளித்தபோது
பூங்குழலியும் கடலில் குதித்து அவளை

தோக்கி வந்த வளரவிலேதான் பிறகு
கடந்தது ஒன்றும் அவனுக்கு நினை
வில் இல்லை தன்னை அந்தப் பெண்
காப்பாற்றிப் படகில் ஏற்றியிருக்க
வேண்டும். படகு அசையும்போது, தான்
மீண்டும் கடலில் விழித்து விடா
மலிருப்பதற்காக இடுபில் கயிறன்றச்
சுற்றப் படகின் குறுக்குக் கட்டிடவில்
சேர்த்துக் கட்டியிருக்கிறான் கயிறு
உடம்பின் தோலில் பட்டு வலிக்காதபடி
அரை ஆண்டின் மீது கத்திக் கட்டி
யிருக்கிறான்

இடுப்புத் துளியில் சுற்றியிருந்த
அரைசக்தனை வந்தீயத்தெவன் தொட
டுப் பார்த்துக் கொண்டான் பனமும்
ஒளையும் பத்திரமாயிருக்கக் கண்டான்
ஆகா! இந்தப் பெண் மீது. தான் சந்
தேகம் கொண்டது எவ்வளவு பெரிவ்
தவறு? வேறு விதமான துர்நோக்கம்
இவ்வளவு இருந்தால் தள்ளைக் காப்
பாற்றியிருக்க வேண்டிய அவசிய
மில்லையே! என்களைத்து உணர்
விழந்த தள்ளைக் கடலிலிருந்து படகில்
ஏற்றுவதற்கு இவள் எவ்வளவு கஷ்டப்
பட்டிருக்க வேண்டும்? எப்படித்தான்
தன்னத்தனியாகச் செய்தாளோ?
அபூர்வமான நயனை இவள்!

இதோ அவள் எழுந்திருக்கிறாளே
மன்! தான் விழித்து விட்டதைப்
பார்த்துவிட்டுத்தான் தள்ளை நெருங்கி
வருகிறாளோ? வந்து என்ன செய்யப்
போகிறான்? இல்லை, இல்லை! வேறு
ஏதோ செய்கிறான். ஆகா! பால் மரத்
தில் பாயைக் கட்டப் போகிறான்! எவ்
வளவு கடினமான வேலை! அதுவும்
தன்னத்தனியாகச் செய்வது!

"பூங்குழலி! பூங்குழலி!"

"ஓகோ! விழித்துக் கொண்டு விட்
டாயா!"

"என் கட்டை அவிழ்த்து விடு!
தானும் உனக்கு உதவி செய்கிறேன்"

"நீ கமலாயிருந்தால் போதும்,
அதுவே பெரிவ் உதவி கயிறன்ற
அவிழக்க வேண்டுமென்றால் நீயே

அவிழ்த்துக் கொள்ளவாம் ஆனால் மறு
படியும் கடலில் குதித்து விடாதே!"

வந்தியத்தேவன் தன்னைக் கடடி
யிருந்த கயிற்றை அவிழ்த்து விட்டுக்
கொண்டார்.

பூங்குழலி பால் மரத்தைத் தூக்கி
நிறுத்தினான் அதில் பாயை வீசித்துப்
பறக்க விட்டான் படகு இப்போது உள்
வாசமாகச் சென்றது. விளரவாகவும்
சென்றது.

"சமுத்திர குமாரி!"

"ஏன்?"

"தாக்கமாயிருக்கிறது."

உப்புத் தண்ணீர் குடித்திருக்கிறாய்
அல்லவா? தாக்கமெடுக்காமல் என்ன
செய்யும்?

கனரக் குடுக்கை ஒன்றை எடுத்துக்
கொண்டு சமுத்திரகுமாரி வந்தியத்
தேவன் அருவில் வந்தாள்.

உனக்குச் சரப்பாடு கடக் கொண்டு
வந்தேன் நீ கடலில் குதித்தபோது
அதவும் விழுந்து விட்டது! நவகலனை
யாக இந்தச் கனரக் குடுக்கை தப்பிப்
பிழைத்தது.

இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டே
கனரக் குடுக்கையை மூடியிருந்த
தக்கையை எடுத்து விட்டுக் கொடுத்தாள்
வந்தியத்தேவன் அதை வாய்க்கித்
தண்ணீர் குடித்தான்.

தொண்டையக் கண்ணத்துச் சரிப்
படுத்திக் கொண்டு, "உள்ளைப் பறித்
தவறாக என்னளிக் கொண்டு விட்டேன்
அதற்காக வருத்தப்படுகிறேன்" என்
தாள்.

"அதனால் ஒன்றும் பாதகமில்லை.
நீ யாரோ? நான் யாரோ? பொழுது
விடிந்தால் பிரிந்து விடப் போக
றோம்."

"இப்போது நேரம் என்ன?"

யானத்தையப் பார்த்துத் தெரிந்து
கொள்: சபதரிஷி மண்டலத்தைப் பார்!"
என்றாள் பூங்குழலி.

வ

நதியத்தேவன் வட திசையில் அடிவானத்தைப் பார்த்தான் அவன் படகு ஏறுமபோது பார்த்ததற்கு இப்போது சபதரிஷிகள் இடம் மாறிப் பாதி வட்டம் வந்திருந்தார்கள். அந்த அருந்ததி நடசத்திரம் வசில்டருடன் எப்படி ஓட்டிக் கொண்டே வருகிறது' அதிசயந்தான் துருவ நடசத்திரம் மட்டும் இருந்த இடம் விட்டு அஸையலில்லை. வான வெளியும் மூலையக் கடலும் சேரும் அந்த இடத்திலு துருவ நடசத்திரம் யுக யுகமாக நினைத்து நின்று வருகிறது' எத்தனை எத்தனையோ கப்பல் மரபுமி களுக்கு வழியும் திசையும் காட்டிக் கொண்டு வருகிறது துருவ நடசத்திரம் - அதை யாருக்கோ உதாரணமாகச் சொன்னார்களே? யார் சொன்னது? யாரைச் சொன்னது? ரூபகம் வருகிறது. குடநதை ஜோசியர் சொன்னார் இளவரசர் அருள்மொழி வர்மருக்கு வட துருவத்தை உதாரணமாகச் சொன்னார் இளவரசவரப் பார்க்கும் பேறு நமக்கு உண்மையிலேயே கிடைக்கப் போகிறதா? இந்தப் பெண்ணின் உதவியினால் கிடைக்கப் போகிறதா?

பூங்குழலி தன் இடத்தில் போய் உட்கார்ந்து கொண்டாள்

நேரம் என்னவென்று தெரிந்ததா? மூன்றாம் ஜாமத்தில் பாதி நடக்கிறது காற்றுத் திரும்பி விட்டது. பொழுது விடிய நாகத் தீவுக்குப் போய் விடுவோம்" என்றான்

"நாகத் தீவா?" என்று வந்தியத் தேவன் திடுக்கிடிக் கேட்டான்

'ஆமாம்: இலங்கையின் வடபகுதி ஓரத்திலே பவ தீவுகள் இருக்கின்றன அவற்றில் ஒன்று நாகத்தீவு அதில் இறங்கினால் மறுபடியும் கடலைக் கடக்கும் அவசியமில்லாமல் கரை வழியாகவே இலங்கைத் தீவை அடைந்து விடலாம். "

"என்னை இறக்கி விட்ட பிறகு தீ

என்ன செய்வாய்? "

என்னைப் பற்றி உனக்கு என்ன கவலை?" என்றான் பூங்குழலி

"எனக்கு இவ்வளவு பெரிய உதவி செய்வாய் அவ்வளவு? உன்னிடம் நான் நன்றி செலுத்த வேண்டாமா? என்னிடம் ஏதோ பிரதி உபகாரம் கேட்கப் போவதாகச் சொன்னாயே, அது என்ன?" என்றான்

"அந்த எண்ணத்தை நான் மாற்றிக் கொண்டு விட்டேன். உன்னிடம் ஒன்றும் நான் கேட்கப் போவதில்லை. நீ நன்றி இல்லாதவன்."

அவன் அவ்விதம் குற்றம் சாட்டுவதற்குக் காரணம் உண்டு என்பதை வந்தியத்தேவன் உணர்ந்தான் மீண்டும் குடுத்தளவு அளரச் சுருளைத் தடவிப் பார்த்துக் கொண்டு ஓளை இருக்கிறது என்று உறுதி பெற்றான்

"சமுத்திரகுமாரி! நேற்று முனவீரலில் உன்னைச் சந்தேகித்து நடந்து கொண்டதை நினைத்தால் எனக்கு வெட்கமாயிருக்கிறது அதற்காக என்னை மன்னித்துவிடு"

"ஆகட்டும்; தீயும் அதை மறந்து விடு! நடக்க வேண்டியதைப் பற்றி யோசி! இலங்கையில் உன்னை நான் இறக்கி விட்ட பிறகு என்ன செய்வாய்? இளவரசர் இருக்குமிடத்தை எப்படிக்கண்டுபிடிப்பாய்?"

"இந்தக் கடலை கடப்பதற்கு எனக்கு உதவி செய்த கடவுள் அதற்கும் உதவி செய்வார்"

'கடவுளிடம் உனக்கு மிக்க நம்பிக்கை போலிருக்கிறது நமஸம்ப போன்ற அற்ப மனிதர்களின் காரியங்களில் கடவுள் சிரத்தை கொள்கிறார் என்று நினைக்கிறாயா?"

அவ்வளவு தூரம் நான் தத்துவ விசாரணை செய்ததில்லை. ஏதாவது கஷ்டமோ, அபாயமோ நேர்ந்தால் கடவுளைப் பிரார்த்திப்பேன் கடவுளும் சமயத்தில் உதவி செய்வார். இந்தக்

கடலில் ஈனக்குப் படகு தள்ளுவதற்
காகக் கடவுள் உன்னை அனுப்பி
வைத்தார் அவ்வவா?

"அவ்வளவு கர்வம் உனக்கு வேண்
டாம். நான் உனக்காகப் படகு தள்ள
வரவில்லை, என்னை உனக்கு உதவி
செய்யும்படி கடவுள் கனவிலே
சொல்லி அனுப்பவும் இல்லை..."

"பின் எதற்காக நேற்று என்னைத்
தப்பிவித்தாய்? எதற்காக இப்போது
படகு தன்னிக கொண்டு வருகிறாய்?"

"அதைப் பற்றி நீ கேட்க வேண்டாம்.
அது என் சொந்த விஷயம்."

த்தியத்தேவன் மௌன சித்
தனையில் ஆழந்தான். அவ
னுடைய கர்வம் கொண்ட
உள்ளத்தில ஓர் எண்ணம் தோன்றியது.
தன்னுடைய வீர சௌந்தரிய வடிவழ
ைகக் கண்டு தன் பேரில் இப்பெண்
மேகங் கொண்டு விட்டாளோ என்று
நினைத்தான். உடனே அந்த எண்
னத்தை மாற்றிக் கொண்டான்.
இவனுடைய பேச்சும் நடவடிக்கைகளும் அமமாதிரி என்ன இடத்
தரவில்லை. வேறு ஏதோ மர்மமான
காரணம் இருக்கிறது இவனுடைய
வாஸ்பய பிடுங்கி அதைத் தெரிந்து
கொள்ள வேண்டும்.

"ஓரு விஷயத்தை நினைத்தால்
கொஞ்சம் எனக்குக் கவலையாகத்தான்
இருக்கிறது." என்றான்.

"அது என்ன? உனக்குக் கடலா
கவலையாயிருக்கிறது?"

"இலங்கையில் காடும் மலையும்
அதிகம் என்று சொல்கிறார்கள்."

"இலங்கையில் பாதிக்கு மேலே
காடும் மலைபுந்தான்."

"காட்டு மிருகங்கள் எங்கே அதிகம்
என்று சொல்கிறார்கள்."

"காட்டு யானைகள் மத்தை
மந்தைவாகச் சஞ்சரித்துக் கொண்
டிருக்கும். சில சமயம் காடுகளுக்கு

வெளியிலும் யானைக் கூட்டம் வந்து
விடும்."

"இலங்கையில் உள்ளவர்கள் காட்டு
மிராண்டி மக்கள் என்று கென்விபபட
டிருக்கிறேன்."

"அது முழுப் பொய்."

"அப்படியானால் சரி, நீ
சொன்னால் உன்மையாகத்தானிருக்
கும். அப்படிப்பட்ட காட்டுப் பிரதேசத்
தில் இளவரசர் அருன்மொழி வர்மா
எங்கே இருக்கிறார் என்று தேடிக்க
ண்டு பிடிக்க வேண்டும்."

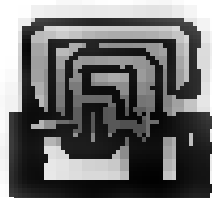
"அது ஒன்றும் கஷ்டமில்லையென்று
சற்று முன் சொன்னாயே?"

"ஆமாம்; சொன்னேன். சூரியன்
இருக்குமிடத்தைக் கண்டுபிடிப்பதின
என்ன கஷ்டம் இருக்க முடியுமென்று
முதலில் நினைத்தேன்."

"இப்போது ஏன் வேறு விதமாக
நினைக்கிறாய்?"

"சூரியனை மேகங்கள் மறைத்திருக்
கலாம்; அவ்வது கடலுக்கடியில்
சென்றிருக்கலாம்."

"இந்தச் சூரியனை எந்த மேகமும்
கடலும் மறைத்து விட முடியாது.
பொன்னியின் செல்வரை மறைக்க
முயலும் மேகமும் ஒளி பெறும்; கடலும்
தொலிக்கும்!"

ளவரசரைப் பற்றிப் பேசும்
போது இவனுடைய உற்சாகம்
எப்படியும் பொங்குகிறது?
சேழ நாட்டுப் பிரஜைகள் பலரையும்
போல இந்தப் பெண்ணும் அவரைத்
தெய்வமாகக் கருதுகிறாள்! அருள்
மொழி வர்மரிடம் அப்படி என்ன
வசிகர சக்தி இருக்கும்? இவ்விதம்
மனத்தில் எண்ணிக் கொண்டு,
"அப்படியானால் இலங்கையில் இள
வரசரைக் கண்டுபிடிப்பது கஷ்ட
மில்லையென்றா சொல்கிறாய்?"
என்றாள்.

சேழ ஷண்முக எங்கே இருக்கிறது

என்று விசாரித்துக் கொண்டு போனாலும், இளவரசர் இருக்கும் இடம் தானே தெரிவிடுது.

"அது எப்படி? இலங்கையில் பாதி அளவு சோழ சைன்யம் பரவியிருக்கிறது என்று கேள்விப்பட்டேனே?"

"ஆமாம், மாதோட்டத்திலிருந்து புலஸ்திய நகரம் வரையில் சோழர் படை பரவியிருக்கிறது என்றுதான் நானும் கேள்விப்பட்டேன்."

"பின்னே? அவ்வளவு பெரிய பிரதேசத்தில் இளவரசர் எங்கே இருக்கிறாரோ? கரட்டு வழிகளில் தேடிச் சென்று அவரைக் கண்டுபிடிக்க அதிக

உள்ளைக் கேட்டேன்."

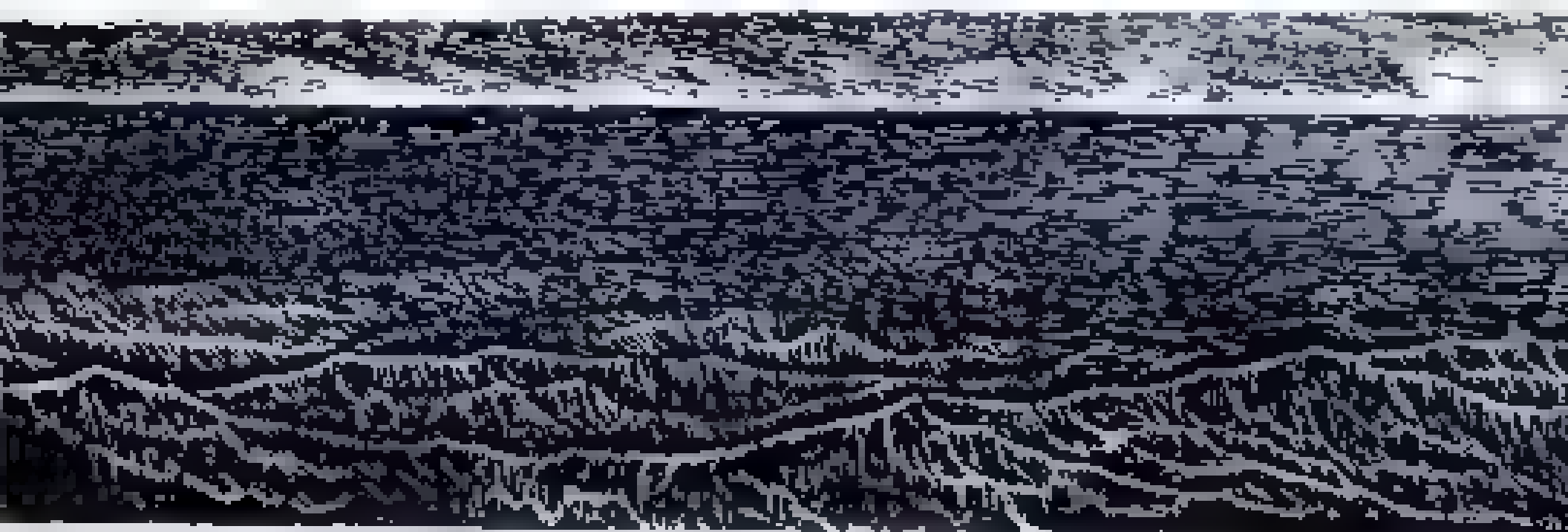
"காலையில் நாகத்திலில் உள்ளே இறக்கி விடுவதாகச் சொன்னேன் அவ்வளவு."

"ஆமாம்."

"நாகத் தீவுக்குப் பக்கத்தில் பூதத் தீவு இருக்கிறது."

"தீவின பெயரே கேட்கப் பயங்கர மாறிருக்கிறதே?"

பயப்படாதே! ஆதியில் அந்தத் தீவின் பெயர் போதத் தீவு. புத்த பகவான் ஆகாச மார்க்கமாக இலங்கைக்கு வந்தபோது முதன் முதலில் அந்தத் தீவினேதான் இறங்கினாராம். அங்

தான் ஆகலாம். இந்த ஓளையை கடனே அவரிடம் நான் சேர்ப்பித்தாக வேண்டும் நீதான் ஓளையைப் பார்த்து விட்டாயே? எவ்வளவு அவசரம் என்று உனக்குத் தெரிந்திருக்குமே?

சமுத்திரகுமாரி இதற்கு மறுமொழி எதுவும் சொல்லாமல் மெனமாயிருந்தாள்.

"இளவரசர் இருக்குமிடம் நிச்சயமாகத் தெரிந்தால் வீண் அலைச்சல் அளையாமல் அவர் இருக்குமிடத்துக்கு நேரே போய் விடலாம்" என்றாள் வந்தியத்தேவன்.

"அதற்கு ஒரு வழி இருக்கிறது என்றாள் பூவருமலி.

"இருக்கும் என்று நம்பித்தான்

நின்று அரசு மாத்நின்றுமில் வீறறிருந்த புத்த தர்மத்தைப் போதித்தாராம் அதனால் போதத் தீவு என்ற பெயர் வந்தது.

"பின்னால் அது பூதத் தீவு' என்று ஆவிவிட்டதாக்கும்!"

"ஆமாம்! 'பூதத் தீவு' என்ற பெயரைக் கேட்டே உள்ளேப் போய் பலர் பயங்கரமடைந்தார்கள் பிறகு அந்தத் தீவுக்குச் சாதாரணமாக யாரும் போவதில்லை பூதத்துக்குப் பயப்படாதவர்கள்தான் போவார்கள்."

"அதாவது உள்ளேப் போன்ற கதரியசாலிகள் கொள்ளியரையப் பிசாசுகளுக்குப் பயப்படாதவன் அவ்வளவு நீ? சரி, பூதத் தீவைப் பற்றி என்ன

சொல்ல வந்தாய்'

பூதத் தீவின் களையில் ஒரு நாழிகை நேரம் நீ தாமதித்தாய், 'பொன்னியின் செல்வா' இப்போது இலங்கையில் எங்கே இருக்கிறார் என்று விசாரித்துச் சொல்வேள்

"பூதத் தீவில் யானை விசாரிப்பாய்'

"பூதத் தீவில் ஒரு பூதம் இருக்கிறது அந்த விசாரிப்பேள்

அந்த பூதத்தை என் கரும காட்டுவாய் அவ்வாய்'

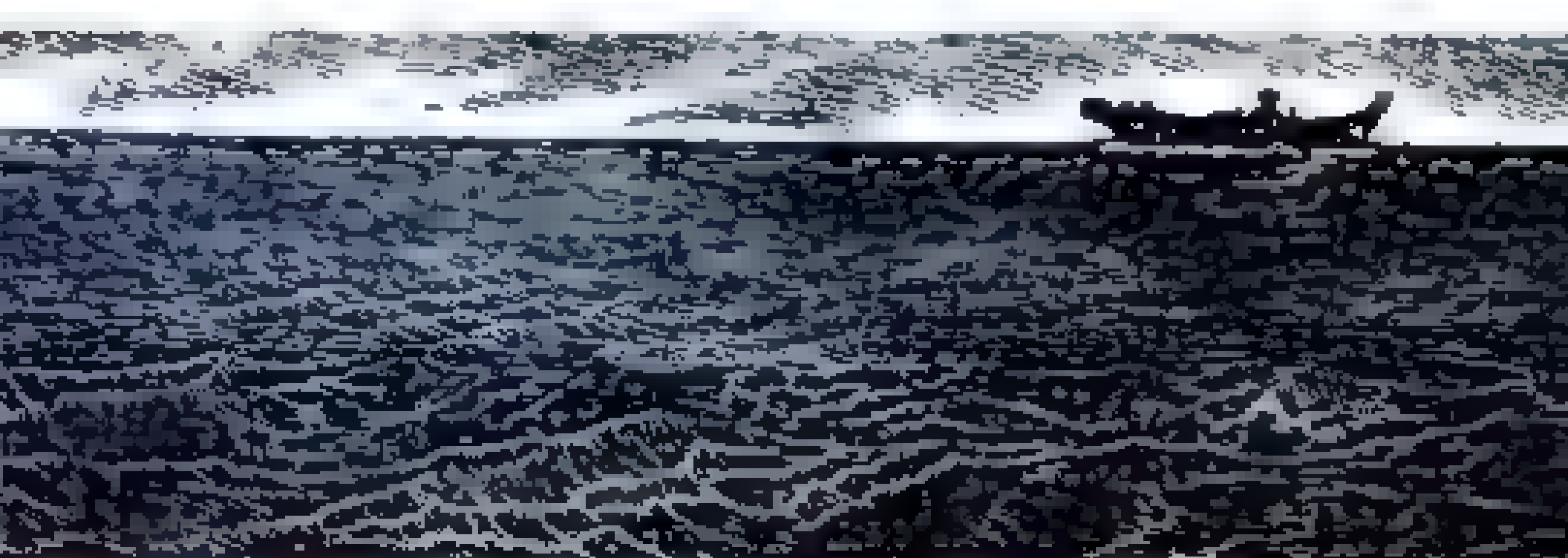
"அதுதான் முடியாது. நீ என்னைத் தொடர்ந்து தீவுக்குள் வரக் கூடாது கரைவிலு படகைப் பார்த்துக் கொண்டு

காத்திருப்பதாகச் சத்தியம் செய்ந்து கொடுத்தாய் நீ' என்போய் விசாரித்துக் கொண்டு வந்து சொல்வேள்

"சரி, அப்படியே ஆகட்டுமா!" என்றான் வலவல்லியான்

காற்றுக் கமராக அடித்தது பால மரத்தின் உதலியினால் படகு விர றென்று கடலைக் கிழித்துக் கொண்டு சென்றது கடலின் ஓங்கார நாதம். கடலுக் கொண்டே இருத்தது

வந்தியத்தேவனுடைய கண்களைச் சுழற்றிக் கொண்டு தூக்கம் வந்தது விழிப்பு திணலிலிருந்து உறக்க திணலுக்கு வேகாக நழுவிச் சென்றான்

ஒன்பதாம் அத்தியாயம்

"இது இலங்கை!"

10றுபடியும் வந்தியத்தேவன் கண் விழித்தபோது, அவன் எதிரேயும் சுற்றிலும் தோன்றிய காட்சி அவனைப் பிரமிக்கச் செய்தது கிழக்கே வான முகாடில் சூரியன் சதவநாதிக் கொண்டிருந்தான். அங்கே கடல் உருக்கி மிட்ட தங்கக் கடலாகித் தகதக வென்று திகழ்ந்தது உதயகுமாரி, தங்கப் பட்டாடை புனைந்து கொண்டு ஜோலித்தான் அவனுக்கு எதிரே படகு போய்க் கொண்டிருந்த திணலில் ஒரு

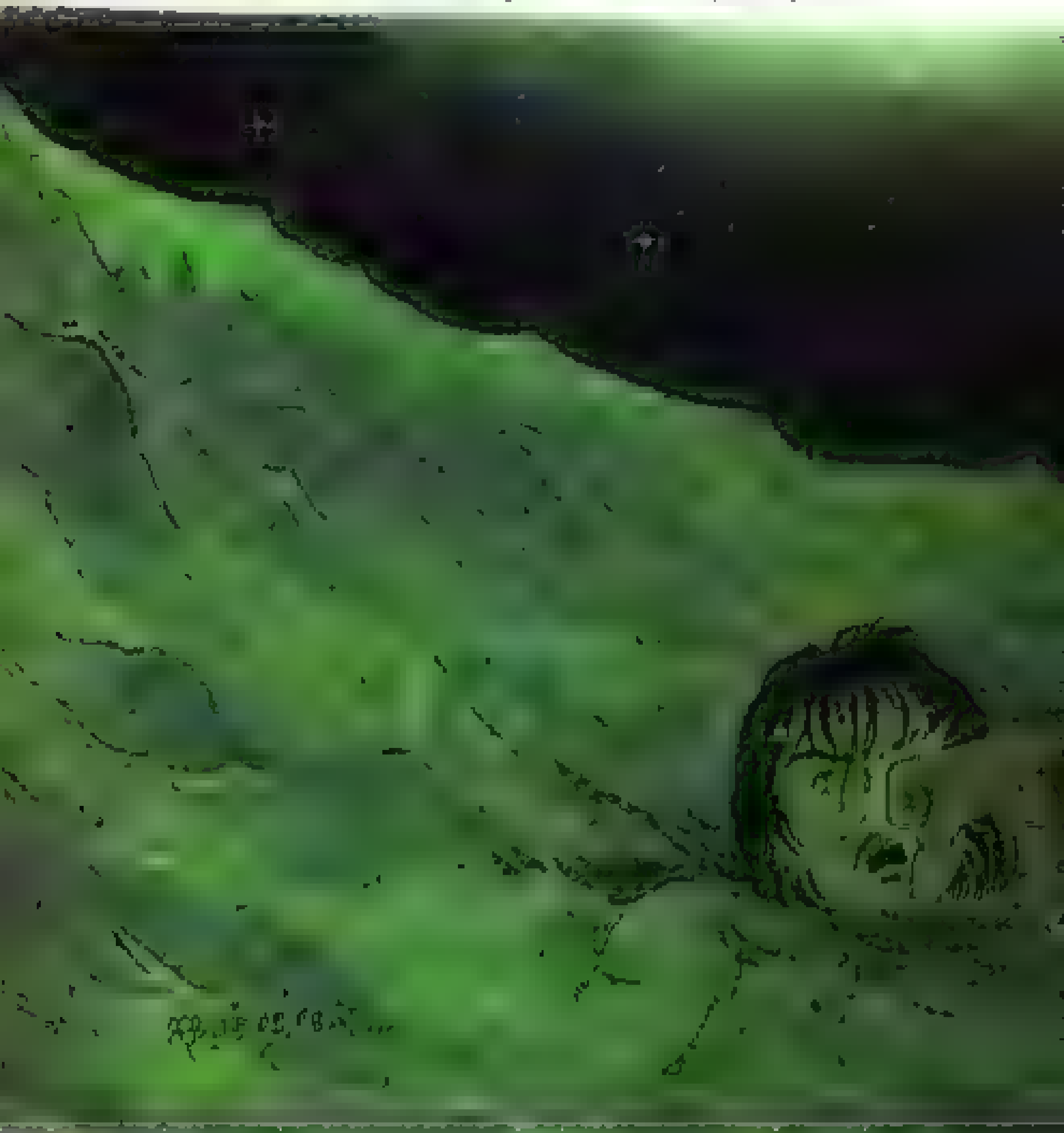
மரகதத் தீவு நீலக் கடலாடை போர்த்துக்கொண்டு விளங்கியது வலப் புறத்தில் அதே மாதிரி இன்னொரு பச்சை வான பூமிப் பிரதேசம் காணப் பட்டது. அந்நாள் புறமுடிகடல் சூழ்ந்த தீவா அவரது தீவாடு பரந்து விளங்கிற்றுள்ள பூமிப் பிரதேசமா என்று நன்றாகத் தெரியவில்லை. இரண்டு மரகதப் பிரதேசங்களுக்கும் ஊட்ட பார்த்தாக் தூரத்தில் அதற்கைய இன்னும் பல தீவுகள் பச்சை நித்தின்

பல்வேறு வகைக் கவனவகளுக்கு உதாரணமாகத் தோன்றிக் கொண்டிருந்தன படகிலிருந்த படியே நாலு புறமும் சுற்றிப் பார்த்தால், வான விலகின் ஏழு வித வர்ணங்களும் அதன் ஏழாமிரக வகைக் கவலை நிறங்களும் இசுழந்தன மொத்தத்திலு் அந்தக் காட்சி கண் மெனதிரே காணும் உண்மைக் காட்சி யாகவே தோன்றவில்லை, ஒலியக் களையில் தோந்த அமர களங்குவ ஒலி வன் "இதோ சொர்க்க லோகம் எப்படி யிருக்கும் என்று காட்டுகிறேன்" என்று

சபதம் புண்டு தீடடிய வர்ண சித் திர அற்புதம் போலவே தோன் தியது.

இந்தக் காட்சியைக் கண்டு மெய் மறந்து நினைவீழ்ந்திருந்த எந்தியத் தேவனுடைய செவியில் "இது சொர்க் கம் அல்ல; இது இலங்கை" என்று வார்த்தைகள் விழுந்து அவனை விழிப்பளாவச் செய்தன

'ஆம், இது சொர்க்கமோ என்று நான் சந்தேகித்தது உண்மைதான்" என்றான் வந்தியத்தேவன்

"இது சொர்க்க பூமி அல்ல: ஆனால் சொர்க்கம் போன்ற பூமி இந்த சொர்க்கத்தை நரகமாக்குவதற்கு மனித உருக் கொண்ட அகரர்கள் வெகு காலமாகப் பிரயத்தனப்பட்டு வருகிறார்கள்" என்றான் பூங்குழலி.

"யாரை அகரர்கள் என்று சொல்கிறாய்?" என்றான்

உண்ணப் போல வந்தமே தொழிவாகக் கொண்டவர்களைத்தான் "

"பொன்னியின் செல்வர் கூடவா?"

"ஆவரைப் பற்றி என்னை எதற்காகக்

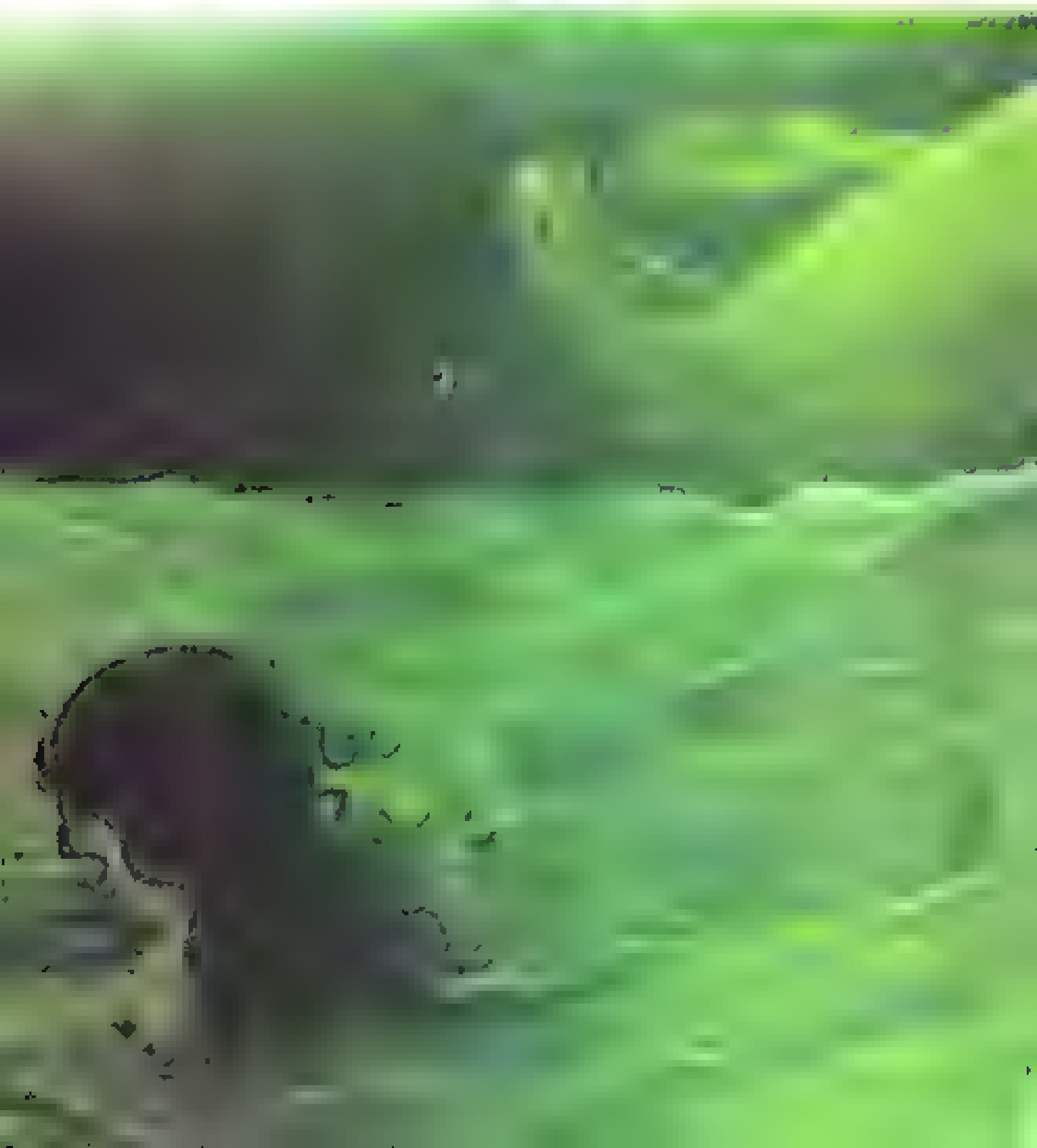
கேட்டுறாய்?"

"இளவரசரைப் பற்றி விசாரித்துச் சொல்லுதற்கு அறிவு உண்டா?"

"அவர் இருக்கக் கூடிய இடத்தை விசாரித்துச் சொல்லுதற்கு கூறியவர் அவர் மணிதரா, அகரா, தேவரா என்பது கண்டு பிடித்துக் கருவந்தாகச் சொல்வதில்லை"

ப

டகு நீவுகளான நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது கூடல் தடுவே கேட அக் கங்காக்கு தொனித்

குப பதிலாகக் கடல் அலைகள் கனர
யிலே மோதுமபோது உண்டாகும் சல
சலப்புச் சத்தம் கேட்கத் தொடங்கியது

"என்ன சொல்கிறாய்? எதிரே தெரி
கிறதே. அதுதான் பூதத் தீவு; வஸப புறத்
தில உள்ளது நாகத் தீவு. எங்கே போக
டும்? நாகத் தீவிலேயே உள்ளவக் கொண்டு
போய் இறக்கி விட்டு விட்டாடுமா?
விசாரித்துக் கொண்டு போகிறாயா?"

"இவ்வளவு பூதத் தீவுக்கே போகலாம்.
கொஞ்ச நேரம் தாமதமானாலும். இள
வரசர் எங்கே இருக்கிறார் என்று
தெரிந்து கொண்டு போவதுதான்
தலலது"

"அப்படியானால் சுரி, நீ எனக்குக்
கொடுத்த வாக்குறுதி ஞாபகம் இருக்
கட்டும்!"

சிறிய தீவின் களரையில் வந்து படகு
நின்றது. படகைப் பார்த்துக் கொள்
ளும்படி வந்தியத்தேவனிடம் சொல்லி
விட்டுப் பூங்குழலி அந்த மரகதத் தீவிற
குள்ளே சென்றான் வந்தியத்தேவன்
அவன் சென்ற திக்கைப் பார்த்தான்
பச்சை மரங்களுக்கிடையில் அவன்
விளரத்து மறைந்து விட்டான்

போதத் தீவு மக்களின் வாக்கில
மருவிப் பூதத் தீவாக மாறியது பற்றி
வந்தியத்தேவன் முதலில் சிந்தித்தான்
பிறகு அத்தீவுக்குள்ளே இப்போது
குடியிருக்கும் பூதம் எப்படிப்பட்ட
பூதமாயிருக்கும் என்று எண்ண
மிட்டான் பின்னர் இந்த அதிசயமான
பெண்வரின் உள்ளத்தில் மறைந்
திருக்கும் மர்மம் என்னவாயிருக்கும்
என்று லியந்தான்

பூங்குழலி கூறியபடி ஒரு நாழிகைக்
குள் திருமயி வந்தான் படகில் ஏறிக்
கொண்டு வந்தியத்தேவனையும் ஏறிக்
கொள்ளச் சொன்னான் நாகத் தீவை
தோக்கிப் படகு சென்றது

விசாரித்து விஷயத்தைத் தெரிந்து
கொள்ள முடிந்ததா?" என்று வல்ல
வளையன் கேட்டான்

"முதன் மத்திரி அறிந்ததப் பிரம

ராயர், பொன்னியின் செல்வனரப்
பார்ப்பதற்காக மாதோட்டத்துக்கு
வந்திருக்கிறாராம் நேற்றைக்கு இள
வரசரும் மாதோட்டத்துக்கு வந்திருக்க
வேண்டும். எத்தனை நாள் மாதோட்டத்
தில இருப்பார் என்று தெரியாது. நீ
அங்கே போய்த் தெரிந்து கொள்ள
லாம்" என்றான் பூங்குழலி

மாதோட்டம் இங்கிருந்து எத்தனை
தூரம் இருக்கும்?"

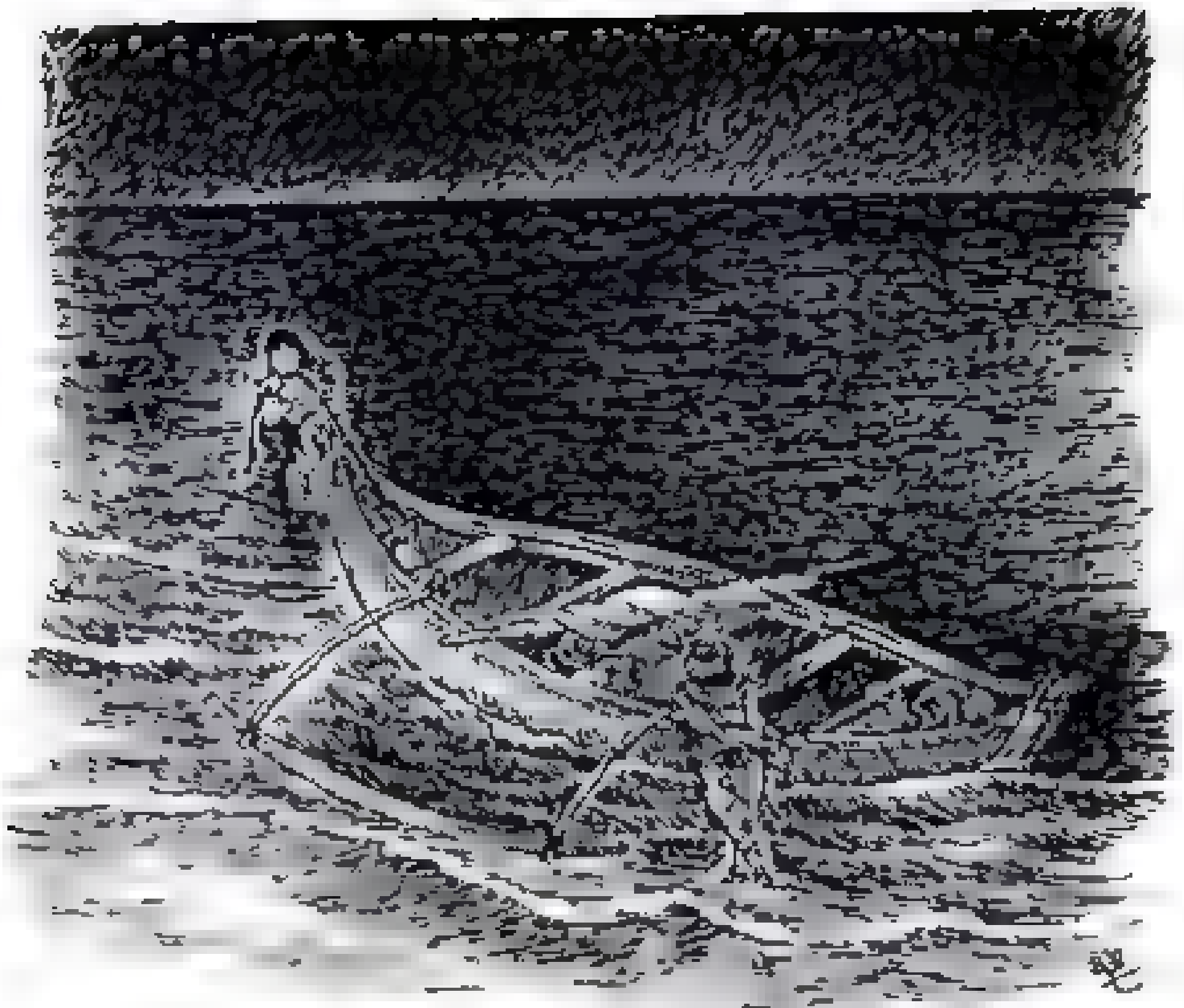
ஐந்து. ஆறு காத தூரம் இருக்கும்.
வழியெல்லாம் ஒரே காடு. கோடிக்களர
காடு மாதிரி இருக்கும் என்று நினைக்
காதே. வானை எட்டும் மரங்கள்
அடர்ந்த காடு. பட்டப் பகலில் சில
இடங்களில் இருட்டாக இருக்கும்
யானைக் கூட்டங்களும் வேறு துஷ்ட
மிருகங்களும் உண்டு நீ ஜாக்கிரதை
யாகப் போய்ச் சேர வேண்டும்."

"காட்டில் வழி காட்டுவதற்கு
உண்ணப் போல ஒரு கெட்டிக்காரப்
பெண் மட்டுமிருந்தால்." என்று வல்ல
வளையன் பெருமூச்சு விட்டான்

"அப்போது நீ ஒருவன்' என்னத்
திற்காக? ஒவ்வொரு என்னிடம்
கொடுத்து விட்டு நானே கொண்டு
போய்க் கொடுக்கிறேன். இவ்வளவு முடி
யாது! ஏதோ எப்பத்தியக்காரியைப்
போலப் பேசுகிறேன்." என்னால் முடி
யவே முடியாது இளைய பிராட்டியிடம்
ஒப்புக் கொண்டு வந்தாயல்லவா? அதை
நீதான் செயது முடிக்க வேண்டும்!"
என்றான்

"ஆகட்டும். பூங்குழலி! நானே
செயது முடிப்பேன். இன்னொருவர்
கெஞ்சிக் கேட்டாலும் கொடுக்க
மாட்டேன். நீ இவ்வளவு உதவி
செய்தனவையே? அதுவே போதும்!"

படகு நாகத் தீவத்தை நெருங்கிக்
கொண்டிருந்தது பூங்குழலியின் கைகள்
துடுபடப் வழக்கம் போல வலித்துக்
கொண்டிருந்தன. 'ஆனால் அவ
ளுடைய உள்ளம் வேறு' எங்கேயோ
கனவுலோகத்தில் சஞ்சரித்துக் கொண்

டிருத்தது எனபது முகத்திலும் தெரிந்
தது

"சமுத்திரகுமாரி!" என்று வந்திபத்
தேவன் அழைக்கவும், அவன் திடுக்
கிடந் இவ்வுலகத்துக்கு வந்தான்

'ஏன் கூப்பிட்டாய்?' என்று
கேட்டான்

ஏதோ என்னிடம் பிரதி உப
காரத்தை எதிர்பார்ப்பதாகச் சொன்
னாரே? இதை இப்போது சொன்னால்
நான் சொன்னது இதோ கணநொடி
வருகிறது

ந

ல்குரல் உடனே மறுதலிக்க
வில்லை. சிந்தப்பதாகத் தோவ
றியது ஆனாலும் வந்தியத்
தேவன் னாதரியம் கொண்டு
மேலும் கூறினான்

'தீ எனக்குச் செயத உதவி மிகட
பெரியது எனக்கு மட்டும் நீ உதவ

வில்லை, சொழ சாம்ராஜ்யத்துக்கே
உதவி புரிந்திருக்கிறாய் சொழ சக்கர
வாத்தியின் குலத்துக்கு மாபெரும் உதவி
புரிந்திருக்கிறாய் உதவிய பிரதிபாக
நான் ஏதாவது செயயா விட்டால் என்
மைய நிம்மதியடைவாய்" என்றான்

இதையெல்லாம் நீ உண்மையாகச்
சொல்லுகிறாயா? அல்லது உலகத்
துலுள்ள மற்ற ஆன் மக்களைப் போல்
வஞ்சகம் பேசுகிறாயா?

'சமுத்திரராஜன் அறியச் சத்திய
மாகச் சொல்கிறேன்'

"அதாவது தண்ணீரில் எழுதி வைக்
கிறேன் என்கிறாயா?"

"ஆகாசவாணியும் பூமாதேவியும்
அஷ்ட திக்குப் பாலகர்களும் சூரிய
சந்திரர்களும் அறிய ஆணையிட்டும்
சொல்லுகிறேன்

உன்னுடைய சத்தியத்தையும்
ஆண்ணையம் நம்பி நான் சொல்ல

லிஸலை. பொய் சொல்லும் வஞ்சகர்கள சத்தியத்துக்கும் ஆணைக்கும் மட்டும் பயந்து விடுவார்களா? உன்னை முதன் முதல் பார்த்தவுடனேயே நீ நல்லவன் என்று எனக்குத் தோன்றியது ஆனாகியினால், சொல்லுகிறேன்..."

"முதலில் தோன்றிய எண்ணத்தான் எப்போதும் மேலானது! அதை நீ மாற்றிக் கொள்ள வேண்டாம்."

"பொன்னியின் செல்வனாரே பார்த்து அவரிடம். ஒவ்வளவுக் கொடுத்த பிறகு, சொல்ல வேண்டியதை யெல்லாம் பேசிய பிறகு, அவர் அவகாசமாக இருக்கும்போது, 'சமுத்திர குமாரியை உங்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கிறதா? என்று கேள் 'ஞாபகம் இருக்கிறது என்று அவர் சொன்னால், 'அவன்தான் எனக்குப் படகு வலித்துக் கொண்டு வந்து இவ்வளவு இறக்கி விட்டான் என்று கூறு!'"

'பூங்குழலி' அவ்வளவு உயரத்திலேயா நீ பறக்கப் பார்க்கிறாய்? சிட்டுக்குருவி ஒன்று சுகன ராஜாவாகிய கருடன் பறக்குமிடத்துக்கு நானும் போவேன் என்று பறக்கத் தொடங்கலாமா? இது உனக்கு நல்லதல்லவே? இவ்வாறு வந்தியத்தேவன் மனத்தில் எண்ணிக் கொண்டான். செனிப்படை யாக 'இளைஞர் சொல்லத்தானா இவ்வளவு தயங்கினாய்? என்னமோ பெரிதாகக் கேட்கப் போகிறாய் என்று நினைத்தேன் இளவரசரிடம் கூடாயம் நான் சொல்லுகிறேன்! அவர் கேட்காமற் போனாலும் நானே சொல்லுகிறேன்!

"ஐயையோ! அவர் கேட்காவிட்டால் நீயாக ஒன்றும் சொல்ல வேண்டாம்!"

"அதெல்லாம் முடியாது, சொல்லித்தான் திருவேள்

என்ன சொல்லுவாய்?"

'நடந்தது நடத்தபடிதான் சொல்ல வேண்டும். 'இளவரசே! பொன்னியின் செல்வரே! சமுத்திர குமாரியை உங்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கிறதல்லவா?

ஞாபகம் இல்லாவிட்டால், இப்போது ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்! அவன்தான் என்னைப் பழுவேட்ட னரயரின் கொலைகார ஆட்களிடம் சிக்காமல் காப்பாற்றினான் அவன்தான் தன்னந்தனியாகப் படகு தன்னிக் கொண்டு வந்து என்னை இவ்வளவு சேர்த்தான் கடலில் விழுந்து தத்தளித்து என்னை அவன்தான் காப்பாற்றிப் படகில் ஏற்றி விட்டான் சமுத்திர குமாரியின் உதவிவிராவிட்டால் நான் உலிருடன் உங்களை வந்து பார்த்திருக்க முடியாது இந்த ஒளையும் உங்களுக்குக் கிடைத்திராது' என்று சொல்லுவேன் சரிதானே?"

'இதுவரை சொன்னது சரிதான் மேலும் ஏதாவது சேர்த்துக் கொண்டு விட்டாதே! இளையெல்லாம் நான் அவரிடம் சொல்லச் சொன்னதாகச் சொல்லி விட்டாதே!

"சேச்சே! என்னை முழுப் பைத்தியம் என்று நினைத்தாயா?"

இளவரசர் அதற்கு ஏதேனும் மறுமொழி சொன்னால், அதை உள்ளது உள்படி என்னிடம் சொல்ல வேண்டும். கூட்டியோ குறைத்தோ சொல்லக் கூடாது "

"உன்னை மறுபடி நான் எங்கே பார்ப்பது?"

"என்னைப் பார்ப்பதில் என்ன கஷ்டம்? கோடிக் களையிலோ, இந்தப் பூத்த தீவிலோ அல்லது இரண்டுக்கும் மத்தியில் படகிலோ இருப்பேன் "

"ஊருக்குத் திரும்பும்போது இந்த வழியாக வந்தால் பூதத் தீவில் நீ இருக்கிறாயா என்று பார்க்குமா?"

"தீவுக்குள்ளே எதுக்க காரணத்தைக் கொண்டும் வரக் கூடாது. வந்தால் விபரீதமாகும். இந்தப் படகு கடலோரத்தில் இருக்கிறதா என்று பார்! இருந்தால், ஏதாவது ஓர் அடையாளம் வைத்துக் கொண்டு கத்தம் செய்! நான் நேற்றுக் குயில் மாதிரி கூவினேனே அந்த மாதிரி நீ கூவ முடியுமா!..."

வானவியின் செல்வன்

பத்தாம் அத்தியாயம்

நீதக தளையின் ஆயுதம்
காணத் தந்தேன். தோ நமக்கு
வந்ததுகூட. பழக்கமாயின
ஆழவார்க்கடியானா நமமி
வாயக கொஞ்ச சுவைமிக
நமக களவாழ்ந்து விட்ட
விட தோ மன ஆதரவாக

கடியானா இப்போது கொது கொது கீதம
பயிர்க்கிறார்கள். களவாழ்ந்து உடனடி துறியி
யூர் கொகவாக களவாழ்ந்து வந்ததும்
காண்தேன். களவாழ்ந்து கொஞ்ச சுவைமிக
ஆழவார்க்கடியானா நமமி
வாயக கொஞ்ச சுவைமிக
நமக களவாழ்ந்து விட்ட
விட தோ மன ஆதரவாக

தேவயாகவிட மன நமமியின்
தோ மனவியாக கீதம
நமமியின் மனவியாக
இப்போது நமமி
தோ மனவியாக கீதம
நமமியின் மனவியாக

அமரர்

கல்க

வுமிருக்கிறது. எனினும் நமஸ்கின் நரசிம்
மாவதாரத் தோற்றமும் அவனுடைய
சைத்தடி கழலும் வேகமும் அந்தக்
கவலையைப் போக்குகின்றன.

வந்துயததேவனும் இளையபிராட்டி
யும் பேசியதை ஓட்டுக் கேட்ட ஆர

வார்க்கடியான் பழையானதாய்
லீகுந்து அன்றைய இளமே புறப்
பட்டான் வரடி வேக மனோவேக
மாகத் தென் இளையை நோக்கிச்
சென்றான் வழியில் எங்கும்
அவன் மசவு எவந்நவச சரண
டையில் இறங்கவில்லை. காரியத்
துக்குக் குந்தகம் வரக் கூடாதென்று
மனத்தாகக் கட்டுப் படுத்திக்
கொண்டு வலுவில் வந்த சண்டை
கவலைக் கூட வேளாடாம என்று
ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டு, நடந்தான
மதுளரயில் சிறிது நேரம் தங்கி
னான் அங்கு அவன் அறிய விகும
பிய செயலினை விசாரித்து அறிந்து
கொண்டு இராமேகவரத்துக்குப்
புறப்பட்டு வந்தான்.

மகாபாரதம் பூங்குழலியின்
கில் சென்று இலங்கைத் தீவில்
இறங்கிய அதே தான் மாளவையில்
ஆழவார்க்கடியான் நமசி இரா
மேகவரம் வந்து சேர்த்து விட
வந்தான்.

பிந்தப் புண்ணிய பூமியை
மகாபாரதம் பூங்குழலியின்
வார்க்கடியான் வலுவில்
மனத்தில் அத்தனை தாளும் அடங்
குகூடும் வலுவில் பூங்குழலியின்
கவலையை உடைத்துக் கொண்டு
பொங்கி விட்டது இராமேகவரத்
தீவில் எங்கெங்கும் மொய்த்துக்
கொண்டிருந்த வீர மசவு பட்டர்
கூட அந்த ஆவந்துக்குத் துயம்
பொட்டு விட்டார்கள் அந்தப்

புண்ணிய மலத்தாக்கு வரும் வாதீகர்
கூடும் வலுவில் வலுவில் சென்று
பற்பல தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானம் புண்ணி
யை வலுவில் வலுவில் வலுவில் வலுவில்
செய்து எவப்பதும், அந்தந்தத் தீர்த்தம்
வலுவில் வலுவில் வலுவில் வலுவில்
வலுவில் வலுவில் வலுவில் வலுவில்
வலுவில் வலுவில் வலுவில் வலுவில்
வலுவில் வலுவில் வலுவில் வலுவில்

கொளவார்கள் அவ்விதமே ஆழ்வார்க்
கடியாள்ளபும கத்தி மொய்த்துக் கொள்
டார்கள்'

"அப்பனே! வா! வா இந்த வந்தவத்தி
லுள்ள அறுபத்து நான்கு தீர்த்தங்களில்
வநானம் செயது உன் தேகத்தில் தீர்த
திருக்கும் எவ்வண்ணவ பாஷாண்டச் சின்
னங்களைக் கழவித் துளா ததுக் கொள்!
இராமரின் பிரமமஹத்தி தோஷதனதப
போக்கிக் கொண்ட இடம் அந்நுடன்
இராமா என்ற பெயரில் இந்தத் தோஷ
மம் போக விட்டது' என்றார ஒரு வீர
சைவ பட்டர்

இன்னொருவர் குறுகலிடம் "இராம
தீர்த்தம் வக்ஷமண தீர்த்தம், ஆஞ்சநேய
தீர்த்தம், கக்ரீவ தீர்த்தம் இப்படி அறு
பத்து நாலு தீர்த்தங்கள் இருக்கின்றன ஒவ்
வொருவரும் அந்தந்தத் தீர்த்தத்தில் தளவ
முடிவி அவரவர்களுடைய தோஷதனதப
போக்கிக் கொண்டார்கள் நீ என்னுடன்
முதலில் ஆஞ்சநேய தீர்த்தத்துக்கு வா!
வைஷ்ணவச் சின்ன தோஷத்துக்குச்
சரிவான சங்கலபம் பண்ணி வைக்
கிறேன்!" என்றார்

மற்றொரு பட்டர் "அப்பனே! இவர்
கள் சொல்லாதக் கேளாதே! இராமா
இராவணனைக் கொன்ற பிரமமஹத்தி
தோஷதனதப போக்கிக் கொள்வதற்காகச்
சமுத்திர மன்னலைப் பிடித்து வைத்
துச் சிவலிங்கமாக்கிப் பூஜித்த இடத்
துக்கு உள்ளான தோக அழகத்துப்
பொகிறேன்!" என்றார்

விழுவார்க்கடியான் கண்ணில
தீப்பொறி பறக்க எல்லாறையும்
ஒரு தடவை விழித்துப் பார்த்து,
"நிறுத்துங்கள் உங்கள் அபத்தப்
பேச்சை! முதலில் நீங்கள் கொள்ள
தீர்த்தங்களினால் உங்களுடைய நானை
அலம்பி உங்கள் பாவத்தைத் தீர்த்துக்
கொன்னார்கள்" என்றான்

"ஓஹோ! இராமன், வக்ஷமணன் என
தெல்லாம் சொன்னதனால் எங்களுக்குப்

பாவம் வதிருக்கும் என்று நினைக்
கிறாயா' அப்படி புறநிலைமை இந்த
கேததிரத்துக்குப் பின்பு இராமசை
வரம் இராமா சகலாண்டிய சிவபெரு
மானைப் பூண்டு செய்து பாவதனதப
போக்கிக் கொண்ட இடம் அந்நுடன்
இராமா என்ற பெயரில் இந்தத் தோஷ
மம் போக விட்டது' என்றார ஒரு வீர
சைவ பட்டர்

ஓ. அஞ்ஞான சிரோம்மணிகளே!"
ஏன் இப்படித் தலைகூத்த தலை உளறு
கிறீர்கள்! இந்த வந்தவப் பெயரின் அத
தம் இன்ன தென்பாத்தலை நீங்கள் தெரிந்து
கொண்ட பாடிவளை'

"தீதான் சொல்லேன், பார்ப்போம்"

"பிரமமாவின்னுடைய ஒரு தலைவையப்
பறித்ததினால் சிவனுக்குப் பிரமமஹத்தி
தோஷம் பிடித்து விட்டது. திருமாலின்
பூரண அவதாரமாகிய இராமசிராஸு
டைய பாதம் பா. இப் படிவிதமாக இந்த
இடத்துக்குச் சிவன் வந்து அந்நம் பிரம
மஹத்தி தோஷதனதப போக்கிக் கொள்
டார இராமரை சகலரண பூஜித்த இட
மானபடியால் இராமேசுவரம் என்ற
பெயர் ஏற்பட்டது! தெரிந்து கொணர்
கள், ஆட. சிவமணி பட்டரகளை' என்று
ஆழ்வார்க்கடியான் கூறித்தான்

"பாரடா அவன் எங்களை மூட சிகா
மணிகள் என்பது? அடே தடியா! நீ
என்ன தலையில் கொம்பு முனைத்த
வனா!" என்று ஒரு பட்டர் சீறினார்

"இவ்வை, துளா பட்டரே! என் தலை
யிலே கொம்பு முனைக்கவில்லை என்கிறீ
வேதான் இந்தக் கொம்பு இடுக்கிறது'
என்னை யார் என்று கேட்கும் அல்லவா?
சொல்லுகிறேன் திருக்குறளில் அவ
நிதிது வெதம தயிழ் செய்த நம்மாழ
்வாரின் அடியார்க்கு அடியான்" மற்றவர்
களை மனாஸ்தலில் வைப்ப பதவிக்கும
னகத்துடியான்" என்று தடிவயத் தூக்கிக்
காட்டினான்

"ஆழ்வார்க்கடியார்க் கடியானே! நீ
ஏன் உன் தலையில் முன்புறத்தில் குடுமி
வைத்து நகிறாய்? அனாதாம மாழங்கை

கிணரத்து வீட்டாராயினால். உன் மண்ணை
யின் கன்னும் புறமும் ஒன்றாகி வந்தம்”
என்றார் ஒரு எசுவர்

“பட்டாக்களை” இந்தப் புண்ணிய சேஷத்
திரத்திலே வந்து என் முன் குடுமிவை
எடுத்து வீடுவதாகவே எண்ணிவிடுந்தேன்
அதற்குள் நீங்களே ஞாபகப்படுத்தி
விடுங்கள்”

“அபே! நாவிலார் தொழுகுந்த சென்று
ஒரு நாவிலனை அழைத்து வாருங்கள்”
கதிலை நன்றாய்த் தீட்டிக் கொண்டு
வரச் சொல்லுங்கள்” இவனுள் உ
கிலையை ஆணி வேரோடு களைந்
தெந்நீர் சொல்லாம்” என்றார் ஒரு பட்
டர்

“இதற்கு நாவிலனைக் கூப்பிடுவா
னேன்” நாமே அந்தக் கைவகாயம் செய்ந்
வீடவாமை” தயவு கூர்மையாள் கதிலி
யாகக் கொண்டு வருங்கள்” என்றார்
இவ்வொரு எசுவர்

“கொஞ்சம் பொறுங்கள் இன்னும் ஒரு
வீஷயம் பாக்கியிருக்கிறது ஒரு காலத்தில்
என் தலை முழுதும் சிலை அடர்த்தியாக
இருந்தது ஒரு எசுவனுடைய மண்
டைவை உடைத்து விட்டு என் சிலை
லிருந்து ஒரு ரோமத்தை வாங்கி வீடு
தென்று வீரதம் எடுத்தது கொண்டு
அதன்படி முக்காலே அளரக்காலவா
கிலை தீர்த்து விட்டது இந்த காலில் என்
முழு வீரத்தையும் நிறைவேற்றிக் கடலில்
ஒரு முழுக்குப் போடப் போகிறேன்
எவசே ஒவ்வொருவராக உங்களுடைய
மண்ணை வைக்க காட்டுங்கள் பாரக்கலாம்”
என்று ஆழ்வார்க்கடியான் கைத்தட்டிய
ஒவ்வொருவர்

“அபே! இந்த கைக்காலவன்
என்ன துடுக்காகப் பேசுகிறான்” என்று
சொன்னார் ஒருவர்

“எங்கள் எல்லோருடைய மண்ணை
வைக்கும் உடைத்து விடுவார்களா? உன்னால்
முடியுமா” என்று கூறிவார இவ்வொரு
வர்

“முடியாமலா முக்காலே அளரக்கால்
பங்கு சிலையை எடுத்து விட்டிருக்க

கிறேன்” என்று கூறி ஆழ்வார்க்கடியான்
தடிவை வேகமாகக் கழற்றத் தொடங்
கினான்

“அடியங்கள்! பிடியங்கள்! உட்கங்கள்
வெட்கங்கள்” என்று தலைக்குத் தலை
கத்தினாராகவே நவீர அக்கூட்டத்தில
வாரும் ஆழ்வார்க்கடியானுக்கு அருகில்
தெருவகவிலை

அச்சமயம் வெகு சமீபத்தில் எழுந்த
ஒரு கோஷம் அவர்கள் எல்லா தடைய
கவனத்தையும் கவர்ந்தது

“திரிபுலனாச காலவாததி கந்தா சோழ
பராகதகரீன மகா மானய முதன் மத்திரி
அநிருத்தப பிரமமாதிராஜர் வந்திறார்
பராக் பராக்”

எவ்வாரும் திளைத்துப் போய்க்
கோஷம் வந்த திளையை நோக்கி
வார்கள் ஆழ்வார்க்கடியான் எக்
வாரிலும் அதிகமாகத் திளைத்துத் தனது
கைத்தட்டியைக் கக்கத்தில் வைத்துக்
கொண்டு பார்த்தான்

அவர்கள் நின்று கண்ணடைபட்ட
இடம் இராமகவரக் கோயில் மதிலின்
ஒரமாக ஒரு முடுக்கு அந்த முடுக்குத்
திருமலியதும் எதிரே கிரித்து பரத்த கடல்
அக்கடலின் காலடியோ கண்கொன்னாத
அந்திக காலியாடிகுந்தது பெரிய
பெரிய மாக கலங்கள் நாவாய்கள், சிதில
கப்படங்கள். பட்டுகள், ஓடங்கள் வண்டங்
கள் வத்தல்கள் கட்டுமரங்கள் ஆகியவை
நெடுகிலும் வரிசை வரிசையாகக் கள
லுக்கெட்டிய தூரம் காணப்பட்டன
பரமமரங்களிலிருந்து படபட வென்று
காதலில் அடித்துக் கொண்டு பறந்த
செண்ணீர்ப் பரங்கள் கடலையும்
வானத்தையும் தூரத்திலே தீட்டுத்
திட்டாகத் தோன்றிய மல தீவுகளையும்
பெருமயாலும் மறைத்துக் கொண்டிருந்
தன.

மேலே சொன்னவாறு கடடியங் கூதிக்
கொண்டு காவல வீரர்கள் முன்னும்
பின்னும் கொடர, சோழ சாமராஜர்த்
தின் புகழ்பெற முதன் மத்திரி அன்பில்

அதிஞத்தப் பிரமராயா ராஜ
கம்பீரத்துடன் ஒரு படகில் வந்து
கொண்டிருந்தார் கனகலிங்க
சோமலி மதில் ஓரமாக நடந்து
கொண்டிருந்த சச்சரணம் அவர்
கவனித்தார் கட்டத்தின் நடுவில்
கக்கத்தில தடியுடன் பரம சாது
ஸங்கு போல நின்ற அழகார்க்கடி
யானைக் கையினால் சமிக்ஞை
செய்து அருகில் அளமுத்தார் அழ
வார்க்கடியால் பயபகதியுடன்
எதிராகக் கட்டிக் கொண்டு கடற்கரை
யோரம் சென்று தின்றான்

“திருமணம் இது என்ன தெருகுகுது”
என்றார் அதிஞத்தா

“குருவே! எல்லாம் கபட தூத கருத்திர
தாரியான அத்தக் கண்ணலின் தருக்
கத்துதான்! என் கண்கள் கண்ணதை
நான் தம்பலதா, இவனையா என்றே
தெரியவில்லை தான் கண்ணது கண்ண
அவலது எல்லாம் வெறும் மாயாவா!”

திருமணம் உண்ணப் பரம எண்ணம்
வன் என்று திணைக்கேள் எப்போது
பிரபஞ்சத்தை மிகுந்த என்று சொல்லும்
மாயாவாதுவானால்

“குருவே! பரம எண்ணம் பரம
பனரில் அவதாரத்த தூதகன சைவ சமயி
ஜ்ஞமப்பாது தான் ஏன் மாயாவ”தி ஆகக்
கூடாது” எனனுண்டப் பெயரை மாற்றிக்
கொண்டு சீ சங்கர பகவத் பாதாச்சார்
யாரின் அடியார்க்கடியன் ஆகிவிடு
கிறேன்”

“பொது! பொது! தான் சைவ சமயி
ஆனதாக யார் சொன்னது”

தங்கள் திருமேனியில் உள்ள சின்னங்
கள் சொல்கின்றன

“ஆகா! திருமணம் தீ இன்னும் முன்
போவவே இருக்கிறாய்! புறச் சின்னங்
களுக்கே முகமும் கொடுக்கிறாய்! தெறநி
யில் இருவிர சதகனத்தைச் செய்கது இட
டாவ என்ன” நிமித்தம் இடபால என்ன

“குருவே! தான் ஒன்றும் அந்நாதவன்
என் முகமும், எது அமுக்கியம் என்று
அறிவாதவன் தூதகனதான் எவ்வைத்

தெளிவித்து ஆட்கொண்ட சைவ சமயி

எல்லாம் தெளவக்கூடாது தான்
தயங்கம் இடத்துக்கு வந்து சொ! அந்தா
கடலில் ஒரு சிறிய நீவு கொடுந்து யாத
தாயா? அவர்களுடன் மண்டபத்துக்கு
வா

“குருவே! இந்த இந்த கண்ணக்
காட்சி கண்ணகன் எவ்வாறு மாயை
சைவ சமயி” என்று துருவார்க்கடியன்
கொடுக்கிக் கையினால் அவர்களுடன் கட்ட
டக்காட்டினான்

அதுவன்ற கம்மாபித்த விர கைவர்
கள் உடனே குருவிலி வந்தார்கள்

“பிரமமாசி ராஜரே! இந்த எண்ண
வன் எவகன மண்டபகளை உடைத்து
கிறுவானாம்! இவனைத் தக்கபடி கண்
டிக்க வேண்டிம்” என்று குருவா ஆரம
பித்தார் மறவர்கள் தலைகூத்த தலை
பைவானராகவ

இவறுக்குத் தான் என் தான்
கொடுக்காதே வேகன போகன
என்றார் அந்நத்தா

இதனால் அவர்கள் திருபதி அடைப
லிலமை, “நாவகின் இவறுக்குத் தான்
வா கொடுக்கக் கூடாது? இவறுண்டப்
முன் குருமேயச் சினர்த்து, இவறுண்டப்
காரதவ சினை கண்ண சைவ சமயி அறித்து
இவனைக் கிணறுதில் போட்டு முடிசு
காட்டி...” என்று அடுக்கின்றார் குருவா

"என்ன கொணவீர்கள்?" என்று ஆழ்வார்க்கடியானை கூங்கலில் நீ எழுதி திரும்பி நோக்கினான்

அதிருத்தப் பிரமராவர் அப்போது "பட்டர் மணிகளை" இவன் பெரிய முரடன் இவனைத் தண்டிக்க உங்களால் ஆகாது நான் பார்த்துக் கொண்டேன் என்றார்

பிறகு தமனைத் தொடர்த்து வந்த படகில் இருந்த அகப்பரிவார வீரர்களைப் பார்த்து, "உங்களில் எடைய போடுவது இவனை நம் இடத்துக்குக்

கொண்டு வாருங்கள்" என்றார்

அவ்வளவுதான் மறுகணம் வீரர்கள் எடைய போட கரையில் குதித்தார்கள் ஆழ்வார்க்கடியானைச் சூழ்ந்து கொண்டு நின்றார்கள்

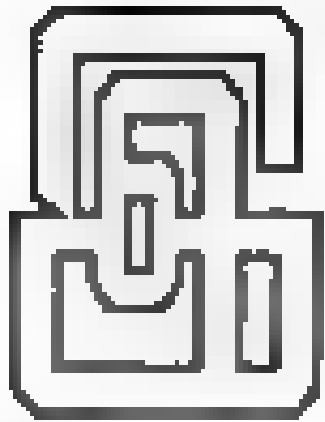
படகு மேலே சென்றது

படை வீரர்கள் புடைசூழ ஆழ்வார்க்கடியானும் போனான்

பட்டர்களும் மற்றவர்களும் அத்தளவழிவந்துளைய முடகுதித்தளத்தாக குறித்துப் பலவாறு பேசிக் கொண்டு கலவத்து போனார்கள்

பதினொன்றாம் அத்தியாயம்

தெரிஞ்சு கைக்கோளப் படை

ராமேசுவரப் பெருந் தீவை வடுத்த சிறிய தீவுகளில் ஒன்றில், ஒரு பழைமை யான மண்டபத்தில் அதிருத்தப் பிரம்மராதிராவர் கொலு வீத்திருந் தார் அவருடைய அமைச்சர்

சா வேளையா நடத்துவதற்குரிய சாதனங்கள் அவரைச் சூழத்திருந்தன கூங்கலர்கள், ஒளல் எழுதும திருமத்திர நாயகர்கள் அகப்பரிவாரக் காவலர்கள் முதலியோர் அவரவர்களுடைய இடத்தில் ஆயத்தமாக இருந்தார்கள்

அதிருத்தப் படகிலிருந்து இறங்கி வந்து அமமண்டபத்தில் அமர்ந்து சிறிது நேரம் ஆனதும, தமனைப் பார்க்க வந்தி வந்தவர்களை அழைக்கமாறு கடடணாசீடபார்

சூத்து போர் முதலில் வந்தார்கள் அவர்களைப் பார்த்துச் செல்வச் செழிப்பான வாததகர்கள் என்று தோன்றியது

ஒரு தட்டில் தவரத்தின மானை, ஒன்றை வைத்துச் சமர்ப்பித்தவர்களை அழை அழிந்ததுப் பிரமராவர் வரங்கிக் கண்ககரிடம் கொடுத்து, செமயிவா மகாபெருமியின் ஆவலத் திருப்பணிகளு என்று எழுதி வைத்துக் கொள்க"

என்றார்

பிறகு, வந்தவர்களைப் பார்த்து "தீவுகள் யார்?" என்று கேட்டார்

"நான் நேச திசையாசிரத்து தந்தாற்று வர்" சார்பில் நாங்கள் வத்திருக்கிறோம் என்று அவர்களில் ஒருவர் கூறினார்

"சத்திராஷம்; பாண்டிய நாட்டில் உங்களதுடைய வரணிபம் செழிப்பாயிருக்கிறதல்லவா? பாண்டிய நாட்டு மக்கள் என்ன பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்?"

"பாண்டிய வம்ச ஆட்சியைக் காட்டிலும் சோழரால் ஆட்சியே மேலானது என்று பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் முகலிய மாக, தினவரசர் அருண்மொழிவர்மரின் வீர தயாளங்களைக் குறித்துச் சிலகூக கிரார்கள் இவங்கையில் நடப்பதெல்லாம் இந்தப் பக்கத்து மக்களிடையில் பரவி யிருக்கிறது..."

"கீழ்க்கடல் நாடுகளுடன் உங்கள் கப்பல் வரணிபம் இப்போது எப்படியிருக்கிறது?"

"உத்தர சோழர் சக்கரவர்த்தியின் ஆணைகளின்படி, ஒரு குறைவும் இல்லை சென்ற ஆண்டில் அனுப்பிய எங்கள் கப்பல்கள்

* இந்த நீண்ட தொடர் தொடர் கொண்ட கத்தகக் கட்டி நடை சோழப் பேரரசின் கீழ், கடல் கடந்த நாடுகளுடன் வரணிப் நடத்தி வந்தார்கள்

எல்லாம் திருமபி வந்து விட்டன ஒன்று
கடல் சேதமில்லை."

"கடல் கொள்ளைக்காரர்களைத் தவிர
தொல்லை ஒன்றுமில்லையே?"

"சென்ற ஆண்டில் இவ்வளவு மானக
வாரத் தீவுக்கு அருகில் இருந்த கடல்
கொள்ளைக்காரர்களை நம் சோழக்
கப்பற் படை அழித்த பிறகு கீழைக் கடல்
களில் கொள்ளை பயம் இடையாது."

"நல்லது, நாம் கொடுத்தனுப்பிய ஓலை
சம்பந்தமாக என்ன ஏற்பாடு செய்திருக்
கிறார்கள்?"

"கட்டளைப்படி செய்கிறோம்.
இலங்கைச் சைன்யத்துக்கு அனுப்ப
ஆயிரம் மூட்டை அரிசியும், ஐந்து
மூட்டை சோளமும், நூறு மூட்டை
துவரம் பருப்பும் இந்த இராமேசுவரத்
தீவில் கொண்டு வைத்திருக்கிறோம்
இலங்கைக்கு அனுப்பி வைக்க ஏற்பாடு
செய்ய வேண்டும்."

"உங்களுடைய கப்பல்களிலேயே ஏதே
அனுப்ப முடியுமா?"

"கட்டளைவிட்டால் செய்கிறோம்
இலங்கை புத்தம் ஏப்போது முடியும்
என்று தெரிந்து கொள்ள விருமபுகிறோம்"

"ஆ! அது யாருக்குத் தெரியும்? உங்களு
டைய வர்த்தக சபைக்கு ஜோதிடக்காரன்
இருக்கிறான் அவ்வா? அவனைக்
கேட்டு என்னும் சொல்லுங்கள்?"

"பிரம்மராஜரே! எங்கள் ஜோதிடக்
காரன் சொல்வதைப்பெல்லாம் எங்களை
வேயே நம்ப முடியவில்லை."

"அப்படி அவன் என்ன சொல்லு
கிறான்?"

"இவ்வரசர் அருண்மொழி வர்மர்
போருமிடமெல்லாம் வெற்றிதான் என்று
சொல்லுகிறான் அவருடைய ஆட்சியில்
சோழக் கப்பல் படை கடல் கடந்த
தேசங்களுக்கெல்லாம் சென்று வெற்றி
கொள்ளும் என்று சொல்லுகிறான் தூரத்
தில் உள்ள தேசங்கள் பவவற்றில் புலிக்
கொடி பறக்கும் என்று சொல்லுகிறான்"

"அப்படியானால் உங்கள் பாடு

கொண்டாட்டம்தான்?"

"ஆம், எங்கள் கடல் வர்த்தகம் மேலும்
செழித்து ஓங்கும் என்றும் சொல்லிடுக்
கிறான்"

"மிகவும் சந்தோஷம். நீ ரங்கநாத
ருடைய அருள் இருந்தால் அப்படியே
நடக்கும் இவ்வளவில் புத்தம் நடக்கும்
வரையில் மாதம் ஒரு தடவை நீங்கள்
இப்படியே அரிசி முதலியவை அனுப்பி
வர வேண்டும் போய வாருங்கள்"

"அப்படியே செய்கிறோம், போய்
வருகிறோம்."

ஐந்துற்றுவர் சபையின் பிரதிநிதிகள்
போன பிறகு, ஒரு காலவன் வந்து,
"தேரிஞ்ச னகக்கோளப் படைச் சேனாதி
பதிகள் காத்திருக்கிறார்கள் பார்க்க
விருமபுகிறார்கள்" என்று சொன்னான்

"வரச் சொல்லு!" என்றார் முதல்
அமைச்சர் அதிருத்தர்

மூன்று கம்பீர புருஷர்கள் பிரவேசித்
தார்கள் அவர்களுடைய முகங்களிலும்
தோற்றத்திலும் வீர வகையிலாசம் செய்
தான் அஞ்சா நெஞ்சம் படைத்த ஆண்
டையானார் என்று பார்த்தவுடனே
தெரிந்தது

"சத்தர சோழ தேரிஞ்ச னகக்கோளப்
படைபார்" தானே?" என்று அதிருத்தர்
கேட்டார்

"ஆம், ஐயர்! ஆனால் அப்படிச்
சொல்லிக் கொள்ளவும் எங்களுக்கு
வேட கமரிலிருக்கிறது"

"அது ஏன்?"

"சக்கரவர்த்தியின் சேறறைத் தின்று
கொண்டு ஆறு மாத காலமாக இங்கே
வீணில் காலங்கழித்துக் கொண்டிருக்
கிறோம்."

* இன்று நகரத்தின் கைத்தறி தொகுத் தொழிலின்
எடுபட்டு நூலின் நித் தின்பாடும் கைக்கோள
நாயுடன் சோழப் பேரரசின் காலத்தில் பழங்குற்ற
விவதப்பாராவிருந்தவர். அவர்களில் பொறுக்கி
எடுத்த மீள்கைக் கொண்டு சோழ சக்கரவர்த்தி
"அப்ப பரிவாரப் படை வை அமைத்துக் கொள்வது
ஐந்தாம் அடியில் பொறுக்கி எடுக்கப்பட
படைக்குத் "தேரிஞ்ச னகக்கோளப் படை என்ற
பெயர் வழங்கியது. அதன் சக்கரவர்த்தி அமைத்து
அரசின் வெண்கலப் படைப் பெருக்கு முன்னால்
கொத்துக் கொள்வதுண்டு.

உங்கள் படை வீர எத்தனை னை? எத்தனை வீரர்கள் "

'எங்கள் சேனை மூன்று னைமா' சேனை இவர் இடங்கை சேனைத் தலைவர் இவர் வலங்கை சேனைத் தலைவர், நான் நடு வீற்கைப் படைத் தலைவன் ஒவ்வொரு னையிலும் இரண்டாயிரம் வீரர்கள், எவ்வொரும சாப்பிடும் நூங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். வேறும் சட்டியும் வானும் தோளும் சோமரிக் கிடக்கின்றன போர்த் தொழிலே எங்களுக்கு மறந்து விடும் போலிருக்கிறது.

உங்களுடைய கோரிக்கை என்ன?"

'எங்களை இலங்கைக்கு அனுப்பி வைக்கக் கோருகிறோம் இளவரசர் அருள்மொழிவர்மர் மாதண்ட நாயகராலிருக்கும் னையத்திலே சேர்ந்து புத்தம் செயல் வீருமபுகிறோம்."

'ஆகட்டும், தஞ்சைக்குப் போனதும் சக்கரவர்த்தியின் சம்மதம் கேட்டு விட்டு உங்

களுக்கு அறிவிக்கிறேன்

பிரமமராஜோ' அதற்குள்ளே இலங்கை புத்தம் புடிந்து விட்டால்"

"அந்தப் படியை உங்களுக்கு வேண்டாம் இலங்கை புத்தம் இப்போதைக்கு முடியும் என்பதற்கு தோன்றவில்லை

"எழுத்துச் சேனா வீரர்களே அலவையு பொலவாதவர்களே எங்களை அங்கே அனுப்பி வைப்புகள் ஒரு னை பார்க்கிறோம் "

ஒரு னை என்ன? நீங்கள் மூன்று னை, ம பார்ப்பீர்கள்

தெரிஞ்சு னைக்

தோளரிம மூன்று னை

மா சேனை புத்த

களத்தில புருந்து

விட்டால் பங்க

வர்களின் பாடு

என்னென்று

சொல்ல

வேண்டுமோ? தடுவிறங்க வீரர்கள் படைவர் படையின் தடுவில் புருத்து தாக்குவீர்கள் அதே சமயத்தில் இடங்களை வீரர்கள் இடப்புறத்திலும் வலங்களை வீரர்கள் வலப்புறத்திலும் சென்று இடி விழுவது போலப் படைவர்கள் மீது விழுந்து தாக்குவீர்கள்."

"அப்படித் தாக்கிதான் பாண்டிய எசையத்தை நீரமரம் செய்தோம். சேரர்களை முறியடித்தோம்."

"பாண்டியர்களும் சேரர்களும் போர்க்களத்தில் எதிர்த்து தீன்றார்கள். அதனால் அவர்களைத் தாக்கி முறியடித்தீர்கள் படை வீரர்களை முதலில் கண்ணால் பார்த்தால்தான் அவர்களை நீங்கள். ஒரு கையும் பார்க்கலாம், ஸ்ரீரங்க கையும் பார்க்கலாம்?"

"இராவணர் காலத்து அகரர்களைப் போல இந்தக் காலத்து இலங்கை வீரர்களும் மாயாலிகளாகி விட்டார்களா? மேக மண்டலத்தில் மறைந்து தீன்று போயிருக்கிறார்கள்?"

"மாயாலிகளாய் மறைத்துதான் விட்டார்கள் ஆனால் போர் செய்வல்லலை. போரிட்டால்தான் இருக்குமிடத்தைக் கண்டுபிடித்து விட்டோமே? இலங்கை அரசன் மகிந்தனையும் காணவில்லை. அவனுடைய சேனா வீரர்களையும் காணவில்லை காடுகளிலே மனல்களிலே எங்கே போய் ஒளித்து கொண்டார்களோ, தெரியவில்லை. ஆகையால், ஆறு மாதமாக இலங்கையில் வுத்தமே தடைபெறவில்லை உங்களையும் அங்கே அனுப்பி என்ன செய்கிறது?"

"மகா மந்திரி எங்களை அனுப்பிப் பாருங்கள்! மகிந்தனும் அவனுடைய வீரர்களும் காடு மனல்களிலே ஒளிந்திருக்கிறோம்; அவ்வது மேக மண்டலத்திலே ஒளிந்திருக்கிறோம். அவர்களைக் கைப்பிடிப்பாகப் பிடித்துக் கொண்டு வந்து இளவரசரின் காலடியில் சேர்க்கிறோம் அப்படிச் சேர்க்காவிட்டால், 'தெரிஞ்சு கைக் கொள் படாட்' என்ற பெயரை மாற்றிக் கொண்டு, 'வேண்டனரின் அடிமைப் படை' என்ற பட்டத்தைப் பெற்றுக் கொள்கிறோம்!"

'வேண்டாம், வேண்டாம்' அப்படி ஒன்றும் இப்போது சபதம் செய்ய வேண்டாம்! தெரிஞ்சு கைக்கொள் படையின் வீர பராகிரமம் இந்த ஜமபுதவீபத்தில் யாருக்குத் தெரியாது? தஞ்சாவூர் சென்றதும் சக்கரவர்த்தியைக் கெட்டுக் கொண்டு உங்களுக்குக் கட்டணம் அனுப்புகிறேன் அதுவரை பொறுமைவாக இருங்கள் பாண்டிய நாட்டில் படைவர்களை அடக்கி அளமதினை தீவைநாட்டி வாருங்கள்!"

"மகாமந்திரி! பாண்டிய நாட்டில் இனி அடக்குவதற்குப் படைவர் யாரும் இல்லை குடிமக்கள் வுத்தம் நின்று பற்றி மகிழ்ச்சி அடைந்திருக்கிறார்கள் அவரவர்களும் விவசாயம், வானியம், கைத் தொழில்களில் ஈடுபட்டு அளமதியான வாழ்க்கை நடத்துகிறார்கள் பாண்டிய மன்னர் சூலமோ தாசமாகி விட்டது."

"அவ்விதம் எண்ண வேண்டாம்! வீர பாண்டியர்களைப் பாண்டிய வம்சம் அற்று விட்டதாக நினைக்கிறீர்கள் அது தவறு. பாண்டிய சிம்மாசனத்துக்கு உரிமை கோருவோர் இன்னும் இருக்கிறார்கள் அவர்களுக்காகச் சதி செய்வோரும் இருக்கிறார்கள்!"

"ஆகா! எங்கே அந்தச் சதிகாரர்? தெரியப்படுத்துங்கள்!"

"காலம் வரும்போது உங்களுக்கே தெரியும் பாண்டிய சூலத்தின் பழைமை யான மணிகொட்டமும் இதிரன் அளித்த இரத்தின் மாலையும் எவரயினழித்த பட்டத்து சடைவாளும் இன்னும் இலங்கையில் இருந்து வருகின்றன ரோதனை மனல்காட்டில் எங்கேயோ ஒளித்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன அவற்றை மீட்டுக் கொண்டு வரும் வரையில் பாண்டியப் போர் முற்றுப் பெறாது."

"ஆபரணங்களை மீட்டுக் கொண்டு வரவேண்டும், இளவரசர் அருள் மொழிவாரமரை மதுரைச் சிம்மாசனத்தில் அமர்த்திப் பாண்டிய மணிமகுடத்தையும் பட்டாக்கைத் துறையும் அளவிலுக்கும் தானும் வர வேண்டும்!"

"ஆகா! இது என்ன வார்த்தை சொல்கிறீர்கள்?"

"குடிமக்களின் நாவிலும் போர் வீரர்களின் உள்ளத்திலும் இருப்பதைச் சொல்கிறோம்

"அதெல்லாம் பெரிய இராஜரீக விஷயங்கள், நாம் பேச வேண்டாம். உங்களுக்குச் சத்தொலையெனக்கக்கடிய வேறு ஒரு முக்கிய விஷயம் சொல்லப் போகிறேன் "

"கவனமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறோம். மகா மந்திரி!"

"இலங்கை யுத்தத்தோடு யுத்தம் முடிந்து விடும என்று நினைக்க வேண்டாம். இளவரசர் அருண்மொழிவர்மர் இலங்கைப் போர் முடிந்த பிறு நாலா திசைகளிலும் திகவிலையம் செய்குப புறப் படுவார் ஆயிரம் கப்பல்களில் வீரர்களை ஏற்றிக் கொண்டு சீழ்த்திணைக் கடல்களிலே செல்வார் மாநக்கவாரம், மாபடபாளம், மாவிருடிங்கம், கடாரம், இலாழர் தேசம், ஸ்ரீவிசயம், சாவகம், புடபகம் ஆகிய நாடுகளை அந்த மகா வீரர் வெறுத் கொள்வார் தெற்கே முறையீப் பழந் நீவு பன்னீராயிரமும் கைப்பற்றுலார் மேற்கே கேரளம், குடமலை, கொல்லம் ஆகிய நாடுகள் அவருடைய காலடியில் வந்து பணியும் பிறகு வடதிசை தோக்லிப் புறப் படுவார் வேங்கி, கலிங்கம், இரட்டபாடி

சக்கரக்கோட்டம், அங்கம், வங்கம், கோசலம், விதேகம், கர்ஜாம, பாஞ்சாலம் என்னும் நாடுகளுக்குப் படைவெடுத்துச் செல்வார் காவியப் புகழ்பெற்று கரிகால் வளவனைப் போல இமல மளவக்கும் சென்று புலிக் கொடியை நாட்டுவார் வீர சேனாதிபதிகளே இப்படியெல்லாம் நமது தென்திணை மாதண்ட நாயகர் இட்டம் இட்டி ரக்கிரா தயிழகத்தில வீர ரத்த மும் வயிச நெஞ்சமும் படைத்த அனை வருக்கும் வேண்டிய வேளை இருக்கும், தத்தம் வீர பராக்கிரமங்களை நிலைநாட்டச் சத்தர்ப்பம் கிடைக்கும் ஆள்கயால தீங்குநாட உங்கள் தெரிஞ்ச கைக்கோளப் படைபும் பொறுமை இழக்க வேண்டாம்."

சேனாதிபதிகள் மூவரும் ஏக காலத்தில் 'சுந்தர சோழ சக்கரவர்த்தி வாழ்க! இளவரசர் அருண்மொழிவர்மர் வாழ்க! மகா மந்திரி அறிஞத்தர் வாழ்க!' என்று கோஷித்தார்கள்

பிறகு அவர்களில் ஒரு படைத் தலைவன் கூறினான்:- "மகா மந்திரி! இன்னும் ஒரே ஒரு விண்ணப்பம் செயது கொள்ள விரும்புகிறோம். எங்கள் படையின பெயர் சுந்தர சோழ தெரிஞ்ச கைக்கோளப்

படை என்பது தாங்கள் அறிந்ததே.”

“தெரிந்த விஷயந்தான்.”

“கந்தர சோழச் சக்கரவர்த்தியின் திருப்பணியில் உயிரையும் விடுவோம் என்று படைவர்களின் இரத்தம் தோய்ந்த சிவந்த னகயினால் அடித்துப் பிரமான்ம செயது கொடுத்தவர்கள்.”

“அதுவும் நான் அறிந்ததே.”

“ஆளையால் சக்கரவர்த்தியைத் தவிர வேறு யாரையும் நாங்கள் சேர மாட்டோம், வேறு யார் சொல்வனதையும் கேட்க மாட்டோம்.

“உங்களிடம் நான் எதிர்பார்த்ததும் இதுவேதான்!”

“முன்னொரு காலத்தில் பழுவேட்டையர்களின் மாபெரும் சேனையில் ஒரு பகுதியாக இருந்தோம் அது காரணம் பற்றி எங்கள் பேரில் யாருக்கும் யாதொரு சந்தேகமும் ஏற்படக் கூடாது.”

“ஆகா! இது என்ன வர்த்தனத் யாருக்கு என்ன சந்தேகம்?”

“தஞ்சாவூரில் நடப்பது பற்றி ஏதேதோ வதந்திகள் காற்றிலே வருகின்றன.”

“காற்றிலே வருகிறது காற்றோடு போகட்டும்” நீங்கள் அனாதியெல்லாம நம்பவும் வேண்டாம்; திருமயிச் சொல்வதும் வேண்டாம்.”

“கொடுமபாளூர் வேளாளர்கள் ஏதாவது எங்களைய பற்றிச் சந்தேகத்தைக் கிளப்பக்கூடும்.”

“நிளப்ப மாட்டார்கள் கிளப்பினாலும் யாரும் கேட்க மாட்டார்கள்.”

“மணித சாயம் அந்தநியமானது.”

“அதனால் கத்த வீரர்கள் உயிருக்குப் பயப்பட மாட்டார்கள்.”

நிரிபுவனச் சக்கரவர்த்தியானாலும் ஒருநாள்

“இன்றைக்கு திருப்பாதங்களை அடைவ வேண்டியதுதான்.”

“சக்கரவர்த்திகளை உடவநிலை சரியாக இவ்வலை.”

“வானத்தில் வால் நடசத்திரம் பிரகாசிக்குது.”

“சக்கரவர்த்திகளுக்கு அப்படி ஏதாவது நேர்த்து விட்டால், எங்கள் படை வீரர்கள் அநாமொழி வர்மரின் அகப்பரிவாரமாக விருமயுகியார்கள்!”

சக்கரவர்த்தியின் ஆக்ஷேபின்படி நடப்பது உங்கள் கடனம்!”

“சக்கரவர்த்தியின் ஆக்ஷேபைய எங்களுக்குத் தெரிவிப்பது தங்களுடைய கடனம். தாங்கள் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள் அல்லது குழைக்க குப் போய்ச் சக்கரவர்த்தியைத் தரிசிக்க எங்களுக்கு அல்லம்தி கொடுங்கள்.”

“வேண்டாம், நீங்கள் தஞ்சை போவது உசிதமல்ல, வீண குழப்பம் ஏற்படும். சக்கரவர்த்தியைக் கண்டு உங்கள் விருப்பத்தைத் தெரிவிப்படுத்துவதை நானே ஏற்றுக் கொள்கிறேன் நீங்கள் நிம்மதியாக இருங்கள்.”

நங்களிடம் தெரிவிப்படுத்தியதுமே எங்களுடைய மனத்திலிருந்த பாரம் தீங்கி விட்டது” போய வருகிறோம்!”

தெரிஞ்ச சகக்கோளப் படைத் தலைவர்கள் மூவரும் அங்கிருந்து அகன்று சென்றார்கள்.

அதிருத்தப் பிரமராபர், “ஆகா! பொன்னியின் செல்வரிடம் அப்படி என்னதான் ஆகாஷண சக்தி இருக்கிறதோ தெரியவில்லை” அவளா ஒருமுறை பார்த்தவர்கள் கூடப் பைத்தியமாடி விடுகிறார்கள்!” என்று வாய்க்குள் முன்னுமுன்னுத்துக் கொண்டார்.

பிறகு உரக்கு குரலில், “எங்கே? அந்த முரட்டு னவண்ணவண்ண இங்கே வரச் சொல்லுங்கள்!” என்று கட்டாளையில்

ரா

(கொடும்பு)

பவனிரண்டாம் அத்தியாயம்

குருவும் சீடனும்

கிரோம.

திருகிராமப்பள்ளி ஜிவலா காலகுடி தாலுக்காவில் அன்பில் என்ற பெயர் கொண்ட கிராமம் ஒன்று இருக்கிறது. இதை வடமொழியாளர் 'மிரேமபுரி' என்று மொழிபெயர்த்துக் கையாண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்குக் கமார் நாத பத்தனத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்தக்

கிராமத்தில் ஒரு வேளாளர் தமமுண்டவ பழைய வீட்டை இடித்துப் புதுப்பித்துக் கட்டுவதற்காக அஸ்திவாரம் தோண்டி னார். அப்போது ஓர் அதிசயமான வஸ்து பூமிக்கடியிலிருந்து அகப்பட்டது. அவ் செப்புத் தகடுகளை நுனியில் துவாரமிட்டு வளையத்தினால் கோத்திருந்தது. அந்தத் தகடுகளில் ஏதோ செதுக்கி எழுதப்பட்டிருந்தது. இரண்டு ஆன் தூக்க முடியாத கணமுள்ள அந்தத் தகடுகளை அவர் சில காலம் வைத் திருந்தார். பிறகு அந்தக் கிராமத் துக் கோயிலைப்

ஆமரர் குவியன்

கல்கி கலெக்ஷன்

புதுப்பித்துத் திருப்பணி செய்வலாம் என்று வந்த ஸ்ரீ ஆர் எஸ் எல். லக்ஷ்மண செட்டியார் என்பவரிடம் அத்தகடு கணக் கொடுத்தார் ஸ்ரீ லக்ஷ்மண செட்டியார் அத் தகடுகளில் சரித்திர சம்பந்தமான விவரங்கள் இரகசியமாக என்று கனகித்து அவற்றை எடுத்துக் கொண்டு போய் மகாமகோபாத்தியாய கவாமிநாத அயயர் அவர்களிடம் தந்தார். அயயர் அவர்கள் அச்செப்பேடுகளில் மிக முக்கியமான விவரங்கள் இருப்பதைக் கண்டு அந்த நாளில் சிலா சாஸன ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டிருந்த ஸ்ரீ டி. ஏ. கோபிநாதராவ் ஏம். ஏ. என்பாரிடம் அத்தகடுகளைச் சேர்ப்பித்தார் ஸ்ரீ கோபிநாதராவ் அச்செப்பேடுகளைக் கண்டதும் அநாமடான புறையலை எடுத்தவர் போல் அகமகிழ்த்தார் ஏனென்றால், சோழ மன்னர்களின் வம்சத்தைப் பற்றிய அவ்வளவு முக்கியமான விவரங்கள் அச்செப்பேடுகளில் செதுக்கப்பட்டிருந்தன.

கத்தர சோழர் சக்கரவர்த்தியின் மான்ய மத்திரியான அன்பில் அநிருத்தப் பிரமராயருக்குச் சக்கரவர்த்தி, பட்டத்துக்கு வந்த தரகாம ஆண்டில் அளித்த பத்துவேலி நில சாஸனத்தைப் பற்றிய விவரங்கள் அந்தச் செப்பேடுகளில் செதுக்கப்பட்டிருந்தன இந்த நில சாஸனத்தை எழுதிய மாதவ பட்டர் என்பவர் கத்தர சோழர் வரலாறும் வந்த சோழ வம்சாவளியை அதிலு குறிப்பிட்டிருந்தார் அத்துடன் அநிருத்தப் பிரமம ராஜரின் வவண்ணவப் பரமபரைஸைக் குறிப்பிட்டார். அவருடைய தந்தை தாயார் பரட்டனார், கொள்ளுப் பரட்டனார் ஆகியவர்கள் ஸ்ரீ ரங்கநாதரின் ஆவயத் தில் செய்து வந்த சேவைகளைக் குறித்தும் எழுதியிருந்தார்.

இதற்கு முன்னால் அகப்படாவிருந்த ஆணைமங்கலச் செப்பேடுகள், திருவாலங்காட்டுச் செப்பேடுகள் ஆகியவற்றில் கொடுத்திருந்த சோழ வம்சாவளியுடன் அன்பில் செப்பேடுகளில் கண்டது பெருமபாலும் ஒத்திருந்

தது எனவே அந்தச் செப்பேடுகளில் கண்டவை சரித்திர பூர்வமான உண்மை விவரங்கள் என்பது ஊர்ஜிதமாகிற்று மறு இரண்டு செப்பேடுகளில் காணாத இன்னும் சில விவரங்களும் இருந்தபடியால், 'அன்பிற செப்பேடுகள்' தமிழ் நாட்டுச் சரித்திர ஆராய்ச்சித் துறையில் மிகப் பிரசித்தி அடைந்தன.

எனவே, அநிருத்தப் பிரமமராஜர் என்பார் சரித்திரச் செப்பேடுகளில் புகழ்பெற்ற சோழ சாமராஜ்ய மத்திரி என்பதை மனதில் வைத்துக் கொண்டு மேலே கதைவைத் தொடர்ந்து படிக்கும் படி நேயர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

மாலிய முதன் மத்திரி அநிருத்தப் பிரமமராஜர் வீற்றிருந்த மண்டபத்துக்குள் ஆழ்வார்க்கடியான் பிரவேசித்தான் அவரை மூன்று தடவை சுற்றி வந்தான் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து தமஸ்கரித்து எழுந்தான்.

"ஓம் ஹராம் ஹரீம், வஷ்டடு. என்று தாலு தடவை உரத்த குரலில் உச்சரித்து விட்டு, 'குத்தேவரே' விடை கொடுங்கள்" என்றான்.

அநிருத்தர் புண்ணைகயுடனே 'திருமலை' என்ன இந்தப் போடு போடுகிறாய்' என்றது என்னிடத்தில் விடை கேட்கிறாய்" என்றார்.

"தாஸன் அவலம்பித்த, ஸ்ரீ வவண்ணவ சம்பிரதாயத்தையும், 'ஆழ்வார்க்கடியான் என்ற பெயரையும் தங்களுக்குக் கைங்கரியம் செய்யும் பாக்கியத்தையும் இந்த மாகடலில் அர்ப்பணம் செய்து விட்டு வீர சைவ காமாமுக சம்பிரதாயத்தைச் சேர்த்து விடப் போகிறேன் கையில் மன்னாட ஓட்டை எடுத்துக் கொண்டு ஓம் ஹராம் ஹரீம் வஷ்டடு' என்ற மகத்தான மத்திரத்தை உச்சரித்துக் கொண்டு ஊர் ஊராகப் போவேன்' தலையில் ஜடாமகுடமும் முகத்தில் நீண்ட நாடியும் வளர்த்துக்

கொண்டு, எதிர்ப்படுகிற ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுடைய மன்னாடகனையெல்லாம் இந்தத் தடியினால் அடித்துப் பிளப்பேன்.

"அப்பனே! தில்! தில்! என்னுடைய மன்னாடக்குக் கட அந்தக் சதிதானோ!"

"குருவே! தாங்கள் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ சம்பிரதாயத்தை இன்னமும அவலம்பிக்கிறவர்தானோ?"

"திருமலை! அனைப் பற்றி உனக்கு என்ன சந்தேகம்? என்னை யார் என்று நினைத்தாய்?

"தாங்கள் யார்? அது விஷயத்திலே தான் எனக்கும் சந்தேகம் ஏற்பட்டு விட்டது. இரண்டு நதிகளின் நடுவில் அறிதுலில் புரிந்து சகல புவனங்களையும் காக்கும் ஸ்ரீ ரங்கநாதருக்குப் பணி செய்வனதேயே வாழ்க்கை எடுத்த பவனாகக் கொண்டிருந்த அன்பில் அனைத்தாழ்வார்கவாழிகளின் கொள்கைப் பேரர் தாங்கள்தானே!

"ஆம், அப்பனே! நான்தான்!"

"ஸ்ரீமந் நாராயண நாமத்தின் மகிமைவை நானிவத்துக்கெல்லாம் எடுத்துரைத்த அன்பில் அநிருத்தப் படபாச்சாரியின் திருப்பேரகம் தாங்கள்தானே?"

"ஆமாம்! நானேதான்! அந்த மகாஜுடைய திருநாமத்தைத்தான் எனக்கும் சூட்டினார்கள்."

"ஆழ்வார்களுடைய அமுதொழுகும் மதுர கீதங்களைப் பாடிப் பக்த கோடிகளைப் பரவசப்படுத்தி வந்த நாராயணப் படபாச்சாரியின் சாக்ஷாத் சிமந்த புத்திரகும் தாங்களேயல்லவா?"

"ஆமாம், அப்பா ஆமாம்!"

"ஸ்ரீரங்கநாதர் பன்னிகொண்ட பொன்னரங்கக் கோயிலில் இனம் இனம் நந்தா வினக்கு ஏற்றி வைத்தும, யாத்திரீகர்களுக்கு வெள்ளித் தட்டில் அன்னமிட்டும் வாகங்கரியம் புரிந்து வந்த மங்களவர் திலகத்தின் புதல்வரும் தாங்களேயல்லவா?"

"சந்தேகமே இவ்வை!"

"அப்படியானால், என் கண்கள்

என்னை மோசம் செய்கின்றனவா? என் கண் முன்னே நான் பார்ப்பது பொய்யா? என் இரு செவிகளில் நான் கேடடதும் பொய்யா?"

"எதைச் சொல்கிறாய், அப்பனே? உன் கண்களின் மேலும் காதுகளின் பேரிலும் சந்தேகம் கொள்ளும்படி என்ன நேர்ந்து விட்டது?"

"தாங்கள் இந்த ஊர்ச் சிவன் கோயிலுக்குச் சென்று அபிஷேகம் - அர்ச்சனை எல்லாம் நடத்தி வைத்ததாக என் செவிகளால் கேட்டேன்"

"அது உண்மையேதான்? உன் செவிகள் உன்னை மோசம் செய்து விடவில்லை"

"தாங்கள் சிவன் கோயிலுக்குப் போய் வந்ததின் அடையாளங்கள் தங்கள் திருமேனியில் இருப்பதாக என் கண்கள் காண்பதும் உண்மையேதான் போலும்!"

"அதுவும் உண்மையே!"

"இந்தக் கலியுகத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயணனே தெய்வம் என்றும், ஆழ்வார்களின் பாசரங்களே லேதம் என்றும், ஹரிநாம சங்கீர்த்தனமே மோட்சத்தை அடையும் மார்க்கம் என்றும் எனக்குக் கூறித்த குருதேவர் தாங்களேயல்லவா?"

"ஆம், அதனால் என்ன?"

"குருதேவராகிய தாங்களே சொல்வது ஒன்றும், செய்வது ஒன்றுமாக இருந்தால், சிடனாகிய நான் என்ன செய்யக் கிடக்கின்றது?"

"திருமலை! நான் சிவன் கோயிலுக்குப் போய்த் தரிசனம் செய்தது பற்றித்தானே சொல்கிறாய்?"

"குருதேவரே! அங்கே எந்தக் கடவுளைத் தரிசனம் செய்தீர்கள்?"

"சந்தேகம் என்ன? நாராயண மூர்த்தியைத்தான்"

"இராமேச்சரக் கோயிலுக்குள் இலிங்க வடிவம் வைத்திருப்பதாகவல்லவோ கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்! அதனால்தானே இங்குள்ள வீரனைப் பட்

மல்லிகைப்பூஇட்லி முதுகவ்தோசை

அபூர்வா
செய்யும் மாயம்

செய்யும் மாயம்

“மாணவன் என்னைய நூழ்த்து கொண்டு அவனைவு கொக்கரித்தார்கள்”

“பின்னாய் நீ இருநகரிகளில் இரு அவதாரம் செய்த நம் சடகோபரின் அடிவாராக அடியான என்று நாமம் பூண்டிருப்பது சந்தையத்தானே”

“அதில என்ன சத்தேகம்”

“தமமாழ்வாரின் அருள்வாக்கை சற்று நோக்கப்படுகிறீர்கள் நீ மாத இருநகரிகளை நானே நினைவு கொள்ளுகேன்

‘இலிங்கத்திட்ட புராணத்தீரும
சமனரும் சாக்லியரும்
வனித்து வந்து செயலீர்களும்
மற்று துக் தெய்வமுமாகி தின்
றானே’

இவ்வாறு சடகோபர சாத்தலிருக நாம போது விவரிக்கத்தக்க நான் தார யணனைத் தரிசித்தது ‘தவறா’

“ஆகா! சடகோபரின் அருள்வாக்கை வரகது இலிங்கத்தை வழிபடுவோனாக

சடகோபர சாக்லிய தாரகை கொண்டு போவது தன்னினார், பாருவகன்”

அப்பனே! உன் சந்தக்க புத்தி உன்னை விட்டு எப்போது தவருமோ தெரிவல்லனல். நம் சடகோபர மேலும் சொல்லியிருப்பதைக் கேள்

தீராய நிலனாயத் தீயாய் காலாய்
தெடுவானாயச்
சீரார் கடர்கள் இரண்டாயச்
விவனாய அயனாய்..”

உன்னவன் ஸ்ரீ நாராயண ஸ்ரீததியே என்று நம் நாமம், நம் தந்தையின் தந்தையர் தினதாரம் கேள், திருமலை! கேட்டு உன் மனமாளிசைத் துண்டித்துக் கொள்”

‘முவிபே தான்முகனே
முக்கண்ணப்பா! என் பொய்வாக்
கவிவாயத் தாமரைக்கண்
கருமாவிலிக்கமே என் கன்வா’
தவியேன் ஆருவிரே எந்தலை
பிணையாய வந்திட்டி..”

கேட்டாரா, திருமலை! ‘முக்கண் ணப்பா’ என்று நம் சடகோபர கூவி அழைத்துத் தம் தலை மீது வரமபடி பிரார்த்திக்கிறார்! நீயோ விவன கோபி ஒக்கு தான் போனது பற்றி ஆட்சேபிக் கிறாய்”

“சூரதேவரே! மன்னிக்க வேண்டும், அபசாரத்தை கூழிக்க வேண்டும்’ தமமாழ்வாரின் பாசரங்களை அனைத்தை யும் கொடுத்து கொள்ளாமைமால் லீலை சண்டைகளில் காலங் கழித்ததைத் தவ களையா நக்தேந்தனை இவ் எனக்கு ஒரு வரம் கொடுத்து அருள் வேண்டும்.”

என்ன வரம் வேண்டும் என்று சொன்னாயானால், கொடுப்பதைப் பற்றி யோசிக்கலாம்”

“இருக்குநகர் சென்று அங்கேயே தவிலிட ஆளாப்படுகிறேன் தம் சட கோபரின் ஆயிரம் பாடல்களையும் சேகரித்துக் கொண்டு பிறகு உன் காரை கட சென்று அந்தப் பாடல்களைக் காலம் செயல் விருமயுகிறேன்..”

"இந்த ஆளச் சளக்த ஏன் வந்தது"

"வடவேங்கடத்திலிருந்து வரும் வழி யில் வீரநாராயணப் பெருமான சந்தித் திய ஆழ்வார் பாசரங்கள் சிலவற்றைப் பாடினான் அத்தச் சந்திதிலை னாக் கீயம் செங்கும சகவரபாடர் என்புறப் பெரியவர் கேட்டு ஆனந்தக் கண்ணீர் விட்டார்.."

"சகவர பாடர் மகா பக்திமான தவல சிஷ்டர்"

"அவருடைய இனம் புதல்வன ஓதவதும் அவர் அருகில் தின்று கேட டுக் கொண்டிருந்தான் அந்த இனம் பாலகனின் பால வடிபும முகம் ஆழ வார் பாசரத்தைக் கேட்டுப் பூரண சந்திரனைப் போல பிரகாசித்தது மற்றப் பாடல்களும் தெரியுமா" என்று அந்தச் சின்னஞ்சிறு பின்ன பால மணம் மறந்த வாயினால் கேட்டான் 'தெரி யாது என்று சொல்ல எனக்கு னெங் க மாறிருந்தது ஆழவார்களின் தெரண் டுக்கே ஏன் இந்த நாயேனை அர்ப்பணம் செயதுவிடக் கூடாது என்று அப்போதே தோன்றியது இன்னொரு அத்த எண் ணம் உறுதிப்பட்டு விட்டது..."

"இருமனல் அவரவர்களும ஸ்வதர் மத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று கிதாச்சாரியார் அருன்புரிந்திருக் கிறார் அல்லவோ?"

"ஆம், குருவே"

"ஆழவார்களின் பாசரங்களைச் சேகரிப்பதற்கும் பரப்புவதற்கும் மகான் கள் அவதரிப்பார்கள். அதுபோலவே ஆழவார்களுடைய பாடல்களில் உள்ள வேத சாரமால் தத்துவங்களை நினை யாமல் செய்து வட மொழிகளை ஏறப் பரக் கண்டமேவரும் நினைதாட்டக் கூடிய அவதார மூர்த்திகளும் இந்நாட் டில் ஜனிப்பார்கள். நீயும் தானும் இரண்டே சேவையா நாது ஸ்வதர் மமாகக் கொண்டவர்கள் சாதா சக்கர வர்த்தியின் சேவையில் உடல் பொருள் ஆவியை அர்ப்பணம் செய்வதாக தாம் சபதம் செய்திருப்பதை மறத்தனையா"

"மறக்கவில்லை, குருவே ஆனால் அது கசிதமா என்று சந்தேகம் மீதமாத் தான் உன்னத்தை அறித்து வருகிறது முக்கியமாக, தங்கணப் பற்றிச் சில இடங்களில் பேசிக் கொளவதைக் கேட்டால்"

"என்ன பேசிக் கொண்டிருக்காள்"

"தங்களுக்குச் சக்கரவர்த்தி பத்து வேலி திலம் மானியம் விட்டு அனைச் செப்பேட்டிலும் எழுதிச் கொடுத்திருப்ப தால் நாங்கள் எவக்சனல் சம்பிர காயத்தை விட்டுவிட்டதாகச் சிலா சொல்கிறார்கள் ஜாதி தாமதத்தைப் புறக் கணித்துக் கபால பிரகாணம் செய்த தாகவும் கூறுகிறார்கள்..."

"அந்தப் பொறாமைக்காரர்களை சொல்லுதை நீ பொருட்படுத்த வேண் டாம் நம்முடைய ஜாதி சின்னத்துத் தவளைகளாக இருக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். சக்கர வர்த்தி எனக்குப் பத்து வேலி திலம் மானியம் கொடுத்திருப்பது உண்மை

மொறு மொறு வடை

அபூர்வா

செய்யும் அதிசயம்

மொறு

செய்யும் அதிசயம்

தான் அதைச் செப்பேட்டிலும் எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார் ஆனால் அதற்கு நாலு வருஷங்களுக்கு முன்பே சக்கர வர்த்திக்கு நான் மதுகிரியானேன் என்பது உனக்குத் தெரியும் அல்லவா?"

அழுவார்க்கடியான் மௌனமாகிடுந் தான்

"சக்கரவர்த்திக்கும் எனக்கும் எப்போது நட்பு ஏற்பட்டது என்றாவது உனக்குத் தெரியுமா? நான்கு இருவரும் இனம்பிரியத்தில ஒரே ஆசிரியரிடம் பாடங் கற்றோம் செந்தமிழம் வட மொழியும் பயின்றோம். கணிதம், வான சாஸ்திரம், தர்க்கம், விவாகரணம் எல்லாம் படித்தோம் அப்போதெல்லாம் கந்தர சோழர் சிம்மாசனம் ஏறப் போகிறார் என்று யாரும் கனவிலும் எண்ணியதில்லை அவராவது நானாவது அதைப் பற்றிச் சிந்தித்ததே இடையாது இராஜாதித்தரும் கண்டராதித்தரும் காலமாகி அரிஞ்சய சோழர் பட்டத்துக்கு வருவார் என்று யார் நினைத்தது? அரிஞ்சயருக்கு அவ்வளவு விரைவில் துர்மரணம் சம்பவித்துச் கந்தர சோழர் பட்டத்துக்கு வருமபடியிருக்கும் என்று தான் யார் நினைத்ததாகும்? கந்தர சோழர் சிம்மாசனம் ஏறிப்போது அதனால் பல சிக்கல்கள் விளையும் என்று எதிர்பார்த்தார் உடனிருந்து நான் கருவு வதாயிருத்தால் பட்டத்தை ஒப்புக் கொள்வதாகவும் இல்லாவிட்டால் மறுத்து விடுவதாகவும் கூறினார் இராஜ்ய நிர்வாகத்தில் அவருக்கு உதவுவதாக அப்போது வரக்கவித்தேன் அந்த வாக்குறுதியை இன்றளவும் நிறைவேற்றி வருகிறேன் இதெல்லாம் உனக்குத் தெரியாதா. திருமணம்?"

"எனக்குத் தெரியும். குருதேவா! எனக்கு ஒருவனுக்கு மட்டும் தெரிந்துள்ள பவம்' ஜனங்களுக்குத் தெரியாதுதானே? நாட்டிலும் நகரத்திலும் வம்பு பேசுகிறவர்களுக்குத் தெரியாதுதானே?"

"வம்பு பேசுகிறவர்களைப் பற்றி நீ

சிந்திக்கும் கவலைப்பட வேண்டாம். பரம பரையான் ஆச்சாரியத் தொழினை விட்டு விட்டு தான் இராஜ சேனையில் இறங்கியது பற்றி இதற்கு முன்னால் தானே சில சமயம் குழப்பமடைந்ததுண்டு ஆனால் சென்ற இரண்டு நாட்களாக அத்தனைய குழப்பம் எனக்குச் சிந்திக்கும் இல்லை திருமணம்' நான் இராமகவுர ஆலயத்தில் கலாபி தரிசனத்துக்காக இங்கு வரவில்லை என்பதும் மாதோட்டம் போவதற்காகவே இங்கு வந்தேன் என்பதும் உனக்குத் தெரியும் அல்லவா?"

'அப்படித்தான் ஊகித்தேன், குருதேவரே!"

"நீ ஊகித்தது சரியே. அன்றைக்குச் சம்பந்தமும் கந்தரஸூர்த்தியும் பரவசமாக வர்ணித்தபடியேதான் இன்னொருக்கும் பாலாவி நதிக்கரையில் மாதோட்டம் இருக்கிறது

'வண்டுபண்ணெயும் மாமலர்ப்

பொழில்

மஞ்ஜர நடமிடு மாதோட்டம்

தொண்டர் நாடொறுந்துதிசை

அருள்செய கேதீச்சுர மதுதானே!"

என்று சம்பந்திப் பாடியிருக்கிறாரே. அந்த மாதோட்டத்தை நேரில் பார்க்காமல் எழுதியிருக்க முடியுமா? இந்த இராமேச்சுரத் தீவிலிருந்தபடியே மாதோட்டத்தை எட்டிப் பார்த்து விட்டு எழுதியதாகச் சொல்லுகிறார்கள் இன்றறுத் தவளைப் பண்டிதர்கள் சிலர் அதைக்கேவார் சொல்வதை நீ பொருட்படுத்த வேண்டாம்..."

"கலாபி' மாதோட்டத்தின் இயற்கை வளங்களைக் கண்டு களிப்பதற்காகவா தாங்கள் அந்த க்ஷத்திரத்துக்குச் சென்றிருந்தீர்கள்?

"இல்லை, உள்ளை அவகே அனுப்ப எண்ணியிருப்பதால் அதைப் பற்றியும் சொன்னேன் நான் சென்றது இளவரசர் அருளமொழிவாமளர்ப் பார்ப்பதற்காக.

"இளவரசனாரைப் பார்த்தீர்கள் ஓ, குருதேவரே?" என்று ஆழ்வார்க்கடியான் கேட்டான் அவனுடைய பேச்சில் இப்போதுதான் சிறிது ஆர்வமும் பரபரப்பும் தொனித்தன

"ஆகா! உனக்குக் கூட ஆவல் உண்டாகி விட்டதல்லவா, இளவரசனாரைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்வதற்கு?" ஆம், திருமலை! இளவரசனாரைப் பார்த்தேன், பேசினேன் இவங்கையிலிருந்து வந்து கொண்டிருந்த அதிசயமான செயலிகள் எவ்வளவு தூரம் உண்மை என்பதை நேரிடத் தெரிந்து கொண்டேன் கேள், அப்போள்! இவங்கை அரசன் மகிந்தனிடம் ஒரு மாபெரும் சைன்யம் இருந்தது அந்தச் சைன்யம் இப்போது இவ்வே இல்லை அது என்ன ஆயிற்று தெரியுமா? சூரியனைக் கண்ட பவி போல் கரைத்து மறைந்து போய் விட்டது! மகிந்தனுடைய சைன்யத்திலே பாண்டிய நாட்டிலிருந்தும் சேர நாட்டிலிருந்தும் சென்ற வீரர்கள் பலர் இருந்தார்கள் அவர்கள் எல்லாரும் நம் இளவரசர் படைத் தளவளமவகித்து வருகிறார் என்று அறிந்ததும் ஆயுதங்களைக் கீழே போட்டு விட்டார்கள், ஒருவரைப் போல் அனைவரும் நம்முடைய கடலிக்கே வந்து சேர்ந்து விட்டார்கள்! மகிந்தன் எப்படிப் போர் புரிவான்? போயே போய் விட்டான், மளவகள் குழந்த ரோஹண நாட்டிற்குச் சென்று ஒளித்து கொண்டிருக்கிறான் ஆக, நமது சைன்யம் போர் செய்வதற்கு அங்கு இப்போது எதிரிகளே இல்லை!"

"அப்படியானால், குருதேவரே! இளவரசர் நம் சைனியத்துடன் திருமலி விட வேண்டியதுதானே? மேலும் அவகே இருப்பானேன்? நம் வீரர்களுக்குத் தானியம் அனுப்புவது பற்றிய ரகசியபெல்லாம் எதற்காக?"

"எதிரிகள் இல்லையென்று சொல்லித் திரும்பி விடலாம், ஆனால் இளவரசருக்கு அதில் இஷ்டமில்லை எனக்கும அதில் சமமதமில்லை, இளவரசரும்

சைனியமும் இப்பால் வந்ததும் மகிந்தன் மளவநாட்டிலிருந்து வெளி வருவான் மறுபடியும் பழையபடி போர் தொடங்கும், அதில் என்ன பலன்? இவங்கை மன்னரும் மக்களும் ஒன்று நமக்குச் சிநேகிதர்களாக வேண்டும், அல்லது புலிக் கொடியின் ஆட்சியை அங்கே திரந்தாமாக திறுவுதல் வேண்டும், இந்த இரண்டு வகை முயற்சியிலும் இளவரசர் ஈடுபட்டிருக்கிறார், நமது போர் வீரர்கள் இப்போது இவங்கையில் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் தெரியுமா? பழைய போர்களில் அநுராதபுர தகரமே நாசமாகி விட்டது, அங்கிருந்த பழையமாயான புத்த விஹாரங்கள், கோயில்கள், தாது கர்ப்ப கோபுரங்கள் - எவ்வளவு இடிந்து பாழாய்க் விட்கின்றன இளவரசரின் கட்டளையின் பேரில் அக் கட்டடங்களைப்பெல்லாம் புதுப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்!"

"அழகாவத்தானிருக்கிறது, சைவம், சைனியமும் இரண்டையும் கைவிட்டு இளவரசர் சாக்கிய மதத்திலேயே ஒரு வேளை சேர்ந்து விடுவாரே, என்னமோ? அனாதையும் தாங்கள் ஆமோதிப்பீர்களே?"

"நானும் நீயும் ஆமோதித்தாலும் ஒன்றுதான், ஆமோதிக்காவிட்டாலும் ஒன்றுதான், நம்மைப் போன்றவர்கள் தம்முடைய மதமே பெரிது என்று சண்டையிட்டிக் கொண்டிருக்கலாம் ஆனால் ஒரு நாடடை ஆளும் அரசர் அவருடைய பிரஜைகள் அனுசரிக்கும் சமயங்கள் எல்லாவற்றையும் ஆதரித்துப் பராமரிக்க வேண்டும், இந்த உண்மையை யாருடைய தூண்டுதலுமில்லாமல் இளவரசர் தாமே உணர்ந்திருக்கிறார் சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததும் காரியத்திலும் செய்து காட்டுகிறார்! திருமலை! இதைக் கேள்! நம் இளவரசர் அருள்மொழிவர்மருடைய கரங்களில் சங்கு சக்கர ரேளக இருப்பதாகச் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன் நீயும் கேட்டிருப்பாய், ஆனால் அவருடைய கரங்களை

ஸயப பராதீதன் அவர்
 நூரங்கண் படைத்த மகான்
 அவர் ஈவன் சொன்னார்
 தெரியுமா? உன்னக்கு ஒரு
 காலம் வந்தால் பூவனக்கு ஒரு
 காலம் வந்தால் இப்போது தென்
 னாடு மெம்பாடு அளையும்
 காலம் வந்திருக்கிறது வெகு
 காலமாக இப்பன்னிய பராத பூமி
 யில் பெரிய பெரிய சக்கரவர்த்திகளும்
 வீரரடி வீரநாடும் நூலப் பெருஞ் செல்
 வர்களும் நகர கவிஞர்களும் எம். நா. டி.
 பேசியே அவதரித்து வந்தார்கள் ஆனால்
 வடநாட்டைச் சீக்கிரம் கிரகணம் பீடித்
 துப் போகிறது இப்படி மனங்கூறு அப
 பாவித்து ஒரு மகா முரட ஓர் காதுவார
 வந்து வடநாட்டைச் சீவினாரியினம்
 செயலார்கள் சீகரவீரர்களையும் விக்
 திரகங்களையும் உடைத்துப் போடுவார்
 கள் எந்தன தாமம் மோரபத்துரு உள்
 ளாகும் அப்போது நமது தாமம் வெகு

சாஸ்திரம், கோயில், வழிபாடு ஆகிய வற்றையெல்லாம் தென்னாடுதான் காப்பாற்றித் தரப் போகிறது வீராதி வீரர்களான சக்கரவர்த்திகள் இத்தென்னாட்டில் தோன்றி தாலு நிசைகளிலும் ஆட்சி செலுத்துவார்கள் மகா ஞானிகளும், பண்டிதோத்தமர்களும், பக்தசிரோமணிகளும் இத்தென்னாட்டில் அவதரிப்பார்கள்" என்று இவ்விதம் அந்தப் பொதினை மனவச் சிவயோசி அருளிணர் அத்தயோகியின் தீர்க்கதரிசனம் உண்மையாகும் என்ற தம்பிக்கை எனக்கு இப்போது பிறந்திருக்கிறது. திருமனவ!"

"கவாமி! தாங்கள் ஏதேதோ ஆகாசக் கோட்டைகள் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் ஆனால் அவகே இராஜ்யத்தின் அஸ்திவாரத்தையே தகர்த்தெறிவப்பார்க்கிறார்கள். குரு தேவரே! தான் பார்த்தனையெல்லாம் தாங்கள் மார்த்து தான் கேட்டனையெல்லாம் தாங்களும் கேட்குந்தால் இவ்வளவு குதூகலமாயிருக்க மாடமர்கள் இந்தச் சோழ சாம்ராஜ்யத்துக்கு ஏற்படப் போகும் அபாயத்தை நினைத்துக் கதிகலங்குவீர்

கள் "

"திருமனவ! ஆம். தான் மறந்தே விட்டேன் அதிக உற்சாகம் என் அறிவை மூடி விட்டது. நீ உன் பிரயாணத்தில் தெரிந்து வந்த செயதிகளை இன்னும் தான் கேட்கவே இல்லை. சொல், கேட்கிறேன் எவ்வளவு பயங்கரமான செய்திகளாயிருந்தாலும் தயங்காமல் சொல்!"

"கவாமி! இங்கேயே சொல்லுமபடி ஆகஞாயிக்கிறீர்கள்? நான் கொண்டு வந்த செய்திகளை வாடி பகவான் கேட்டால் தடுங்குவார், சமுத்திர ராஜன் கேடடால் ஸ்தம்பித்து நிற்பார், படிகள் கேட்டால் பறக்கும் சக்தியை இழந்து கருண்டு வீடும், ஆகாசவானியும் பூமா தேவியும் கூட அவறி விடுவார்கள் அப்படிப்பட்ட செய்திகளை இங்கே பகிரங்கமாகச் சொல்லுமபடியா பளிக்கிறீர்கள்?" என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்

"அப்படியானால் வா! காற்றும கனலும் புகாத பாதானக் குகை ஒன்று இந்தத் தீவிலே இருக்கிறது அவகே வந்து விவரமாகச் சொல்லு!" என்றார் அநிகுத்தப் பிரம்மராயர்

பதிமுனதாம அத்தியாயம்

"பொன்னியின் செல்வன்"

வ

ந்தியத்தேவன் தாகத் தீவின் முனையில் இறங்கி மாதோடடத்தை நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருந்த அதே சமயத்தில், அநிகுத்தப் பிரம்மராயரும் ஆழ்வார்க்கடியானும் சாம்ராஜ்ய நிலைமையைப் பற்றி விவாதித்துக் கொண்டிருந்த அதே நேரத்தில் குத்தவை தேவியும் கொடும்பாளூர் இவ்வரசி வானதியும், அம்பாபிரி வைத்த ஆனைமீது ஏறித் தஞ்சை நகரை தெருங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள்

இணையபிராட்டி சில காலமாகத் தஞ்சைக்குப் போவதில்லை என்று வைத்துக் கொண்டிருந்தான் இதற்குப் பல கார

ணங்கள் இருத்தன தஞ்சையில் அரண்மனைப் பெண்டிர் தனித் தனியாக ஸரிக் குமபடியாகப் போதிய அரண்மனைகள் இன்னும் உண்டாகவில்லை சக்கரவர்த்தியின் பிரதான அரண்மனை விலேயே எல்லாப் பெண்டிகும் இருந்தாக வேண்டும். மற்ற அரண்மனைகளைப்பெல்லாம் பழுவேட்டளையர்களும் மற்றும் பெருந்தரத்து அரசாங்க அதிகாரிகளும் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருந்தார்கள் பழையாறையில் அரண்மனைப் பெண்டிர் கபேச்சையாக இருக்க முடிந்தது விடுபபம் போல வெளியில் போகலாம். வரலாம். ஆனால் தஞ்சையில் வசித்தால் பழுவேட்டளையர்களின்

கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டுத் தீர வேண்டும். கோடடைக்குள்ளும் அரண்மனைக்குள்ளும் இஷ்டம் போல வருவதும் போவதும் இயலாத காரியம் அம்மாதிரி கட்டுப்பாடுகளும் நிர்ப்பந்தங்களும் இளைப்பிராட்டிக்குப் பிடிப்பதில்லை. அல்லாமலும் பழுவுர் இளைப்பிராணியின் செருக்கும் அவருடைய அகம்பாவ நடதனங்களும் குந்தவைப் பிராட்டிக்கு மிக்க வெறுப்பை அளித்தன. அரண்மனைப் பெண்டிர் பழையாறையில் இருப்பதையே சக்கரவர்த்தியும் விருப்பினர் இந்தக் காரணங்களினால் குந்தவைப் பிராட்டி பழையாறையிலேயே வசித்து வந்தான் உடம்பு குணமில்லாத தன் அருமைத் தந்தையைப் பார்க்க வேண்டும், அவருக்குப் பணிவிடை செய்வ வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தையும் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டிருந்தான்.

தினால் வந்தியத்தேவன் வந்து போனதிலிருந்து இளைப்பிராட்டியின் மனத்தில் ஒரு மாறுதல் ஏற்பட்டிருந்தது இராஜரீகத்தில் பயங்கரமான சூழ்ச்சிகளும் சதிகளும் தடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும்போது நாம் பழையாறையில் உல்லாசமாக நதிகளில் ஓடும் வீட்டுக் கொண்டும் பூங்காவளங்களில் ஆடிப் பாடிக் கொண்டும் காலங்கழிப்பது சரியா? தமையன் தொண்டை நாட்டில் இருக்கிறான், தம்பியோ சூழ நாட்டில் இருக்கிறான் அவர்கள் இருவரும் இல்லாத சமயத்தில் இராஜ்யத்தில் நடக்கும் விவகாரங்களை நாம் கவனித்தாக வேண்டும் அல்லவா? தலைநகரில் அவ்வப்போது நடக்கும் சூழ்ச்சிகளை அத்தரங்கத் தூதர்கள் மூலம் அறிவிக்க வேண்டும் என்று தமையன் ஆதித்த கரிகாலன் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறானே! பழையாறையில் வசித்தால் தஞ்சையில் நடக்கும் காரியங்கள் எப்படித் தெரியவரும்?

வந்தியத்தேவன் அறிவித்த செய்திகளோ மிகப் பயங்கரமாக இருந்தன பழு வேட்டாளர்கள் தங்கள் அந்தஸ்துக்கு மீறி அதிகாரம் செலுத்தி வந்தது

மட்டுமே இதுவரையில் இளைப்பிராட்டிக்குப் பிடிக்காமலிருந்தது. இப்போதோ, சிம்மாசனத்தைப் பற்றியே சூழ்ச்சி செய்வ ஆரம்பித்து விட்டார்கள்! பாவம், அந்தப் பரம சாது மதுராத்தகனையும் தங்கள் வளையில் போட்டுக் கொண்டார்கள் சோழ நாட்டுச் சிற்றரசர்களையும் பெருந்தரத்து அதிகாரிகளையும் பலரையும் தங்கள் வசப்படுத்துக் கொண்டார்கள் எந்த நேரத்தில் என்ன நடக்குமோ, தெரியாது இவர்களுடைய சூழ்ச்சியும் வஞ்சனையும் துரானையும் எந்த வரையில் போதும் என்று யார்கண்டது? கந்தர சோழரின் உயிருக்கு உதவ வைத்தாலும் வைத்து விடுவார்கள்! மாட்டார்கள் என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? சக்கரவர்த்தியின் புதலவர்கள் இருவரும் இல்லாத சமயத்தில் அவருக்கு ஏதாவது நேர்ந்து விட்டால், மதுராத்தகனைச் சிம்மாசனத்திலே ஏற்றி வைத்து விடுவது எளிதாயிருக்கும் அல்லவா? இதற்காக என்ன செய்தாலும் செய்வார்கள்! அவர்களுக்கு பேரரசனை தெரியாவிட்டாலும் அந்த ராட்சஸித்தினி சொல்லிக் கொடுப்பான் அவர்கள் தயங்கினாலும் இவன் துணிவூட்டுவான், ஆகையால் தஞ்சாவூரில் நம் தந்தையின் அருகில் நாம் இனி இருப்பதே நல்லது சூழ்ச்சியும் சதியும் எத்த வளர்க்கும் போகின்றன என்று கவனித்துக் கொண்டு வரலாம் அத்தோடு நம் அருமைத் தந்தைக்கும் ஆபத்து ஒன்றும் வராமல் பார்த்துக் கொள்ளலாம்.

சாதுவாரிய மதுராத்தகனை ஏன் இவர்கள் சிம்மாசனத்தில் ஏற்றப் பார்க்கிறார்கள்? தரம் நியாய முறைக்காகவா? இல்லவே இல்லை! மதுராத்தகனுக்குப் பட்டம் கட்டினால் அவனைப் பொம்மைப்பாக வைத்துக் கொண்டு தங்கள் இஷ்டம் போல் எல்லாக் காரியங்களை யும் நடத்திக் கொள்ளலாம் என்பதற்காகத்தான் அப்பறம் தத்தினி வைத்தது தான் சோழ சாமராஜ்யத்தில் சட்டமாவிலிடும்! அவருடைய அதிகாரத்துக்குப் பயந்துதான் மற்றவர்கள் வாழ வேண்டும். அவனிடம் மற்ற அரண்மனை மாதர் ஐக்கடடி நிற்க வேண்டும்! சிச்சி!

**கமகமக்கும்
சாம்பார்
அழர்வா
செய்யும் மாயம்**

அழர்வா
பலபல

அத்தனாகப் நினைவளமக்கு இடங்கொடுக்க முடியுமா? நான் ஒருத்தி இருக்கும் வரையில் அது நடவாது. பார்க்கலாம் அவளுடைய சாமர்த்தியத்தை!

தஞ்சாவூரில் இருப்பது தனக்குப் பல வகையிலும் சிரமமாகவே இருக்கும் தாயும் தந்தையும், "இங்கு எதற்காக வந்தாய்? பழையாறையில் கசமாக இருப்பதை விட்டு!" என்று கேட்பார்கள். கபேச்சை என்பதே இல்லாமற்போய் விடும் தன்னுடைய திருமணத்தைப் பற்றிய பேச்சை யாரேனும் எடுப்பார்கள் அதைக் கேட்கவே எனக்குப் பிடிக்காது. நந்தினியின் சில சமயம் பார்க்கும் படியாக இருக்கும். அவளுடைய அதி காரச் செருக்கைத் தன்னால் சிக்க முடியாது. ஆனால் இதைமேலலாம் இந்தச் சமயத்தில் பார்த்தால் சரிப்படுமா? இராஜ்யத்துக்குப் பேரபாயம் வந்திருக்கிறது. தந்தையின் உயிருக்கு அபாயம் நேரலாம் என்ற பயமும் இருக்கிறது இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில் நாம் இருக்க

வேண்டிய இடம் தஞ்சாவூர் அல்லவா?

இவ்வளவையும் தவிர, வெறொரு முக்கியக் காரணமும் இருந்தது அது வந்தியத்தேவனைப் பற்றி ஏதேனும் செய்து உண்டா என்று தெரித்து கொள்ளும் ஆசைதான். வந்தியத்தேவன் கோடிக்கணர்ப் பகசம் போயிருக்கிறான் என்று தெரிந்து அவனைப் பிடித்து வரப் பழுவேட்டையர்கள் ஆட்கள் அனுப்பி யிருப்பதைப் பற்றி இளைப்பிராட்டி கேள்விப்பட்டான். புத்தி யுத்திகளில் தேர்ந்த அந்த இளைஞன் இவர்களிடம் அகப்படடுக் கொள்வானா? ஒருவேளை அகப்படடால் தஞ்சாவூருக்குத்தான் கொண்டு வருவார்கள் அச்சமயம் நாம் அங்கே இருப்பது மிகவும் அவசியமல்லவா? ஆதித்த கரிகாலன் அனுப்பிய தூதனை அவர்கள் அவலளவு எளிதில் ஒன்றும் செய்து விட முடியாது ஏதாவது குற்றம் சாட்டித்தான் தண்டிக்க வேண்டும் அதற்காகவே சம்பவநையர் மகனை முதலில் குதூகி கொல்ல முயன்றதாகக் குற்றம் சாட்டியிருக்கிறார்கள் அது பொய் என்பதில் சந்தேகமில்லை ஆனால் அது பொய் என்பதை நிரூபிக்க வேண்டும். கந்தமாதனுடன் பேசி, அவனுடைய வாயப் பொறுப்பை அறிந்து கொள்வது அதற்கு உபயோகமா யிருக்கலாம்.

புலகிதமெல்லாம் சூத்தனலயின் உள்ளம் பெரிய பெரிய சூழ்ச்சிகளிலும் சிக்கலான விவகாரங்களிலும் சஞ்சரித்துக் குழம்பிக் கொண்டிருக்கையில், அவனுடன் யானை மீது வந்த அவன் தோழி வானதியின் உள்ளம் பால் போன்ற தாயலமயுடனும் பளிக்கு போன்ற தெளிவுடனும் ஒரே விஷயத்தைப் பற்றியே சித்தித்துக் கொண்டிருந்தது. அந்த ஒரு விஷயம் இளவரசர் அருள்மொழிவர்மர் எப்போது இலங்கையிலிருந்து திருமயி வருவார் என்பது பற்றித்தான்.

"அக்கா! அவரை உடனே புறப்பட்டு வரும்படி ஒளவ அனுப்பியிருப்பதாகச் சொன்னார்கள் அல்லவா? வந்தால் எவ்விடம் வருவார்? பழையாறாக்கா?

தஞ்சாவூருக்கா?" என்று வானதி கேட்டாள்.

தஞ்சாவூருக்கு இவர்கள் போயிருக்கிறார்களா? இவ்வாறு பழுவாளுக்கு வந்து விட்டால் என்ன செய்கிறது என்பது வானதியின் கவலை.

மேலும் பரிசளன்களின் ஆதரவுக்கு குந்தவையிடமிருந்து வானதிக்குத் தீவிரப் பார்த்தது. "வானதிப் பற்றியது கேட்டுறோம்" பொன்னியின் செல்வனைப் பற்றியா?" என்றாள்.

"ஆமாம், அக்கா" அவரைப் பற்றித் தான் இவ்வரசரைப் 'பொன்னியின் செல்வன்' என்று நான்லத்து தடவை தாங்கள் குறிப்பிட்டு விட்டார்கள். அதற்குக் காரணம் சொல்லவில்லை. பிற்பாடு சொல்வதாகத் தட்டிக் கழித்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். இப்போதாவது சொல்லுங்களேன். தஞ்சாவூர்த் கோட்டை இன்றும் வெகு தூரத்தில் இருக்கிறது. இந்த பாண்டிய அரசுமே தவிர்த்து போல தகவலு என்று வானதி.

"இதற்கு மேல் வானதி பேசாமல் போனால் தமமால் இதன் முதுகில் இருக்க முடியாது! அம்பாரியோடு நாமும் கிழ வழி வேண்டியதுதான்" அடியே! தக்கோல்பு போரில் என்ன நடந்தது என்று உனக்குத் தெரியுமா?"

"அக்கா" 'பொன்னியின் செல்வன்' என்னும் பெயர் எப்படி வந்தது என்று சொல்லுங்கள்."

"அடி கன்னி" நீ அந்த மறக்க மாட்டாய் பேசிக்கொடுத்து. சொல்லுகிறேன், கேள்!" என்று குத்தவைப் பிராட்டி சொல்லத் தொடங்கினாள்.

தஞ்சாவூர் சக்கரவர்த்தி படபடத்துக்கு வந்த புதிதில் அவருடைய குடிமையர் வாழ்க்கை ஆனந்தமயமாக இருந்தது. அரண்மனைப் படகில் குடிமையர் வர அமரத்து சக்கரவர்த்தி பொன்னி நதியில் உட்கொண்டிருக்க உலாவி வருவார். அத்தனைய சமயங்களில் படகில் ஒரு குதாசலமாய் நகரும் வினா காணும் பாண்டுகளின் கீதமும்

கலந்து காவேரி வெண்ணத்தோடு போட்டியிட்டுக் கொண்டு பெருமையை மீட்டைய வாழ்த்தும் பந்தமும் வேடிக்கை செய்வார்கள். உட்கொண்ட கலவையென்று சிபிபின் ஒளி கிளப்பிக் காவேரி படகுகளின் சமயமாய் ஒளி படகில் ஒன்றாகும்.

சிவ சமயம் பெரியவர்கள் தங்களுக்குள் பேசி மகிழ்வார்கள். படகில் ஒரு பக்கத்தில் குழந்தைகள் குமமரிம அடித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். சிவ சமயம் எல்லோருமாகச் சேர்ந்து வேடிக்கை வினாதுகளில் ஈடுபட்டுத் தங்களை மறந்து களிப்பார்கள்.

ஒருதான் அரண்மனைப் படகில் சக்கரவர்த்தியை வானதிக்குத் தந்த கரும் உட்கார்த்து காவேரியில் உலவாசப் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருந்தபோது, திடீரென்று 'குழந்தை எவர்க் குழந்தை அது பொதி எவர்க்' என்று ஒரு குழந்தை படித்து இருக்கிறாள். குந்தவையின் குரல்தான். அருள் பொழிக்கு அப்போது வயது ஐந்து

அபூர்வ துவரம் பகுப்பு
அபூர்வ உருத்தம் பகுப்பு

அபூர்வ

பகுப்பு பகுப்பு

அபூர்வ கலை
அபூர்வ ஆரோகம்

குத்தளவக்கு வயது ஏழு. அரண்மனையில் அளவவருக்கும் கண்ணிலும் இனிய செவ்வக் குழந்தை அருள்மொழி ஆளால் எல்லாரிலும் அவ்விடம் வாஞ்சை உடையவன் அவனுடைய தமக்கை குத்தளவ படகில் குழந்தையைக் காணோம் என்பதைக் குத்தளவ தான் முதலில் கவனித்தான் உடனே மேற்கண்டவாறு கூச்சலிட்டான் எனலோரும் கதிகலங்கிப் போனார்கள் படகில் அங்குமிங்கும் தேடினார்கள் ஆனால் அரண்மனையுட்படகில் அதிகமாகத் தேடுவதற்கு இடம் எங்கே? கற்றிசு கற்றித் தேடியும் குழந்தையைக் காணவில்லை. குத்தளவையும் ஆதித்தனும் அகநிலவார்கள் ராணிகள் புலமயினர்கள் தோழிமார்கள் அரற்றினவர்கள் படகோடிகளில் சிலர் காவேரி வெள்ளத்தில் குதித்துத் தேடினார்கள் கந்தர சோழரும் அவ்வாறே குதித்துத் தேடிவந்தார் ஆனால் எங்கே என்று தேடிவது? ஆறறு வெள்ளம் குழந்தையை எவ்வளவு துரம் அடித்துக் கொண்டு போயிருக்கும் என்று யார் கண்டது? குழந்தை எப்போது வெள்ளத்தில் விழுந்தது என்பதுதான் யாருக்குத் தெரியும்? நோக்கம், குதி என்பது ஒன்றுமில்லாமல் காவேரியில் குதித்தவர்கள் நாலாபுறமும் பார்த்து துள்ளினார்கள் குழந்தை அகப்படவில்லை. இதற்குள் படகில் இருந்த இராணிகள் தோழிமார்களில் சிலர் முாசைப் போட்டு விழுந்து விட்டார்கள். அவர்களைக் கவனிப்பார் இல்லை உணர்ச்சியோடு இருந்த மற்றவர்கள் ஐயோ" என்று அழுது புலமயின சோகை குரல் மேலெழுந்தது நதிக்கரை மரங்களில் வசித்த பறவைகள் அனாதைகேட்டுத் திகைத்து மோனத்தில் ஆழ்த்தன.

இடமென்று ஓர் அற்புதக் காட்சி தென்பட்டது. படகுக்குச் சற்றுத் தூரத்தில் ஆறறு வெள்ளத்தின் மத்தியில் அது தெரிந்தது பெண் உருவம் ஒன்று இரண்டு கைகளிலும் குழந்தையைத் தூக்கிப் பிடித்துக் கொண்டு

நின்றது அந்த மங்களகரீன வடிவம் இடுப்பு வலையில் தவணீரில் மறைந்திருந்தது அப்பெண்ணின் பொன் முகமும் மாட்புகழும் தூக்கிய கரங்களும் மட்டுமே மேலே தெரிந்தன அளற்றினும் பெரும் பகுதியைக் குழந்தை மறைத்துக் கொண்டிருந்தது எவ்வளவுமே போக கந்தர சோழரும் அந்தக் காட்சியைப் பார்த்தார் உடனே பாயத்து நீதி அந்தத் துணையை நோக்கிச் சென்றார் கைகளை நீட்டிக் குழந்தையை வாய்க்கி கொண்டார் இதற்குள் படகும் அவர் அருகில் சென்று விட்டது படகில் குதவர்கள் குழந்தையைக் கந்தர சோழரிடமிருந்து வாய்க்கி கொண்டார்கள் சக்கரவர்த்தி னாயும் கைகளைப் பிடித்து ஏற்றி விட்டார்கள் சக்கரவர்த்தி படகில் ஏறிவரும் நினைவற்று விழுந்து விட்டார் அவரை ஏம் குழந்தையை ஏம் கவனிப்பதில் அளவவும் ஈடுபட்டார்கள் குழந்தையைக் காப்பாற்றிக் கொடுத்த மாதரசி என்னவானாள் என்று யாரும் கவனிக்கவில்லை அகநிலைப் புகுவாடி இப்படி கிருந்தது என்று அளவாளர் சொல்லும்படி யாரும் கவனித்துப் பார்க்கவும் இல்லை. "குழந்தையைக் காப்பாற்றி யவன் தான்" என்று பரிசு கேட்பதற்கு அவன் வரவும் இல்லை. ஆகவே, காவேரி நதியாகிய தெய்வத்தாள் இவ்வரசர் அருள்மொழிவர்மனாக காப்பாற்றிக் கொடுத்திருக்க வேண்டும் என்று அளவரும் ஒருமுகமாக முடிவு கட்டினார்கள். ஆண்டுதோறும் அந்த நாளில் பொன்னி நதிக்குப் பள்ளி போடவும் ஏற்பாட்டாயிற்று. அதுவரையில் அரண்மனைய செவ்வனாயிருந்த அருள்மொழி வர்மன் அன்று முதல் பொன்னியின் செவ்வன் ஆனால் அரசமப்பவதனை அறிந்த அரச குடும்பத்தார் அளவரும் பெருமபாலும் 'பொன்னியின் செவ்வன்' என்றே அருள்மொழிவர்மன் அழைத்து வந்தார்கள்.

(தொடரும்)

பதினாண்டுகால அத்தியாயம்

இரண்டு புரண சந்திரர்கள்

இ

சென்னை நகரில் உள்ள இரண்டு புரண சந்திரர்கள். இவைகள் 1950-ல் கட்டப்பட்டன. இவைகள் 1950-ல் கட்டப்பட்டன.

சென்னை நகரில் உள்ள இரண்டு புரண சந்திரர்கள்.

இரண்டு புரண சந்திரர்கள். இவைகள் 1950-ல் கட்டப்பட்டன. இவைகள் 1950-ல் கட்டப்பட்டன.

சென்னை நகரில் உள்ள இரண்டு புரண சந்திரர்கள். இவைகள் 1950-ல் கட்டப்பட்டன. இவைகள் 1950-ல் கட்டப்பட்டன.

சென்னை நகரில் உள்ள இரண்டு புரண சந்திரர்கள். இவைகள் 1950-ல் கட்டப்பட்டன. இவைகள் 1950-ல் கட்டப்பட்டன.

அய்யா குப்பன்

மத்திய பதித்த தந்தை பகலில் ஒன்று
வந்தது அதன் பட்டுத் துளிகள் எப்போதும்
தும் உள்ளே பழுப்பு இன்னையராவர்
நத்தினி தேவியின் சுந்தர மதுவதனம்
தெரிந்தது

குத்தனவ பாணியிலிருந்தும் நத்தின்
பலகைகள் நுந்துள் இரங்கலாகவும் நத்தின்
வினாந்து முன்னால் சென்று குத்தனவக்கு
புகழை கூறி வந்தவற்றால் அந்த வாயை
பாடல் குத்தனவ புன்னகை புரிந்து அங்கு
சுரித்தாள்

சோழ நாட்டின் அந்த இரு பேரரசு
களையும் அங்கு ஒருங்கே கண்ட ஜனநாயக
நிரலின் உற்சாகம் கனர புரண்பு ஓடியது.
நத்தினி பொன் வர்ண மேனியான் குத்
தனவ செந்தாமரை சிறத்தினால் நத்தினி
யின் பொன் முகம் பூரண சுந்திரவைய
போல் வட்ட வடிவமாயிருந்தது. குத்தனவ
யின் திருமுகம் கைதேர்ந்த சித்திகள்
வார்த்த சிவன வடிவத்தைப் போல் சிறிது
நீள வாட்டமாயிருந்தது. நத்தினியின் செவ
வரியோடிய கருநிறக் கண்கள் இறகு
விரித்த தேள்வண்டுகளைப் போல்
அகன்று இருந்தன. குத்தனவயின் கரு நீல
வர்ணக் கண்கள் நீல நயவதின் இத
ழைப் போல் காணவு நீண்டு பொலிந்தன.
நத்தினியின் மூக்கு தட்டையாக வழுவுழு
வென்று தத்தத்தினால் செயததுபோல
திகழ்ந்து துருளையின் புகழ் சிந்து
நீண்டு பன்னீர்ப் பூவின் மொட்டைப்
போல இருந்தது. நத்தினியின் சிந்து கடிக்க
இதழ்கள் அமுதம் நறுமலர் பளர்ப் பிசு
பைப் போல தோன்றியது. குத்தனவயின்
மெல்லிய இதழ்களோ தேன் பிழிற்றும
மாதுளை மொட்டைத் திகழ்ந்து
நத்தினி தன் சுந்தனவக் கொண்ட
போட்டு மலர்ச் செண்டுகளைப் போல
அவங்குறித்திருந்தாள். குத்தனவயின்
சுந்தனவ "இன்ன அழகின் அரளி" என்ப
தற்கு அடைபாளமாகச் சூட்டிய மணி
மகுடத்தைப் போல அமைந்திருந்தது.

இப்படியெல்லாம் அந்த இரு வளிதா
மணிகளின் அழகையும் அவங்காரத்தை
யும் தனித்தனியே பிரித்து ஒப்பிட்டுப்
பார்த்து எல்லாகும் மகிழ்த்தார்கள் என்று
சொல்ல முடியாதுதான் ஆயினும்
பொதுப்படையாக இருவரும் திரிவல்ல
செனந்தரியவதிகள் என்பதையும் அவை
அமைப்பிலும் அவங்காரத்திலும் மாறு

பட்டவர்கள் என்பதையும் அனைவருமே
எளிதில் உணர்ந்தார்கள்

நத்தினியின் பேரில் அதுவரையில் நகர
மாத்தர்களுக்கு ஓரளவு அதிகப்பதியும்
அதனையும் இடுத்து வந்தன. குத்தனவப்
பிராட்டியை ஒவ்வொருவரும் தங்கள் சூவ
தொவ்மென்ப புகழ்புடைய பாராட்டினார்
கள். ஆனால் இப்போது அந்த இன்னய
ராளி கோட்டை வரசலுக்கு வந்து
இன்னயபிராட்டியை வரவேற்றது மக்
களுக்குச் சந்த தூக்கத்தை என்னவித்
தது

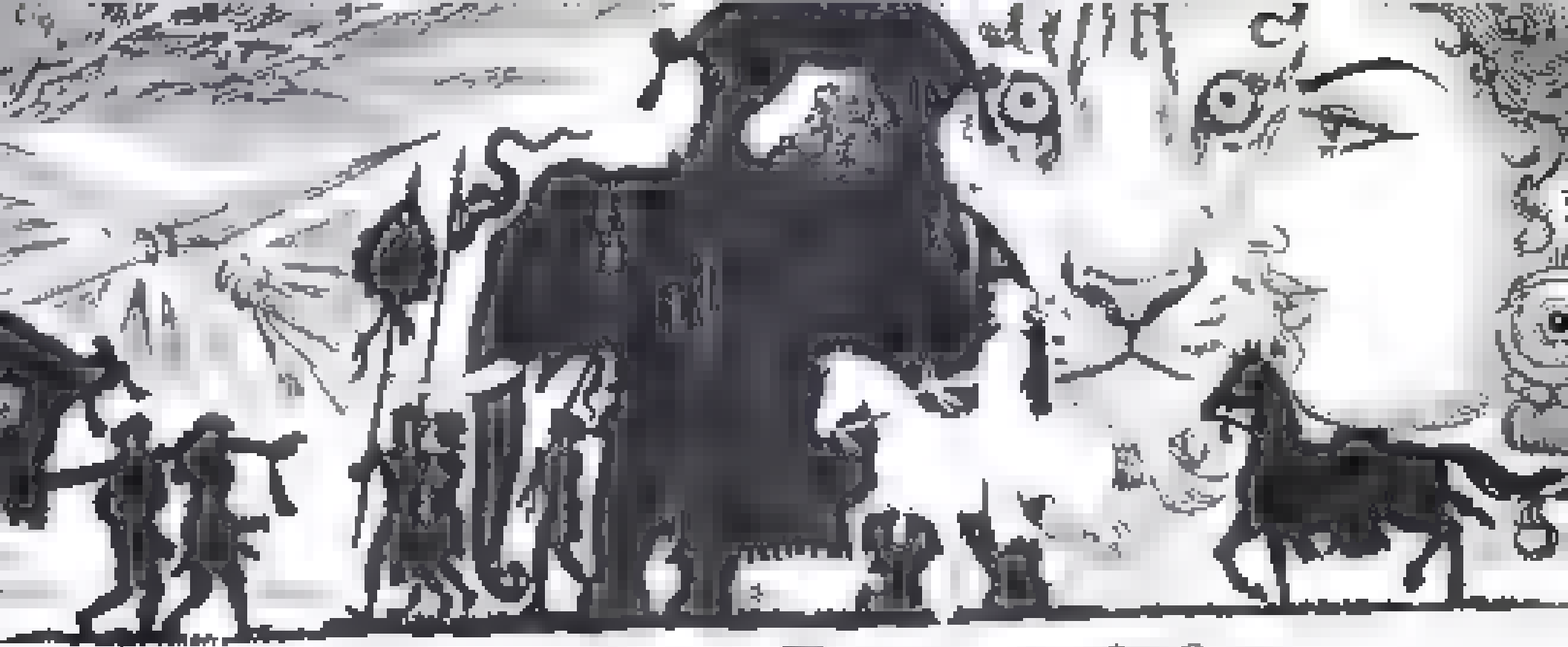
மக்கள் இவ்விதம் மகிழ்ச்சியில் ஆழ்ந்
திருக்கையில் நத்தினிதம குத்தனவக்கு
புகழ் சம்பாஷணை பின்னால பின்னல
வெட்டும் தோரணையில் அமைந்தது.

"தன் வரும் வரும் எங்களை அடி
யோடு மறந்து விட்டார்களோ என்று
நினைத்தோம் இன்னயபிராட்டியின்
கருணை எல்லையற்றது என்பதை இன்று
அறிந்தோம்" என்றான் நத்தினி

"அது எப்படி ராணி! திரத்திலிருந்
தால் மறந்து விட்டதாக அர்த்தமா? நீங்கள்
பழையாளுக்கு வராதபடியாவ என்னை
மறந்து விட்டதாக அவத்துக் கொளைய
வாழா?" என்றான் குத்தனவ.

"தேன் மலரை நோக்கி வண்டுகள்
தாமே வரும் அழைப்பு கேண்டிய
இல்லை. அழகிய பழையாளுக்கு வாழும்
வருவார்கள் இந்த அவலட்சணமாவ தஞ்
னைக் கோட்டைக்குத் தாங்கல் வந்தது
தங்கள் கருணையின் பெருமையல்லவா?"

"அது என்ன அப்படிச் சொல்லி விட்
டார்கள்! தஞ்சைபுரியை அவலட்சண
நகரமென்று சொல்லலாமா? இங்கே
செனந்தரியவதிகள் சிவரபு தித்தனைத்
தருக்கும்போது..." என்றான் இன்னய
பிராட்டி

நாளும் அப்படித்தான் கேள்வியுற் றேன், சக்கரவர்த்தியை இங்கே சினைப் படுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள் என்று இனிமேல் கவலை இல்லை. அவரை விடு வித்துச் செல்வத் தாய்கள் வந்துவிட்டார்களா அல்லவா?" என்று நந்தினி கூறிய போது அவளுடைய கண்களில் மின் வெட்டுத் தோன்றி மறைந்தது.

"அழகாயிருக்கிறது! சுந்தர சோழ சக்க ரவர்த்தியைச் சிறை வைக்க இங்கே தேவர்களாலும் முடியாது. சிறிய மனிதர் களால் எப்படி முடியும்? நான் அனாதப் பத்தில் சொல்லவில்லை. செளந்தரிய தேவ னருமான் நன்றி கேவியைப் பற்றிச் சொன் டேன்."

நன்றாகச் சொல்லுங்கள், தேவி! அவர் காதுபட இதைச் சொல்லுங்கள் என்னைச் சிணையில் வைத்திருப்பது போலத்தரவே பழுவூர் அரசர் வைத்திருக்கிறார் தாய்கள் கொஞ்சம் சிபாரிசு செயது.

"என் சிபாரிசு என்னத்துக்கு ஆரூர்தாய்களை வைத்திருப்பது சாதாரண சிறை யல்லவே? காதல் என்னும் சிணையல்லவா அதிலும்."

ஆம், தேவி! அதிலும் கிழவருடைய காதல் சிணையாயிருந்து விட்டால் விமோ சனமே இல்லை! ஏதோ பாதாளச் சிணை என்பதற்கானே? அதில் அடைக்கப்பட்ட வர்களாவது வெளிவரக்கூடும்! ஆனால்."

"ஆமாம், ராணி! அதிலும் தாமதப் போட்டுக் கொண்ட விலங்காயிருந்தால், நாமாகத் தேடிச் சென்ற சிணையாயிருந் தால், விடுதலை கஷ்டமானதுதான் சினை கண்ணி, தாளாயிவி. சாவித்திரி வழியில் வந்தவர்கள் விடுதலை தேடவும் மாட டார்கள்! அதோ அங்கே என்ன அவ வளவு கூச்சல?" என்றான் சூததவவட பிராட்டி.

என்மையாகவே, கோட்டை வாச லுக்காக சற்றுத் தூரத்தில் இர ளாக நின்று கொண்டிருந்த பெண்களின் நடுவிலிருந்து அங்கப் பெருங் கூச்சலு எழுந்து கொண்டிருந்தது குறுகுடை வடி ருந்தவியின் அவவிடமுறை தெருவியி டோனாராகப் பெண்கள் பலர் ஏக காலத் தில் கூச்சலிட்டபடியால் முதலில் இன்ன தென்று புரியவில்லை. பிறகு கொஞ்சம் விளங்கியது. இன்னபிராட்டியை அடிக் கடி அரண்மனைக்கு வந்து பார்க்க அவர் கள் விருமபுகதாகவும், ஆணையால் நவ ராக்கிரி ஒன்பது நாட்களும் கோட்டைக் கள் பிரவேசிப்பதில் உள்ள கூடுதல் காவல் களை நீக்கிவிட வேண்டும் என்றும் அவர் கள் கோருவதாகத் தெரிந்தது.

ராணி! தங்கள் கணவரிடமாவது எமத் துளரிடமாவது சொல்லி, இவர்களுடைய கோரிக்கையை திறைவேற்றச் சொல்லுங் கள் கவலை இந்த எட்டுக்களைக் கண்டு பயப்படுவானேன்? இவர்களால் சோழ சாமராஜ்யத்துக்கு என்ன ஆபத்து வந்து விடும் பழைய சகோதரர்களின் ஆணை நாலா இசையிலும் கடற்கரை வளரவில் நீண்டு பாந்திருக்கிறது அல்லவா?" என் னாள் சூத்தவை.

அது என்ன, கடற்கரையோடு நிறுத்தி விட்டார்கள்? கடல் கடந்து அப்பாலும் அவர்களுடைய ஆணையும் அதிகாரமும் போகின்றன இதற்கு அடையாளம் சித்திரமே கிடைக்குமா? என்று சொல்லி நந்தினி செய்த புள்ளைத் தந்தனவயின் இருதயத்தைப் பிளந்தது இந்தப் பாதக் வார்த்தையின் உட்கருத்து யாதாயிருக் கலாம்" என்று சிந்தித்தாள்.

இதற்குள் நந்தினி பெரிய பழுவேட்ட ரையரைச் சமீக்கையால் அருகில் அழைத்து, அப்பெண்களின் கோரிக்கை

[illegible]

"இணையதிரட்டியின் வளர்த்துதக்து
எதிர்பார்த்ததை ஓது." என்றார் பழங்கால
உரைகள்

பின்னர், ஜனத்திரளின் கோவாக்ஷ ஆர
வாரத்தினிடையே அவர்கள் கோட்டை
ஆள் பிரவேசித்தார்கள்.

 ஸ்ரீ முத்து சிவ தினங்களை தஞ்சை
 நகரும் கற்றுப் புறங்கூறும்
 அளவிலெனக் குறுகிய
 வாரத்தின் நினையுறும் கொண்டு
 கருவியைத் தீயிற் கருவியை வந்த
 திளையாததில் உயரவாய்
 உறுபுடைய பழுவேட்டனரவரும்
 தமழைமலர் வாகனாக
 நின்றவந்தறினார் தமது
 கிண்பரமலர் அந்தப் பத்து
 நாடகனிலும் துணை
 யுடன் கோட்டைக்குள்
 புகவும் வெளி
 வரவும் அழகுமதிதார்
 கோட்டை வாகன
 கருவிகள் சதுர வாகன
 அளவிலெனக் குறுகிய
 தன் கோட்டைக்குள்ளே
 அரண்மனை
 கனிலும் வெளிக்குள்
 கார்பு புறங்கூறும்
 பல கோலாகல
 நிகழ்ச்சிகள் நடந்து
 வந்தன அவற்றுக்கு
 கனாடு கனிக்கப் பெருந்
 துறவாக மகனாய்
 குறுகிய கொண்டு
 கன அளவிலெனக் குறுகிய
 தன் கோட்டைக்குள்ளே
 அரண்மனை
 கனிலும் வெளிக்குள்
 கார்பு புறங்கூறும்
 பல கோலாகல
 நிகழ்ச்சிகள் நடந்து
 வந்தன அவற்றுக்கு
 கனாடு கனிக்கப் பெருந்

[illegible][illegible]

இந்த அகிலமரண போராட்டத்தில்
அவர்கள் உறுதரக வெற்றியை அடைந்தார்
கள்: வெதவாப பட ⑤ உளம் பழங்கியை
அடித்தார்கள்

தகர மாந்தராகளின் உற்சாகத்திலும்
கூலந்து கொள்ளாமல், இந்த இது கந்திர
மடுகளின் போராட்டத்தையும் புரிந்து
கொள்ளாமல், ஒரே ஒரு ஆத்மா தவித்துக்
கொண்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரி
வாசி வாணதிகர இப்போதெல்லாம்
தொண்டிட்டு வருகிறது. அப்போதுதான் அவை
காசம் கிடைக்கவில்லை. அக்கிரமம்
கூடக் கூடப் போனதால் தவிர, வெளியில்
நடப்பது ஒன்றிலும் அவை மனம் கடும
வில்லை. தனக்குள்ளே ஒரு தனிமை
உலகம் இருக்கிறது. கொண்டு அதி
மைய சஞ்சரித்து வந்தால்

உயரகோவைத்தாண்டி, தி.நா.கோவைத்தாண்டி

இரவில் ஒரு துயரக் குரல்

புது ழ தாடபிஸ் அக்காலத்தில
ஆடல் பாடல் கலைகள்
மிகச் செழிப்படைந்திருந்
தன நு ள் பழம் நாட கழகம் சிந்தி கள் ந
இ நு நன் அஞ்சாத துரை சி ஏபபாக து. கக

அந்த நாளில் காழந்திருந்த கருஷூர்த்
தேவன் என்னதும் சிவதேவச் செல்வன்
பாடல்களில் கூறியிருக்கிறார்

• Environ. Chem. Ind. 1999, 1, 1

**"மின்னெடும் புருவத்துஇன்
மலிவன்னவார்
விவங்கல் செய் நாடகசாலை
இன்னடம் பரிஜயம் இஞ்சி குழ
தருளை"**

என்று அங்குண்டிய பாடல்களில்
ஒன்று வர்ணக்கொது தஞ்சை நகரில் நாட
கக களம் ஒங்கி வளந்ததற்கு அநிகுதியாக
நாடக சாலைகள் பல இருந்தன அந்த
நாடக சாலைகளில் எவ்வாறு மிகச் சிறந்த
நாடக சாலை, சக்கரவர்த்தியின் அரங்க
மனைக்குள்ளேயே இருந்தது

புதிய புதிய நாடகங்களாக கறுபனை
செய்து அரங்குதர கணபதிர்கள் தஞ்சை
நகரில் வாழ்ந்து வந்தனர் அதற்கு முன்னர்
லெவ்வாறு புராண இனிகாச காலியங்
களில் உள்ள கதைகளையும் நாடகங்களாக
அளமத்து நடிப்பது வழக்கம் சில கால
மாகத் தஞ்சை நாடகக் கணபதிகள்
மேலொரு துணைநிலை கவனம் செலுத்தி
விவாதி பெற்றிருந்ததாங்கள் சரிதிரப புகழ்
செய்த வீரகாளிய வரலாறுகளும் அவர்
கள் நாடகமாக அளமத்தார்கள். அவர்
கருண்டிய காலத்துக்குச் சிந்து திற்பட்ட
வர்க்களின் வீரக் கதைகளையும் நாடகங்
களாகக் கடித்தார்கள். அப்படிப்பட்ட
வீரர்கள் சோழ வம்சத்துடன் சிறந்தவர்
களைப் போல வேறு எங்கே கண்டு
ஆனகம்பரவ கரிதரவ வளவா வீர
களையும் சோழர் பராக்கர தேவர் முதலில்
சோழ வம்சத்து மன்னர்களின் சீர்த்திரப
களை நாடகங்களாகக் கடித்தார்கள்

நவராத்திரித் திருநாளில் சக்கரவர்த்தி
யின் அரண்மனையில் சோழ
வம்சத்து மன்னர்களின் வீர சரித்திர
நாடகம் மூன்று நாட்கள் நடைபெற்றதை
சென்ற விவரம் பற்றி அளமத்த நாடக
சாலைக்கு எஜ்ஜை அரண்மனை நில்ல முற்
தந்தும் ஆவிரக கணகதான ஜகந்நகன்
கடித்திருந்து உட்கருளாக கணபதி களித்
தார்கள் அரண்மனைப் பெண்டிர் அமர்
வகற்று ஒரு களியாளை இடம் நீண்ட பட்டு
விதானத்தின் கீழ் பத்தினிகத சித்திரத்
துணைகளுடன் ஏற்பாட்டாக இருந்தது
அதுவா பழ மகா சாஸனிகராக இளவாதி
கருநா, அவர்களுடைய அந்தரங்கத் தோழி
மாரர்களும் அமர்ந்து நாடகம் பார்த்

தார்கள் அப்போதெல்லாம் குத்தவை
தெய்க்கு அநகாண்டியிலேயே துதினி
வந்து உட்கார்ந்தாள் இது மறப பெண்
களில் சிலருக்குப் பிடிக்கவில்லை யென்
றாலும், அந்த அவர்கள் மனத்திலேயே
வைத்துக் கொண்டு பொருமினார்கள்
வளறி வேறெதுவும் செய்ய முடியவில்லை.
பெரிய பழுவை, டனாயர் பழுவர்
இளைவரணி இவர்களுடைய கோபத்
துக்குப் பாததிரமாக வருக்குத்தார்
துன்பு இருந்தது இளைவ நாட்டியே
அந்தக் கர்வக்காசிக்கு அவ்வளவு மந்திப்
பளித்து மலிவாளை செயல்பட போது கற்ற
வர்கள் எம்மாத்திரம்?

சோழ வம்ச மன்னர்களிடம் பற்றிய
மூன்று நாடகங்களில் மறவரவதான
பராக்கர தேவர் நாடகம் மிகச் சிறந்து
வளங்கிவந்து அளமத்தத்தார் நாடகம்
பார்த்த ஜனங்களின் மத்தியில் ஒரு சிந்த
சலசலப்புத் தோன்றி வளர்ந்தது

அதுவரை சோழநாட்டின் அரசு புதித
சோழ மன்னர் பரமபரையில் கந்தர்
சோழரின் பாட்டனாரான கோப்பர
கேசரி பார்த்தார் வீரப் புகழில் சிறந்து
வளங்கினார் கமர் நாற்பததாறு ஆண்டி
கள் இவர் ஆட்சி க. ததின்னார் இவரு
டைய காலத்தில் சோழ சாமாஜியம்
விரிந்து பரங்கிவது சோழ நாட்டில் இருந்து துங்க
பத்துடை நதியவரையில் அவருடைய
ஆளவை செவதுது. பல போர்கள் நடந்தன,
மகத்தான வெற்றிகள் கிடைத்தன மறுபுற
புற சாழ் முங்கொண்ட கோப்பர கேசரி
லாமர் என்ற படம் பெற்றார் இவ்வளவு
சிதம்பரத்தில் சிறப்படைத்துக்கு, பெரிய
வேயத்து புகழ் பெற்றார் இவருடைய
வாழ்க்கையின் இறுதியில் சில தோல்விகள்
வாயட்டு இராஜ்யம் கருங்கிவது ஆனால்
இவருடைய வீரப் புகழ் மட்டும் குறை
வில்லை வடக்கே இரட்டை மண்டலத்தி
விர்த்து கடல் போன்ற மாபெரும் வளை
வத்துடன் படைபெடுத்து வந்த கள்ளர்
தேவன் என்றும் அரசனுடன் தக போலத்
தில் இறுதிப் பெரும் போர் நடந்தது இப்
போதில் பராக்கரருடைய மூத்த பதில்
தாக்க இராஜாதிதகர் இந்தப் பரத
கண்டம் என்றும் கண்டிராத வீரநி
வீரர், படைத் தலைமை வகித்தார் கள்
னர் தேவனுடைய கைவந்ததை
முரியபுகழ்விட்டு உலகம் வீரத்தையடி

உயிர் துறந்து வீர சோர்க்குப் பாயுதனார்
அத்த வீரகுலைய அம்பு பாயந்த சட
லத்தை அ. அம்பு. மே. கை நகர எடுத்து வந்
தார்கள் அரண்மனையில் கொண்டு
சேர்த்தார்கள் பாரந்தக சக்கரவர்த்தியும்
அவருடைய தேவீமார்களும நாடனைய
பாதுகாப்பதற்காக உயிர் துறந்த வீரர்
பெயர்களை உடனடி தங்கம் மதையில்
போட்டுக் கொண்டு கண்ணிர் பெருக
விளங்கும் திரைகதப் பிள்ளையாந்தது
அசீரி வாக்கு. "வருந்தற்கு வருந்தற்கு
இனவரசர் இராஜாதித்தர் இறக்கவில்லை
சோழ நாட்டு மக்கள் ஒவ்வொருவர் கை
ளத்திலும் கோயில் கொண்டு விளங்கு
கொள் என்று நினைவிறந்து இந்த இறந்த
காட்சியுடன் நாடகம் முடிவடைந்தது

அத்தத் தளையுறைக்கு முந்திய தலை
முறையில் நடந்த வீரச் சம்பவங்கள்
திறந்த இந்த நாடகத்தை ஜனங்கள் பிர
மாதமாக ரவீந்து மகிழ்ந்தார்கள் சபை
மேயநகராளர் சைக்கியா ஏறைய உருள்
காரணம் என்னவென்றால் பராந்தக
தேவரது காலத்தில நடந்த பெரும் வீரர்
களில் அவருக்கு இரண்டு சிற்றரசர்கள்
அடுத்ததுள்ளயாக இருந்தார்கள் ஐந்து
கொடுமபாளஞர் சிற்றரசர் இன்னொருவர்
பழுதூர்க் குறுநில மன்னர் இந்த இரண்டு
சோழ வரசரத்தையும் கைவந்த தளையு
றைய விளங்குகப்பட்டவர்கள் பெண்
கொடுத்தது பெண் வாயுக்கவர்கள் இர
வரும் இரண்டு கரங்களைப் போல பாரத்
தகந்த உதவி வந்தார்கள் மார் மலகை
யார் இடக்கை என்று கொல்ல முடி
யாயது நுந்து இரண்டாயும் தம் இரண்டு
கண்களைப் போலப் பராந்தக சோழர்
ஆதரித்து சன்மாஸித்து வருதார் இரண்டு
கண்களில் எது உயர்வு எது தாழ்வு என்று
சொல்ல முடியாதுதான் இப்போது
அதிகாரம் செலுத்தி வந்த பழுதோட டனா
மக்களின் பெரிய தங்கம் பராந்தகந்த
உதவி செய்தவர் அவர் மேய பழுதோ
டனாயர் கண்டன் அழகுனார். சமுத்தில
உயிர் துறந்து கொடுமபாளஞர் சிற்ற
மேயரின் தன்னதான் அதாவது வானத்
தின் பாட்டனார் பராந்தக தேவருக்குத்
துணை புரிந்த கொடுமபாளஞர் சிற்ற
ரசர்

பராந்தக தேவரின் நாடகம் நடத்திய
வர்கள் மேயநகர இரண்டு சிற்ற
ரசர்களுக்கும் எவ்வித உயர்வு
தாழ்வும் வேறுபாடும் கற்பியாமல் மிக
ஜாக்கிரதையாக மே நாடகத்தை ஒத்தனை
செய்திருந்தார்கள் இருவருடைய வீரப்
புகழும் நம்முடைய விளங்குபடியே. நடித்தார்
கள் பராந்தக தேவர் அந்த இரு வீரகாண்
வும் சுவாகச சம்பாஸித்துவத்தை துரியாக
எடுத்துக் காட்டினார்கள்

ஆன போதிஜம நாடகம் பார்த்த
சபையோர் அத்தனைய சம்பவத்தைக்
கொள்ள விலங்கவேண்டி சிக்கிரத்தி
லே மேய வெளிகாமிற்று அவரகரில் சிலர்
கொடுமபாளஞர் கடசி என்றும் வேறு
சிலர் பழுதூர்க் கடசி என்றும் தெரிய வந்
தது கொடுமபாளஞர் தளையுற வீரச்
செயல் புரிததை நாடக மேடைமலகாட்
டியபோது சபையில் ஒரு பகுதியார் ஆர
வாரம் செய்தார்கள் பழுதூர் வீரன்
மேயநகர வந்தது விளையும் சிலர் ஆர
வாரித்தார் கள் முதலில் இந்தப் போட்டி
செயல் விளங்கப் புகுந்து காண்பப் பெரி
தாய் வளர்ந்தது நாடகத்தின் நடுத்தே
"நாலலோ" நாலல!" என்னும் சபை
மேயரின் கோஷம் எழுந்து தாலு திசை
கவிதும் எதிரொலியைக் கொடுத்தது

சபையில் எழுந்த இந்தப் போட்டி
கொடுமபாளஞர் தளையுற தேவர்த் தற்
சாகத்தை அளித்தன கொடுமபாளஞர்
கட்சியின் கோஷம் வலுக்கும் போது பக்
கத்திலிருந்த கொடுமபாளஞர் இனவர
சினயத் தாண்டி. "பார்த்தாயா, வானதி
உயர் கடசி இப்போது வலுத்து வட்டது"
என்பான் கணங்கபட்டமற்ற வானதயும்
அவர்க் குறித்து கவி பதிவு சாஸனம் புலம்
படுத்தவான் பழுதூர்க் கடசியாரின்
கோஷம் வலுக்கும் போது இனைய
மிராட்டி தந்தினியைப் பார்த்து. "நாலலி
இப்போது உங்கள் கடசி பலத்து விட்ட
டது என்பான் அவரன் இது நந்தன்கு
உறசாகரிட்டவிகளை என்பதை அவன்
புகை ந்து அவர்க்குறித்து இந்த மாதிரி
ஒரு போட்டி ஏற்பட்டது. அந்த மேயநக
ரன் பகிரங்கமாக ஈடுபட்டுக் கொண்டு
வரும் இனைய மிராட்டி அனை மேயநக
ராளர் விட்டு வருவதும் அந்த அற்பச்

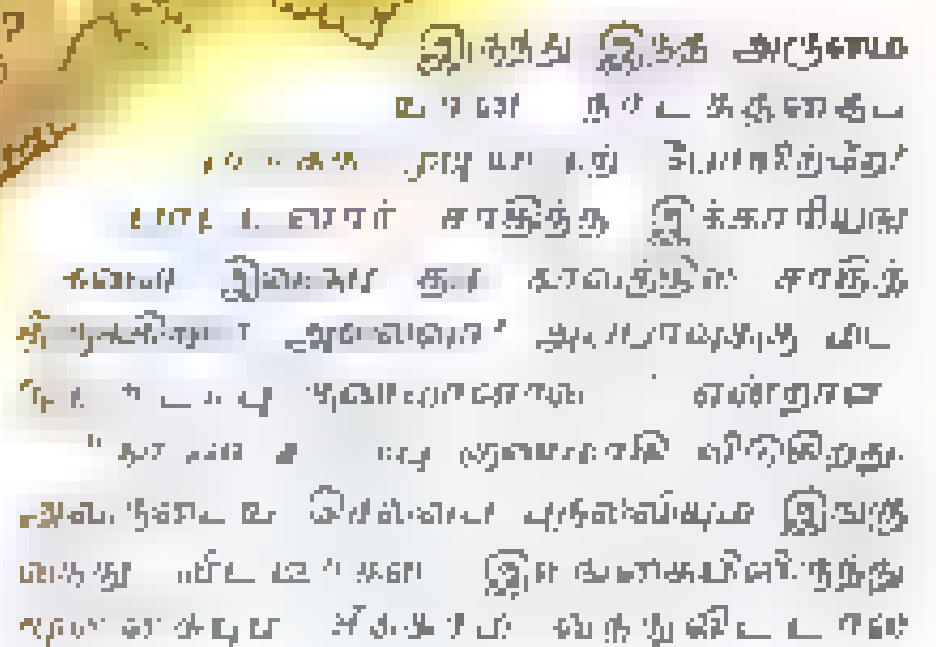
விருந்தி வானநிலையம் தூய்மைப் பூந்
 தீராய்க் கமமாக எவததுப் பரிசிடையதுப்
 துள்ளிவன சமமாக கண்ணைப் பார்ப்பது
 வளாகது வந்தது கோபித்துக் கொண்டு
 எழுந்து போய் வீடவாமா என்று பக
 கட்டைத் தோன்றது அப்படிச் சேர்த்து
 வந்தது போய் வளையப் பிழாநடையிடுதல்
 தன் தோளவியை ஏப்பிக் கொண்டதுதான்
 என்று எண்ணிய பழையார் ராணி பலவகை
 கூடித்துக் கொண்டிருந்தாள்

வந்தவொன்றைத் தடுத்தவன் கவனித்து
 வந்தான் நடுகலையின் மீது தன்
 வைக கண்ணைப் பார்த்து மாடப்பயி
 மேல் அலங்காரம் முதல் தோன்ற
 வித்தந்து தெரித்து கொண்டு வத்தான்
 அனால வேறொரு விஷயம் இவ்விய
 பிராட்டிக்குத் தெரியாத மாமனார் கூறது
 போகில பானடிய மன்னன் தோள
 வண்டதது அவள் இலங்கை மன்னன்

வந்தவொன்றைத் தடுத்தவன் கவனித்து
 வந்தான் நடுகலையின் மீது தன்
 வைக கண்ணைப் பார்த்து மாடப்பயி
 மேல் அலங்காரம் முதல் தோன்ற
 வித்தந்து தெரித்து கொண்டு வத்தான்
 அனால வேறொரு விஷயம் இவ்விய
 பிராட்டிக்குத் தெரியாத மாமனார் கூறது
 போகில பானடிய மன்னன் தோள
 வண்டதது அவள் இலங்கை மன்னன்

சக்கரவர்த்திக்கு நிச்சயம் ௪௨ மட, குண
மாவிலும் என்றான் நத்தினி

'இலங்கையின் நந்த மூலிகை ஒரு
கிரகம்' அது என்ன? என்றான்
குத்தளம்

தெரியாதவரைப் போல

கேட்கிறீர்களே? இவ்வகையில் தந்து மூலிகை கொண்டு வரப் பழையாறா ளவத்தியர் ஆள் அனுப்பியிருக்கிறாரா? தாங்கள்தான் ஆள் கொடுத்தது உதவினீர்கள் என்று கேள்விப்பட்டேனே? அது பொய்யா?"

குத்தனவ பல்லினால் உதட்டைக் கடித்துக் கொண்டான் பார்ப்பதற்கு முன்னால் மொக்கைப் போல் பல் வரிசை அழகா யிருந்தாலும் கடிக்கப்பட்ட சத்தினால்தான் வலிக்கத்தான் செய்தது. நலம்வேண்டியாக "நாவவோ நாவவ!" என்னும் பெருங் கோஷம் அச்சமயம் எழுந்தபடியால் அந்தப் பேச்சு அத்துடன் தடைப்பட்டது.

எந்தர சோழரின் வன்மையும் வனப் பும ஆயுளும் அரசும் வாழ்கென வாழத்திவிட்டு நாடகம் முடிவடைந்தது சபையோர் களைந்து ஆனந்தக் குதூகலத்தினால் ஆடக் கொண்டு தத்தம் வீடு சென்றார்கள் சிறுநரசர்களின் தேவிமார் களும் அவர்களுடைய பரிவாரங்களும் சென்றார்கள் பின்னர், சக்கரவர்த்தினி வானமகாதேவியும் மற்றுமுள்ள அரசன் மனைப் பெண்டிக்கும் சோழர் சூல தெய்வ மான தூக்கையமமன ஆலயத்துக்குப் புறப்பட்டார்கள்.

சுந்தர சோழர் உடல் நலம் எயதுமபடி மனையமானின் புதல்வி பல நோன்புகள் நோற்று வந்தார் தூர்க்கை அலகை கோயிலுக்கு அடிக்கடி சென்று அவர் பிரார்த்தனை செலுத்துவது உண்டு. நவராத்திரி ஒன்பது நாட்கள் ராத்திரியும் தூர்க்கை அம்மனுக்கு விசேஷ புஜனம் நடந்தன சக்கரவர்த்தியின் சுகத்தைக் கோரிப் பலிகள் இடப்பட்டன ஒவ்வொரு நாள் இரவும் மகாராணி கோயிலுக்குச் சென்று அகத்த ஜாம பூஜைக்குப் பிரதிநித்யபுது வழக்கம். அரசன்மனையின் மூத்த பெண்டிர் பலரும் மகாராணியுடன் ஆலயத்துக்குச் செல்வார்கள்.

இளம் பெண்களை தூக்கை சேலிக்கு அழைத்துப் போகும் வழக்கமில்லை பூசாரிகள் மீது சில சமயம் சந்தம வந்து அகோரமாக ஆடுவார்கள் சமயம் விளைந்த வரவாறுகளைச் சொல்லுவார்கள் இளம் பெண்கள் பயப்படக் கூடும் என்று அழைத்துப் போவதில்லை.

ஆனால் இளையபிராட்டியிடம், த

பயத்து கொள்வாய்" என்று சொல்லி நிறுத்த வாங்குத எதிர்பா உண்டு அந்த ஒன்பது தினம் தாயமார்களுடன் தந்த எய்யம் தூர்க்கை கோயிலுக்குச் சென்று அம்மனுக்குப் பிரதிநித்யனை செலுத்தி வந்தாள் இச்சமயங்களில் வானது தனிமாக அரசன்மனையில் இருக்க வேண்டி நேர்ந்தது.

பராந்தக தேவர் நாடகம் நடந்த அன்று இரவு வானதிலின் உள்ளம் உற்சாகத்து னால் பூரித்திருந்தது. தன் சூலத்து முன் னோர்கள் செய்த வீரச் செயல்களை அரசன் மேடையில் பார்த்து அவனுக்குப் பெருமீதம் உண்டாகியிருந்தது அத்துடன் இளவகை திணைவர நேர்ந்து கொண்டது சழப் போரில் இறந்த தன் தந்தையின் திணைவும், தந்தையின் மரணத்துக்குப் பழிவாங்கி வரச் சென்றிருக்கும் இள வரசரின் திணைவும் இடைவீடாமல் எழுந்தன தூக்கம் சிறிதும் வரவில்லை. கண்ணி மைகள் மூடிக் கொள்ள மறுத்தன இளையபிராட்டி ஆலயத்திலிருந்து திருப்பி வந்து அள்ளாய நாடகத்தைப் பற்றி அவனுடன் சிறிது நேரம் பேசிக் கொண்டிருந்தால் பிறகு தூக்கம் வரலாம். அதற்குமுன் நிச்சயமாக இல்லை.

வெறுமனே படுத்துப் புரண்டு கொண்டிருப்பதைக் காட்டிலும் அரசன்மனை மேன்மட்டத்தில் சுற்று உலாவி வரலாமே என்று தோன்றியது மேன்மட்டத்திலிருந்து பார்த்தால் தஞ்சை நகரின் காட்சி முழுவதும் தெரியும். தூர்க்கை ஆலயத்தைக் கூடப் பார்த்தாலும் பார்க்கலாம்.- இவ் விதம் என்னிப் படுக்கையை விட்டு எழுந்து சென்றால் அந்த அரசன்மனைக்கு வானது புதியவன்தான் ஆயினும் மேன் மட்ட திணை முற்றுத்தைக் கண்டுபிடிப்பது அவ்வளவு ஒன்றும் கஷ்டமாகிராது. நன் றெடுகப் பானத்களும் இருபுறமும் தூண் களும் தூங்கா விளக்குகளும் இருக்கும் போது என்ன கஷ்டம்.

பானதகள் சுற்றிச் சுற்றிச் சென்று கொண்டிருந்தன முன்னிரவில் ஜகஜ் ஜோதியாகப் பிரகாசித்த விளக்குள் பல அண்ணந்து விட்டன சில புனை குழந்து மூலகமாக ஒளி கந்தன ஆடகரது பானத மடுக்குகளில் தாதுமார்கள் படுத்தும சாயந்தும தூங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள் அவர்களை எழுப்பி வழி கேட்க

இஷ்டப்படி மன வானது மேலும் சென்று
கொண்டிருந்தான். அந்த அரணியைப்ப
பரிசுதகளுக்கது ஓர் ஓடிச் சென்றான்
போலத் தோன்றியது.

திடீர்வரையு, ஓர் காலம் போய் வந்து
தினமான துடக்க துடக்கத் தெரவித்தது.
வானத்திலுந் தோய்ந்ததன்மையால் அங்கு
உடம்பு நடுங்கியது அவநாட்டில் காவகம்
நின்ற இடத்திலேயே நின்றன.

மறுபடியும் அந்த அபயக துடக்க
"என்னைக் காப்பாற்றுவார் காரணம்
வல்லா?"

"ஆகா இது சக்கரவர்த்தியின் குரல்
போல. அல்லவா இங்கிருந்து' என்ன
ஆபத்தோ தெரியவில்லை. மே' உட்க
போயினே போனார்' அல்லது மேறு உட்க
வது இங்குமா' சக்கரவர்த்தியின் குரல்
வந்தது. பெயரடிர் அல்லவா' மே' உட்க
குச் சென்று வட்டாராக மே' சக்கரவர்த்தியு
காப்பாடுகதில்மா' நம் இடமில்லை. இங்கு
பார்க்கமா' ஆயினும் போய்ப் பார்க்கலாம்

நடுவிலு காவகனை மெதுவாக
எடுத்து வைத்து வானது மேலும்
சில அடிகள் நடந்தான் குரல் கீழே
விரிந்து வந்ததாகத் தோன்றியது. அந்த
இடத்தில் பார்க்கமா' பார்க்குது துளிர்த்து
பார்க்குதால் கீழே ஒரு விசாலமரம் மண்
மேல் தெரிகிறது. ஆகா' சக்கரவர்த்தியின்
சங்கடமென்றும் அல்லவா இது ஆய
அதோ சக்கரவர்த்தியைப் படுத்து நக்கிறா'
தன்னருந் தாண்டிப் படுத்து நக்கிறா' மேலும்
அவா ஏதோ புலம்புகாரா' என்னவென்று
கேட்கலாம்'

"அடிப்பார்வி' உண்மைதானாடி' நான்
உன்னையே கொன்றுவிட்டது உன்னையே
தான்' வேண்டி கொண்டு கொல்லவில்லை
ஆயினும் உன் சாவுக்கு தானாகவே கா
ளாம். அதற்கு என்ன செய்வது சொல்
விராய்' பார்க்குது இங்கு வந்தது ஆகா
இன்னமும் என்னவென விடாமல் காறு
தான் மே' உன் ஆரம்பத்துக்குச் சாத்த என்
படுத்து விட்டேன் பார்க்க' எனக்கு அமைதி கா
மாட்டாயா' என்ன பிரயாசத்தினால் செய்வ
வேண்டி மே' சொல்' அக்காரா' செத்து
விடுகிறேன் என்னவென விட்டுவிட்டு ஆகா'
என்னவா இன்னமும் உ' கொல்லவில்லை. குத்து
விடுகிறாயா' பார்க்குதில்லை. பார்க்குது நான்
என் உட்க மே' தாக்கத் தாக்கத் தெரிகிறார்

கா' என் மன வேண்டி நீ' துடக்க காப
பாற்றுவார் காரணம் இன்னவா'...போ'
மே' போய்விட்டு இன்னவா' போகாதே'
நான் என்ன செய்வ வேண்டி கொண்டு
கொல்லவில்லை. மே' இங்கு கொல்லாம
சாதித்து என்னவென வந்தகா' மே' வானவத்
நீங்குது ஏகாவது சொல்லிவிட்டு போ'

இந்த வானவர்த்தியை வானவர்த்தியை காவக
இடமில்லை. காப்பாற்றி விடுவது போல விழுந்
தான் அவநாட்டில் உச்சத்திலே ஓடுக உள்
ளவகால் வளையின் குத்துவது தன்னை
காப்பாற்றி கீழே குதித்து பார்க்குது
மண்ட பத்தில் காப்பாற்றும் அவநாட்டில்
பார்க்குது சொல் வளையின் பார்க்குது

சக்கரவர்த்தியுக்கு எதிரில் சற்றுத் தூரத்
தில் கா' சக்கரவர்த்தியை கொண்டு வந்தது
ஆகா பெண்ணின் சருவம் பதி உருவம்
தான் தெரிகிறது பார்க்குது பார்க்குது தான்
கீழேயும் அங்கு பார்க்குது மண்டபத்திற்
கது தெரிந்த வளையின் காத்த உருவம்
ஆ' பார்க்குது இன்னவா' பார்க்குது மே' பார்க்குது
அல்லவா இங்கிருந்து இது என்ன காவக'
காவக' பார்க்குது இன்னவா' உன்னையே
தான்' அதோ அந்தத் தான் மன்றலில்
வந்தது தான் மே' பார்க்குது பார்க்குது
தான்' அல்லவா' சந்தையிலுள்ள அவா
காவக' பார்க்குது இன்னவா' பார்க்குது
பார்க்குது விட்ட சக்கரவர்த்தி அப்படி
மேலும் பார்க்குது' உன்னையே கொள்
வது உன்னையே காற்று அவநாட்டில்
அதன் பொருள் என்ன'

காவக' பாற்று வானத்திலுந் தாக்கம் காற்றில்
போய் வந்தது தான் காவகத் தொடங்கியது.
இன்னவா' அங்கு அல்லவா' காவக
தொடங்கியது சந்த' இங்கு மடக்க
மன்றலில் கா' கா' கா' மே' கா' கா' கா'

பார்க்குது கா' கா' கா' கா' கா' கா' கா' கா'
அங்கு கா' கா' கா' கா' கா' கா' கா' கா'
தொடங்கி பார்க்குது தொண்டிற் பார்க்குது
விடுகது அல்ல படுத்து நகது அன்ற
மன்றலில் கா' கா' கா' கா' கா' கா' கா' கா'
வாறு. இவ்வேல நடக்க முடியாது.
காவக' முடியாது...

குத்தனவா பிரபலி கோவிலிலிருந்து
கிடை விடுகது போது வானில் அவள்
அவநாட்டில் சற்றுத் தூரத்தில் கா' கா' கா'
லில் உணர்வதற்குக் கட்டைபோல
விடப்படுகது கண்டான்

(தொடருக)

மொன்மொரிஸ் மொன்மொரிஸ்

பூர்வ கதை

இராஜரஹுசோழன் என்று சரித்திரத்தில் பிரசித்தி பெற்ற அருள்மொழி வம்மனின் தந்தை கந்தர சோழ சக்கரவர்த்தி நோயடைந்த தஞ்சை அரண்மனையில் படுத்த படுக்கையாகக் கிடந்தார் அருள்மொழி வம்மன் சுழந்தாடகம் சோழப் படை வளக்குத் தளபதி வலிதரூப மொர் நடத்தி வந்தான். கந்தர சோழரின் மூத்த புதல்வனான ஆதித்த கரிகாலன் காஞ்சியில் திருந்தான் அடுத்த படத்துக்கு உரியவன் என்று அவனுக்கு முன்னமே திணைபு பட்டம் கட்டியிருந்தது.

கந்தர சோழரின் பெரிய தந்தை சிலமுன் கண்டராதித்தருக்கு மதுராந்தகன் என்று ஒரு சூழலான் இருந்தான். கந்தர சோழருக்குப் பிறகு மதுராந்தகனோ படத்துக்கு வர வேண்டுமென்று சோழ சமராஜ யத்தில் செல்லுகின்ற பிராசுரர்கள் சிலர் கருதி அதற்கான பிரயத்தனமும் தொடங்கியிருந்தார்கள்.

தளபதிகாரி மெய்ய பழவேட்டையான், நஞ்சுக் கோட்டைத் தளபதி சின்னப் பழவேட்டையான், கடம்பூர் செங்கண்ணன் சம்பவனாவர், மழவடி மழவனாயர் முதலிய சிற்றரசர்களும் பெருந்தந்து ஆதிக்காரிகளும் வேங்குறிய பிரயத்தனத்தில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள்.

ஆதித்த கரிகாலன் காஞ்சியில் பொன் மாரிளக

கட்டினான். கந்தர சோழ சக்கரவர்த்தி காஞ்சிக்கு வந்து அங்குள்ள மாரிளகத்தில் சில காலம் தங்கி யிருக்க வேண்டும் என்று தந்தைக்கு ஓலை அனுப்பினான் திணைபுரனின் ஓலைவரனின் ஓலைவாய் எடுத்துக் கொண்டு வலவலையன் வந்தியத்தேவன் என்னும் இளம் வீரன் தஞ்சைக்குப் புறப்படான். வழியில் கடம்பூர் சம்பவனாயர் மாரிளக யில் ஓரிரவு தங்கிய போது ஆதித்த கரிகாலனுக்கு எதிரான சதிவாய்ப் பற்றித் தெரிந்து கொண்டான் அதனால் எடுக்கப்பட்ட சம்பவனாயரின் சூழலன் கந்தனாறு வந்தியத்தேவனுடைய பழைய நண்பன். கடம்பூருக்கு அருகில் வீரநாராயணபுரத்தில் ஆழ்வார்க்கடியான் நம்பி என்ற வீர எவந்தனவனான வலவலையன் சந்தித்தான். சம்பவனாயர் முனி

சையில் நடத்த சதியைக் கண்ட கதை அந்த வீர

அமர் கஸ்க

புறப்பட்டுச் சென்றதிலிருந்து குந்தவைப் பிராடிக் குப் பழையாறையில் இருப்பக் கொள்ளவில்லை. தஞ்சை யில் தஞ்சை கந்தர் சோழருக்கு அருகில் தான் இருப் பது அவசியம் என்று கருதிக் கொடுப்பவனார் இளவரசி வானதியுடன் தஞ்சைக்குச் சென்றாள் தஞ்சையில் நவாத்தியிக் கொண்டாட்டம் நடந்தது. ஒரு நாள் இரவு குந்தவையும் மற்ற ராணிகளும் தூக்கை ஆவனத்துக்குச் சென்றிருந்த போது வானதி

தனியாக அரண்மனையின் சுற்றி வந்தாள் கந்தர் சோழரின் பரிதாபக் குரல் அந்த நள்ளிரவில் "ஐயோ! உன்னை நான் கொன்றது உன்னைதான் அதற்கு என்ன செய்யக் கொள்கிறாள்?" என்று கூதரியதைக் கேட்டான். அவருக்கெதிரே நத்தினியைப் போன்ற ஒரு பெண் உருவம் திற்பனையும் கண்டான் அங்கிருந்து திருமயிச் செவ்வையில் நடைபாதையில் மூர்ச்சையற்று விழுந்தான்.

பதினாறாம் அத்தியாயம்

சுந்தர சோழரின் பிரமை

ம

று நாள் காலையில் சுந்தர சோழ சக்கர வர்த்தி 'தம அருமைக் குமாரினை அழைத்து வரச் செய்தார் ஏவலா ளர், தாதிமார், வைத்தி யர் அனைவரையும் தூரமாகப் போயிருக்கும படி கட்டளையிட்டார். குந்தவைவையத் தும் அருகில் உட்கார வைத்துக் கொண்டு அன்புடன் முதுகைத் தட்டிக் கொடுத்தார் அவர் சொல்ல விருமபிய னைச் சொல்ல முடியாமல் தத்தளிக் கிறார் எனபதைக் குந்தவை தெரிந்து கொண்டாள்

"அப்பா! என் பேரில் கோபமா?" என்று கேட்டாள்

சுந்தர சோழரின் கண்களில் கண்ணீர் துளித்தது.

"உன் பேரில் எதற்கு அமமா, கோபமா?" என்றார்

"நங்கள் கட்டளையை மீறித் தஞ் சாலுருக்கு வந்ததற்காகத்தான்"

"ஆமாம் என் கட்டளையை மீறி நீ வந்திருக்கக் கூடாது. இந்தத் தஞ்சாலுர் அரண்மனை இளம் பெண்கள் வசிப்ப தற்கு ஏற்றதல்ல. இது நேற்று இராத்திரி நடந்த சம்பவத்திலிருந்து உனக்கே தெரிந்திருக்கும்."

"எந்தச் சம்பவத்தைப் பற்றிச் சொல்

கிறீர்கள், அப்பா?"

"அந்தக் கொடுமபாளுர்ப் பெண் மூர்ச்சையடைந்ததைப் பற்றித்தான் சொல்லுகிறேன் அந்தப் பெண்ணுக்கு இப்போது உடம்பு எப்படியிருக்கிறது?"

"அவளுக்கு இன்னறக்கு ஒன்றுமே யில்லை, அப்பா! பழையாறையிலும அடிக்கடி இவள் இப்படிப் பிரக்னை இழப்பது உண்டு. கொஞ்ச நேரத்துக் கெல்லாம் சரியாகப் போய்விடும்."

"அவளை நீ கேட்டாயா, அமமா? இராத்திரி இந்த அரண்மனையில் அவள் ஏதேனும் கண்டதாகவோ, கேட்டதாகவோ சொல்லவில்லையா?"

குந்தவை சற்று யோசித்துவிட்டு, "ஆம், அப்பா! நாங்கள் எல்லாரும் தூக்கை ஆலயத்துக்குச் சென்றிருந்த போது அவள் தனியாக மேல் மாடத் துக்குப் போகப் பார்த்தாளாம். அப் போது யாரோ பரிதாபமாகப் புலம்பு வது போலக் கேட்டதாம். அது அவளுக்குப் பயத்தை உண்டாக்கியதாகச் சொன்னாள்" என்றாள்

"அப்படித்தான் நானும் நினைத் தேன், இப்போதேனும் அறிந்தாயா, குழந்தாய் இந்த அரண்மனையில் பேய் உலாவுகிறது. நீங்கள் இங்கே இருக்க வேண்டாம். போய்விடுங்கள்" என்று சுந்தர சோழர் கூறிய போது, அவர் உடல் நடுங்குவதையும் அவருடைய

வர்கள் வெறித்தபடி எங்கேயோ பார்ப
பனதபும் குந்தளவ கவனித்தாள்

"அப்பா! அப்படியானால தாங்கள்
உடம்பு உடம்பை எதற்காக உடம்பை உடம்பை
உடம்பை உடம்பை எதற்காக உடம்பை உடம்பை
உடம்பை உடம்பை எதற்காக உடம்பை உடம்பை
போயலி. லாமே இங்கு வத்தினால்
உங்கள் உடம்பு குணமாகியிருப்பதாக
வும் தெரியவில்லையே?" என்றாள்

சக்கரவர்த்தி துபரம சோவந்த புன
னாக புரிந்து, "என் உடம்பு இனிமேல்
குணமாவது ஏது? அந்த ஆசை எனக்கு

கொஞ்சமும் இடையாது!" என்றார்

"அப்படி ஏன் திராசை அடைய
வேண்டும்? உடம்பை உடம்பை எதற்காக
உடம்பை உடம்பை எதற்காக குணப்படுத்த
முடியும் என்று சொல்கிறார்

அவர் சொல்வதை நம்பி நீயும்
உடம்பை உடம்பை எதற்காக உடம்பை உடம்பை
உடம்பை உடம்பை எதற்காக உடம்பை உடம்பை
கொள்ளியபட்டேன் மகனே! என் பேரில்
உனக்குள்ள பாசத்தை அது காட்டு
விறது.

"தந்தையிடம் மகள் பாசம் கொண்

பிடுப்பது தவறா, அப்பா"

"அதில் தவறு இல்லை, இப்படிப்பட்ட வாஞ்சையுள்ள புதல்வியைப் பெற்றேனே அது என் பாக்ஷியம். இவ்வகையிலிருந்து மூலிகை கொண்டு வர நீ ஆள் அனுப்பியதிலும் தவறில்லை. ஆனால் இவ்வகையிலிருந்து மூலிகை வந்தாலும் சரி, சாவகத தீவிலிருந்து வந்தாலும் சரி, தேவலோகத்திலிருந்து அமுதமே வந்தாலும் சரி, எனக்கு உடம்பு இந்த ஜன்மத்திலே குணமாகப் போவதில்லை."

"ஐயையோ! அப்படிச் சொல்லாதீர்கள்!" என்றாள் இளவரசி

"என் கட்டளையையும் மீறி நீ இங்கு வந்தாயே, அம்மா! அதற்காக உண்மையில் மரித்தேன் அடைகிறேன் ஒருநாள் என் மனத்தைத் திறந்து உள்ளிடும் உண்மையைச் சொல்லிவிட வேண்டும் என்று என்னியி ருந்தேன் அதற்கு இப்போது சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. சொல்கிறேன், கேள்! உடம்பைப் பற்றிய விபரத்தியாறிருந்தால் மூலிகை மருந்துகளினால் தீரும் என்னுடைய நோய் உடம்பைப் பற்றியதல்ல மனக்கவனங்களுக்கு மருந்து ஏது!"

"தந்தையே! மூன்றுலகம் ஆளும் சக்கரவர்த்தியாகிய தங்களுக்கு அப்படி என்ன தீராத மனக்கவலை இருக்க முடியும்?"

"கலிகளுடைய அதிகயோக்தியான கற்பனைவைய நீயும் சொல்கிறாய் சூழந்தாய்! நான் மூன்று உலகம் ஆளும் சக்கரவர்த்தியல்ல, ஓர் உலகம் முழுவனதையும் ஆளுகிறவனும் அல்ல உலகத்தில் ஒரு மூலையில் ஒரு சிறு பகுதி என் இராஜ்யம். இதன் பாரதந்தயே என்னால் சுமக்க முடியவில்லை..."

"தாங்கள் ஏன் சுமக்க வேண்டும், அப்பா? இராஜ்ய பாரதந்தை சுமப்பதற்குத் தகுந்தவர்கள் இல்லையா? மணி மணியாக இரண்டு புதல்வர்கள் தங்களுக்கு இருக்கிறார்கள் இருவரும்

இரண்டு சிங்கக் குட்டிகள் வீராதி வீரர்கள் எப்படிப்பட்ட பாரதந்தையும் தாங்கக் கூடியவர்கள்..."

"மகனே! அதை நினைத்தால்தான் எனக்கு தென்க பகீர் என்கிறது உன் சகோதரர்கள் இருவரும் இளமையில்லா வீரர்கள்தான். உன்னைப் போலவே அவர்களையும் கண்ணுக்குக் கண்ணாக வளர்த்தேன் அவர்களுக்கு இந்த இராஜ்யத்தைக் கொடுத்தால் தன்மை செய்கிறவனாவேனா என்று சந்தேகப்படுகிறேன் இராஜ்யத்துடன் பொய்தொரு சாபக்கேடையையும் அவர்களிடம் ஒப்பளித்துவிட்டுப் போவது நல்லதென்று சொல்லாயா?"

"அப்படி என்ன சாபக்கேடு இருக்க முடியும் இந்த ராஜ்யத்திற்கு? புறாவைக் காக்க சனதஸ்ய அளித்த சிபியும் கன்றுக்குட்டிக்காக மகண்ண அளித்த மருந்திச சோழரும் நம் குலத்து முன்னோர்கள் கரிகால் வளவரும் பெருநற் கிள்ளியும் இந்த ராஜ்யத்தை ஆண்டவர்கள் திருமணியில் தொண்ணூற்றும் ஆயுட்புள் சுமந்த வீர வீரையாவய சோழர் இந்தச் சிமமாதனத்தில் வீற்றிருந்தார்களே! நீதி தீர்த்தில நூற்றியெட்டு ஆவடிங்கள் எடுப்பித்த ஆதித்த சோழரும், சிற்றம்பலத்துக்குப் பொன் வேயத்து பொன்னம்பலமாக்ஷிய பராந்தகரும் இந்த ராஜ்யத்தை விஸ்தரித்தார்கள். அவ்வே சிவம எனக் கண்டு, அன்பும் சிவமும் தாமையாக வீற்றிருந்த கண்ட ராதிக்கர் அரக புரித்த தர்ம மகா ராஜ்யம் இது. இப்படிப்பட்ட ராஜ்யத்திற்குச் சாபக்கேடு என்ன இருக்க முடியும்? அப்பா! தாங்கள் ஏதோ மனப் பிரமை யில் இருக்கிறீர்கள் இந்தத் தஞ்சாவூர் கோட்டையை விட்டுத் தாங்கள் புறப்பட வேந்தால..."

"நான் இவ்விடம் விட்டுப் புறப்படால் அடுத்த கணம் என்வ ஆகும் என்று உள்க்குத் தெரியாது! அழகிய பழையாறையை விட்டு இந்தத் தஞ்சைக்

கோட்டையாகிய சிற்றூரில் நான் சந்தோஷத்துக்காக இருக்கிறேன் என்று கருதுகிறாயா? குந்தவை' நான் இங்கே இருப்பதனால் இந்தப் பழம் பெரும சோழ ராஜ்யம் சிவனாபின்னமாகாமல் காப்பாற்றி வருகிறேன் நேற்றிரவு நாடகம் ஆடிக் கொண்டிருந்தபோது என்ன நடந்தது என்பதை யோசித்துப் பார்' நிலா மாடத்தின் முகப்பிலிருந்து நான் எல்லாவற்றையும் கவனித்துக் கொண்டு இருந்தேன் நாடகத்தை நடுவில் நிறுத்தி விடலாமா என்று கூடத் தோன்றியது.."

"தந்தையே' இது என்ன? நாடகம் மிக நன்றாக இருந்ததே! சோழ குலப் பெருமையை எண்ணி என் உன்னம் பூரித்ததே! எதற்காக நிறுத்த விருமயினீர்கள்? நாடகத்தில் எந்தப் பகுதி தங்களுக்குப் பிடிக்காமலிருந்தது?"

"நாடகம் நன்றாகத்தானிருந்தது, மகனே! அதில் ஒரு குற்றமும் நான் காணவில்லை. நாடகம் பார்த்தவர்களின் நடத்தைப்பற்றியே சொல்கிறேன், கொடுமபாளாளுர் கட்சியும் பழுவேட்டையார் கட்சியும் எழுப்பிய போட்டி கோஷங்களை நீ கவனிக்கவில்லையா?"

"கவனித்தேன், அப்பா!"

"நான் ஒருவன் இங்கு இருக்கும் போதே இவர்கள் இப்படி நடந்து கொள்ளுகிறார்களே! நான் இல்லாவிட்டால் என்ன ஆகும் என்று சித்தித்துப் பார்' நான் தஞ்சாவூரை விட்டுக் கிளம்பிய தட்சணமே இரு கட்சியாருக்குள் ஏழை சண்டை மூளும், கிருஷ்ண பரமாத்மாவின் சந்ததிகள் ஒருவரையொருவர் தாக்கிக் கொண்டு அழிந்தது போல் இவர்களும் அழிவார்கள் இவர்கள் அழியும் போது இந்த மகாசாம்ராஜ்யமும் அழித்து விடும்.."

"அப்பா! தாங்கள் இந்தச் சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் சர்வாதிகாரச் சக்கரவர்த்தி, பழுவேட்டையார்களும் சரி, கொடுமபாளார் வேளிரும் சரி, தங்கள்

காலால இடத்தைத் தவையால் செயலக் கடமைப்பட்டவர்கள். அவர்கள் அத்துமீறி நடத்தால் அவர்களுடைய அழிவை அவர்களே தேடிக் கொள்ளுகிறார்கள் தாங்கள் ஏன் கவலைப்பட வேண்டும்?"

"மகனே! சென்ற நூறு வருஷமாக இந்த இட குலத்தாரும் சோழ சாம்ராஜ்யத்துக்கு இணையில்லா ஊழியம் செய்கிறார்களா அவர்களுடைய உதவியின்றிச் சோழ ராஜ்யம் இப்படிப் பலிபெருகியிருக்க முடியுமா? அவர்கள் அழிந்தால் இராஜ்யத்துக்கும் அது பலவீனத்தானே?"

"அப்பா! அந்த இரு கட்சியில் ஒரு கட்சிக்காரர்கள் தங்களுக்கு விரோதமாகச் சதி செய்யும் துரோகிகள் என்று தெரிந்தாலு.."

சுந்தரசோழர் குந்தவையை வியப்போடு உற்றுப் பார்த்து, "என்ன மகனே, சொல்கிறாய்? எனக்கு விரோதமான சதியா? யார் செய்கிறார்கள்?" என்று கேட்டார்

"அப்பா! தங்களுடைய உன்னம் வாய் ஊழியர்களாக நடத்து வருகிறவர்கள் சிலர் தங்களுக்கு எதிராக இரகசியச் சதி செய்கிறார்கள் தங்களுடைய புதல்வர்களுக்குப் பட்டமில்லாமல் செய்து விட்டு, வேறொருவருக்குப் பட்டம் கட்டிச் சதி செய்து வருகிறார்கள்.."

"யாருக்கு? யாருக்கு? மகனே! உன் சகோதரர்களுக்குப் பட்டம் இவ்வளவு யென்று செய்துவிட்டு வேறு யாருக்குப் பட்டம் கட்டப் பார்க்கிறார்கள்?" என்று சுந்தர சோழ சக்கரவர்த்தி பரபரப்புடன் கேட்டார்

குந்தவை மெல்லிய குரலில், "சித்தப்பா மதுராத்தகனுக்கு அப்பா! நீங்கள் நோய்ப் படுக்கையில் படுத்திருக்கையில் இவர்கள் இப்படிப் பயங்கரமான துரோகத்தைச் செய்கிறார்கள்.." என்றான்

கடனே சுந்தர சோழர் சுற்றுநிமிர்ந்து உட்கார்ந்து, "ஆகா! அவர்களுடைய முயற்சி மட்டும் பலித்தால் எவ

வனவு நயநாயிக்கும?" என்றார்

குந்தவைக்குத் தாக்கொளிப் போட
டது

"தந்தையே! இது என்ன, தாங்கள்
பெற்ற புதல்வர்களுக்குத் தாங்களே
சத்துரு ஆவீர்களா?" என்றான்

"இவ்வளவு ஏன் புதல்வர்களுக்குத் தான்
சத்துரு இவ்வளவு அவர்களுக்கு நமஸம்
செய்யவே விழாபுகிறேன் இந்தச் சாபக்
கேடு உள்ள ராஜ்யம் அவர்களுக்கு
வேண்டியதுவலை. மதுராந்தகன் மட
டும் சம்மதித்தான்."

"சித்தப்பா சமயநியாயத்தை என்ன?
திவ்யமாகச் சம்மதிக்கிறார் நான்கு
பட்டங்கடிக் கொள்ளச் சித்தமாயிருக்
கிறார் அமராதிரி தாங்கள் செயல்ப
பொகிறீர்களா? என நமையவின் சம
மதம் கேட்க வேண்டாமா?"

"ஆம், ஆதித்த கரிகாலன்ைக் கேட்க
வேண்டியதுதான் அவ்வளவு கேட்டால்
மட டும் போதாது உன் பெரிய பாட்டி
சம்மதிக்க வேண்டும்."

"பின்னைக்குப் பட்டம் கட்டினால்
தாயார் வேண்டாம் என்று சொல்
வாளா?"

"ஏன் சொல்ல மாட்டான்? உன்
பெரிய பாட்டியுடன் இதனை நான்
பழகியும் நீ அவரை அறிந்து கொள்ள
வில்லையா? செம்பியன் மாதேவியின்
வதபுறுத்தலின்மீது தான் அன்று
சொல்லாம ஏதேனாவது ஆதித்தனுக்குத்
இனவரகப் பட்டம் கட்டினேன். குந்
தவை! உன் பெரிய பாட்டிக்கு உன்
பெரிய மிக்க அன்பு உண்டு நீ அவரி
டம் நயமாகச் சொல்லி மதுராந்தகனுக்
குப் பட்டம் கட்டுவதற்குச் சம்மதம்
வாங்கிவிடு"

குந்தவை திகைத்துப் போய்
பேசாமலிருந்தாள்

"பிறகு காஞ்சிக்குப் போ! அங்கே
உன் அண்ணன் ஆதித்த கரிகாலனிடம்
சொல்லி, இந்தச் சாபக்கேடு வாயந்த
இராஜ்யம் எனக்கு வேண்டாம் என்று

சொல்லுமபடி சொதுவிடு மதுராந்த
கனுக்கே பட்டம் கட்டிவிடுவோம்
புதுதாயம் எல்லாம் சாபம் தீங்கி நம்
மதீயாக இருக்கலாம் என்றார் சக்கர
வர்த்தி

"அப்பா! அடிக்கடி சாபம் என்கிறீர்
களை' என்றச் சாபத்தைச் சொல்கிறீர்
கள்?" என்று குந்தவை கேட்டாள்

"மகளை! பூர்வ ஜன்மம் என்று சொல்
கிறார்களே அளத நீ ஸ்புலிறாயா பூர்வ
ஜன்மத்தின் தீண்டல்கள் இந்த ஜன்மத்
துவ சில சமயம் வந்தன என்கிறார்களே
அதில உனக்கு நம்பிக்கை உண்டா?"

தந்தையே! அவ்வெல்லாம் பெரிய
விஷயங்கள் எனக்கென்ன தெரியும்,
அந்த விஷயங்களைப் பற்றி?"

"மகா விஷ்ணுவின் பத்து அவதாரங்
களைப் பற்றிச் சொல்கிறார்களே! புது
பகவான் களைச் சொல்கிறாருக்கு முன்
னால பல அவதாரங்கள் பத்தத்தாகச்
சொல்லுகிறார்களே! அந்த அவதாரங்
களைப் பற்றிய பல அழகான கதைகள்
சொல்கிறார்களே"

"கேட்டிருக்கிறேன், அப்பா!"

"அவர்களுக்கும் அவதார புருஷர்களுக்
கும் அப்படியெல்லாம் சாதாரண மனி
தர்களுக்கு மட்டும முற்பிறவிகள் இல்
லாமலிருக்குமா?"

"இருக்கலாம், அப்பா!"

"சில சமயம் எனக்கும் பூர்வ ஜன்ம
தீண்டல்கள் வந்திருக்கலாம், மகளை! அவற்
ரைக் கறித்து இதுவாழ்வில் மாரிட்டு நாம்
சொல்லவில்லை. சொன்னால் யாரும்
நம்பவும் மாட்டார்கள், புரிந்து கொள்
ளவும் மாட்டார்கள், எனக்கு உடல
தொட்டன் சித்தப் பிரமையம் பிடித்
தி ஸாதாகச் சொல்வார்கள் வைத்தியர்
களை அழைத்து வந்து கொந்தரவு
கொடுப்பது போதாது என்று மந்திரீசர்
களைமும் அழைத்து வரத் தொடங்கு
வார்கள்..."

"ஆம், தந்தையே! இப்பொழுது சிலர்
அப்படிச் சொல்கிறார்கள் தங்கள்

தேவியே உதந்துவததினாலே தீராதது
மாதந்தி சீதர்களால் அழிந்துக்கொண்டது
அவர்களுக்கள்

"பரிசுத்தமாய் நீ அப்படி யெவ்வாறும்
நீளானதாக மரட்டா மேல் நான் சொல்
வனதாக சீதகுமாரிக்குச் சீராகக் கொடு
மா மேல் உனக்குச் சக்கரவர்த்தி

சீதனாக வேண்டியது, அப்பா
ய் நுகர்ந்தாலும் மனம் உயர்வதில்
தீராததுதான் என்று எனக்குத்
தெரியாதது. தங்களுள் பார்த்து
கொள்ளுமிடம் வேண்டியது என்று

தந்தையே கூறினாள்

அவருடைய

கண்ணில் நீ

மல்கிற்று

எனக்கு தெரியும மகளே' அத
னாலேதான் மறு மாரிடமும் சொல்
வாததை உன்னிடம் சொல்கிறேன்
என்னுடைய புர்வ ஜன்ம நினைவு,
களில் திலவற்றைச் சொல்லுகிறேன்
கேள்!" என்றார் கந்தர சோழர்

வாலிபன் ஒருவன் ஒளிந்து கொண்டிருந்த
தான் சற்றுத்தாரத்தில் கடலில் பாய
மரம் விரித்துச் சென்று கப்பல் ஒன்றை
உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்
அது மனநிலை மாற்றிய பார்த்துக்
கொண்டு நின்றான் பிறகு, "அப்பா
பிள்ளைதோம்" என்று சொல்லிக் கிட
டான்

நா

ஓபுறமும் கடல் குழந்தை ஓர்
அழகிய இஷ அந்த இடத்தில் எய்
கெங்கும் பச்சை மரங்கள்
மணம் வளர்ந்திருந்தன மரங்கள் இவ்
வாத இடங்களில் நெருங்கிய
புதர்களாயிருந்தன, கடற்கரை
யோரத்தில் ஒரு புதரில்

அந்த வாலிபன் இராஜகுலத்தில் பிறந்தவன் ஆனால் இராஜ்யத்துக்கு உரிமையுள்ளவன் அவன் இராஜ்யம் ஆளும் ஆசையும் அவனுக்குக் கிடையாது. அவனுடைய தகப்பனாருக்கு முன்னால பிறந்த மூன்று சகோதரர்கள் இருந்தார்கள் ஆகையால் இராஜ்யம் ஆளுவதைப் பற்றி அவன் கனவிலும் நினைக்கவில்லை. ஆசை கொள்ளவும் இல்லை. கடல கடந்த நாட்டுக்குப் போருக்குச் சென்ற சைன்யத்தோடு அவனும் போனான் ஒரு சிறிய படை யின் தளபதி அவனுக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்தது போரில் அவனுடைய சைன்யம் தோல்வியுற்றது. கணக்கற்றவர்கள் மாண்டார்கள் வாலிபன் தளபதி வகித்த படையிலும் எவ்வோரும் மாண்டார்கள். அந்த வாலிபனும் போரில் உயிரை விடத் துணிந்து எவ்வளவோ சாஹஸ்ச் செயல்கள் புரிந்தான் ஆனாலும் அவனுக்குச் சாவு நேரவில்லை தோற்று ஓடிய சைன்யத்தில் உயிரோடு தப்பிப் பிழைத்தவர்கள் துறைமுகத்துக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள் திருமயித் தாய் நாடு செல்லுவதற்கு அவர்கள் ஆவத்தமாளராக திருமயிப் போவதற்கு அந்த வாலிபன் மட்டுமே விரும்பவில்லை. தன் கீழிருந்த படை வீரர்கள் அனைவரையும் பறி கொடுத்து விட்டு அவன் தாய்நாட்டுக்குத் திருமயிச் செல்ல விரும்பவில்லை. அவனுடைய குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மகா வீரர்கள் எனப் புகழ் பெற்றவர்கள். அந்தப் புகழுக்குத் தன்னால் அபகிர்ந்தி நெருவதை அவன் விரும்பவில்லை ஆகையால், கப்பல் போய்க் கொண்டிருந்தபோது, சுற்றுத் தூரத்தில் அழகிய தீவு ஒன்று தெரிந்தபோது, வாலிபன் மாற்ற யாரும் அறியாமல் கடலில் மெள்ளக் குதித்தான் நீதிக்குக் கொண்டே போய்த் தீவில் கரை ஏறினான் கப்பல் கண்ணுக்கு மறையும் வரையில் காத்திருந்தான் பிறகு ஒரு மரத்தின் மேல் ஏறி அதன் அடிச்சிண்டையில் உட்கார்ந்து

கொண்டு சுற்றும் முற்றும் பார்த்தான் அந்தத் தீவின் அழகு அவன் மனத்தைக் கவர்த்தது. ஆனால் அத் தீவில் மனித சஞ்சாரமே இல்லை என்று தோன்றியது அச்சமயம் அது ஒரு குறையென்று அவனுக்குத் தோன்றவில்லை. அவனுடைய உற்சாகம் மிகுந்தது. மரக்கிளை யில் சாய்ந்து உட்கார்ந்தபடி வருங் காலத்தைப் பற்றிப் பகற் களவுகள் கண்டு கொண்டிருந்தான்

திடீரென்று மனிதக் குரலில், கூதுவும் பெண் குரலில், ஒரு கூச்சல் கேட்டது திருமயிப் பார்த்தான். இளம்பெண் ஒருத்தி கூச்சலிட்ட வண்ணம் ஓடிக் கொண்டிருந்தாள் அவளைத் தொடர்ந்து பயங்கரமான கரடி ஒன்று ஓடியது அவள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே கரடி மேலும் மேலும் அந்தப் பெண்ணை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது இருவருக்கும் இடையிலே இருக்க தாரம குறுகிக் கொண்டிருந்தது வேறு யோசனை ஏனும் செய்வதற்கு அப்போது நேரம் இருக்கவில்லை வாலிபன் மரக் கிளையிலிருந்து பொத்தென்று கீழே குதித்தான் மரத்தில் தான் சாத்தி யிருந்த வேலை எடுத்துக் கொண்டு ஓடினான். கரடி அந்தப் பெண்ணை நெருங்கி அதன் பயங்கரமான கரல் நகங்களை அவன் கழுத்தில் வைப்பதற்கு இருந்தது. அச்சமயத்தில் குறி பார்த்து வேலை ஏறித்தான், வேலை கரடியைத் தாக்கியது கரடி லீல என்று ஏழுவகமும் கேட்கும்படியான ஒரு சத்தம் போட்டுவிட்டுத் திரும்பியது பெண் மிழைத்தாள். ஆனால் வாலிபன் அபாயத்துக்குள்ளானான் காயப்பட்ட கரடி அவனை நோக்கிப் பாய்ந்தது வாலிபனுக்கும் கரடிக்கும் துவந்த யுத்தம் நடந்தது கடைசியில் அந்த வாலிபனே வெற்றி பெற்றான்

வெ

ற்றியடைந்த வாலிபனுடைய கண்கள் உடனே தாஸாபுற மும் தேடின. எதைத் தேடின

என்பது அவ
னுக்கே முதலில்
தெரியவில்லை. அப்பறம் சட்டென்று
தெரிந்தது அவன் கண்கள் தேடிவ
பெண், சரபந்து வளைந்து குறுக்கே
பின்னால், அதன் பெரிம் சரபந்து
கொண்டு நின்றான். அவன் கண்களில்

விடப்படிம முதலில் மலிந்தியும்
குடியிருப்பிருந்தன அவன் காதல
வாழும் பெண், உலகத்து நாகரிக
வாழ்க்கையை அறியாதவன் என்று
அவனுடைய தோற்றமும் உடைபடி
தெரிவித்தன. ஆனால் அவனுடைய
அழகுக்கு உலகம் சொல்ல இந்த உல
கம் பெண் பெண் பெண் பெண்
பெண் பெண் பெண் பெண் பெண்
அந்தப் பெண்
அங்கு நின்றுருந்த காட்சி, ஒப்பற்ற

ஆற்றல் படைத்த ஒவியக் கலைஞன் ஒருவன் தீட்டிய சித்திரக் காட்சியாகத் தோன்றியது. அவன் உண்மையில் ஒரு பெண்ணாக இருந்தாலும் இந்த உலகத்துப் பெண்ணாக இருக்க முடியாது என்று அந்த வாலிபன் கருதினான். அருகில் நெருங்கினான் ஆனால் அவன் எதிர்பார்த்ததுபோல அவன் மாயமாய் மறைந்து விடவில்லை. எதிர்பாராத விதமாக அவன் ஓட்டம் பிடித்து ஓடினான் சற்று அவளைப் பின் தொடர்ந்து ஓடிய பார்த்தான் பிறகு நின்று விட்டான் அவன் மிகக் களைப்புற்றிருந்த படியால் மானின் வேகத்துடன் ஓடிய அந்தப் பெண்ணைத் தொடர்ந்து அவளால் ஓடவும் முடியவில்லை. மேலும், ஒரு பெண்ணைத் தொடர்ந்து ஓடுவது அநாகரிகம் என்றும் அவன் எண்ணினான். இந்தச் சிதிய் தீவிலேதான் இவள் இருக்க வேண்டுமா? மறுபடியும் பார்க்காமலா போகிறோம்? என்று கருதி நின்று விட்டான் கடற்கரையோரமாகச் சென்று தென்னிய மணலில் படுத்துக் கொண்டு களைப்பாற்றினான் அவன் எதிர்பார்த்தது விண் போகவில்லை சற்று நேரத்துக்கெல்லாம் அந்தப் பெண் தீவுப் பி வந்தான் தன்னுடன் ஒரு வயோதிகனான மனிதனையும் அழைத்து வந்தான் வந்தவன் இவங்கைத் தீவின் கடற்கரையோரத்திலு வாழந்து மீன் பிடித்துப் பிழைக்கும் 'கரைவர்' என்னும் வகுப்பைச் சேர்ந்தவன் என்று தெரிந்தது அவன் மூலமாய் அவ்வாலிபன் ஒரு முக்கியமான உண்மையைத் தெரிந்து கொண்டான் அதாவது அந்தப் பெண் தக்க சமயத்தில் அவனுடைய உயிரைக் காப்பாற்றினாள் என்று அறிந்தான் அவன் மரகதின்மீன் மேல் உட்கார்ந்து கடலையே கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டிருந்தபோது கரடி ஒன்று அவன் பின்பக்கமாக வந்து அவளை உற்றுப் பார்த்தது பிறகு மரகதின் மேல் ஏறத் தொடங்கியது.

இதையெல்லாம் அந்தப் பெண் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் கரடியை வேறு திசையில் இழுப்பதற்கும் அந்த வாலிபனை எச்சரிக்கை செய்வதற்கும் அவன் அஸ்விதம் கூச்சலிட்டான் கரடி மரத்தின் மேல் ஏறுவதை விட்டு அவளைத் தொடர்ந்து ஓடத் தொடங்கியது.

தைக் கேட்டதும் அந்த வாலிபனுக்கு எப்படியிருந்திருக்குமென்று சொல்லவும் வேண்டுமா? தன்னைக் காப்பாற்றிய பெண்ணுக்கு அவன் தன் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டான் ஆனால் அவளோ ஒரு வார்த்தையும் மறுமொழியாகச் சொல்லவில்லை. அவளிடம் வாலிபன் கூறியதற்கெல்லாம் அவளுடைய வந்த மனிதனை மறுமொழி சொன்னான் இது வாலிபனுக்கு முதலில் விவப்பாபிடுத்தது உண்மை இன்னதென்று அறிந்ததும் விவப்பு மறைந்தது அந்தப் பெண் பேசத் தெரியாத உண்மை அவளுக்குக் காதும் கேளாது என்று அறிந்து கொண்டதும் அவ்வாலிபனுடைய உண்மை கனிந்து உருகியது அதனால் அந்தப் பெண்ணிடம் அவனுடைய பாசம் படைக்காகியது. பாசம் வளர்ந்து தழைப்பதற்குச் சூழ்நிலையும் சந்தர்ப்பமும் துணை செயதன காலு கேளாததும் பேசத் தெரியாததும் ஒரு குறைவாகவே அவ்வாலிபனுக்குத் தோன்றவில்லை வாயினால் சொல்ல முடியாத அற்புதமான உண்மைகளையும் அந்தாவக இரகசியங்களையும் அவனுடைய கண்களைத் தெரியப்படுத்தின அந்த நயன் பாணைக்கு கடான் பாணை இந்த உலகத்தில் வேறு என்ன உண்டு? அது பீராவே காலு கேளாததற்கு காரக அவருள்ள வநாசிலின் உணர்ச்சி அதிகமாய் சக்தி வாய்ந்ததாயிருந்தது அடர்ந்த காட்டின் மத்தியில் வெகு தூரத்தில் மறைந்திருக்கும் காட்டு மிருகம் இன்னதென்பதை அவனுடைய

முசுர்தஸ் சக்தியைக் கொண்டே கண்டு பிடிக்க அவனால் முடிந்தது. ஆனால் இதெல்லாம் என்னத்திற்கு? இருதயங்கள் இரண்டு ஒன்று சேர்ந்து விட்டால், மற்ற புலன்களைப் பற்றி என்ன கவலை? அந்த வாலிபனுக்கு அத்தீவு சொர்க்க பூமியாகவே தோன்றியது. நாட்கள், மாதங்கள், வருஷங்கள், - இவ்விதம் சென்றன, எத்தனை நாள் அவலது வருஷம் ஆயிற்று என்பதைக் கணக்குப் பார்க்கவே அவன் மறந்து விட்டான்.

வா

லிபனுடைய இந்தச் சொர்க்க வாழ்வுக்குத் திடீரென்று ஒருநாள் முடிவு நேர்ந்தது.

கப்பல் ஒன்று அந்தத் தீவின் அருகில் வந்து நின்றது. அகிலிருந்து படிகிலும் கடலு மரங்களிலும் பலர் இறங்கி வந்தார்கள் அவர்கள் யார் என்று பார்க்க வாலிபன் அருகில் சென்றான். தன்னைத் தேடிச் கொண்டு தான் அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள் என்று அறிந்தான் அவனுடைய நாட்டில் எதிர்பாராத திகழ்ச்சிகள் பல நடந்து விட்டன. அவனுடைய தந்தைக்கு மூத்த சகோதரர்கள் இருவர் இறந்து போய் விட்டார்கள் இன்னொருவருக்குப் புத்திர சந்தானம் இல்லை. ஆனகயால், ஒரு பெரிய சாம்ராஜ்யம் அவனுக்காகக் காத்திருக்கிறது என்று தெரிந்து கொள்ளுபான். அவனுடைய உள்ளத்தில் ஒரு பெரிய பூசல் ஏற்பட்டது. அந்த அழகிய தீவையும் அனைச் சொர்க்க பூமியாகவிய ஊமைப் பெண்ணையும் விட்டுப் போக அவனுக்கு மனமில்லை. அதே சமயத்தில் ஊரையும் உற்றார் உறவினரையும் பார்க்கும் ஆசை ஒரு பக்கத்தில் அவனைக் கவர்ந்து இழுத்தது. அவன் பிறந்த நாட்டை நாலாபுறமும் அபாயம் சூழத்திருக்கிறதென்றும் அறிந்தான் வந்த பேரினையின் முழக்கம் மிக மிகத் தொலைவிலிருந்து அவன் காதுில் வந்து

கேட்டது. இது அவன் முடிவு செய்வதற்குத் துணை செய்தது. "திருமயி வருகிறேன் என கடமையை நிறைவேற்றி விட்டு வருகிறேன்" என்று அப பெண்ணிடம் ஆயிரம் முறை உறுதி மொழி கூறிவிட்டுப் புறப்படடான். காட்டில் பிறந்து வளர்ந்த அந்த ஊமைப் பெண் நாட்டிலிருந்து வந்திருந்த மனிதர்களுக்கு மத்தியில் வருவதற்கே விருமபலிக்ளை, வாலிபன் படகில் ஏறியபோது அவன் சற்றுத் தூரத்தில் அந்தப் பழைய வளைத்த தென்னை மரத்தின் மேல் உட்கார்ந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவளுடைய இரு கண்களும் அப்போது இரண்டு கண்ணீர்க் கடலாகவாக வாலிபனுக்குத் தோன்றின ஆயினும் அவன் தன் மனத்தைக் கவ்வாகச் செயது கொண்டு படகில் ஏறிச் சென்று கப்பலை அடைந்தான்...

66

ந்தனை' அந்த வலைஞர் குலப் பெண் அப்படி நின்று பார்த்துக் கொண்டிருந்தாளே, அந்தக் காட்சியின் நினைவு, அடிக்கடி என் மனக்கண் முன் தோன்றிக் கொண்டிருக்கிறது. எவ்வளவு மறத்தாலும் மறக்க முடியவில்லை. அனைத் காட்டிலும் சோகமான இன்னும் ஒரு காட்சி, நினைத்தாலும் குலை நடுங்கும் காட்சி அடிக்கடி தோன்றிக் கொண்டிருக்கிறது. இரவிலும் பகலிலும் உறங்கும் போதும் விழித்திருக்கையிலும் என்னை வருத்தி வேதனைப்படுத்துகி் கொண்டிருக்கிறது அனதயம் சொல்லட்டுமா?" என்று கந்தர சோழர் தம் அருளம் மகனிடம் பார்த்துக் கேட்டார்.

உருக்கத்தினால் தொண்டை அடைத்துத் தழுதழுத்த குரலில், கந்தர சோழரின் அருளமக் குமாரி, "சொல் லுங்கள், அப்பா" என்றாள்.

(தொடருமா)

வான்விழம் சஸ்வஸ

பதினேழாம் அத்தியாயம்

மாண்டவர் மீள்வதுண்டோ?

நுவனரக்கும் சத்திர
சொழா வெறு யாசீரா
ஒரு மன்றாம மணி
கனைய பறந்த சொல்லு
பேரலச சொல்லிக
கொண்டு வந்தார். இப்
போது தமமுண்டய காமுக

னைய நு ந்த வாலாறாகவே சொல்லாத
தொடங்கினார்

என அருளம் மகனே! சாதாரணமாக
ஒரு தகப்பன் தன் மகனிடம் சொல்லக்
கூட ஏன் விஷயத்தை இன்று நான் உனக்
குக் சொல்லிறேன் இதுவரை யாரிடமும்
என மனதிலேத் திறந்து சொல்லாத
சொல்லைய சமஸீடம் சொல்கிறேன்
இந்த உலகத்தில் என் நன்செய் அநி
நாதன் ஓர்வாளுக்குத்தான் இது தெரியும்.
அவனுக்கும் முழுதும் தெரியாது. இப்
காலது என் மனதிலே நடக்கும் போராட்
டம் வளங்குத் தெரியாது ஆனால்

உன்னிடம் என்
வரவற்றையம்
சொல்லுவேன்
பேரகி நேன்

தமமுண்டய குடும்
பத்தில் யாராவது
ஒரு வருக்குத்
தெரிந்திருக்க
வேண்டும் உன்

தாயாரிடம் சொல்ல எனக்கு நா ஏழாது
உன் தமையனிடமும் தம்பியிடமும்
சொல்ல முடியாது உன்னிடத்தான்
சொல்ல வேண்டுமென்று சில கால
மாகவே எண்ணியிருந்தேன் அதற்குச்
சந்தர்ப்பம் இன்றைக்கு வரவந்தது
அதற்கு வேண்டிய சாதாரணம் இன்
ளத்குத்தான் வந்தது. நீ என் நினைவைக்
கண்டு சிரிக்க மாட்டாய், என் மனத்தி
லுள்ள புணைவை ஆற்றுவதற்கு முயல்
வாய், என்னுடைய விருப்பம் நிறைவேற
வும் உதவி செய்வாய் - இந்த தம்பிக்
கையுடன் உன்னிடம் சொல்கிறேன்

அந்தத் தீயிலிருந்து மரக் கலத்தில்
ஏறிப் புறப்பட்டேன் கொடிக்கனர

சேர்த்தேன்
என பாட்ட
னார் பராக்
தக் சக்கர

சுமர கவசி சுவாமிநாதர்

செய்த சுவாமிநாதர்

வர்த்தி இந்தத் தஞ்சை அரண்மனையில்
அப்போது தங்கி இருக்கிறார் என்று
அறிந்து நேராக இங்கே வந்தேன்

"நான் தஞ்சை வந்து சேர்ந்தபோது
பராந்தக சக்கரவர்த்தி மரணத்தை எதிர்
நோக்கிக் கொண்டிருந்தார் அவர் உள்
ளம் நொந்து போய் நந்தது தாற்போது
ஆண்டுக் காலத்தில அவர் நிர்மானந்த
மகாராஜ்யம் சிவனாபிள்ளை அடைந்து
கொண்டிருந்தது அவருக்குப் பிறகு பட
டத்தை அடைய வேண்டியவரான
இராஜாதித்தா தக்கோலப் போரில்
மாண்டார் அதே போர்க்களத்தில் படு
காயம் அடைந்த என தந்தை அரிஞ்சயர்
பிழைப்பாரே, மாட்டாரே எனத்
தலைமையில் இருந்தார் கண்ணரத்தவனு
டைய படைகள் தொண்டை மண்டலத்
தைக் கைப்பற்றி முள்ளேநீக் கொண்டு
வந்தன தெற்கு பாண்டியர்கள் தலை
யெடுத்து வந்தார்கள் இவங்கையில்
சோழ சைனம் தோல்வியுற்றுத் திரும்பி
விட்டது பல போர்க்களங்களிலும்
சோழ நாட்டு வீரர் வீரர்கள் பலர்
உயிர் துறந்து விட்டார்கள் இந்தச்
செய்திகள் எல்லாம் ஒருமிக்க வந்து
முதிய வீராயத்துப் பராந்தக சக்கரவர்த்தி
யின் உள்ளத்தைப் புண்படுத்தித் துயரக்
கடலில் ஆழ்த்தியிருந்தன இந்த நிலை
யில் என்னைக் கண்டதும் அவருடைய
முகம் மலர்ச்சி அடைந்தது என பாட்ட
ளாருக்கு நான் சூழ்ந்தையாழிர்ந்த நாளி
லிருந்து என் பெரிசு மிக்க பிரியம்
என்னை ஏங்கேயும் அனுப்பாமல்
அரண்மனையில் தமழட்சேயே வெகு
காலம் வைத்திருந்தார் பிடிவாதம்
பிடித்து அவரிடம் விடை பெற்றுக்
கொண்டு நான் சூழ நாட்டுக்குப்
போனேன் அவருக்குத் திரும்பி வந்தவர்
களிலே நான் இல்லை என்று அறிந்ததும்
என் பாட்டனாரின் மனம் உடைந்து
போயிருந்தது நான் இறந்து விட்ட
தாகவும் தெரியவில்லையாதலால் என்
னைத் தேடி வரக் கூட்டம் கூட்டமாக
ஆடகளை அனுப்பிக் கொண்டிருந்தார்

"கடைசியில் ஒரு கூட்டம் என்னைக்

கண்டுபிடித்தது நான் தஞ்சை வந்து
சேர்ந்ததும். பண்பட்ட அவர் மனத்
துக்குச் சிறிது சாத்தி ஏற்பட்டது அவ
ருடைய அத்திமக் காலத்தில் வீழ்ச்சி
வடைந்து வந்த சோழ சாமராஜ்யம் மறு
படியும் என்னால் மேன்மையடைய
என்பதாக எப்படியோ அவர் மனத்தில்
ஒரு நம்பிக்கை ஏற்பட்டிருந்தது அந்த
நம்பிக்கையைச் சோதிடர்கள் வளரச்
செய்திருந்தார்கள் அதற்குத் தகுந்தாற்
போல, அவருக்குப் புதல்வர்கள் நாலு
பேர் இருந்தும், அவருடைய அத்திமக்
காலத்தில் பேரன் நான் ஒருவனே இருந்
தேன் சக்கரவர்த்தி இறக்கும் தறுவரையில்
என்னை அருகே அழைத்து உச்சி முகந்து
கண்ணீர் பெருக்கினார் 'அப்பனே'
எனக்குப் பிறகு உன் பெரியப்பன் கண்ட
ராதித்தன் சிமமாசனம் ஏறுவான் அவ
னுக்குப் பிறகு இந்தச் சோழ ராஜ்யம்
உன்னை அடையும் உன்னுடைய
காலத்திலேதான் மறுபடி இந்தச் சோழ
குலம் மேன்மையடையப் போகிறது'
என்று பல முறை அவர் கூறினார் சோழ
நாட்டின் மேன்மையைத் தலைநாட்டு
வதே என வாழ்க்கையின் இடைய
மாய்க்குக வேண்டுமென்று சொல்லி,
அவ்வாறு என்னிடம் வாக்குறுதியும்
பெற்றுக் கொண்டார்.

“என பாட்டனார் என்னிடம்
எவ்வளவு பிரியம் வைத்திருந்
தாரோ, அவ்வளவு நான் அவரி
டம் புகழ் வைத்திருந்தேன் ஆதலின்
அவருடைய கட்டளையைச் சிரமேற்
கொண்டு நடப்பதென்று உறுதி கொள்
டேன் ஆனாலும் என் உள்ளத்திலே
அமைதி இல்லை கடல் சூழ்ந்த நிலை
கரடிக்கு இரைவாகாமல் என்னைக்
காப்பாற்றிய கஞ்சயர் குலங்களின் கதி
என்ன? சோழ நாட்டுச் சிமமாசனத்தில்
கிழக் குலத்தில் பிறந்த உன்மைப் பெண்
ஒருத்தி ராணியாக விறற்குக் முடியுமா?
அரண்மனை வாழவு அவருக்குத்தான்
சரிப்பட்டு வருமா? நாட்டார் நகரத்தார்
என்னைப் பார்த்துச் சிரிக்க மாட்டார்

கனா? இந்த எண்ணங்கள் அடிக்கடி
தோன்றி என் மனததைச் சஞ்சலப்படுத்தி
இன் இது மட்டுமன்று என் பெரிய தகை
பணர் கண்டராதித்தா சில காலத்திற்கு
முன்புதான் இரண்டாவது கலிவரமாம்
செய்து கொண்டிருந்தார். அவரை
மறைந்த பாக்ஷியசாலி மழவனாய்
ருவமுகள் என்பதைச் சிறிவரைய முதல்
மனைவிக்குக் குழந்தை இலளையென
றால், இரண்டாவது மனைவிகளும்
நீழந்தை பிறவாது என்பது என்ன நிக
ராம்' பெரியப்பாவுக்கு ஆண் குழந்தை
பிறந்தால் இரண்டாம் எனக்கு எப்படி
வந்தம்? இதைப் பற்றி ராஜ்யத்தில் சிலர்
அப்போத்த பேச்சு கொண்டிருந்தது என
காதில் விழுந்தது. ஆனால் அத்தனை
சந்தேகம் வந்ததும் உண்டாகக் கூடாது
என்று மகாத்மாவாகிய என் பெரிய தகை
பணர் விருமபிணர் போலும் பராந்தக
சக்கரவர்த்தி காலமான பிறகு கண்ட
ராத்தந்தைக்கு இரண்டாம் பட்டாபிஷேகம்
நடத்தது. அதே சமயத்தில் எனக்கும
யுவராஜ்ய பட்டாபிஷேகம் நடக்க
வேண்டுமென்று என் பெரியப்பா-
புதிய சக்கரவர்த்தி-ஏற்பாடு செய்து விட்
டார்.

என் பிரிய மகனே! இன்றைக்கு உன்
தம்பி அருளமொழியின் பேரில் இந்த
நாட்டு மக்கள் எப்படிப் பிரியமொழிதக
கிறார்களோ, அப்படி அந்த நாயில் என்
பேரில் அபிமானமொழிந்ததற்கான
அர்ச்சனைக்குள்ளே பட்டாபிஷேகம்
நடந்து கொண்டிருந்தபோது வெளியிலே
ஆயிரக் கணக்கான ஜனங்கள் ஆவணி
டன் கரத்திருந்தார்கள் புத்திக முடி
குடிய சக்கரவர்த்தியும் யுவராஜ்யம்
சொந்தாற்போல் ஜனங்களுக்குக் காட்சி
தரவேண்டுமென்று அனைவரும் விரும
பிணர்கள் அவஸிதமே பெரியப்பாவும
நாஜும் இந்த அர்ச்சனை மேளமாத
தின் முன்னிலுக்கு வந்து தீவிரமம் சித்தி
ஒரே ஜன சமத்திரமாக இருந்தது அவ
னைவு பேருடைய முகங்களும் மலர்த்து
விளங்கின எங்களைக் கண்டதும் அவ
னைவு பேரம் குதூகலமடைந்து ஆர

வாரித்தார்கள் நாம் இவ்வரகப் பட்டம்
நாடிக் கொண்டது பற்றி இவ்வளவு
ஆய்மொழிம மக்கள் குதூகலம் அடைந்
தி நகரிறார்களே அப்படியிருக்க என்
கேவோ ஒரு கணகாளாதற்கில் கூட
பின் மதலியில் வாழும் உன்மைப் பெண்
னைப் பற்றி நாம் கவலைப்படுவது
என்ன நிலைம? இவ்வளவு பேருடைய
மகிழ்ச்சி முககியமானதா? ஒரே ஓர்
உன்மைப் பெண்ணின் வாழ்க்கை
முககியமானதா?

"இவ்வாறு என்னவிக் கொண்டே
எங்களை அள்ளார்த்து பார்த்தபடி
நின்ற மலர்த்த முகங்களை ஒவ்வொன்
றாக்க கவனித்துக் கொண்டு வந்ததை
அந்த ஜனங்களிலே ஆண்களும் பெண்
களும் புதியவர்களும் இளைஞர்களும்
ஏற்றுச் சிறும்களும் திறந்தார்கள் எல்
லோரும் ஒரே கனிப்புடன் காணப்பட்ட
டார்கள் ஆனால் திடீரென்று ஒருமுகம்,
ஒரு பெண்ணின் முகம், சொகம்
ததுமபிய முகம் கன்னீர் திறந்த கன்
களினால் என்னைப் பரிதாபமாகப்
பார்த்துக் கொண்டிருந்த முகம், -
மீதர்ந்தது அத்தனை கூட்டத்துக்கு
நடுவில் எப்படி அந்த ஒரு முகம் என்
கண்ணையும் கவனத்தையும் கவாந்த
தென்பதை நான் அறியேன். பிறகு,
அவருக்கு என் கண்களும் நகரவில்லை,
கவனமும் பெயரவில்லை. அந்த முகம்
வரவாய் பெரிதாகி வந்தது. என் அந்தக்
அந்தக் வந்தது போலிருந்தது கடைசி
யில் அந்தப் பெரிய ஜனத்தினர் முழுதும்
மறைந்து என் அந்தில் நின்றவர்கள் எல்
லாரும் மறைந்து, அர்ச்சனை மறைந்து,
ஆசாஸாசல மறைந்து, தந்தை நகரின்
பேரட்டை கொத்தளம் மறைந்து,
லாஜும் மண்ணும் மறைந்து. அந்த ஒரு
முகம் மட்டுமே தலைப் பரமேசுவரியின்
விகலநபத்தைப் போல என் கன் முன்
னாலே தோன்றியது என் தலை சுழன்றது.
கால்கள் பலமிழந்தன தினைவு தவிர்பது

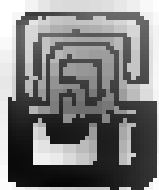
"அப்படியே நான் மயங்கி விழுந்து
விட்டதாகவும் பகரத்தலிருந்தவர்கள்
தரவர்ப் பிடித்துக் கொண்டதாகவும்

பிற்பாடு அறித்தேன் பட்டாபிகேசு-
 னவபவச் சடங்குகளில் நான் அதிகம்
 களைதல் போய் வீட்டிற்கு மருமக-
 ளுள் தள்ளத்தூர்கள் துன்பகருகாத-
 காட்சி அளித்தது போதும் என்று
 என்னை அரண்மனைக்குள் போ-
 துச் செல்லுங்கள் பிறகு எனக்கு நடை-
 னெனவு வந்ததும் என் நண்பன் அநீத-
 தவ்வை தெரியாக அழைத்து நான் கை-
 காட்சியைக் கூறினேன் அந்த களமெ-
 பெண்ணின் அடையாளம் கூறி எப்படி-
 வரவது அவளைக் கண்டுபிடித்து
 அழைத்துவர வேண்டும் என்று கட-
 டாளையிட்டேன் தஞ்சை நகரின் மூலை-
 புறக்கெல்லாம் தேடிவும் அந்தக்க-
 ளைமெ பெண் யாரும் இல்லைபென்று
 அறிந்ததன் வந்து சொன்னாள் என்று
 எடைய களத்தின் பிராமணர் இரத்த-
 மென்றும் கூறினான் நான் அவனைக்
 கொடுத்துக் கொண்டு இந்த உதவி கூடச்
 செயலாமிட்டால் அப்பறம் நீ எனது
 சித்திரம்' என நேன் தஞ்சைக் கொட-
 னைக்கு வெளியே கடற்களையை
 நெருக்கி செல்லும் பாதைகளில் ஆள்
 அனுப்பத் தேடிமெடி சொன்னேன் அ-
 படியே பல வழிகளிலும் ஆட்கள் சென்-
 தார்கள் கடற்களையுள்ள பின்பு
 தேடினார்கள் கொடிக்களர்க்குப் போன
 வர்கள் அங்கேயும் கவனம் விட-
 கக் காவலன் வீட்டில் ஓர் களமெ-
 பெண் இருந்ததாகக் கண்டு பிடித்தா-
 ள்ள் அவள் பித்தர்ப் பிடித்தவன் போலது
 கொள்ளாளன்ம எவ்வளவு தூரம்
 மரணிகளினால் அவளுக்கு விஷயத்-
 தாகத் தெரிவிக்க முயன்றது பயன்ப-
 வில்லையாம் அவர்களுடைய தஞ்சைக்கு
 வந்ததற்கு அடி யோடு மறுத்து விட்டா-
 ள்ளாள் இந்தச் செய்தியை அவர்கள்
 சொண்டு வந்தவுடன் இளைத்து செயல்
 தென்று தெரியாமல் மனம் கவலியென
 இரண்டு நாட்கள் அத்தக் கலக்கத்தி-
 லேயே இருந்தேன் ஆனால் மட்டும்
 அவளை மறந்துவிடப் பாராததும் இயல்-
 வியமே இரண்டாம் பகலும் அந்த நினை-
 வாயிருந்தது இரவில் ஒரு கனவு கூடத்

தரவக படியவவவவவ பிறகு அநீத-
 தன்னைய அழைத்துக் கொண்டு கொடி-
 களர்க்குப் புறப்பாடு என குதினாக்களை
 எவ்வளவு வேகமாகச் செலுத்தலாமே
 அவ்வளவு வேகமாகச் செலுத்திக்
 கொண்டு போனேன் போகும்போது
 என மனக்கலக்கம் இன்றும் அதிக-
 மாயிற்று அந்த களமெ பெண்ணை
 அங்கே கண்டு பிடித்தால் அப்பறம்
 அவளை என்ன செய்வது என்று
 எண்ணியபோது மனம் குழம்பியது
 கருணாக் கொடியவவவவவ அழை-
 குப் போய் 'இவன் என் தாணி' என்று
 கொலுவதா? அவ்வாறு நினைத்த
 போது என் களமெ சடலாய் தனிப்
 போய் விட்டன

"என் செவலக்குமாரி! அந்த தாணிக-
 ளான தாணி அங்கே நிகரற்றவன் என்று
 வேண்டாத பிரபலம் ஒன்று எனக்கு ஏற-
 படமிருந்தது அந்த ஒரு புகழாகவே
 நான் திளைக்கவில்லை ஆயினும்
 மருமகர்கள் அந்தப் பற்றி ஓயாது பேசு-
 னார்கள் என் பாட்டனாரின் பெய-
 ராண்டு பாடுதல்கள் என்னும் பெயரை
 எனக்கு வைத்திருந்தும் அது அடியோடு
 மறைமுகமாகச் செய்து 'கத்தர சேரழன்
 என்ற பெயரைப் பிரபலப்படுத்திவிட்-
 டார்கள் அப்படி அனைவராலும்
 புகழப்பட்ட தான் தாணிகம் இன்ன-
 தென்று தெரியாத ஓர் களமெ-
 பெண்ணை எப்படி அரண்மனைக்கு
 அழைத்துப் போனேன் இல்லைபென்று
 நான் அவளை என்ன செய்வது' இ-
 படியே பலவாறு எண்ணிக் குழம்பிய
 மனத்துடன் கொடிக்களச் சேர்த்தேன்
 அந்த பகலாழி எனக்கு கஷ்டம் எதுவும்
 இல்லாமல் செய்து விட்டான் அங்கே
 நான் அநீதச் செய்தி என்னை அ-
 படியே மத்தமபித்துப் போகும்படிச்
 செய்து விட்டது நாவகன் அனுப்பிய
 ஆட்கள் திரும்பிச் சொற்புறந்தான்
 அந்தப் பெண் கவனம் விளக்கின்
 உச்சியில் ஏறினாளாம் அன்று அமா-
 ளாள் சொல்லு பாவமாக அடித்துக் கட-
 டையகி கொடுத்தித்து வந்து கவனம்

நான் உண்ணமையக் கூறியதில்லை ஒன்றுமில்லை என்று சில சமயம் சொல்லுமா அல்லது போர்க்குப் பயங்கரங்களைக் கற்பனை செய்து கூறுவதை நாளடைவில் காலதேவனின் கருணை மீளாவ அந்தப் பயங்கரக் காட்சி என் மனததை விட்டு அகன்றது. அகன்று விட்டதாகத் தான் சமீபகாலம் வரையில் நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன் ஆனால் உயிரோடி நம்பலர்களாகக் கூட்டிலும் செத்துப் போனவர்கள் அதிகக் கொடுமைக்காரர்கள் என்று தோன்றுகிறது. மகனே! உண்மையில் ஆவி என்னை விட்டு விடவில்லை. சில காலமாக அது மீண்டும் தோன்றி என்னை வளதுகக் ஆரம்பித்திருக்கிறது என் மகனே! மாண்டவர்கள் மீண்டு வருவார்கள் என்று நீ நம்புகிறாயா?

வயிதம் சொல்லி விட்டுச் சுத்தர சோழர் தம் பாவனையை எவ் கேட்போ தூரத்திலு் செலுத்தி வெந்தித்துப் பார்த்தார் அவர் பார்த்துக்கொண்ட ஒன்றுமே இவ்வளவுதான் ஆவிலும் அவருடைய உடம்பு தடுக்கலாகக் குத்தினவ் கண்டான் எவ்வளவுதான் இரக்கம் அவர் பேரில் அலங்குக்கு உண்டா பிறகு கண்களில் நீர் நுழைந்தது நீர் கத மின் மார்பில் தன் முகத்தைப் பகத்துக் கொண்டு கள்ளீர் விட்டான் அதனால் அவருடைய நடுக்கமும் குறைந்ததாகத் தோன்றியது பிறகு தனதையை நீயிருந்து நோக்கி. அப்பா! இந்தப் பயங்கரமான வேதனைகளைப் பல வருஷ காலம் தங்கள் மனத்திலேயே வைத்துக் கொண்டு கஷ்டப்பட்டிருக்கிறீர்கள் அதனால்தான் நீங்கள் உடம்பும் சீர் குலைந்து விட்டது இப்போது என்னிடம் சொல்லி விட்டார்கள் அவ்வவா! இனிமேல் தங்கள் உடம்பு சரியாகப் போய்விடும்" என்றான்.

சுத்தரசோழர் அதைக் கேட்டுச் சிரித்த சிரிப்பின் ஒலியை வேதனை புடன்கூட அவதம்பிக்கலாகவும் கவந்

திருத்தது அவர் கூறினார்:-

"குத்தினால் நீ நம்பவில்லை மாண் டவர்கள் மீண்டு வருவார்கள் என்று நீ நம்பவில்லை ஆனாலும் அந்த அந்தத் தாலுக்குப் பக்கத்தில் குத்து வீணைகள் மீளினால், அந்தப் பாஷியை ஆவி தேற்று நன்னீரில் தின்றது என் கண்ணாலேயே பார்த்தேன் அதை எப்படி நம்பாமலிருக்க முடியும்? நான்

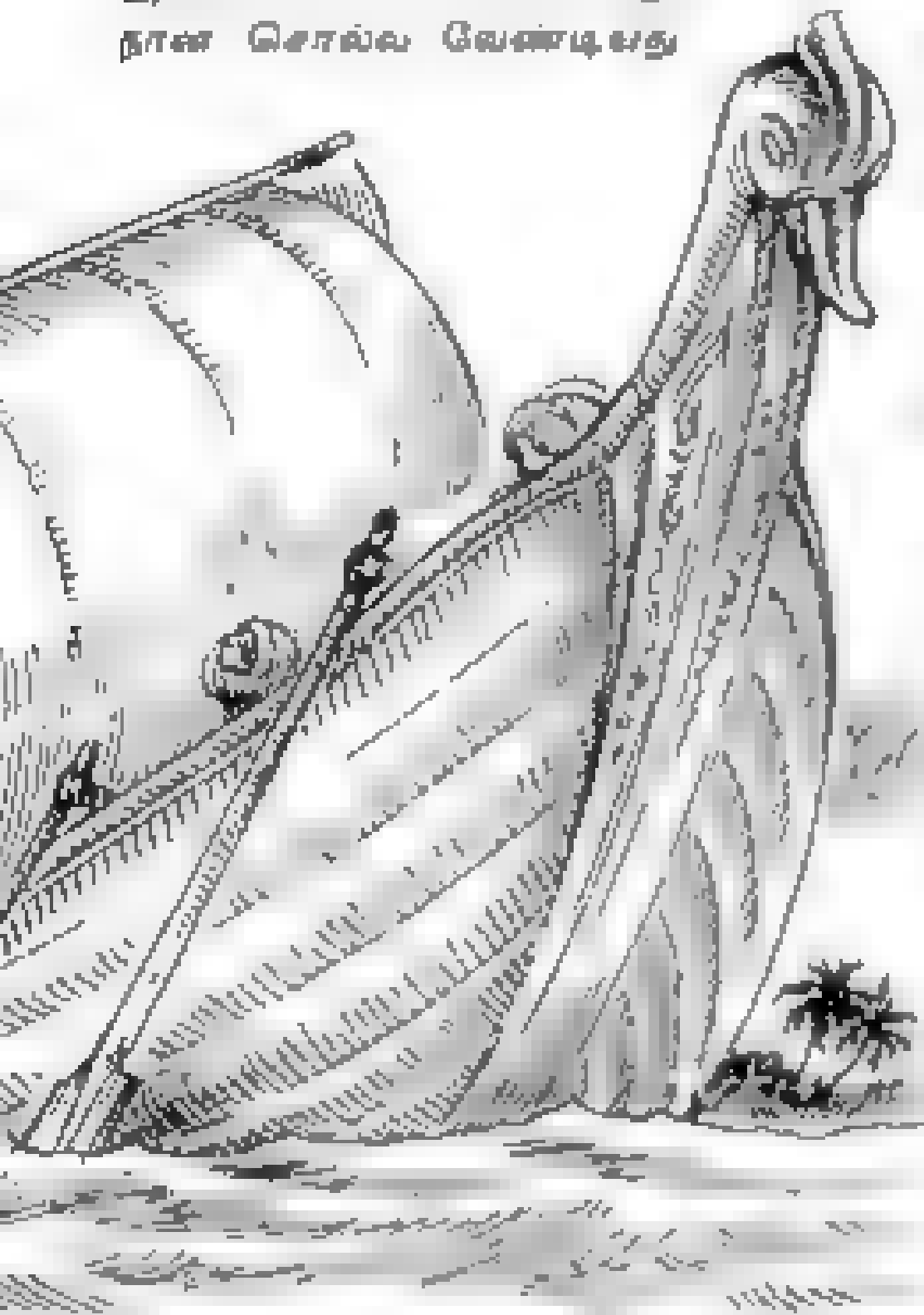

கண்டது வெறும் பிரமை என்றால், உன் தோழியைப் பற்றி என்ன சொல்வாய்? அவள் எதைப்போ பார்த்துக் கேட்ட கனால்தான் நீளைய தயை விடுத்தான்? அவளை அழைத்து வர. குத்தினால் நான் நீர்ைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள் கிறேன்" என்று சுத்தர சோழர் பரபரப் புடன் கூறினார்.

"அப்பா! வானதி ஒரு பயக் கொள்ளிட பெண் கொடுமையானா வீர வேளி! தலத்தில் நிலை எப்படிப் பிறந் தா தோர் தெரியவில்லை இந்நட்பில் தூண்பை பார்த்தாலும், அவள் அவர்

அடித்துக் கொண்டு மயக்கமாய் வீழ்
வான் அவனைக் கெடபதில் ஊதோரு
பயனும் இல்லை அவள் ஏதும் பாரத
திருக்கவும் மாட்டாள் கெடதிருக்கவும்
மாட்டாள் "

"அப்படியா சொல்கிறாய்?
அவள் போனால் போகட்டும்.
நான் சொல்ல வேண்டியது

மிக்கதளையும் கேள்! மாண்டவர்கள்
மீண்டு வருவார்கள் என்பதில் எனக்கு
வெகு காலம் நம்பிக்கை இல்லாமல்
தாளிருந்தது அப்படிப்பட்ட தோற்றம்
என்னுடைய வீணை மனப்பிரமை என்றே
நானும் எண்ணியிருந்தேன் காலேவரி
நதியில் நாம் எல்லாகூடமாக ஓடத்தல்
போய்க் கொண்டிருந்தபோது குழந்தை
அருள்மொழி வர்மன் திடீரென்று
காணாமற் போனது உனக்கு நினை
விற்குகிறதல்லவா? நாம் எல்லோரும்
இளைத்தும் தவித்தும் நீரளையில் ஒரு
பெண்ணரசி பொன்னி நதி வேனமதி

வீரத்து குழந்தையை எடுத்துத் தூக்கிக்
கொடுத்தான் குழந்தையை மற்றவர்கள்
வாங்கிக் கொண்டதும் அவன் மறைத்து
விட்டான் இதைப் பற்றி நாம் எவ்
வளையும் தடவை பேசியிருக்கிறோம் நீ
மறத்திருக்க முடியாது நீங்கள் எவ்
கொடும் காலேவரியடிமன்தான் குழந்தை
வைக்காப்பாற்றியதாக முடிவு கட்டினீர்
கள் ஆனால் என் கண்ணுக்கு என்ன
தோன்றியது தெரியுமா? அந்த வலைஞர்
குடமகள் கணமச்சிதான் குழந்தையை
எடுத்துக் கொடுத்ததாகத் தோன்றியது
அன்றைய தளையம் நான் திளைவிழந்து
விட்டேன் என்பது உனக்கு ஓரளவும்
விடக்கூடாது குழந்தைக்கு நோந்த
அபாயத்தை முன்னிட்டு நான் திளை
விழந்தேன் என்று எல்லாருமே எண்ணி
னார்கள் ஆனால் உண்மை அதுவன்று

இதனைத் தாடகன் கழித்து உனக்
குச் சொல்கிறேன் குழந்தையை
எடுத்துக் கொடுத்த பெண்ணு,
ருவாள அவளதுடைய ஆலி உருவம்
என்று எனைத்த தோன்றியபடியால்தான்
அப்படி மூர்க்கைவடைந்தேன்

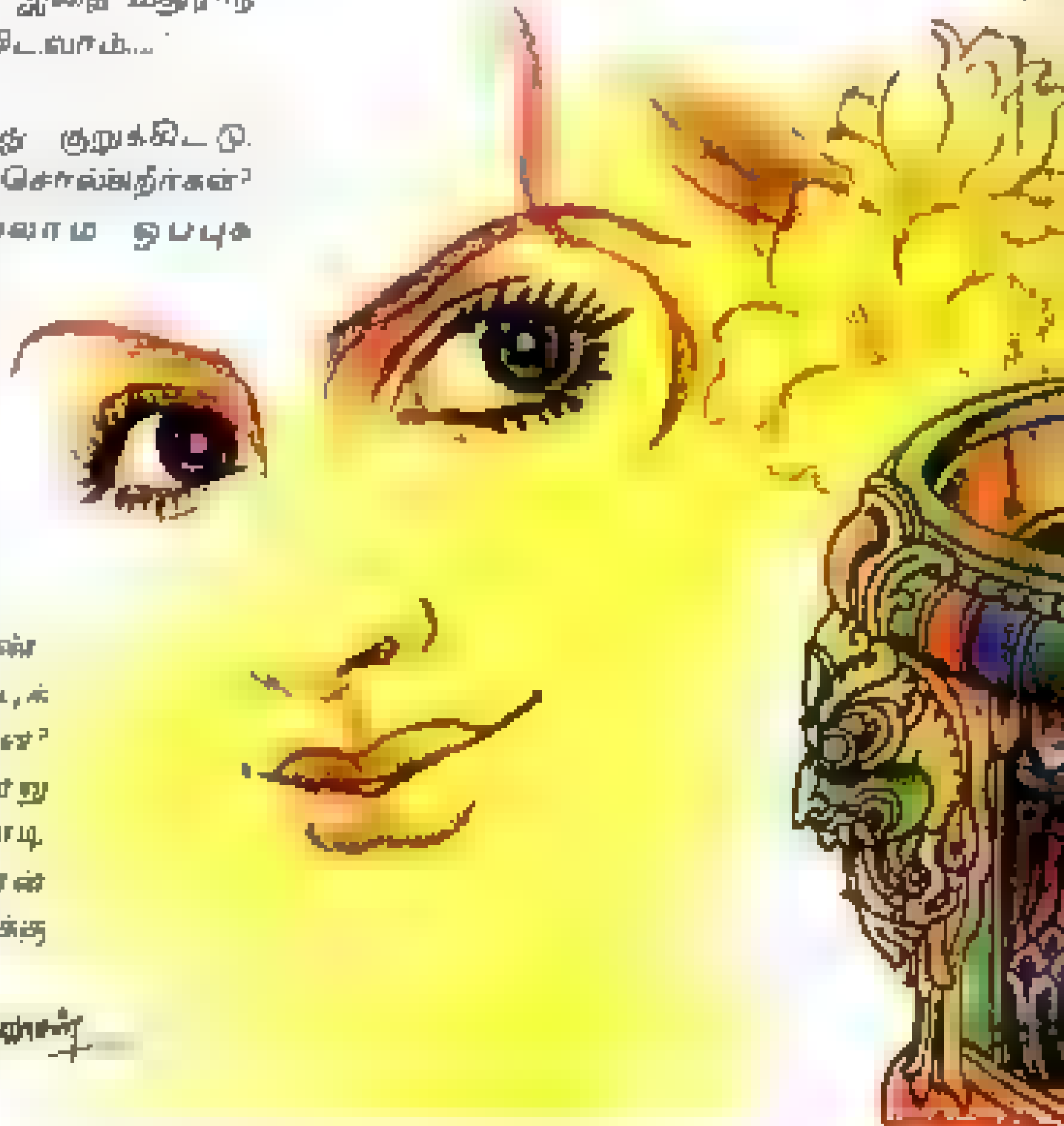
"மகனே! உன் தமையாளுக்கு இள
வரகப் பட்டம் ஈட்டிய இளம் திளை
விற்குகிறதா? அன்று பட்டாபிஷேகம்
படந்த பிறகு சூதித்த கரிகாலன் அந்
தப்பிரதனுக்குத் தாயமார்களிடம் ஆலி
பெறுவதற்காக வந்தான் அல்லவா?
அவனாகிய பிள்ளை நான் வந்தேன்
அதே கணமச்சியின் ஆலி அங்கே
பெண்களின் மதநிலை நின்று கரிகால
னைக் கொடுப்பாக உற்றுப் பார்த்ததைக்
கண்டேன் மீண்டும் ஒரு தடவை
பிரகாசு இழந்தேன் பிறகு யோசித்த
போது அந்தச் சம்பவத்தைக் குறித்து
எனக்குச் சந்தேகம் உண்டாயிற்று
அப்படி அவன் கரிகாலனைக் கொடூர
மாகப்பார்க்க வேண்டிய அவசியம்
என்ன என்று துயற்றேன் அதுவும் என்
சுத்தப் பிரமைவின் தோற்றமாயிருக்
கலாம் என்று எண்ணினேன். ஆனால்
மகனே! இந்தத் தடவை தடுத்தேக்க வந்த
பிறகு அத்தச் சந்தேகமெல்லாம் தீர்ந்து

விட்டது. ஒரு காலத்தில் அவள் கவி
ரோடிருந்த காலத்தில் - அவள் முகந்
தைப் பார்த்து அவள் மனத்திலுள்ள
தைத் தெரிந்து கொள்வேன் அவள்
உந்து அளவளாதப பார்த்து அவள்
சொல்ல விரும்புவது இன்னதென்று
தெரிந்து கொள்வேன் அந்தச் சக்தியை
மீண்டும் நான் பெறுகிறேன், ருத்
தனை! தானவந்து முறை நள்ளிரவில்
அவள் என் முன்னால் தோன்றி எனக்கு
எச்சரிக்கை செய்துவிட்டாள் 'என்னைக்
கொன்றாயே! அதை நான் மன்னிக்
கிறேன். ஆனால் மீண்டும் பாவம் செய
யாதே! ஒருவனுக்குச் சேரவேண்டிய
இராஜ்யத்தை இவ்வொருவனுக்குக்
கொடுக்காதே! என்று அவள் சொல்
வளாதப புரிந்து கொண்டேன் அவனுக்
குப் பேசும் சக்தி வந்து வாயினால் பேசி
னால் எப்படித் தெரிந்து கொள்வேனோ
அவளளவு தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்
கூடன் மகனே! அதை நிறைவேற்றி
நாவகை எனக்கு நீ உதவி செய்ய வேண்
டும். சரபமுள்ள இந்த இராஜ்யம் -
இந்தச் சோழ சிம்மாசனம் - என் புதல்
வர்களுக்கு வேண்டாம்! இதை மதுராந்
தனுக்குக் கொடுத்து விடலாம்...

இளவரசனாகவும் பிறகு சக்கரவர்த
நியாகவும் முடி சூட்டிக் கொண்ட
போதே என் மனம் நிம்மதியாயில்லை.
என் மனச்சாட்சி என்னை உறுத்தியது.
முத்தவரின் மகன் உயிரோடிருக்கும்
ப்பாது இளையவரின் மகனாகிய நான்
பட்டத்துக்கு வந்ததே முறைபன்று
அத்தப பாவத்தின் பலனை இன்று நான்
அனுபவிக்கிறேன். என் புதல்வர்களும
அத்தகைய பாவத்துக்கு ஏன் உள்ளாக

குத்தனை அப்போது குறுக்கிட்டு.
"அப்பா! என்ன சொல்வீர்கள்?"
நாடு தகரமெல்லாம் ஒப்புக
கொண்டு முடித்து
போன காரியத்தை இப்
போது மாற்ற வேண்டிய
அவசியம் என்ன?
நாங்கள் மாற்றினாலும்
உலகம் ஒப்புக கொள்
வதா?" என்று கேட்
டாள்.

'உலகம் ஒப்புக கொள்
வாள் என்ன ஒப்புக
கொள்ளாவிட்டால் என்ன?'
தர்மம் இன்னதென்று
தெரிந்து செய்ய வேண்டி
யது என் கடமை. நான்
இந்தச் சோழ ராஜ்யத்துக்கு

வேண்டும்! ஆதித்தனாகும் இந்த ராஜ்யம் வேண்டாம். அருள் மொழிகளும் வேண்டாம் இந்த ராஜ்யத்துடன் வரும் சாபமும் வேண்டாம். நான் உயிரோடிக் குக்கும்போதே மதுராந்தகனுக்குப் பட்டம் கட்டிவிட வேண்டும். அதன் பிறகு ஆதித்தன் காஞ்சியில் கட்டிவிடுக்கும் பொன் மானிகளில் சென்று நான் மன நிம்மதியோடு வசிப்பேன்..."

"அப்பா! பெரிய பிராட்டி இதற்குச் சம்மதிக்க வேண்டாமா?"

"மகனே! அதற்காகத்தான் உன் உதவியை நாடுகிறேன். எந்தக் காரணம் சொல்லியாவது என பெரியமனமைய இங்கே வரும்படி செய். ஆகா! எவ்வளவோ தெரிந்த பரம ஞானியான அந்த மூதாட்டிகளு இந்த தர்ம தீயாயம் ஏன் தெரியவில்லை? என்னை ஏன் இந்தப் பாவம் செய்யப்படி ஏவினா? அவ்வது அவருடைய சொந்தப் பிள்ளை யின் பேரிடேதான் அவருக்கு என்ன கோபம்? தாயின் இயற்கைக்கே மாறான இத்தக் காரியத்தில அவருக்கு ஏன் இவ்வளவு பிடிவாதம்? மதுராந்தகன் ஏதோ சிவபக்தியில் ஈடுபட்டுச் சந்தியாசியாகப் போகிறேன் என்று சொல்கிற கொண்டி குந்தபோது அதற்கு தீவரபம் உண்டு இப்போது அவனுக்கே இராஜ்யம் ஆளும் ஆளச் வந்திருக்கும்போது இன் னொருவனுக்கு எப்படிப் பட்டம் கட்ட லாம்?"

"அப்பா! இராஜ்யம் ஆள் ஆளச் இருக்கலாம். அதற்குத் தகுதி இருக்க வேண்டாமா?"

"ஏன் தகுதி இல்லை? மகானாயக கண்டராதித்தருக்கும் மகாஞானியான மழவளரவர் மகனுக்கும் பிறந்த மகனுக்கு எப்படித் தகுதி இல்லாமற் போகும்?"

"தகுதி இருக்கட்டும். இராஜ்யத்தின் குடிகள் அதற்கு ஒப்பாக கொள்ள வேண்டாமா?"

"குடிகளுடைய அப்பிராயத்தைக் கேட்பதாயிருந்தால், அவர்கள் உன் தம்பிக்கு உடனே பட்டம் கட்டிவிட வேண்டும் என்பார்கள். அது நியாயமா? அருள்மொழிதான் அளவு ஒப்புவாள்? அதெல்லாம் வீண் யோசனை மகனே!"

எப்படியாவது உன் பெரிய பாட்டியை இங்கே சீக்கிரம் வரும்படி செய்! நான் யமனோடு போராடிக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று எழுதி அனுப்பி என்னை உயிரோடு பார்க்க வேண்டுமானாலு உடனே புறப்படடு வரவேண்டுமென்று சொல்லி அனுப்ப..."

"அது ஒன்றும் அவசியமில்லை, அப்பா! தஞ்சைத் தனிக் குளத்தார் கோயிலுக்குத் திரப்பணி செய்வ வேண்டுமென்ற விருப்பம் பெரிய பிராட்டிக்கு இருக்கிறது அதைக் குதிப்பிட்டு இச்சமயம் வந்தபடி எழுதி அனுப்புகிறேன். அதுவரை தாய்கள் அலட்டிக் கொள்ளாமல் பொறுமைவாயிருங்கள், அப்பா!"

இவ்விதம் கூறித் தந்தையிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு குந்தளவ தன் இருப்பிடத்துக்குச் சென்றாள். வழியில் அளனை வானமாந்தேவியைச் சந்தித்தாள். "அம்மா! இனிமேல் என் தந்தையை ஒருகண தேரம் கட்டிவிட்டுப் பிரியாதீர்கள்! மற்றவர்கள் போய்ச் செய்வ வேண்டிய பூஜைகளைச் செய் யட்டும்!" என்றாள்.

குந்தளவின் உன்னத்தில் சில காலமாக ஏற்பட்டிருந்த துரவகள் இப்போது கொஞ்சம் தெளிவு பெறத் தொடங்கி யிருந்தன. கண் இருட்டாயிருந்த இடங்களில் கொஞ்சம் வெளிச்சம் தெரிய ஆரம்பித்திருந்தது தன் தந்தைக்கும் சகோதரர்களுக்கும் விரோதமாக ஏதோ ஐயு பாவகரமான மந்திர நந்திர சூழ்ச்சி நடைபெற்று வந்திருது என்பதை அவள் அறிவு தனது உணர்தலிலது ஆனால் அது எத்தனைய சூழ்ச்சி எப்படி எப்படி யெல்லாம் இயங்குகிறது என்பதை முடிதும் அவளால் அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை. சோழ மகாராஜ்யத்துக்கும் அந்த ராஜ்யத்துக்குத் தன் சகோதரர்கள் பெற்றுள்ள உரிமைக்கும் பேரபாயம் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்பதை அவள் சுவரத்தாள் அந்த அபாயத்திலிருந்து அவர்களைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பு பெண்பாலாகிய தன் மீது கமந்திருப்ப தாகவும் தம்பியை

தொடரும்,

மட்டுமே வேறொரு வகை அறத்துக்குத் தம உடைமைகளையப் பயன்படுத்தினார். நேரப்பாட்டி அந்த தம தந்தையின் நினைவாக கண்டு இரங்கிவதனானது நான் எனவென அலுத்து நாடெங்கும் தீரம் எவருறிய சாஸனங்கள் நிறுவ வேண்டுமென ஒரோ மனம் உண்டாயிற்று. பாரத யாணையில் பரந்தக சக்கரவர்த்தியின் பெயரால் ஓர் ஆதரசாளம் ஏற்படுத்தி விருத்ததை முடிவடைந்த பாரததோம் அது போலவே தந்தைகளின் தம தந்தையின் பெயரால் ஆதரசாளம் அமைப்பதற்குத் தந்தைய தேவர் ஏற்பாடு செய்து தந்தை இந்த விஜயதசமி தினத்தில் அந்த ஆதர சாளமைய ஆரம்பிக்கவும் அதற்குரிய தங்க சாஸனங்களை எழுதுக கொடுக்கவும் ஏற்பாட்டாகிவிருந்தது.

தந்தைக் கோட்டைக்கு வெளியே யுள்ள புறப்பாட்டில் பெருமான் கோயிலுக்கு எதிர்ப்பட்ட கருட மண்டபத்தில் கந்தர்சேஷ ஆதரசாளம் கண்டபதில் கந்தர்சேஷ ஆதரசாளம் நடந்தது. திருமாவலாகும் கெய்வமாதா லுள்ள கருடாழ்வார் அப்தம் கொண்டு வந்தவாரதலாலும் விஷ்ணு கோயிலைப்போட்டிய கருட மண்டபத்தில் கந்தனவப் பிராட்டி ஆதர சாளமைய ஏற்படுத்தி வந்தார். இந்த னவப்பதத்திற்காக, தந்தை தந்தை மாந்தரும் அககம் பகதத்துக் கிராமவாசிகளுக்கும் கணக கந்தவாசிக் கூடிய நந்தர்கள் ஆவனவாட பெண்களும் குழந்தைகளும் அவங்கார் ஆவல், ஆபரணங்கள் பூண்டு கொள்கை மாகத திரண்டு வந்தி நந்தர்கள் சேஷ சக்கரவர்த்தியின் உடன் கூட்டத்து அளமச்சர்களுக்கும் பெருந்தர நிறுது அந் காரிகளும், கவாசாளம் கொடுக்கும் கந்தர்சர்களும, செப்புப் பட்டவம் எழுதுவ விதவகாமர்களும் அரண்மனைப் பணி யாளர்களும் ஏராளமாக வந்து கூடிய நந்தர்கள் தாளர், தப்பட்டை முதலிய ஸாத்தியங்கள் எடுத்ததிலாகவும் தந்தை முடிபடி முழங்கிக் கொண்டு வேளக்காரப் பண்டயினி வந்தார்கள் தந்தைக் கோட்டையின் காலப் பண்ட விரர்கள் வான களையும் வேளங்களையும் கழறி உணர் டணார் என்று சபதப்படுத்திக் கொண்டு வந்தார்கள் பழுப்பை டணவர்கள் இந் காலம் காண மீதந்தக் கவிரமாக வந்

தார்கள் இளவரசர் பழுப்பதும் தேவர் வெள்ளைப் புரவியின் மேல் ஏறி உட்காரத் தேர்பாமல் உட்கார்ந்து தவித்துக் கொண்டிருந்து சேந்தார் இளவரசர் கந்தனவப் பிராட்டியும் அவருடைய கீதாபிகளும் டந்த அரண்மனை மாதர் கிலும் பல்லக்கில் ஏறிப் பவனி வந்தார் கள் இளவரசர் பக்கமிருந்து பழுப்பார் இளவரசர் நந்தியின் பனை இலச் சினை கொண்ட தந்தை பவலகும் வந் தது.

அரண்மனை மாதர்களுக்கென்று ஏற் படுத்தியிருந்த நீலப்பட்டு விதானமிட்ட இடத்தில் கந்தனவ தேவரும் பழுப்பார் பவனி, உணர் மாதர்களும வந்து அமர்ந் தார்கள்.

பிறகு, பெரிய பழுப்பைட்டணவர் சமீக்கதை செய்ததின் பேரில் எவ்வளவு ஆமையாயிற்று. முதலில் ஒதுவார் முந்தி கள் இவர் 'மந்திரமாவது நீறு' என்ற தேவாரப் பதிகதளதப் பாடினார்கள் பாழ் பகலில் முதலிய இளமக் க அலிகளின் ஒத் துளறப்பட்டு மிக இளமையாகப் பாடப் பட்ட அந்தப் பாடலைக் கேட்டு மகன் மெய்யறிந்தி நந்தர்கள் அந்தப் பெரிய லுமக் கூட்டத்தில் அப்போது நிசபதம் நிலவியது.

ஆனால் அரண்மனைப் பெண்டார் அமர்ந்திருந்த இடத்தில் மட்டுமே மெய்யிய லாவில் இவ்வா பகம் சந்தம் எழுந்தது. பழுப்பார் இளவரசரின் நந்தினி குத் தளவைய தெருவி உட்கார்ந்து "தேவி! முடிவெனக் காலத்தில் சம்பந்தப் பெரு மான இந்தப் பாடலையப் பாடித் தந்தி இடப் பாண்டிய மயனின் தோள்த நீரத்தாரலவ்வா' இப்போது ஏன் இந்தப் பாட லுமக் அந்தச் சக்தி இவ்வளவு பாட லுமக் சக்தியிலவா விட்டாலும் தந்தி றுமக் சக்தி இவ்வளவு மோடியட்ட தே மருந்து மலியும், மருத்துவர் மருந்துவ ராகவும், இவ்வளவும் இவ்வளவு தீக்காலத் தில் 'மடியவிலவையே' என்று கேட்டான்.

ஆம், ராணி அந்த தாளில் உலகில் காமம் கொண்டு வந்தது அகால வந்திருந்த இத்திறமும் அவ்வளவு சக்தியிருந் தது இப்போது உலகில் பாஸம் மல்குதுவிட் டது. அந்தந்த விதோதமாகச் சதி செய டும் துபாக்கன் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக் கிறார்கள் இப்படி மெய்யளம் மண்ணை நாம

‘கடடதுண்டா’ ஆளாகலால் தான்
மருதாத்நினை சக்தி குன்றத்து மருதது
தேவையாகிவிட்டது” என்று இளைய
பிராட்டி கூறிப் பழுவூர்
இளையராணியின் முகத்தை சற்றுப்
பார்த்தாள்.

தத்தினியின் முகத்தில் எவ்வித
மர்மத்தையும காணவில்லை. “அப
படிமா” அரசுக்கு விரோதமாகச் சதி
செய்யும் துரோகிகள் இருந் தானில்
இருக்கிறார்களா? அவர்கள் யார்”
என்று சாவதானமாகக் கேட்டாள்.

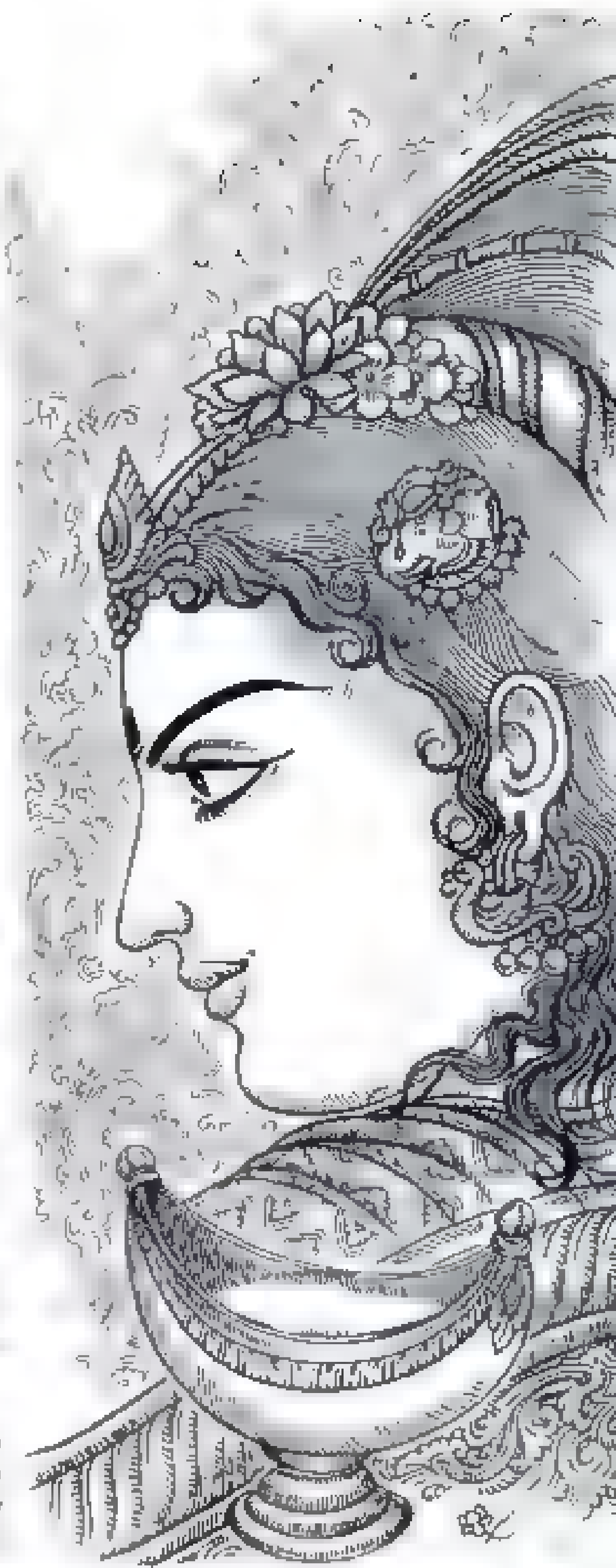
“அதுதான் எனக்கும் தெரிய
வில்லை. சிலர் ஒருவரைச் சொல்
கிறார்கள் சிலர் இன்னொருவரைச்
சொல்கிறார்கள் எது உண்மை என்று
கண்டுபிடிப்பதற்காக இன்னும் சில
நாள இங்கேயே இருக்கக் கொன்று
பாக்கிறான் பாரதியாணியை இருந்
தால் உலக நடப்பு என்ன தெரிகிறது”
என்றாள் குந்தவை.

“தகல் நீர்மானம் செயற்கள் என
ணாக் கேட்டால் இங்கேயே நீங்கள்
தங்கிவிடுவது தல்லது. இல்லா
விட்டால் இராஜ்யம் குடிச் சுவ
ராய்ப் போய்விடும். நானும் உங்
களுக்கு என்னால் முடிந்த உதவி
செய்யேன் எங்கள் வீட்டில் விருந்
தாளி வந்திருக்கிறான் அவனுடைய தங்
களுக்கு உதவி செய்யக் கூடும்” என்
றாள்.

“அது யார் விருந்தாளி?” என்று
குந்தவை கேட்டாள்.

“கடம்பூர் சம்பவஸரவர் மகன்
கந்தன்மாதன். தாங்கள் அவனைப்
பார்த்திருக்கிறீர்களா? தென்னாண்டி
உயரமாய் வளம் காட்டாமாய் இருந்
திறான் ஒற்றன் என்றும், துரோகி
என்றும் ஓயாமல் பிதற்றிக் கொண்
டி நிற்கிறான் இராஜத் துரோகத்தைப்
பற்றிக் சற்றுமுன் சொன்னீர்களே
இராஜத் துரோகத்தைக் காட்டிலும்
பெரிய துரோகம் இன்னதென்று தங்
கனால் சொல்ல முடியுமா?”

“தன்றாய்ச் சொல்ல முடியும் எனப்
பிடித்த கணவனுக்கு பெண்ணாய்ப்
பிறந்த ஒருத்தி துரோகம் செய்தால்
அது இராஜத் துரோகத்தைக் காட்டி
தும் கொடியதுதான்”

பெரும் தோயாளிகளுக்காகத் தினந்தோறும் ஜம்புது படி பசும் பாலும் ஐந்து படி ஆறுப பாலும் தூறு இளநீரும் அதுமே வேண்டியது என்று கருவகையில் செதுக்கப்பட்டிருந்தது. ஊர் எழுந்தருளிய பெரும எழுந்திவனத் பேர்பார்வை செய்க அதிகாரிகளின் பெயர்களும் அதில் வீவரமாகப் பொத்தப்பட்டிருந்தன.

அந்தச் சிலா சாணத்தையே படித்தபிறகு அது இந்த வண்பவதத்துக்காக வந்திருந்த நவநூர் பங்குள நிரமத் தளவரை களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. கிராமத் தளவரர்கள் சிலாசாணத்தைக் கவனமாகப் படிப்பதின்பின் ஸாங்கிக் கொண்டு அருகிலுள்ள பாளை மீது ஏற்றினார்கள் அப்போது மதுரை கொண்ட கோத்திரத்து கோரி சுந்தர சோழ சக்கரஸர்த்து வாழுக வாழுக என்று ஆங்கிரமாயிட்டு தரவுகளில் எழுந்த ஒலி எட்டுத் திணைமே பரவியது. அந்தக் குரல் ஒலியுடன் போட்டியிட்டிக் கொண்டு நூறு அரபு பன்றிகளின் குழுகம் எழுத்து வாளை அளர்வியது. பின்னர் ஸிளக்க கிராமமாக இளைய கிராட்டி குத்தலை நேயி வாழுக" "வீர பாண்டிவாழ தளவ கொண்ட வீராதி வீர ஆதித்த காரிகாசர் வாழுக"

புத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்

“ஒற்றன் பிடிபட்டான்!”

பி

ன்று நடந்த சம்பவங்கள் பெரிய பழிவேட்டையருக்கு மிக்க வரிச்சளை உண்டு பண்ணியிருந்தன சக்கர ஸர்த்தியிடமும் அவருடைய குறியுடையபிட்டுமும் மக்கள் கொண்டிருந்த விக் வரிச்சளை வெளிப்படுத்திக் காடு விவதற்கவனமாக அது ஒரு சந்தர்ப்பமாகப் போயிவிட்டது. தளவரர்கள் தளவர்கள் அறிவற்ற ஆதிமாதிகள் தூறு போர் எந்த வந்திப்பொதொர்களை? அந்த வழியில் தூலர் கிராம பேரூர் பிளவார்கள் கைய ஆதிவாழ பவப்படுத்திக் கொள்ள எத்தனை கோடுக்த தெளிந்தது" என்று தயங்கிது அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டு கொண்டுவந்தார் "சக்கர ஸர்த்து கொடுக்கத்தகுத்தப் போய்துருது போ சாமாந்தரம் தளவ பழாக்கி விடுகிறான்

சுழங்கொண்ட இளவரசர் அருள் பெய்தி வாய்க் வாழுக" சிவநூலா கண்ட ராத்திரின் தவட புதவரை மதுராந்தக தேவர் வாழுக" என்பெருமவரம் கோஷம் கரும பிரதி கோஷங்களும் எழுந்தன கடைசியில், குளாதுகாரி தானிய பண்ட ராத்த குளவரை இறை விழைகும் தேவர் பெயர் படிவேட்டையார் வாழுக" "தந்தைசக் கோட்டைத் தளவரை சினைப் பழி வேட்டையார் காலாக்க கண்டர் வாழுக" என்ற கோஷங்கள் எழுந்த போது, ஒலியின் அளவு பெரிதும் குறைந்து விட்டது. பழுவூர் வீரர்கள் மட்டுமே அக் கோஷம் கவனச் செயதார்கள் தவிரக் கூடியிருந்த பொதுமக்கள் அதிகமாக அதில் சேர்த்து கொள்ளவில்லை. வந்தோது பழுவூர் இளைய தானியின் முகத்தைப் பார்க்க சீவப்படுமென்று குத்தலைப் பிராட்டி மயமணி செய்தும் பஸ்க்கவியலை முகசியமாக ஆதித்த கரிதாக்காரப் பரந்தய வாழுக் கொயி எழுந்த சமயத்தில் நந்தினியின் மகத்தைய பரத்திருந்தால் இரும்பு நெஞ்சு படைத்த இளைய பரட்டி கூடப் பெரிதும் திடுக்கிட்டு கொண்டிருப்பாள் என்பதில் ஐயம் இல்லை.

போய் போலித்தகந்து இந்த களத்தில் வானைத் தளவி விடு" அந்தக் கிராமத்தை இறைவனிக் கிராமமாகச் செய்துவிடு என்று கட்டளைவிட்டுக் கொண்டே போகிறார். அகத்தா காலத்துக்கெல்லாம் வரி கோடுக்கும் கிராமம் இளையமற பொய்விடும ஆனால் போர்க்களத்துக்கு மட்டுமே செவ்வகத்தப் பணமும் சளைவுத்த தளவிலும் ஆறுமாய்க் கொண்டே விடுகக் வேண்டும் என்கிறதது அனுபவத்து" என்று அவர் இறைத்து சுறுவாய்க்க கேட்டு அவருடைய பணியாட்களை நிதிது பவப் பட்டார்கள். "அண்ணா! இப்படியெல்லாம் சத்துப் போடுவதில் என்ன பலன்? காணம் வரும் வரைவில காத்திருந்து காரியத்தில் லாட்ட வேண்டிய" என்று சினைப் பழிவேட்டையார் அமைச்சரைப் போற்றும்

புராணிக வெணடிப்பிருந்தது

குத்தலை தம் அரண்மனைக்கு வரப் போகிறான் என்று தெரிந்ததும் பெரியவரின் எரிச்சல் அவன் கடந்து வட்டது நடுத்தெய்தம் சென்று. "இது என்ன தான் வெணடிப்பிருந்தது? அந்த அடம்பு இவன் என்னதான் என்னதான் தம் அரண்மனை நீ அழைத்திருக்கிறா போம்? அவன் உள்ளன அவமானப் படுத்தியதைப்போலம் மற்றது விட டாடா" என்று கேட்டார்

"ஒருவர் எனக்குச் செய்த நன் மனமையும் நான் மற்றக் மாட்டேன். இன்னொருவர் எனக்குச் செய்த தீமையையும் மற்றக் மாட்டேன் இன்னமும் இந்த என கமாவம் தவ களுக்குத் தெரியவில்லையா?" என்றான் நடுத்தெய்தம்

"அடம்புமன்னால் அவன் இங்கு எதற்காக வருகிறான்?"

"அவன் இஷ்டம் வருகிறான்' சக்கரவர்த்தியின் ஆமரி என்ற இறு பாட்டினால் வருகிறான்"

"நீ எதற்காக அழைத்தாயோ?"

"நான் அழைக்கவில்லை; அவன் அழைத்துக் கொண்டான் 'சமய வளரவர் மகன் உங்கள் வீட்டில் இருக்கிறாயோ?' அவமானப் பார்க்க வேண்டாம்' என்றான் 'நீ வராதி' என்று தான் சொல்ல முடியுமா? அடம்புச் சொல்லக் கூடிய காலம் வரும் அதுவளரவில்லை என்று அவ மானவகனையும் தான் பொறுத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியதுதான்."

"என்னால் பொறுத்துக் கொண் டிருக்க முடியாது அவன் வரும் சமயம் தான் இந்த அரண்மனையில் இருக்க முடியாது இந்த தனியேயே என்னால் இருக்க முடியாது. மழ பாடியில் கொஞ்சம் அழகம் இருக்கிறது. பொய் வசூல்கிறேன்."

"அடம்புச் செயல்பாடுகள், நாதா' நானே சொல்லலாம் என்று இந்த நேள் அந்த வீட்டை பாடினான் என்ன டமே வட்டு வீடுவான் அவருடைய வீடுதான் இருக்குவது எட்டடி என்று எனக்குத் தெரியும் தாங்கள் திருமதி வசூலுக்கு ஏதேனும் சில அஞ்சல மான செயல்களைக் கெள்வீய

உயர்நீதிமன்றம் உத்தரவிட்டிருப்பதால், இது தொடர்பான வழக்குகள் உயர்நீதிமன்றத்திலேயே விசாரணை நடத்தப்படும்.

“எங்கள் மாதிரி அநேகமானவர்கள் செய்து
கொள்”

[illegible]

“தொழிலாளர்” இது எங்கள் தொழிலாளர் அல்லது தொழிலாளர் அல்லது அல்லது தொழிலாளர் எங்கள் தொழிலாளர்”

[illegible][illegible][illegible][illegible]

 வலிதம கத்தமாறுவ செவதிருத்த
 முடிவு குத்தாவல பிராட்டிவைக
 கண்டதும் அடிபொடு கனரத்து
 உயர்த்து வி 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 8

[illegible]

இருப்பாளோ அவன் விஷயத்தில் நாம்
ஏமாந்து போய விட்டோமோ என்ற ஸம்-
மூம் உண்டாகி விட்டது நடந்ததை விவர-
மாகச் சொல்லுமபடி. கேட்கவே. கந்த-
மாறன் கூறியான் அவனுடைய கற்பனா
சக்தி ஆன்று உச்சகந்த அடைந்து
நந்தினிககே வியப்படை உலப்படாக்கிவிட்டது
பாருங்கள் தேவி கடமழையில் குங்கிய
அன்றே அவன் என்னை ஏமாற்றி விட்-
டான் காரியம் இன்னதென்று சொல்ல
வில்லை இவரு வந்து ஏதோ சொல்

அனை யார்நனதக கூட டி உயர் துறைந்
தற்குல்லிரான் சக்கரவர்த்தியைமற் ற்போய்
பாசத்திருக்கிறான் அடுத்த கரிகாலரி-
ட மிருந்து ஒளை கொண்டு மந்திராகப-
புழுகிய நுகிறான் அதனுடன் விட்-
டான் தங்கை பெயரையும் சம்பந்தப-
படுத்து தங்கைநுகிற தங்கை மகனவழி மந்-
திருடபதாரகச் சொல்லுள்ள கேடடமை. தி-
தளவவருக்கச் சந்தேகம் வந்து விட்டது.
அவன் புறமுனையிருக்கலாம் என்று ஸம்மூ-
அவனைக் காவலில் எவருகச் சொல்லி
சிறக்கமுன் எப்படி. கேட தபர்த்துட. தபர-
லி. உயர் அது விஷயதந்தி அவனுடைய
சமர்தனது மெச்சுதான் மலையாடும
தான் இருவர் செயற்குணவாக
கேடட தபர்து என்-
சி தேயிதன் பகை
யாளியின் குற்றம்
எவையதை மட்டும
தமபகை இல்லைய

அவனுடைய கபாலத்து மேல்பை வெ
கோணல்கள் உண்டு அபயி ஏதோ அது
இத் தனம் செய்கிறதென்று என்று அறுதி
யாக நம்பினான் எப்படியாவது அவர்கள்
தான் கண்டுபிடித்துத் தீர்ப்பை அளந்தது
வருகிறேன் அவர்கள் மன்னித்து வி
சேண்டும் என்று கோட்டைத் தளவரி
டம் திபந்தனை பேசிக் கொண்டு புறப்
பட்டேன் கோட்டைகளைச் சுற்றியுள்ள
வடவாற்றங் கண்டிப்பாடு அந்த நாளிலேயே
சென்றோம் யானையும் கண்டிப்பாடு அளந்த
துப் போய் என் தன்பனை அவமானப்
படுத்த விரும்பவில்லை கோட்டை வி
லிருந்து தப்பியவன் எப்படியும் மதில்
வழியாகத்தான் வெளியில் வர வேண்டு
மல்லவா? முன்னமே வெளியே வந்தே ந
தாழ்வுப் புகுத்துக் காடுகள் கிதான் மலைய
திருக்க வேண்டும் ஆகையால் வடவாற்
றங்களைப்பாடு போனோம் ஒதுவன் செய
லத்தால் கோட்டை மதில் கவா வழியாக
இறங்கி வருவது மங்கிய நீரை வெளிச்
சுதில் தெரிந்தது உடனே அங்கே போய்
நின்றேன் அவன் இறங்கியதுமே கூப்பா
இது என்ன வேலை? என்றான் அங்கச்
சண்டாளன் உடனே என் மார்பில் ஒரு
குத்து விட்டான் யானைகள் இடிந்து
நழுவுகாத என் மார்பை இவற்றுண்டா
குத்து என்ன செய்யும்? ஆயினும் நான்
எண்ணத்துடன் அவனைத் தீர்ப்புப் போன
என்னை அவன் குத்தியது பொறுக்க
வில்லை நாலாம் குத்து விட்டேன் இந்
வரும் துவந்த உத்தம செய்தோம் அன்ற
தாழ்வங்கலில் அவன் சகல இழந்து அட
கிப் போனான், என்னிடம் மன்னிப்புக்
கேட்டுக் கொண்டான் நாலாம் அவர்கள்
மன்னித்து நீ வந்த காரணத்தை உன்னை
யாகச் சொல்லிவிடு' நான் கனகத் தீபன்
டிய உதவி செய்கிறேன்' என்றேன் காண்ப
பாவி நுகிறது எங்கையாவது உட்காந்து
சொல்லிறேன்' என்றான் 'சரி' என்று
சொல்லி அளந்ததுச் செய்கிறேன் முன்
னாலே வழி காட்டிக் கொண்டு போனோன்
தியென்று அந்தப் பாவி முதுகில் சுது
சிறைகள் கதிக்விட்டான் அளந்த சாண்
நீளம் சுது உள்கை போய்விட்டது தளை
கற்றியது கிழி விழுந்து விட்டேன் அங்க
கிதேசத் துறோசி தப்பி ஓடிவிட்டான் பற
படி நான் கை விழித்து சண்டையு வந்து

பார்க்கப்போது ஓர் ஊழம் கைவிட
பில் இருந்ததைக் கண்டேன்'

கத்தமாறனின் கற்பனைக் கதைகளைத்
தேர்ந்தெடுத்தேன் பகவத்குறா போ சிறித்
தான் குத்தவை தீர்ப்பிக் அளந்த எவ்வளவு
துரம் நடிவது என்று நீர் பார்ப்பது படி
வில்லை

"சாண்ம கைவிட விட்டுக் கு எப்படி
வந்து கொண்டு வான்' போ கொண்டு கொ
துது' என்றான்

"அதுதான் எனக்கும் வினவகாத
மாமமாய் நுகிறது அந்த உள்கைக்கு
புலனுடிக் தெரியவில்லை தெரிந்தாலு
கொடை முடியவல்லவா அவனதுக்கு ஒரு
நூல்கள் சண்டாம் அவனையும் அளறி
லிந்து காண்கை காண்பை எப்படி மல
மாக மறைந்தான் என்று தெரியாது அவன்
நீர் கை விடுத்தான் ஒருவேளை கேட்கு கடை
இல்லாவடிப் படிவழி வீற்றான் என் நன்
பாடியப் பிடிவது என்னவோ காதற் துக்
வேண்டியதுதான்"

"அவன் அகப்படடு விடுவான் என்று
தென்கிறீர்களா?"

"அகப்படாமல் எப்படித் தப்ப முடி
யும்' சாண்ம உடிக் கொண்டு பறந்து
விட முடியாதல்லவா அதற்காகவே அவ
னைப் பார்ப்பதற்காகவே இங்கே காத
தி நுகிறேன் இல்லாவிடில் உன் சென்றி
யுடிக் கைவிடும் அளந்துக்காடு
மாறும் அச்சுண்டம் மன்னிப்புப் பெற
வான் என்ற நூல்களை எங்கே இடுகிறது

நான் தங்களைடைய பெருக்கல்களையே
பெருந்தன்மை!" என்றான் இவ்வய
பிரகடிக் அவர்களுடைய மனம் வந்தியத்
தீவன் அகப்படக் கூடாது அவன்
துறோசியை நந்தாழ்வு சரி தான்' என்று
என்னைமிட்டது

அச்சமாய்நில அரண்மனைத் தாதி
ஒருநிலி துடி வந்து அய்யா' ஒருநன் அகப்
பாடி வான் சாண் பிடித்து வருகிறான்"
என்று கத்தினான்

நந்திவி, குந்தனை இருவருடைய
முகத்திலும் துன்ப வேதனை காண்ப
பட்டது நந்திவி வாயில் அளந்த மாறிக்
கொண்டான் குந்தனைவின்னால் அது
முடியவில்லை

(தொடரும்)

இருபதாம் அத்தியாயம்

இஃ பெண் புலிகள்

ஒ

ற்றுணைப் பிடித்துக் கட்டி விதி யில கொண்டு வருகிறார்கள் என்ற செய்தியைத் தாதி ஓடி வந்து தெரிவித்ததும், அவ இருந்த மூவரின் உள்ளங்களும் பரபரப்பை அடைந்தன. இந்த எவரின் உள்ளம் அதிகமாகத் தத்தளித் தது.

"தேவி' நாம போய் அந்தக் கெட்டிக் கார ஒற்றன் முகம் எப்படியிருக்கிறது என்று பார்க்கலாமா?" என்றான் நந்தினி.

குந்தவை தயக்கத்துடன், "நமக்கென்ன அவனைப் பற்றி?" என்றான்.

"அப்படியானால் சரி!" என்று நந்தினி அசட்டையாய்க் கூறினாள்.

நான் போய்ப் பார்த்து வருகிறேன்" என்று கந்துளாறன் தட்டுத் தடுமாறி எழுந தான்.

"வேண்டாம்; உம்மாவ நடக்க முடி யாதா விழுந்து விடுவீர்!" என்றாள் நந்தினி.

குந்தவை மனத்தை மாற்றிக் கொண்ட வள்போல், இவருடைய அருமைமான சிநேகிதனை எப்படியிருக்கிறான் என்று நாழிப் பார்த்துத்தான் வைக்கலாமே! இந்த அரண்மனை மேன மாடத்திலிருந்து பார்த்தால் தெரியுமல்லவா? என்று கேட்டாள்.

"நன்றாய்த் தெரி யும், என்னுடைய வாழ்வுகள்" என்று நத்தினி எழுத்து நடந்தாள்.

கத்திராறன் 'தேவி' அவன் என சிநேகித

அமரர் கஸ்க்

எனக்குத்தான் மாமரவிட மனசோலையா
தான் அவனையே சந்தித்துப் போகலாம். நி
செய்ய வேண்டாம்" என்று சொன்னான்

"அவன் உமது கிதேகிதன் தானா
என்று எய்க்குக்கு எப்படித் தெரியும
என்றான் தந்தினி.

"அப்படியானால் தானும் வந்தே
ஜேவேன்" என்று கத்தமாறன் தட்டுத் தடு
மாறி நடத்தான்

 வரும் அரண்மனை மேல் மாடத்
தின் முன் முகப்புகுந் சென்றார்
கள் சற்றுத் தூரத்தில் ஏழெட்டுக்
குதிரைகள் வந்து கொண்டிருந்தன
அவற்றின் மீது வேல பிடித்த வீரர்கள்
வந்து கொண்டிருந்தார்கள். தந்தினி
கணக்கு மத்தியில் ஒரு மனிதன் தான்
வந்தான் அவன் கைகளின் முதுகுடன்
சொகுதுக் கயிறினால் கட்டிப் பிடித்து
அந்தக் கயிறின் இட மனைகளை நீங்க
புகுத்திலாம் வந்த குதிரை வீரர்கள் பிடித்
துக் கொண்டிருந்தார்கள்

வீரர்களுக்காகச் சற்றுத் தூரத்தில்
வேடிக்கை பார்க்கும் சும்பல வந்து
கொண்டிருந்தது.

அரண்மனை மாடத்திலிருந்து பார்த்த
வர்களுக்காக குதிரைகளுக்கு நடுவில்
நாந்து வந்த மனிதனின் முகம் மிகவும்
தெரியலிசையது

உள்வலம் அருகில் வரும் வரையில்
அந்த அரண்மனை மேல் மாடத்தின்
மேன்மை சூடி கொண்டிருந்தது

குதிரைவரின் ஆவலும் கவலையும்
ததும்பிய கண்கள் தெரியலி வந்த கண்
வலத்தின் மீது வலித்திருந்தன.

தந்தினியோ விதிலில் எட்டிப் பார்ப
பதும் உட்கார் குதிரைவரின் முகத்தைப்
பார்ப்பதுமாக இருந்தான்

கத்தமாறன் அவகே சூடி கொண்டிரு
ந்த மோவத்தைக் கவலத்தான்

"இவ்வளவு இவ்வளவு வந்தவதே தவிர
இவ்வளவு" என்றான்

குதிரைவரின் முகம் மலர்ந்தது.

அச்சமல்ல அந்த விபிதாதமான் உள்

வலம் அரண்மனை மாடத்தின் அடிப்
பக்கம் வந்திருந்தது

கயிறினால் கட்டி வந்த குதிரை வீரர்
களின் மத்தியில் நான்கு வந்தவன் அண்
ணாந்து பார்த்தான்

எவத்தியர் மகள் அவன் என்பதைக்
குதிரைவரே தெரிந்து கொண்டான்

அண்ணாந்து பார்த்தவன் ஏதோ
சொல்ல என்னியவனைப் போல்
வானவத் திறந்தான்

அதற்குள் அவனை இரு புறமும்
மனைகள் வந்த கயிறு மனைகள் துவளிக்
கொண்டு போய்விட்டது

தந்தினி தான் பிழைச்சினை வெளி
யே திக் கொள்ளாமல் "இது என்ன பைத்
தெய்க்காததவம்" இவ்வளவு எதற்காகப்
பிடித்து இழுத்து வந்தார்கள்" இவ்வளவு
பாண்டியன் எவத்தியர் மகள் அவ்வளவு
என்றான்

ஓ! அப்படியா? என் உமத்துவரின்
துகள் என்னதான் இவ் வந்தவன் உள்
மைக் குதிரைவரின் மேல் ஏறிட ஏய் ஏய்
காமழ் பிடித்துக் கொண்டு வந்து குதிரை
கூவு கொய்வார்கள்" என்றான் தந்தினி

இதற்குள் கத்தமாறன் "வந்தவதே தவிர
இவ்வளவு" அவ்வளவு இவ் வந்தவன் அப்ப
பட்டிக் கொண்டவன் என் கிதேகிதன்
சொல்ல இவ்வளவு தந்தினி திறந்தான்
என்னபே ஏமற்றியவன் இந்த ஆட
கயிட்டி திக் கொண்டவன்" என்றான்

இன்னமும் அவளை உமமுடைய
கிதேகிதன் என்று சொல்லிக் கொள்
தெரே" என்றான் தந்தினி

"துரேகியாயப் போய் விட்டான்
அவ்வளவு என் மனத்தில் அவன் போய்
உவன் பிரியம் மாறுகிலான்" என்றான்
கத்தமாறன்

"ஒருவேளை உமமுடைய அழகான
சிறக்கவன் இவ்வளவு கொண்டு போட்டி
குக்கலாம் இரண்டு ஒற்றர்களைத்
கொட்டித் கொட்டிக்கொடுத்து இந்த
வீரர்கள் போனதாகக் கவலிப்பாட்டென்
என்று தந்தினி சொல்லியிருந்த கவல
வின் முகத்தைப் பார்த்தான் "கொன்றிருந்
கவல" என்று வந்தவன் குதிரைவரின்

புதி புதிக்கச் செவத்து என்பதை அறிந்து
கொண்டான்

அடி கர்வக்காரி! உன் பேரிய பழி
வாங்க நல்ல ஆசைம விடைநீந்து'
அதைப் பூரணமாக உபயோகப்படுத்தி
தாமத போனால் தான் பரமபூர் இன்னம்
ராணி அவன்! பொறு! பொறு!

நீத்தனை தன் உணைக் கலக்கதனைக்
கொண்டாக மாற்றிக் கொண்டு ஓரார்
களாவது ஒற்றர்கள்! அவற்று அசைநிதி
தனம்! வர வர இந்தக் கிழவர்களுக்காக
அறிவு மழுங்கிப் போய விட்டது! யாவாக
கண்டாலும் சந்தேகம்! இந்த எவத்தியா
மகளை நான் அவ்வளவு கெடிக்கரைக்கத்
தரவில்லை கொண்டு வ. கவதரக்க அனுப்பி
கிந்தனை! இவ்வளவு எதற்காகப் பிடித்து
வந்திருக்கிறார்கள்? இப்போதே போய்
உங்கன் எமத்துணைரைக் கேட்கப்
போகிறேன்!" என்றான்

"ஓகோ! தாங்கள் அனுப்பிய ஆளா
இவன்? தேவி! சந்தேகம் என்று
சொன்னீர்களே? எனக்குக் கூட
இப்போது ஒரு சந்தேகம் தோன்றியிருக்கிறது
அவ்வளவு கொண்டு வருவதற்கு
இவனை மட்டும் அனுப்பினீர்களா
இன்னொரு ஆளையும் சொத்து அனுப்பி
யினீர்களா?" என்று தந்தினி கேட்டாள்

இவனோடு இவ்வளவு நவனனாகத்
தான் அனுப்பினான் இவனுடைய பேரிய
பு. அவனை இவ்வளவுத் தவிர்த்துப் போனார்
படி சொன்னேன்

"ஆகா! இப்போது எனக்கு எவ்வளவு
புரிந்து விட்டது! நான் சந்தேகிக்கப்படு
தான் நடத்திருக்கிறது."

"எனக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை
என்ன சந்தேகிக்கிறாள்? என்ன நடந்திருக்கிறது?"

"இனிச் சந்தேகமே இல்லை. உறுதி
தான் தேவி! தாய்கள் இவனோடு சொத்து
அனுப்பிய ஆள் ஏதுகெனவே உங்களுக்குத்
தெரிந்தவனா? புதிய மனிதனா?"

கொண்டு வந்தவன் என் தலைமையிட
மிருந்து வந்தவன்" என்றான்

"அவனோதான்! அவனோதான்!"

எவனோதான்

அவன்தான் ஓரார் சக்கரவர்த்தகர்
ஒவ்வ கொண்டு வந்ததாகத்தான் இவ்வே
யும் அவன் சொன்னாராம்..."

"என்ன காரணத்தினால் அவனை
ஓரார் என்று இவ்வளவு சந்தேகிக்கிறா
களாய்?"

எவக்கொள்ள சந்தேகம் அமைப்பதற்கு
அதேவல்லாம் புத்தகங்கள் விஷயம்! பார்க்
கப் போனால், அந்த ஒற்றனும் சந்தேகப்
பெயர்படியாகத்தான் நடந்திருக்கிறான்
இவன் விடம் இடையிலாக இவர்க
காலை ஓர் கால ஓர் காலமாக இந்த
சாறு மனிதனாகப் பதிகப்பி எதற்காக
குத்திலிட்டுப் போக வேண்டும்?"

"இவருடைய முதுவில் அவன்தான்
குத்தினான் என்பதையும் தான் தம்ப
வளவன் குத்தரிந்தான் இவரை உறுப்பி
துக்கிக் கொண்டு போய் அந்த உணை
சின் வீட்டில் ஏன் சொத்து விட்டுப்
போகிறான்?"

"கூட இருந்து பார்த்துபோல சொல்
கிறீர்களே, தேவி! என்னமோ அந்த
ஒற்றன் பேரிய உங்களுக்கு அவ்வளவு
புரிவு சந்தேகம் இருக்கிறது அவ்வளவு
ஏதோ மாய சக்தி இருக்க வேண்டும்
இவன் கூட அவனை இவ்வளவு நம் சந்தே
கம் என்று சொல்லிக் கொள்கிறார் அவ
வனா? - எப்படியானால் என்ன? போன
உயிர் திரும்பி வரப் போவதில்லை
அவனை இந்த வீடுகள் கொண்டுந்
தரலாம்."

நீத்தனையின் முகத்திலு விவரனை
தூலித்து உணைகள் சவரம் கொள்ள
அடைத்தது. தெருக் படபடவென்று
அடித்துக் கொண்டது. "அப்படி நடந்தி
ராது! ஒரு நாளும் நடந்திராது" என்று
தனக்குள்ளே சொல்லிக் கொண்டான்

"இவர் சொல்கிறபடி அந்த ஒற்றன்
அவ்வளவு கெடிக்காரனா? சந்தேகம்
என்றான்

ஆக, இவ்வளவு வற்றியிருக்கிறது இந்த

த்தனை சற்றுத் தயவரி, "புது
மனிதனாவது? பழைய மனிதனா
வது? காஞ்சிபுரத்திலிருந்து ஒவ்வ

ஆக கனிட ம ஒரு நாளும அகடபு உரு
கெ ண்டி நக்க பரி உ ண் எண்ணுள்
கருதலருள்

இவ்வேரது அகபபு டி 7 7 விட உ ண
இவ்வேரது நகப அகபபு டி 7 7 கொள்
இவ்வேரது எண்ணுள் நத்திவி

இவ்வேரது அகபபு டி 7 7 விட உ ண
இவ்வேரது நகப அகபபு டி 7 7 கொள்
இவ்வேரது எண்ணுள் நத்திவி

இவ்வேரது அகபபு டி 7 7 விட உ ண
இவ்வேரது நகப அகபபு டி 7 7 கொள்
இவ்வேரது எண்ணுள் நத்திவி

இவ்வேரது அகபபு டி 7 7 விட உ ண
இவ்வேரது நகப அகபபு டி 7 7 கொள்
இவ்வேரது எண்ணுள் நத்திவி

இவ்வேரது அகபபு டி 7 7 விட உ ண
இவ்வேரது நகப அகபபு டி 7 7 கொள்
இவ்வேரது எண்ணுள் நத்திவி

இவ்வேரது அகபபு டி 7 7 விட உ ண
இவ்வேரது நகப அகபபு டி 7 7 கொள்
இவ்வேரது எண்ணுள் நத்திவி

பாதாளச் சிறை

ஒரு வாழ்க்கையைப் போல் அழிய முடியாத கிதளை வேறொன்றுமில்லை கைம் எப்படி வருகிறது. துக்கம் எப்படி வருகிறது என்று யாராக சொல்ல முடியும்? யானம் நெடுவரைகளாகிறது விளக்கி வருகிறது இம்மென்று கருமிகங்கள் திரண்டு வருது எட்டுத் திசைகளும் இவை வருந்து இடி இடித்து மின்னல் மின்னி கொட்டு கொட்டு என்று கொட்டிவிடுது சலகலிகத்து காற்று என்பதை அறற்பு போய விட்டதாகச் சில சமயம் தோன்றுகிறது மரங்களின் இலைகளும் அனகையாகி இருக்கின்றன திடீரென்று எங்கிருந்தோ ஒரு குளமாக காற்று வந்து கழன்று அடிக்கிறது அதன் வேகத்தில் பெரிய பெரிய மரங்கள் வேரடைய பெயர்த்து விழுக்கின்றன சற்று மாமனார் தெதராவிடுவதாக வாழ்வான தின்று காட சிவந்தித்த பகையாக சோல்களை இப்போது அனுமார் அழித்த சோக வனமாக மாறி விடுகின்றன

சுந்தனலயின் வாழ்க்கையில் அத்தனைய குளமாக காற்று இட போது கழன்று அடித்துக் கொண்டிருந்து சில காலத்துக்கு முன்பு வளரவில் அல்ல கவனம் என்பதை அந்நேரங்களில் இருந்து வளரவில் வாழ்க்கை என்பது இடைவிடாத ஒரு குளந்த உற்சவமாக இருந்து வந்தது அன்பும் தூய்மை தூய்மை மூலம் தூய்மை தூய்மை இவ்வாறு அன்புமீது அல்லவா தம் சத்தியம் வாய்ந்த ஒரு யார ஒட்டும் வாழ்க்கை என்று என்னுமபடியாக நடக்க சென்று கொண்டிருக்கின்ற தன்மையும் தாய்மாராகிய அண்ணனும் தம்பியும் அனாதைகளாக ஆசிரியர்களும் சாதிமாராகவும் தெரிந்த மரங்களும் இவை எல்லாம் பின்பு தங்கள் கண்ணின் கருமணியாகப் பரவித்து நடந்து வந்தார்கள் ஆனால் இன்னும் என்பது காலியத்திலும் நாடகத்திலும்

உள்ள சூரியன் எல்லாக் கை அவந்தரத் தெரிந்து தந்தது

அருங்கைப் பாகம் சாமிக்குத் துன்பம் வரத் தொடங்கிய போது ஒன்றன் மேலொன்றாகத் தொடர்ந்து வந்து போகிறது தன்மையின் திசை கவனம் கி. பாய் வந்தது இரண்டாகித்துப் பெரிய சோல்களை எல்லாம் தந்தது தன்மையிலும் தம்பியும் தாய் தெய்வங்கள் இருந்தார்கள் இன்னதென்று சொல்ல முடியாத ஒரு சோகம் வந்தது சோழ தந்தது ஒரு பட்டி போலது சோதி.ர்களும் திமித கக்காய்க்கு மாயமாகச் சொல்லி வந்தார்கள் நாடகம் இரண்டாக சதிக்கு உடங்கள் நடந்து வந்தன நாடகம் மக்கள் இவ்வ தெய்வம் பீதியில் ஆழ்ந்திருந்தார்கள்

வளர தெருவ படைத்த வீரர்கள் வழி வழியாக வந்த தந்தியை பிறந்த தந்தனை இவ்வளவையும் தீர்த்துடன் சமாளிக்க கூடிய மனோதைர்யம் பெற்றிருந்தார்கள் தந்ததுக்கே இரண்டாகித்துக்கூட ஏற்பா. தந்தது எல்லா அபாயங்களையும் தன் கூரிய பதவியை துணையிலும் போகவி விட உதம் என்ற திடமான நம்பிக்கை அவருக்கு இருந்தது

ஆனால் அகாலமுடைய வாழ்க்கையில் ஒரு சிலிர சமயம் எதிர்பாராத ஒரு சந்திப்பு-அவருடைய வளர இதயம் துளக்கம் மனோதைர்யம் துளக்கம் காரணமாகி விட்டது.

வந்தது தந்தனல்லாத தந்தனை சந்தித்த போது - அது வளரவில் மொட்டாக இருந்த அளவாடைய இருந்த தாயை மட்டவழிந்து மலர்ந்தது

ஆனால் என்ன துரதிர்ஷ்டம் - அதே சமயத்தில் ஒரு கரு வாய் அதை மன குள குள குடிபுகுந்து - தன் வீடுக் கொடுக்கியால் அதன் மேலவிய இதழ்களைக் கொட்டத் தொடங்கியது அமமமமா' என்ன வேதனை!

இ

த்த வாணர்துவ வீரன் ஒரு வேளை சிவரப்பாடிருக்கலாம் என்ற எண்ணம் எவ்வளவு வேதனையை அளித்தது? அவன் கொல்லப்பட்டிருக்கலாம் என்ற கொடிய வார்த்தை எப்படி அவன் நெஞ்சைப் பிளந்தது? அந்த வெளிக்காட்டிக் கொள்ளாமலிருக்க அவன் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்ட வேண்டியிருந்தது?

பெற்றவர்கள், உற்றார்கள், உடன் பிறந்தவர்கள் உயிருக்குவிராள் தோழிகள் எவ்வளவோ பேர் இதை எவ்வளவு வழியோடு போகிறவனைப் பற்றி அகஸ்யாததிரக இலாப முன்று நடவடிக்கை எடுத்தவனைப் பற்றி ஏன் இந்த இத்தகைய இப்படித் துடி துடிக்க வேண்டும்?

இதையெல்லாவற்றையும் மொழியாதற்கும், காரண காரியங்களை ஆராய்ந்து முடிவு கட்டுவதற்கும் இப்போது நேரமில்லை. மீன மேஷம் பாராமல், சந்திரமும் சஞ்சாத தடைபடும் பாராமல், விசாரிக்க வேண்டியதை உடனே விசாரித்து, செய்ய வேண்டியதை உடனே செய்ய வேண்டும்.

இ

கவே அன்று பிற்பகல்வேயே இளைய பிராட்டி சிவரப்பாடி பழுவேட்டையாரின் மாளிகைக்கு வருவதாகச் சொல்லி அழற்பாடி லீட்டுச் சென்றான் அந்த மான்னையில் அந்தப்புர மாதர்கள் இளைய பிராட்டியை ஆரவர்த்தோடு வரவேற்றார்கள் அனைவர் சொரிந்து, உபசரித்தார்கள் இவ்வரசி அவர்களுடன் அவளளலிச சித்திர நேரம் பேசிக் கொண்டிருந்த பிறகு சித்திர மண்டபத்துக்குச் சென்றாள் அவர்கே சிவரப்பாடிவேட்டையார் காதலிருந்து இளைய பிராட்டியை வரவேற்று மண்டபத்தில் திட்டிவிட்டுத் திரைக்கதை விளக்கிக் கூற முற்பட்டாரா குந்தனவடிவ பார்த்துக் கொண்டும் கேட்டுக் கொண்டும் வந்தாள்

இ

டைசிச் சித்திரத்தண்டை வந்து நின்றதும், குந்தனை காலாத்தக கண்டார் ஏதேனும் பார்த்து

றார்! பழுவேட்டையாரைக் காணச் சென்ற குந்தனுக்கு ஏதேனும் சேவை புரிந்து வந்திருக்கிறார்களா? என்றான்

“அம்மணி! அது எவ்வளவு பரிசுவரம்” என்றார் காலாத்தக கண்டார்

“அந்த சேவைக்கெல்லாம் கடரக்கூடியது இந்தச் சோழ சாமராஜவந்தான் என்பதில் சந்தேகமில்லை.”

“நாயே! இது என்ன வார்த்தை?”

“ஆயாஜம் சக்கரவர்த்தியின் ஆயுட்காலம் முடிந்து எகலாச பதவியை அடைந்த பின்னர் தாயகம் காத்திருக்கலாம் அவ்வளவு சாமராஜ்ய அதிகாரங்களைக் கைப்பற்றுவதற்கு இவ்வளவு அவசரப்பட்டு வேண்டியா?”

இந்த வார்த்தைகள் காலாத்தக கண்டார் இருக்காததில் கூட அப்பகளைப் போல் பாவந்தன என்பதை அவருடைய முகம் காட்டியது. அவரது நெஞ்சில் விவரணாத துளிகள் துளித்து நின்றன மீன துடிதுடித்தது எக காலகன் வெட்வெடத்து ஆடின

காலாத்தக கண்டார் நெற்றி விவரணை வலத் தடைத்துக் கொண்டு குந்தனைவைப் பார்த்து “அம்மணி! இது என்ன இவ்வளவு உக்கிரம்? சோல்லமபீரோ கோயே என்னன் வமலோகத்துக்கு அனுப்பி விடுவதென்று உத்தேசம்” என்றார்

“ஹா! அந்தனைய சக்தி என்னிடம் இல்லை என்பது தங்களுக்குத் தெரியும் காலாத்தக கண்டார் அழக வாயை வாய் படுவானே” என சொன்ற பின்புப் பேசினார் அவர் முடிவுமா?”

“அம்மணி! இத்தனைய கொடிய வார்த்தைகளைச் சொல்லுதல் காட்டி தூய்ம பழக்கம் காய்ச்சிய சயகதை எங்காது தாயகம் உற்றலாம்! தேவ் இவ்வளவு மறக கருணை காட்டுவது ஆடியோன் என்ன தவறு செய்தேன்?”

“தங்கள் தவறாப் பற்றிக் சொல்லுதல் உயர்” எவ்வளவு ய குன்று இன்னது என்பதைத்தான் தாயகம் சொல்ல வேண்டுமென குந்தனவியைத் தோண்டித் தீர்த்து எழிக்கை கொண்டு வந்தவருகா”

சென்றதாகவும் இவன் ஒப்புக் கொண்
டான்."

"இவன் பெரிய மூடன், ஏதாவது
உளறியி நடப்பான் இவனுடைய சென்ற
இன்னொரு ஆன்னயும் அனுப்பியவன்
நாஸ்தான் அது தங்களுக்குத் தெரியும
அல்லவா?"

"தெரியும, தாயே! ஆனால் தங்களை
அந்த மனிதன் ஏமாற்றி விட்டான் என
பயம் தெரியும வந்தியத் தேவன் என்றும்
பெயருடைய அவ்வாறியம் உண்ணாமலில்
ஓர் ஒற்றன் தான்."

இல்லவே இவன் அவன் காந்தி
புரத்திலிருந்து என் தளையன் எழுதிய
ஒவ்வையக் கொண்டு வந்தவன்."

"இளவரசி' அவன் சக்கரவர்த்திகுதம்
இளவரசரிடமிருந்து ஒலை கொண்டு
வந்தான் அதனால் என்ன? ஒற்றர்கள்
இப்படி ஏதாவது ஓர் உபாயத்தைக்
கடைபிடித்துத் தான் தங்களை வேலை
யைச் செயல் வேண்டும்?"

"ஐயா! வந்தியத் தேவன் ஒற்றன் என்ப
தற்கு நுக என்ன?"

"அவன் ஒற்றன் இல்லா விட்டால்
இராஜபாடலையில் நடப்பதை விட்டுக்
குறுக்கு வழியில் நடப்பானேன்? குடத்தை
ஜோதிடரிடம் போய்ச் சக்கரவர்த்தியின்
ஜாதக பண்ணைப் பற்றிக் கேட்பானேன்?"

"சக்கரவர்த்தியின் ஜாதகத்தைப் பற்றி
நான் கூடக் குடத்தை ஜோதிடரிடம்
கேட்டேன், அதனால் என்ன?"

"சக்கரவர்த்தியின் செல்வப் புதல்வி
யாகிய தாய்க்குக் கேட்பது வேறு சம்பந்த
பில்லாத வாயை வழிப்போக்கைக் கேட
பது வேறு பாதை தரின் ஒற்றவாயிற்கு
தாஸ்தான் அப்படி விசுவிககத் தீரண
றும்."

"இது தங்களை சங்கம் வேறு காரணம்
சண்டா?"

"பகிரங்கமாக என்னுடைய அனுமதி
கேட்டுப் பெற்றுக் கொண்டு தஞ்சைக்
கோட்டைக்கு வந்த தக்காளம் அப்படிச்
செய்யாமல் பழைய முத்திரை மோதிரத்
தைக் காட்டிவிட்டு ஏன் துறைய வேண்
டும? பெரிய படிவேடம் னாயர் கொடுத்த
தார் என்று ஏன் போய் சொல்ல வேண்

டும?"

"முத்திரை மோதிரம் மீண்டும் வாய்
கொடுத்தார்களாம்."

"அது இன்னும் தெரியவில்லை கண்டு
பிடிக்க வேண்டும்."

"அதைக் கண்டு பிடிக்க முடியாமல்
உங்கள் ஆட்கள் என்ன செய்தார்கள்?"

"அம்மணி, என்னுடைய ஆட்கள்
பகுதியாதிக்கள் அங்கு ஒற்றவர்களைக் கண்டு
பிடித்துக் கேட்டுத் தான் முத்திரை
மோதிரம் எப்படி அவ்விடம் வந்தது
என்று தெரிந்து கொள்ள முடியும்?"

அவன் உண்மையைச் சொல்லுவான்
என்பது என்ன தீர்மானம்?"

"உண்மையைச் சொல்லுமபடி செய
வதற்கு வழிகள் இருக்கின்றன தாயே!
பாதாளத்திலே இருக்கவே இருக்கிறது ஒற்
றவர்களுக்கும் இதுவும் தெரிந்திருக்கிறது அத
வால்தான் மறுபடியும் தளையன்றவர்கி
இரவுக்கிரவே கோட்டைவீலிருந்து தப்பி
ஒடிவிட்டான் சம்பவனாயர் மகன்னயும்
முதுகில் குத்து விட்டு ஒடி விட்டான்."

"அவன்தான் குத்தியவன் என்பதற்கு
என்ன அத்தாட்சி?"

"கந்தமாதன் கூறியதுதான்."

"அது மோதாது! அவன் கந்த மாற
னைக் குத்தவில்லையென்று நான்
சொல்லுகிறேன்."

தாயே! தாய்க்கு அருகில் இருந்து
பார்த்தீர்களா?"

"பார்க்கவில்லை, ஆனால் ஒருவன்
நகரத்தைப் பார்த்து அவன் குற்றவாளியா,
இல்லவா என்பதை என்னால் நான்
பிடிக்க முடியும்."

அந்தப் போலவாத ஒற்றன் பாகிய
சாஸி தங்களுடைய தலை அப்பிரா
யத்தை எப்படி வை வைத்து விட்டான்
அந்தப் பாகியை எங்குக் கிட்ட
வில்லை?"

ஐயா! அவன் பறுபடியும் ஒற்றன்
என்று ஏன் சொல்கிறீர்?"

"தாயே! அவன் ஒற்றன் இல்லாவிட்
டால் கந்தாடிகளுடன் போந்து முகமுடி
போடிக் கொண்டு ஏன் பழையவாறில்
நுழைகிறான்? மரது வேடம் போட்டுக்
கொண்டு ஏன் கொடிக்கொத்து துறைமுகத்
துக்குப் பிரயாணமாகிறான்? அவன்

ஒற்றன் இல்லாவிட்டால் என் ஆடகனாக கண்டது? ஒரு நாள் அடித்துக் கொடுக்க கண்டால் ஒன்றை இல்லாவிட்டால் இல்லாமல் தான் அடித்துக் கொடுக்க வேண்டும்?"

“ஓனோ! அவன் புகைவ ஒத்த தப்பித்
துப் போய்விட்டானா? உங்களை ஆட்கள்
அவ்வளவுப் பிடிக்க மாட்டார்கள் என்று
எனக்குத் தெரியுமேன்னை? உங்களைப் பிடிக்க
முடியாமல் தோன்றித்தது

“ஆமே, தாயே! அந்த மார்பிலே ஓதறன்
என் ஆட்களின் ஏக்கர்த் விட நீயே போய்
எனிட, என் இரகசியம் உனக்கு அரங்கம்
விட நான் நினைக்கிறேன் மகளே, மீது
நீயே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்...”

“துவா! ஒற்றன் எப்படியாவது போகட
டும வாஸ்துவம்! மகன்கள் தமது அழகு மதி
காவது தெய்வ அம்மை குழந்தை நமைய என்மறு
திச்சமம் அவளைய தம்மை விட்டுவதெ
துவ வேண்டாம்

அம்மகார்' ஸ்ரீமன ஓற்றன்' என் னவரின் பதிகம்

“அதெல்லாமா எப்படி மீருத்தாறாம்
எவந்தையா மகனா மீருத்தா செய்க
வாக வேண்டாம்...”

[illegible]

“ஐயா! சதி செய்பவர்கள் எல்லாம்
வாழும் நிலையில் இல்லையென்பதற்காக
சிறையில் இடமே இருந்து”

“இடம் இருக்கும் வரையில் போட
வரம் அளவவா”¹⁴

“உள்ளம்த் சத்யானந்தரப பேரடு
 எதிர்த்து கொடுத்தார் ஸ்திரீ விநாயகர்”

தாயா! எவத்தியா? மகனா? உடனே விடு
தனால செவய்யங்கா!"

“பெரிய பொதுமனிதன் நான் ஏற்க
முடியாதது நான்”

“சக்திவளத்தின் அபடனா வந்தால
செய்வீரா! அனாதபுல புருக்கணிப்பீரா?”

[illegible]

இவ்வாறு சொல்லிக் காணாத்தக கண்ட
டர் ஒரு பெரிய சாவினை எடுத்துத்

பெரிய பிள்ளைகள் தமது தந்தை தாயைப் போலவே நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். ஆனால், பெரிய பிள்ளைகள் தமது தந்தை தாயைப் போலவே நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். ஆனால், பெரிய பிள்ளைகள் தமது தந்தை தாயைப் போலவே நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள்.

“இந்தச் சேஷ சாமர்த்தியத்திற்கு ஏதாவது பெருந்தகை நேர்த்தூஸ, அது இல்லாத பின்பாகப் பாலாட்டிப் பாலாட்டி” என்று தஞ்சைக் கோட்டைத் தளபலர்

‘தான் ஒருத்தி, அந்த இளமொரு
பெண் மார்போ?’

"புத்தரது 12 திருநாட்களில் நதி நதி"
 3.10.1974

சுந்தரனவ புண்ணாகப் பூரிந்து "சொழ
காமராஜையதின் சரவாதுகாரியுடன்
என்பதான காமராஜை மோடிய செல்கிறார்
உயர் குறு காக்க வில் தற்கால அரசிய
பழுவேட்டளையர் தங்களைத் தேசப
நீரஷ்டம செயது வீடுவார்" என்று
சொல்லுகின்ற

தெரியாது நல்லதாயா! பேரவலிஞ்சு
அந்த சூதாய் அந்தத் துன்பினை என்னதா
செய்யாது பழகிவருவதாய்

வெள்ளியின்

செல்வன்

இருபத்திரண்டாம் அத்தியாயம்

சிறையில் சேந்தன் அழுதன்

ஞ்சைக் கோட்டைக்குள் பொற்காசுகள் வார்ப்படம் செய்பவர்களை சாலை மற்றொரு சிறிய கோட்டைப் போல அடைத்து இருந்தது. தங்க சாலைக்கு வெளியுறத்திலே கூடுதல் காலம் தங்களைக் கோட்டை வாசலில் உள்ளது போலவே வெகு பலமாக இருந்தது. அன்று மாலை சூதாட்டம் தேவியும் வானதியும் தங்கச் சாலை வாய்ப் பார்வையிடச் சென்ற போது வேலை முடித்து பொற்கொலையர்கள் வெளியில் புறப்படும் சமயம், வாசற் காவலர்கள் பொற்கொலையர்களைப் பரிசோதித்து வெளியில் அனுப்ப ஆவதற்கு மாணார்கள் பொற்கொலையர்கள் வாசலின்மேல் வந்து குவிந்திருந்தார்கள் அந்த நேரத்தில் அரண்மனை சமீபத்து தங்க சாலையின் வாசலில் நின்று, சூதாட்டம் வாய்ப்பும் வானதியும் இரண்டினர்

கள் அவர்களைப் பார்த்ததும் காவலர்களுக்கும் பொற் கொலையர்களுக்கும் மெய் மறந்து நின்று "வாழ்க இளைப்பிரட்டி" என்று கொவித்தார்கள் தங்க சாலையின் தலைவர் ஓடி வந்து அரசகுமாரிகளை ஆர்வத்துடன் வரவேற்றார் உள்ளே அழைத்துச் சென்று பொன்னைக் காய்ச்சும் அக்கினி சூண்டம், நானாய் வார்ப்படம் செய்பவர்களை, அச்சிட நானாய்கள் முதலியவற்றைக் காட்டினார் அன்றைய தினம் வார்ப்படமான தங்க நானாய்கள் ஒரு பக்கத்தில் சூப்பலாகக் கிடந்தன அந்தப் பக்கமொன்று நானாய்களின் ஒளி களைப் பறித்தது. ஒவ்வொரு நாளையதிலும் ஒரு பக்கத்தில்

புலியின் முத்திரையும் மந்திர பகவத
கப்பல் முத்திரையும் பதிககாமம் அந்தண

"பார்த்தாயா வானதி" எத்தனையோ
காலமாக இதைச் சோழ நாட்டுக்கு கவ
செங்குமிருந்து தங்கம் வந்து கொண்
டிருந்தது தரை வழியாகவும் வந்தது,
கப்பல் வழியாகவும் வந்தது இதுவளவு
அவ்வளவு தங்கத்தையும் கப்பல்களும்
பெற்றுப் சோழநாட்டுப் பெண் குலத்
துக்கே இருந்து வந்தது ஆயாசங்கள்
செய்து போட்டுக் கொண்டு தூக்க
முடிவாமல் தூக்கி வந்தார்கள் கொஞ்ச
காலமாகச் சோழ நாட்டுப் பெண்களுக்கு
அந்தப் பாரம் குறைந்து வந்திருது. நம்
தனாதிகாரி பழுவேட்டையார் இம்
மாதிரி கண்ணாடிப் பறிகளும் தங்க நூலா
யங்களை வார்ப்படம் செய்கிற ஏற்பாடு
பண்ணி விட்டார்!" என்று சூத்தனன்
சொன்னான்

"அக்கா! இதனால் என்ன சொ
கரியம்?" என்று வானதி கேட்டாள்

"என்ன சொகரியமா? நீ ஒன்றுமே
தெரியாத பெண்ணடி" இம்மாதிரி
பொன்னன் தரையங்களைச் செய்கிற விட்
டால், இவ்வளவு பொன் என்று நீறுததுப்
பாராமலே மதிப்பிடச் சொகரியம்.
குடிகள் அரசாங்கத்துக்கு வரி கொடுக்கச்
சொகரியம் வந்ததற்குள் வெளி
நாட்டாரோடு வியாபாரம் செய்வதில்
பண்டத்துக்குப் பண்டம் மாற்றிக்
கொண்டு கஷ்டப்பட வேண்டியதில்லை
பொன் தரையங்களைக் கொடுத்தது.
பொருள்களை வரங்கலாம் பொன்
நரையங்களைப் பெற்றுக் கொண்டு
பண்டங்களை விற்கவாம் ஆகை
யினாலேதான் சோழ நாட்டு வாததார்கள்
நம் தனாதிகாரி பழுவேட்டையாரை
வாழ்த்துகிறார்கள் இன்னும் ஒன்று
கொல்லிதேன், கேள்!" என்று கூறிக்
சூத்தனன் தேவி குரையைத் தாழ்த்திக்
கொண்டு சொன்னான் "சகலவர்த்தகரும்
சக்கரவர்த்தியின் குடும்பத்துக்கும் எதி
ராகச் சதி செய்பவர்களுக்கு இந்த
நரையங்களினால் அதிக சொகரியம்
எப்படிப்பட்ட உத்தமர்களையும் இந்தப்
பொற்காக்கனின் மூலம் துரோகிகள்
ஆக்கிவிடலாம் அல்லவா?" என்றான்

அதில் நின்ற தங்க சர்க்கரை தலைமை

அதிகாரியின் காதில் சூத்தனன் கூற சில
கூடிய வார்த்தைகள் இப்போது வீட்டின
அந்த அக்கா! நீயே தாயே! அம்மாதிரி
பலவகையான வாதங்கள் எல்லாம் இக்
காலத்தில் கேள்விப்படுகிறோம் ஆகை
யினாலே தான் இப்போது கொஞ்ச நாட்
களாக இந்த தங்கச்சாலைகளுக்கும் கடிக்
காலம் அதைப்பற்றிக் கிறது இதை அடி
நிலை உள்ள பாதாளச் சிதைவு வந்தலோர்
பொலியும் அதிகமாகி விட்டார்கள்!"
என்று சொன்னார்

"வந்திருவார்களே! போகிறவர்கள்
கூட உண்டா?" என்று சூத்தனன் கேட்
டான்

ஏன் அதுவும் உண்டு இன்று கால
யில் ஒருவனைக் கொண்டு வந்தார்கள்
ஒரு தாழ்த்திய குழந்தை அல்லவா
இப்போது கொண்டு போய் விட்டார்கள்!"
என்று அந்த அதிகாரி கூறினார்

அது வாராயிருக்கும் என்று சூத்
தனவகுத சிறிது வியப்பாயிற்று

இவ்வகைகளில் பறபல வேலைகள்
நடக்கும் இடங்களைப் பார்த்து
கொண்டு பின்வருமாறு சொன்னான் பின்
கவசம் ஒரு சிறிய வாகனம் இருந்தது
அதைத் திறந்து கொண்டு சென்றார்கள்
சென்ற இடத்தில் வெளிச்சம் குறைவாக
இருந்தது கனரகாழ்வர்க் இருந்தது. நூலு
புறமிருந்தும் கேட்டவர்கள் ரோமம்
சிலிர்த்தும்படியான உறுமல் சத்தம்
கேட்டது ஒரு காலகால தீவிரத் பிடித்துக்
கொண்டு தீவிரம் அதன் வெளிச்சத்தில்
நூலு புறமும் உறுப்ப பார்த்த பொது பல
கண்டுதரும் அவற்றுகளுக்கே அடை
பட்ட புலிகளும் இருப்பது தெரிந்தது
அவற்றின் சில வேலைகள் புலிகள் சில
சிறுதலைப் புலிகள் சில படுகதிருந்தன
சில கண்டுதரும் இன்னும் பின்புறம் உலா
ளிக் கொண்டிருந்தன அவற்றின் கண்கள்
அந்த இடத்தில் பறபலம் வெளிச்சத்தில்
தெரப்பத தனங்களையப் போய் ஒன்றித்
தன்

சூத்தனன் வானதியின் கரத்தைக்
கெட்டிவரகப் பிடித்துக் கொண்டு,

அடிவே! பறபலிருக்கிறதா? இங்கே
நரையைப் போட்டு விழுந்து எலககாதே!"
என்றான்

வானதி இலேசாகச் சிரித்துவிட்டு, "புலிநாயக் கண்டு என்ன பயம், அக்கா! புலி நமமுடைய சூலத்தின் காவலன் அல்லவா?" என்றான்.

"சில சமயம் காவலர்களே எதிரிகளுடன் சேர்ந்து விடுவார்கள் அல்லவா? அப்போது அபாயம் அதிகம் ஆயிற்றே!"

"இவ்வளவு அக்கா! மனிதக் காவலர்கள் அப்படி ஒருவேளை துரோகம் செய்யலாம். இந்தப் புலிகள் அப்படிச் செய்ய மாட்டார்கள்!"

"சொல்லாததில்லை, இந்தப் புலிகள் எத்தனையோ இராஜாங்கத் துரோகிகளைச் சாப்பிட்டிருக்கின்றன! அவர்களுடைய இரத்தம் இந்தப் புலிகளின் உடம்பில் கலந்திருக்கும் அல்லவா?"

பயமேயில்லை என்று சற்று முன்கூறிய வானதியின் உடம்பு இப்போது சிறிது நடுங்கத்தான் செய்தது.

"அக்கா! என்ன சொல்கிறீர்கள்? உயிருள்ள மனிதர்களை இந்தப் புலிகளுக்கு இரையாகக் கொடுப்பார்களா என்ன?" என்று கேட்டாள்.

"அப்படிச் செய்ய மாட்டார்கள். இந்தத் தங்கசாலைக்கு அடியில் பாதாளச் சிவா இறக்கிறது என்று சொன்னேன் அல்லவா? அதற்குள் போவதற்கும்கூட வருவதற்கும்கூட ஏரே வழிதான் அந்த வழி. இந்தப் புலி மண்டபத்துல இருக்கிறது. சிவாவுக்குள்ளிருந்து யாராவது தப்பித்து வர முயன்றால் இந்த மண்டபத்துக்குள்ளேதான் வர வேண்டும். அப்போது புலிகளுக்கு இரையாவார்கள்!"

"சிவசிவா! என்ன கொடுமை?"

"இராஜாங்கம் என்றால் அப்படித்தான்! கருணையும் உயரம்! கொடுமையும் உண்டு. வானதி! ஒரு சமயத்தில் என்னையே இந்தப் பாதாளச் சிவாயில் அடைத்தாலும் அடைத்து விடுவார்கள். சிவனப் பழுவேட்டையா இன்னொரு என்னுடன் பேசியதை நீ கேட்டிருந்தாய்!"

"நன்றாயிருக்கிறது அக்கா! தங்களைப் பிடித்துச் சிவாயிலடைக்கும் வல்லமை உள்ளவர்கள் நேரமு படுவாறு உலகத்திலும் இல்லை. அப்படி யாராவது செய்ய முயன்றால் பூமி பின்ந்து இத்தித் தஞ்சை தகரத்தையே விழுங்கி விடாதா!"

அதைப் பற்றி என்னதக கவலையில்லை. நமமுடைய பழையாறை வைத்தியர் பயனைப் பற்றித்தான் கவலைப்படுகிறேன். அந்த சூதுப் பிள்ளை தப்பிப் பிழைத்திருக்க மாட்டான் அல்லவா?"

"சாதுப்பிள்ளைதான்! ஆனால் யாரைப்போது அப்படி மாறுவார்கள் என்று சொல்ல முடிவதில்லையே!"

புலிகளின் உறுமல் சோஷம் இன்னும் அதிகமாயிற்று.

காவலனைப் பார்த்து, "புலிகளுக்கு ரொம்பக் கோபம் போலிருக்கிறதே!" என்றான் குந்தலா.

"இவ்வளவு தாயே! சக்கரவர்த்தியின் திருக்குமாரியை இவை வாழத்தி வர வேற்கின்றன!" என்று காவலன் சமத் காரமாய் மறுமொழி கூறினான்.

"நல்ல வரவேற்பு!" என்றான் குந்தலா.

"அதோடு புலிகளுக்கு இரைபோடும் சமயம் நெருங்கிவிட்டது. இவரைய நினைத்தும் உறுமுக்கின்றன!"

"அப்படியானால் நாம் சீக்கிரம் போய் விடலாம். சிவாயின் வாசல் எங்கே இருக்கிறது?"

10 மண்டபத்துல ஒரு புலனைக்கு இதற்குள் அவர்கள் வந்திருந்தார்கள். அங்கிருந்த புலிக் கூண்டு ஒன்றைக் காவலர்கள் அப்பால் நகர்த்துனார்கள். அங்கே குயமயின் பந்திரெந்த கதவு ஒன்று காணப்பட்டது. இரண்டு ஆட்கள் குளித்து கதவை வெளிப்புறமாகத் திறந்தார்கள். உவ்வே சில படிக்கட்டுகள் காணப்பட்டன. அவற்றின் வழியாக ஒவ்வொருவராக நிறங்கிச் சென்றார்கள். இரண்டு அடுக்கினால் இரு சேவர்கள் படித்திறந்த இரண்டு நிவர்த்திகளிலிருந்து புனையினால் மங்கிய வெளிச்சம் வந்து கொண்டிருந்தது. குறுகும் நெடுக்குமாகச் சென்ற குறுகிய பாதைகளின் வழியாக அவர்கள் ஒற்றை வரிசையில் போக வேண்டியிருந்தது.

அங்கே புலிகளின் பயங்கர உறுமல், ரொம்பம் சிவிரக்கம் செய்தது என்றால், இவர்களுக்கு அந்த உறுமல் எந்த தீமைமான், சோகமயமான மனிதக் குரல்கள் உள்ளம் பற்றி உடல் நடுங்கச் செய்தன.

ஆனால் அந்த தீமை குரல்களுக்கு

மத்தியில், விந்தை! லிந்தை' ஓர் ஸ்ரீவிய
குரல் கீதம் இசைத்ததும கேட்டது

"பொன்னார் மேனியனே!

புலித்தோலை அரைக்கவைத்து
மின்னார் செஞ்சடைமேல்

மினர்கொன்றை அணித்தவனே!"

அந்தப் பாதாளச் சிவறையில் இருந்த
அளறகள் ஒரு வரிசையாக இலங்கை. முன
லும் பிள்ளும் கோளலும் மாணலுயாக
இருந்தன ஒவ்வோர் அளற வாசவிலும்
சென்று காவலன் தீவரத்தினைய உயரத்திட
பிடித்தான் சில அளறகளில் உள்ளே ஒரு
வனே இருந்தான் சிலவற்றில் இருமா
இருந்தார்கள் சில அளறகளில் இருந்தல்
கணைச் சுவரில் அடித்திருந்த ஆணி
வளையத்தில் சேர்த்துச் சங்கிலியாக
கட்டிவிருந்தது சில அளறகளில் அகல்தம்
கட்டாமல் கயேச்சையாக விடப்பட்டிருந்
தார்கள் ஒவ்வோர் அளறவிலும் இருந்
தவர்களின் முகம் தெரித்ததும் குந்தளவ
தேவி தளவையை அசைக்க எவ்வாறும்
மேலே சென்றார்கள்

நடுவில் ஒரு சமயம் வானதி, "இது
என்ன கொடுமை" இவர்களை எதற்
காக இப்படி அடைத்திருக்கிறது நீ
விசாரணை ஒன்றும கிடையாதா" என்று
கேட்டான்

அதற்குக் குத்தளவ, "சாதாரண குற
றங்களுக்கு தீதி விசாரணை எல்லாம்
உண்டு. ஆனால் இராஜாங்கத்துக்கு
எதிராகச் சதி செய்பவர்கள் வெளிநா டு
ஒற்றர்கள், ஒற்றர்களுக்கு உதவியவர்கள்
இவர்களைத்தான் இப்படி பாடுவார்கள்
'அவர்களிடமிருந்து தெரிய வேண்டிய
உண்மை தெரிந்து விட்டால் வெளியே
விட்டு விடுவார்கள்! ஆனால் சிலரிட
மிருந்து உண்மை ஒன்றும தெரிவதில்லை
ஏதாவது இருந்தால்தானே சொல்லு
வார்கள்' அவர்கள் பாடு கஷ்டந்தான்"
என்றான்

இதற்குள்ளாக, "பொன்னார் மேனி
யனே!" பாட்டு மிகச் சமீபத்தில் கேட்கத்
தொடங்கியிருந்தது அந்த அளறையில்
சென்று தீவரத்தினைய தூக்கிட பிடித்த
போது அவகே ஒரு சிறுபிள்ளை இருப்பது
தெரிந்தது ஏற்கொளவே முக்குத் தெரிந்த
பிள்ளைதான் அவன், செந்தன அழுதவ

அவனுடைய குற்றமற்ற பால்வடிபும
பச்சைப் பிள்ளை முகம் இளவரசி
களுடைய கவனத்தைக் கவர்ந்தது

அவனைக் குத்தளவ பார்த்து "பாடிக்
கொண்டிருந்தது தீதானா?" என்று கேட்
டான்

"ஆம், தாயே!" என்றான்

உற்சாகமாயிருக்கிறாய் ப்பாஸிருக்
கிறது"

உற்சாகத்துக்கு என்ன குறைவு,
அம்மா! எங்கும் நின்றந்த இளறவன்
இங்கேயும் என்னுடன் இருக்கிறார்!"

"பெரிய ஞானி போலப் பேசுகிறாயே?
நீ யார் அப்பா? வெளியில் என்ன செய்து
கொண்டிருந்தாய்?"

"நான் பெரிய ஞானியுமில்லை, கின்ன
ஞானியுமில்லை அம்மா வெளியில் இருக்
கும்போது பூமானை புனைந்து இறை
வனுக்குச் சமர்ப்பித்துக் கொண்
டிருந்தேன் இங்கே பாமானை புனைந்து
மனத்திருபதியடைந்தேன்!"

"நீ ஞானி மட்டுமல்ல புலவன் என்றும்
தெரிகிறது. இந்த ஒரு பாடல்தான்
உனக்குத் தெரியுமா? இன்னும் பலவும்
தெரியுமா?"

இன்னும் சில பாடல்களும் வரும்
ஆனால் இங்கு வந்தது முதல் இளையே
பாடிக் கொண்டிருக்கிறேன்"

"ஏன்?"

"இங்கு வரும்போது தவகசாலையின்
வழியாக வந்தேன் இதுவரை நான் பார்த்
திராத பத்தரை மாற்றுப் பகம்பொன்
திரனைப் பார்த்தேன் அது 'பொன்னார்
மேனியன்' இரு உருவத்தை எனக்கு
நினைவுபடவந்த..."

"அதீர்ஷ்டசாவி நீ! பொன்னைப்
பார்த்தால் பலருக்குப் பலவித ஆசைகள்
உண்டாகின்றன உனக்கு இளறவனின்
நிருமேனியில் பெரிய நினைவு சென்றது.
உனக்கு உற்றார், உறவினர் யாரும்
இல்லையா, அப்பா?"

நாயகர் மட்டும இருக்கிறான்
தஞ்சைக் கோட்டைக்கு வெளியில்
தாமரைக் குளத்தருகில் இருக்கிறான்"

"அந்த அம்மான் பெயர்?"

"வாணி அம்மை."

"நான் அந்த அம்மானைப் பார்த்து நீ
இங்கே உற்சாகமாயிருக்கிறாய் என்று

சொஸ்கி நேஸ் "

"பயஸிவஸை, ஐமமா என் து யகாதக்
காதும கேளாது. பேசஸம் ழபயாது.

"ஒகோ உன் பெயர் செந்தன் அமு
தவா" என்று இவ்வாயிர ட 4 வீடிய
புடன் கேட்டாள்

"ஆம், அம்மா இந்த ஐழியின் பெயர்
தங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கிறதே"

என்ன குற்றத்துக்காக உன்னை
இங்கே கொண்டு வந்து சினை || நிந்தி
யிருக்கிறார்கள் "

"தேற்று வரை நான் செயத குற்றம்
இன்னதென்று எனக்கும தெரியா
மவிருத்தது இன்றைக்குத்தான் தெரிந்
தது"

"என்னவென்று தெரிந்தது "

"ஒற்றன் ஒருவனுக்கு சதவி செய்து
ஐந்தாறுக்காக என்னைப் பிடித்து வந்து
சிறைப்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று
தெரிந்தது"

"ஆடு என்ன எந்த ஐந்தாறுக்கு நீ
சதவி செய்தாய்"

"தந்தனசக் கொட்டை
வாசலில் ஒருநாள்

வெளிபூசிலிருந்து வந்த பிரயாணி ஒரு வண்ணச் சந்திததேன் அவன் இரவில் தங்க இடம் வேண்டும் என்று சொன்னான் என் வீட்டுக்கு அழைத்துப் போனேன் ஆனால் அவன் ஒற்றன் என்று தான் கனவிலும் நினைக்கவில்லை."

"அவன் பெயர் என்னவென்று தெரியுமா?"

"தன் பெயர் வலவலரையன் வந்தியத் தேவன் என்று அவன் சொன்னான் பழைய வரினர் சூலத்தரசன் சேர்ந்தவன் என்றும் கூறினான்."

குந்தாவையும் வானதியும் ஒருவரை பொருவர் பார்த்துக் கொண்டார்கள் இரு வருடைய உன்னங்களும் ஒத்துப் பேசிக் கொண்டனர்

வானதி சேந்தன் அழுதவனிட பார்த்து "எல்லாம் விவரமாகச் சொல் அப்பா!" என்றாள்

இந்தன் அழுதன் அவ்விதமே கூறினான் வந்தியத்தேவனைக் கோட்டை வரசலில் தான் சந்தித்திலிருந்து, பழுவூர் ஆடகன் தன்னை ஆற்றங்கரையில் பார்த்துப் பிடித்துக் கொண்டது வரையில் சொன்னான்

"யாரோ முன்பின் தெரியாத வழிப் போக்கனை நமசி நீ எதற்காக அவ்வளவு தூரம் உதவி செய்காய்?" என்று வானதி கேட்டாள்

"தாயே சிலரைப் பார்த்தால் உடனே நமக்குப் பிடித்துப் போகிறது. அவர் களுக்குக் உயிரையும் கொடுக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது. காரணம் என்ன வென்று சொல்வது? இன்னும் சிலரைப் பார்த்தால் அவர்களைக் கொன்று விடலாம் என்று தோன்றுகிறது. இன்னதற்கு ஒரு மனிதனை என்னோடு கொஞ்ச நேரம் அடைத்து வைத்திருந்தார்கள் அவன் பேரில் எனக்கு வந்த கோபத்துக்கு அளவில்லை. தவலவேண்டியாக, சற்று நேரத்துக்கு முன்பு பழுவூர் இளைப்பாறியின் ஆடகன் வந்து அவனை விடுதலை செய்து கொண்டு போனார்கள் "

"அதுவும் அப்படியா?" என்று குந்தவை பற்களினால் தன் செவ்விதழ்களைக் கடித்துக் கொண்டாள் அவளுடைய

பருவங்கள் நெரித்தன ஆத்திரப் பெருமூச்சு வத்தது

"அவ்வளவு அவசரமாக விடுதலை யான மனிதன் யார்? உனக்குத் தெரியுமா?" என்று கேட்டாள்

"தெரியாமல் என்ன? யாரோ பழையாற வைத்தியர் மகனாம்."

"அப்படி என்ன அப்பா, அவன் தனது வார்த்தைகளைச் சொன்னான்? அவனைக் கொன்று விடலாமா என்று அவ்வளவு கோபம் உனக்கு வந்ததாகச் சொன்னாயே"

"கோடிக்களையில் என் மாமன் மகள் பூங்குழலி இருக்கிறாள் அவளைப் பற்றி இவன் தனது வார்த்தைகளைச் சொன்னான் அதனாலேதான் அவன் பேரில் எனக்கு அவ்வளவு கோபம் வந்தது. ஆனால் இவன் அவன் ஒரு நல்ல சமாசாரம் சொன்னபடியால் போனால் போகிற தென்று விட்டு விட்டேன்"

அது என்ன அவ்வளவு நல்ல சமாசாரம், அப்பா!"

என்னுடைய நண்பன் வந்தியத் திவனுடனேதான் இவன் கோடிக்களாக்குப் போனான் அங்கே இந்தச் சண்டாளன் என் சிறைத்தற்குத் துரோகம் செய்து பழுவூர் ஆடகளிடம் பிடித்துக் கொடுக்க விடப் பார்த்தான், அது முடியவில்லை."

முடியவில்லையா? அப்படியானால் அந்த ஒற்றன் தப்பித்துக் கொண்டு விட்டானா?" என்று வானதியும் குந்தவையும் ஒரே குரலில் ஆர்வத்துடன் கேட்டார்கள் இதைத் தெரிந்து கொள்ளாததானே அவர்கள் இந்தப் பாதாளச் சிறைக்குள்ளே வந்தது?

"ஆம், அப்படியே" என் நண்பன் தப்பித்துக் கொண்டு போய் விட்டான் பூங்குழலி அவனை இரவில் படகில் ஏற்றிக் கொண்டு கடலில் இலங்கைத் தீவுக்குச் சென்று விட்டானாம்! தேடிப் போனவர்கள் ஏமாந்தார்கள். இந்தப் பாதாளமே ஏமாந்தான்"

வெண்மனைகள் இருவரும் ஒருவரை பொருவர் பார்த்துக் கொண்டார்கள் அவர்களிடையே உள்ளத்தில் தகும்பிய மகிழ்ச்சியை அவர்களுடைய

முகமஸர்கன் வெளியிட்டன

குந்தனை, சேத்தன் அமுதனைப் பார்த்து, "அப்பனே! ஒற்றன் ஒருவன் தபசித்துக் கொண்டது பற்றி நீ இவ்வளவு சந்தோஷப்படுகிறாயே? உன்னைச் சிறையில் வைத்திருப்பது சரிதான்!" என்றான்.

"தாயே! அந்தக் குற்றத்துக்காக என்னைச் சிறையில் போடுவது சரியானால் உங்கள் இருவரையும் கூட எனக்குப் பக்கத்து அறையில் போட வேண்டுமே!" என்றான்.

பெண்மணிகள் இருவரும் நளகத தார்கள் இருவரைக் கூட அந்தப் பாதாளச் சிறையில், சேத்தன் அமுதனுடைய பாட்டு எவ்வளவு விசித்திரமாயிருந்ததோ, அப்படி அவர்களுடைய சிரிப்பும் அத்வமமாக ஒலித்தது.

'நீ வெகு கெட்டிக்காரன். மிகப் பொல்லாதவன். உன்னை இங்கே வைத்திருந்தால் நீ பாட்டுப் பாடியே இங்கே உள்ள மற்றவர்களுடைய கெடுத்து விடுவாய். கோட்டைத் தவசவரிடம் சொல்லு. உள்ளே விடுதலை செய்பவ பண்ணி விட்டு மறுகாரியம் பார்க்க வேண்டாம்" என்றான் குந்தனை.

"தாயே! அப்படிச் செய்ய வேண்டாம்! அடுத்த அறையில் ஒரு மனிதன் இருக்கிறான். அவன் என்னிடம் தன்ம நூறு தடவை 'நீ எனக்கு ஒரு பாட்டுச் சொல்லிக் கொடு' சொல்லிக் கொடுத்தான். பாண்டிய சூலத்து மணிமகுடமும் மாணவரும் இவ்வளவுகூட எங்கே ஒளித்து வைத்திருக்கிறேன் என்று தெரிவிக்கிறேன் என்பதற்குச் சொல்லிக் கொண்டு நான் கொள்ளுமா? அந்த தோஷத்தை நான் தெரிந்து கொள்ளும் வரையில் இங்கேயே விட்டு வைக்கக் கொடுக்கிறேன்!" என்றான் சேநகன் அப்படி.

பாவம்! அந்த மாதிரி உங்க்கும பத்தியும் பிடிக்கும் வரையில் இங்கேயே இருப்பேன் என்கிறாயா? அப்பறம் உன் குயார் வாஸியமெய்யின் கதி என்ன?" என்று கூறிவிட்டு இன்னையிரட்டி அவரிருந்து புறப்பட, மற்றவர்களும் சென்றார்கள்.

அரைநாழினிக் கீதத்துக்கெல்லாம் சில சேவதர்கள் வந்து சேந்தன் அமுதனைப் பாதாளச் சிறையிலிருந்து விடுதலை செய்து தஞ்சைக் கோட்டை வாசலில் கொண்டு போய் விட்டார்கள்.

இருபத்தி மூன்றாம் அத்தியாயம்

நந்தினியின் நிருபம்

இ

ன்று மாலை நந்தினி லதா மண்டபத்தில் திறமன் தூனிகா அஞ்சத்துள் அமர்ந்து நிருபம் ஒன்று எழுதிக் கொண்டிருந்தாள்.

சில வரிகள்தான் எழுதினாள் எழுதுமபோது சில சமயம் குழங்காற்றின் இனங்கொடி நடுங்குவது போல் அவள் உடம்பு நடுங்கிற்று. அடிக்கடி பெருமூச்சு விட்டாள். அந்தக் குளிரந்த வேளையில் பக்கத்தில் தாதுப் பெண் தின்று மலிவ விசிறியால் விசிறிக் கொண்டிருந்தும் அவளுடைய பவிங்கு நெற்றியில் முத்து முத்தாக வியர்வை துளித்திருந்தது. அவள் எழுதிய நிருபமாவது:

"அரசினங்குமரா! தயங்கிக் கூடாது

பயந்து பயந்து, இந்த நிருபம் எழுதத் துணிந்தேன். இராஜ்யத்தின் நிலை அமைப்பைப் பற்றிப் பல்லிதமான செய்திகள் கூடுதல் விழுவினதன் தாங்கள் எவ்வுதும் கவனிப்பதில்லை. நோவினால் மொகித்திருக்கும் தங்கள் தந்தை பல முறை சொல்லி அனுப்பியும் தாங்கள் தஞ்சைக்கு வரவில்லை. இதற்குக் காரணம் நான்தாமே என்று எண்ணம் எவ்வளவு வலித்திருந்தும் தங்களை அந்நுறை சந்தித்தால் எல்லாச் சந்தேகங்களையும் மோகி விடுவேன். அதற்குத் திருவாய் இரங்குவீர்களா? தஞ்சைக்கு வர விருப்பமில்லாவிட்டால், கடம்பூர் சாட்டவனாரார் மாரிணையில் சத்திக் கவாம், தான் இன்று தங்கள் பாட்டியின்

வந்தானத்தில் இருக்கிறேன் தாம
சந்தித்துப் பேசுவதில் என்ன ஆட்சேபம்
இருக்க முடியும்! இதைக் கொண்டு
வரும் வீர இளைஞர், சம்பவவரலாறு
ஞாயிறைத் தாங்கள் பூரணமாக நம்பி
அவரிடம் எத்தச் செயதிலும் சொல்லி
அனுப்பலாம். இங்ஙனம், துரதிர்ஷ்டத்
துடன் கூடப் பிறந்த அபாக்கியவதி நந்
தினி."

உண்மையிலேயே தயங்கித் தயங்கி.
போகித்து போகித்து. மேற்கூறிய
நிகுபத்தை எழுதிய பிறகு விசிறிக்

கொண்டிருந்த தாதிப பெண்ணைப்
பார்த்து, "பேரடி' போய்க் கடம்பூர்
இளவரசனர கடனே அழைத்து வா!"
என்றான் தந்தினி

தாதி சென்று சுந்தமாறனை அழைத்து
வந்து விட்டு விட்டுச் சற்று விலகிப் போய்
நின்றான்

சுந்தமாறனின் கண்கள் தந்தினியை
ஏறிடும் பார்ப்பதற்குக் கூகின. எங்
கேபோ தோட்டத்தையப் பார்த்த வண்ணம்
சுந்தமாறன் தின்றான்

"ஐயா' உட்காருங்கள்!" என்று கூறிய

நந்திவியின் குரல் நடுக்கம். கத்தமாறனை
அவளுடைய முகத்தை உற்றுப்
பார்க்கும்படி செய்தது.

நந்திவி தொடர்ந்து, "குந்தளவ தேவி
என்ப பார்த்த கண்களினால் என்னைப்
பார்க்க முடியாமலிருப்பதில் விடப்
பில்லாவி" என்று கூறிப் புனைவை புரிந்
தாள்.

அந்தச் சொற்கள் கத்தமாறனுடைய
தெய்வாசைப் பிளந்தன. அவளுடைய
புன்னையோடு அவனுடைய கள்ளையை
கிறுக்கிறுக்கச் செய்தது.

தட்டுத் தடுமாறி, "ஆயிரம் நந்திவிகள்

ஒரு நத்தினி தேவிக்கு இன்னயபிராட்டி மாட்டார்கள்!" என்றான்.

"ஆயினும், இன்னயபிராட்டி விரைவில் அடைந்தால் வாலுமகம் சென்று இந்திரனுடைய சிம்மாசனத்தைக் கொண்டு வந்து விடுவீர்கள் தான் வருதல் வேண்டிக் கொண்டால் உட்காரக் கூட மாட்டார்கள்!"

கத்தமாறன் உடனே எதிரிலிருந்த மேனாடையில் உட்கார்த்து, "தாங்கள் பணித் தால் பிரமமலோகம் சென்று பிரமமலிங்கம் கொடுக்க கொய்து கொண்டு வருவேன்" என்றான்.

நத்தினி தடுதலையினான் கத்த மாறனிடம் பாராமல் வேறு பக்கம் பார்த்துக் கொண்டு, "பரமசிவன் கொய்து போகப் பிரம்மாவைக்கு மிச்சம் நாலு தலைகள் இருக்கின்றன தாங்கள் இன்னொன்றைக் கொய்தாலும் பிரமமலிங்கத்துப் போலார்!" என்றான்.

"தேவி! வேறு ஏது வேண்டுமானாலும் சொல்லுங்கள் ஆனால் சூதாட்டம் தேவியைப் பற்றி மட்டும் என்னிடம் புகழ்ந்து பேச வேண்டாம். சிந்தித்த துரோகமான வந்தியத்தேவனுக்கு அவன் பரிந்து பேசியதை நினைத்தால் என்னுடைய இரத்தம் கொடுக்கிறது" என்றான் கத்த மாறன்.

"ஆனாலும் இன்று காலையில் தங்களுடைய கற்பனாசக்தி அபாரமாக இருந்தது என்னவோ உண்மைதான்! தங்களுக்கும் தங்கள் நண்பனுக்கும் நடந்து வந்த உத்தம் பற்றி எல்லாவும் கற்பனையாகப் பேசினீர்கள்!" என்று நத்தினி கூறிய வார்த்தைகள் கத்தமாறனுக்குச் சிறிது வெட்கத்தை உண்டாக்கின.

"அவனைச் சந்தித்து எப்படி என்பதற்கு ஏதாவது சொல்ல வேண்டுமல்லவா? அதனால் சொன்னேன் அவன் என்னை முதுகில் குத்தியது என்னமோ உண்மைதானே!" என்றான்.

"ஐயா! அன்று நடந்ததையெல்லாம் தாங்கள் மறுபடியும் ஒரு தடவை ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டு பார்ப்பது நல்லதல்லவா?" என்றான் நத்தினி.

"தாங்கள் கூட என் வார்த்தைகளையர்

சந்தேகிக்கிறீர்களா, என்ன?"

"சந்தேகிக்கவில்லை ஆயினும் தாங்கள் சில விஷயங்களை மறந்து விட்டிருக்கிறீர்கள் வந்தியத்தேவனை என்னதக் காவது ஒருநாள் சின்றுபடுத்திக் கொண்டு வருவார்கள் அப்போது தாங்கள் அவன் மீது சாட்டும குற்றம் உண்மையென்று ருசுவாக வேண்டாம் அல்லவா?"

"அதில் எனக்கு ஒன்றும் சிரத்த இல்லை அவனை இன்னமும் மன்னித்து விடவே விரும்புகிறேன்."

தங்களுடைய பெருந்தன்மையைப் பாராட்டுகிறான் ஆயினும் தமக்குள் உண்மையில் நிச்சயம் செய்து கொள்வது நல்லது. அனலிஷு நடந்ததையெல்லாம் மீண்டும் ஒருமுறை ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டு பாருங்கள் நிலவறையில் வந்தியத்தேவர்கள் வந்தபோது பழுவேட்ட வரையையும் என்னையும் வழியில் சந்தித்தார்கள் தங்களுக்கு அது நினைவிருக்கிறதா?

தன்றாய் நினைவிருக்கிறது. என் உடம்பில் உயிர் உள்ளனரையில் அந்த நாள் மறக்க முடியாது."

அப்போது தாங்கள் என்ன சொன்னீர்கள் என்பதும் நினைவிருக்கிற தல்லவா?"

என்ன சொன்னேன் என்பது நினைவினால் தங்களைப் பார்த்தபோது மெய்மறந்து போனேன்."

"ஆனால் தாங்கள் சொன்னது எனக்கு நன்றாய் நினைவிருக்கிறது. ஐயா! தங்கள் சூமாரியின் அழகைப் பற்றி எல்லாவோ நான் கேள்விப்பட்டதுண்டு. ஆனால் அதெல்லாம் சன்னியாச சஹயோடக் காரணம்" என்று சொன்னார்கள்."

ஐயாவே! அப்படியா சொன்னேன்? - அதனால்தான் அவர் முகம் அப்படியே சிலந்ததாக்கும்! இப்போது கூட அவருக்கு என்னாக கஷ்டம் அவ்வளவாகப் பிடிக்கவில்லை."

நத்தினி சிரித்து விட்டு, "உங்களை அவருக்குப் பிடிக்காவிட்டால் பாதக மிலை, உங்களுக்கு அவரைப் படித்திருக்கக்கூடாது" அதுவே யோதும்" என்றான்.

தேவி! உண்மையில் சொல்கிறேன்

தங்களிடம் மனதப்பதில் பயன் என்ன? எனக்கு அவரைப் பிடிக்கவில்லை' என்றான் கத்தமாறன்

"அதனாலும் பாதகமிவ்வது எனக்கு அவரைப் பிடித்திருக்கிறது அதுவே போதுமா இப்படிப்பட்ட கணவனைப் பெறுவதற்கு நான் எவ்வளவு தவம் செய்தேனோ?" என்றான்

இதைக் கேட்டு கந்தமாறன் உள்ளம் குழம்பிற்று. ஒன்றும் சொல்வதே தெரியாமல் கம்மா இருந்தான்

"அது போனால் போகட்டுமா? நில வளையில் எங்களைப் பார்த்த பிறகு என்ன செய்தீர்கள்?" என்று நந்தினி கேட்டாள்

தீவர்த்து பிடித்து வந்த காவலன் வழிகாட்டிக் கொண்டு சென்றான் நான் தங்கள் நிலைவாகவே கூடச் சென்றேன் இரகசிய மதிவ கவனரத் திறந்து விட்டுக் காவலன் தகர்ந்து கொண்டான் நான் அதிவ் துழைத்தேன் உடனே முதுகில் யாரோ குத்தினார்கள் அவ்வளவுதான் நினைவிற்குகிறது வந்தியத்தேவன் நான் அங்கு வருவேன் என்பதை எப்படியோ தெரிந்து கொண்டு வெளியிலே காத்திருந்திருக்க வேண்டிம.."

"இவ்வளவு தூயா? தங்கள் ஊகம் மிகத் தவறானது வெளியில் அவர் காத்திருக்கவே இவ்வளவு.

"தாங்கள் கூட அவன் கடலில் செர்ந்து விடமார்களா?"

"நான் ஏன் அவன் கடலில் செர் வேண்டும? எனக்கு என்ன வாயம்? அல்லது அவனுக்குத்தான் என்ன வாயம்? இப்படித்தான் நடந்திருக்க வேண்டும என்று எனக்கு இப்போது நிச்சயமாகத் தெரிகிறது."

"சொல்லுங்கள் தேவி எப்படியென்று சொல்லுங்கள்"

வந்தியத்தேவன் வெளியே காத்திருக்கவில்லை.."

"பின்னே யார் காத்திருந்தார்கள்?"

"வேறு யாரும் இல்லை, வந்தியத்தேவன் வெளியில் காத்திருக்கவில்லையென்றுதான் சொன்னேன்? அவன் அந்தப் பொக்கிஷ நில வளதக்குள்ளேயேதான் காத்திருந்

திருக்கிறான்"

என்ன? என்ன? அது எப்படி சாத்தியமாக முடியும், தேவி!"

"அவன் அன்று திடீரென்று மாயமாக மறைத்து விட்டான், எப்படி மறைந்திருப்பான்? நீங்களே யோசித்துப் பாருங்கள்! எப்படியோ அவன் பொக்கிஷ நிலவளதக்குள் புகுந்து அவ்விடத்து இரகசியங்களை வெவ்வேறாக அறிந்து கொண்டான் பின்னர், உங்களைப் பின்தொடர்ந்து வந்திருக்கிறான் கதனைத் திரைத்துப் தங்களைப் பின்னாலிருந்து குத்தித் தள்ளி விட்டுத் தானும் வெளியேறியிருக்கிறான் அப்பறம் ஒருவேளை அவன் மனச்சாட்சியே அவனை உறுத்தியிருக்கலாம். தங்களை அந்த ஊழலின் விடிக் கொண்டு போய் போட்டு விட்டுப் போயிருக்கிறான்.."

"தேவி! தாங்கள் சொல்கிறபடிதான் நடந்திருக்க வேண்டும, சந்தேகமில்லை. இத்தனை நாளும் இது என் புத்திசூழி எட்டலிலலை, மற்றவர்களுக்குப் புலப்படவில்லை! இந்தச் சோழ நாட்டிலேயே மது நுட்பம் அதிகம் உய்வவர் யார் என்று கேட்டால், தாங்கள்தான் என்று நான் சொல்லுவேன் இந்த உலகத்திலே அதிசு படைத்தவர்கள் உண்டு இரண்டும் சேர்ந்துள்ளன"களைப் பிரம்மிருஷ்டியில் காண்டது அபூர்வம், தங்கவிடத்தான் அழகு, அறிவு, இரண்டும் பெருந்திருக்கக் காண்கிறேன்" என்று பரவசமாகக் கூறினான் கத்தமாறன்

"தூயா! தாங்கள் இப்போது சொன்னது மனப்பூர்வமாகக் கூறின வார்த்தையா? அல்லது உலகத்தில் விடபுருஷர்கள் பரமாத்மிகளிடம் சொல்லும் முகஸ்துதியா?"

"முகஸ்துதியல்ல, சத்தியமாக என் மனத்தில இருப்பதையே சொன்னேன்"

"அப்படியானால் எவ்வளவு பூரணமாக நம்புகிறார்கள் நம்பி என்னாக ஓர் உதவி செயல்கள்.."

"என்னால் முடிகிற காரியம் எதுவா யிருந்தாலும் அதைச் செயல்படுத்த மாய் நுகரிறேன்"

எனக்காகத் தாங்கள் காஞ்சிக்குப்

போக வேண்டும்."

"காசுக்குப் போகச் சொன்னாலும் போகிறேன்"

"அவ்வளவு தூரம் போக வேண்டியதில்லை காஞ்சியிலுள்ள இளவரசர் ஆதித்த கரீகரலுக்கு ஒரு நிருபம் கொடுப்பேன். அதை அவரிடம் சேர்ப்பிக்க வேண்டும். சேர்ப்பித்துவிட்டு அவரைத் தங்கள் கடம்பூர் அரண்மனைக்கு விருந்தாளியாக அழைக்க வேண்டும்."

"தேவி இது என்ன வார்த்தை சொல்கிறீர்கள்? தங்கள் கணவரும், என் தந்தையும், மற்றும் பல சோழ நாட்டுப் பிரமுகர்களும் இராஜ்யத்தைப் பற்றிச் செய்து வரும் ஏற்பாடு தங்களுக்குத் தெரியாதா?"

"நன்றாய்த் தெரியும். அதைவிட இன்னும் சில செய்திகளும் தெரியும் ஐயா! தங்கள் குடும்பமும் என குடும்பமும் மற்றும் பல பெரிய குடும்பங்களும் பெரும் அபாயத்தின் வாசலில் நின்று வருகின்றன அதற்குக் காரணம் யார் தெரியுமா?"

"சொல்லுங்கள், தேவி!"

"இன்று மத்தியானம் இங்கு விருந்தாளியாக வந்திருந்தானே அந்தப் பாதகிதான்"

"ஐயயோ! இளையபிராட்டியையா சொல்கிறீர்கள்?"

"அந்த நாகப் பாம்பைத்தான் சொல்கிறேன் பாம்பின் கால் பாம்பு அழியும். குந்தளையின் குழ்ச்சி இந்த நத்தினிக் குத்தான் தெரியும். உம்முண்டை சிநேகிதன் வந்தியத்தேவனை அவன் இலங்கைக்கு அனுப்பியிருக்கிறான். எதற்காகத் தெரியுமா? மூலிகை கொண்டு வருவதற்கு என்பது பெரும் பொய் கந்தர சோழர் பிழைக்க வேண்டுமே என்று அவன் தவித்துக் கொண்டிருக்கவில்லை அவருக்குப் பிறகு மதுராத்தகரும் கரிகரலரும் பட்டத்துக்கு வரக்கூடாது அவருண்டை அருமைத் தம்பி அருளமொழிவர்மன் வரவேண்டும் என்பது அவன் எண்ணம் அருளமொழிவர்மன் பட்டத்துக்கு வந்தால் இவன் இஷ்டம் போல் ஆட்டி வைக்கலாம். அப்பறம் சோழ சாம ராஜ்யத்தின் சக்கரவர்த்தி யார் தெரி

யுமா? உங்கள் சிநேகிதன் வந்தியத் தேவன்!"

"ஆகா! அப்படியா! இதை எப்படியாவது தடுத்தே தீர வேண்டும் என் தந்தையிடமும் பழுவேட்டளையர்களிடமும் உடனே சொல்ல வேண்டும்."

"அவர்களிடம் சொல்லிப் பலன் இல்லை. அவர்கள் நம்ப மாட்டார்கள் குந்தளையின் தந்திரத்தை மாற்றுத் தந்திரத்தால் வெல்ல வேண்டும். தீர் உதவி செய்வாள் வெல்லலாம்!"

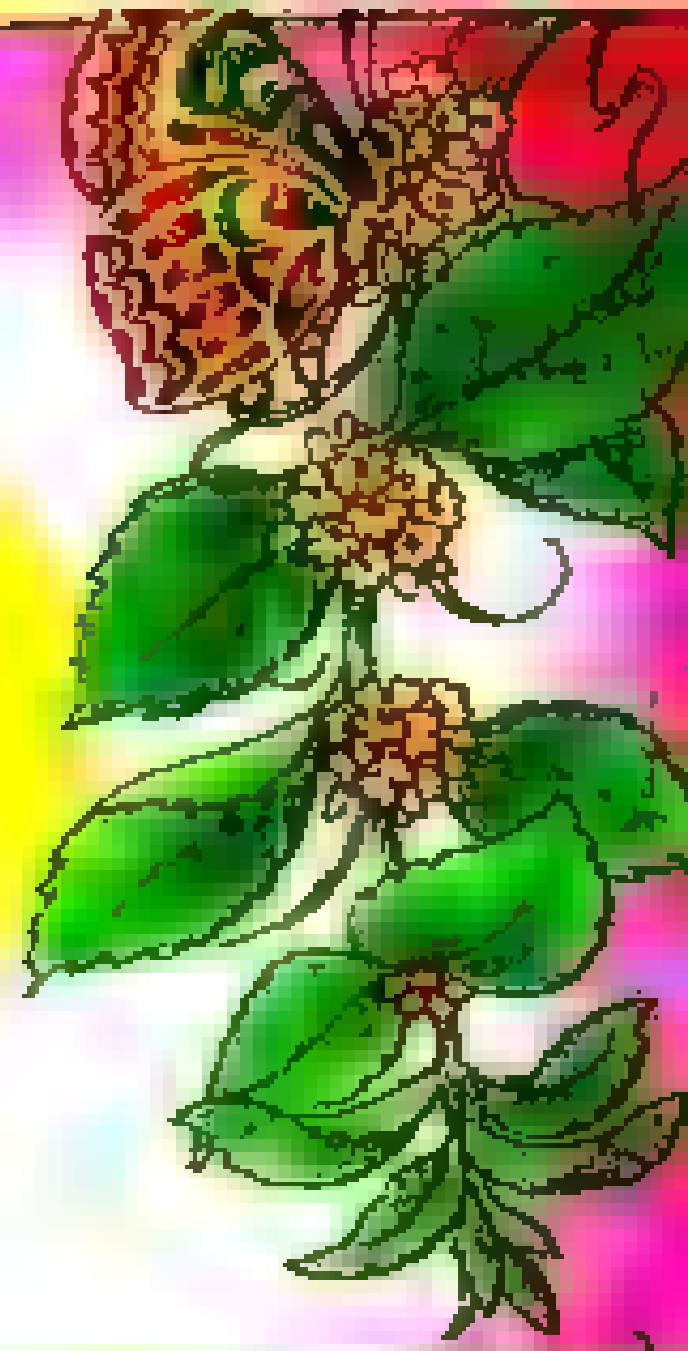
"கட்டளைபிடுங்கள், தேவி!"

"இதோ இந்த ஒலையைச் சர்வ ஜாக் கிரஸ்தையர்க்கு கொண்டு போய்க் காஞ்சியிலுள்ள ஆதித்த கரீகரலரிடம் கொடுக்க வேண்டும். கொடுப்பீர்களா?" என்று சொல்லிக் கொண்டே ஒலைச் சுருளையும் அதைப் போட வேண்டிய குழளையும் நீட்டினான் மோக வெறியில் மூழ்கிப் போயிருந்த கந்தமாறன் ஒலைச் சுருளையும் குழளையும் வாய்க்கி கொள்வதற்குப் பதிலாக நத்தினியின் கரத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு, "தங்களுக்காக எது வேணுமானாலும் செய்வேன்!" என்று உளறினான்

அச்சமயம் சட்டவென்று ஒரு சத்தம் கேட்டது பழுவேட்டளையர் அரண்மனையிலிருந்து வதா மண்டபத்துக்கு வரும் பாதையில் விரைந்து வந்து கொண்டிருந்தார் இம்மென்று எதிர் பாராமல் வந்தவரைக் கண்டு, தாதிப் பெண் இருக்கிட்டு விலகி நின்றான் அங்கே மண்டபத்தில் விடத்திலிருந்து தொங்கி ஆடிய ஒரு முக்கோணத்திலுள்ள பெரிய கிளி ஒன்று சங்கிலியால் பிணைத்து எங்குக்கப்பட்டிருந்தது. கந்த வேகத்திலுள்ள பழுவேட்டளையர் தமமை வறியாமல் அந்தக் கிளியைக் கையினால் பற்றினார் அவருடைய மனத்திலிருந்த வேகம் அவருடைய கையின் வறியாகப் பாய்ந்தது கிளியின் கிரகன் சட்ட வென்று அடித்துக் கொண்டன, பழுவேட்டளையரின் கொடுமையான பிடிபைத் தாங்க முடியாமல் கிளி 'சித்சி'டிடது!

(தொடரும்)

வான்னியின் செல்வன்

பூர்வ கதை

சோழர் பழங்குடியில் பிறந்த நாரீமணி களில் மிகவும் புகழ்பெற்ற இளவரசி குந்தவை பெரிதும் மனக் கைக்கம் அடைந்திருந்தாள். அவளுடைய இளைய சகோதரன் அருள் மொழிவர்மன் இலங்கையிலும் மூத்த சகோதரன் ஆதித்த கரிகாலன் காஞ்சியிலும் இருந்தார்கள் அவளுடைய தந்தை கந்தர சோழ சக்கரவர்த்தி தஞ்சையில் நோய்ப்படடிருந்தார் இந்நிலைமையில் இந்த இராஜ குடும்பத்துக்கு விரோதமாக நடந்த ஒரு பெரிய சதியைப் பற்றிக் குந்தவை தெரிந்து கொண்டாள் கந்தர சோழர் காலமாளால் உடனே அவளுடைய சிறிய தகப்பனாரின் மகன் மதுராந்தகனுக்குப் பட்டம் கட்ட வேண்டும் என்று பழுவேட்டையர்கள் முதலான சிற்றரசர்களும் பெருந்தர அதிகாரிகளும் இரகசியமாக முடிவுகட்டியிருந்தார்கள் இதை அறிந்து

உந்து சொன்ன வந்தியத்தேவனை இவங்கை சென்று அருள்மொழிவர்மனைக் கூட்டி வருவதற்காகக் குந்தவை அனுப்பினாள்

பின்னர் அவள் தஞ்சை சென்றாள் அங்கே தன் தந்தை உடல் நோய்ப்படடி குந்ததல்லாமல் பெரிடதொரு மன்னேயினாலும் பீடிக்கப்பட்டிருப்பதை அறிந்தாள் தந்தையின் இளம் பிராயத்தில் ஒரு வளைஞர்குல ஊழல் பெண்ணை அவர் காதலித்ததாகவும், அப் பெண் கோடிக்கரைக் கைங்கடா விக் கின் உச்சியிலிருந்து கடலில் விழுந்து இறந்ததாகவும், அவளுடைய ஆண் வடிவம் இப்போது தள்ளி

அமரர் கல்

கல்கி கலெக்ஷன்

விடந்தவன். பழுதூர் அரண்மனை யில் நத்தினியின் மேற்பார்வையில் நடந்த சிகிச்சையினால் குணமடைந்து வந்தான் கத்தமாறன் தன்னுடைய தன்பனாகிய வந்தியத்தேவன்தான் தன்னை முதுகில் குத்தியிருக்க வேண்டுமென்று ஊகித்தான் அந்த ஊகத்தையே ஊர்ஜிதமாக்கிக் கொண்டு, நடத்ததுடன் நடவாத தையும் சேர்த்து ஒரு கற்பனைக் கதையைக் குந்தவையிடம் அவன் சொன்னான் அச்சமயம் ஒரு நாதி ஓடிவந்து, 'ஒற்றன் பிடிபட்டான்! வீதியில் கொண்டு வருகிறார்கள்!' என்று கூறினான்.

ஓர்

பழுலேட்டரையரின் ஆட்கள் பிடித்து வந்த ஆள், தான் சக்கர வரத்திற்கு மூலிகை கொண்டு வர அனுப்பிய வைத்தியர் மகன் என்பதைப் பார்த்த குந்தவை, சின்னப்

பழுலேட்டரையரைக் கடிந்து கொண்டாள்.

அந்த இளைஞனும் அவனுடன் புறப்படட்டு, இப்போது இலவகை சென்று விட்ட வந்தியத்தேவனும் ஒற்றர்கள் என்று தமக்குத் தீர்மானமாகத் தெரியும் என்றார் சின்னப் பழுலேட்டரையர் குந்தவை விருமபினால் வைத்தியர் மகனைச் சிறையிலிருந்து தனது பொறுப்பில் விடுவிக்கலாம் என்று கூறிப் பாதாளச் சிறையின் சாலையைக் கொடுத்து விட்டார்.

பாதாளச் சிறைக்குச் சென்ற குந்தவை அங்கு சேந்தன் அழுதவரைச் சந்தித்து வந்தியத்தேவன் படகு மூலம் இலங்கைக்குத் தப்பிச் சென்று விட்ட செய்தியைக் கேட்டறிந்து மகிழ்ச்சி கொண்டாள்.

இதனிடையே நத்தினி, ஒரு பெரும் சதித் திட்டம் தீட்டி காஞ்சியிலுள்ள ஆதித்திய கரிகாலனுக்கு ஒரு திருபம் எழுதினாள்.

அக்கடிதத்தில் 'சித்தியாலை தன்னை கடம்பூர் சம்புவரையர் மானிலையில் ஓர் அதி முக்கியக் காரணம் பொருட்டு சந்திக்க வர வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருந்தான்

அதைக் கத்தமாறனிடம் கொடுத்தனுப்பி ஆதித்த கரிகாலனிடம் சேர்ப்பிக்கத் திட்டம்

வில் வந்து அவரைத் துன்புறுத்தி வந்ததாகவும் தெரிந்து கொண்டாள் இதன் காரணமாக மனம் நவிந்திருந்த சந்தர சோழர் தமக்குப் பிறகு இராஜ்யத்தை மதுராத்தனனுக்கே கொடுத்து விட விரும்பினார் மதுராத்தனன் ஒரு பெரிய சாம்ராஜ்யத்தை ஆளத் தகுதியற்றவன் என்று குந்தவை கருதினாள் சோழ சாம்ராஜ்யத்தை அந்தக் கதிக்கு உள்ளாகாமல் காப்பாற்றும் பொறுப்பு இப்போது தன் தலையில் சார்ந்திருப்பதாகவும் எண்ணினாள்.

சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் தளாதிக்கரியான பெரிய பழுலேட்டரையர் தம் முதிய பிராயத்தில் நத்தினி என்னும் பெண்ணை மணந்திருந்தார் நத்தினியின் வாழ்க்கையில் மர்மங்கள் நிறைந்திருந்தன இப்போதும் அவள் மத்திரவாதிக்குடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தாள் சந்தரசோழரின் மன நோய்க்கு நத்தினி ஏதோ ஒருவகையில் காரணமாயிருக்கலாம் என்று குந்தவை சந்தேகித்தாள் அதைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளும் நோக்கத்துடன் நத்தினியின் அரண்மனைக்குச் சென்றாள் அங்கே சம்புவரையரின் மகன் கத்தமாறன் என்பவன் இருந்தான் முதுகில் குத்தப்பட்டுக் குற்றயிராய்க்

அனலில் இட்ட மெழுகு

கி

னி இத்ச'ெட்ட சத்தமும், தாதிப் பெண் பயத்துடன் கூறிய சத்தமும் கவந்து வந்து நத்தினியையும் கத்த மாறாணையும் திடுக்கிடச் செய்தன. கத்தமாறன் திரும்பிப் பார்த்துப் பழுவேட்ட

ளையர் வந்திறார் என்று அறிந்ததும் கதிகலங்கிப் போனான் சற்று முன்னால அவன் 'பழுவேட்ட ளையரை எனக்கூட பிடிக்கலிவலை' என்று சொன்னது அவர் காதுல் வீழ்ந்திருக்குமோ என்ற எண்ணம் உதயமாகிற்று. அதைவிடப் பீதிகரமான எண்ணம், நத்தினியையும் தன்னையும் பற்றி அவர் ஏதேனும் தவறாக எண்ணிக் கொள்வாரோ என்ற நினைவு, - அவனுக்குத் திடீரென உண்டாகிற்று. கிழப் பருவத்தில் கனியாணம் செய்து கொண்டவர்களின் போக்கே ஒரு தனி விதமாக இருக்கும்ல்லவா? ஆண்களினாலேயே அவர் அவ்வளவு கோபமாக வந்து கொண்டிருக்க வேண்டும்! வந்து என்ன செய்யப் போகிறாரோ, தெரியலிவலை எதற்கும் சித்தமாகிருக்க வேண்டியதுதான்

இவ்வளவும் ஒரு தொடிப் பொழுதில் கத்தமாறன் மனத்திய அனல் எறிந்த சித்தனைகள் ஆனால் அவனுக்கு அன்று ஒரு பெரிய அதிசயத்தைக் காணும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அவன் நினைத்ததற்கெல்லாம் மாதாக அந்த அதிசயம் நடந்தது. பழுவேட்ட ளையர் அருகில் நெருங்கியதும் நத்தினி முகமலர்த்து அவரைத் தன் கரியவிழிகளால் பார்த்து, "நாதா! எங்கே தாங்கள் திரும்பி வருவதற்கு அதிக நாள் ஆகிவிடுமோ என்று பார்த்தேன் நல்லவேளைமாக வந்து விட்டீர்கள்!" என்றான் அவருடைய முகத்தைப் பார்த்து, அந்தக் குரலையும் கேட்டதும் பழுவேட்ட ளையரின் கோப வேசமெல்லாம் பறந்து விட்டது

அனலில் இட்ட மெழுகைப் போல உருகிப் போனார் அசடஞ்ச சிசுப்பு ஒன்று சிரித்து, "ஆமாம், போன காரியம் முடித்து விட்டது திரும்பி விட்டேன்" என்றார்

பிறகு கத்தமாறனைப் பார்த்து, "இந்தப் பிள்ளை இங்கே என்ன செய்கிறான்? ஏதாவது காதற் கவிதை புனைந்து கொண்டு வந்து கொடுத்தானோ?" என்று கேட்டுவிட்டுத் தமமுடைய பரிகாசத் தைக் குறித்துத் தாமே சிரித்தார்

கத்தமாறனுடைய முகம் சிவந்தது ஆனால் நத்தினி பழுவேட்ட ளையரை விட அதிகமாகச் சிசித்துவிட்டு, "இவருக்குக் காதலும் தெரியாது கவிதையும் தெரியாது, சண்டை, போட்டுக் காய மடைத்ததான தெரியும் நல்லவேளை யாகக் காலம் ஆதிவிட்டது. ஊருக்குப் போக வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்!" என்றான்

"இந்தக் காலத்துப் பிள்ளைகளின் வீரதைத்தான் என்னவென்று சொல்வது? இருபத்து நாலு வுத்தகளங்களில் நான் அறுபத்து நாலு காயங்கள் அடைத்தவன், ஆனால் ஒரு தடவையாவது படுக்கையில் படுத்ததில்லை. இவனுக்குக் காலம் குணமாக ஒரு படசத்துக்கு மேலாகியிருக்கிறது ஆனால் என் காலங் களெல்லாம் மார்பிலும் தோளிலும் தலைவிலும் முகத்திலும் ஏற்பட்டவை இந்தப் பிள்ளை முதுகிலே காயப்பட டவன் அவ்வவா? அதனால் இவ்வளவு நாள் ஆகிவிட்டது நியாயந்தான்" என்று கூறிப் பரிகாசச் சிரிப்புச் சிரித்தார்

கத்தமாறன் கொதித்து எழுந்து, "ஐயா! தாங்கள் என் தந்தையின் வதானத்தில் உள்ளவர் அதனால் தங்க ளுடைய பரிகாசத்தைப் பொறுத்தேன்" என்றான்

"இல்லாவிட்டால், என்ன செய்திருப்

பாபடா” என்று பழுவேட்டரை யர் கேட்டுத் தம் உறையிலிருந்த கத்தியில கையை வைத்தார்.

நத்தினி இச் சமயம் குறுக்கிடான் “நாதா! இவருக்கு முதுகில் மட்டும் காயமில்லை, நெஞ்சிலும் காயம் பட யிருக்கிறது என்பது தங்களுக்குத் தெரித் ததுதானே” இவர் தமமுண்டப சிநேகிதன் என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தவன் இம்மாதிரி முதுகில் குத்திப் போட்டு விட்டுப் போய விட்டான் என்ற எண் ணம் இவர் நெஞ்சில் பெரிய புண்ணை உண்டாக்கியிருக்கிறது முதுகில் காயம் ஆறியும் நெஞ்சில் புண் ஆறவில்லை அத்தப் புண்ணில கொல இடுவது போல் தாம் பேசக் கூடாதுதானே” அன்றிரவு இவர் காயம்பட்ட அன்றிரவு என்ன நடந்தது என்று தங்களுக்குத் தெரியாதா என்ன” என்று சொல்லிக் கொண்டே நத்தினி பழுவேட்டரை யரைப் பார்த்த பார்வையில் மறைபொருள் ஏதோ இருந்திருக்க வேண்டும்! பழுவேட்டரை யரின் முகத்தோற்றம் உடனே மாறி விட்டது!

‘ஆமாம், நீ சொல்வது சரிதான்’ பாவம், இவன் அநியாய பிள்ளை இவன் தந்தையோ என் பிராண சிநேகிதர் இவன் ஏதோ தெரியாததனமாகக் கூறி யதை நான் பொருட்படுத்தக் கூடாது தான் அது கிடக்கட்டும். நத்தினி! ஒரு முக்கியமான விஷயம் சொல்வதற்காக இப்போது வந்தேன் அது இவனுக்கும் தெரிந்திருக்க வேண்டியதுதான் இவங்கை மாதோட்டத்தில் ஒருவனை ஒற்றன் என்று சத்தேகித்துப் பிடித்திருக் கிறார்கள். அவனிடம் இவ்வரசன் அருள்மொழிவரமனுக்கு ஓலை ஒளிநிசுக் கிறதாம் அங்க அடைவாளங்களிலிருந்து அவன் தம் கத்தொற்றிண்டை அழகான சிநேகிதனாயிருக்கலாமென்று நினைக்கிறேன் அவன் பெரிய கைகாரனாவத் தானிருக்க வேண்டும். தம் ஆட்களிடம் அகப்படாமல் தப்பி இவங்கைக்குச் சென்று விட்டான், பாச!” என்றார் பழுவேட்டரை யர்

நத்தினியின் முக பாவத்தில் அப்

போது ஏற்பட்ட ஒருகண நேர மாறு தலை மற்ற இருவரும் கவலிக்கவில்லை.

“அடே! தப்பிச் சென்று விட்டானா? இவங்கைக்கா போய விட்டான்” என்று கத்தொற்றன் ஏமாற்றத்துடன் கூறினான்.

“நாதா! அவன் தப்பிச் சென்றது எனக்கு ஒன்றும் அதிசயமாகத் தோன்ற வில்லை தங்கள் சகோதரர் இந்தக் கோட்டைக் காவலுக்குத் தகுதியற்றவர் என்றுதான் எத்தனையோ தடவை சொல்லியிருக்கிறேன்! அவர் அநுப பிய ஆட்களும் அப்படித்தானே இருப் பார்கள்?” என்றான் நத்தினி.

“முன்னெல்லாம் நீ அப்படிச் சொன்னபோது எனக்கு அது சரியாகப் படவில்லை இப்போது எனக்குக் கூட அப்படித்தான் தோன்றுகிறது இன்னும் ஒரு விதத்தைக் கேள்! மாதோட்டத்தில் அகப்பட்ட ஒற்றனிடம் தமது பழுவூர் இலச்சினை ஒன்று இருந்ததாம் அது அவனிடம் எப்படிக் கிடைத்தது என்று அவன் சொல்லவில்லையாமி...”

நத்தினி வேகாக ஒரு பெருமூக்க விட்டு விட்டு, “இது என்ன வேடிக்கை! பன்ன இலச்சினை அவனிடம் எப்படிக் கிடைத்ததாம்? தங்கள் சகோதரர் இதற்கு என்ன சொல் கிறார்?” என்றான்.

“அவனா? அவன் சொல்வதைக் கேட்டால் உனக்குச் சிரிப்பு வரும்’ அத்தப் பனை இலச்சினை உன்னிட மிருந்ததுதான் அவனிடம் போகிறுக்க வேண்டுமென்கிறான் காலாத்தகன்’ என்று சொல்லிவிட்டுப் பழுவேட்டரை யர் இடிஇடியென்று சிரித்தார்.

அத்தச் சிரிப்பினால் வதர் மண்ட பமே குறுங்கியது போலிருந்தது அரண் மனை நத்தவனத்து மரங்கள் எல்லாம் சிலிர்த்து நடுநடுங்கின.

நத்தினியும் அவருடன் சேர்ந்து சிரித் துக் கொண்டே, “என் மைத்துனர் இருக் கிறாரே, அவருக்கு இணையான புத்திக் கூர்மை படைத்தவர் இந்த சரேழு பதி னாலு உலகத்திலும் கிடையாது” என் றான்.

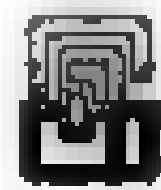
"இன்னும் உன் ஸமத்துகள் என்ன சொல்கிறான் தெரியுமா? நல்ல வேடிகளை! அதை நினைக்க நினைக்க எனக்குச் சிரிப்பு வருகிறது! தஞ்சைக் கோட்டை வாசலில் நீ பஸ்ஸக்கிவ வந்து கொண்டிருந்தபோது உன்னை அந்த இந்திரஜித்து சந்தித்துப் பேசினான்ம. பிறகு இந்த அரசமனைக்குள்ளும் அந்த மாயாவி வந்திருந்தான்ம ஆளையால் நீயே அவனிடம் பழுவூர் இலச்சினை யைக் கொடுத்திருக்க வேறுமாம! அப படியில்லாவிட்டால், உன்னிடம் யாரோ ஒரு மந்திரவாதி அடிக்கடி வருகிறானே, அவன் மூலமாகப் போயிருக்க வேண்டு மாம்! தன்னுடைய முட்டாள்தனத்தை மறைப்பதற்காக அவன் இப்படியெல்லாம் கற்பனை செய்து உளறுகிறான்!" என்று கூறிப் பழுவேட்டரைவர் தமது நீண்ட பற்கள் எல்லாம் தெரியுமபடியாக மறுபடியும் ஹஹஹஹஹ என்று சிரித்தார்.

"என் ஸமத்துகளுடைய அறிவுக்கூர் ஸமையப் பற்றி நான் சந்தேகித்தது ரொம்பத் தவறு அவருடைய அறிவு உலகக்கைக் கொழுந்துதான்! சந்தேக மிலலை! ஆனால் இதைபெல்லாம் நீங்கள் கேட்குக் கொண்டு கமமா இருந் ததை நினைத்தால்தான் எனக்கு வியப் பாபிருக்கிறது!" என்றான் நத்தினி. அவரு டைய முகபாவம் மறுபடியும் மாறி, அதில் இடபோது என்னும் கொள்ளும் வேடித்தது கண்களில் தீப்பொறி பறத்தது.

வீராதி வீரரும் போர்க்களத்தில் எத் தனையோ வேல் வீச்சுக்களை இறுமாந்து தாங்கியவருமான பெரிய பழுவேட்ட ரைவர் நத்தினியின் சிறு கோபத்தைத் தாங்க முடியாமல் தடுமாறினார் அவரு டைய தொற்றத்திலும் பேச்சிலும் திட ரென்று ஒரு தளர்ச்சி காணப்பட்டது.

"தேவி! நான் அதைபெல்லாம் கமமா கேட்குக் கொண்டிருந்தேன் என்றா நினைக்கிறாய்? அவனுடைய எகயினா லாகரத்தனத்தைப் பற்றி மிகக் கடுமை யாகப் பேசி அவனை அழைவத்து விட்டேன். நீ பார்த்திருந்தால் அவன்

பேரில் இரக்கம் அடைத்திருப்பாய்!" என்றார்.

தைபெல்லாம் கேட்குக் கொண் டிருந்த கந்தமாறன் பாடு சங்கட மாகி விட்டது. நத்தினியிடம் அவனுக்குச் சிறிது பயமும் பழுவேட்ட ரைவரிடம் இரக்கமும் அவமதிப்பும் ஏற் பட்டன இந்தச் சதிபதிகளின் தாமதங் கிவகாரத்தில சிக்கிக் கொள்ளாமல் அங்கிருந்து போய்விட விரும்பினான் தொண்டையைக் களைத்துக் கொண்டு, "ஐயா!" என்றான்.

நத்தினி குறுக்கிடாது. "என் ஸமத்துனர் சாமரத்தியத்தைப் பற்றிப் பேசுகையில் இவரை நாம் மறந்து விட்டோம். இவர் ஊருக்குப் போகிறேன் என்று சொல் கிறாரே, போகலாம் அல்லவா?" என்று கேட்டான்.

"நன்றாய்ப் போகலாம். இத்தனை நான் இங்கு இவன் தங்கியிருந்தது பற்றியே இவனுடைய தந்தை கவலைப் படிகுக் கொண்டிருப்பார்!"

"இவரிடம் ஒலை ஒன்று கொடுத்து அனுப்ப விரும்புகிறேன் கொடுக்கலாம் அல்லவா?"

"ஒலையா? யாருக்கு?"

"காலஞ்சியிலுள்ள இளவரசருக்கு!"

பழுவேட்டரைவர் நத்தினியையும் கந்தமாறனையும் சந்தேகக் கண்ணால் பார்த்து. "இளவரசருக்கு ஒலையா? தீயா எழுதுகிறாய்? எதற்கு?" என்று கேட்டார்.

"இளையமீராட்டி தம்பிக்கு ஒலை எழுதி இவர் சிநேகிதரிடம் அனுப்பி யிருக்கிறார் பழுவூர் இளையராணி அண்ணனுக்கு ஏன் ஒலை எழுதக் கூடாது? எழுதி இவரிடம் ஏன் அனுப் பக் கூடாது?" என்றான் நத்தினி.

"இவன் சிநேகிதன் கொண்டு போன ஒலை இளையமீராட்டி குந்தனை எழுதிய ஒலையா? உனக்கு அந்த விஷ யம் எப்படித் தெரிந்தது?" என்று பழுவேட்டரைவர் கேட்டார்.

"பின்னே எதற்காக என்னிடம் மந்திர வாதி அடிக்கடி வருகிறான்ம? அவன்

மந்திரத்தின் மூலமாகத் தெரிந்தது என
எமத்துவர் ஆட்களின் இவடசனம
தான் தெரிந்திருக்கிறதே! பழுவூர் பனை
இலச்சினை அவனிடம் இருப்பதாகக்
கண்டுபிடித்துக் கொண்டு வந்து
சொன்னவர்கள் ஓலை குத்தலை அழிப்ப
பியது என்று சொல்லவில்லை, பாருங்
கள்!"

"இலச்சினையைப் பற்றியும் நம்
ஆட்கள் சொல்லவில்லை அன்பில்
பிரமமராயர் இராமேசுவரம் போய்
விட்டுத் திரும்பி வந்திருக்கிறார் அவர்
கொண்டு வந்த செய்தி..."

அந்தப் பிரமமரணாவது குத்தலை
பிதலியின் ஓலைபையப் பற்றித் தங்களிடம்
சொன்னாரா?"

இல்லை!"

"நாதா! நான் தங்களுக்கு எச்சரித்
ததை என்னிப் பாருங்கள் இந்த ராஜ்
வத்திலுள்ள அளவளவு பேரும்
சேர்ந்து தங்களை வஞ்சிக்கப் பாரக்
கிறார்கள் என்று நான் சொல்லவில்
ளையா? இது உண்மை என்பது இப்
போதாவது தங்களுக்குத் தெரிகிறதா?
மந்திரவாதி சொன்னதை மட்டும் நான்
நம்பி விடவில்லை. கொடிக்களையி
லிருந்து சிறைப்படுத்திக் கொண்டு வந்த
லைத்தியர் மகனையும் அழைத்து வரச்
செய்து விசாரித்தேன் அவனும் அதை
உறுதிப்படுத்தினான் இளையபிராட்டி
கள் நம்பிக்கை ஓலை அழிப்பியிருப்ப
தாகச் சொன்னாள்!" என்றான் நந்தினி

பழுவேட்டளையர்களுக் கண்ணைக்
கட்டிக் காட்டிலே விட்டது போலி
குத்தது. கத்தமாறனை அவர் அரு
வருப்பிடம் பார்த்தார் அந்தச் சிறுபிள்ள
ளையப் பக்கத்தில் வைத்துக் கொண்டு
இளையெலவரம் பேசுவது அவருக்குப்
பிடிக்கவில்லை

இதைக் குறிப்பினால் உணர்ந்த
நந்தினி "நம்முடைய கதை இருக்கவே
இருக்கிறது இவருடைய பிரமமரணம் ஏன்
தாமதிக்க வேண்டும்?" என்று கூறிவிட்
டுக் கத்தமாறனையப் பார்த்து "ஐயா!
காஞ்சி இளவரசரிடம் இந்த ஓலைபைய

நேரே கொண்டு போய்க் கொடுக்க
வேண்டும் கொடுத்து விட்டு, அவர் மறு
ஓலை கொடுத்தால் சர்வஜாக்கிரஸ்தியாக
அனுப்பி வைக்க வேண்டும் தங்களு
டைய கடம்பூர் மானிக்கைக்கு இளவரச
ரை அழைப்பதற்கு மறந்து விட்
வேண்டாம்!" என்றான்

"என் தந்தையிடம் என்ன சொல்ல?"
இது பழுவூர் மன்னரின் விருப்பம் என்று
சொல்லலாம் அல்லவா?" என்று கத்த
மாறன் சற்றுத் தயக்கத்துடன் கேட்
டான்

"தாராளமாகச் சொல்லலாம். என்னு
டைய விருப்பந்தான் பழுவூர் மன்னரின்
விருப்பமும் நாதா! நான் சொல்வது
சரிதானே?" என்றான் தந்தினி.

"ஆமாம், ஆமாம்!" என்று பழு
வேட்டளையர் தலையை அசைத்தார்
அவருக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை தலை
கிறுகிறுக்கது தந்தினியை எதிர்த்துப்
பேசவும் அவரால் இயலவில்லை

நதமாறன் சௌற பிறகு நந்தினி
பழுவேட்டளையர் மீது நன்
காத்தக் கண்களையச் செலுத்தி கொஞ்சம்
கிவிசின் சூரலீக. நாதா! என்னிடம்
தங்களுடைய நம்பிக்கை குன்றி
விட்டதாகத் தோன்றுகிறது என
மைத்துனருடைய தூப்போதனை
ஜெயித்து விட்டது போல் காண்கிறது"
என்றான்

ஒரு தாசூரிகளால் தந்தினி! என
கையில் பிடித்த வெலிவழி அவரால்
செருமிய வாஸிலும் எனக்கு நம்பிக்கை
குன்றத்தாலும் உள்ளிடம் நம்பிக்கை
குன்றவாது வீர சொர்க்கத்தில் நான்
நம்பிக்கை இழத்தாலும் உன் வாரிததை
யின் நம்பிக்கை இழக்க மாட்டேன்!"
என்றார்

இது உண்மையானால், அந்தச்
சிறுபிள்ளையை வைத்துக் கொண்டு
என்னிடம் அவளளவு கேள்வி கேட்கா
களை ஏன்? எனக்கு அலமரணமாய்
இருந்தது" என்று நந்தினி கூறிய போது,
அவள் கண்களில் கண்ணீர் பெருகத்
தொடங்கியது

பழுவேட்டாரவர் துடிதுடித்துப்
போனார் 'வேண்டாம் என்
தண்ணை' இப்படி என்னைத்
தண்டிக்க வேண்டாம்." என்று
கூறி, நந்திவிலின் கண்களில்
பெருகிய கண்ணீரைத்
துடைத் துச் சமாதானம்
செய்தார்

"ஆயினும் உன்னுடைய
காரியங்கள் சில எனக்கு

அர்த்தமாகவில்லை என்ன, ஏது,
எதற்காக' என்று கேட்க எனக்கு
உரிமையிலலைவா" என்றார்

"கேட்பதற்குத் தங்களுக்கு
உரிமை உண்டு. சொல்வதற்கும்
எனக்கு உரிமை உண்டு வார்
இவ்வை என்றார்கள்" அந்தியர்
கள் முன்னால் கேட்க வேண்
டாம் என்றுதான் சொன்
னேன் என்ன வேண்டுமோ
இப்போது கேளுங்கள்!" என்
தான்

"ஆதித்த கரிகாலனுக்கு
நீ எதற்காக ஓலை
கொடுத்து அழைப்புகிறாய்?
கடம்பூர் மானிசைக்கு எதற்
காக அவரை அழைக்கச்
சொல்புகிறாய் அவன்

அவ்வளவு நம்முடைய யோசனை நிறவேறுவதற்கு முதல் விரோதி' என்றார் பழுவேட்டாரவர்

'இல்லை, இல்லை! ஆதித்த கரிகாலன் தம் முதல் விரோதி இல்லை. அந்தப் பழையாரைப் பெண் பாம்புதான் தம் முதல் விரோதி. அவளை எதற்காக தம் அரண்மனைக்கு நான் அழைத்தேன்? அந்தக் காரணத்துக்காகவேதான் ஆதித்த கரிகாலனை கடம்பூருக்கு அழைக்கச் சொல்கிறேன். நாதா! நான் அடிக்கடி சொல்லி வந்திருப்பதை இப்போது நூபு கப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். இவ்வய பிராட்டி சூத்தனவ தன் மனத்திற்குள் ஏதோ ஒரு தனி யோசனை எவத்திருக்கிறாள் என்று சொல்லி வந்தேனல்லவா? அது என்னவென்று இப்போது கண்டு பிடித்து விட்டேன். மற்ற எல்லாரையும் விலக்கி விட்டு அவளுடைய இளைய சகோதரன் அருளமொழிவர்மனை தஞ்சாவூர் சிம்மாசனத்தில் ஏற்றி வைக்க அவன் தீர்மானித்திருக்கிறான். அதற்காகவே அவள் இவ்வளவுக்குத் தாதனை அனுப்பியிருக்கிறாள். அதற்காகவே இப்போது தஞ்சைக்கு வந்திருக்கிறாள். அவளுடைய சூழ்ச்சிக்கு எதிர் சூழ்ச்சி செயது அவளுடைய நோக்கம் நிறவேறாமல் செயல் வேண்டும. காஞ்சிக்கு நான் ஒவ்வ அனுப்பியதன் காரணம் இப்போது தெரிகிறதல்லவா?' என்று நந்தினி கேட்டு விட்டுப் பழுவேட்டார வளரப் பார்த்த பரிளவ அவளுடைய தெஞ்சை ஊடுருவி அவர் அறிவை

நினைவுகளையச் செய்தது.

ஒன்றும தெரியாவிட்டாலும், "ஆம், தெரிகிறது!" என்று சூழறினார் அந்த வீரக் கிழவர்.

'நாதா! தாங்களும் தங்கள் முன்னோர்களும் புரிந்த அருமபெரும் வீரச் செயல்களினாலேயே இன்று இந்தச் சோழ சாமராஜ்யம் இவ்வளவு பலிப் பரளியிருக்கிறது. இந்தத் தஞ்சைபுரியின் தங்கச் சிங்காதனத்தில் ஒரு நாளாவது தங்களை ஏற்றி வைத்துப் பார்க்கும் வளரையில் இந்தப் பாலியின் கண்கள் இரவிலும் பகலிலும் தாங்கப் போவதில்லை! அதற்குள்ளே எத்தலிதத்திலாவது தங்களுக்கு என் பேரில் சந்தேகம் ஏற்படும் படசத்தில் தங்களை உடைவாளினால் என்னை ஒரே வெட்டாக வெட்டிக் கொன்று விடுங்கள்!" என்றாள் நந்தினி.

"என் கண்ணே! இத்தனைய கர்ணகடேரமான மொழிகளைச் சொல்லி என்னைச் சித்திரவதை செய்வாதே!" என்றார் பெரிய பழுவேட்டாரவர்.

சி. பஞ்சவர்ணம்...

மாதோட்ட மாநகரம்

ந

மது கதாநாயகன் வந்தியத் தேவனை நாம விட்டுப் பிரித்து தெடுங்காவம் ஆகி விட்டது. தஞ்சையிலேயே அதிக நாள தங்கி விட்டோம். சில நாள்தான் என்றாலும் தெடுங்காவமாகத் தோன்றுகிறது.

இந்த சில நாள்களுள் வந்தியத் தேவன் எழுத்துக் கடற்களையோடு நடந்து சென்று பாலாவி ததிகளையில் இருந்த மாதோட்ட மாநகரை அடைந்திருந்தான்.

இராமேசுவரக் கடலுக்கு அப்புறத்தில் எழுநாட்டுக் கடற்களையில் இருந்த அம்மா நகரம் இருநாள் சம்பந்தர் காலத்திலுமாகத்தர முர்த்தியின் காலத்திலும் இருந்தது போலவே இப்போதும் பகலையான மரங்கள் அடர்ந்த சோலைகளினால் சூழப்பட்டுக் கண்ணுக்கு இனிய காட்சி அளித்தது.

மாஷம், பலாஷம், தென்னாம்பு, குழந்தை, கதலிம்பு, கரும்பும் அத்தக ளைவற் கற்றிலும் செழிந்து வளர்த்திருந்தன. அந்த மரங்களில் வாணரங்கள் களஞ்சலாடின, வரி வண்டுகள் பண்ணிசைத்தன என்பவ்வினிகள மழைவ பெசின்.

அந்தகரின் கோட்டை மதில்களின் மேல் கடல் அலைகள் மோதிச் சலசல வென்று சத்தம் உண்டாக்கின.

மாதோட்ட நகரின் நுறைமுகத்தில் பெரிய மரக்கவங்கள் முதல் சிறிய பாட்கள் வளையில் தெருங்கி தின்றன அவற்றிலிருந்து களையில் இறக்கப்பட்ட பண்டங்கள் மனமமையாகக் குவிந்து கிடந்தன.

இவைபெலுங்க சம்பந்தர் கத்தார் காலத்தில இருந்தது போலவே இருந்தாலும், வேறு சில மாறுதல்கள் காணப்படின் மாதோட்ட நகரின் வீடுகளில இப்போது கேதீசுவர ஆலயத்துக்குச் செல்லும் அடியார்களின் கூட்டத்தை அதிகம் காணவில்லை. பக்தர்கள் இறைவனைப் பாடிப் பரவசமடைந்த இடங்களிலெல்லாம் இப்போது போர் வீரர்கள் காணப்படனர். கத்தியும் கேடவமும் வாங்கும் வேலும் எகயில் கொண்ட வீரர்கள்

அங்குமிவரும் திரித்தார்கள்.

சேவற நூறு ஆண்டுகளுக்கு அதிகமாக அந்த நகரம் ஒரு புத்த கேந்திர ஸ்தலமாக விளங்கி வந்தது தமிழ்நாட்டிலிருந்து எழுத்துப் போருக்கு வந்த படைகள் பெருமபாலும் அவகேதான் இறங்கின இருமபிச சேவற படைகளும் அவகேதான் கப்பல் ஏறின நகரம் பல தடவை நகமாந் விட்டது சில சமயம் இவங்கை மன்னர்களிடமும் சில சமயம் பாண்டிய அரசர்களிடமும் அது இருந்தது. பராந்தக சக்கரவர்த்தியின் காலத்திலிருந்து சோழர்களின் ஆதிக்கத்தில் இருந்து வந்தது.

இ

ததனைய புத்த கேந்திர நகரத்தின் கோட்டை மதில் வாசலில் ஒருநாள் வந்தியத்தேவன் வந்து தின்றான். தகடுக்குள் போக வேண்டுமென்றான் சோழ சேனாதிபதியைப் பார்க்க வேண்டுமென்றான் காவலர்கள் அவனை உள்ளே விட மறுத்தார்கள். அதன் பேரில் நுண்ணா கடம்பூரில் எகயாண்ட யசுதியை இங்கும் அவன் எகயாண்டால் காவலர்களைப் பலவந்தமாகத் தளனிக் கொண்டு உள்ளே நுழையப் பிரயத்தனம் செய்தான். காவலர்கள் அவனைச் சிறைப்பிடித்துக் கோட்டைத் தலைவரிடம் கொண்டு போனார்கள். வந்தியத்தேவன் கோட்டைத் தலைவரிடம் இளவரசர் அருளமொழிவாரமுக்கு முக்கியமான ஒலை கொண்டு வந்திருப்பதாகவும் அதைப் பற்றிச் சோழ சேனாதிபதியிடத்தான் விவரம் சொல்ல முடியும் என்றும் கூறினான். அவனைப் பரிசோதித்துப் பார்த்தார்கள் பொன்னியின் செல்வனுக்கு ஓர் ஒலையும் பழுவுப் பள்ள இலச்சினையும் அவஸிடம் இருக்கக் கண்டார்கள்.

கோடுமபாலுதரப் பெரிய வேளா பூதி விக்ரமகேசரி அச்சமயம் இவங்கைப் படையின் சேனாதிபதியாக இருந்தார் அவரிடம் போய்ச் சொன்னார்கள்.

சென்னை

பூதிவிக்கிரம கேசரி அப்போது முதன் மத்திரி அநிருத்தபிரமராயகுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தார் அவருடன் இராமேசுவரம் வனத்தில் போவதற்கு ஆவதற்காக இருந்தார் ஆனாகவால் திரும்பி வந்து விசாரிப்பதாகவும் அதுவரையில் அந்த வீரணைக் காவலில் எவற்றிருக்கும்படியும் சொல்லி விட்டுப் போனார்

பிறகு வந்தியத்தேவனை அழைத்துப் போய் ஒரு பாழடைந்த மானிகையில் ஓர் அளையில் தள்ளிப் பூட்டினார்கள் வாசலில் காவலும் போட்டார்கள்

வந்தியத்தேவன் நீண்ட வழிப் பிரயாணத்தினால், களைப்படைந்திருந்தான் ஆனாகவால், தன்னைச் சிறைப்படுத்தியது குறித்து அவன் மகிழ்ந்தான் இரண்டொரு நாள் அலைக்கவின்றி ஓய்வு பெறலாம் அல்லவா?

முதல் நாள் அவனுக்கு அதனைப்ப ஓய்வு கிடைத்தது ஆனால் இரண்டாம் நாள் ஒரு தொல்லை ஏற்பட்டது.

அவன் இருந்த அளறுக்கு அடுத்த அளறையில் ஏதேதோ விசித்திரமான சத்தங்கள் கேட்கத் தொடங்கின யாரோ ஒரு வன் இன்னொருவனை அதட்டி மிரட்டினான். அவனுடைய வீரப் பேச்சுக்கள் பிரமாதமாக இருந்தன. "இக்கா" "சீச்சி" "போ போ" "கிட்ட வராதி" "அருகில் வந்தாயோ கொன்று விடுவேன்" "அடித்து நொறுக்கி விடுவேன்" "ஜாக்கிரதை" "உன் உயிர் உன்னுடையதல்ல!"

"எமலோகத்துக்கு அனுப்பி விடு வேன்" "ஓரே உளத்தில் உன் உயிர் போய் விடும்!" என்று இப்படியெல்லாம் அடுத்த அளறையில் ஒருவன் இரைத்து கொண்டிருந்தான் யாரைப் பார்த்து இப்படி அவன் வீர வாதமிடுகிறான் என்று தெரியவில்லை. ஓரே குரல்தான் கேட்டதே தவிர, அதற்கு எதிர்க்குரல் கேட்கவில்லை. ஒருவேளை யாராவது எப்பத்தியம் பிடித்த போர் வீரனாயிருக்குமோ என்ற சந்தேகம் ஏற்பட்டது. அப்படியென்றால், இரவெல்லாம் தூக்கமில்லாமல் செய்து விடுவானே? கொஞ்சம் தூங்கவாம் என்றால் அதற்கும் இடைபூறு தேர்ந்து விட்டதே!

சொன்னால் கேட்க மாட்டாயா? கம்மா போக மாட்டாயா? சரி, சரி! உன்னை என்ன செய்கிறேன், பார்!"

இந்த வார்த்தைகளுக்குப் பிறகு தொடர்ந்து அவனுடைய அளறையில் வந்து ஏதோ விழந்தது. படுத்திருந்த வந்தியத்தேவன் தூக்கிவாரிப் போட்டு எழுந்தான் விழந்தது என்னவென்று உற்றுப் பார்த்தான் உடனே அவனையறிவாமல் சிரிப்பு வந்தது கலகலவென்று சிரித்தான் ஏனெனில், அடுத்த அளறையில் இருந்து அப்படி வேகமாக வந்து விழுந்தது ஒரு பூனை என்று தெரிந்தது!

'ஓதேனா! உனக்குச் சிரிக்க வேறே தெரியுமா?' சிரி! சிரி! மறுபடியும் இங்கே மட்டும் வராதி!" என்று அத்தக் குரல் சொல்லியது

யாரோ எப்பதெயக்காரன் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இல்லாவிட்டால் பூனை யுடன் இவ்வளவு வாதமிடுவானா? அல்லது பூனை மனிதரைப் போல சிரிக்கும் என்றுதான் என்னுடையவான்? ஆனால், அதிலும் ஓர் அதிசயம் என்னவென்றால், அப்படியெல்லாம் பேசிய குரல் அவனுக்குத் தேர்ந்த குரலோ என்ற சந்தேகம் உண்டாயிற்று எங்கேயோ, எப்போதோ கேட்ட குரலாகத் தோன்றியது ஆனால் யாருடைய குரல்? எங்கே கேட்ட குரல்? நினைத்து நினைத்துப் பார்த்ததும குரல்கள் வரவில்லை!

எப்படியாவது இருக்கட்டும் யாராவது

வது இருக்கடும் என்று எண்ணி வந்த பத்தேவன் படுத்துக் கொண்டு கண்ணன் முடித் தூங்கப் பார்த்தான் ஆனால் தூங்க முடியவில்லை. சற்று நேரத்துக்கெல்லாம் உன்னங்கால்களில் ஏதோ வறுவறுவென்று தட்டுபட்டது கண்ணன் திறந்து பார்த்தால் பூனை அங்கே படுத்துக்கொண்டு அட கடவுளை' இதைக் காலமீட்டில் வைத்துக் கொண்டு எப்படித் தூங்குவது' உதைத்துத் தள்ளி னான் பூனை தகர்ந்து சென்றது கண்ணன் முடினான் மறுபடி அவன் பக்கத்தில் கைகளில் ஏதோ மிருதுவாகத் தட்டுபட்டது கண்ணன் திறந்து பார்த்தால் பூனை அவன் பக்கத்தில் வந்து படுத்துக் கொண்டு செவ்வம் கொஞ்சிக் கொண்டிருந்தது.

மறுபடியும் கையினால் பீடித்துத் தள்ளினான் பூனை தூரச் சென்றது மீண்டும் கண்ணன் முடினான் தலை மாட்டில் வந்து பூனை படுத்துக் கொண்டு வாலினால் அவனுடைய நெற்றியைத் தடவத் தொடங்கியது.

வானையும் வேளையும் அச்சமின்றித் தூங்கக்கூடிய அவ்விரனுக்குப் பூனை தன் வாலினால் தடவும் அனுபவத்தைத் தூங்க முடியவில்லை எழுந்து பூனையை அதன் கழுத்தைப் பிடித்துத் தூக்கினான் அவனுடைய அறைக்கும் அடுத்த அறைக்கும் மத்தியில் இருந்த கவரின் உச்சியில் கொஞ்சம் இடிந்து பொக்கை விழுந்திருந்தது அதன் வழியாகப் பூனைப்பாத தூக்கி எறிந்தான்.

பித்தே அறையில் சித்து நேரம் ஒரே ரகணையாழிருந்தது. மனிதக் குரலின் கூப்பாட்டுடன் பூனையின் கராமுரா சத்தமும் சேர்ந்து கொண்டது சற்று நேரத்துக்குப் பிறகு "போ' தொண்ட!" என்ற குரல் கேட்டது பூனையின் மியாவ மியாவ சத்தம் கொஞ்ச தூரம் வரையில் சென்று மறைந்தது. பிறகு நிசபதம் நிலவியது.

வந்தியத்தேவன் கண்ணன் பார்த்தான் அரைத் தூக்க நிலையில் ஒரு களவு களவு மிக இன்பமான களவு இளைய பிராட்டி குந்தவை அவன் அங்கில் வந்து உட்கார்ந்து அவன் நெற்றியைத் தடவிக்

கொடுத்தான் ஆகா' பூனையின் வாழ்க்கும் இளவரசியின் கைவிரலுக்கும் எத்தனை வித்தியாசம்?

சுட்டென்று மறுபடி வீழிப்பு வந்தது. களவு களவறதுவிட்டதே என்று வருத்த மாயிருந்தது.

அடுத்த அறையில் இருந்து யாரோ கவரைத் தட்டினார்கள் அதைப் பபத்திய மாகத்தான் இருக்க வேண்டும்.

"யார் அங்கே? பூனையை எடுத்து எறிந்தது யார்?"

வந்தியத்தேவன் மறுமொழி சொல்ல வில்லை, மௌனமாயிருந்தான் ஆ' இது என்ன பூனை பிராண்டுவது போன்ற சத்தம் மறுபடியும்' இல்லை, இல்லை' யாரோ அப்பறத்தில் கவரில் ஏறுவதற்கு முயலுகிறார்கள்.

வந்தியத்தேவன் எழுந்திருக்கவில்லை. படுத்தபடியே கவனமாய்க் காது கொடுத்துக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான் ஆனால் முன்தூக்கி எழுப்பாகக் கை மட்டும் கத்திப் பிடியில் இருந்தது.

கவரின் உச்சியிலிருந்த பொக்கையில் முதலில் இரு கைகள் தெரித்தன பிறகு ஒரு முண்டாக தெரிந்தது முண்டாகக் கடியில் ஒரு மகம் மேலே வந்து குனிந்து பார்த்தது.

ஆ' இவன் ஆழ்வார்க்கடியான் அவன் வலா' தலைப்பாகை சுட்டிவிடுப்பதால் தொற்றத்தில் சிந்து மாநிலிருக்கிறான்' ஆனால் ஆழ்வார்க்கடியான் என்பதில் சத்தேகமில்லை.

இவன் எதற்காக எப்படி இங்கே வந்தான்' நாம இருப்பது தெரித்துதான் வந்திருக்க வேண்டும்' உதவி செயல் வந்திருக்கிறான்' அல்லது இடைபூறு செயல் வந்திருக்கிறானா?

வந்தியத்தேவன் எழுந்து உட்கார்ந்து. ஓ வீர வைஷ்ணவரே' வருக வருக' சிவபுஷ்ப மதலமாகிய திருக்கேதிகவரத்துக்கு வருக வருக' என்றான்.

"தம்பி' தீதானா? நினைத்தேன்' வேறு யார் இவ்வளவு அழகாகப் பிள்ளையாராகக் குரல் காட்டாமல் உட்கார்ந்திருக்க முடியும்' என்று ஆழ்வார்க்கடியான் சொல்லிக் கொண்டு அறையில் குதித் தான்.

தொடரும்,

பொன்னியின் செல்வன்

இருபத்தாறாம் அத்தியாயம்

இரத்தம் கேட்ட கத்தி!

இ

ந்த வீர ஸவணஸவர்
எபடடி அங்கு வந்து
சேர்ந்தார், எதற்காக வந்
திருக்கிறார் என்பதைப்
பற்றி வந்தியத்தேவனு
டைய உள்ளம் கலக்க

மடைந்திருந்தது. ஆயினும் அளத அவன்
வெளியில் காட்டிக் கொள்ளவில்லை.

“என்ன வேடிக்கையைச் சொல்வது”
சற்று முன்னால்தான் உங்களைப் பற்றி
நினைத்துக் கொண்டேன் திடீர்ந்து
பார்த்தால் தாங்கள் கவ
ரேறிக் குதித்து வருகிறீர்கள்
‘கொடுக்கிற தெய்வம் கூடா
னாய் பொத்துக் கொண்டு
கொடுக்கும்’ என்று சொல்

கிறார்களே, அது சரிதான்!” என்றான்

“அப்பனே! சற்று முன்னால் என்
னைப் பற்றி நினைத்தாயா? எதற்காக?
இந்த தர மனுஷனைப் பற்றி நீ ஏன்
நினைக்க வேண்டும்? சாகுத இராம
பிரானைப் பற்றி நினைத்தாலும் பயன்
உண்டு...”

“தங்கள் வாய்க்குச் சர்க்களரதான்
பேரட வேண்டும. முதலில் நான் இராம
பிரானைப் பற்றித்தான் நினைத்தேன்
இங்கு வரும்போது கடலின் அக்களரயில

இராமேகவரக் கோபுரம்
தெரிந்தது. இராமர் அங்கே
தானே சிவனைப் பூஜை
செய்து இராவணனைக்
கொன்ற பாவத்தைப்

அமரர்
கல்கி

கல்கி கலெக்ஷன்

25.10.98 கல்கி 41

போக்கிக் கொண்டார் என்று எண்ணி
னேன் -

"நிலவூ, தம்பி! நிலவூ!"

"நிற்க முடியாது கவாயிகளே! என
னால் நிற்க முடியாது நடந்து நடந்து
நின்றும் நின்றும் என் கால்கள் கெளுத்தி
றன் தாங்களும் கருணைபுரிந்து உட
காருங்கள் அப்பறம், இராமரைப் பற்றி
நீளைத்தேனா? உடனே இராம பகத்
னாலிய அனுமாரைப் பற்றி எண்ணி
வதும் தங்கள் நினைவு வந்தது உடனே
பார்த்தால், தாங்களே வந்து விட்டார்கள்
கவரேறிக் குதித்து மட்டும் வந்தீர்களா
அவலது அனுமாரைப் போல் கடலையே
தாண்டிக் குதித்து வந்தீர்களா?"

"தம்பி! மகா பக்த சிரோமணியான
அனுமார் எங்கே? அடியேன் எங்கே?
அனுமார் இந்த இலங்கைக்கு வந்து
அக்கய குமாரன் முதலிய ராட்சதர்களை
அதாழ்ந்தம் செய்தார் என்னால் கேவ
லம் ஓர் பூனைக்கு வழி சொல்ல முடிய
வில்லை. இதோ பார்! எப்படி ஓர்
பூனை என் கால்களைப் பிறாண்டி இத்
தக் காலம் செயது விட்டது?" என்று
ஆழவராக்கடியான தன் கால்களில்
ஏறப்படிக் குத்த காலங்களைச் சுட்டிக்காட்
டினான்

"அடடா! இப்படியா நோந்து விட்
டது' ஆனால் கேவலம் ஓர் பூனை
யோடு தாங்கள் சண்டைக்குப் போன
காரணம் என்ன?..."

"நான் சண்டைக்குப் போகவில்லை
அதுவேதான் என்னுடன் வலுச் சண்
டைக்கு வந்தது..."

"அது எப்படி, கவாயிகளே!"

"உண்ணத் தேடிக் கொண்டு நான்
வந்தேன் வாசற்காவலர்களுக்கு டிக்கி
கொடுத்துவிட்டுக் கொல்லப்பட்டேன் கவர்
வழியாக ஏறிக் குதித்தேன் கீழே நான்
கால் எவகூற இடத்தில் வேண்டு
மென்று அந்தப் பூனை தன் வாலை நீட்
டிக் கொள்கிறதது என் கால் அதன்
வாலை அப்படி இலேசாகத்தான் தொட
டது இத்தாலும், அந்தப் பொலலாத

பூனை தன் கால் நகங்களினால் என்
னந்த் தாக்கத் தொடங்கி விட்டது
தம்பி நான் சொல்லதைக் கேள்! புலி
யோடு சண்டை போட்டாலும் போட்
லாம் ஆனாயோடு சண்டை போட்டா
லும் போடலாம், பூனையோடு மட்டும்
சண்டை போடக் கூடாது!"

"கவாயிகளே! அந்த இரகசியம்
எனக்கு இப்போது தெரிந்து போய்
விட்டது

"எந்த இரகசியம்?"

"அந்தப் பூனை இங்கே என் அறைக்
கும வந்தது என் நெற்றியில் வாலினால்
தடவிக் கொடுத்தது என்னோடு
கொஞ்சி விளையாடியது என்னை
நகத்தினால் பிறாண்டவில்லை. உம்மம்
மட்டும் தாக்கிப் பிறாண்டியது' அதற்குக்
காரணம் என்ன? வீரவைஷ்ணவர்
களைக் கண்டால் பிடிக்காத வீரவைஷ்ணவர்
பூனை அது"

"ஓகோ! அப்படியோ! இந்த
யோசனை எனக்குத் தோன்றாமல்
போயிற்றே? வீர வைஷ்ண பூனை என்று
தெரிந்திருந்தால் தடியினால் தாலு திருச்
சாத்துச் சாத்திவிடுப்பேனே"

உம் கையில் தடி இலலாததே நல்
வது. ஏனென்றால், இந்த கேதந்திரத்துக்கு
வந்ததிலிருந்து என் உடம்பிலே கூட வீர
வாசல இரத்தம் கொதிக்கத் தொடங்கி
யிருக்கிறது என் உறையிலுள்ள கத்தி
வீர வைஷ்ணவர் இரத்தம் வேண்டும்'
என்று அழகிறது நீர் எனக்குச் செய்த
பெருதவினய நினைந்து அதை அடக்கி
எவதறிக்கிறேன்"

"அப்பனே உனக்கு தான் ஓர் உதவி
யும் செய்வில்லையே?"

வைஷ்ணவரே! தங்கள் சகோதரி
வாலிய பழுவூர் இளையராணியைப்
பற்றி எனக்கு நீர் சொல்லவில்லையா?"

"ஆமாம், சொன்னேன்"

"பழுவூர் இளையராணி கடம்பூருக்கு
அதில் ஈடு பலலக்கில் போன போது,
தன் விலகியதே, அப்போது அந்தத்
தேவியை நீர் எனக்குச் சுட்டிக்காட்ட

வில்லையா?"

"ஆம், ஆம். அதனால் என்ன?"

"சொல்லுகிறேன். அதே பலவக்கு தஞ்சைக் கோட்டைக்குக் கொண்டு சென்று கொண்டிருக்கும்போது நான் பார்த்தேன் பல்லக்குச் சம்பப்பள்ளிகள் வேண்டுமென்று வந்து என் தந்தையின் பக்கத்திலிருந்து நான் வாய்ப்பு கோருவதற்காகப் பலவக்கின் இளையை விவகரினேன் ...

"உன்னே இருத்தது யார்?"

"பழுவூர் இளையராணி சாகுரத் தந்திளி தேவிதான்"

'ஓஹோ' நீ அதிர்ஷ்டசாலி! நான் ஆன கட்டும் முயன்றும தந்தினியைப் பார்க்க முடியவில்லை. உனக்கு அது எவ்வளவு விட்டதே!"

"அதிர்ஷ்டம் வரும்போது அப்படித் தான் தானாகவே வரும்"

"அப்பாறம்"

'நான் தங்கள் பெயரைச் சொன்னேன் தேவிக்கு முக்கியமான செய்தி தங்கள் சொல்லி அனுப்புகிறேன் உங்களுக்குத் தெரியுமா ..."

"நானும் பார்த்தாலும் பார்த்தேன் உன்னையே போய் உராமல் போய் சொல்லுகிறவளை இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் பார்த்ததே கிடையாது "

"எவ்வளவு வருஷம்! என் முதலாவது கணக்குக் கமிஷனர்களின் பேரில் மிகக் பிரபலம் அவர்களே கவிதைகளும் பாடி விடுகிறார்கள் "

"அதனால் என்ன?"

"சுவி பரமபவர இரத்தம் என் உடம்பிலும் ஓடுகிறது அதனால் சில சமயம் கற்பனை பெரிசாகி வருகிறது உமளம்ப போன்ற பரமர்கள் அனைத்து போய் என்று சொல்வார்கள் "

"நல்லது, அப்பாறம் என்ன தந்தது?"

"என் கற்பனையைக் கேட்டு விவத்து நந்தினிதேவி பழுவூர் முத்திரை மோதிரத்தைக் கொடுத்தார் அரண்மனையில் வந்து பார்க்கச் சொன்னார்..."

"போய்ப் பார்த்தாயா?"

"பின்னே, பார்க்காமலிருப்பேனா? உடனே போய்ப் பார்த்தேன். என் வீரத் பரமசுரமங்களைப் பற்றி நானே சொல்லித் தெரிந்து கொண்ட நந்தினி தேவி எனக்கு ஒரு முக்கியமான வேலை கொடுத்தார் "

"அது என்ன வேலை?"

"இந்த இல்லங்களில் மதுரைப் பரண்புல வமசத்து மணிக் கட்டும் இந்திர மாலையிட இருக்கின்றனவாக இல்லங்களை அரசு குடுமபத்தார் மனை தாடடில் ஒளித்து வைத்துருக்கிறார்களாம் 'அந்த நடைகளை எப்படியாவது தேடிக்கொண்டு வந்து விடு' என்று சொல்லி அனுப்பினார் அது இவ்வளவு கஷ்டமான வேலை என்று எனக்குத் தெரியாமல் போயிற்று..."

"பெரிய பழுவேட்டாரவரின் பொக்கிஷத்தில் உள்ள ஆபரணங்களை ஆயிரம் கடினதப் பொருள் கவமிக்கவும் என் கிறார்கள் அவ்வளவும இளையராணிக் குப் போதவில்லையாக்கும் சரி, கொண்டு வந்தால் உனக்கு என்ன நன்மை தரும் சொன்னார்கள்"

"தஞ்சைக் கோட்டைக் காவலன் இளைய பழுவேட்டாரவரிடமிருந்து பிடுங்கி என்னைத் தந்து விடுவதாகச் சொன்னார் "

"தம்பி! தம்பி! தஞ்சைக் கோட்டைக் காவல உனக்குக் கிடையாது. தட்டுத் தட்டாகவில்லாமல் நான் கோட்டைக்குள் வரலாம் அவ்வளவு?"

"அழகாய்தான் இருக்கிறது எனக்குத் தஞ்சைக் கோட்டைக் காவல கிடையாது வழி என்ன? நான்தான் இந்த ஊரில் வந்து இப்படி அகப்படட்டுக் கொண்டு உன்" என்று வந்தியத்தேவன் மிகவும் சேரமான் குரலில் கூறினான்

"ஏன் அகப்படட்டுக் கொண்டாய்? எதற்காக உன்னைச் சிறைப்படுத்தி விடுகிறார்கள் தெரியுமா?" என்று ஆழ வாய்க்கடியான் கேட்டான்

"பழுவூர்ராணி கொடுத்த முத்திரை மோதிரத்தை என்னுடன் கொண்டு

வந்தேன் இங்கேயும் அதற்குச் செவ்வாக்கு இருக்கும் என்று எண்ணினேன் அதுதான் தவறாய்ப் போயிற்று"

"அது தவறுதான், தம்பி. பெரிய தவறு! இங்கே சேநாடுபதி கொடும்பாளூர் பெரிய வேளார் அலவலா' பழுவூர் வம்சத்துக்கும் கொடும்பாளூர் வம்சத்துக்கும் பெருமபனாக என்பது உனக்குத் தெரியாதா?"

"தெரியாமல் வந்துதான் அகப்பட்டது கொண்டேன் என்ன செய்கிறதென்று தெரியவில்லை."

"தம்பி! நீ கவனலப்பட வேண்டாம்!"

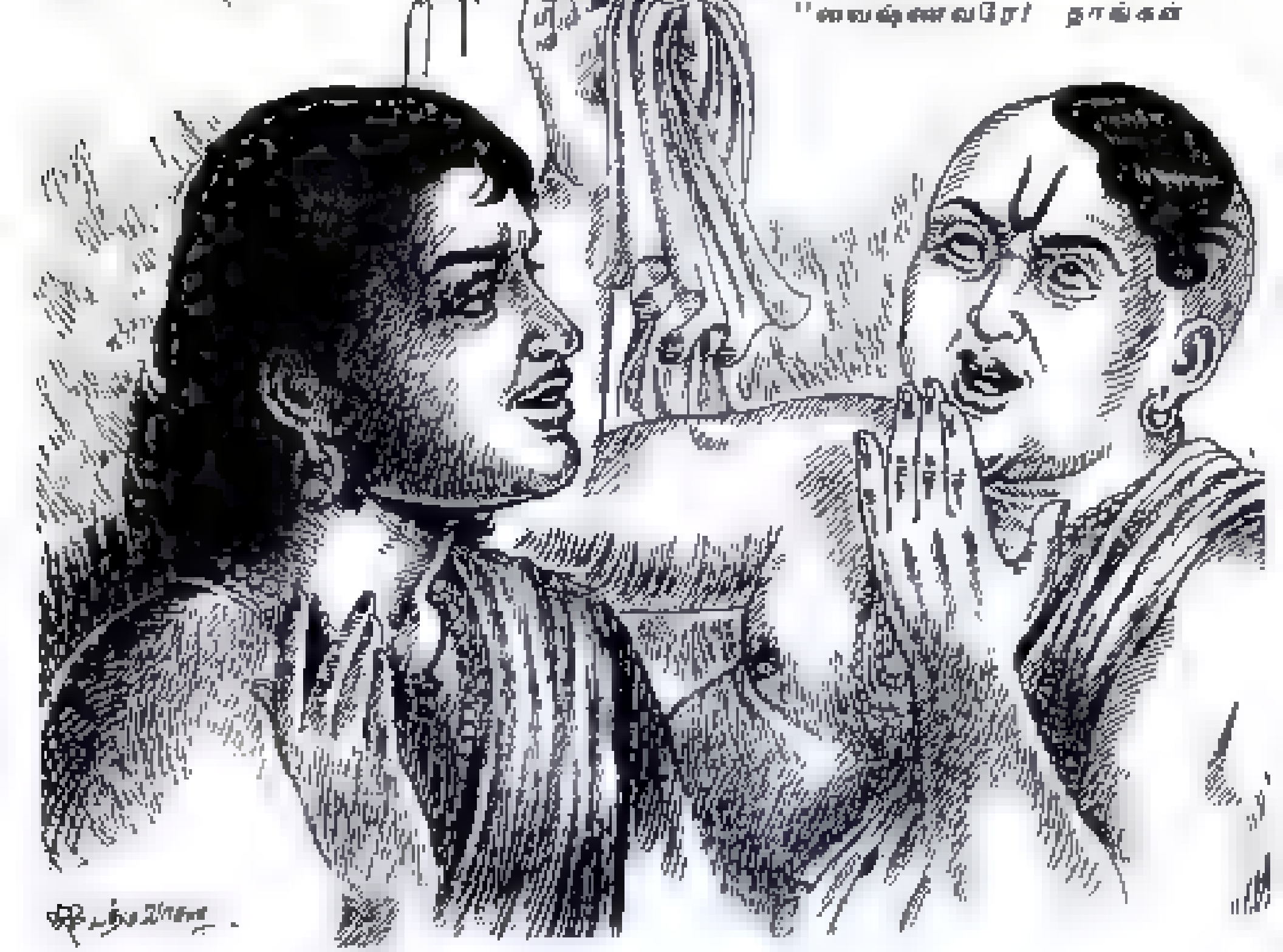
"கவனலப்படாமல்."

"உன்னை விடுதலை செய்வதற்காகவே நான் இங்கு வந்திருக்கிறேன்..."

"ஓகோ!"

"உன்னை ஒரு சமயம்தான் உதவி செய்து தீ மறுத்து விட்டாய். ஆயினும் நான் உனக்கு உதவி செய்வ வந்தேன். என்னுடன் எழுந்து வா! இத்தக கணமே இச்சினைமீலிருந்து தப்பி விடலாம்!"

"எவ்வளவுவரே! நாய்கள்

செ. பத்மநாபன்

சகமிரமே இங்கிருந்து போய விடுங்கள்!"

"ஏன் அப்பனே "

என் உளறியதுள்ள கத்தி அதிக
மாகப் புலம்பத் தொடங்கியிருக்கிறது.
ஒரு வீர வைஷ்ணவநூலாய் இரத்தம்
வேண்டும்' என்று கேட்கிறது."

"கேட்டால் கேட்கட்டுமே! என்
உடம்பில் வேண்டிய இரத்தம் இருக்க
ிறது உன் கத்திக்குத் தேவை
யானால் கொஞ்சம் சாப்பிட்டு விட
டுப் போகட்டுமே நீ எழுந்து என்னு
டன் வா!"

இல்லை, நான் வர முடியாது"

காரணம் என்ன?

"கண்ணன்ச் சுற்றிக் கொண்டு
எனக்குத் தூக்கம் வருகிறது எத்
தளையோ நாடகமாக இரவில நான்
தூங்கவில்லை. இன்றைக்கு நம்நாயத்
தூங்குவது என்று தீர்மானித்திருக்
கிறேன். அதனால்தான் பூனை
நாயக் கூடத் தூக்கி எதிநீதேன்"

தமிழி, இது என்ன இப்படிச்
சொல்லுகிறாய்? இளைப்ப
பிராட்டி குத்தளைத் தேயிலிடம் நீ
ஒப்புக் கொண்ட காரியத்தை இப்
படித்தாளா? துறவெற்றப்
பொலிதாய்! இந்த ஓசையைப்
'பொன்னியின் செல்வன்' எனில்

சேர்ப்பிகதம் வரைவில இரவென்றும
பகலென்றும பார்க்காமல பிரயாணம்
செய்யவேண்டு என்று நீ ஒப்புக கொள்ள
விலவையா" இவ்விதம் சொல்லி
ஆழ்வார்க்கடியான் தன்முனைய மடியி
லிருத்த ஓலைபை எடுத்து வந்தியத
தெவனிடம் கொடுத்தான்

அந்த ஆரவத்துடன் வந்தியத்தேவன்
வாங்கிக் கொண்டான் இதுவரைவில
ஆழ்வார்க்கடியான் தன் வாயைப்
பிடுங்கி வஞ்சித்து ஏமாற்றப் பராக்
கிறான் என்றே அவன் எண்ணியிருந்
தான் இப்போது அந்த எண்ணம் மாறி
யது.

"இந்த ஓலை தங்கனிடம் எப்படி
வந்தது" என்று கேட்டான்

சேநாதிபதி விககிரமகேசரிதான்
கொடுத்தார் இதோ இந்தப் பழுவூர்
பனை இவச்சினைபய்யம் திருப்பிக்
கொடுக்கச் சொன்னார் உனக்கு எப்
போது இஷ்டமோ அப்போது பிரயா
ணம் புறப்படலாம் என்றும் சொன்
னார் "

"வைஷ்ணவரே! தங்களுக்கு என்
மனமார்த்த தயாதி"

தன்நினைவெல்லாம் சேர்த்து வைத்

துக் கொள், சமயம் வரும் போது
கொடுக்கலாம்."

ஐயா! இளவரசர் தற்சமயம் எங்கே
இருக்கிறார் என்று தெரியுமா?"

அது யாருக்கும் தெரியாது அந்நராத
புத்திலிருந்து மளவநாட்டுக்குச் சென்றி
ருக்கிறார் தேயுக் களாடுபிடித்தேயாக
வேண்டும் உள்ளோடு வழிகாட்டிப்
போகும்படி சேநாதிபதி எனக்கும் கட்ட
ளவனிடமிருக்கிறார் நீ வீகுமபீனாவ
வருகிறேன் "

வந்தியத்தேவனுக்கு மீண்டும் சிறிது
சத்தேகம் உண்டாயிற்று.

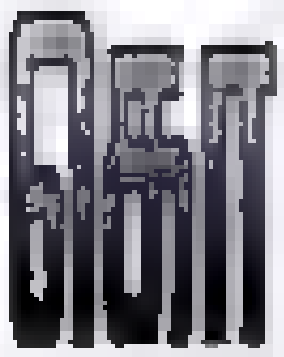
"கவாயிகளே! புறப்படுவதற்கு முன்பு
சேநாதிபதியை நான் பார்க்கலாமா?"
என்று கேட்டான்

"அவசியம் பார்க்கலாடி. பார்த்து
விட்டுத்தான் பிரயாணம் விளம்ப
வேண்டும் வானதி தேவியைப் பற்றிச்
சேநாதிபதியிடம் தெரிவிவராமல்
போகலாமா" என்றான் ஆழ்வார்க்கடி
யான்

இதைக் கேட்ட வந்தியத்தேவன் இந்த
வீர வைஷ்ணவனுக்கு உண்மையிலேயே
மத்திர வித்தை எனவந்திருக்குமோ என்று
வியப்படைந்தான்

இருபத்தேழாம் அத்தியாயம்

காட்டுப் பாதை

இம்பாணூர்ப் பெரிவ
வேளாராகிய சேநாதிபதி
பூதி விககிரமகேசரி வயது
முதிர்ந்த அனுபவசாலி,
பவ பேரார்க்களங்களில்
பழத்தின்று கொட்டைபழம்
பேரட்டவர், சோழ சூலததார்டுடன்
நெருங்கிய நட்பும் உறவும் பூண்டவர்

அவருடைய சகோதரராகிய கொடும்
பாணூரச் சிறிய வேளார் சில ஆண்டு
களுக்கு முன்னால் இவங்கைப் போரக
களத்தில் வீர சொர்க்கம் அடைந்தார்

அவருடன் சென்ற ஞாநியமும் தோஷவி
யடைந்து திருமப நோத்தது அந்தப்
பழியைத் துடைத்துக் கொடும்பாணூரின்
வீரப் பிரதாபத்தை மீண்டும் நினை
நாட்டுவதில் அவர் பெரிதும் ஆத்திரம்
கொண்டிருந்தார் ஆகையாலேயே சற்று
வயதானவராயிருந்தும் இவங்கைப்
படைக்குத் தலைமை வகித்து அவரு
வந்திருந்தார்

இவங்கைப் போரை தன்மு நடந்த
முடியாமல் பழுவேட்டரைவர்களால்
வந்த இடைபூறுகளையப் பற்றி முன்னமே

பார்த்திராமலலவா! நேடுவகாலமாக அந்த இரண்டு சிற்றாக குலத்துக்கும் ஏற்பட்டிருந்த போட்டியும் பணசுமையும் இதுனால் இப்போது அதிகமாய் வளர்ந்திருந்தன.

எனவே, பழுவூர் முத்திரைபிட்ட இலச்சினைபுடன் அகப்படடுக் கொண்ட வந்தியத்தேவன பாடு சேநாதிபதி பெரிய வேளாநிடம் கஷ்டமாகத் தான் போய் தந்த அஞ்சலவசமாக அநிருத்தப் பிரம்மராவநிடம் இதைப் பற்றி அவர் பிரஸ்தாபிக்க நேர்ந்தது வந்தியத்தேவனைப் பற்றிய உண்மையை ஆழவாக்கடிவாலிடமிருந்து தெரிந்து கொள்ள அநிருத்தர் அவனைப் சேநாதிபதி பூதி விகிரம கேசரினிடம் சென்று உண்மையைத் தெரிப்படுத்தும் பாடி அவசரமாக அனுப்பிவிருந்தார்.

வா

னர் குலத்து வீர குமாரனை மேலும் கீழும் உற்றுப் பார்த்த சேநாதிபதி பூதி விகிரமகேசரிக்கு அவனிடம் தலவ அபிப்பிராயம் உண்டாகிவிடுக. வேண்டும் அன்பான குரலில், "தம்பி! உன்னை இங்கே சரியாகக் கவனித்துக் கொண்டார்கள்! தங்குவதற்கு இடம் உண்டா என்பதையும் சரிவரக் கிடைத்தது!" என்று கேட்டார்.

"ஆம், சேநாதிபதி! ஒரு குறைவும் இல்லாமல் பாரத்துக் கொண்டார்கள் கூதிய ஏவனாக செய்வதற்கு விரைவில் ஐந்தாறு சேலர்கள் எப்போதும் காத்திருந்தார்கள் தங்குவதற்கு இடம் தாராளமாக கிடைத்தது இராய் போதுளதற்கு ஒரு புண்ணை அனுப்பி வைத்தார்கள் அளத நான் சரபமிட எண்ணிவிருக்கையில் இந்த வீர எவனா வந்து கெடுத்து விட்டார்! அந்த வீரசைவப் புனைக்கு இந்த வீர எவனா வளரக் கண்டதும் கோபம் வந்து விட்டது இவரை நகத்தினால் பிதாண்டி விட்டு அது ஒடி விட்டது!" என்றான்.

சேநாதிபதி, "ஓகோ! இந்தப் புள்ளை ரொம்ப வேடிக்கைக்காரப் பையனா யிருக்கிறான்! திருமளவ! இவன் சொல்வது உண்மையா?" என்று கேட்டார்.

சேநாதிபதி இவன் புனைவார்கள் கயிதாசனாம் ஆளையால் இவனிடமும் கற்பனாசக்தி அதிகம் இருக்கிறது மற்றபடி இவன் சொல்வது உண்மை தான் இவனை நான் பார்க்கப் போன இடத்தில் ஒரு புனை நக கால்களைப் பிதாண்டி விட்டது!" என்றான் ஆழ வாக்கடியான்.

அவருடைய உடம்பில் ஏற்பட்டிருந்த இரத்தக் காயங்களைப் பார்த்துச் சேநாதிபதி பூதி விகிரம கேசரி விழுந்து விழுந்து சிரித்தார்.

"ஒரு புனையா உன்னை இந்தப் பாடுபடுத்தி விட்டது! நல்லவேளை காட்டுப் பாளையில் போவதற்கு இந்த வீரன் உனக்கு வழித்துன்னையாகக் கிடைத்திருக்கிறான்."

"சேநாதிபதி! எனக்கு வழித்துணை தேவையிலாது என்னுடைய எந்த தகைய போதுமானது. அளத எடுத்ததுக கொள்ளாமல் நான் இவனைப் பார்க்கப் போனதுதான் பிச்சாயப் போய் விட்டது."

"அப்படியானால் இவனுக்கு நீ வழித்துன்னையாக இரு! புறப்படுவதற்கு முன்னால இவனுக்குச் சரியாகச் சரப் பாடு பள்ளி வைத்து விட்டு அப்புறம் கிளம்பு! தம்பி இப்போது இவனாகவில் சரப்பாட்டு வசதி கொஞ்சம் குறைவு இங்கேயுள்ள ஏரி தளங்களைப்பெல்லாம் மிதந்தனுடைய சேனா வீரர்கள் களையை கடைத்துவிட்டுப் போய்விட்டார்கள் அதனால் விவசாயம் சரியாக நடப்பதில்லை. விவசாயம் செய்வதற்கு ஆட்களும் இல்லை. இந்த நாட்டு மக்களைப் பட்டினி விடக்கிறார்கள் நம் வீரர்களுக்கு சரப்படி உண்டா கிடைக்கும்? நம்முடைய நாட்டிலிருந்தும் அரிசி போதிய அளவு அனுப்பி வைப்ப தில்லை."

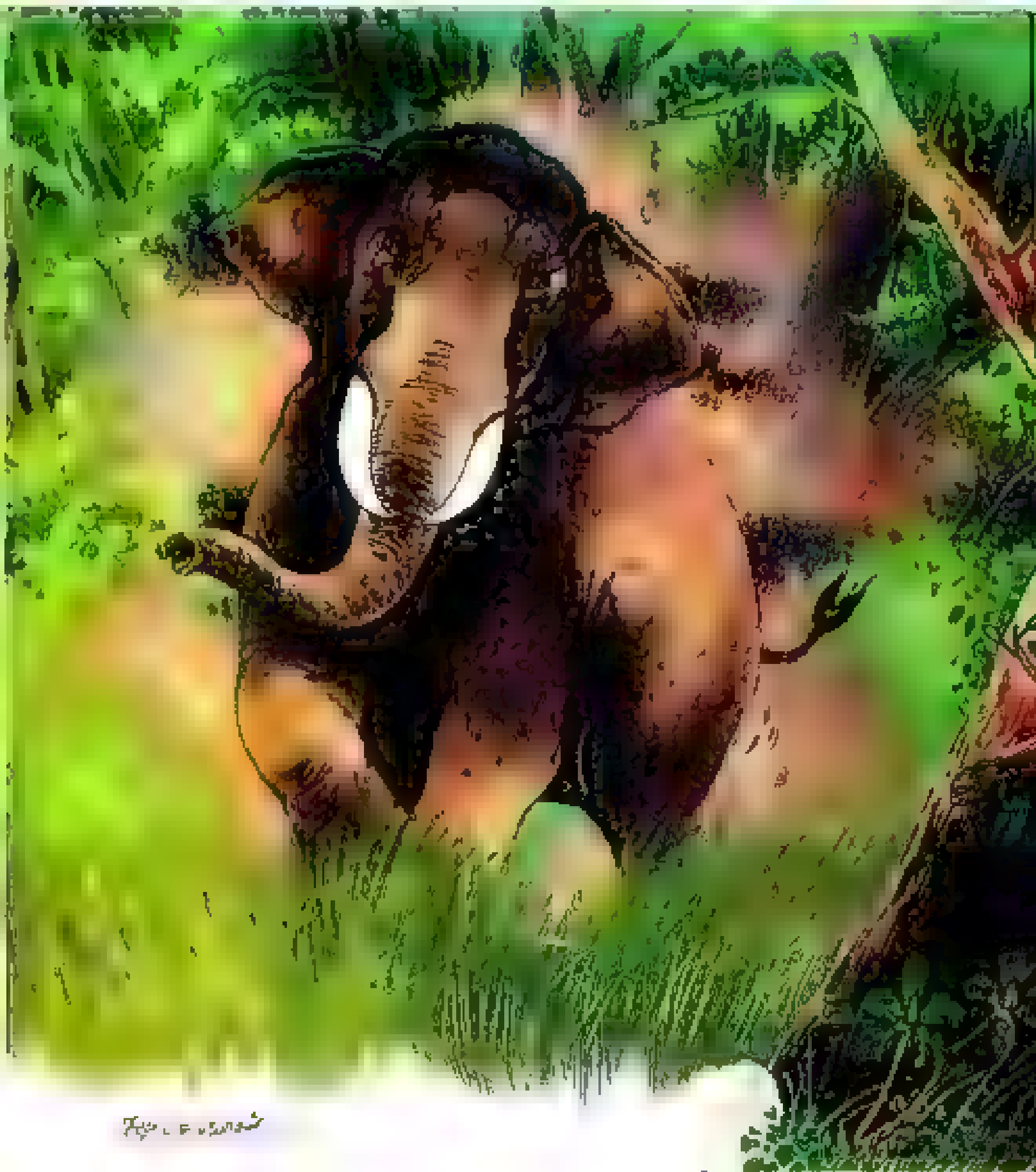
"சேநாதிபதி" அது என்னுடைய தெரிந்த
விஷயத்தான் பழையாண்டு வீரப்பன்
வீடுகளின் வழியாக இளையபிராட்டி
சென்றுபோது பெண்ணுகள் அவரிடம்
முறையிட்டதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்
ததன் இலங்கையில் எங்கள் கணவன்
மரர்களும் நீண்டனகளும் பட்டினி
மீடக்கிறார்களாயிற்று என்று முறையிட
பார்கள்

என்று இது அங்கேயும் தெரிந்து

முறையிட்டார்கள் நல்லது நல்லது
அதற்கு இளையபிராட்டி என்ன மறு
மொழி சொன்னார்களா"

"சேநாதிபதி பெரிய வேளார் இலங்கை
களில் இருக்கும் வளரலில் நம் வீரர்
கவலை பட்டினியால் சாக விட்ட மாட்டார்
நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டாம்
என்று ஆறுதல் சொன்னார்

ஆக இளையபிராட்டி அவனிதம்
சொன்னார் உலகத்தில் எதற்குள்ளாயிற்று

இரண்டு குலங்களில் எவ்வளவுதான் புத்த
பெற்ற கவாஸினககள் பிறத்ததுண்டு
ஆனாலு எங்கள் இளையபிராட்டிக்கு
இன்னமொன்றவர் வேறு காரணம்
இவளவ.

அடுத்தபடியாகக் கொல்லக்கூடிய
இளவரசி ஒருவர் உண்டு. சேனாதிபதி

"அது யார் தம்பி"

"கொடுமபாளூர் இளவரசி என்று
கேள்வீர்கள்"

ஆகா! இந்த சிங்கள சோமப
பொலஸாதமன் இவளுடைய குறையா
நக்தி என்னையே பயகவி விஜய பொல
ருக்கறது. தமர் பண்டமாணியில் எங்கள்
சூக விளகளைத் தீராததாயா?

சுதேதமா ஸமா' இளையபிராட்டி
யுடைய இளைய பிரியமகன் இரந்து
வந்திருவனா மகாபத பார்க்காமல்
இருக்க சபையம்' எவருநீயர் வீடு
வந்தது வந்தியுடைய இரண்டு பெரு

மாகத்தான் உரண மீது ஏறி வந்தார்கள் தீபத்தை ஒளியும் மலரை மணமும், உடம்பை நீழலும் பீர்பாநது போல வானதி தேவியும் இளைய பிராட்டியைப் பிரிவது கிடையாது."

"அடடே! இந்தப் பிள்ளை வெகு புத்திசாலி! திருமளவு' இவனை நயப் பரக்கிஷ சாகைக்கு அழைத்துச் சென்று வேண்டிய ஆடை ஆபரணங் களைக் கொடுத்து அழைத்துப் போ!"

"ஐயா' எவ்வளவு தந்தையார் பொக்கி ஷத்திலேயே இருக்கடும் திருமயிப் போகும்போது நான் வாய்க்க கொண்டு போகிறேன்."

"தம்பி' எவ்வளவு விட்டுப் பெண்ணைப் பற்றி, வானதியைப் பற்றி இளைய பிராட்டி எனக்குச் செயதி ஒன்றும் அனுப்பவில்லையா?"

"சேநாதிபதி' தங்கனிடம் நான் பொய் சொல்ல விரும்பவில்லை."

"யாரிடமும் எப்பொழுதும் பொய் சொல்ல வேண்டாம், தம்பி!"

"இந்த வீர வைஷணவர் விஷயத்திலு மட்டும் தயவுசெய்து கிவக்கு அளிக்க வேண்டும் சேநாதிபதி' இவரிடம் உண்மை சொன்னால் என் தலை வெடித்துப் போய் விடும..."

"வேண்டாம், வேண்டாம்' இளைய பிராட்டி எனக்கு ஒன்றும் செயதி 'அனுப்பவில்லையவாக்கும்!"

"தங்களுக்குச் செயதி அனுப்ப வில்லை, ஆனால்..."

"ஆனால், என்ன?"

"யாருக்கு அனுப்ப வேண்டுமோ அவருக்கு அனுப்பிவிடுகிறார்கள் வானதி தேவியைப் பற்றி இளவரசரிடம் தேரிக் சில செயதிகளைச் சொல்லுமபடி பணித்திருக்கிறார்கள்."

"உள்ளைப் போன்ற புத்திசாலிப் பிள்ளையை நான் பார்க்கத்தேயில்லை!" என்று கூறிச் சேநாதிபதி பெரிய வேளார் வந்தியத்தேவனை மார்போடு அணைத்துக் கொண்டார். பின்னர்,

"சரி இனி வீண் பொழுது போக்க

வேண்டாம், புறப்படுங்கள்!" என்று சொன்னார்

"ஐயா' இந்த வீர வைஷணவர் என்னோடு அவசியம் வரத்தான் வேண்டுமா' இவர இவ்வளவு நான் தனியே போகக் கூடாதா?"

"இவர வருவதில் உனக்கு என்ன ஆட்சேபம்?"

"எனக்கு ஆட்சேபம் இல்லை, என் இடையில் சேருகிறான் கத்தி கத்த வீரவாசக கத்தி அது வீரவைஷணவர் இரத்தம் வேண்டும் என்று வெகு நாளாகக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்னை மீறி அது வேலிக் கிளம்பி விட்டால் இவர் பாடு ஆபத்தாய்ப் போய் விடுமே என்று பார்க்கிறேன்"

"அப்படியானால் அத்தக் கத்தியை இவகே விட்டுவிட்டு வேறு கத்தி எடுத்துக் கொண்டு போ' திருமளவு உன் னோடு வராவிட்டால் நீ இளவரசனாக கண்டு பிடிக்க முடியாது அவர் இருக்கு மிடமே யாருக்கும் தெரியாது மேலும் இளவரசரிடம் கொடுப்பதற்கு இவனும ஒரு முக்கியமான ஓவைய கொண்டு வருகிறான் ஆகையாக இரண்டு பேரு மாகச் சேர்த்து போவதே தல்லது' வழி யில் ஒருவரோடொருவர் சண்டை பிடித் துக் கொண்டு காரியத்தைக் கெடுத்து விடாதீர்கள்"

இவ்விதம் சொல்லிவிட்டுப் பெரிய வேளார் மறுபடியும் வந்தியத்தேவனை அருகில் அழைத்து அவன் காதோடு ரகசியமாகச் சொன்னார்:-

"தம்பி' இவனால் உன் காரியத்துக்கு இடைஞ்சல் ஒன்றும் தோது ஆனாலும் ஐக்கிரஸதயாகவே இரு இளவரசரிடம் இவரை என்ன செயதி சொல்லுகிறான் என்பதைத் தெரிந்து வந்து என்னிடம் சொல்லு!"

ஆழ்வார்க்கடியானைத் தனக்கு ஒற்றனாகப் பின்பொரு அனுப்புகிறார்கள் என்று முதலில் வந்தியத் தேவன் எண்ணியிருந்தான் இப்போது அவனுக்குத் தான் ஒற்றன் என்று ஏற்பட்டது

இந்த நிலைமை வந்தியத்தேவனுக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது

வ

ந்தியத்தேவனும் ஆழ்வார்க்கடியாலும் இரண்டு வீரர்கள் துணைபுடன அன்றிரவே புறப் பட்டார்கள்

பிரவாணம் தொடங்கி இரண்டு நாட்கள் தொகு நோக்கிச் சென்றார்கள் முதலில் கொஞ்ச தூரம் ஊர்ப்புறங் களாக இருந்தன ஓரளவு தூள் நடமாட டமும் இருந்தது வர வரக் காட்டுப் பிரதேசமாக மாறி வந்தது முதலில் குடைய மரங்கள் நிறைந்த காடாயிருத் தது பின்னர் வானம் அளாலிய பெரிய மரங்கள் அடர்ந்த ஆரண்மங்களாக மாறின இடையிடையே ஏரிகள் தென் பட்டன ஆனால் அவற்றின் கரைகள் பல இடங்களில் இடிந்து கிடந்தன தண்ணீர் தாலா புறமும் ஓடிப் போய் ஏரிகள் வறண்டு கிடந்தன கழனிகள் பழிர் செய்ப்படாமல் கிடந்தன இன னும் ஓரிடத்தில் விசாலமான பிரதேசத் தில் தண்ணீர் தேங்கியிருந்தது பாலாவி நதியின் கரை வெட்டப்பட்டபடியால் அதன் தண்ணீர் நதியோடு போகாமல் வெளியில் கண்டபடி சிதறிச் சென்று அப்படித் தண்ணீர்ந் தேக்கம் உண்டானதாகத் தெரிந்தது

இந்தக் காட்கொளையெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டு அவர்கள் சென்றார்கள் நீடித்த புத்தத்தினால் அந்தப் பிரதேசத் தில் ஏற்பட்டிருந்த அழிவுகளைப் பற்றி ஆழ்வார்க்கடியால் வந்தியத்தேவனுக்கு எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டு போனான் புத்தம் எவ்வளவு கொடுமை யானது என்று அடிக்கடி அவன் கூறி னான் அமைப்பற்றி இருவருக்கும் விலா தம் பலமாக நடந்தது

இ

ரண்டு தினங்களுக்குப் பிறகு பிர வான இடை மாறியது. தொகு திசையில் சென்றவர்கள் இப் போது தெற்கு நோக்கித் திரும்பினார்கள்

வர வர வளப் பிரதேசங்கள் அடர்த்தி யாகக் கொண்டு வந்தன சமவெளிப் பிர தேசம் மாறிப் பாறைகளும் சிறு குன்று களும் எதிர்ப்பட்டன இன்னும் தூரத் தில் பெரிய மலைத் தொடர்கள் வானம் அளாலிய கிரங்களுடன் தென்பட்டன காடுகளின் தொற்றம் பயங்கரமாகக் கொண்டு வந்தது படிகளின் இனிய குரல்களோடு ஏதேதோ இனத் தெரியாத கோரமான சத்தங்கள் கலந்து எழுந்தன

அத்தனைய் காட்டு வழிகளில் கொடிய மிருகங்களினால் ஏற்படக்கூடிய அபாயங்களைப் பற்றிப் பேசிக் எழுந்தது தரிகள் சிறுத்தைப் புலிகள் கரடிகள் வானங்கள் ஆகிய மிருகங்கள் அக் காடு களில் உண்டு என்று ஆழ்வார்க்கடியால் கூறினான்

"நரிகள் கூட்டமாக வந்தால் அபாயம் அல்லவா" என்று வந்தியத்தேவன் கேட் டான் கடம்பூர் மானிக்கயில் அவன் கண்ட பயங்கரக் கனவு அவனுக்கு நினைவு வந்தது

"நரிக் கூட்டத்தைக் காட்டிலும் ஒற்றை நரியின் உணவின்னால அபாயம் அதிகம்!" என்று ஆழ்வார்க்கடியால் கூறினான்

"அது எப்படி, கவாயிகளே"

"இந்தக் காடுகளில் தரையும் சிறுத்தை யும் சேர்ந்து வேட்டைக்குப் போகும். சிறுத்தை அங்கங்கே பதுங்கிக் கொள் டிருக்கும் நரி அவதூறியதும் ஓடி இரை தேடும். மனிதனையோ மான் முதலிய சாது மிருகத்தையோ கண்டால் ஒற்றைக் குரலில் உணவையிடும் உடனே சிறுத்தை பாயத்து வந்து விழுந்து கொல்லும் இப் படிச் சிறுத்தைக்கு ஒற்றன் வேலை செய டும் தரிக்கு 'ஓரி என்று பெயர்..."

இப்படி இவர்கள் பேசிக் கொண்டு போன போது சற்றுத் தூரத்தில் கடலு குழுவலது போன்ற சத்தம் கேட்டது "கடற்களையிலிருந்து வெகு தூரம் வந்து விட்டோமே? இது என்ன சத்தம்?" என்று வந்தியத்தேவன் கேட்டான்

"பக்கத்தில் எங்கேயோ ஓரி அல்லது

குளம் இருக்க வேண்டும் அதில் தண்ணீர் குடிப்பதற்கு பாண்ட மந்தை வருகிறது போல தோன்றுகிறது" என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்

"ஐயையோ! பாண்ட மந்தையில் நாம் அகப்படடுக் கொண்டால்..."

"அந்தப் பறிக் கொஞ்சமும் பயமில்லை மந்தையில் வரும் பாண்டைகள் தமளம் ஒன்றும் செவதுவிட மாட்டா நாம் ஒதுங்கி நின்றால் அவை தமளம்திருமபிக் கூடப் பாராமல் வழியோடு போய் விடும்"

இதற்குள் அவர்களுடன் வந்த வீரர்களில் ஒருவன் ஒரு மரத்தின் மேல் ஏறி நாலு பக்கமும் பார்த்தான்

"ஐயா! ஐயா! ஒற்றை பாண்டை வருகிறது! மத பாண்டை! மரங்களை முறித்து அதைச் செயது கொண்டு வருகிறது" என்று கூவினான்

"ஐயோ! இது என்ன சங்கடம்! எப்படித் தப்புகிறது" என்று ஆழ்வார்க்கடியான் பீதியுடன் கூறி அங்குமிங்கும் பார்த்தான்

"மந்தை பாண்டைகளுக்குப் பயமில்லை என்பீர் ஒற்றை பாண்டைக்கு ஏன் இவ்வளவு பயம்" என்று வந்தியத்தேவன் கேட்டான்

"அப்பனே! மதவகொண்ட ஒற்றை பாண்டை சாதாரண ஆயிரம் பாண்டைகளுக்குச் சமமானது அதன் மூர்க்கத்தனத்துக்கு முன்னால் யாரும் எதிர்த்து நிற்க முடியாது..."

"எங்கள் மூன்று பேர் எகையில் வேல் இருக்கிறது உமமுண்டை எகையில் ஒரு நடி இருக்கிறதே!"

"ஒரு மத பாண்டையை ஆயிரம் வேல்களாலும் எதிர்க்க முடியாது. அதோ ஒரு செவதுத்தான் குன்று தெரிகிறதே! அதில் நாம் ஏறிக் கொண்டால் ஒருவேளை தப்பித்துக் கொள்ளலாம். ஓடிப் பாருங்கள்"

இவ்வாறு சொல்லி ஆழ்வார்க்கடியான் குன்றை நோக்கி ஓடினான் மற்றவர்களும் பின்தொடர்ந்தார்கள் ஆனால் கொஞ்ச தூரம் ஓடியதும்

எதிரில் ஒரு ஆழமான, செங்குத்தான பள்ளத்தாக்கு இருப்பதைப் பார்த்தார்கள் அவர்கள் தின்ற இடத்துக்கும் சற்றுத் தூரத்தில் இருந்த குன்றுக்கும் மத்தியில் அந்தப் பன்னத்தாக்கு இருத்தது பள்ளத்தாக்கின் வீளிமபில வந்து அவர்கள் நின்றார்கள் பாண்டையோ அதிவேகமாக அவர்களை நெருங்கி வந்து கொண்டிருந்தது மனிதர்களைப் பார்த்ததும் அதன் வெறி அதிகமாகிவிடுகக் வேண்டும் துதிக்கையைத் தூக்கிக் கொண்டு அந்த மதபாண்டை பிளிதிய போது அதன் சத்தத்தில் அண்டசரா சரங்கள் செடிக்காமலிருந்தது அதிசயத்தான. அதைக் கேட்ட நால்வரும் காலதப் பொத்திக் கொண்டார்கள் தளலகது ஒரு பக்கம் சிதறி ஓடினார்கள்

பாண்டை மேலும் நெருங்கி வந்தது. மேலும் மேலும் நெருங்கி வந்தது ஆழவார்க்க்கடியானைக் குறிவைத்துக் கொண்டு அவன் தின்ற இடத்தை நோக்கி அது வருவது போலத் தோன்றியது இன்றும் இரண்டு அடி அப்பால் எடுத்து லவத்தால் ஆழவார்க்க்கடியான் அதைப் பாதாளத்தில் வீழும்படி நேரிடும். பக்கவாட்டில் ஓடுவதற்கும் வசதியாக இல்லை செடிகொடிகள் அடர்ந்திருந்தன ஓடித் தப்பிக்கத்தான் முடியுமா?

வந்தியத்தேவன் எகையில் வேலை எடுத்தான் ஆனால் அந்த மதபாண்டையின் வேகத்தை இந்நிரனுடைய வஜ்ராயுதத்தினால் கூட அச்சமயம் தடுக்க முடியாது என்று அவனுக்குத் தோன்றியது வேலைப் பிடித்த கை பலவீனமுற்றுக் தளர்ந்து சொர்த்தது.

அத்தேரத்தில் ஆழவார்க்க்கடியானுடைய செயலை வந்தியத்தேவனுக்கு ஒரு பக்கத்தில் சிரிப்பை உண்டாக்கிற்று எகையில் தடியை ஓங்கிய வள்ளலம், "நீல! நீல! அப்படியே நீல! மேலே வந்தாயோ தொலைந்தாய் உன்னைக் கொன்று குழிவெட்டி மூடி விடுவேன்! ஜாக்கிரதை!" என்று ஆழவார்க்க்கடியான் மதபாண்டையைப் பார்த்து இரைத்தான்

(தொடரும்)

வாழ்வார்த்தம்

இருபத்தெட்டாம் அத்தியாயம்

இராஜபாட்டை

ம

தங்கொண்ட யானை
ஆழ்வார்க்கடியானுடைய
லகத்தடிக்கும் அவனு
டைய அட்டைவாகும்
பயந்து நின்று விடுமா

என்ன? தும்பிகளையை எடுப்பாகத்
தூக்கிக் கொண்டு, வழியிலிருந்த செடி
கொடிகளைச் சிதைத்துக் கொண்டு,
மேலே மேலே வந்து கொள்ளடிருந்தது

அடுத்த விநாடி ஆழ்வார்க்கடியானு
டைய கதி அதோ கதிதான் என்பதில
இனி சந்தேகமிலையா!

துணைகரு வந்த வீரர்கள்
இருவரும் நின்ற இடத்தில்
நிவறபடியே தறாய் 'தறாய்'
என்று கூச்சலிட்டார்கள்

வாத்தியத் தேவன் எனயிலி
ருந்து நழுவிக் துரைவில
விழுந்த வேளைத் திருமப
எடுத்துக் கொண்டு கடை
சியாக ஒரு முயற்சி செய்து
பார்க்க எண்ணினான்

அதே சமயத்தில் ஆழ

வார்க்கடியான் தன் எனயிலிருந்த தடியை
விசி மத யானை மீது எறிந்தான்

மறுகணம் ஆழ்வார்க்கடியானைக்
கொள்ளவில்லை!

அவனுடைய தளவப்பானை காற்றில
பறந்து சென்று, ஒரு மரக்கிணையில்
விழுந்தது

ஆழ்வார்க்கடியான் என்ன ஆடு
விற்பான் என்று சிந்திப்பதற்குள்ளே
அனாத் காட்பு தூர முக்கியமான சம்பவம்
ஒன்று நிகழ்ந்து விட்டது

அவன் மறைந்த இடத்
துக்கருகில சென்ற யானை
திமரென்று மனடியிட்டது
பேரல் முன் காங்களை
மடக்கிக் கொண்டு முடிபற
யாகச் சாவத்தது

அந்த வனப்பிரதேசம்

**வாரி
கல்கி**

முழுவதிலும் எதுரொலி செயத ஒரு பயங்கரமான பீனிறல சத்தம் கேட்டது மறுகணத்தில் மலைபோன்ற அந்த மத யானைபின் உருவம் முழுதும் மறைந்து விட்டது

யானை அந்தப் படு பாதாளத்தில் உருண்டு உருண்டு விழுந்த போது சரிந்து விழுந்த பாறைகளின் தூசிப் படலம் மேலே எழுந்து பறவியது

என்ன தடத்தது என்பதைச் சிந்தித்துத் தெரிந்து கொள்வதற்கு வந்தியத் தேவனுக்குச் சிந்து நேரம் ஆயிற்று

ஆழ்வார்க்கடியானுக்குப் பின்னால பெருமபள்ளம் இருந்தபடியால் அவன் தடியைய வீசி எறிந்த வேகத்தில் பின் புறம் சாயந்து விழுந்து விட்டான்

அவனை நோக்கிச் சென்ற மதங் கொண்ட யானையும முன்னங்கால் இரண்டையும் பள்ளத்தில் எவதுது விட்டது. பிறகு சமாளிக்கப் பார்த்தும் முடியவில்லை. அதனுடைய குள் றொத்த உடலின் பெருங்கனமே அதற்குச் சத்துருவாகி அந்தப் பள்ளத்தில் கொண்டு தள்ளிவிட்டது!

மத யானைக்கும் மத யானையை யொத்த ஆழ்வார்க்கடியானுக்கும் ஒரே நேரத்தில் ஒரேவிதமான மரணம் சம்பவித்து விட்டது!

இதை வந்தியத்தேவனுடைய உள்ளம் உணர்ந்ததும் அவனுடைய உடம்பு சிலிர்த்தது

அவனுடைய இதயத்தில் பெரும் வேதனை உண்டாயிற்று

அந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவன் மீது வந்தியத்தேவனுக்கு முதலில் ஏற்பட்டிருந்த சந்தேகங்களெல்லாம் மறைந்து பிர யானைத்தின் போது அவன் பேரில் ஒருவித வாஞ்சையே ஏற்பட்டிருந்தது

அப்படிப்பட்டவனுக்கு இத்தகைய கதியா நேர வேலும?

அவனுடைய உதவியும் வழித்துள்ளும் இவ்வாமல் இனித் தான் ஏற்றுக் கொண்டு வந்த காரியத்தைத் தாளாகவே செயது முடிக்க வேணுமே என்ற கவலையும் தோன்றியது

வைஷ்ணவனுடைய யானையும் பள்ளத் தில் விழுந்து மறைந்த இடத்துக்கு அரு

கில வந்தியத்தேவன் வந்து நின்று சீழே உறுப பார்த்தான்

முதலில் ஒரே புழுதிப் படலமாக இருந்தது ஒன்றுமே புலப்படவில்லை

கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் புழுதி அடங்கி யானை சென்ற வழியில் செடி கொடிகளும் பாறைகளும் ஹதமாகி விழுந்திருப்பது தெரிந்தது.

"என்ன, தம்பி. கம்மா வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டு நிற்கிறாய் ஒரு கை கொடுக்கக் கூடாதா?" என்ற குரலாகக் கேட்டதும் வந்தியத்தேவனுக்கு ஒரு தரம் தூக்கி வாரிப் போட்டது

அதிசயத்தினால் தன்னாடி விழாமல் குரல் வந்த இடத்தை நோக்கினான்

யானை விழுந்த வழியையொட்டி னாற்போல் செங்குத்தான பாறை யொரத்தில் ஒரு மரத்தின் ஆணி வேரைப் பிடித்துக் கொண்டு ஆழ்வார்க்கடியான் தொங்கிக் கொண்டு இருந்தான்

வந்தியத்தேவனுடைய குதூகலத் துக்குக் கேடக வேலுமா? உடனே வேடிக்கைப் பேச்சும் வந்துவிட்டது

"ஓஹோஹோ! வைஷ்ணவரே! கஜேந்திரனுக்கு மட்டுமே மோட்சத்தை அளித்துவிட்டு நீர் திரிசங்கு சொர்க் கத்தில தங்கி விட்டமே?" என்று சொல்லிக் கொண்டே, வீரர்களைக் கைதட்டி அழைத்தான்

தன் அரையில் சுற்றியிருந்த துணிச சுருளை அவிழ்த்து எடுத்து ஒரு முண்ணைய இரு வீரர்களையும் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொள்ளச் செய்தான்

இன்னொரு முண்ணையக் கீழே விட்டதும் ஆழ்வார்க்கடியான் மரத்தின் வேரை விட்டுவிட்டுத் துணிச் சுருளைப் பிடித்துக் கொண்டான்

மூன்று பேருமாகப் பிடித்து இழுத்து உள்பாடு என்பாடு என்று அந்த வைஷ்ணவனை மெதுவாக மேலே கொண்டு வந்து சேர்த்தார்கள்

நிது நேரம் வளரவில் ஆழ்வார்க்கடியான் நெடிய பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டு

[illegible]

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 84

...
...
...
...
...
...
...
...
...
...

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840.

[illegible][illegible][illegible][illegible]

...
...
...
...
...
...
...

1. 凡在本市行政区域内，从事生产、经营活动的法人和其他组织，均应当依照本办法的规定，向所在地工商行政管理机关申请领取营业执照。

1. 2000年1月1日起，凡在我国境内销售货物的单位和个人，均应按销售额的一定比例缴纳增值税。

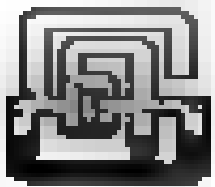

"யானையின் மரணம் என்பது சாதாரண விஷயமல்ல. கற்றுப் பக்கம் வெகு தூரத்திலிருந்தெல்லாம் ஊன் தின்னும் மிருகங்களும் பட்சிகளும் சற்று நேரத்துக்கெல்லாம் கஜேத் தினுடைய உடலைப் பட்சிப்பதற்காக வந்துவிடும் நாமும் அவற்றுக்குப் படசணமாகி விடுவோம் புறப்படுங்கள் உடனே!" என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்

அவன் கூறியதை வந்தியத்தேவன் இப்போது மறுத்துப் பேசவில்லை

நாலவரும் காட்டு வழியில் எவ்வளவு தூரமாகப் போக முடியுமோ அவ்வளவு தூரமாகச் சென்றார்கள்

அஸ்தமிக்கும் சமயத்துக்கு இராஜ பாடலடைய அடைந்தார்கள்

இராஜ பாடலடையில் வருவோரும் போவோரும் வண்டிகளும் வாகனங்களுமாக ஒரே கலகவப்பாக இருந்தது.

யானைகளின் மீது சர்வ சாதாரணமாக ஏறி வருகிறவர்களைப் பார்த்து வந்தியத்தேவன் வியப்புற்றான் "இம்மாதிரி மிருகம் ஒன்றுதான் காட்டுப் பாதையில் அவ்வளவு பீதியை உண்டு பண்ணி விட்டது?" என்று எண்ணி எண்ணி ஆச்சரியப்பட்டான்

"இந்த இராஜ பாடலை எங்கிருந்து எங்கே போகிறது? நாம எங்கே வந்திருக்கிறோம்? எங்கே போகிறோம்?" என்று கேட்டான்

"அநுராதபுரத்திலிருந்து சிமம் சிறிக்குப் போகும் இராஜ பாடலடையில் வந்து சேர்ந்திருக்கிறோம். தம்பளனை இன்னும் அளரக்காத தூரம் இருக்கிறது இராத்திரி அங்கே போய்ச் சேர்ந்து விடலாம்" என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்

"இராஜ பாடலை வழியாகச் சுமரவ வந்திருக்கலாமே? எதற்காகக் காட்டு வழியாக வந்தோம்?"

"இராஜ பாடலடையில் நாம் நெடு இலும் வந்திருந்தால் நூறு இடத்தில் நம்மை நிறுத்திச் சோதனை செய்திரு

பார்கள் அநுராதபுரத்தில் அடியோடு நிறுத்திப் போட்டிருப்பார்கள் நாம யானைத் தேடி வந்திருக்கிறோமோ அவர் மிமமிகிரிக்குப் பக்கம் சென்றிருப்பதாக அறிந்தேன் அதனால்தான் குறுக்கு வழியில் வந்தேன் இன்னமும் அவரை நாம கண்டுபிடிக்கத்தான் போகிறோமோ, இவ்வளவே? வேறு எங்கேயாவது போகாதிருக்க வேண்டும்" என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்

இராஜ பாடலடையில் இரு பக்கத்திலும் ஓரரளமான வீடுகளும் கிராமங்களும் கடைவீதிகளும் கொல்லர் - தச்சர் பாடலாகளும் இருந்தன. அவற்றில் வசித்தவர்களும் தொழில் செய்தவர்களும் பெரும்பாலும் சிங்களவர்களாகத் தோன்றினார்கள்

இராஜ பாடலடையில் தமிழநாட்டுப் போர் வீரர்கள் குறுக்கு நெடுக்குப் போய்க் கொண்டிருந்தார்கள் ஆனால் இருபுறமும் வசித்த சிங்களவர்கள் எவ்விதத் தடையுமின்றி நிர்ப்பயமாய் நடவர்கள் தொழில்களைச் செய்து கொண்டிருந்தார்கள்

இருதப் பகுதியெல்லாம் இப்போது யாருடைய வசத்தில் இருக்கிறது?" என்று வந்தியத்தேவன் கேட்டான்

"சோழ சைனியம் தம்பளனை வரையில் அகப்பற்றுகிறது அப்பால் மிமமிகிரிக்குள்ளும் கோட்டை யும் மகித்தன் வசம் இருக்கின்றன"

"இந்தப் பக்கங்களில் வசிக்ரம் ஜமாயகன்"

பெரும்பாலும் சிங்களத்தார்தான் பொண்ணியின் செவவர் இங்கே வந்த பிறகு யுத்தத்தின் பேரக்கே மாறி விட்டது சோழ வீரர்களுக்கும் மகித்தனுடைய வீரர்களுக்குத்தான் சண்டை. அதாவது போர்க்களத்தில் எதிர்ப்படும்போது மற்றபடி குடிகள் நிர்ப்பயமாய் வாழலாம். புதல் குருமார்களுக்கு ஒரே கொண்டாட்டம். அநுராதபுரத்தில் இடிந்து போன புத்த விஹாரங்களைப்பெல்லாம் நம் இளவரசர் திரும்பப் புதுப்பித்துக் கட்டுமபடி கட்டாளையிட இருக்கிறாராம்! கேட்டாயா கணதளம்? பெளத்த நுருக்கன் ஏன் குறு

கலிமலை மடமாடடாரர்கள் இளவரசனா
நான் சந்திக்குமேபோது நீங்கள் செய்யும
காரியம் எனக்குக் கொடுத்தும்
பிழைக்கவிலைய வந்து செல்லவிலை
போகிறேன்'

"கடடாரயம் சொல்லிவிடும் உமக்குப்
பிழைக்காத காரியத்தைச் செய்வதற்கு
இந்த இளவரசர் யார்? அவருக்கு
என்ன கொடை, முளைத்திருக்கிறதா?
என்றான் வலிவனரயன்

"அவருக்குக் கொடை முளைத்திருக்க
வில்லை தம்பி! அது உண்ணமே!'
ஆள்! ஆள்! அவர்! மறந்தா ஒரு சக்தி
இருக்கிறது அவருக்குப் பின்னால் ரமர்
என்ன குறை சொன்ன ஆள்! எதிரில்
அவரைப் பார்த்ததும் மயங்கிப் போய்
நின்று விடுகிறார்கள் இளவரசரை

எதிர்த்துப் பேசும் சக்தி உருக்கூட
இருப்பதினால அத்தகைய சக்தி
இளவரசனாகும் இஷ்டப்படி நடக்கச்
செய்யும் சக்தி ஏன் ஒருவருக்குத்
தான் உண்டு

ஆள்! ஆள்! வீர வலிவனரயன்! ஆழ்
வார்க்கடிப்பாரின் அறுபது சக்தியை அந்
யாதவா யார்? அப்படிப்பட்ட பங்கு
மக ராஜவளையக் கைத்தடி யரில்
எதிர்த்து வென்றவருக்கு இளவரசர்
எமமாத்தி, ம

தான் கூறியதை நீ காரியாகத்
தெரிந்து கொள்ளவில்லை தம்பி
பொன்னியின் செல்வர் எங்கே? இந்த
வழி வைஷ்ணவன் எங்கே? மத
யரனை நயக் கைத்தடி கொண்டு
எதிர்ப்போன் புலிமையுட கரடிமையுட

சிவசுத்தியம வெறுவனாக போதி எதிர்ப்பு
 போது ஆளாக போவனவிரிவாக அல்லவா
 தன் தோற்றம் போது போது போது போது
 ஸ்திரியமெல்லாம் எங்கேபோய் போய்
 வீடுகொது தென்கு தென்கு வீடுகொது
 தொண்டை. அடைத்து விடுகொது வாய்
 வீடுகொது ஒரு வாய்க்கொது வெளி வாய்க்கொது
 பிரமமப் பிரமத்தனமாக விடுகொது.."

"அவளா அனாதை சக்தி படைத்தவள்
 என்று பின் பாரைச் சொன்னீர்?"

"உலகம் தெரிந்த விஷயமாகிறதே
 உனக்குத் தெரியாதா? இன்னவ பிரம
 டிவையப் பற்றித்தான் சொல்கிறேன்
 நத்தனவ. தென்கின் வாய்க்கொது
 அவருக்கு வேத வாகு"

"ஒதொர் பழையாளை இன்னவ
 பிரமடிவையப் பற்றியா சொல்கிறீர்?
 உமது சகோதர பழைய இன்னவாரை
 வையப் பற்றித்தான் சொல்கிறீர்? என்று
 பார்த்தேன்!"

"நத்தினியம் அழர்வ சக்தி உடை
 யவளாகாள் ஆளாக அவளாக வாய்க்கொது
 வெறு விதமானது

"எப்படி? என்ன வித்தியாசம்?"

"ஒருவன் தரகத்தில் வீழப்
 போகிறவனாகிறதான அவளாக
 தடுத்தி நிறுத்தி தடுத்தவ போதி
 சொல்கதது. அவளாக கொண்டு
 போய்ச் சொத்து விரிவாக அது ஒரு
 வித சக்தி. நத்தினி என்ன செய்வாளா
 தெரியுமா? அவளையே சக்தி இன்னவா.
 ஒருபடி மேலானது என்றே சொல்ல
 வேண்டும. நரகத்தையே சொர்க்கம்
 என்று சொல்லிச் சொதித்து அங்கு நம்
 புமட்டியம் சொத்து நரகத்தின் சந்தான
 மாகக் குதிகளும்படி செய்து விடுவான்!"

நதியத்தேவனுக்கு உடம்பு
 வெரித்தது நத்தினியின்
 குணாதிசயத்தையும் அவ
 ளுடைய பாய்க்கொது போகளை சக்தியை
 வித்த வீடு வளவளவள எவ்வளவு சர்
 வாக அளந்து மதிப்பிட்டு வைத்திருக்
 கிறான்? நத்தினி இவ்வளவு உயர்ந்தவா
 என்று சொல்வது மெய்யாகிறதா
 முடியுமா?

இந்த யோசனையில் வத்தியத்

தேவன் துடித்து வாய்க்கொது போக
 வாய்க்கொது போக வாய்க்கொது போக
 மென்னமாக நடத்தார்கள்

அந்த மோனத்தைக் கவனித்துச் சில
 குதிரைகளின் குணம்புச் சத்தம் கேட்
 டது. அவர்களுக்கு எதிர்ப் பக்கத்
 திலிருந்து அச்சத்தம் வந்தது சில
 ரீட்சத்தாக போய் போது தடுத்தவ
 வெகு வேகமாக நாலு காலபாய்ச்சலில்
 வந்தன குதிரைகளிக் காறன்றப் போக
 புரதிவாக இளம்பி வீட்டுக் கொண்டு
 வந்த அக்கதினாகள் மனமில் இன்னவ
 தீரத்தம் தம் கால் தடைப் பிரயாண
 களாக காண்புச் சந்தன ஆய் துய
 அந்தச் சிதிய தெரத்திலேயே அக்
 தடுத்தவளின் தோள் தடுத்தவளின் ஒரு
 வாய்க்கொது தடுத்தவ வத்தியத்தேவன்
 பார்த்துத் தெரிந்த சொன்ன முடித்தது
 ஆகா! பார்த்திப்பெத்திரவரமன் அவ
 ளாக துணை காண்புதலிபுள்ள இள
 வாய்க்கொது தடுத்தவ அத்தகைய நாய்க்கொது
 அவலவாய் நமனம் அவலவனவாகப்
 பித்தகத்தாய் அவலவா இன்னவ வத்த
 வந்துவிட்டு எங்கே போகிறான்? எதற்
 காக இவன் இலவகைக்கு வந்தான்?
 எப்போது வந்தான்?

பிரயாணிகளாகத் தாண்டிச் சென்ற
 குதிரைகள் சற்றுக் தூரம் போனதும
 கபீரமாய் தடுத்தவ நிலைமகள்
 என்று கட்டளை பிறத்தது

குதிரைகள் நின்றன; பிறகு இந்தப்
 பக்கமாகத் திரும்பின. அவர்களில்
 தடைவளாகக் காணப்பட்டவன்
 குதிரையைச் செலுத்திக் கொண்டு
 நாய்க்கொது வந்தான் மற்றவர்கள் பின்
 தொடர்ந்து வந்தார்கள்

முன்னால வந்தவன், வலவளவரவன்
 என்னவது போலவே, நாம முன்னம்
 மாமலபுரத்தில் பார்த்திருக்கும்
 பார்த்திப்பெத்திர பலவனதான்

வந்தியத்தேவனை அவன் உற்றுப்
 பார்த்துவிட்டு, "இது என்ன அப்பா
 துது? நீ எப்படி இங்கே வந்து சோத்
 தாய் தஞ்சாவூரில் நீ திரென்று மாய
 மாய மனதாது விட்டாய என்று சொன்
 னார்கள்? உன்னையப் பார்த்து
 டனவாக வெள்ள நீதிக்குப்பார்கள்

என்றல்லவா நினைத்தேன்!" என்றான்

"பழுவேட்டைரயர்களால் என்னை அங்ஙனம் எனினில் தீர்த்துக் கட்ட முடியுமா? நான் பழைய வாரண குலத்தைச் சேர்ந்தவன் அல்லவா?"

"ஆம், ஆம்! எப்படியாவது உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொண்டு தப்பிப் பிழைப்பதில் உனக்கு இணை வேறு யாரும் இல்லை."

"ஐயா! உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்வது அவசியமாகிருக்கும் போது காப்பாற்றிக் கொள்வேன் உயிரைக் கொடுக்க வேண்டிய சமயத்தில் கொடுக்கவும் அறிவேன். அப்படி நான் சாவதாயிருந்தால் தங்களைப் போன்ற பழைய பல்லவ குலத் தோன்றலுடன் சண்டை போட்டுச் சாவேனோ தவிர, கேவலம் பழுவேட்டைரயர்களின் கைகளால் சாவேனா?" என்று சொல்லிக் கொண்டே வந்தியத்தேவன் உறைவிலிருந்து வானை உருவினான்.

"சேச்சே! உன்னோடு என்னைச் சண்டை போடச் சாவகிறாயா? அதுவும் இத்தத் தூர தேசத்திலே வந்து வேண்டாம், தம்பி, வேண்டாம்! எனக்கு அவசர வேலை இருக்கிறது! உன்னிடம் இவ்வரசர் ஒப்புவித்த காரியம் என்ன ஆகிறது?"

"செய்து முடித்துவிட்டேன், ஐயா! சக்கரவர்த்தியிடம் கொடுக்கும்படி பணித்த ஓலையைச் சக்கரவர்த்தியிடம் கொடுத்தேன் இளையபிராட்டியிடம் கொடுக்கச் சொன்ன ஓலையை அவரிடம் கொடுத்தேன்."

"இங்கே எதற்காக வந்தாய்?"

"இவங்களைப் பார்க்க வேண்டுமென்ற ஆசை எனக்கு வெகு தீவிரமாக இருந்தது அதற்காக இந்த எவ்வண்ணாரோடு புறப்பட்டு வந்தேன்..."

"ஆகா! இந்த ஆளைக் கூட நான் எங்கேயோ பார்த்திருக்கிறேன் பொலிருக்கிறதே!"

"ஆம், மகாராஜா! பார்த்திருக்கிறீர்கள் என் சகோதரியைப் பற்றி ஏதாவது தெரியுமா என்று விசாரிப்பதற்காக இவ்வரசர் ஆதித்தரிடம் வந்

தேன் அப்போது தாங்களும் அவர் பக்கத்தில் இருந்தீர்கள்..."

"அது யார் உன் சகோதரி?"

"இப்போது பழுவூர் இளையராணி யாக விளங்கும் நந்தினி தேவி!"

"ஆகா! அந்த விஷப் பாம்பினால் நாட்டுக்கு நேரத்திருக்கும் தீங்குகளை வெல்லும் நினைத்தால்... அவளுடைய அண்ணனாயிருப்பதற்காக உன்னைக் கழுவில் ஏற்று வேண்டும்!"

"மகாராஜா! ஒரு நாள் நான் கழுவில் ஏறிச்சாவதாகவே சபதம் செயது கொண்டிருக்கிறேன் அன்றைக்குத் தாங்களே வந்து தங்கள் கைகளால் லேயே அத்தத் திருக்கைங்கரியத்தைச் செயது விட்டால்..."

"உன்னைக் கழுவில் தூக்கிப் போட என்னால் முடியுமா? அதற்கு நான் ஆள் வேண்டும். இருக்கட்டும்; நீங்கள் வருகிற வழியில் இவ்வரசரைப் பற்றி ஏதாவது செய்து கேள்விப்பட்டீர்களா? அநுராதபுரத்துக்கு அவர் வந்து விட்டாரா, தெரியுமா?" என்று பார்த்திபேத் திரன் கேட்டான்.

"அதைப் பற்றியெல்லாம் எங்களுக்கு என்ன தெரியும், மகாராஜா! நாங்கள் காட்டு வழியில் வந்தோம்! காட்டில் ஒரு மத யானை என்னைத் துரத்திக் கொண்டு வந்தது! அப்போது பாதங்கள்

"போதும், உன் கதை! யார் தண்டது? நாளைக்கு உன்னை நானே கழுவில் தூக்கிப் போட்டு உன்னுடைய ஆசையை நிறைவேற்றினாலும் திறை வேற்றுவேன்!" என்று சொல்லிக் கொண்டே பார்த்திபேந்திரன் குதிரையைத் திருப்பினான்.

ஆழ்வார்க்கடியான் பார்த்திபேந்திரனுடன் பேசியபடியே அவனுடனிருந்த ஆட்களையெல்லாம் கூர்ந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

எல்லாரும், குதிரைகளைத் திருப்பிக் கொண்டு போன பிறகு ஆழ்வார்க்கடியான் வந்தியத்தேவனிடம் "தம்பி! அத்த மஹ மூன்று ஆட்களையும் பார்த்தாயா? அவர்களில் யாரையாவது உனக்கு முன்னம தெரியுமா?" என்று

શ્રી ૧૦૮ મો પદ્ય - કેશવ મ. ૧૦૮

શ્રી ૧૦૯ મો પદ્ય - ૧૦૯ મો પદ્ય કેશવ મ. ૧૦૯

૧૦૯ મો પદ્ય - ૧૦૯ મો પદ્ય કેશવ મ. ૧૦૯

શ્રી ૧૧૦ મો પદ્ય - ૧૧૦ મો પદ્ય કેશવ મ. ૧૧૦

૧૧૦ મો પદ્ય - ૧૧૦ મો પદ્ય કેશવ મ. ૧૧૦

૧૧૦ મો પદ્ય - ૧૧૦ મો પદ્ય કેશવ મ. ૧૧૦

૧૧૦ મો પદ્ય - ૧૧૦ મો પદ્ય કેશવ મ. ૧૧૦

૧૧૦ મો પદ્ય - ૧૧૦ મો પદ્ય કેશવ મ. ૧૧૦

૧૧૦ મો પદ્ય - ૧૧૦ મો પદ્ય કેશવ મ. ૧૧૦

૧૧૦ મો પદ્ય - ૧૧૦ મો પદ્ય કેશવ મ. ૧૧૦

૧૧૦ મો પદ્ય - ૧૧૦ મો પદ્ય કેશવ મ. ૧૧૦

૧૧૦ મો પદ્ય - ૧૧૦ મો પદ્ય કેશવ મ. ૧૧૦

૧૧૦ મો પદ્ય

૧૧૦ મો પદ્ય

૧૧૦ મો પદ્ય

૧૧૦ મો પદ્ય

૧૧૦ મો પદ્ય

૧૧૦ મો પદ્ય

૧૧૦ મો પદ્ય

૧૧૦ મો પદ્ય

டார்கள்?

"சேரழர் குலப் பூண்டே இந்த உலகில் இவ்வாமல அழித்து விடுவதாகச் சபதம் ஏடுத்துக் கொண்டார்கள்!"

"ஐயையோ!"

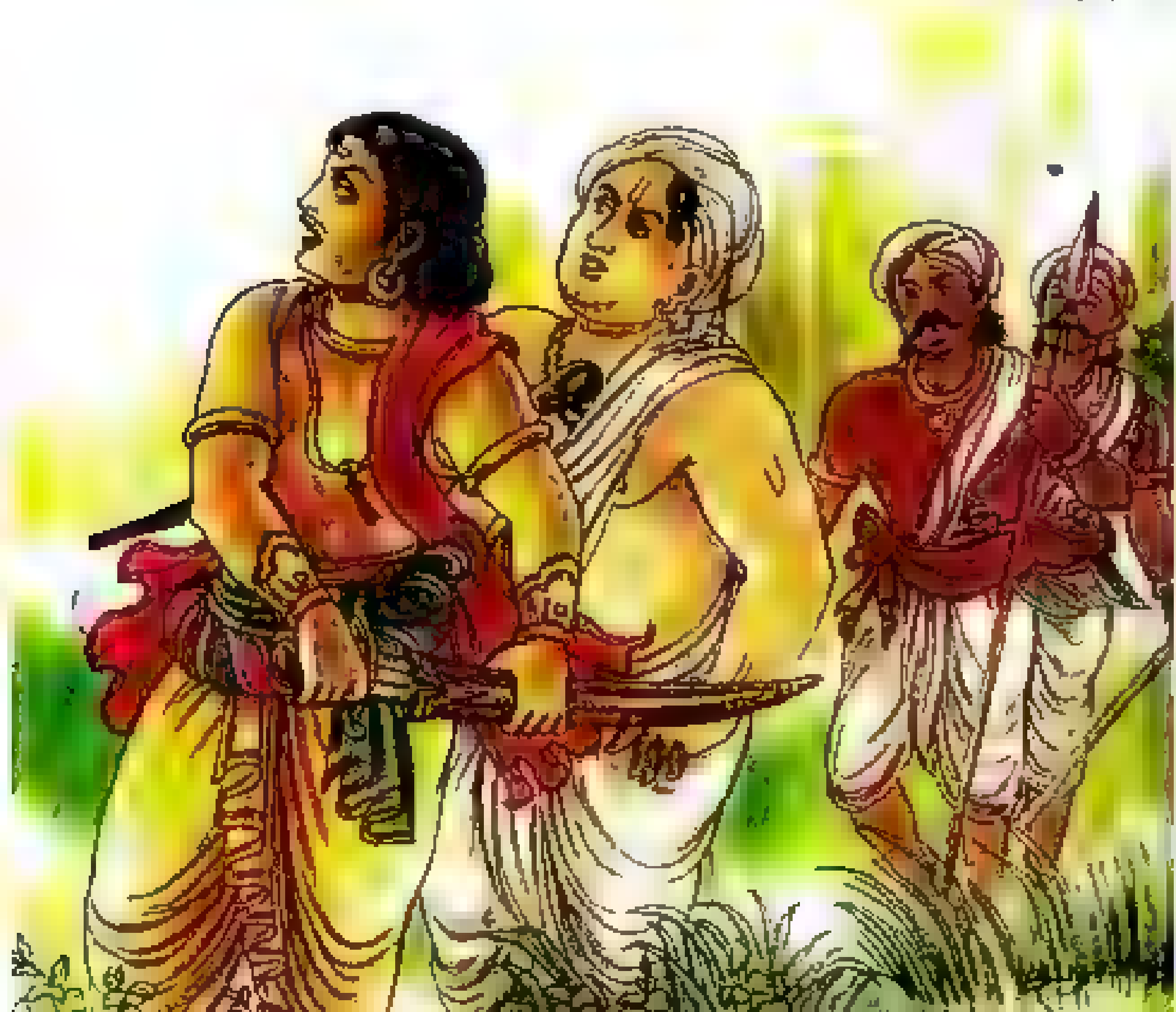
இவர்கள் அப்படி தமக்கு முன்னால் இவரு வந்து சேர்க்காக்கிரிளா தெரியவிவாஸ தெடிக் காரர்கள்! இந்த முரட்டுப் பலவலனை அப் படியோ பிடித்துக் கொண்டார்கள் பார்!" என்று சொல்லிவிட்டு ஆழவார்க்கடி யான் மெள்ள மரினான்

வத்தியத்தேவனுக்குக் கோடிக்களரயில் அவன் அறிந்த ஒரு விஷயம் நினைவுக்கு வந்தது அவன் கோடிக்களர வந்ததற்கு முதல நாள்தான் இரண்டு பேர் அவசரமாக இலங்கைக்குப் போனார்கள் என்றும், பூங்குழலியின் தமையன் அவர்களைப் படகில் ஏற்றிக் சென்றான் என்றும் கேள்விப்பட்டான் அவ்வவா?

இவர்களில் அந்த இரண்டு பேரும் இகுப்பார்களோ? அப்படியானால் பார்த்துபேந்திரனுக்கும் இவர்களுக்கும் என்ன சம்பந்தம் இகுக முடியும்?

நாலவரும் தம்பளனை என்னும் புத்த புண்ணிய க்ஷேத்ரத்தை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள்

(மொடரும)

யொன்னியின் செல்வன்

இருபத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்

யானைப் பாகன்

ரண்டாயிரம் ஆண்டு
களுக்கு முன்னாலு -
இந்தக் கதை நடந்த
காலத்துக்கு ஆயிரம்
ஆண்டுகளுக்கு முன்
ளரல் வலும

பாறையுள்ளும் சில்கள் அரசன் ஒருவன்
இருந்தான் அவனுடைய காலத்திலும்
தமிழர் படை இலங்கையின் மீது
படையெடுத்துச் சென்றது அப்போது
வலுமபாறையுள்ளான் தலைநகரி
லிருந்து தப்பி ஓடித் தம்பளம் என்னு
மிடத்திலிருந்த மனவக்குளையில் ஒன்று
கொண்டிருந்தான் பிறகு அவன் மீண்டும்
படை திரட்டிக் கொண்டு சென்று
அதுராதபுரத்தைக் கைப்பற்றினான்

அவனுக்கு அபயமளித்திருந்த மனவக்
குளையை மேலும் குடைத்தெடுத்ததுக்
கொலிவாக்கினான் புத்தர் பெருமானிடம்
தன் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்
லுவதற்காக அந்தக் குளக்குள்ளே
பொரிதும் சிறிதுமாய்ப் பல புத்தர் சிலை
களை நிரமாணிப்பச் செய்தான் நூற்றுக்
கணக்கான புத்தர் சிலைகளை நிர்
மாணித்த சிற்பிகளுக்குத் தங்கள் சிற்பத்
திறனை முழுதும்
காட்டி வீட
டோம் என்ற
திருபதி ஏற்பட
விட்டால் எனவே
ஒன்று தெய்வங்
களின் படிமங்கள்

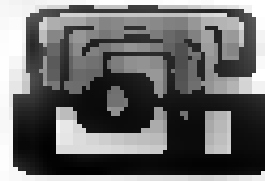
அமரர் கஸ்க

கவி கலெக்டன்

சிவவற்றளதும் புத்தர் சிலைகளுக்கு இடையில் திரிமாணித்து வைத்தார்கள் அந்த அற்புதமான சிற்பக் கலை அதி உயங்களை இனையகரம் தம்பகன் என லும் ஊரில் உள்ள குகைக் கோயிலில் காண்காம்

வந்தியத்தேவன் அந்தப் புண்ணிய ஸ்தலத்துக்குள் பிரவேசித்த போது ஒரு புது உலகத்துக்குள் வந்து விட்டதாகவே அவனுக்குத் தோன்றியது புது மலர் களின் நறுமணம் அவளுக்கு மயக் கதளை அளித்தது விதி முனைகளில் நாமரை மொட்டுகளும் செண்பக மலர் களும் குப்பல் குப்பலாகக் குலிக்கப் படிகுந்தன. பக்தர்கள் அம்மலர்களை வாயில் அழகிய ஓலைக் கனடகனில் எடுத்துக் கொண்டு கோயிலை நோக்கிச் சென்றார்கள் கூதிரேசும் புருஷாகும் அடங்கிய அந்தப் பக்தர் கூட்டங்கள் தெருக்களை அடைத்துக் கொண்டு சென்ற காவீத தனி அனித்த புத்த

சத்தியாகேசும் அங்குடிக காணப்பட டார்கள். "சாது சாது" என்ற பெருங் கோஷம் பக்தர் கூட்டத்தில் ஒத்து எழுந் தது

வைபெல்லாம வந்தியத் தேவனுக்கு மிகக் வியப்பை அளித்தது ஆழ்வார்க்கடியாளன் பார்த்து "நாம புத்த கேந்திரத்துக்கு வருவதாக எண்ணி னோம் இது புத்த கேந்திர மாகவல்லவா இருக்கிறது?" என் றான்

'ஆம் அப்பா! ஆயிரம் வருஷமாக இது பிரசித்தி பெற்ற புத்த கேந்திர மாயிற்றே?' என்றான் ஆழ்வார்க் கடியான்

'ஆனால் இது சோழ ஸாஸ்யத்தின் வசத்திலுள்ளது என்று சொன்னீரே?'

'ஆமாம் இப்போதும் அப்படித்தான்

சொல்கிறேன் "

"சோழ வீரர்கள் யானையும் இங்கே காணோமே?"

"ஊருக்கு வெளியில் படை வீடுகளில் இருக்கிறார்கள் அப்படி இளவரசருடைய கட்டளை"

"எந்த இளவரசர்?"

"ஏன்? நாம் யானைத் தேடிக் கொண்டு வந்திருக்கிறோமோ, அந்த இளவரசர்தான்!"

"அதைப் பற்றி உம்மைக் கேட்க வேண்டுமென்று இருந்தன இளவரசனார இங்கே தேடிவிட்டு, 'இல்லை' என்று கண்டு பார்த்திப்பேந்திரன் திரும்பிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறானே? அவரை நாம் இங்கே மறுபடி பும் தேடுவது என்ன பயன்?"

"அந்தப் பல்லவன் 'இல்லை' என்று சொன்னதனால் நான் நம்பி விடுவேனா? நானே தேடிப் பார்த்துத்தான் தெரிந்து கொள்வேன் இரணியன் ஹரி' என்கிற தெய்வம் இல்லை என்று சொன்னான் அதைப் பிரஹ்லாதன் நம்பி விட்டானா?"

"ஓ வீர எவ்வுணவரே! நம்முடைய நாட்டில் உதவர்களுடன் ஓயாமல் சண்டை பிடித்துக் கொண்டு வந்தீர்? இங்கே இத்தனை புத்த சத்தியர்கள் போகிறார்கள் நீர் பாட்டுக்குக் கம்மா வகுத்தீர்? என்ன காரணம்? எதிரிகளின் கட்டம் அதிகமாயிருப்பதைக் கண்டு பயந்து போய் விட்டீர்?"

"தம்பி! பயம் என்பது என்ன? அது எப்படியிருக்கும்?"

கறுப்பாய், ஆதா

காரமால், யானை எவ்வளவு பெரிதாக இருக்கும், நீர் பார்த்ததேயில்லையா?"

"இல்லை" என்று ஆழ்வார்க்கடி யான் சொல்லிவிட்டு, வீடு ஓரத்தில் நின்று வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டு இருந்த இரண்டு மனிதர்களை அணுவிளான் அவர்கள் தமிழர்கள் போல் தொழிலார்கள் அவர்களிடம் சித்தி நேரம் ஏதோ பேசிவிட்டு ஆழ்வார்க்கடியான திரும்பி வந்தான்

எவ்வுணவரே! அவர்களிடம் என்ன கேட்டீர்? விஷ்ணு பெரியவரா, புத்தர் பெரியவரா என்று கேட்டீரா? இந்த ஊரில் யானைக் கேட்டாலும் புத்தர் பெரியவர்' என்றுதான் சொல்வார்கள் ஒவ்வொரு புத்தர் இலையுமாவவன் பிரம்மாண்டமாய் இருக்கிறது பார்க்கவில்லையா?"

"தம்பி, என்னுடைய வீர எவ்வுணவதைப் பல்லாம் இராமேசுவரத்தில் மூட்டை கட்டி வைத்து விட்டு இங்கே ராஜ காரியமாக வந்திருக்கிறேன் தெரிகிறதா?"

"பின்னே அந்த மனிதர்களிடம் என்ன கேட்டீர்? இளவரசனாரைப் பற்றி விசாரித்தீர்?"

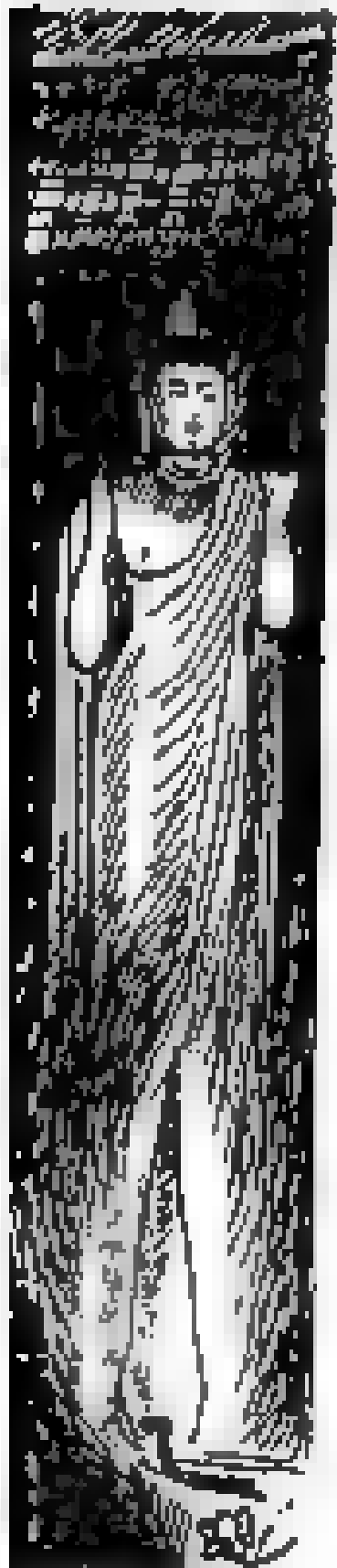
"இல்லை, இத்த ஊரில் இன்றைக்கு என்ன விசேஷம் என்று கேட்டேன்"

"அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள்?"

இன்றைக்கு இங்கே சீன யாத்திரிகர்கள் இரண்டு பேர் வரப் போகிறார்களாம்; அதை முன்னிட்டுப் புத்த பிஹாரத்தில் உற்சவம் நடக்கிறதாம், அதனாலேதான் ஊரில் இந்தக் கோலாகலம் என்று தெரிவித்தார்கள் "

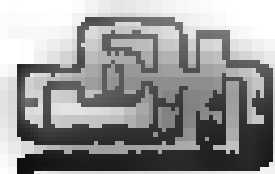
"சீன யாத்திரிகர்கள் எங்கிருந்து வருகிறார்களாம்?"

"தேற்று இவரு வந்து விட்டுச் சிம்ம கிரிக்குப் போனார்களாம், சிம்ம கிரியிலிருந்து இப்போது வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும் இன்னும் சற்று நேரத்தில் இங்கே வந்து விடுவார்கள் என்றும் தெரிவித்தார்கள் "

“சிமமகிரி எங்கே இருக்கிறது?”

“இங்கிருந்து காத தாரத்தில் இருக்கிறது இன்னும் சிலகனவா வசத்தில் இருக்கிறது. பகல் வேளையா வீரத்தால் இங்கிருந்தே பாரக்கலாம சிமமகிரி குளின் உச்சியில் ஒரு பலமாம கொட்டி இருக்கிறது. அங்கேயுள்ள ஒரு குளையில் அறபுதமாள அழிவா வர்ணச் சித்திரங்கள் இருக்கின்றன அந்தச் சித்திரங்களைப் பாரக்கத்தான் சீன யாத்திரிகர்கள் அங்கே போய் தகவலென்னும் குளின் ஏழி இறங்குவதற்குப் பெரிதும் கஷ்டப்படப்படுபவர்கள்... அதோ பார்!”

முயற்சிக்கடியான கடிகார கடிகார இடத்தை அங்கே சித்த பெரிய பாளை ஒன்று வந்து கொண்டிருந்தது அதன் அம்பாரியில் இரண்டு பேர் கடிகாரத்தினதார்கள் அவர்களுடைய கோற்றமும் உடைமும் அவர்களின் சீன யாத்திரிகர்கள் என்று புலப்படுத்திய பாளைப் பாகன ஒருவன் மகவில் அங்கத்தலுடன் பாளையின் கழுத்தின் மீது வீற்றிருத்தான் பாளையன் கற்றி நிற்கும் கந்த துளிகள் பலவிக ஆர்வார கோஷங்களாக சிமமகிரி பிணர்கள்

“பார்த்தாயா?” என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்

பார்த்தேன் பார்த்தேன்! அம்மா! எவ்வளவு பெரிய பாளை! பக்கத்திலே எங்கேயாவது பள்ளியிருக்கிறது? என்று பார்த்தலாமா?

“வேண்டாம், வேண்டாம். வீதியிலே சற்று ஒதுங்கி நின்றுவ போதும்.”

அவ்விதமே அவர்கள், பாளை நோக்கி வந்ததும் வீதி ஓரமாக ஒதுங்கி நின்றார்கள்

பாளை அவர்களைக் கடந்து சென்றது துளிக் கடலும் பாளையன் தொடர்ந்து சென்றது

வந்தவதென்ன அம்பாரியில் வீற்றிருந்த யாத்திரிகர்கள் மீதே கவனம் செலுத்தாள் பாதாளின் புண்ணியக் கோத்திரங்களைத் தரிசிப்பதற்காக எவ்வளவோ தூரம் பிரயாணம் செய்து, எத்தனையோ கடல்களைக் கடந்து வந்த அந்தச் சீனர்களின் பக்கநிலை நினைந்து வியத்தான் அவர்களுக்கு இங்கே இவ்வளவு உபகாரங்கள் நடப்பது நியாயமான காரியத்தான் ஆனால் யுத்தம் நடந்து கொண்டு இருக்கும் காலத்திலும் இவர்கள் யாத்திரிகருப் பங்களில்லாமல் நடப்பது எவ்வளவு அபிசயமானது? இவ்வரசர் அருள் கொழி வர்மனை ஏற்பாடாகத் தான் தகவலென்னும் இவ்வளவு பெருந்தன்மைவான காரியங்களைச் செய்கக் கடியவர் அவர்தான் ஆனால் இப்போது அவர் எங்கே இருப்பார்? அவனாத் தேடிப் பிடிப்பது சாத்தியமா? இந்த எவ்வண்ணமோடு இவ்வளவு கஷ்டத்துடன் பிரயாணம் செய்து வந்தது வீணாகி விடுமோ?

“தம்பீ! பார்த்தாயா?” என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்

“பார்த்தேன்”

“என்ன தெரிந்தது?”

“சீன யாத்திரிகர்களின் முகம் சபையமாகத் தெரிந்தது அவர்களுடைய உடை விசித்திரமாக்குந்தது...”

“யாத்திரிகர்களைப் பற்றி நான் கேட்கவில்லை

“மீனே?”

“பாளைப் பாகனைக் கவனித்துப் பார்த்தாயா என்று கேட்டேன்”

பாளைப் பாகனையர் தான் கவனிக்கவேண்டியவையே?”

அழகாயிருக்கிறது அந்த பாளைப் பாகனுடைய பாளை நறுசெயலாக நம்பரில் விழுந்ததும் அவனுடைய கண்களில் ஜொலித்த ஒளியைக் கவனிக்கவில்லைவா?”

“அது என்ன? பாளைப் பாகனுடைய கண்களில் தீவரத்தி் போட

மாடத்திலிருந்து மலர் மாரி பொழிந்தது. "புத்தம சரணம் கச்சாயி" என்ற கோஷம் வாணாளாயிற்று. சீன யாத்திரீகர்கள் இருவரும் விஹாரத்துக்குள் சென்றார்கள். கூட வந்தவர்களிலும் பெருமபாலோர் அவர்களைத் தொடர்ந்து விஹாரத்துக்குள்ளே சென்றார்கள்.

யாத்திரீகர்கள் இறங்குவதற்கு முன்பே யாணையின் கழுத்திலிருந்து இறங்கிவிட்ட யாணைப் பாகன், யாணையை எழுப்பி நடத்திக் கொண்டு சென்றான். சற்று தூரத்திலே நின்றுகொண்ட நாலு பேரைப் பார்த்தான் அவர்களில் ஒருவனிடம் யாணையை ஒப்பவித்தான் இன்னும் ஒருவனிடம் ஆழ்வார்க்கடியானைக் கட்டிக் காட்டி ஏதோ சொன்னான் மற்ற இருவரையும் அழைத்துக் கொண்டு சென்று சிறிது நேரத்தில் வீதியின் ஒரு திருப்பத்தில் திரும்பி மறைந்தான்.

யாணைப் பாகன் எந்த ஆளுக்கு ஆழ்வார்க்கடியானைக் கட்டிக் காட்டினானோ அவன் இவர்கள் நின்ற இடத்தை நோக்கி வந்தான். ஆழ்வார்க்கடியானிடம் மெல்லிய குரலில் "ஐயா! என்னுடன் வருவதற்குச் சமமதமா?" என்று கேட்டான்.

"அதற்காகவே காத்திருக்கிறோம்" என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்.

"அடையாளம் ஏதாவது உண்டா?"

சேநாதிபதி கொடுத்திருந்த கொடும் பாளூர் முத்திரை மோதிரத்தை ஆழ்வார்க்கடியான் காட்டினான்.

"சரி, என் பின்னால் வாருங்கள்" என்று சொல்லிவிட்டு அவன் முன்னால் செல்ல. இவர்கள் பின் தொடர்ந்து சென்றார்கள் ஊரைத் தாண்டி அப்பால சென்றதும் குறுகிய காட்டுப் பாதை ஒன்று தென்பட்டது. அதன் வழியே சிறிது தூரம் சென்றதும் பாளையிலிருந்து சற்று விலகியிருந்த ஒரு பாழும் மண்டபத்தை அடைந்தார்கள் அதில் சிறிது நேரம் காத்திருக்க வேண்டும் என்று அவர்களை அழைத்து வந்தவன் தெரிவித்தான் பிறகு அவன் ஒரு மரத்தின் மேலேறி அவர்கள் வந்த வழியைக் காத்துக் கவனிக்கத் தொடங்கினான்.

"இதெல்லாம் என்ன மர்மம்? எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லையே?" என்று வந்தியத்தேவன் கேட்டான்.

"எல்லாம் சீக்கிரத்தில் புரிந்துவிடும். கொஞ்சம் பொறுத்திரு!" என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்.

அந்தப் பாழும் மண்டபத்தின் பின்னால் இரண்டு குதிரைகள் கட்டப் பட்டிருந்தன குதிரைகள் இரண்டுதான் என்பது வந்தியத்தேவனுக்குக் கொஞ்சம் கவலையை உண்டாக்கியது.

யாணைப் பாகனைப் பற்றிய மர்மம் என்னவாயிருக்கும்? அவனுடைய முகத்தை ஒரே ஒருகணம் வந்தியத்தேவனுடைய கண்கள் ஏறிட்டுப் பார்த்திருந்தன அப்பறம் சீன யாத்திரீகர்களிடம் அவன் கவனம் சென்று விட்டது யாணைப் பாகனுடைய முகத்தை நினைத்துப் பார்க்க ஆன மட்டுமே முயன்றான் ஒன்றும் நினைவுக்கு வரவில்லை.

"எவண்ணவிரே! அந்த யாணைப் பாகன் யார்? எனக்குச் சொல்லக் கூடாதா?"

"யாராயிருக்கும்? நீயே ஊகித்துப் பார், தம்பிர!"

"யாணைப் பாகன்தான் பொன்னியின் செல்வரா?"

"அவருடைய கண்களில் ஒருகணம் ஜோலித்த பிரகாசத்திலிருந்து அப்படித்தான் தோன்றியது."

"உம்மைப் போல மற்றவர்களும் அவரைத் தெரித்து கொண்டிருக்க மாட்டார்களா?"

"மாட்டார்கள் சினத்திலிருந்து வந்த யாத்திரீகர்களுக்கு இளவரசர் யாணைப் பாகராயிருப்பார் என்று யார் எதிர்பார்ப்பார்கள்? மேலும் இந்த ஊரிலுள்ள ஜனங்கள் இளவரசரைப் பார்த்ததும் இல்லை."

"சீன யாத்திரீகர்கள் சிம்மவிரியிலிருந்து வந்தார்கள் என்று சொன்னீர் அவலவா?"

"ஆமாம்."

"சிம்மவிரி இன்னும் சிங்கனவர் வசத்தில் இருக்கிறது என்று நீர் சொல்ல

விலைவாசியா?"

"சொன்னேன்"

"பின்னே, எதிரிகளுக்கு மத்தியிலே போய்விட்டா இளவரசர் திருமயிலிருக்கிறார்?"

"சிம்மவிரி மட்டுமே என்ன! பனிக வஞ்சகப்படப் பீரதேசத்தின் மத்தியிலே உள்ள மாநிலங்களான சமத்தகடம் முதலிய சேந்திரங்களுக்கும் இளவரசர் சீன யாத்திரிகர்களுடன் போய்த் திருமயிலிருக்கிறார்."

"எதற்காக அவ்வளவு பெரிய அபாயத்துக்கு உட்பட்டார்?"

"அந்த சேந்திரங்களையும் அங்கேயுள்ள சிற்ப சித்திர அதிசயங்களையும் பார்ப்பதில் உள்ள அவசியம் கடந்த ஆகஸ்டிலாவதான்!"

"தவல ஆகஸ்ட் தவல இளவரசர்" இத்தகைய விவரங்களைப் புத்தியுள்ள வரையா முடி மன்னர் கவனமும் ஏக சக்ராதிபதியாவாரா என்று அந்தக் குடத்தை ஜோசியர் சொன்னார்?"

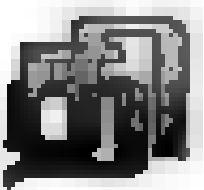
"அவ்வாறு குடத்தை ஜோசியர் சொன்னாரா, தம்பி"

"நீரும் அதை நம்புகிறார்?"

"நான் ஜோசியத்தை நம்பவில்லை ஜோசியம் பார்க்க வேண்டிய அவசியமும் எனக்கு இல்லை!"

"பின்னே என்ன?"

"ஜோசியம் பார்க்காமலேயே எனக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும்."

மேலேயுள்ள குதிரைகளின் குளம்புகள் சத்தம் கேட்டது அவர்கள் இருந்த இடத்தை நோக்கிச் சத்தம் கேட்க வந்து கொண்டிருந்தது மரத்தின் மேலிருந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தவன் அவசரமாகக் கீழே இழங்கினான் இரண்டு குதிரைகளையும் பிடித்துக் கொண்டு வந்தான் ஒன்றில் தான் ஏறிக் கொண்டான் ஆழவார்க்கடியானை இன்னொன்றின் மேலே ஏறிக் கொள்ளச் சொன்னான் "சற்று நேரத்தில் இந்தப் பானையுடன்

சில குதிரைகள் போகும் அவற்றின் பின்னோடு நாமும் தொடர்ந்து போக வேண்டும்" என்றான்

வந்தியத்தேவன் "எனக்குத் தெரியா" என்று கேட்டான்

"இவரை மட்டுத்தான் அழைத்து வரும்படி எனக்குக் கட்டளை!"

"யாருடைய கட்டளை?"

"அதைச் சொல்ல எனக்கு அதிகாரம் இல்லை."

"இளவரசரை நான் உடனே பார்த்தாக வேண்டும் மிக முக்கியமான செய்கு கொண்டு வந்திருக்கிறேன்"

"அதைப் பற்றி எனக்கு ஒன்றும் தெரியாது, ஐயா!"

ஆழவார்க்கடியான் "தம்பி! கொஞ்சம் பொறுமையாகிடு" நான் போய் இளவரசரிடம் சொல்லி உன்னையும் அழைத்து வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறேன்" என்றான்

"நவநவனவரே" நான் கொண்டு வந்திருக்கும் செய்கு மிக முக்கியமானது மிக அவசரமாகது என்று உமக்குத் தெரியாதா?"

அந்த ஓலைவா என்னிடம் கொடு, நான் கொடுத்து விடுகிறேன்"

"அது முடியாது."

"அப்படியானால் கொஞ்சம் பொறுத்திடு, வேறு வழி இல்லை"

"வேறு வழி இல்லையா?"

"இவ்வளவே இல்லை!"

வந்தியத்தேவனுடைய உன்னம குமுறியது ஆழவார்க்கடியானை இளவரசரிடத்தான் அழைத்துப் போகிறார்கள் என்பதில் சத்தேகமில்லை ஆழவார்க்கடியான் அவரிடம் என்ன சொல்கிறான் என்பதைச் சேராதிபதி கவனிக்கச் சொல்லிவிடுக்கிறார். அது முடியாமல் போய் விடுமே!

குதிரைகள் தெருவி வந்தன, அவர்கள் இருக்கும் இடத்தைக் கடந்து சென்றன, மின்னல் மின்னும் வேகத்தில் பறந்து சென்றன

ன் ட
ப த
தி ல்

குதிரைகள் மீது ஆயத்
தமாயிருந்த இகுவரும்
குதிரையின் முகக் கயிற்றை
இழுத்துக் குறுக்கிப் பறப்பதத் தான்
பிராந்த ஒரு சமயமும் நிகழ்ந்தது குதிரை
மேலிருந்த மனிதனுடைய ஒரு கரலை
வந்தியத்தேவன் பிடித்து ஒரு எத்து எத்
தித் தள்ளினான் அந்த மனிதன் தடால்
என்று கீழே விழுந்தான் வந்தியத்
தேவன் குதிரை மீது தாவி ஏறினான்
குதிரை பறந்தது தொடர்ந்து ஆழ்வார்க்
கடியானுடைய குதிரையும் பறந்தது
கீழே விழுந்த வீரன் கூச்சலிட்டு விட்டு
உறையிலிருந்த கத்தியை எடுத்து எறிந்
தான் வந்தியத்தேவன் துளை குளிந்து
குதிரையின் முதுகேரடு ஒட்டிப்
படுத்துக் கொண்டான், வீரன்
எறித்த கத்தி வேகமாகச் சென்று
ஒரு மரத்தில் ஆழமாகப் பாயந்

தது குதிரைகள் இரண்டுமே காற்றாய்
பறந்து சென்றன

முன்னால சென்ற மூன்று குதிரை
களையும் பின் தொடர்ந்து ரொம்பவும்
நெருங்காமலும் ரொம்பவும் பின் தங்கா
மலும் இந்த இரண்டு குதிரைகளும்
சென்றன "தல்ல வேலை செய்தாய்,
தமயி!" என்று ஆழ்வார்க்கடியான் வந்
தியத்தேவனை உற்சாகப்படுத்தினான்
ஆனால் வந்தியத்தேவன் மறுமொழி
ஒன்றும் கூறவில்லை. இதன் முடிவு
என்ன ஆகப் போகிறதோ என்று
அவன் உன்மை கவனலயில் ஆழந்திருந்
தது ஒரு பெண்ணின் வார்த்தையின்
பொருட்டு எதற்காகக் கடல் கடந்து
இந்தத் தூர தேசத்தில் வந்து இத்தனைய
சங்கடத்தில் அகப்பட்டதுக் கொள்ள
டோம் என்று கிந்தனையும் உதித்
தது

குதிரைகள் வாயுவேக மனோ
வேகமாகக் குறுகிய காட்டுப்
பாதையில் டோய்க் கொண்
டிருந்தன

(தொடரும்)

வான்னியின் செல்வன்

மும்பதாம் அத்திவாலம்

மு

டி லிலலாத வழி
லில் குதினரகள்
போயக் கொண்
டிருப்பதாக வந்
துவத்தேவதுக்குத்

தோன்றியது இந்த எவ்வுணவன்
நம்மை உண்மையில் ஏமாற்றி விட்
டானா? சத்துருக்களிடம் நம்மைக்
கொண்டு போய் ஒப்புகிக்கப் போகி
றானா?

இருபுறமும் காடுகள் அடர்ந்
திருந்தன அவற்றுக்குள் பார்த்தால்
களவங்கரிய பயங்கரமான இருள்
அத்த இருண்ட காட்டில் என்
னென்ன அபாயங்கள் என்னென்ன
வீகத்தில் இருக்கின்றனவே, தெரி
யாது சிறுத்தைகள், கர
டிகள், விஷ ஜந்துக்கள்,
இவற்றுடன் பளகவர்களுய்
மறைந்திருக்கக் கூடும்; யார்

கண்டது? தெற்குத் திசையில் சொழ
சையம் கடைசிபாகப் பிடித்
துக்கும இடம் தம்பளைதான் என்று
கொள்ளார்களே? இவன் நம்மை
எங்கே அழைத்
துப் போகிறான்?

தவ் லேவளை
மாக நிலா
வெளிச்சம்
கொஞ்சம்
இருந்தது சந்
திர கிரணங்
கள் வரஹ
வேரங்கிய
மரங்களின்
உச்சியில்:

கல்பகவி

அமர் கல்பகவி

தவழ்ந்து விளைவாயின அதனால் ஏற
பட்ட சவன் ஒளி சில சமயம் பாதை
விலா வழுத்து கொண்டி நந்தது
எதிரே புன்று குதிரைகள் போவது
சில சமயம் கண்ணுக்கு நிழல் உரு
வங்களாகத் தெரிந்தன ஆனால்
குதிரைகளின் குளம்புச் சபதம்
மட்டுமே இடைவிடாமல் கேட்டுக்
கொண்டிருந்தது

திடீரென்று வேறு சில சபதங்கள்
கேட்டன. காட்டின் தடுவில் எதுர்
பார்க்க முடியாத சபதங்கள் பல மணி
தக் குரல்களின் கொலாகல சபதம்
குதூகலமாக ஆடிப்பாடும் சபதம். ஆ'
அதோ மரங்களுக்கிடையில் வெளிர்
சம தென்படுகிறது கருந்துகளின்
வெளிச்சத்தோடு பெரிய காளவாய்
போன்ற அடுப்புகள் எரியும் வெளிச்
சமம் தெரிகிறது ஆகா! இந்தக்
காட்டின் தடுவே தாண்டி போட்டுக்
கொண்டு குதூகலமாகி நகரும்
வீரர்கள் யார்? சோழ நாட்டு வீரர்
களா? அவ்ஸது பகைவர் படைமையச்
சேர்ந்த வீரர்களா?

தைப் பற்றி வந்தியத்
தேவன் மிகச் சொற்ப
நோமதான் சிந்தித்திருப்
பான். அந்தச் சிதிய
தேரத்தில் முன்னால
போன குதிரைகள் சட்டென்று
நின்றதைமேலும் ஒரு குதிரை பளிர் என்று
திரும்பியதைமேலும் வந்தியத் தேவன்
கவனிக்கவில்லை. திருமயிய குதிரை
முன்னோக்கி வந்து வந்தியத்தேவன்
குதிரைமேல் அறுபியது அதன்
மேலிருந்தவன் வந்தியத்தேவன் பக்கம்
சட்டென்று சாய்ந்து ஒங்கி ஒரு குத்து
விட்டான் அந்தக் குதிரை அதிர்ச்சி
விளால் வந்தியத்தேவன் கதி கவங்கித்
தடுமாறியபோது அவனுடைய ஒரு
முழங்காலைப் பிடித்து ஒங்கித்
தள்ளினான் வந்தியத்தேவன் தடால்

என்று தளரவில் விழுந்தான் வந்த
தேவனில் அவன் குதிரை அப்பால்
சுந்து தாரம் பாயத்து சென்று அப
புறம் நின்றது

இதற்குள் அவனைத் தள்ளிய
வீரன் குதிரையிலிருந்து கீழே குதித்து
வந்தியத்தேவன் அருகில் வந்தான்
திக்கிரமம் கொண்டவனாவத் தன்
னாடி எழுந்திருக்க முயன்ற வந்தியத்
தேவனுடைய இடைவிடாந்
கததையைப் பறித்தத் தூர வீசி எந்த
தான் உடனே வந்தியத்தேவனுக்குப்
பத்துவீர வந்தது அத்துடன் ஆத்திரம்
பொங்கிக் கொண்டு வந்தது ஒரு குதி
குதித்து எழுந்து நின்றான் இரண்டு
கைகளையும் பூங்க மூடிக்கொண்டு
வஜ்ரம் போன்ற முஷ்டியினால்
தள்ளைத் தள்ளிய ஆளைக் குத்தி
னான் குத்து வாய்க்க கொண்டவன்
சுமமா இருப்பாளா? அவனும் தன்
கைவரிசையைக் காட்டினான்
இருவருக்குள்ளும் பிரமாதமான
துவந்த புத்தம் நடத்தது. கதோத்
கஜனும் இடுபயனும் சண்டை போடு
வது போல் போட்டார்கள் வேடம்
வேடத்தரித்த சிவபெருமானும்
அர்ச்சுனனும் கடடிப் புரண்டதைப்
போல புரண்டார்கள் திக்கல்களில்
இரண்டு இடம் பெயர்ந்து வந்து
ஒன்றோடொன்று மோதிக் கொள்வது
போல அவர்கள் மோதிக் கொண்
டார்கள்

ந்தியத்தேவனுடன்
வந்த ஆழவார்க்கடி
யானும் அவர்களுக்கு
முன்னால் வந்த வீரர்
களும் விலகி நின்று
ஆச்சரியத்துடன் பார்க்குக் கொண்டு
நின்றார்கள் மரக்கிளைகளின் அசை
வினால் அடிக்கடி சலித்த நிலா
வெளிச்சத்தில் அவர்கள் அந்த அதி
சயமான சண்டையைக் கண் கொட

டாமல பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்

சிகிரத்தில் காலடிச் சபதங்கள் கேட்டன எனின் கொணுத்தப்பட்ட கருத்துகளுடன் வீரர்கள் சிலர் மரக்கிளைகளை விலக்கிக் கொண்டு அவ்விடத்திற்கு வந்தார்கள் அப்படி வந்தவர்களும் அதிசயத்துடன் அந்தத் துவந்த எத்ததனதப பார்த்துக் கொண்டு நிற்கலானார்கள் சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் கற்றிலும் ஒரு பெரிய கூட்டம் கூடி விட்டது

கனடசியாக வந்தியத்தேவன் கீழே தள்ளப்பட்டான் அவனைத் தளவிய வீரன் அவன் மார்பின்மேல் ஏறி உட்கார்ந்து கொண்டு இடையில் கற்றிலிருந்த துணிச் கருளை அவிழ்த்தான் அதற்குள்ளிருந்த ஒலைவைக் கைப்பற்றினான் அதைத் தடுபடதற்கு வந்தியத்தேவன் ஆள மட்டும முயன்றும் அவன் முயற்சி பலிக்கவில்லை.

ஒலை அவ்வீரனுடைய கையில் சிக்கியதும் துள்ளிப் பாயத்து கற்றிலுமி தின்றவர்கள் பிடித்திருந்த கருத்து வெளிச்சத்தளையட சென்றான் அவன் ஒரு சமிக்ஞை செயலவும் மற்றும் இரு வீரர்கள் ஓடி வந்து வந்தியத்தேவன் தரைவிலிருந்து எழுந்திருக்க முடியாமல் பிடித்துக் கொண்டார்கள்

வந்தியத்தேவன் சொல்ல முடியாத ஆத்திரத்துடனும் தாபத்துடனும் "பாவி வைஷ்ணவனே! இப்படியிட்ட சிநேகத் துரோகம் செயலலாமா! அவ்விடமிருந்து அந்த ஒலைவைப் பிடுங்கு" என்று கத்தினான்

"அப்பனே! என்னால் அது இயலாத காரியம் ஆயிற்றே" என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்

"சகீ! உன்னைப் போன்ற கோழையை நான் பார்த்ததேயில்லை! உன்னை வழித் துணைக்கு நம்பி

வந்தேனே' என்றான் வந்தியத்தேவன்

ஆழ்வார்க்கடியான் குதிரை வீலிருந்து சாவதானமாக இறங்கி வந்தியத்தேவன் அருகில் சென்று அவன் செவியில், "அட அசடே! ஒலைத் யாருக்குக் கொண்டு வந்தாயோ, அவரிடத்தான் போகிறதே" ஏன் வீணாகப் புலம்புகிறாய்" என்றான்

கருத்து வெளிச்சத்தில் ஒலைவைப் படித்துக் கொண்டிருந்த வீரனுடைய முகத்தை மற்ற வீரர்கள் பார்த்து விட்டார்கள் உடனே ஒரு மகத்தான குதிரை ஆரவாரம் அவர்களிடமிருந்து எழுந்தது

"பொன்னியின் செல்வர் வாழ்க! வாழ்க!"

"அன்னிய மன்னரின் காலன் வாழ்க!"

"எங்கள் இளங்கோ வாழ்க!"

சோழநாத் நோன்றல் வாழ்க! என்பன போன்ற கோஷங்கள் எழுந்து அந்த வனப் பிரதேச மேல்லாம் பரவின அவர்களுடைய கோஷங்களின் எதிரொலியே போல் மரக்கிளையில் தூங்கிக் கொண்டிருந்த படசிகள் விழித்தெழுந்து இறகுகளைச் சடசடவென்று அடித்துக் கொண்டு பலவித ஒலிகளைச் செய்தன

இதற்கு முன் வந்திருந்தவர்களைத் தவிர இன்னும் பல வீரர்களும் என்ன விசேஷம் என்று தெரிந்து கொள்வதற்காகத் திடுதிடுவென்ற சபதத்துடனே மரஞ்சேடி கொடிகளை விலக்கிக் கொண்டு ஓடி வந்தார்கள் கூட்டம் பெருகுவதைக் கண்ட வீரன் கற்றிலும் ஒருமுறை திரும்பிப் பார்த்து, 'தங்கள் அனைவரும் பாசனற்குச் செல்லுங்கள் விருந்துக்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செயலுங்கள் சற்று நேரத்துக்குள்

நான் வந்து விடுகிறேன் என்ற சொல்லவே அவர்கள் எல்லாரும விவரந்து அப்பிடம் விட்டுப் போய் விட்டார்கள்

ந

ன்றாகக் குத்தும் அடியும் பட்ட வந்தியத்தேவன் தளரவில் உட்கார்ந்தபடி இளையெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்

உடம்பில் அடிபட்ட வல்வெல்லாம் மறந்து விடுமபடியான அதுசமயக் கடலில் அவன் மூழ்கியிருந்தான்

"ஆகா! இவர்தானா இளவரசர் அருள்மொழி வர்மர்! இவர் கையிலே தான் எவ்வளவு வலிவு! என்ன விவரவு! குட்டுப்பட்டாலும் மோதிரம் கையால் குட்டுப்பட வேண்டாம் என்பார்களே! குத்துப்பட்டால் இவர் கையினால் அல்லவா குத்துப்பட்டேன்" இவரிடம் அச்சம் இடைய அழகம் கம்பீரமும் இருக்கிறது! பீமசேனனுடைய தேகம் இருக்கிறது! நாடு நகரமெல்லாம் இவரைப் போற்றிப் புகழுவதில் ஆச்சரியம் ஒன்றுமில்லாததானே!" என்று என்னையிடிக் கொண்டிருந்தான்

இந்தக் கதைக்குப் பெயர் அளித்த அரசினங்குமாரரை, தமிழகத்தின் சரித்திரத்திலேயே இணையாகும் சொல்லாடலாயாத வீரர்த் வீரரை சோழ மன்னர் குலத்தை அழியாப் புகழ் பெற்ற அமரர் குலமாக்கினவரை, பின்னால் இராஜ ராஜர் என்று பெயர் பெறப் போகும் அருள்மொழி வர்மரை, இவ்விதம் சமயமில்லாத சமயத்தில் அசந்தர்ப்பமான நிலைமையில், இராஜகுலச் சின்னம் எதுவும் இல்லாமல் நேயர்களுக்கு அறிமுகம் செயது வைக்கும்படி நேர்ந்து விட்டது. இது நேயர்களுக்குச் சிறிது மனக் குறை அளிக்கும் கூடியது இயற்கைதான்! ஆயிற்று என்ன

செய்யலாம்? நம் கதாநாயகனாகிய வந்தியத்தேவனே இப்போதுதான் அவரை முதன் முதலில் சந்தித்திருக்கிறான் எனாலும், நாம் எப்படி அவரை மன்னதாகப் பார்த்திருக்க முடியும்?

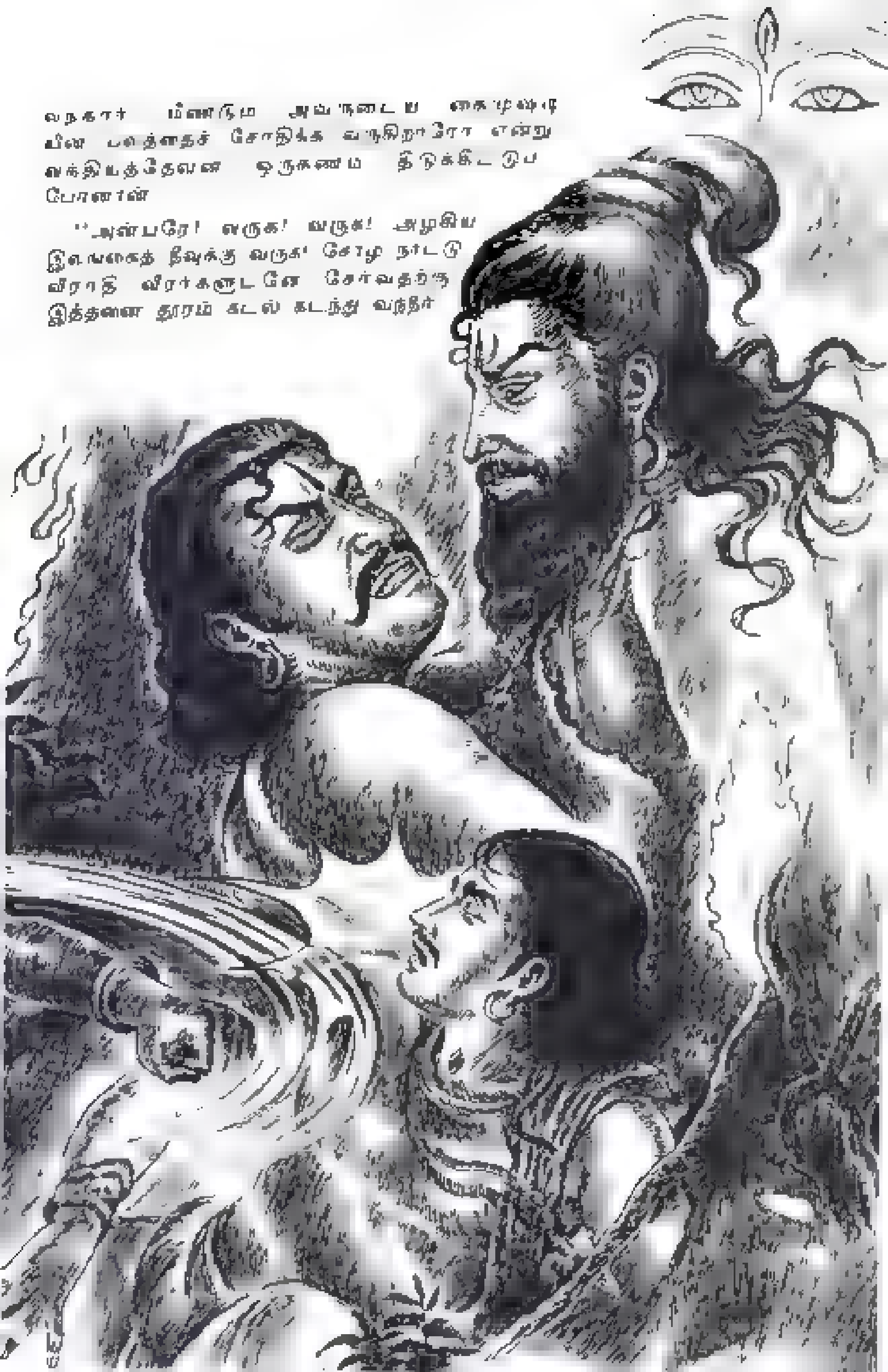
அ

ருள் மொழித் தேவர் வந்தியத் தேவனை நோக்கிச் சமீபத்தில

வநகர் மீனாடு அம்நாடைய கைழை
பின் பத்தினிச் சோதிக்க வந்திறாரே என்று
வந்தியத்தேவன ஒருகணம் திருக்கிடகுப்
போனான்

"அன்பரே! வருக! வருக! அழகிய
இவளாகத் தீவுக்கு வருக! சோழ நாட்டு
வீராதி வீரர்களுடனே சேர்வதற்கு
இத்தனை தூரம் கடல் கடந்து வந்தீர்

அனையார் தாது வந்த சபைக்குப் பின்
அனிதந் வீர வானேறு; இந்நபந் அனித
ந்நகரத்தா வுலகது நகது போயது
இன்னும் சித்தி படாடோபமான
வரவேற்று அனிகக வேண்டிப் பன்ன
கந்நுகிர்தா' என்று இளவரசர் கூறிப்
புன்னகை புத்தா வந்திவத்தேவன்
தடுத்தது உழுந்து வணக்கந்நுட ன
தின்று. "இளவரசே! தங்கள் தமக்
கையார் அனிதந் ஒளந் தங்குமிட
செர்ந்து விட்டது. என் கடனையும்
கீர்ந்து விட்டது இனி இந்த சபையாக
காடபாற்றிக் கொள்ள வேண்டிய அன
சியம் எனக்கிலலை. தங்களுக்கு
விதப்பமரனாள் இன்னும் சித்தி
நேரம் தாம புத்த காண்டம் படித்துப்
பரர்க்கலாம்" என்றான்

"ஆகா! உமக்கு என்ன சொல்
வதற்கு? உம உலகிரப் பற்றி இனி
உமக்குக் கவனவயிலலை. அத்தக்
கவனம் இனி என்னுடையது இன்ன
விடிக் காளைகத் இளையபீராத
புக்கு என்ன மறுமொழி சொல்வேன்
கணபதே! இப்போது நான் படித்த

புத்தகம் என் கருவகையா'யின திருத்த
தினாலேயே எழுதப்பட்டதாகத்
தெரிகிறது அவர் உமமிடம் அதை
நேர்வ கொடுத்தாரா?" என்று கேட
பாது

"ஆம். இளவரசே! இளையபீராத்
புத்தகம் திருத்தருகனிலிந்ந்து நேர்வ
புத்த ஒளவளம் பெறுப பாகதியம்
எனக்குக் கிடைத்தது. பின்னர்
எங்கும் நிற்காமல் இரவு பகல் பிர
யாணம் செய்து வந்தேன் என்றான்

"அது தனறாயத் தெரிகிறது
திருவாழிபுல இவ்வளவு மீனாவில்
புத்தகம் எந்த நகர பிடியுமா? இப்படிப்
பட்ட அரிய உதவி செயதவருக்கு
தான் என்ன கைமமாறு செய்ப்ப
பொகிற்றாள்' என்று சொல்லிவிட்டு
இளவரசர் வந்திவத்தேவனை மார்புற
அவனாதற்கு கொண்டா அப்போது
வந்திவத்தேவன் சொர்க்க லோகத்
தெதாள இந்நபபதாகவே என்ன
னான் அவன் உடம்பிலிருந்து வல்
பொலலாம் மாயமாய் மறைந்து விட்
டது

முப்பத்தொன்றாம் அத்தியாயம்

"ஏலேல சிங்கன்" கூத்து

வ

னத்தின் மத்தியில்
உலர்ந்த குளத்தைச்
சுற்றி மரங்கள்
வளவவு வரிசை
பாக வளர்ந்து

அதுமாத இடை வெளி ஏற்பட புத்தக
இடத்தில் சுமார் ஆவிரம் சோழ
வீரர்கள் தாலடி போட புத்தகாரர்கள்
அவர்களுடைய சாப்பாட்டுக்காகப்
பெரிய பெரிய கல்லுப்புகளில்
ஜுவாலை வீசிய தெருவான பேரில்
பிரமமாண்டமான தவளகளில் கூட
உலர்ந்த சோறு போடக்க கொண்டிருந்
தது சடடிகளிலும் அண்டாக்களிலும்

கொண்டிருக்க கொண்டிருந்
தன இவற்றிலுந்து எழுந்த குறுமணம்
எந்த வீரர்களின் கால்க ழுலம் கரிக்
கச் சென்று சென்று பொங்கி முடியும்
வளையில செழுது போவதற்காக
அவர்கள் ஆடல் பாடல் கனியாட்
படங்கள் சிற்பப் புத்தகாரர்கள் இச்
சபைக்குள் வந்தவருடைய சள்ளப்
கலர்ந்த அரசினங் குடிநாநம் வந்து
விட வே அவ்வீரர்களின் குதூகலம்
அளவு கடந்ததரவிற்று அத்த எல்
லாகக் காவல் படைவின் தளபதி
பிகஷா பிரமபபாட்டு அவர்களுந்
தள்ளே ஒழுங்கை தினை தாட்டினார்

எல்லாரையும் அமைதிபுடன் பாதி
பதவின வடிவம் என வந்தவன்
சைவரக உட்காருமபடிச் செய்தார்

பெரியதொரு ராட்சஸ மரத்தை
வெட்டித் தள்ளி அதன் அடிப்
பகுதியை உட்காரு மூங்கு மேட்டை
சிந்திநீட்டி கொண்டிருக்கிறார்
விட்டிருக்கிறார்கள் இளவரசர் வந்து
அடியாத்துச் சிவந்தவனத்தின் மீது
அமர்ந்தார் இப்போது அவர்
பாணைப் பாகன்போல் உடை தரித்
திருக்களில்லை தளவிலை பெற்ற
கிரீடமும் புதுவகையில் வரதவலைய
கொண்ட பாகினை எடுத்து மாணவர்கள்
அணிந்து அனாதைப் பட்டுப் பீதாம
பாட தரித்து அமர்ந்திருந்தார் அவர்
ரைச் சுற்றி எல்லாக் காவல் தளபதி
யும் வந்தவகத்தையும ஆழவாக்க
கடிவாழ்ந்த உட்கார்ந்திருந்தார்கள்

இளவரசரை மகிழ்விப்பதற்காக
வந்தவாறு செய்திருந்த எல்லா சிவகளை
சரித்திரக் கூத்து ஆரம்பமாற்றறு

இத்தச் சமயம் சோழ வீரர்கள்
இளவகையில் பெரும பகுதியைப்
பிடித்து நத்தது பெரும் ஆயிரம்
ஆயிரம் இருந்தது தளவோல் ஒரு
தடவை தமிழ் வீரர்கள் சூழ நாட
டைக் கைப்பற்றிவிடுந்தார்கள் அப்
போது அத்தமிழ் வீரர்களின் தலை
வனாக விளங்கியவன் ஏலேல சிவ
கன். அவனான் துரத்தப்பட்டு
விளங்குக அரசன் சில காலம் மன்ன
நாட்டில் போய் ஒளிந்திருந்தான்
அவனுடைய இளம் புதல்வன்
பெயர் துஷகமணு இவன் பெரும்
வாத வீரன் இளவகையைத் திரும்
பவும் ஏலேல சிவகனிடமிருந்து வகை
பற்ற வேண்டியென்று தெருக்காலம்
கண்ட கண்டான். அவ்வீரன் சிறு
பிள்ளையாய் நத்த போது ஒருகால்
படுகனையில் கையையும் காணவாய்
பட்டகல் ஒடுகல் வைத்துக் கொண்டு
படுத்திருந்தான். அவனுடைய

அன்னை "குழந்தாய் ஏன் இப்படி
செய்யவில்லை நீயே குறுக்கிட்டுக் கொண்டு
படுத்திருக்கிறாய். நாராயணமாவக்
காலமாய் வந்தவன் நீயே விட்டுப்
படுத்திக் கொள்வதுதான் என
றான். அப்போது துஷகமணு
"தாயே" என்னன் ஒரு பக்கத்தில்
குழி வீரர்கள் தெருக்காலர்கள் மற்
தொரு பக்கத்தில் கூட தெருக்கு
கிறது தான் என்ன செய்வேன்?
அதன்மேல் மடமன்னவா குறுக்கிட்டு
கொண்டு படுத்திருக்கிறேன்" என்
றான் இத்தனகம் வீரன் காண்ப
பதவிய அடைந்தபோது படை திட்ட
புக கொண்டு எல்லா சிவகளுடன்
பொருக்குச் சென்றான். அவன்
கொண்டு போன படைகள் சிவகா
பின்னமாகிச் சிதறி ஓடி விட்டன
அப்போது துஷகமணு ஒரு யுக்தி
செய்தான் எல்லா சிவகளை இத்த
மிடம் சென்று தெருக்கு நீர் நின்று
கொண்டிருக்கிறான் உபேயா என்ன
வத்துக்கு முன்னால் என்னுடைய
சிநிவ படை சிதறி ஓடி விட்டது
காலம் ஒருமேல் பகுதியிருக்கிறேன்
தாய்கள் கத்த வீர தளத்தில் பித்த
தான் இருக்கான் எனதும் வ தளித்து
தின்று துவந்த உத்தம செயல்படுத்த
அழகுகிறேன் நாயன் வெற்றி
அடைபவருக்கு இந்த இலங்கா
ராஜ்யம் சரித்திரம் தான் பற்றாநகர்
வீர சொர்க்கம் கடைக்கட்டும"
என்று சொன்னான்

துஷகமணுவின் அத்தகைய
துணிச்சலையும் வீரத்தையும் ஏலேல
சிவகன் சில மீட்டர்கள் ஆள்கால
அவனுடன் தனித்து நின்ற போது
செய்ய ஒப்புக் கொண்டான் இவன்
மீது வந்து குறுக்கிட வேண்டாம்
என்று தன் வீரர்களுக்காக கண்டப
பாகக் கட்டளைவிட்டான். துவந்த
யுத்தம் ஆரம்பமாகிறது இத்தச்
செய்தியை அந்தது சிதறி ஓடிய
துஷகமணுவின் வீரகன்கள் திரும்பி

வந்து சேர்த்தார்கள் எல்லாரும கண்
கொட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்
தார்கள். நெடுநேரம் போர் நடந்தது
துஷ்டகமனுலோ தன்னுடைய பிறப
பரிமையைப் பெறும் பொருட்டு ஆத்

திரத்தின சண்டையிட்டாள்
ஏலைலிங்கன் அந்த இளைஞனிடம்
அனுதாபம் கொண்டிருந்தபடியால்
பூரண வலிவையும் பிரயோகித்துப்
பொரு செயலில்லை. ஆளையால்

முடிவில் ஏலேல சிங்கன் இறந்தான்
துஷ்டகமனு ஸ்மி கடிவதும. ஏலேல
சிங்கன் இறந்த இடத்தில் அவனுக்குப்
பள்ளிப் படைக் கோயில் எழுப்பி
அவனுடைய வீரத்தையும் தயானத்
தையும் போற்றினான்

ந்த அரிய கரித்திர
திகழ்ச்சினைச் சோழ
வீரர்கள் இளங்கோ
அருள்வர்மரின் முன்
ன்னையில் நடனக்
கத்தாக நடித்துக் கரடடி
ளார்கள் ஆடலும் பாடலும்
அமர்க்களப்படன. ஏலேல
சிங்கன் உயிர் துறந்து விழுந்த
இடத்தில் தடித்த வீரன் உளமை
யிலேயே செத்து விழுந்து
விட்டானா என்று தோன்றுமபடி
அவ்வளவு தத்ரூபமாக நடித்தான்
பார்த்துக் கொண்டிருந்த இள
வரசும் மற்ற வீரர்களும் அடிக்
கடி 'ஆலா' காரம் செயது
குதூகலித்தார்கள்

நாடகம் நடந்து கொண்ட
டிருந்தபோது ஒருமுறை
இளவரசர் ஆழ்வார்க்
கடியானைப் பார்த்து,
"திருமலை! நம்
பனைக் குகைக்
கோயிலில் துஷ்
டகமனுவுக்கும்
ஏலேல சிங்
கனுக்கும்

நடந்த போர்க் காட்சியை அழியாத
வான சிந்தா நாக வரைந்திருக்கிறதே.
அத்தச் சித்திரத்தை நீங்கள் பார்த்
தீர்களா?" என்று கேட்டார்

"இல்லை, ஐயா! தம்பளன் வீதிகளில்
நாங்கள் வந்து கொண்டிருந்தபோதே
தங்களைப் பார்த்து விட்டேன் குகைக்
கோயிலுக்குள் போக நேரமில்லை" என்
றான் ஆழ்வார்க்கடியான்.

ஆகா! அந்த குகைக் கோயில்
களிலே உள்ள சிற்பங்களையும் அவ
சியம் பார்க்க வேண்டும்! திருமலை!
தம் செந்தமிழ் நாட்டில் எவ்வளவோ
சிற்ப சித்திரங்கள் இருக்கின்றன
அவற்றைக் காட்டிலும் மகத்தான
அற்புதங்கள் இந்த இலங்கைத் தீவில்
இருக்கின்றன!" என்றார் இளவரசர்

'இளவரசே' இந்த நாட்டிலுள்ள
சிற்ப சித்திரங்கள் எங்கும் போய் விட
மாட்டா! எப்போது வேலுமானா
லும் பார்த்துக் கொள்ளலாம்
ஆளால தங்களைப் பார்ப்பது
அபபடியல்லவே? நல்ல சமயத்தில்
நாங்கள் வந்ததினால் அல்லவோ
பார்க்க முடிந்தது! எங்களுக்கு முன்
னாலேயே இங்கு வந்த
பார்த்திப்பந்திர பல்லவன் தங்களைத்
தேடி விட்டு இங்கே இல்லை என்று
திருமலைப் பேரடிக் கொண்டிருந்தான்
வழியில் அவனை நாங்கள் பார்த்
தோம்" என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்

"ஆம், என் தாமயனாரின் அருமை
நண்பர் வந்து தேடிவிட்டு போனதாகத்
தன்பதிகுடச் சொன்னார். அவர்
எதற்காக வந்திருப்பார் என்று உன்னால்
கூறித்துச் சொல்ல முடியுமா?"

"நிச்சயமாகவே சொல்ல முடியும.
தங்களைக் காஞ்சிக்கு அழைத்து
வருமபடியாக ஆதித்த கரிகாலர்
அவரை அனுப்பி
வைத்திருக்கிறார்"

“அடேடே” உனக்குத் தெரிந்திருக்கிறதே! இதோ உன் சிந்தனை இவ்வளவு பத்திரமாகக் கொண்டு வந்து ஒப்புவித்தானே. இந்த ஒளையில் என்ன எழுதியிருக்கிறதென்றும் உனக்குத் தெரியாம போவிருக்கிறது”

“தங்களை உடனே பழையாறாகத் வந்து சேரும்படி தங்கள் தமக்கையார் எழுதியிருக்கிறார்கள் இளவரசர்” அதனைத் தேன் அந்தரங்கமாக இந்த ஒளையை எழுதி நம் வானம் தவிரீடம் கொடுத்தபோது பக்கத் திவித்த கொடி வீட்டில் மறைந்திருந்து நான் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.”

இதமனைக்குப் பின்னாலிருந்த வந்தியத்தேவன் அவனுடைய முதுகில் அழுத்தமாகக் கின்னிளான்

அழுவார்க்கடியான தன் முதுகில் ஒங்கி அழைத்து, “இது பொல்லாத காதி. இரவு தோத்திலே கூட வளறு கடிக்கிறது” என்றான்

இளவரசர் சற்றுக் கோபத்துடன் “சேச்சே” இது என்ன வேலை” என அருளாத தமக்கையார் பேரிடையே நீ உன் இறமயமையக காட்டத் தொடங்கி விட்டாயா!” என்றார்

“அதை நான் பார்த்திருந்த படியினால்தான் இவனை இவ்வளவு பத்திரமாக இங்கே கொண்டு வந்து சேர்த்தேன் இளவரசர்” இவன் வழியிலேயே தம் சங்கடத்தில் மாட்டிக் கொள்ளாமல் காப்பாற்றிக் கொண்டு வருவதற்கு நான் பட்ட பாடல்கள் படித்த பகவானே அறிவார் அநுராதபுரத்தின் வழியாக வந்திருத்தால் இவன் நீச்சலாக இங்கு வந்து சேர்த்திருக்க மாட்டான் வழியில் யாநடனாவது சண்டை பிடித்துச் செத்திருப்பான் அதனாலே கூடத் வழியாக அழைத்து வந்தேன் அவசேயம் இவன் ஒரு மத மானையுடன் சண்டை பிடித்துப் பார்த்தான் என்னுடைய வகத்தடியால் அந்த மதயானையைச் சமஸ்தித்து இவனைத் தங்களிடம் பத்திரமாகக்

கொண்டு வந்தேன்” என்றான்

“ஒனோ” அப்படியானால் இவனைப் பத்திரமாகக் கொண்டு வந்து என்னிடம் சேர்ப்பதற்காகவே நீ இவனைக்கு வந்தாயா, என்ன?”

“இவ்வட, ஸ்யா” என பங்குத் திறும் தங்களுக்கு ஒரு செயது கொண்டு வந்திருக்கிறேன்”

“அது என்ன” சீக்கிரம் சொல்” என்றார் இளவரசர்

“முதன் மந்திரி அநிருத்தர் நாங்கள் இவ்வளவிலேயே இன்னும் சித்து காலம் இருப்பது உசிதம் என்று சொல்லி அனுப்பியிருக்கிறார்.”

இப்படி மூன்று முத்தவர்கள் மூன்று விதமாகச் செய்து அனுப்பினால் நான் எதைமென்று கேட்பது” என்றார் அருள்மொழி வர்மர்.

விச்சமயத்தில் வந்தியத்தேவன் குறுக்கிடத் “இளவரசர்” உன்னிக்க வேண்டிய தாங்கள் கூடக் வேண்டியது தங்கள் தமக்கையாரின் வார்த்தையைத் தான்” என்றான்

“ஏன் அவ்விதம் சொல்லுகிறீர்?”

ஒனெல்ல தங்கள் தமக்கையில் வார்த்தைக்கே மதிப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்று தங்கள் இந்தியம் தங்களுக்குச் சொல்கிறது அப்படித் தாங்கள் அவர் வார்த்தையைக் கேட்கா விட்டாலும் நான் கூடத் தீர வேண்டும் தங்களை அப்படியும் அழைத்துக் கொண்டு வரும் படியாக இளையபீரட்டி எனக்குப் பணித்திருக்கிறார்” என்றான் வந்தியத் தேவன்

இளவரசர் வந்தியத்தேவனை ஏற இறங்கப் பார்த்துவிட்டு, “இத்தனையு ஒரு வீரத் தோழன் கிடைக்க வேண்டுமே யென்று எத்தனையோ நானாக நான் நவர செய்து கொண்டிருந்தேன்” என்றார்

(தொடரும்)

சுதந்திரம் செல்வன்

முப்பத்திரெண்டாம் அத்தியாயம்

சுதந்திரம் செல்வன்

சு

தது முடிவதற்கும் சமய
வல் ஆவதற்கும் சரியா
யிருந்தது. கடடுக் கட
டாகத் தாமரை இலை
களாகக் கொண்டு
அவ்வீரர்களின் முன்
னால் போட்டார்கள் பிறகு பொய்
களும் கறியமுதும் கொண்டு வந்து பரி
மாறினார்கள்

வீரர்கள் சாப்பிடத் தொடங்கிய
பிறகு இளவரசர் அவர்களிடையே
பந்தி விசாரணை செய்து கொண்டு
வலம் வந்தார். அங்கங்கே நின்று அவ்
வீரர்களின் உடல் நலத்தைப் பற்றி
விசாரித்தார் அவர்களுடைய உணர்
வும் பெயளையும் விசாரித்தார். அப்படி
விசாரிக்கப்பட்டவர்கள் ஆனந்தக்

கடலில் ஆழந்தார்கள் பக்கத்திலிருந்
தவர்கள் அவர்களிடையே அதிர்ஷ்டத்
தைப் பாராட்டி வரார்கள்

ஏற்கெனவே சோழ நா. டு வீரர்
களுக்கெல்லாம் இளங்கோவின் பாரி
யிக்க அபிமானம் இருந்தது சம்பந்தம்
அங்க அபிமானம் பளபளங்கு பெருகி
யிருந்தது தாமதாட்டிலிருந்து தங்களுக்கு
வேண்டிய உணவுப் பொருள்களான
தருவிப்பதற்கு இளவரசர் பெரும் பிர
யத்தனம் செய்துனது அவர்கள் அறித்
திருந்தார்கள்.

அத்துடன்
சாதாரணப்
போர் வீரர்
களுடனே
இளவரசர்

சுதந்திரம் செல்வன்

அமர் கஸ்க்

சமீபத்தில் கலந்து பழி கேட்க, விசாரித்து அவர்களுக்கு உறச்சுகந்தை அளித்து வந்தார். இந்த குணாதிசயம் இளவரசனின் அவதாரங்கள் தங்கள் கண்களுக்குக் கண்ணாடிக் கண்ணாடிச் சேய் திருந்தது.

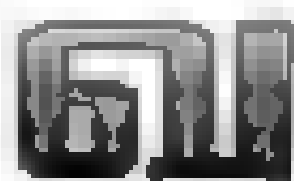
ஆகையால், வீரர்கள் அவசரமாக இளவரசனை திருத்த ரயணங்கள் துணிச்சலாக வலித்துக் கொண்டு அவரை ஏதேனும் கேள்வி கேட்பார்கள். முக்கியமாக அவர்களில் பலரும் கேட்ட கேள்வி புத்தைய நுகர்தின் மீது படைபெடுப்பு எப்போது? என்பதுதான். இந்த கேள்விக்கு விடையாக இளவரசர் புத்தைய நுகரின் மீது படை எடுத்து என்ன பயன்? மகிந்தனை தோன்றாதது கவலவா? போய் நுகரிறான்! என்று சிலநேரம் சொன்னார். "செ. ஏதும் பொறுக்கி நுகர மாறு காலம் போகட்டும்" என்று வேறு சிலரிடம் சொன்னார். அதன்மீது சொல்லி இருப்பது சில வீரர்கள் தங்கள் அநித்யனை வெளியிடிக் கொண்டார்கள். வேறு சிலர், "தாங்கள் மாதமொரு முறையாவது இவ்விதம் வந்து எங்களைப் பார்த்து விட்டுப் போனால் பொறுமையாகி நுகரீராம" என்றார்கள்.

பந்தி விசாரணை முடிந்ததும் இளவரசர் சற்று ஒதுக்குப்புகழாக அவருக்கென அமைத்திருந்த படை வீட்டுக்குச் சென்றார். வந்தியத்தேவனையும் ஆழவார்க்கடியாளையும் அவர் கமழ்வு அழைத்துக் கொண்டு போனார்.

"இந்த வீரர்களின் உறச்சுகந்தைப் பார்த்தீர்கள். அவ்வளவு! தஞ்சை வளிகுறு மட்டுமே தடுத்த ஒத்தையழப்புகண்ட திருந்தால் இதற்கு இந்த இலங்கைக் கிவு முழுவதும் நம் வசமாகிய நுகராம். அருமைவான் சந்தாபபம் விண்ணியப் போய விட்டது. இங்கே மழைக்காலத்தில் வந்தால் நுகர நடிக்கிறது. இன்னும் மூன்று நாலு மாதம் கும வீரர்கள் கமலா இருக்க வேண்டியதுதான்" என்று சொன்னார்.

இதைக் கேட்ட இருமலை, 'இவ்வாசை' தரங்கள் இதைப் பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. விலப்பாலி நுகர்த்து அங்கேயோ சோழ சாமராஜ்யத்துக்கே போய்விட்டால் சோழ நுகர்த்து விஜயநகரம் சோழர் வதாரித்த ராஜ்யம், பராந்தகாழ்வம் கந்தர் சோழாஜயம் அவையப் பெருகிய மகாராஜ்யம், உன் அபாயங்களினால் இன்னாபிஷணமாகி விடுமே! என்று நுகர்த்து' என்றார் ஆழவார்க்கடியான்.

ஆம் ஆம் நீங்கள் இருவரும் முக்கியமான செய்கு கொண்டு வந்திருக்கீர்கள். நான் என்னுடைய அங்கை கண்ணையை வெளியிடிக் கொண்டு நுகரேன். நுகர்த்து கொண்டு நீங்கள் சொல்ல வேண்டியதையெல்லாம் விஜயநகரம் சொல்லுவதன் முதலில் இவர் ஆரம்பிக்கட்டும்" என்று இளவரசர் வந்தியத்தேவனைச் சுட்டிக் காட்டினார்.

வந்தியத்தேவன் உடனே தன் கண்தையத் தொடங்கினான். காஞ்சியிலிருந்து தான் புறப்பட்டது முதல் கண்டளம், கேட்டளம் வவலாவற்றையம் கூற்றளம் வவ ஆபாயங்களிலிருந்து தப்புவதற்குத் தான் புரிந்த சாகஸச் செயல்களாக நுகர்த்து அதிகமாக விவதரிக்க விருமபாதவன் போல் சுட்டிக் கொண்டு அதே சமயத்தில் தன் பிரதாபங்களை வெளியிட்டான் கடைசியில். தாயா தங்கள் அருமைத் தந்தையானார் என்றால் கவந்த உபயது போல கவந்திருக்கிறார்கள். தெருகிய பறதுகளும் போருந்தர் அதிகாரிகளும் சிவராசர் கமலா சோழர் பயங்கரமான சதி செய்கிறார்கள். இதனாலெல்லாம் தங்கள் சகோதரி இளையபிராட்டி பெருங்கவலையில் ஆழநுக நுகர்த்தார். ஆகையால் தங்கள் உடனே புறப்பட்டு என்னுடன் பழையாறைக்கு வர வேண்டும். ஒதுகண்டம் திடங்கைக் கூடாது" என்று முடித்தான்.

பிறகு ஆழவார்க்கடியான் தனது வரலாற்றைக் கூறினான். வந்தியத்

தேவன் கநியவற்றையெல்லாம் அவனும் ஆமோந்ததான் அதனுடன் துபபுரம்பலம் பள்ளிப் படைத்துள்ள தள்ளியின் தடந்த கொள்காரர்களின் சந்நியப உதிரியும் கநினான் சோழ நாட்டுத் தளவளம் இவ்வளவு அபாபகார மாய நபபதால் தரசமயம் இளவரசர் அபத வராமலிருப்பதே நகரது என்று முதன் மத்திரி அநிருத்தா சோகலி அனுபர்ப் செயதுளைய மறுபடியும் வற புறுத்திக் கநினான்

"தாங்கள் சோழ நாட்டுக்குத் தற் சமயம் வராமலிருப்பது மட்டுமல்ல இவ்வுகயம் படை கொடுப்பை மேலும் விஸ்தரித்துக் கொண்டு போக வேண்டாம் என்று முதன்மத்திரி கேட்டுக் கொள்கிறார். படைகளைப்பெல்லாம் திரட்டி வட இவந்நகரில் சேர்த்து வைக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறார் சகிகாரர்கள் சேகரித்தல் வெளிப்பட்டு வந்து தங்கள் உணமைச் சொருபதனைக் காட்டுவார்கள் அச் சமயம் இப்போது இவ்வளவுள்ள படை மிக்க உபயோகமாயிருக்கும்

என்று முதன் மத்திரி அபிப்பிராயப் படுகிறார் பாண்டிய நாட்டிலு் தற் சமயம் உள்ள கைக்கோளம் படை வளம் உடைய மேலாளர் படை அளவும் இளவரசருக்காக உடைய படைகள் அவ்வளவு அபிபாயம் சமயமாக் காத்திருக்கின்றன இவ்வுகயம் கங்குலுக்குத் தெரிவிக்கும்படி முதன் மத்திரி எனக்குக் கட்டளையிட்டார்" என றான் ஆழ்வார்க்கடியான்

இருமலை! உன் திருநாதர் என்ன நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்? பட்டினி புரத்த சாண்டிலி வரை போக இவ்வு அளவில் சாண்டிலிவர் என்று தன்னை எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறாரா? என உற்றார் உறவினரோடு நீரன் கண்ணு போட வேண்டும் எங்கிறாரா?" என்று இளவரசர் ஆத்திரமாய்க் கேட்டார்

"இவ்வலை, ஐயா! அநிருத்தர் அவ் விதம் சொல்லவில்லை. ஆனால் சைகர வாதகிக்கு விசோதனாகச் சை சைகர வாகமன் நாடாழ்வரது சைகர துபபகம் செயல் முயற்சி தொடங்கியிருப் பலாகள - சமயம் பார்த்து தகையக்க

மீளவந்தாள் எனக்கொரு அகலகத உதவி புர
வது தங்கன் கடனம் அல்லவா?" என
றான் திருமலை

"அதற்கு தான் எப்படி அதிகாரியா
இன்' சதி நடப்பது உண்மையானாக
அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க
வேண்டியது சக்கரவர்த்தியல்லவா"
என தந்தையின் 'கட்டளை' இவத்
நாள் எப்படி இறந்த காரியத்தில்
விவரமாக உத்தர என்னா இவ்வா
று

வந்தவர்க்கெவன் திரைந்து தறுக
நி. 10. இவ்வாறு உயர்வு கருவத் தி
போது கலாநிதமாய்லவை. பழுவேட
டனரவர்கள் அனாரச் சிவா வைத
யிருப்பது போல வைத்திருக்கிறார்கள்
யாரும நெருங்க முடியாதபடி அரண்
மையை உயர்வை அமைத்திருக்கிறார்கள்
உயர்வு தளபதியாக இருந்திருக்கிற
வருவனவையென்று கிரகம் வைத்துக்
கொண்டிருக்கிறது இதை வெள்ளையில
செய்யுமா தங்கன் பித்திரி உதவிகள்
பொறுப்பல்லவா? உடனே பழை
யாளருக்கு வர வேண்டியது தங்கன்
கடனம் அல்லவா?" என்றான்

"இவ்வரசர் பழையாளுக்கும் வர
வேண்டிய அளவியம் ஏன்? அதுதான்
எனக்குத் தெரியவில்லை" என்றான்
ஆழ்வார்க்கடியான்

இவ்வாறு சொல்லு சகலவர்களை அந்த
திருந்துவிட்டு, "மண்ணரசை மிகப்
பெரியவாக்கு இரண்டாவது பீடில்
சமன் அமைக்கவேண்டும் என்ற
சென்னை பவங்கரமான் பாவங்கள் நடந்
தருக்கலையா இன்று சிவகாம கோ
டைக்குப் போலிருந்தேனல்லவா? அந்
துக் கோட்டையின் வரலாறு உய்
கருக்குத் தெரியுமா?" என்றார்

"நான் கேட்டதிலை" என்றான்
வந்தவர்க்கெவன்

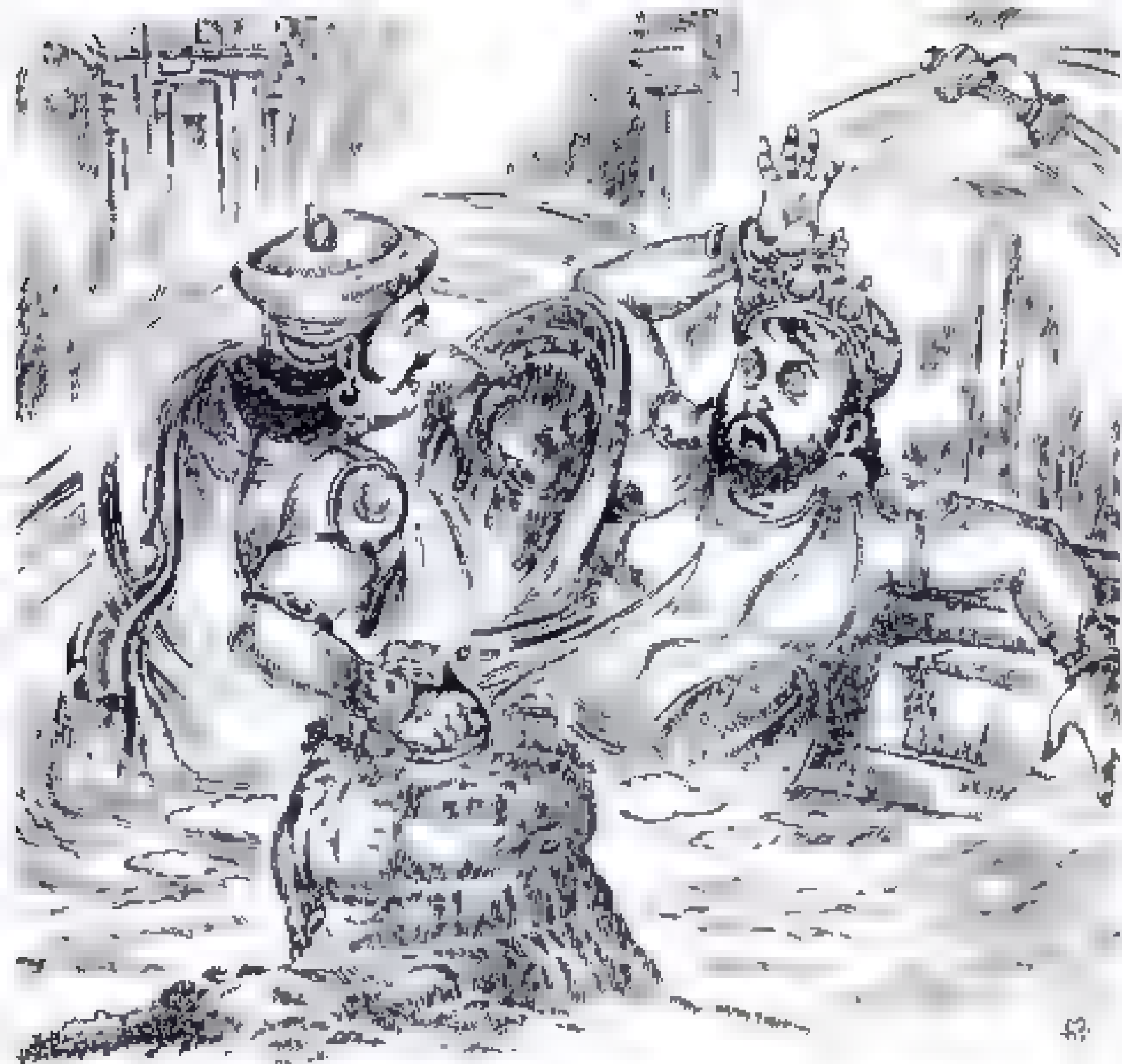
"கொல்லிதான், கேளுங்கள்! கமரா
னத்துறு வந்தவர்களுக்கு நான் இதை
தெரிவதாகச் சொல்கிறேன் தான் சொன்ன
அரசன் ஆண்டு வருதான் அவனுக்கு
இவ்வாறு உயர்வுகள் இரண்டாவது ஏன்
வன் பெரிய தாசிலாண் இன்னொருவன்
மக்களின் தாழ்ச்சையின் சேவை தியா

யாழ்ப்பாணம் சேர்ந்து சதிமேல் சாணை
செய்தார்கள் கமரமான் தன் சேவையை
உயர்வுகள் சிவகாம அமைத்து வந்த
சிங்காதனம் ஏறினான் மகல்லன் கடல்
கடத்து தமிழ்தாட்டுகிற ஒடிப்
பொன்ன சில நாளைக்குப் பிறகு தாது
சேனனின் சிவகாமை கதிரிச கவர்
வடிவி அமைத்து அமைத்து கொண்டு
விட்டார்கள் இதைக் கொண்டு பாவத்
வந்த சேவையாக உயர்வுகள் தன் சேவை
தான் மகல்லன் திருவி வந்து பதிக்குப்
பதிவா உயர்வுகள் உயர்வு சிவகாம
யின் து அந்தரகத் திரு மகல்லன்
தான் உயர்வுகள் இதை மகல்லன்
தான் உயர்வுகள் இதை உயர்வுகள்
கோட்டை கடற்கு கொண்டு வந்தது
வந்தான் சேவையாக உயர்வுகள் தன்
பவகவர்கள் அதன் பெரிய ஏற்க கோட்
டைவையப் பிடிப்பது இவ்வாத காரியம்
என்று தன்வந்திய இவ்வாறு பதி
யின் வந்தான் ஏன் து உயர்வுகள்
தான் கடைசியில் ஒருதான் மகல்லன்
தன் உதவிக்குப் பாவையாராவின்
சைவங்களுக்கும் அமைத்துக் கொண்டு
வந்து சேர்ந்தான் சிவகாம கோட்
டைவைய அமைக்கவேண்டும்
காரியவையப் பதிப் பதவித்து விட்டது
அந்தவன் வந்தான் கோட்டை மீள் ஏன்
கருவன் அமைத்து வந்திருக்கிற
வந்தான் இவ்வாறு இவ்வாறு அமை
பெரியபட்ட பாதகன் - தந்தையாக்
கொண்டு பாவ - கடற்கு கோட்டையில்
யின் அமைக்கவேண்டும் சிவகாம
திருக்கின்றான். இன்று சிவ பாத
தாசிலாண், என் பெரிய தாசிலாண் பாத
தென் அமைக்க அந்தச் சித்திரங்களின்
அமைக்க வேண்டியது சொல்லது பாத
தாறு வந்தவர்களுக்கு ஏன்? ஏன்
வன் அமைக்க வேண்டிய சித்திர
வரண்ம மகாமல் புத்தம் புதிய சித்
திரங்கள் போல இருக்கின்றன

"ஐயா! தான் ஒரு கேள்வி கேட
கலாம்" என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்

"தவக்கம் ஏன் தாராளமாகக் கேட
கலாம்"

"சிவகாம கோட்டை இன்னமும்
பவகவர் படைகளின் வசத்திலேதானே
இருக்கிறது" என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்

[illegible][illegible]

1. 在 1990 年 1 月 1 日以前， α 和 β 的取值范围是：
 $\alpha \in [0, 1]$ ， $\beta \in [0, 1]$ 。

$\beta_1 = 1$ であるから $\beta_2 = 1 - \beta_1 = 0$ である。よって $\beta_1 = 1$ である。

[illegible]

2. $\frac{1}{2} \times 11 = 5.5$ $5.5 \times 4 = 22$ $22 \times 4 = 88$ $88 \times 4 = 352$ $352 \times 4 = 1408$

மனையில் வந்து இறங்கினவுடனே, எனக்குச் செய்தி கிடைத்தது அவரை இன்று பார்க்க வீரமபலில்லை ஏனெனில்..."

"ஏனெனில்"

"மாநோட்டத்துக்கு முதன் மந்திரி வந்திருக்கிறார் என்பதுமே எனக்குத் தெரியாது அவர் மீது நேர் செவதி வரும் என்று எதிர்பார்த்தேன் இரண்டு மூத்தவர்களிடமிருந்து செய்தி வந்தால் முதலில் கிடைக்கிற செய்தியின்படி தான் நான் நடந்தாக வேண்டும்"

வத்தியத்தேவன் "ஆகா! அப்படிச் சொல்லுங்கள் என கட்டிதரவே ஜெயித்தது" என்று குதூகலித்தான்

"அரசே! இவள் தங்களைத் தந்தாத இளவல் ஏமாற்றி விட்டான்..."

"அவன் ஏமாற்றவில்லை நானாகவே ஏமாந்தேன் உன்னை அழைத்து வந்ததற்கு வைத்திருந்த வீணை இவன் குதிரை மேலே ஏற்று தள்ளிவிட்டு ஆக குதிரை மீது தான் ஏறிக்கொண்டு வந்ததை நான் கவனித்து விட்டேன் இவற்றை ஒரு பாடம் கற்கிக்க விரும்பினேன்..."

"நல்ல பாடம் கற்பித்தீர்கள்! ஒவ்வொரு பாடமும் ஒரு மணங்கு திறை விடுக்கும் இது சொல்லுதலும் என முதலாம் மாடும் வலிக்கின்றன ஒவ்வொன்றும் வந்த தாதனை இப்படித்தான் நடத்துவது போன்றவ போகட்டும், தாங்கள் மூன்று பள்ளியை பழையாறைக்கு வருவதாய் தந்தால்.

"எனக்கு ஒரு பழைய பாடலுராகம் வருகிறது! திருமலை! என முன் வேளார்களின் பெருங்கிள்ளி வளவன் என்று ஒரு மன்னர் இருந்தார் அவரிடம் ஒரு அநிசயமான பாணை இருந்தது அதன் ஒரு கால காஞ்சியில் இருக்கும்

இவ்வொரு காலிலால் தஞ்சைவ மிதகதம் உறறொரு கால இத்த சழ நாடடை மிதிக்கும். தாலாவது கால உறறழர்வ கவனி நிலைத்திருக்கும்

"கச்சி ஒரு கால மிதியா,

ஒரு காலாவ

தத்துதீர்த தனதருவச தான்

மிதியாப் - பிறதையும்

மூம் ஒரு கால மிதியா வருமே நம்

கோழியர் கோக் கிள்ளி கணிது!"

என்று அறபுமான் கற்பனைவுடன் ஒரு புலவர் பாடியிருக்கிறார் இந்த இவ்வளவிலே பந்தை பந்தையாக ஆயிரம் ஆயிரம் பாளையன் இருக்கின்றன இதை எவன் பவன் புலவருடைய கற்பனை பாளையன் போல் ஒரு பாளையன் இருந்தால் தானும் ஒரே சமயத்தில் காஞ்சியிலும், பழையாறையிலும் மதுளையிலும் இல்லக்கிழம இருக்கலாம் அவ்வாறு"

புலவரின் பாளையன் பற்றிக் கேட்டதும் வத்தியத்தேவனும் ஆழவார்க்கடி பாணம் விழுந்து விழுந்து மிரித்தார்கள்

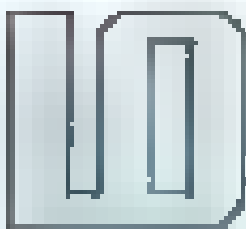
"அப்படிப்பட்ட பாளையன் இவ்வளவே! தாங்கள் என்ன செயல்படப்படுத்தினீர்கள்" என்று திருமலை கேட்டான்

"சத்தேகம் என்ன! பழையாறைக்கு வருவதென்றுதான் முடிவாகி விட்டதே" என்றான் வத்தியத்தேவன்

"உங்கள் சண்டையைக் கொஞ்சம் நிறுத்தி எல்லாங்களை நான் அநுராத புரம் பேரவேரம். அவர்கே பார்த்துப் பல்லவன் நான் எப்படியும் சந்திக்க வேண்டும். அவர் சொல்வனதும் கேட்டு விடுதல் என முடிவு செய்து வேண்டும்" என்றார் இவ்வரசர்

முப்பத்து மூன்றாம் அதியாயம்

சிலை சொன்ன செய்தி

மறுதான் காலையில் சூரியன் உதயமாவதற்குள் அருள் மொழி வர்மர், ஆழவார்க்கடிவான், வத்தியத்தேவன்

ஆகிய மூவரும் அநுராதபுரத்துக்குப் புறப்பட்டார்கள் சிறிது நேரம் கட்டுப் பாதையில் வந்த பிறகு இராஜபாட னடைய அடைந்தார்கள் வேறு

வீரர்கள் உடனடியும் இவ்வரசை தம
முடன மெய்க்காவலுக்கு அழைத்து
வரத்து வந்தியத்தேவனுக்கு வியப்பை
அளித்தது காலை நேரத்தில இருபுறமும்
மரங்களடாத்த அந்த இராஜபாடலை
விட பிரயாணம் செயல்க்க ஓர் ஆனந்த
அனுபவம் பழையாற அரசின்ங்
குமரி தன்னிடம் ஒப்பவித்திருந்த
வேலைகளைச் செய்து முடித்து விட
டோம் என்ற பெருமிக உணர்ச்சி
அவன் உள்ளத்தில் பொங்கிக் கொண்ட
டிருந்தது. அது மட்டுமா? பல வருஷங்
களாக அவன் இருதயத்தில பொங்கிக்
கொண்டிருந்த ஆனந்தமும் நிறைவேறி
விட்டது சோழவள நாட்டில செல்லப்
பின்னையப பார்த்தாவி விட்டது. தாடு
நகரமெல்லாம் மக்கள் எத்த வீர இளை
யூரின் வீரப் பிரதாபங்களையும் அனா
திசயங்களையும் பாடிப் புகழ்த்து
கொண்டிருந்தார்கள். - அந்த அரச
சினவருமாரைச் சந்தித்தாவி விட்டது
அந்தச் சந்திப்புதான் எவ்வளவு, அதிசய
மான சந்திப்பு? - அருள்மொழி வாமர்
ஒரு விசித்திரமான மனிதர் என்று தான்
கேள்விப்பட்டிருந்தது உண்மையான
தமென்று அதிமரையத் திருபித்த தன்
னைத் தாக்கித் திருமுக்காட்சி செய்து
விட்டாரே? அவர் கேள்விகளுத்
தலைமை வகித்துச் செல்லுமிடங்
களெல்லாம் வெற்றி மேல் வெற்றி
யாக இருந்து வருவதன் இரகசியமும்
இதுதான் போலும்! படைவாகன எஞ்
பாராத சமயத்தில எதிர்பாராத இடத்
தில தாக்குவதே இவருடைய போர்
முறை போலும். ஆனால் இவரது
இடைவிடா வெற்றியின் இரகசியம் இது
மட்டுந்தானா? கேள்வி வீரர்களுடன்
எவ்வளவு பலவமாக இவர் பழகுகிறார்
எப்படி அவர்களைத் தம் அன்புக்கு
வசப்படுத்தி வைத்திருக்கிறார்?

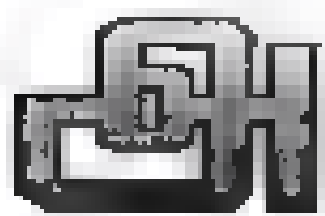
போர் வீரர்களை மட்டுந்தானா?
தாம் வெற்றி கொண்ட நாட்டின் மக
களையும் எப்படி வசீகரப்படுத்தி வைத்
திருக்கிறார்? சமீபத்தில மரபெரும்
போர் நடத்த நாடு என்று இதைச்
சொல்ல முடியுமா? காலங்களில் மக்கள்
எவ்வளவு உல்லாசமாக நடந்து கொண்ட

டிருக்கிறார்கள்? இது பலகாலங்கூட
முள்ள இராமங்கள்! ஜனங்கள்! பப்படி
திரப்பயமாகவும் கவளையிறியும் தத்
தம் காரியங்களைக் கவனித்துக் கொண்ட
டிருக்கிறார்கள்! மக்களின் புகல்கள் எ
பீதியின் அந்தர்தேய துலாதற்குள் சீச
ளமே! சிறிதும் காணப்பட வில்லை! உ
கலகலவென்று பெண்களும் குழந்தை
களும் சிரிக்கும் சந்திமுகூட அடிக்கடி
காதில விழுகிறதே! இது என்ன விநயத்
இவர் எத்தனைய விந்தையான மனி
தர்! - 'வெற்றி கொண்ட நாட்டு மக்கள்
டமித்து உளவுட பொருளைக் கைப்
பற்றக் கூடாது என்று இவ்வரசர் பிடி
வாதம் பிடித்துச் சொழ் கூட்டிவிருந்து
வைவத்துக்கு உளவுப் பொருள் வர
வேண்டுமென்று வற்புறுத்தியதும்
அதன் காரணமாகப் பழிபெட்டரை
யாகாங்குத் ஏற்பட்ட! கோபமும் அவர்
கள் கத்தர சோழரிடம் புகார் கூறுவ
தும் - இவையெல்லாம் வந்தியத்தேவ
னுக்கு நினைவு வந்தன. அன்றியும்
ஆதித்த கரிகாலர் வகையாகும் கொடா
மரன் போர் முறையைபும் அருள்
மொழி வாமரின் தயாளம் பொருந்திய
தர்ம புத்தமுறையையும் அவன் தன்
மனதாரவளியை ஒப்பிட்டே! பார்த்துக்
கொண்டான் சில நாளைக்கு முன்பு
வரைவில் தன்னுடைய விஜயமானரா
வீரத்த ஆதத்த கரிகாலரைப் பற்றி
எவ்விதத்திலும் அன்றமாக எண்ணுவது
அவனுக்குச் சித்தக்கயிலை. ஆயினும்
அந்த அநுராகபுத்து இராஜபாடலை
யில் இவ்வுறமும் வகித்த காரம் ஜனங்
களின் மலர்ந்த முகங்களைப் பார்க்கும்
போக்கெல்லாம் அவன் மெய்க்கண்ட வ
ஒப்பிட்டிப் பார்க்காமல் இருக்க முடிய
வில்லை அமரமமா? ஆதித்த கரிகாலர்
சத்தம் செய்து கீழ்க்கயிலையில் இரு
தனைய கால கிளைகள் காண முடியாது
எங்கெங்கும் ஒரே ஓலகூரல் அல்லவா
கேட்டுக் கொண்டிருக்கும்?

இத்தனைய அபூர்வ குணாதிசயம்
மடைத்த இவ்வரசர் என்னவென்றோ
விஷயங்களைப் பற்றப் போக வேண்டிய
எவ்வளவோ காரியங்களைப் பற்றிக்
கேட்க வேண்டிய என்று வந்தியத் தேவ

தூண்டி உன்னை துடிதுடித்தது. ஆனால் புள்ளிகளின் பேரின் ஆரோகணித்து லிஸர் கள்கள் சென்று கொண்டிருக்கும் சமயம் நான் பேசுவதற்கு இடம் எங்கே? - ஆம், பேசுவதற்கு ஏதே ஒரு சந்தர்ப்பம் மட்டும் அவற்றுக்கள் சிவா ததது.

நூராகுடி கங்குலத்திட்டுட்டது. உ.ப.பே.யுக்கேண்டி நந்தபேயுக்களால் ஓரத்தில் பேசிய.

தொரு புத்த பகவானின் சினை நிற்பதை

வந்தியத்தேவன் கண்டான் இம்மாதிரி சினைகள் இவ்விடத்தில் பற்பல இடங்களிலும் இருந்த படியால் அந்தப் பற்றி வந்தியத்தேவன் அதிக கவனம் செலுத்தவில்லை. ஆனால் பெர்னாஸியன் செல்வர் அச்சினைவின் அருகிலுள்ள குதிரையாத் திடீரென்று நிழ்த்துப் பிடித்து நிறுத்தியதும் இவனும் நிற்க வேண்டியதாயிற்று. சற்று முன்னாலேயே பேராய்க் கொண்டிருந்த ஆழ்வார்க்கடியானும் குதியாளைய நிறுத்தி இவர்களை பக்கம் திரும்பினான்.

பொன்னியின் செல்வர் சுற்று நேரம் அந்த புத்த பகவாந்நுடைய கமபீரமான சினைகளாக கவனமாக சுற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருத்தார்.

"அட்டர்! என்ன அற்புதக் கலை!" என்றார்.

"எனக்கு ஓர் அற்புதமும் தெரிய வில்லை. இந்த நாட்டில் எங்கே பார்த்தாலும் இத்தகைய பிரம்மாண்டமான புத்தா சினைகளை எவத்தி நகரிலுள்ள எதற்காகவோ தெரியவில்லை!" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

இளவரசர் வந்தியத்தேவனைப் பார்த்துப் புன்னகை செய்தார். "மனத்தில் உள்ளதை உன்னபடி பேசியிருர். அதில் எனக்கு உபதேசம்!" என்றார்.

'இளவரசே! வலவனாரயர் இளவரசுத்தத்தான் உன்னைப் பேசுவதென்கிற வழக்கத்தைக் கைக்கொண்டிருக்கிறார்!" என்றான் திருமலை.

வலவனவரே! வலவாழ சகலாக தோஷந்தான்! வீர நாடாடாண்டபுரத்தில் உன்னைப் பார்த்துப் முதல் என் நாவிலிருப்பவா சகல தாண்டவமாடி வந்தது இளவரசனாரைப் பார்த்ததிலிருந்து உன்னைப் பேசும் வழக்கம் வந்து விட்டது!" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

அவர்களுடைய சொற்போள் இளவரசர் கவனிக்கவில்லை. சினைவின் தோற்றத்தில் ஆழ்ந்திருத்தார்.

"உலகத்துலேயே சிற்பக் கலையின் அற்புதம் பூரணமாக விளங்கும் வடிவங்கள் இன்னதொன்று ஒன்று உடராஜர் இளவென்று புத்தர்!" என்றார்.

ஆனால் நடராஜ வடிவங்களை இராமாதிரி பிரம்மாண்ட வடிவங்களாகத் தம் நாட்டில் செயல்திறையே!"

இவ்வகையில் முற்காலத்தில் இருந்த மன்னர்களில் சிலர் மகா புரஷர்கள் அவர்கள் ஆண்ட ராஜ்யம் சித்யது ஆனால் அவர்களுடைய இருதயம் பெரிந்து அவர்களுடைய புகழ் மிகப் பெரிவது. புத்த பகவானிடம் அவர்களுடைய புகழையும் இப்படிப் பெரிவ வடிவங்களை அமைத்துக் காட்டினார்.

கள் புத்த சமயத்தில் அவர்களுடைய புகழையும் பெரிய பெரிய வந்தியங்கள் அமைத்துக் காட்டினார்கள். இந்த நாட்டில் உள்ள புத்தர் சினைகளையும் விநாயகங்களையும் வந்தியங்களையும் பார்த்துவிட்டுத் தம் சொந்த நாட்டிலுள்ள சினைஞ்சிறு சினை சோவிகளை நினைத்தால் எனக்கு அவ்வாறானவர்களுடைய வந்தியம் பொன்னியின் செல்வர்.

இவ்விதம் சொல்லிவிட்டுக் குதினாய்விட்டு இறங்கி இளவரசர் புத்தா சினைவன்னைச் சென்றார் சினைவின் பதம் பாதங்களையும் அந்தப் பாதங்களை அலங்கரித்த தாமரை மொட்டங்களையும் சிறிது நேரம் கவனமாகப் பார்த்தார் பின்னர் புத்தர் சினைவின் பாதங்களைத் தொட்டுக் குதிப்பட்டு விட்டுத் திருப்பி வந்து பழையபடி குதினாயின் மீது ஏறினார்.

குதினர்கள் சுற்று மெதுவாகவே சென்றன. 'ஏதேது இளவரசர் புத்த மகனாகத் தோன்று விடுவார் கீபாலி நகரத்தே' என்று வந்தியத்தேவன் திருமலையிடம் சொன்னது இளவரசர் காலை விழுந்தது.

அவர்கள் இருவரையும் பொன்னியின் செல்வா பார்த்து "புத்த பகவானிடம் என்னுடைய பக்தி காரணார்த்தமானது அந்தப் புத்தர் சினைவின் பதம்பாதங்கள் எனக்கு ஒரு முகவியமான செய்தியை அறிவித்தன!" என்றார்.

"ஆகா! எங்கள் காதல் ஒன்றும் விதவிலையே!"

"மென் பானையில் அச்செய்தி எனக்குக் கிடைத்தது.

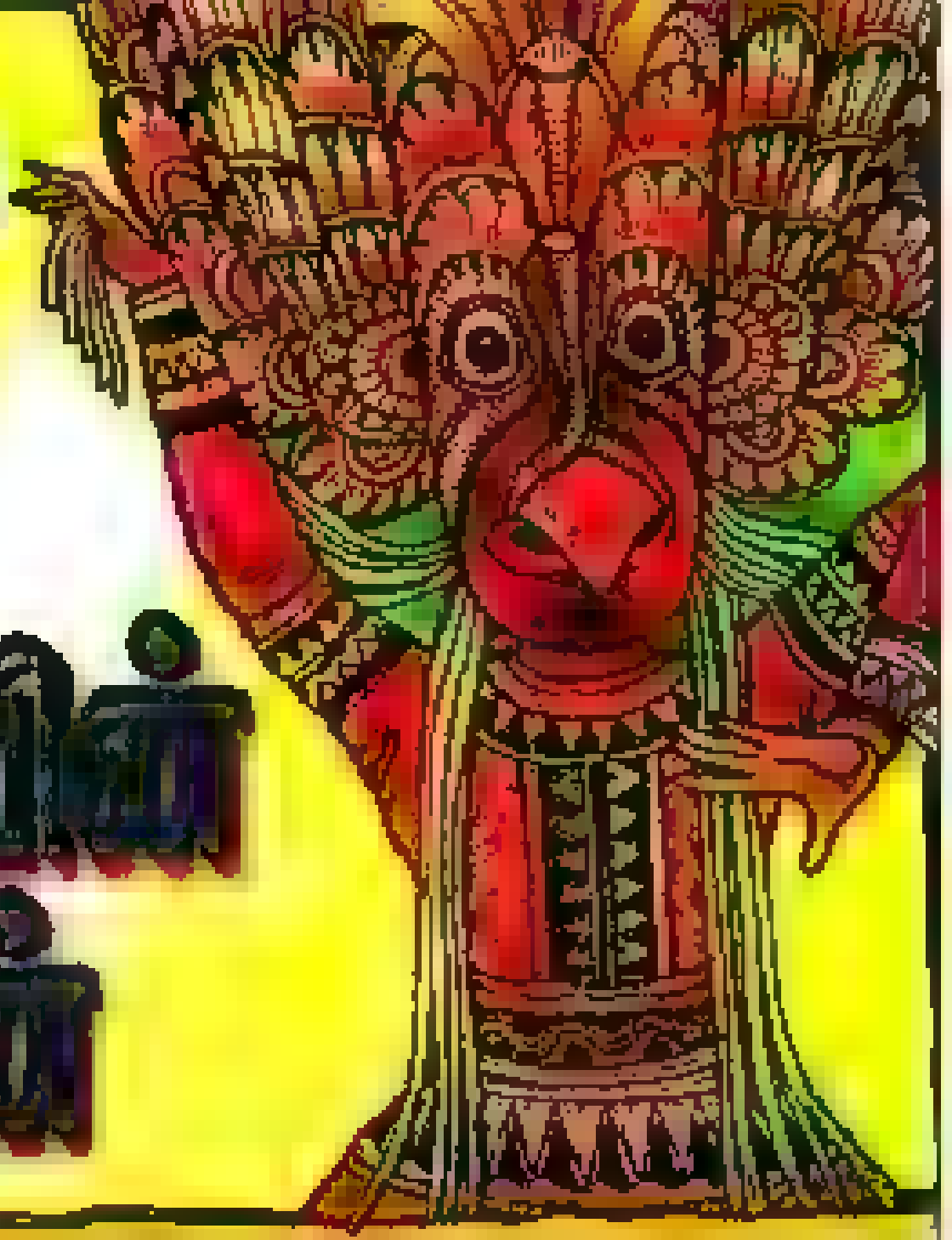
"அது என்ன செய்கிற வகளுக்கருத் தோபளமா?"

"இளநாவு பன்னினைத் தாழினகக்கு அதுபாதத்தில் சிமமதாரைத் தடாததுக்கு அருகில் நான் வர வேண்டுமென்று பகவாந்நுடைய பாதமலர்கள் எனக்கு அறிவித்தன!" என்றார் பொன்னியின் செல்வர்.

(தொடரும)

அமரர் கவிதை

வான்வழி செல்வன்

முப்பத்து நான்காம் அத்தியாயம்

அநுராதபுரம்

கு

ரியன் அஸ்தமன
மரகதம் சமயத்திலு
அவர்கள் அநுராத
புரத்தை அது
கிளர்ச்சிகள் இவன்
கைத் தீவின் தொன்
மையிலே அத்தனை

தகரத்தகர் சுற்றுத் தாரதிலிருந்து
பார்த்ததேபாதே வந்தியத்தேவன்
அதிகமாக கடலில் மூழ்கி பெரும் சக்
இளை இழந்தான் அநுராத
புரத்தைப் பற்றி அவன்
பலர் சொல்லக் கேளிலி
பட்டதுண்டு. அந்நகரைப்
பற்றி அவர்கள் செய்த
வர்களை கைகளிலிருந்து
அதன் தோற்றம் இப்படி
இருக்குமென்று அவன் கற்
பனை செய்து பார்த்ததும
உண்டு ஆனால் அவ

துவடைய கருபகன்களையெல்லாம்
அந்த நான்காம் அத்தியாயம்
அவர்கள் இவன் கைகளில்
தள்ளிப் பெரியது பெரிய திருப்புகழ்
தீயிடு கொண்டு போனது அந்த
இத்திலே அநுராத வளங்களைத் தீயிடு
கிறது என்று சொல்லு கைகளில்
முடி யவர்களை நீர் மூலம் கைக்கு
உள்ளே எத்தனை கைகளில் தீயிடு
கனம் அவர் அவர்கள் கைகளில்

தீயிடுகின்ற கைகளில் தீயிடு
கைகளில் தீயிடுகின்ற கைகளில்
தீயிடுகின்ற கைகளில் தீயிடு
கைகளில் தீயிடுகின்ற கைகளில்
தீயிடுகின்ற கைகளில் தீயிடு
கைகளில் தீயிடுகின்ற கைகளில்
தீயிடுகின்ற கைகளில் தீயிடு
கைகளில் தீயிடுகின்ற கைகளில்

கவி கவிதைகள்

கௌரவரம் இந்த மாநகரத்தின் முன்னே எம்மாத்திரம்? அசோக சக்கர வர்த்தியின் காவத்தில் பாடலிபுத்திரமும் விக்ரமாதித்தனின் ஆட்சியில் உஜ்ஜயினி நகரமும் கரிகால் வளவன் காவத்தில் காவேரிப் படமணமும் ஒருகால் இந்த நகரத்தைப் போல் இருந்திருக்கலாம் தற்காலத்தில் உள்ள வேறு எந்தப் பட்டணத்தையும் இதற்கு இணை சொல்ல முடியாது !

மதில கவரும் அதன் பிரதான வாகனம் நெருங்க, நெருங்க, நகரை நோக்கிச் செல்வோரின் கூட்டம் அதிகமாகி வந்தது. தமிழர்களும் சிங்களவர்களும் பிகர்-க்களும் இவ்வறத்தாரும் ஆள்களும் பெண்களும் சிறுவர் சிறுமிகளும் பெருங்கூட்டமாகச் சென்றார்கள். எல்லாரும் தேர்த் திருவிழாவுக்குச் செவ்விறவர்களைப் போல, குதிரைமரகச் சென்றார்கள் அவர்களில் ஒரு சிலர் தமது பிரயாணிகள் மூலமாயும் கவனிக்கவும் கடிக் காட்டவும் தொடங்கினார்கள் இதைக் கண்டதும் பொன்னியின் செல்வர் மற்ற இருவருக்கும் சமிகளாகு செயதுவிட்டு, இராஜபாடலையிலிருந்து விலகிக் குறுக்கு வழியில் சென்றார் மரங்களாக மறைக்கப்பட்டிருந்த ஒரு சிறிய செயகுன்றத்தின் அடிவாரத்தில் வந்து குதிளரைய நிறுத்தினார். பின் தொடர்ந்து வந்த இருவரையும் பார்த்து 'குதிளர்கள் வெகுதூரம் வந்திருக்கின்றன சற்று நேரம் இளைப்பாறட்டுமே. நன்றாக இருட்டிய பிறகு நகருக்குள் போவோம்!' என்றார்

குதிளர்கள் மீதிருந்து மூவரும் இறங்கி ஒரு கற்பாறை மீது உட்கார்ந்துார்கள்

இவ்வளவு கூட்டமாக ஜனங்கள் போகிறார்களே? இன்னதாக்கு இந்த நகரத்திலும் ஏதாவது உற்சவமோ? என்று வந்தியத்தேவன் கேட்டான்

இந்த நாட்டில் தடக்கம் திருவிழாக் களுக்குள்ளே பெரிய திருவிழா இன்னதாக்குதான்! 'என்றார் இளவரசர்

சூழ நாட்டில் ஏதோ புத்தம் நடக்கிறது என்று கேள்விப்பட்டேன். இங்கே வந்து பார்த்தால் ஒரே உற்சவ மாபீருக்கிறதே!" என்றான் வந்தியத்தேவன்

"பழையாறையில் ஸ்ரீஜயந்தி உற்சவம் நடந்தது என்று நீர் சொல்லவில்லையா?"

'ஆமாம் ஆனால் பழையாறை சூழ நாட்டில் இருக்கிறது."

'அதுராதபுரம் சூழநாட்டில் இருக்கிறது. அதனால் என்ன? சூழ நாட்டிலும் கந்தர சூழ சக்கரவர்த்தியின் ஆட்சிதான், சூழ நாட்டிலும் அவருடைய செங்கோல் ஆட்சிதான்."

"ஆனால் இந்த நாட்டில் இன்னும் படைவர்கள் இருக்கிறார்களாமோ?"

'படைவர்கள் எங்கேயோ இருக்கிறார்கள் அதற்கு இவருள்ள ஜனங்கள் என்ன செய்வார்கள்? போர்க்களத்தில் போர் நடக்க வேண்டியதுதான் ஊர்ப்புறத்தில் உற்சவமும் நடக்க வேண்டியதுதான்' இருமணி! நீ என்ன சொல்கிறாய்? என்றார் இளவரசர்

'இங்கே வெளிப் பணைவர்கள் இருந்தால் அங்கே உட்பணைவர்கள் இருக்கிறார்கள் வெளிப்பணைவர்களைக் காட்டிலும் உட்பணைவர்களே அபாய மானவர்கள் ஆகையால் இனவாசர் இந்த நாட்டில்லை உற்சவமும் புத்தமும் நடத்திக் கொண்டிருப்பதே நல்லது என்று அடிவேல் சொல்லுகிறேன் என்றான் ஆழ்வாராகவடிவான்

அதற்குத் தாய் புகிறாள் வெளிப் பணைவர்களை விட உட்பணைவர்களே அபாயகரமானவர்கள் என்றால் அங்கேதான் நம் இனவாசர் இருக்க வேண்டும்? அபாயம் அதிகம் உள்ள இடம் வீரபுரங்கள் இருக்க வேண்டிய இடம் அல்லவா?" என்றான் வந்தியத்தேவன்

"வீரம் என்றால், அசட்டுத்தன்மாய்ச் சதுகாரர்களிடமும் கொணலகாரர்களிடமும் போல அகப்படடுக கொள்ள வேண்டும் என்று அர்த்தமா? வீராதி வீரனாவிய நீ அவகே போல அப்படி அகப்படடுக் கொண்டவதுதானே? எதற்காகத் தப்பி ஒடி வந்தாய்?" என்றான் திருமணை

போதும்! போதும்! தீங்கன் ஒரு புத்தம் இங்கே ஆரம்பித்து விட வேண்டாம்!" என்று அஞ்சுமொழிவர்மர் சமர தானம் செயலித்தார்

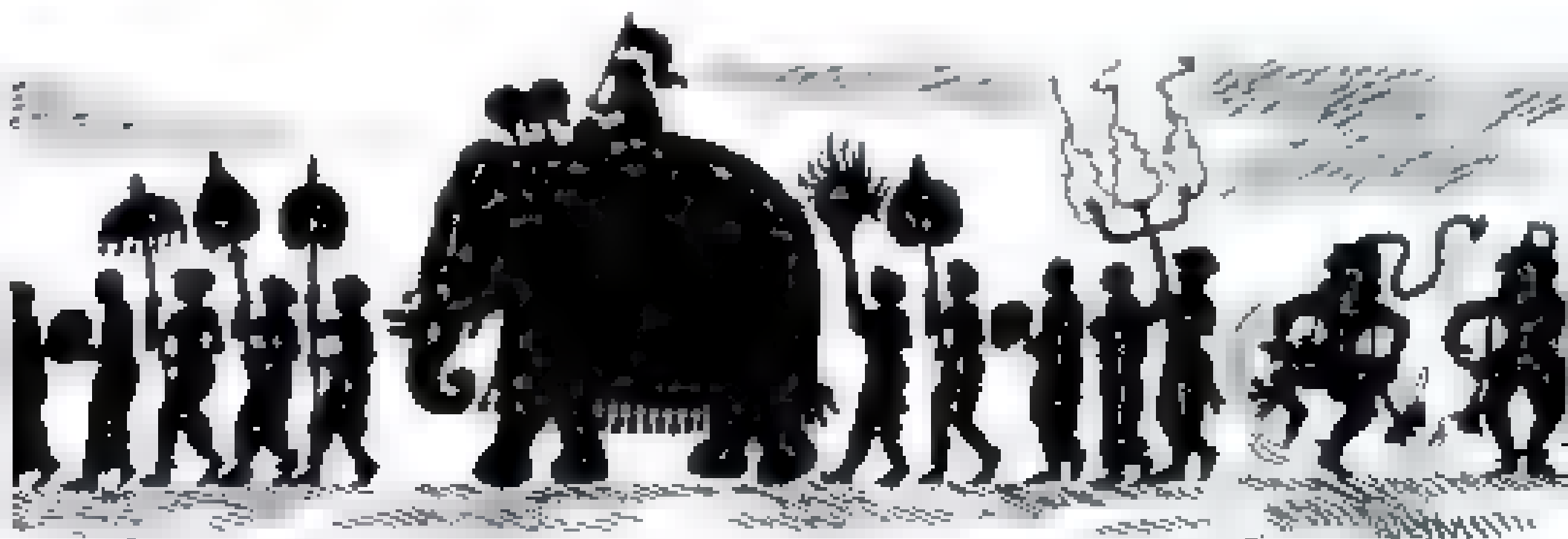
இருட்டிய பிரதமன் என்று பேரும் அத் தகடுக்குள் பிரவேசித்தார்கள் அன்று யாதிரீசர்கள் யானையுமே கோட்டை வாயிலில் தடுத்தது திறத்தவிலலை எல்லாநாயக தயது தடை யின்றி விட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். காவலர்கள் கமமா நின்று பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்

தார்கள் கூட்டத்தோடு கூட்டமாக நம் கதாபுருஷர்கள் மூவரும் தகடுக்குள் பிரவேசித்துச் சென்றார்கள்

நுராதபுரத்தின் வீதி கனிதும் ஜனக்கூட்டம் அனலிவலரிமலிருத்தது 'சாது! சாது!' என்ற

கோஷம் வரின் அனலிவது. ஆங்காங்கு பல மரம் மரனிகைகளும் விழாநாயகரும் இடிந்து கிடப்பதை வந்தியத்தேவன் கண்டான் இடித்து போன பல கூட்டங்கள் புதுப்பிக்கப்பட முற்பணதமம் பாரததான் புதுப்பிக்கும் இருப்பணி இனவாசர் கூட்டனையின் பெரிதேதான் நடத்திக்க வேண்டும் என்று தீர்மானித்துக் கொண்டான் இப்படிஒவ்வொரு இவர் செயது வருவதன் நோக்கம் என்ன? ஜாதிக்கப்பட்ட நாட்டின் மக்களுக்கும் இவர் ஏன் இவ்வளவு சலுகை காட்டுகிறார்? ஆவிரம் ஆண்டிதளாகத் தம்முகத்துடன் அடிக்கடி சண்டை போட்டு வருகிறார்கள் இந்தச் சிங்கள அரசர்கள் இத்தகைய நெடுங்காலப் பணைவர்களின் தளவ நகரத்தை அழித்துக் கொளுத்தித் தரை மட்டமாக்குவதற்கு மாதாக, இடிந்து போன கூட்டங்களைப் புதுப்பித்துத் திருவிழாக்கள் நடத்த இவர் அனுமதித்து வருகிறாரே? இது என்ன அதிசயம் இதில் ஏதோ மரமம் இருக்கத் தான் வேண்டும் அது என்னவாயிருக்கும்? வந்தியத்தேவனுடைய உள்ளத்தில் ஒரு விதமாதையன் எண்ணம் உதித்தது ஆம், ஆம்! அப்படித்தான் இருக்க வேண்டும். கோழ நாட்டில் இவருக்கு

வரிமாம எதுவும் இல்லை. பட்டத்து இளவரசர் ஆதித்த கரிகாலர் இருக்கிறார் அவருடன் போட்டிவிட மதுராத்தகத் தேவர் இருக்கிறார். ஆளையால் இந்தமா இவ்வளகத் தீவில இவர் ஒரு தனி ராஜ்யத்தை கீதாபிததுச் சுதந்தர மன்னராக விகும்புகிறார் போலும்! - உார் கடைது? இவருடைய விகும்பம் நிறைவேற்றினாலும் நிறைவேறலாம்! சூடத்தை ஜோசியர் சொன்னார் அல்லவா? "அருள்மொழி வர்மர் துருவ நடசதிரம் போனறவர்! அவரை நம்பினவர் களுக்கு ஒரு குறையும் இல்லை என்று அத்தளைய வீர புருஷரிடம். தான் வந்து சேர்ந்து விட்டதை நினைத்து அவனுடைய உள்ளம் மிழ்ச்சியால் பூரித்தது

வெவ

விபபுறங்கள் இடிந்து இருளடைந்திருந்த ஒரு பளைய மானிகைமன வாசலில் வந்து நின்று

றார்கள் குதிரைகளின் மீதிருந்து இறங்கினார்கள். அந்த இடம் முக்கியமான விதிகளிலிருந்து சற்று ஒதுக்குப்புறமாக இருந்தது. ஆளையால் அவகே ஜனக்கூட்டம் இல்லை இளவரசர் மூன்று தடவை கைவயத் தட்டினார் உடனே இந்திர தாவத்தினால் நடத்ததுபோல் அந்த மானிகையின் ஒரு பக்கத்திலே சுதவு திறந்து வழி உண்டாவிற்று ஆட்சன் யாகுமே இருந்ததாகத் தெரிவித்தல். இளவரசர் இருட்டிசேயே நுழைந்து மேலே சென்றார் வந்தியத் தேவன் பின்னால் இருமயிக் குதிரைகளின் கதி எவ்வெவற்று ஆவலுடன் பார்த்தான் இளவரசர். "குதிரைகளுக்கு வழி தெரியும்" என்று வந்தியத் தேவனைக் கையாட விடுத்தது இழைத்துச் சென்றார் சற்றுத் தூரம் இருள்மேயே நடந்தார்கள் பிறகு 'மினுக் மினுக்' என்று வெளிச்சம் தெரிந்தது பின்னர், பிரகாசமான ஒளி தென்பட்டது அது ஒரு பளைய காலத்து அரண்மனையின் உட்புறம் என்று வந்தியத்தேவன் கண்டான்

இங்கே கொஞ்சம் தூக்கிரதை

யாகவே இருக்க வேண்டும். மகா சேன சக்கரவர்த்தியின் அந்தப்புரம் இது இடமென்று சக்கரவர்த்தி விஜயம் செயது தயாமத் துரத்தப் பார்த்தாலும் பார்ப்பார்!" என்றார் இளவரசர்

"மகாசேனர் என்பவர் யார்?" என்று வந்தியத்தேவன் கேட்டான்

மகாசேனர் அறுநூறு ஆண்டு களுக்கு முன்னால் இந்த இவ்வகா ராஜ்யத்தை ஆண்ட சக்கரவர்த்தி. அவர் பொது ஜனங்களுக்குப் பல நன்மைகளைச் செய்தார் ஆளையால் அவருடைய ஆவி இந்த நகரத்திலே இன்னமும் உலாவிக் கொண்டிருப்பதாக ஜனங்கள் நினைக்கிறார்கள் அவருடைய ஆவிவானது துணியில்லாமல் குளிரில கஷ்டப்பட்டப் போகிறதே என்று மரக்கிளைகளில் துணிகளைக் கட்டித் தொங்க விடுகிறார்கள்! இந்த அரண்மனையிலும் அவருக்குப் பிறகு யாகும கலிப்பதிவனை வெறுமனேதான் விட்டு வைத்திருக்கிறார்கள்!" என்றார் இளவரசர்

இளவரசருக்கும் அவருடன் வந்தவர்களுக்கும் பணியிடை செயல் அங்கு ஏவலாளர் இருந்தார்கள் குனித்து உணவருத்திய பிறகு மூலகம் அந்த அரண்மனையின் உச்சி மாடத் துக்குச் சென்றார்கள் அவர்கள் இருந்த இடம் - திவீ நத்து கற்றுப்புறமேங்கும் பார்க்கலாம் ஆனால் அவர்களைக் கீழ்ப்புள்ளவர்கள் பார்க்க முடியாது அப்படிப்பட்ட இடத்தில் போர அமர்ந்தார்கள்

துவர்! பன்னிரண்டு நாழிகைக்கு எங்கேயோ வருமபடி புத்தர் சிவன் செய்தி சொன்னதாகக் கூறினீர்களே" என்று வந்தியத்தேவன் கேட்டான்

"இன்னும் நேரமிருக்கிறது. சந்திரன் இப்போதுதான் உதயமாகியிருக்கிறான்! அதோ அந்தத் 'நாகபா'வின் உச்சிகளு நேரே சந்திரன் வந்ததும் புறப்பட விடுவோம்!" என்றார் இளவரசர்

அவர் கட்டிக் காட்டிய இடத்தில் ஒரு பெரிய குன்று போன்ற தாகபர் கீதாபம் நினைத்து புத்தர் பெருமானுடைய இருமேனியின் துகளை

அடிவிலி எழுத்து எழுப
பில ஸ்தூபங்களாத
வரல் அனவ துதி
கர்ப்பம்' என்று
அழைக்கப்பட்டன
தூது கர்ப்பம் என்னும்
பெயர்தான் பின்னர்
தூகபா ஆயிற்று

எதற்காக இவ
வளவு பெரிய கட
ட்டங்களைக் கட
டனாகன?" என்று
வத்தியத்தேவன் கேட
டான்

முதன்முதலில்
புத்தர் எவ்வளவு பெரி
யவா என்பதை ஜனங்
களுக்கு உணரத்
துவதற்காக இவ்வளவு
பெரிய சினைங்களை
நிர்மாணித்தார்கள்
பின்னாலே வந்த அந்
தர்களுடைய நூல்கள்
எவ்வளவு பெரி
யவர்கள் என
பதைக் கட்டி
வதற்காக முன்
"எல்லா கடடிகளுந்
ஸ்தூபங்களைக்
கட்டிலும் பெரி
தாகக் கட்டி
னார்கள்" என்றார்
இளவரசர்

சிந்து நேரத்
துக் கெல்லாம்
சமுத்திரத்தின்
கொந்தளிப்பைப்
போன்ற பெரி
ளரச்சை ஒன்று
கேட்டது வந்
தியத்தேவன்
இளரச்சை வந்த
திக்கை நிரம்பிப்
பார்த்தான் தூரத்
தின ஓடு பெரிய
சேனா சமூகமாக
தைப் போன்ற

யானைகள் அணிவகுத்து வந்தன அவ்
வளவுக தங்கமுக படாங்களினால
அலங்கரிக்கப்பட்ட யானைகள்
அவற்றின் தடுநாயகமாக வந்த யானை
எல்லாவற்றிலும் கம்பீரமாக இருந்
ததுடன், அவங்காரத்திலும் சிறந்து
விளங்கியது. அதன் முதுகில் நவரத்
இனங்கள் இழைத்த தங்கப் பெட்டி
ஒன்று இருந்தது அதன்மேல் ஒரு நவ
சக்துடை சுவிந்திரந்தது தடுநாயகமான
இந்த யானையைச் சுற்றியிருந்த
யானைகளின் மீது புத்த பிசுபுகள்

பெருங்கூட்டம். - வீதிகளில் முடி
வில்லாது நீண்டு போய்க்
கொண்டிருந்த ஜனக் கூட்
டம். வருவது தெரிந்தது
அந்த ஜனசமுத்திரத்தின்
நடுவே கரிய பெரிய இயில
கலங்கள் போல தூறலுக்
கண்களில் யானைகள்
நாணப்பட்டன கடவுளில்
பிரதிபலிக்கும் விண்மீ
களைப் போல ஆயிரம் ஆயிரம்
நீலரத்தினம் ஒளி வீசின ஜனங்
களோ வடசக்கலங்களில் இருந்
தார்கள்

வந்தியத்தேவன் 'இது என்ன' பகை
வர்களின் படை எடுபடைய போல அவ்
வளா இருக்கிறது?' என்றான்

"இலலை, இலலை! இதுகாண இந்த
இலங்கை நாட்டிலேயே மிகப் பெரிய
உற்சவமாகிய பெரஹராக் திருவிழா'
என்றார் இளவரசர்

உளர்வலம் தெருங்கி வர வர வந்
தியத்தேவனுடைய வியப்பு, அதிகமாகிக்
கொண்டிருந்தது. அந்த மாதிரி காட்
சியை அவன் தன் வாழ்நாளில் பாரத்
ததிலை மூதலில் கமர் முப்பது

பவர் அமர்த்து வெள்ளிப் பிடி போட்ட
வெண் சாமரங்களை வீசிக் கொண்
டிருந்தார்கள் யானைகளுக்கு இடை
யிடையே சூத்து விளக்குகளையும்
தீவரத்திகளையும் இன்னும் பலவித
வேலைப்பாடமைந்த தீபங்களையும்
ஏந்திக் கொண்டு பவர் வத்தார்களை
கரிய குன்றுகளையொத்த யானைகளின்
தங்க முகப்படாங்களும் மற்ற ஆப
ரணங்களும் புத்த பிசுபுகளின்

னககளில் அளசந்த வெண்சாமரங்
களும் பல தீபங்களின ஒலியில்
தகதகவென்று பிரகாசித்துக் கண்ணைப்
பறித்தன

யானைகளுக்குப் பின்னால் ஒரு
பெரும் ஜனக்கூட்டம் அந்தக் கூட்டத்
தின் மத்தியில் சுமார் நூறு பேர் விசித்
திரமரண உடைகளையும் ஆபரணங்
களையும் தரித்து நடனமாடிக் கொண்டு
வந்தார்கள் அவர்களில் பலர் உடுக்கை
போன்ற வாத்தியங்களைத் தட்டிக்
கொண்டு ஆடினார்கள் இன்னும்
பலவரை வாத்தியங்களும் முழங்கின
அப்பப்பா! ஆட்டமாவது ஆட்டம்!
கடம்பூர் அரண்மனையில் தேவ
ரானதும் தேவராடடியும் ஆடிய வெதி
யாட்டமெல்லாம் இதற்கு முன்னால்
எங்கே நிற்கும்! கிந்திவ சமயம் அந்த
ஆட்டக்காரர்கள் விரிரென்று வானில்
எழுமபிக் சக்கராகாரமாக இரண்டு
முன்று தடவை சுழன்று விட்டுத் தரை
யில் வந்தார்கள். அப்படி அவர்கள்
சுழன்றபோது அவர்கள் இடையில்
குஞ்சம் குஞ்சமாகத் தொங்கிக் கொண்
டிருந்த துணி மடிப்புக்கள் பூச்சக்கரக்
குடைகளைப் போலச் சுழன்றன. இவ்

விதம் நூறு பேர் சேர்ந்தாற்போல் எழும
பிக் சுழன்று விட்டுக் கிழே குதித்த
காடகிளையக் காண்பதற்கு இரண்டு
கண்கள் போதவில்லையதான்! இரண்டா
விரம் கண்களாவது குன்றந்த படசம்
வேண்டும! ஆனால் அத்தனைய சமயங்
களில் எழுந்த வாத்திய முழக்கங்களைக்
கேட்பதற்கோ இரண்டாவிரம் செவிகள்
போத மாட்டா! நிச்சயமாக இரண்டு
வடசம் காதுகளேனும் வேண்டும
அப்படியாக உடுக்கைகள், துந்துடிகள்
மத்தளங்கள், செப்புத் தாள்ங்கள்
பளகைகள், கொம்புகள் எல்லாம் சேர்ந்து
முழங்கிக் கேட்போர் காதுகள் செவிடு
படச் செய்தன

ந்த ஆட்டக்காரர்களும்
அவர்களைச் சுற்றி நின்ற
கூட்டமும் நகர்ந்ததும் மற்
றும் முப்பது யானைகள்
முன் போலவே ஜாஜுவ்வயமாள்
ஆபரணங்களுடன் வந்தன அவற்றில்
நடுநாயகமான யானையின் மேலும் ஓர்
அழகிய வேளம்பொரு அளமந்த
பெட்டி இருந்தது அதன் மேல் தங்கக்

குடை களிநதிருந்தது கற்றி தீன்ற
 யானை மீதிருந்தவர்கள் வெண்
 சாமரங்களை ஸீசினார்கள் இந்த
 யானைக் கூட்டத்துக்குப் பின்பாலும
 ஆட்டக்காரர்கள் வந்தார்கள் இந்த
 ஆட்டக்காரர்களுக்கு நடுவில் ரதி மன்

மதன். முக்கண்ணையுடைய சிவ பெரு
 மான் ஸீடம் தரித்தவர்கள் தீன
 ரார்கள் கற்றி திளநவர்கள் ஆட்க
 குதிவதார்கள்

இது என்ன? சிவபெருமான் இங்கு
 எப்படி வந்தார் என்று வந்தது

இந்தக் காட்சிகளையெல்லாம் கண்டும் பலவித சபத சித்திரங்களைக் கேட்கும் பிரமித்து நின்ற வந்தியத் தேவனுக்கு இளவரசர் இந்த ஊர்வலத் திருவிழாவின் வரலாற்றையும் கருத் தையும் கூறினார்

மிழகத்து அரசர்களும இலங்கை அரசர்களும நடப்புரிமை டாராட்டிய காலங்களும் உண்டு. கடவு குழ இலங்கைக் கஜபாகு மன்னனும சேரன் செங்குட்டுவனும் அவஸிதம சிநேகமாயிருந்தார்கள் சேரன் செங் குட்டுவன் கண்ணகி என்னும் பத்தினித் தெய்வத்துக்கு விழா நடத்தியபோது கஜபாகு அங்கே சென்றிருந்தான் அந் நாட்டில் நடந்த மற்ற திருவிழாக்களையும் கண்டு களித்தான் பின்னர் ஒரு சமயம் சேரன் செங்குட்டுவன் இலங்கைக்கு வந்திருந்தபோது கஜபாகு மன்னன் விழா நடத்தினான். தமிழகத்தின் தெய்வங்களாகிய சிவ பெருமான், திருமால், கார்த்திகேயர், பத்தினித் தெய்வம் ஆகிய நாலு தெய்வங்களுக்கும் ஒரே சமயத்தில் திருவிழா நடத்தினான் இந்த விழாக்களில் மக்கள் அடைந்த குதூகலத்தைக் கண்டு பின்னர் ஆண்டுதோறும் அந்த விழாக்களை நடத்தத் தீர்மானித்தான் புத்தர் பெருமானுக்கு அவ்விழாவில் முதல் இடம் கொடுத்து மற்ற நாலு தெய்வங்களையும் பின்னால் வரச் செய்து விழா நடத்தினான் என்று முதல் அந்த விழா இலங்கையில் நிகலத்து நின்று மிகப் பெரிய திருவிழாவாக ஆண்டுதோறும் விடாமல் நடந்து வருகிறது

"ஆனால் தெய்வங்களை எங்கும் காணவில்லையே?" என்றான் வல்ல வளையன்

"ஒவ்வொரு யானைக் கூட்டத்திலும் தடு நாயகமாக வந்த யானை மீது வைத்திருந்த பெட்டியைப் பார்த்தீர?"

"பார்த்தேன்' அந்தப் பெட்டிக்குள் தெய்வங்களைப் பூட்டி வைத்திருக்கிறார்கள்? தப்பித்துக் கொண்டு

தமிழகத்துக்குப் போய் விடக் கூடாது என்று?"

இதைக் கேட்ட பொன்னியிள் செல்வர் நகைத்து விட்டு, 'அப்படியில்லை முதலில் வந்த யானை மீதிருந்த பெட்டிக்குள்ளே புத்த பெருமானுடைய பல ஓளையப் பத்திரமாய்ப் பூட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். புத்த சமயத்தார் இந் நாட்டில் போற்றிக் காப்பாற்றும் செல்வங்களுக்குள் என விலை மந்தபற்ற செல்வம் அது ஆனகயால் அந்தப் புனிதப் பொருளை அழகிய பெட்டியில் வைத்து யானை மீது ஏற்றி ஊர்வலமாய் எடுத்துச் சென்றார்கள்" என்றார்

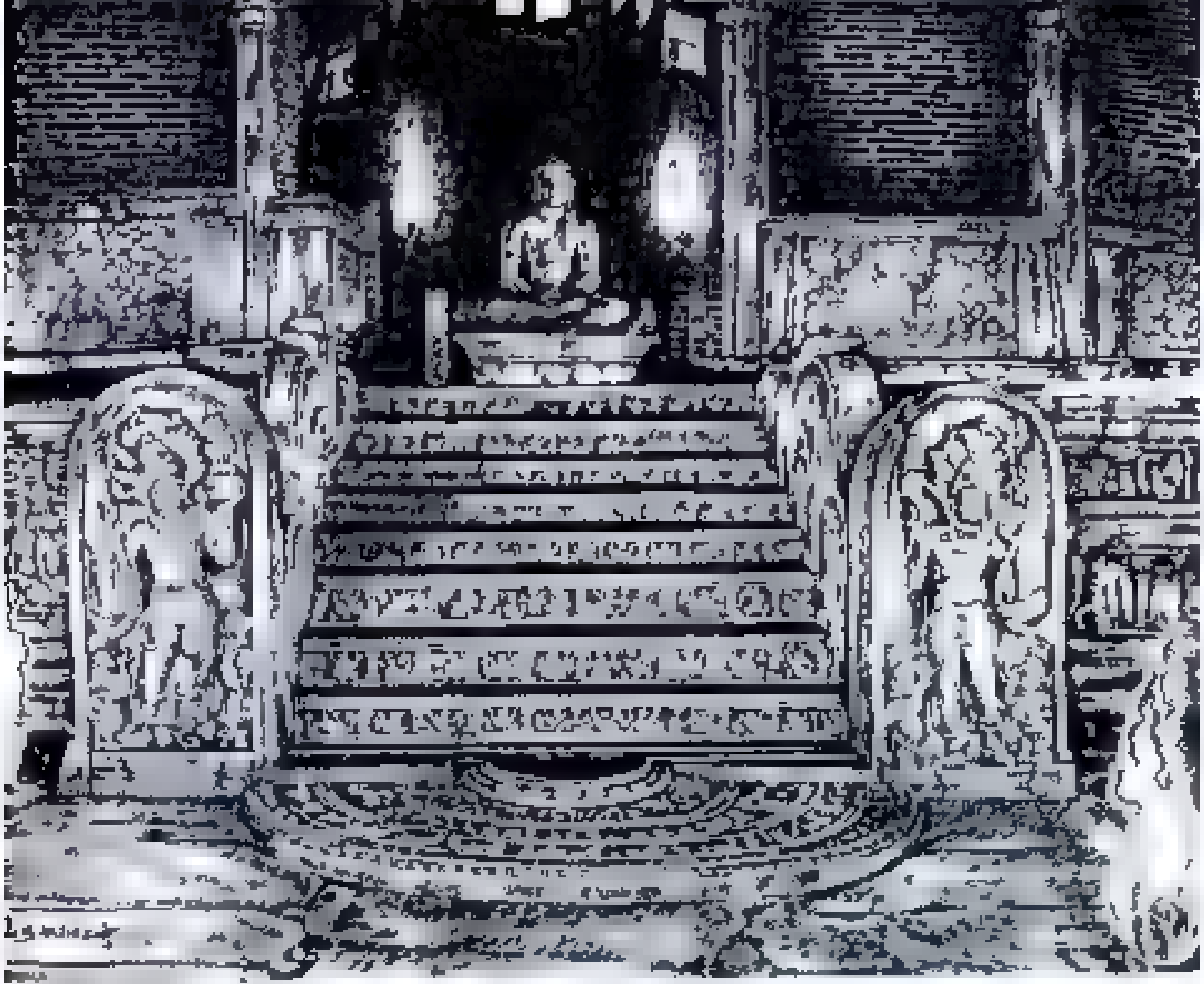
"பின்னால் வரும் பெட்டிக்குள்ளே என்ன இருக்கிறது?" என்று வந்தியத் தேவன் கேட்டான்

"சிவன் விஷ்ணு, முருகன், கண்ணகி ஆகியவர்களின் பற்கள் இடைக்க வில்லால் ஆனகயால் அவற்றுக்குப் பதிலாக அந்தந்தத் தேவாலயத்தின் தெய்வங்களுக்கு அணியும் திருஆபரணங்களை அந்தப் பெட்டிகளில் பத்திரமாய் வைத்துக் கொண்டு பெய்கிறார்கள்" என்று இளவரசர் கூறினார்

வந்தியத்தேவன் சிந்து சிந்தனையில் ஆழந்திருந்து விட்டு, 'ஆகா' தங்களுக்குப் பதிலாகப் பெரிய பழுவேட்டளையர் மட்டும் இங்கே படைபெய்து வந்திருந்தால்...?' என்றான்

அச்சமயத்தில் திருவிழா ஊர்வலத்தின் கடைசிப் பகுதி அந்த விதிமுடுக்கில் திருமயிச் சென்றது. வரத்திய முழக்கம், ஜனங்களின் ஆரவாரம், - இவற்றின் ஓசை குழையத் தொடங்கியது

நுரிப்பிட்ட நேரத்துக்கு இன்னும் ஒரு நாழிகைதான் மிச்சமிருக்கிறது வானங்கள் போகலாம்! " என்று இளவரசர் மோட விலிருந்து இறங்கினார். மூலரும் கீழே விதிக்கு வந்தார்கள் ஊர்வலம் சென்றதற்கு நேர் எதிர்ப்பக்கம் நேரக்கி நடந்தார்கள் நகர மக்கள் அனைவரும் பெர ஏராத் திருவிழாவில் ஈடுபட

[illegible]

എ കേരളത്തിന്റെ ഒരു മുഖ്യ നഗരം, ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും വലിയ നഗരങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്. കേരളത്തിലെ തൃശ്ശൂർ ജില്ലയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഈ നഗരം തൃശ്ശൂർ ജില്ലയുടെ തലസ്ഥാനമാണ്. തൃശ്ശൂർ നഗരം തൃശ്ശൂർ ജില്ലയുടെ തലസ്ഥാനമാണ്. തൃശ്ശൂർ നഗരം തൃശ്ശൂർ ജില്ലയുടെ തലസ്ഥാനമാണ്. തൃശ്ശൂർ നഗരം തൃശ്ശൂർ ജില്ലയുടെ തലസ്ഥാനമാണ്.

2. 证明: 若 $f(x)$ 在 $[a, b]$ 上连续, 且 $f(a) = f(b)$, 则存在 $\xi \in (a, b)$, 使得 $f'(\xi) = 0$.
 3. 证明: 若 $f(x)$ 在 $[a, b]$ 上连续, 且 $f(a) = f(b)$, 则存在 $\xi \in (a, b)$, 使得 $f'(\xi) = 0$.
 4. 证明: 若 $f(x)$ 在 $[a, b]$ 上连续, 且 $f(a) = f(b)$, 则存在 $\xi \in (a, b)$, 使得 $f'(\xi) = 0$.
 5. 证明: 若 $f(x)$ 在 $[a, b]$ 上连续, 且 $f(a) = f(b)$, 则存在 $\xi \in (a, b)$, 使得 $f'(\xi) = 0$.

இதெல்லாம் சரிதான்! ஆனால் இவ்வு எதற்காக யார் இளவரசரை வரச் செயதிருக்கிறார்கள்? இதில் என்னென்ன அபாயங்கள் தெரிடுமோ என்னமோ தெரியவில்லையே? ஆயுதம் ஒன்றும் கொண்டு வரக்கூடாது என்று இளவரசர் தடுத்ததன் கருத்து என்ன! ஒருவேளை இங்கு ஏதேனும் காதல் நிகழ்ச்சி நடைபெறப் போகிறதோ?

இந்த திளைப்பு வந்ததும் வந்தியத்தேவனுடைய உன்னம் கொந்தளித்தது. அவனுடைய மனம் கடல்கடந்து பழையானதுக்குப் பாயந்து சென்றது. இளையபிராட்டியும் வானதி தேவியும் அவள் மனக் கன்மூள் வந்தார்கள்.

இளவரசரின் வாயைப் பிடுங்கிப் பார்க்கலாம் என்று வந்தியத்தேவன் எண்ணினான். "ஐயா! இந்த இடத்தைப் பார்த்தால் பழைய காலத்து அரசன் மனை நந்தவனம் மாதிரி அல்லவா தோன்றுகிறது?" என்றான்.

"ஆம்; இது அரசன்மனை நந்தவனம் இருந்த இடந்தான் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால இந்த நந்தவனத்தையொட்டித் துவடகமனுவின் அரசன்மனை இருந்தது. அதோ பாா! இன்னமும் அந்த அரசன்மனையின் சில பகுதிகள் அழியாமல் இருக்கின்றன" என்றார்.

வந்தியத்தேவன் அவகே சற்றுத் தூரத்தில் தெரிந்து பழைய அரசன்மனை மாடங்களைப் பார்த்து விட்டு, 'அந்தக் கட்டிடங்கள் அரசன்மனை அருகேயுமா? நினைக்கலாம் இந்தக் கட்டிடங்கள் அரசினங்குமரிகள் இறங்கி ஜலக்ரீடை செயது மகிழ்ந்திருப்பார்கள்! என்றான்.

"இந்த நந்தவனத்திலே நடத்த அநிசயமான சம்பவம் வேறு ஒன்று உண்டு. ஆயிரம் வருஷத்துக்கு முன்னால் நடக்கத் துவடகமனு மனையின் புதல்வன் ஸாஸி என்பவன் இங்கே ஒருநாள் உலாவிக் கொண்டிருந்தான் ஒரு பெண் இந்தத் தடாகத்தில் தண்ணீர் மொண்டு புஷ்ப

செடிகளுக்கு ஊற்றிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டான். அந்தப் பெண்ணிடம் காதல் கொண்டான் அவன் ஒரு சண்டாபப் பெண் என்றும், அவன் பெயர் அசோகமாவா என்றும் அறிந்தான். சண்டாபப் பெண்ணாயிருந்தாலும் அவளையே மணந்து கொள்வேன் என்று பிடிவாதம் பிடித்தான் 'அப்படியானால் நீ சிமமாசனம் ஏற முடியாது' என்று தந்தை கூறினார். சிமமாசனம் வேண்டாம், எனக்கு அசோக மாவாதான் வேண்டும்' என்று ஸாஸி வானுடன் பிடிவாதமாகக் கூறி விட்டான். இந்த உலகத்தில் இன்னொரு ராஜகுமாரனாவ இப்படிச் கூற முடியும் என்று தோன்றுகிறதா?"

இவ்வாறு பொன்னியின் செல்வர் கூறியபோது, கோடிக்களரக்கடலிலே படகு செலுத்திய 'சமுத்திர குமாரி'யின் திளைப்பு வந்தியத்தேவனுக்கு வந்தது. ஆகா! ஒருவேளை இவரும் அந்தப் பெண்ணைத் தினைத்துக் கொண்டுதான் இந்தக் கனதையைச் சொல்லுகிறாரா, என்ன?

பூங்குழலியின் பேச்சை எப்படி எடுக்கலாம் என்று அவன் எண்ணிக் கொண்டிருந்தபோது, அவகே ஓர் அநிசயம் நிகழ்ந்தது. சிங்கதாஸரத் தடாகத்தின் பின்புறச் சுவரில், உட்பக்கம் குழிவாக அமைந்து அதற்குள்ளே இருவர் அமரும்படியான ஒரு கல் அசனம் இருந்தது. அப்படி அமைத்திருந்த அறையின் ஓர் ஓரத்தில் நின்றொன்று விளக்கு வெளிச்சம் காணப்பட்டது. விளக்கைப் பிடித்துக் கொண்டிருந்தவரின் கரம் முதலில் வெளிவந்தது. பிறகு புத்த பிஷா ஒருவரின் திருமுகமும் காணப்பட்டது.

வந்தியத்தேவன் அந்த இந்திர ஜாலக் காதலியை அடங்கா விலப்புடன் பார்த்துக் கொண்டு நின்றான். மேலே என்ன நடக்கப் போகிறது என்று தெரிந்து கொள்ளும் ஆர்வத்தினால் அவன் மூச்சும் சிறிது நேரம் நின்றுகொண்டது.

தொடரும.

யொன்னியின் செல்வன்

முப்பத்து ஐந்தாம் அத்தியாயம்

இலங்கை சிங்களவன்

யி

சுடி - எல்லா பிடித்த
தீபத்தின் வெளிச
சத்தில சுற்று முற்றும்
ஒரு கனம் பார்த்தார்
இளவரசரும் அவ
ருடைய தோழர்களும்

நிற்பதைக் கண்டு கொண்டார் போலும்
மறுகனம் விளக்கும் வெளிச்சமுட
மனமுந்தன சிற்று நேரத்துக்கெல்லாம்
பிடி - தடாகத்தின் படிக்கட்டுகளின்
வழியாக நடந்து வருவது தெரிந்தது
இளவரசர் நிற்குமிடத்துக்கு வந்தார்
நிவா வெளிக்கத்தில அவருடைய
திருமுகத்தை ஏறிட்டுப் பார்த்தார்

தேவபரியா! வருக! வருக! தங்களை
எதிர்த்தோக்கி எவதுல்ய பிகடி - சங்கம
காத்திருக்கிறது. மகா தேரோ குருவும்

விஜயம் செயதிருக்கிறார். குறிப்பிட்ட
தேரம் தவறாது தாங்கள் வந்து சேர்த்தது
பற்றி என் உள்ளம் உலகை கொண்டு
தன்றி செலுத்துகிறது.' என்றார்

அடிக்கே! இந்தச் சிறுவனிடம் பல
குறைகள் குடி கொண்டுருப்பதை அறிந்
துள்ளேன் எனினும், வாக்குத் தவறு
வதில்லாது என்ற ஒரு நல்லிரதத்தை
அனுசரித்து வரு
கிறேன் அந்த
விரதத்தில் என்
றும் தவறிய
தில்லை!" என்
றார் பொன்னி
யின் செல்வன்

இன்று சூரி
யன் அஸ்தமிக்
கும் நேரம்
வளரவில்
தாங்கள் வந்து

அமரர் கல்கி

சேரவில்லை என்று அதித்தேன் அதனால் சிந்து கவளம் ஏற்பட்டது.

"முன்னதாக வந்திருந்தால், ஒரு வேளை வாகனம் நின்றபிறகு முடிவாகப் போயிருக்கலாம். அதனால் மேலே சமயத்திற்கு வந்து சேரத்தேன்."

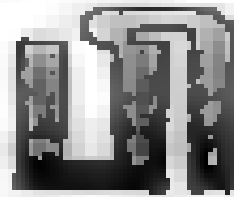
"ஆம், ஆம்! வானில் ஜோதி மயமாக ஒளிரும் கதிரவனை மறைத்து விடுவதற்குப் பல மேகத் திரள்கள் கறடி வருகின்றன. நாங்களும் அந்நின்றுள்ளோம். ஆனால் அந்த மேகத் திரள்கள் எல்லாம் புத்த பகவானுடைய கருணை வேளாண்மையைக் காற்றினால் சினை பின்னமாகிக் கடைத்து விடும் போகும். இதோ நிற்பவர்கள் யார்? தங்கள் நன்கு அறிந்தவர்கள்தான்? தங்களின் பூரண நம்பிக்கைக்கு உரியவர்களா? கொடுத்த வாகனம் தவறாது நின்ற வேறுக் கடியவர்களா?" என்று பிகு-கேட்டார்.

"அடிகளே! என்னுடைய கரங்கள் இரண்டையும் எப்படி நான் தம்புகிறேனோ அப்படியே இந்த தண்டனைகளையும் தம்புகிறேன் எனினும் தங்களுக்கு விருப்பமில்லையென்றால் இவர்களை இங்கேயே விட்டு விட்டுத் தங்களுடைய தனித்துவம் சித்தமாக இருக்கிறேன்" என்றார் இளவரசர்.

"இல்லை, இல்லை! அவ்வளவு பெரிய பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ள தான் சித்தமாகிவினால் தங்களை தான் அழைத்துப் போகும் இடம் மிகப் பத்திரமானதுதான். ஆயினும் தீண்டவழியில் போக வேண்டும். எந்த மூலையில் எந்தத் தூளுக்குப் பின்னால் என்ன அபாயம் மறைந்திருக்கும் என்று யார் சொல்ல முடியும்? இவர்கள் இருவரும் அவசியம் வரட்டும்!" என்றார் பிகு.

இவற்றெல்லாவும் கேட்டுக் கொண்டிருந்த வந்தியத்தேவனுடைய உணர்வு கொத்தளித்தது. முன்பின் அந்நாடு

தனவீடம் இளவரசர் இவ்வளவு பரிபூரண நம்பிக்கை காட்டி மிக அந்தரங்கமான காரியத்துக்கு அழைத்து வந்ததை நினைத்துப் பூரிப்பு உண்டாயிற்று. இன்றிரவு ஏதோ முக்கியமான நிகழ்ச்சி தடைபெறப் போகிறது, அது என்னவாயிருக்கும் என்ற நினைவு பரபரப்பை அளித்தது.

பிகு முன்னால் சென்று வழிகாட்ட மற்றவர்கள் பின் தொடர்ந்து சென்றார்கள். தடாகத்தின் பக்ககட்டுகளின் வழியாகச் சென்று, பின்புறத்துக் கல்கவரில் குடைந்து அமைந்திருந்த அறை யில் புதுத்தார்கள் அதன் ஒரு பக்கம் சென்று இருட்டில் பிகு ஏதோ செய்தார். உடனே ஒரு வழி ஏற்பட்டது. உள்ளே வெளிச்சம் காணப்பட்டது. பிகு அங்கு வைத்திருந்த தீபத்தைக் கையில் ஏந்திக் கொண்டார். மற்ற மூவரும் உள்ளே வந்ததும் வழியும் அடைபட்டது. வெளியே தடாகத்திலிருந்து முகத்திலிருந்து விழுந்த அருவியின் ஒளியை மிக இலேசாகக் கேட்டது. இவ்வாவிட்டால் ஒரு கணத்துக்கு முன்னால் அப்படி தடாகக் களையில் நின்று கொண்டிருந்தோம் என்பதையே அவர்களால் தம்ப முடிவாகப் போயிருக்கும்.

குறுகலான கரங்கப் பரணை வழியாக அவர்கள் சென்றார்கள். பரணை வளைத்து வளைத்து சென்றது முடிவில்லாமல் சென்று கொண்டிருப்பதாகத் தோன்றியது. அவர்கள் காலடிச் சபதமும் அதன் எதிரொலியும் பலங்கரத்தை உண்டாக்கி வந்தியத்தேவனுக்கு நடுநடுவே இளவரசர் ஏமாற்று போய் ஏதோ ஒரு குழர்ச்சியில் சிக்கிக் கொண்டாரோ என்ற ஐயம் உண்டாயிற்று.

பரணை அகன்று அகன்று வந்து கடைசியில் ஒரு மண்டபம் தெரிந்தது. ஏப்பேர்ப்பட்ட மண்டபம்? பிகு எதிலே பிடித்து வந்த தீபத்தில், சிறிய

பகுதிதான் மங்கலமாகக் கண்ட
 இலக்குப் புலனாயிற்று. ஆயினும்
 அதன் தூண்கள் பளிங்குகக் கல்வி
 னால ஆன தூண்கள் என்பது தெரிந்
 தது நாரபுறமும் புத்தர் சிலைகள்
 தரிசனம் நந்தன நீரகம் புகல்கள்
 படுத்தி நகரும் புத்தர்கள் போத
 சிலையில் அமர்ந்திருக்கும் புத்தர்கள்
 ஆசிரியர்களும் புத்தர்கள் யோத
 தனை செயலும் புத்தர்கள் - இவ்வுப
 பல புத்தர் சிலைகள் போன
 தின

பளிங்கு மண்டபத்தைத்
 தாண்டி அப்பால சென்
 றார்கள். மறுபடி ஒரு குறுகிய
 பாதை. பின்னர் இன்னொரு
 மண்டபம். இதன் தூண்கள்
 தாமிரத் தகடுகளினால்
 ஆனவை. இரத்தினச் சிலைப்

நிறம பெற்றுத் திகழத்தன இந்த மண்டபத்தின் மேற்கூரைவீழும் செட புத் தகடுகள், அவற்றில் பலவகைச் சித்திர வேலைப்பாடுகள். நாலாபுறமும் விதவிதமான புத்தர் சிலைகளை இய மாநிரியே, அபூர்வமான மஞ்சள் நிற மரத் தூண்களை உடைப மண்டபம், பாளைத் தத்தல்களால் இழைத்த தூண்களை உடைப மண்டபம், பொன்னும் மணியும் இழைந்த தூண்களாகக் கொண்ட மண்டபம். - இவற்றைப் பெய்வாம கடத்து சென்றார்கள் அதி வேகமாக நடத்து சென்ற போதிலும் வந்தியத்தேவன் அவகங்கே தூண்களைத் தொட்டுப் பார்த்துக் கொண்டே பேர்னான் இளவரசர் அவற்றைச் சிந்தும் பொருட்படுத்தாது முன்னோக்கில் பார்வையுடன் சென்றுது அவனுக்கு அனவிலர் வீயபளப அளித்தது

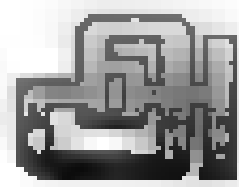
உலோக மண்டபங்களைப் பெல்லாம் தாண்டிக் கடை வில்ல சாதாரண கருங்கல் மண்டபம் ஒன்றுக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். ஆனால் விசுவநாதன் அம் மண்டபத்தில் அபூர்வமான கரடிக் தென்பட்டது. முந்தைய மண்டபங்களில் புத்தர் பெருமானின் சிலைகளைத் தவிர மனிதர் பாநயிலலை இந்தக் கருங்கல் மண்டபத்தில் புத்த பிக்ஷுக்கள் பலர் கூடிவிருத்தார்கள் அவர்களுடைய முக மண்டலங்கள் தெஜஸ நிறைந்து திகழத்தன அவர்களுக்கு மத்தியில் மகா தேரோ குரு நடு நாயகமாக ஒரு பீடத்தில் வீரநிருத்தார் அவருக்கு எதிரே தவிரத்தின் கசிதமான ஒரு தங்கச் சிங்காதனம் காணப்பட்டது அதன் அருகில் ஒரு பீடத்தின் மேல் மணி மகுடம் ஒன்றும் உடை வாளும் செங்கோலும் இருத்தன மண்டபத்தில் நாலாபுறமும் தீபங்கள் எரித்தன தீபக் கடரின் ஒளியில் தங்கச் சிங்காதனமும் மணி மகுடமும் உடை வாளும் ஜொலித்துத் திகழத்தன

இளவரசர் முதலியோர் அத்த மண்டபத்துக்குள் நுழைத்ததும் பிக்ஷுக்கள் அனைவர்தம் எழுந்து நின்று 'புத்தர் வாழக' 'தாமம வாழக' 'சங்கம வாழக' என்று கோஷித்தார்கள்

இளவரசர், மகா தேரோ குருவின் சமீபம் வந்து வணங்கி நின்றார்

பிக்ஷுக்களின் அகதியடசகர் சிங்காதனத்துக்கு அருகில் விடத்த ஒரு சாதாரண பீடத்தைக் கட்டிக்கொட்டி அதில் அமர்ந்தபடி இளவரசரை வேண்டினார்

"மகா குருவே! இச்சிறுவனுக்கு முன்னால் பிரயத்திலும் தாமததிலும் முதலவாகனாகிய தாங்கள் அமர் வேண்டும" என்று வேண்டினார் இளவரசர்

ததியட்சக மகா குரு தமது பீடத்தில் அமர்ந்ததும் இளவரசரும் தமக்கெனது குறிப்பிட்ட ஆசனத்தின் பணிவுடன் கட்டகாரந்தார்

"தேவர்களின் அன்புக்குரிய இளவரசரே தங்கள் வரனகயினால் இந்த மகா போதி சங்கம் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைந்திருக்கிறது தாங்கள் குறிப்பிட்ட பீடத்தளைகளையெல்லாம் ஒப்புக் கொண்டிருப்ப சிரமங்களுக்கே உட்பட்டு வந்திருக்கிறீர்கள் புத்த பகவானுடைய கருணை தங்களிடம் புரணமாக இருப்பதற்கு வேறு அததாட்சி தேவையில்லை இவ்விதம் பாலி பாண்டலில் பெரிய குரு கூற, இளவரசரை அழைத்து வந்த பிக்ஷு தமழிவ மொழி பெயர்க்குச் சொன்னார் மற்ற பிக்ஷுக்கள் 'சாது' 'சாது' என்று கோஷித்துத் தங்கள் சந்தேகத்தை வெளிப்பிட்டார்கள்

மகா தேரோ மேதும் கூறுந்நார் இவ்வளகத் தீவகர்ப புத்த தாமததை அனுப்பிய பாரத வர்ஷத்துக்கு நாங்கள் பெரிதும் கடனம்ப படடிருக்கிறோம் ஆனால் ஆதி நானிலிருந்து உங்கள்

நாட்டிலிருந்து பளடபெடுத்து வந்த சோழர்கள், பாண்டியர்கள், மலையாளத்தார், கலிங்கத்தார் எவ்வாறும் இங்கே பல அட்டிழியங்களைச் செய்துண்டு. புத்த விறாரங்களையும் பிக்ஷுக்களின் மடாஸங்களையும் குருகுலங்களையும் அவர்கள் இடித்துத் தள்ளி தேவர்களின் சாபத்துக்கு ஆளா னார்கள் உங்கள் நாட்டவளரச் சொல்லுவானேன்? இந்த நாட்டின் மன னர்களே அத்தனைய கோர விருத யங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள் புத்த சங்கத்தில் பிரிவினையை ஏற்படுத்தினார்கள், தங்களுடைய தீய செயல்களை எதிர்த்த பிக்ஷுக்களின் விஹாரங்களை இடித்தார்கள்! அக்கிளிக்கு இரையாக்கினார்கள் இரண்டு காத நீளமும் ஒரு காதம் அகலமும் உள்ள இந்த விசாலமான புண்ணிய நகரத்தில் ஒரு சமயம் பாதி விஸ்தீரணத்தில் புத்த

விஹாரங்கள் இருந்தன அவற்றில் பெரும் பகுதி இன்று இடிந்து பாழாய்க் கிடக்கின்றன இடித்த விஹாரங்களைப் பழுது பார்த்துச் செப்பனிடிக் கொடுக்க வேண்டும என்று இதுவரை எந்த அரச குலத்தினரும் கட்டளை யிடாதிவ்வை. அத்தனைய ஆக்கஞ் பிறப்பிக்கும் பாக்கியம் இளவரசர் அருள்மொழி வர்மருக்கே கிடைத்தது தேவர்களுக்கு உகந்தவரே! தங்களுடைய இத்தச் செயல்களைப் புத்த மகா சங்கம் பெரிதும் பாராட்டுகிறது..

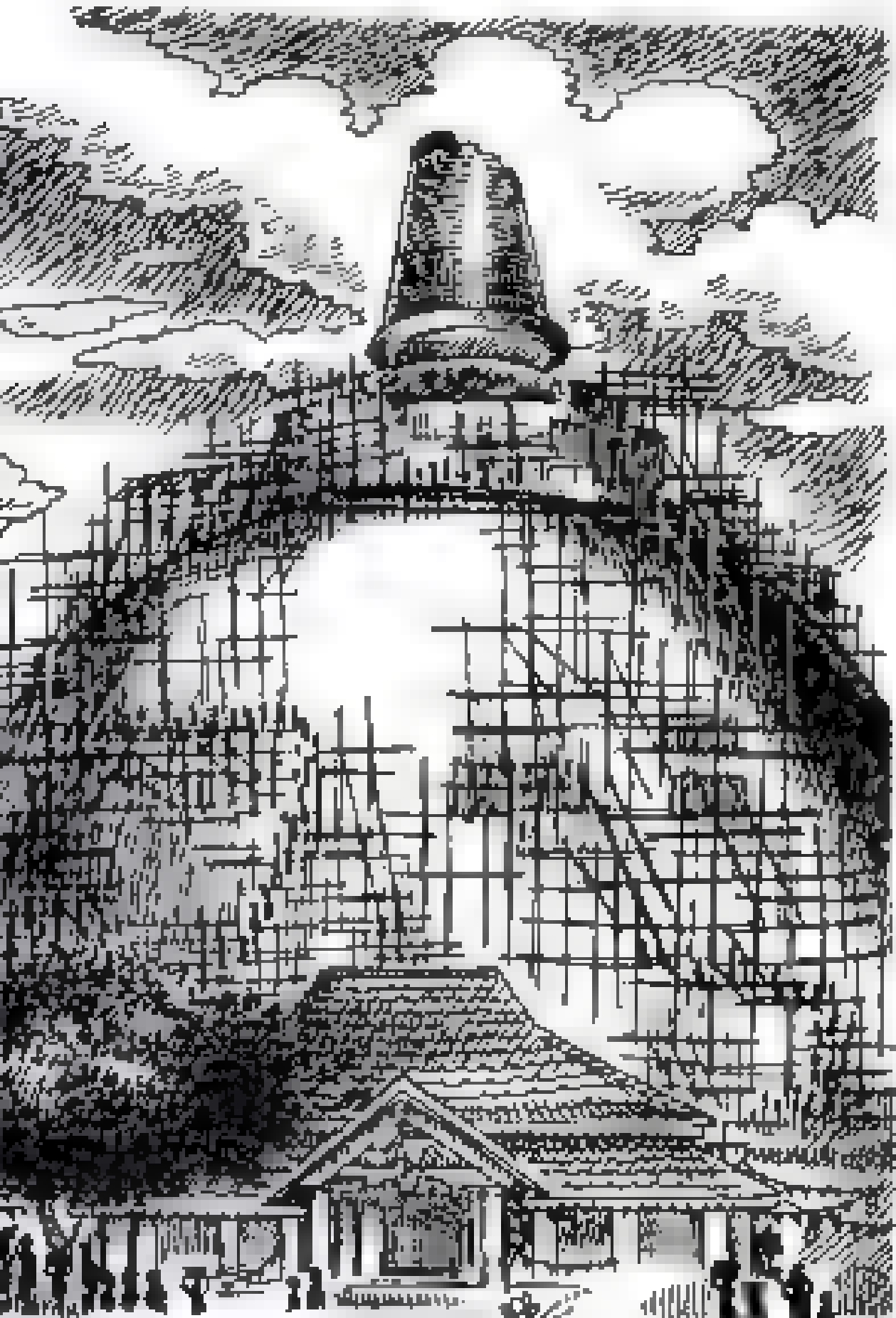
இளவரசர் தலை வணங்கி மகா தேராவின் வாழ்த்தை ஏற்றுக் கொண்டார்

இன்னும், இந்தப் புராதன புண்ணிய நகரத்தில் வெகு காலமாகப் பெரஹார உற்சவம் நடைபெறாமல் தடைப்பட்டிருந்தது. தூறு ஆண்டு களுக்கு முன்னால பாண்டியர்கள்

ஒருசமயம் இந்த மாநகரத்தைப் பிடித்தார்கள். அப்போது இவங்கை அரச குலத்தார் புலஸதிய நகரம் சென்றார்கள் அது முதல் இங்கே பெர ஹாரத் திருவிழா நடை பெற்றுதிவ்வை. இந்தப் புண் ணிய வகுஷத்தில் தாங்கள் அவஸற்சவம் மீண்டும் நடை பெறலாம் என்று கட்டளை யிட்டார்கள் அதற்கு வேண்டிய வசதியும் அளித்தீர்கள் இதுபற்றியும் புத்த சங்கத்தார் சந்தோஷ மடைந்திருக்கிறார்கள்

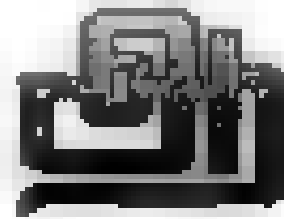
இளவரசர் மீண்டும் சிரம வணங்கி "மகா குருவே! அடியேன் புத்த சங்கத்தாருக்கு இன்னும் ஏதேனும் சேவை செய்வக் கூடியதாக இருந்தால் கருணை கூர்ந்து பணித் தருள்க" என்றார்

அத்தியட்சகர் புன்னைக புரிந்து. "ஆம். இளவரசரே! புத்த சங்கம் மேலும் தங்

களுடைய சேவையை நம்பிக்கையுடன் எதிர்பார்க்கிறது அதற்கு முன்னதாக இன்னும் சில வார்த்தைகள் கூற வேண்டும் புத்த பகவான் கடைசித் திரு அவதாரத்துக்கு முன்னால் வேறு பல அவதாரங்களில் தோன்றியதாக அறிந்திருப்பீர்கள். ஒரு சமயம் சிபிச் சக்கரவர்த்தியாக அவதரித்துக் கொடுமை நிறைந்த இந்த உலகத்தில் ஜீவகாருணியத்தின் பெருமையை உணர்த்தினார் ஒரு சிபிய புறாவின் உயிரைக் காப்பாற்றும் பொருட்டுத் தமது திருமேனியின் சதைவத துண்டு துண்டாக அவர் அரித்து துலாக் கோவில் இடலார் அத்தச் சிபிச் சக்கரவர்த்தியின் வம்சத்திலே வந்தவர்கள் என்று சோழ குலத்தவராகிய தீங்கள் சொல்லிக் கொள்கிறார்கள் சிபியின் வம்சத்திலு வந்த காரணம் பற்றிச் 'செம்பியன்' என்ற பட்டப் பெயரும் சூழிக் கொள்கிறீர்கள் ஆனால் இதுவரை யில் புத்த சங்கத்தார் அளத் தம்பலிவணை சோழ குலத்துப் புரோகிதர்கள் கடவுள்களை எவ்வுதான் எண்ணியிருந்தார்கள் இன்று - தங்களுடைய அருமபெரும செயல்களைப் பார்த்த பிறகு - சிபிச் சக்கரவர்த்தியின் பரம்பரையில் வந்தவர்கள் சோழர்கள் என்று ஒப்புக் கொள்ள வேண்டி வருகிறது புத்த பகவானுடைய பெருங் கருணையை மானம் காரணமாக இதுகாறும் சோழ குலம் மறந்திருந்தது அந்தக் கருணை இன்றைய தினம் தங்கள் மீது ஆவிர்ப்பலித்திருக்கிறது அதற்கான சூசகமும் கிடைத்திருக்கிறது இதோ' ' என்று கூறி அத்தியட்சக தேரோ பின்னால் திரும்பிப் பார்த்ததும், பிக்ஷுக்கள் சிலர் பீடம் ஒன்றில் சாயந்து படுத்திருந்த மற்றொரு பிக்ஷுவைப் பீடத்துடன் தூக்கிக் கொண்டு வந்தார்கள் அதைப் பிக்ஷுவின் உடம்பெல்லாம் இடைவீடாமல் தடுக்கிக் கொண்டிருத்தது எககள் வெட வெடவென்று நடுவகினை உதடுகள் துடித்தன சிவந்த கண்களுக்கு மேலே புருவங்களும் அசைந்தன

"இந்த பிக்ஷுவின் பேரிவ முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் ஆவிர்ப்பலித்திருக்கிறார்கள் தேவர்கள் கருணைகாதது சொல்லவந்தக் கேட்டுக் கொள்ளுங்கள்!" என்றார் மகா தேரோ

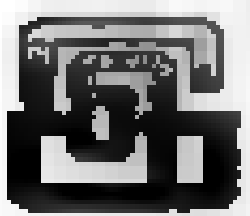

வேசங் கொண்டிருந்த புத்த பிக்ஷுவின் காழி விழுத்து தடுதடுக்கிக் குளறிய குரலில் ஒதேதோ மொழிகள் அதிலினரவாக வத்தன அவர் பேசி நிறுத்தியதும் அத்தியட்சக சூர கூறினார் "முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் தங்களை ஆவிர்ப்பலித்திறார்கள் முற்காலத்தில் தேவனாம சிறிய அசோக வர்த்தனார் பாரத பூமியை ஒரு குளையில் ஆண்டு புத்த தாமதளை உலகமெல்லாம் பரப்பினார் அத்தளைய மகா சாமராஜ்யத்துக்கு தாங்கள் அதிபதியாவீர்கள் என்று தேவர்கள் ஆவிர்ப்பலித்திறார்கள் அசோகனரப் போல தாங்களும் புத்த தர்மத்தை உலகில் பரப்ப வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். அசோகர் பாடலிபுத்திரச் சிம்மாசனத்திலு வீழ்விழுந்து செயத தர்மப் பெரும் பணிகளைத் தாங்கள் இந்தத் தொன்மை மிக்க அநுராதபுரத்தில் ஆரம்பித்து நடத்த வேண்டுமென்று கட்டளை விடுகிறார்கள் இளவரசே' தேவர் களுடைய கட்டளைகளுக்குத் தங்கள் மறுமொழி என்ன?"

இதைக் கேட்டதும் இளவரசர், "மகா சூர! தேவர்கள் சக்தி வாய்ந்தவர்கள் அவர்கள் சித்தப்படி நடத்திக் கொள்ளுவார்கள் ஆனால் அடி யேனுக்கு இப்போது அவர்கள் இடம் பணி யாது என்று வினங்கவில்லையே?" என்றார்

"அதை நானே தெரிவிக்கிறேன்" என்று அத்தியட்சக தேரோ கூறிச் சமிக்ஷைச் செயததும் ஆவேசம் வந்திருந்த பிக்ஷுவை அப்பால் எடுத்துச் சென்றார்கள் பின்னர் பிக்ஷு தலைவர் கூறினார் "இளவரசரே' இதோ உங்கள்

முன்னரால்
உள்ள சிங்கா
தனத்தைய பாருங்கள்
மணி மகுடத்தைப்
பாருங்கள், செங்கோலையும்
பாருங்கள், இவ்வளவு இராஜ
வம்சத்தைச் சேர்ந்த மன்னர்கள்
அனைவரும் இந்தச் சிங்காதனத்தில்
அமர்ந்து, இந்த மணி மகுடத்தை
அணிந்து, இந்தச் செங்கோலைக்
களையிட்டு தரித்த பிறகே, புத்த சங்கத்தரால்
அங்கீகரிக்கப்பட்ட அரசர்
களானார்கள். துஷ்டகமனு
சக்கரவர்த்தியும் தேவானாம்
பிரிய நிஸ்ஸாரும் மகாசேனரும்
அமர்ந்து முடி சூடிய சிங்கா
தனம் இது! அவர்கள் சிரசில்
தரித்த கிரீடம் இது
அவர்கள் கரத்தில் ஏந்திய
செங்கோல் இது. இப்படிப்
பட்ட புராதன சிங்கா
தனம், - இதோ தங்களுக்காகக்
காத்திருக்கிறது. இதில் அமரவும்
இந்த மணி மகுடமும் செங்
கோலும் தரிக்கவும் தங்
களுக்குச் சமமதமா?"

எதெய்யல்லாம
கவனமாகக்
கேட்டுக்
கொண்

டிருந்த வந்தியத்
தேவன் மிக்க பர
பரப்பை அடைந்
தான். இளவரசனரத்
துக்கி அந்தச் சிம்
மாசனத்தில்

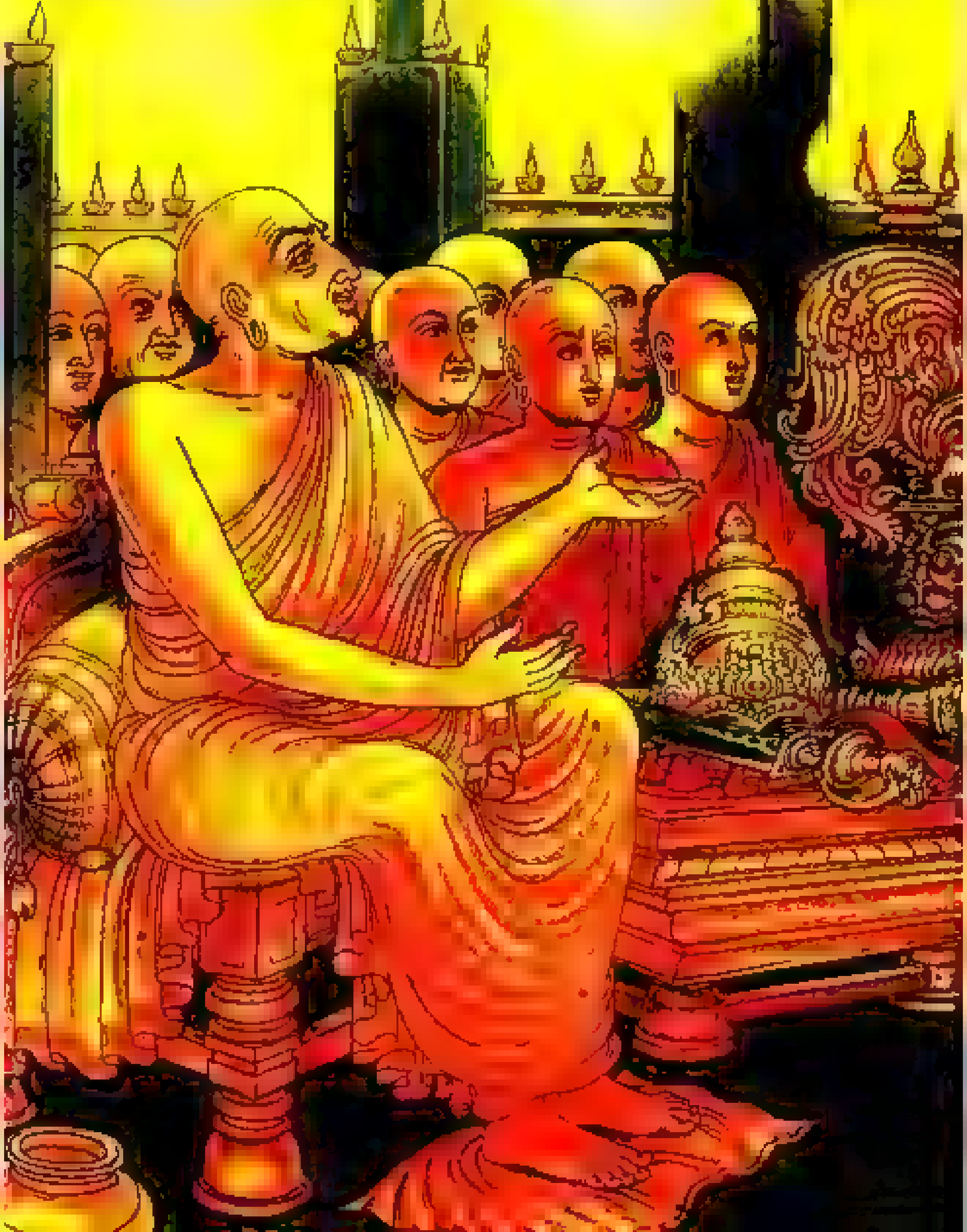

அந்தக் களமே உட்கார எவத்து விட
டால் என்ன என்று எண்ணினான்
ஆனால் இளவரசருடைய முக பாவத்
தில எவ்வித மாறுதலும் ஏற்பட
வில்லை

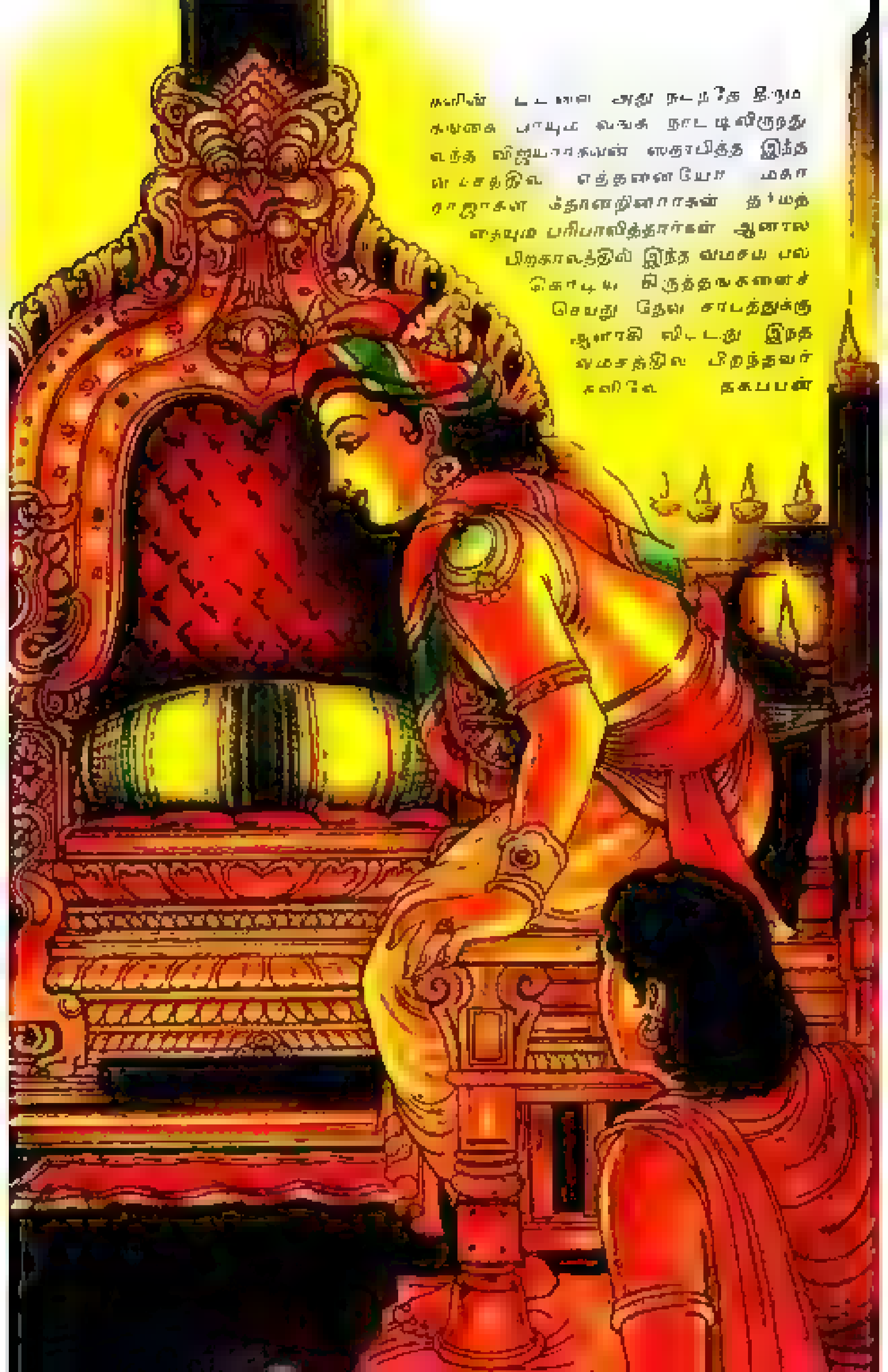
முன் போலவே அளமனான
குரலில் அத்தியட்சகர் அது ஒலித்த

“சாநியா” இந்தச் சிங்காதனத்தில் ஏழி
ம்படி துடிக்க மகிந்த மன்னர் இன்னும்
ஜீவிய வெடிப்பு இடக்கூறாதேர் அவர்
இடக்கூறாமல் தெய்வாழிட்டு அலுமி
என்று கூறி நிறுத்தினார்

இளவரசர் இளவரசர் இராஜா வடி
வாக மாற வேண்டியது உடனடியாகத் தேவர்

கவியின் உடனான அது நடந்தே தீரும்
கவியைப் பார்ப்பது உங்க நாடடிவிற்கு
வந்த விஜயபாக்கம் எதிர்ப்பித்த இந்த
பாடகத்தின் எத்தனையோ மகா
நாதர்கள் கீதாஸிறுனாராகத் தம்
எதிர்ப்புப் பரிபாஸித்தார்கள் ஆனால்
பிறகாலத்தில் இந்த வம்சம் பல
கொடிய கிருத்தங்களைச்
செய்து தேவ சாபத்துக்கு
ஆளாகி விட்டது இந்த
வம்சத்தின் பிறந்தவர்
கவியே தகப்பன்

மகளைக் கொன்றான். மகள் தகைப்பனைக் கொன்றான் அன்னனைத் தம்பி கொன்றான் தம்பியை அண்ணன் கொன்றான். தாய் மகனைக் கொன்றான் மருமகன் மரபிப்பாரைக் கொன்றான் இத்தகைய மகா பாதகங்களைச் செய்த வம்சத்தவர்கள் புத்த தர்மத்தைப் பரிபாலிக்கத் தகுதி வாய்ந்தவர்கள் அவர் என்று தேவர்கள் கட்டளை விடுகிறார்கள் கடைசிவாக முடி குடிய மகிந்தன் இலங்கைச் சிமமாதனத்துக்கு உரிமையை இழந்து விட்டான் அவனுக்குச் சந்ததியும் இல்லை ஆளாகவால் இராஜ வம்சம் எப்படியேனும் மாறியே தீர வேண்டும். அப்படி இராஜ வம்சம் மாறும்போது புதிய வம்சத்தின் முதல்வனைத் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமை இந்தச் சங்கத்துக்கு உண்டு இந்தச் சங்கத்தாரும்தங்களைத் தெரிந்தெடுக்க விரும்புகிறார்கள் தாங்கள் சமமதம் கொடுத்தால் இன்று இரவே முடிசூட்டு விழா நடத்தி விடலாம்..."

அந்த மண்டபத்தில் சிறிது நேரம் புகர்ப்பத்திலும் கடலின் ஆழத்திலும் குடி கொண்டிருப்பது போலுந் தீர்பதம் குடி கொண்டிருந்தது வந்தியத் தேவனுடைய பரபரப்பு உச்ச நிலையை அடைந்து விட்டது

அச்சமயத்தில் பொன்னியின் செல்வர் தமது பீடத்திலிருந்து எழுந்து புத்த பிக்ஷுக்களின் சங்கத்துக்கு வணக்கம் செலுத்தினார் வந்தியத்தேவன் சூது கலத்தின் எல்லைவைய அடைந்தான் இளவரசர் சிமமாதனத்தில் அமர்ந்ததும் மணி மகுடத்தை எடுத்ததும் தாயை குட்டி விடலாம் என்று ஆத்திரப் பட்டான்

இளவரசர் கூறினார்: - "மகன் கனே! உங்களை நமஸ்கரிக்கிறேன் இந்தச் சிறுவனிடம் எல்லையில்லா அன்பும் நம்பிக்கையும் எவத்து இந்தப் புராதன சிங்காதலத்தை அளிக்க முன் வந்த உங்கள் பெருந்தன்னமையே பேரற்றி வணங்குகிறேன் ஆனால் தாங்கள் இப்போது இடுமபணி என்

சக்திக்கு அப்பாற்பட்டது நான் சோழ நாட்டில் பிறந்து வளர்ந்தவன் அந்த நாட்டு நிலங்கள் தந்த உணவும் நதிகள் அளித்த நீரும் இந்த உடவை ஆக்கின என தந்தை சந்தர சோழ சக்கர வரததியின் கட்டளைக்கு உட்பட்டு இங்கே வந்தேன் அவருடைய விருப்பத்தை அநியாயம் எதுவும் என்னாகச் செய்ய இயாது..."

பிக்ஷு - குறுக்கிடடுக கூறினார்:- "இளவரசே! தங்கள் தந்தை சந்தர சோழர் இன்று கதந்திரயின்றிச் சிறை யில் இருப்பது போல் இருப்பதை நீர் அறியீரா?"

"ஆம்; என் தந்தை நேரவாய்ப்பு படடுப படுத்த படுக்கையில் இருக்கிறார் கால்களின் கவர்தீனத்தை இழத்திருக்கிறார் ஆயினும் அவருடைய பெயரால், - அவரிடம் அதிகாரம் பெற்று, - சோழ நாட்டை ஆளுவோரின் கட்டளைக்கு நான் உட்பட்டவன் அவர்களுடைய கட்டளை யின்றி நான் இந்தச் சிங்காதனத்தை ஏற்றுக் கொண்டால் தேசத் துரோகியும் ராஜத் துரோகியும் ஆவேன்..."

"அவ்வாறு தாங்கள் கருதுவதாயிருந்தால் தஞ்சாவூருக்குத் துறக்கொண்டி ஒன்றை அனுப்பச் சித்த மாபிருக்கிறோம் தங்கள் தந்தையார் புத்த தர்மத்தில் மிகப் பற்றுக் கொண்டவர் எங்கன வேண்டுகோளை தீராகரிகக மாட்டார்..."

இந்த நாட்டின் பிரஜைகள் இருக்கிறார்கள் அவர்களுடைய சமமதயினி இராஜ்யத்தை விநியோகிக்க யாருக்கு உரிமை உண்டு?"

தங்களை அரசராகப் பெறுவதைப் பெறற்கரிய பேறாக இந்த நாட்டுப் பிரஜைகள் கருதுவார்கள்"

"எல்லாரும் சமமதிக்கலாம், மகிழ்ச்சியும் அடையலாம் இந்த உலகில் வேறு யாருடைய விருப்பத்தையும் காட்டிலும் தான் அதிகமாக மதிப்பது என் தமக்கையாரின் விருப்பத்தையே என் அன்னை என்னைப் பெற்றான்;

பொன்னி ததி என் உயிரைக் காட்பாறுதி
அளித்தான் ஆனால் என் தமக்கை என்
அறிவை வளர்த்து அகக் கண்களைத்
திறத்தார். அப்படிப்பட்டவருடைய
விரும்பத்தைக் காடடியும் என்
உன்னத்திலே உன்ன ஒரு குரலின்
கட்டளைபே எனக்கு மேலானது மகா
புருஷர்களே! தாங்கள் இச்சிறுவனுக்கு
மனமுயந்து அணிக்கும் மகா பாக்
கியத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுமபடி என்
உன்னக் குரல் எனக்குச் சொல்ல
வில்லை! தயவு செயது இச்சிறுவனை
மன்னித்து அருளுங்கள். "

மறுபடியும் அந்த மகா சபையில்
சிறிது நேரம் மௌனம் குடி கொண்
டிருந்தது வந்தியத்தேவனுடைய நாடி
நரம்புகள் படபடவென்று துடித்த
சத்தம் அவன் காதில் மட்டுமே விழுத்
தது.

சற்றுப் பொறுத்து, பிஷு
சங்கத்தின் அத்தியட்சகர் கூறி
னார். "இளவரசே! தாங்கள்
கூறிய மறுமொழி எனக்கு அதிக
விபப்பை அளிக்கவில்லை. ஒருவாறு
எதிர்பார்த்தேன் இதனாவேயே இந்த
இலங்கைச் சிங்காதனத்தில் ஏற
எவரினும் அதிக தகுதி வாய்ந்தவர்
தாங்கள் என்று ஏற்படுகிறது தர்ம
குஷுமத்தை உணர்ந்த எங்களுக்கு
இதைப் பற்றிச் சிறிதும் சந்தேகம்
கிடையாது. ஆனால் தங்களை வற்
புறுத்தவும் விரும்பவில்லை. யோசிப்
பதற்கு அவகாசம் கொடுக்கிறோம்
ஒராண்டுக்குப் பிறகு இதே மாதிரி
ஒருநாள் தங்களுக்குச் சொல்லி
அனுப்புகிறோம். அப்போது வந்து
தங்கள் முடிவான கருத்தைத் தெரி
விப்பீராக!... ஒரு விஷயம் மட்டும்
நினைவிருக்கட்டும். இந்தப் புரா
ண அநுராதபுரத்தில் பல புத்த
வீஹாரங்கள் மூர்க்கமான புத்தக்
கொடுமைகளினால் பாழாய்ப்
போயிருக்கின்றன ஆனால் இந்த மகா
போதி வீஹாரத்துக்கு மட்டும் எவ்விதச்

சேதமும் இதுவரை ஏற்படவில்லை
ஏனெனில் இது பூமிக்குக் கீழே
குடைந்து அமைத்த விஹாரம் இங்கே
வரும வழி இவ்விடத்தில் தற்சமயம்
கூடியிருக்கும் புத்த சங்கத் தலை
வர்களுக்கு மட்டுமே தெரியும்
எங்களில் ஒருவர் வழிகாட்டாமல்
இங்கே யாருமே முடியாது இலங்கை
மன்னர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையில் ஒரு
தடவை, புத்த சங்கத்தாரால் முடி குடிக்
கொள்வதற்கு மட்டுமே, இங்கு அளவுக்
கப்படுவார்கள் அத்தகைய புனிதமான
இரகசியப் பாதையுள்ள விஹாரம் இது
இங்கே தாங்கள் வந்தது, போனது,
இங்கே நடத்தது எனதயும் பற்றி வெளி
யில் யாருக்கும் சொல்லக் கூடாது
தங்களுடைய நண்பர்களும் சொல்லக்
கூடாது சொன்னால் மிகக் கடுமை
யான தேவ சாபத்துக்கு உன்னாகும்படி
நேரிடும!"

"அத்தியட்சக! சாபத்துக்குத் தேவை
வில்லை; வெளியில் யாருக்கும் சொல்
வதில்லைவென்று வாக்குக் கொடுத்து
விட்டுத்தான் இங்கே என் நண்பர்
களையும் அழைத்துக் கொண்டு வந்
தேன் கொடுத்த வாக்கை ஒரு நாளும்
மீற மாட்டேன்" என்றார் பொன்
னிலிவ செல்லர்

மேளர நாழிகை நேரத்துக்குப்
பிறகு இளவரசர் அருள்
மொழி வர்மரும் ஆழ்வார்க்
கடியாலும் வந்தியத்தேவனும் அநு
ராதபுரத்தின் வீதியில் திலா வெளிச்
சத்தில நடந்து கொண்டிருந்தார்கள்
விஹாரத்துக்குள் இருந்த வரையில்
வானாயக் கெட்டியாக முடி வைத்துக்
கொண்டிருந்த வந்தியத்தேவன் இப்
போது அடக்கி வைத்திருந்த எண்
ணங்களைமெல்லாம அவிழ்த்து விட்
டான்

"சோழ நாடு நீர்வனம் நிலவனம்
பொருந்தியதுதான். ஆனாலும் இந்த
இலங்கைக்கு இன்னயாசாது இப்
படிப்பட்ட இரத்தினத் தீவின்

சிமமாசனம் வலிய வந்ததை உணர்த்துத் தன்னி லீடமாகினே! இது என்ன பேதைமை? தங்களை அழைத்து மணி மகுடத்தை வழங்க வந்த பிகு-ககயிஸ் மதியை என்னவென்று சொல்ல? அடுத்தாற்போல் நானும் துணைநின்று கொண்டு கொண்டுக்கொண்டேன்? எனக்குக் கொடுத்திருக்கக் கூடாதா?" என்று இப்படி செல்லாம் பொருமிக் கொண்டிருந்தான்.

இளவரசர் அவனைச் சமாதானப்படுத்த முயன்றார். "துஷ்ட கமனுலின் மகன் வாலி அசோகமாலா என்னும் பெண்ணின் காதலுக்காக இந்த இலங்கை ராஜ்யத்தைத் துறந்து சென்று கொண்டேனே? அது உமது காதில் ஏறவில்லையா?" என்றார்.

"எல்லாம் ஏதென்று. அப்படித் தாங்கள் எந்தப் பெண்ணைக் காதலிக் கிறீர்கள்? அவ்விதம் தாங்கள் சிமமாசனம் ஏறுவதற்குக் குறுக்கே நிற்கும் பெண் யார்?" என்று வந்தியத்தேவன் கேட்டான்.

"ஒரு பெண் அல்ல. இரண்டு பெண்கள் சத்தியம், தர்மம் என்னும் இரு பெண்களை தான் காதலிக்கிறேன் அவர்களுக்காகவே இலங்கை மணி மகுடத்தை வேண்டாம் என்றேன்."

"இளவரசே! தங்களைப் பார்த்தால் இளம்பிராயத்தினராகக் காணப்படுகிறது பேச்சோ, வயதான சிறுவனர்ப் போல் பேசுகிறீர்கள்."

தம்மில் யார் வயதானவர், யாருடைய பிராயம் முடியப் போகிறது என்பது யாருக்குத் தெரியும்?"

இப்படி அவர்கள் பேசிய போது வீதியின் ஓரமாக ஒரு பழைய மானி கைசின் சமீபம் போய்க் கொண்டிருந்தார்கள்.

வீதிக்கு எதிர்ப்புறத்தில் யாரோ கையைத் தட்டும் சபதம் கேட்டது.

சபதம் கேட்ட இடத்தில் ஓர் உருவம் நின்று கொண்டிருந்தது.

"இப்படி யாருங்கள்?" என்று கூறி, இளவரசர் அந்த உருவத்தை நோக்கி வீதியைக் கடந்து போனார்.

மற்றவர்களும் தொடர்ந்து போனார்கள். அவர்கள் பாதி வீதியைக் கடத்து கொண்டிருந்தபோது பின்னால் பெரிய தட்டில் சபதம் கேட்டது திருமயிப் பாததார்கள் அவர்கள் எந்த வீட்டின் ஓர்மாகப் போய்க் கொண்டிருந்தார்களோ அதன் மேல் மாடத்தின் முகப்பு இடிந்து விழுந்து கொண்டிருந்தது!

அவர்கள் அங்கே வீதியைக் கடக்கத் திருமயிப் பிராஸிடடால் அவர்கள் தலை மேலே விழுந்து கொண்டிருக்கும்.

ஒருகண நேர விதவிதத்தில் மூன்று உயிர்கள் பிழைத்தன! அதுவும் எப்பேர்ப்பட்ட உயிர்கள்!

"தம்மில் யாருக்குப் பிராயம் முடியப் போகிறது என்று யாருக்குத் தெரியும்?" என்று பொள்ளியின் செல்வர் கூறியது எவ்வளவு உண்மையான வார்த்தை?

இப்படி எண்ணி வந்தியத்தேவன் தடுவீதியில் நின்று பார்த்துக் கொண்டிருக்க இருவரும் அப்பால் சென்றார்கள்.

வந்தியத்தேவன் அவர்களை மறுபடி அணுகியபோது அங்கே தின்ற உருவம் திரி வேணிச்சத்தில் நங்கு தெரிந்தது.

கண் முள்ளே காண்பதை நம்புவதா இல்லையா என்ற சந்தேகம் அச்சமயம் அவனுக்கு உண்டாயிற்று.

இது என்ன நடத்தியக்காரத்தனம்? இது எப்படிச் சாததியமாகும்?

தஞ்சையில் பழுவேட்டை ஸ்வாமி அரண்மனையில் பார்த்த நித்திய இங்கே இந்த அநுராதபுரத்து வீதிக் கு எப்படி வந்திருக்க முடியும்? தன்னிரவில் இங்கே வந்து எதற்காக நிற்க வேண்டும? மறுகணம் அந்த உருவம் மராமாய மறைந்தது மற்ற இருவர் மட்டுமே துணைகள்.

(தொடரும்)

யோசனையில் செல்வன்

முப்பத்து ஆறாம் அத்தியாயம்

தகுதிக்கு மதிப்பு உண்டா?

என்பது நடந்தது. அப்போது, அந்த இடத்தை நோக்கி வந்தியாதேவன் விளையாடிக் கொண்டிருந்தான். அப்போது, அந்த இடத்தை நோக்கி வந்தியாதேவன் வந்தான்.

அம் சந்தேகம் நோன்றி விட்டது. இவ்வாறு நந்தினிதானா? பழுவூர் பள்ளத்தின் அருகே அப்போது வந்தான். அப்போது, அந்த இடத்தை நோக்கி வந்தான். அப்போது, அந்த இடத்தை நோக்கி வந்தான்.

அவர்கள் நின்ற இடத்துக்கு வந்தியாதேவன் சென்றதும், அந்த ஸ்திரீ தகர்ந்து விட்டு ஓடினாள். வீடுகளின் நழுவல், அவர்கள் வந்தியாதேவன் பரபரப்படைவது.

அவளைத் தகர்ந்து செல்வப் பார்த்தான். அப்போது, அவளைத் தகர்ந்து செல்வப் பார்த்தான். அப்போது, அவளைத் தகர்ந்து செல்வப் பார்த்தான்.

அந்த ஸ்திரீ தகர்ந்து செல்வப் பார்த்தான். அப்போது, அவளைத் தகர்ந்து செல்வப் பார்த்தான். அப்போது, அவளைத் தகர்ந்து செல்வப் பார்த்தான்.

அப்போது, அவளைத் தகர்ந்து செல்வப் பார்த்தான். அப்போது, அவளைத் தகர்ந்து செல்வப் பார்த்தான். அப்போது, அவளைத் தகர்ந்து செல்வப் பார்த்தான்.

அமரர் கல்கி

கல்கி கலெக்ஷன்

உம்மை நம்பியவ்வவர தான் வேறு
பாணியா சொக்காவுலுக்கு அழைத்து
வரவில்லை' இப்படி நடுவீதியில் மன
னைத் தை விட்டுப் போய் விட்டால்
நான் என்ன செய்வேன்?" என்றார்

இந்த வார்த்தைகள் வந்தியத்
தேவனைப் போலத் கொள்ளச் சொ
கன் அவன் நாந் துடிதழுக்க, "ஐயா
உங்களை விட்டு இனி நான் ஒரு கன
மும் அகல மாட்டேன்!" எனறான்

ஆழ்வார்க்கடியான், "உன்னை
விட்டு நானும் அகல மாட்டேன்
இளவரசு தந்த காப்பு உனக்கு நான்
காப்பு" என்று சொன்னான்.

வி

திரு நேரத்துக்கெல்லாம், மகா
தேவன் சக்கரவாகுதியை
பாழடைந்த மானிகையின்
உட்புறத்தை மூலமும் அடைந்தார்கள்
விசாலமான ஓர் அழையின் மூன்று
பேருகரும் பழைய காலத்துக் கட்டில
களில் படுக்கை விடுகிறார்கள். அவர்கள்
படுத்துக் கொண்டார்கள். அழைகள்
குறு பக்கத்துக் களில் இடத்துக்
களின் துயரங்கள் வந்திருக்க
சொனிச்சம உனளை எட்டிப் பார்த்துக்
கொண்டிருந்தது

"பல நாள் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால
இந்த அரண்மனையை இந்த இடத்தில்
இருக்கவைக்க சக்கரவாகுதியை இன்
வரசு தனது அவர்களுடைய அந்தப்பு
மாக்கியதால் படுத்துக்கொண்டார்கள்
அப்போது இந்த மாதிரி நீண்டவா க்
களில் இந்தப் பக்கங்களில் எது உன்
எட்டிப் பார்த்திருக்கும். இப்போது
அந்த இடத்தில் உன்னைப் போல
சாதாரண மனிதர்களைப் பார்த்து
விட்டு இந்த நிலைக் கொள்கைகள் ஏற்பாடு
மடை உன் இல்லையா, வந்தியத்
தேவன்" என்றார் அருள்மொழி
வர்மர்

"ஐயா! தங்களுக்கும் இந்த எவ்வளவு
வளையம் பற்றி நீங்கள் எது வேறு
மாணியும் சொன்னதே சொன்னதால்
என்னை மட்டுமே சாதாரண மனிதன்
என்று சொல்ல வேண்டியது" என்றான்
வல்லவரைவன்

"மறந்து விட்டேன்; மன்னிக்க வேண்டும்

மெ. தங்கன் பூர்வீகமான வல்லத்
தாசிகள் உங்களுக்கு நீக்கு பாசியை
குமார் அவ்வாறு"

"ஆம் ஐயா, ஆம்! என மூதாதை
ஒருவரைப் பற்றி ஒரு புலவர் பாடி
விடுப்பதைக் கேட்டால் இந்த வீர
வல்லவரைப் பொருளமைவினால
புத்தகம் சொல்ல வேண்டியது" என்றான்
விடுவார்

"பொன்னாழை போகட்டுமே! திருமலை
நாள் கமர் அண்ணா வல்லவருக்கு
நந்திவர்மனைப் போல் தமிழ்ப்
பாடலுக்காக உயிரைக் கொடுக்கவும்
தயங்க மாட்டார் ஆனாலும்,
பாடல்கள் சொல்லுங்கள், கேட்கலாம்."

கொந்தம் நயக்கததுடன் வல்ல
வரைவன் மின்னரும் பாடல்கள்
கொண்ட

"என்களினக என்ருளினக

என்கவகம் எனருவகம்

என்கரி வீது என்பரி வீது

என்பரே - மன கவகம்

மாவேந்தன் வானன்

வரினெப் பரிசெய்த

பாவேந்தரை, வேந்தர்

பாத்தது"

அனதக் கேட்ட பொன்னின் செவவர்

"உன்னை நீ கூறும் முன்னாள் இர

இத்தப் பாடலின் பொருள் என்ன,

சொல்" என்றார்

"ஐயா! என்னைப் பரிசெய்திக
நீங்கள் பொதும அகட்டுமே, இதோ
சொல்லுகிறேன் உன்மேலாக வானின்
அரண்மனை வாகிலி திறைசர்கள்
பல இடத்துத் தாண்டுக்காகக் காத்துக்
கொண்டிருந்தார்கள் அவர்களுக்கு
இவ்வெல்ல தரிசனம் விட்டவிலை
ஒளையிடு, பாவேந்தர்களாகிய கல்
பாடர்கள் தன்னம்ப அரண்மனைக்குள்
சென்றிருந்தார்கள் அவர்களுக்கிடங்
பாடல்களைக் கேட்டு விட்டு வானைப்
பாரசர் மன மெழந்தார். அவர்களுக்கு
நாப் பரிசில்கள் கொடுத்து அனுப
வினர் பூச்சுக்கரக் குடைகல், தந்தப்
பவல்க்குகள், முத்துக் கவசங்கள்,
ரத்தினத் துவளையங்கள், வானங்கள்
சுடையங்கள் தவைய பவல்க்கப் பரிசுகள்
கொடுத்து அனுப்பினார் அந்தார்

வாசலில் காத்திருந்த சிறுநாய்க்குள் அத
குப் பரிசிலகண்டப பாசத்தது வயி
றெரிந்து, 'அட்டா' இது என் குடை
அல்லவா? என் பலகட்டு அல்லவா?
என் பாளை அல்லவா? என் குதிரை
அல்லவா? இந்தப் பாடிம புலவர்கள்
கொண்டு போகிறார்களே' என்று புலா
பினார்கள். அந்தச் சிறுநாய்க்குள்
மாவேதகா வாணநகர்க்கு காவல்களை
களாகக் கொண்டு வந்து கொடுத்திருந்த
பொருள்களை வாயை மூடியபுடிக்
களுக்கு வெதமதியாகக் கொடுத்து
அனுப்பிக் கொண்டிருந்தார். இவ
வாரே! பாடலுக்குப் பொருள் சரி
தானே?"

நீ சொல்லுவதில் தவறு இருக்காது.
அட்டா! என்ன அற்புதமான பாடல்!
எவ்வளவு தயமான கற்பனை! இதைப்
பாடிய மகாகவி யாரோ தெரியவில்லை!
வாஸா! இந்த திலகமே! வந்தவர்க்கு
தேவரே! உமது சூதாளங்களின் ராஜ்யம்
பெரிதோ சிந்திதே! அளதப் பத்திக
கவனவிலினை இருக்காதி ஒரு பாட
ளையப் பெற்றுக்கொள், அவதக் கரட
புழும் அவர்களுக்காகச் சிறப்பு என்ன
வேளாடும! அவர்களுடைய சூதத்த கை
யிருந்த துரம் இருத அரண்மனையிலி
படுக்கத் தக்கவனாதாம்! மகா மேனவின்
கடமில் மாத்திரம் என்ன? சர்க்கரத்
துடிக்கமற்று சக்கரவர்த்தி படுத்தி நகர
கடமில் இப்போது இன் கருமானை
அதிலேயே தரம் படுக்கலாம். நீ
அதற்குத் தகுதி வாய்ந்தவனாதாம்.

"ஆமாம், ஐயா! ஆமாம்! நான் எத்த
ரம் தகுதி வாய்ந்தவனதான். ஆனால்
இந்த நாளில் தகுதிக் குறையாதவர்க்கு
கொடுக்கிறார்கள்' அந்த பிசுபுக்கள்
இந்த இவர்கா ராஜ்யத்தின் கீழ் குறை
என்கருக் கொடுத்தார்கள்! வேண்டாம்
என்று மறுதலிக்கக்கூடிய தங்களைப்
பார்த்துநதாய்க்க கொடுத்தார்கள். அப்போ
து என்கரு என்ன ஆகலாம் வந்தது
தெரியுமா? கீர்டுளைத் தூக்கி என்
தளையின் நானே குட்டிக் கொண்டி
லிடலாம் என்று பார்த்தேன்! இந்த வீர
ளவடிவையா போட்டிக்கு வந்து விடு
வாரே! என்று கம்மா இருந்து விட
டேன்!"

இதைக் கேட்டதும அருள்மொழி
யார்! கவனமென்று சரதது சிரித்
தார். அந்தச் சிரிப்பின் ஒலியைக்
கொண்டு வந்தவத்தையே சளைய மகிழ்ந
து. மொளையவரின் மேலும் கோபத்
தைக் காட்டி, "சிரித்தால் மட்டும் சரி
யாகப் போய் விட்டதா? செய்த தவறுக்
குப் பரிகாரம் என்ன?" என்றான்.

ஐயா! வாணநகத் திலகமே! சத்
தவம் தாமதம் என்று சொன்னேன்!
சிமமரசனம் வேண்டாம் என்று மறுத்
ததற்கு அவை சரியான காரணங்கள்
என்று தங்களுக்குப் படவில்லையா?"

சத்தியம் தாமத இவற்றின் பேரில்
ஏற்கெனவே எனக்குக் கொஞ்சம்
தாமத இருக்கது இவ்வேள அவற்றின்
தக்கவேண்டி விழப்பதிகளை எவ்வித
சம்பத்தமும் எவததுக் கொளவதில்லை
என்று முடிவு செய்து விட்டேன்.

"அட்டா! ஏன்? எதற்காக அப்படிப்
பட்ட முடிவு செய்தீர்? அவற்றின்
பேரில் என்ன கோபம்?"

கோபம் ஒன்றுமில்லை. சத்தியம்,
தாமதம் எவ்வும கவனியா மீது தாங்கள்
காக்க கொண்டு விட்டதாகக் சொல்ல
வில்லையா. அதற்காக இந்த ராஜ்யத்
தக்கு நிபந்தம் செய்துக்கொடு சொல்ல
வில்லையா? வேறொருவர் காதலித்த
பெண்களை நான் மணத்தினாலும்
கொண்பபடுவனல்!"

பொன்னின் செவவர் மறுபடியும்
கடகடவென்று சிரித்தார். "உமமைப்
பொல் வேடிக்கைக்காரரை நான்
பார்த்ததே இல்லை!" என்றார்.

"ஆம், ஐயா! தங்களுக்கு வேடிக
கையாவிருக்கிறது எனக்கு வலி
எரிவெறு இலங்கைச் சிமமா
கனம் தங்களுக்கு வேண்டாம்
என்றால், பக்கத்தில் நான் தின்
தேவே என பக்கம் எனக் காட்டி
இவர்களுக்காகப் பிசுபுகள்
என்று சொல்லிவிடுக்கக்
கூடாதா?" என்றான் வத்தியத்
திலகம்.

அருள்மொழி வர்மர்
சிரித்து ஓயந்த பிறகு, 'வத்
கிளக்கையாரே! இராஜ்யத்தை
ஏற்றுக் கொள்வது அவ்வளவு

இம்மாசனம் கொடுக்க வந்த புத்த பிக்ஷுக்கள் இருந்த பூதங்கள் எல்லாம் புத்த மகத்தாருக்கும் தலைவர்கள் ஆவல் இவர்கள் புத்த கூட்டத்துக்குத் தலைவர்கள் இவர்களுடைய சங்கத் தைப் பெரல் இன்னும் இன்னும் சங்கங்கள் இருக்கின்றன இவர்களுடைய தாம இராஜ்யத்தை ஒப்புக் கொண்டால் இவர்களுடைய இஷ்டப்படி இராஜ்யம் ஆள வேண்டுமென்ற இத்தரங்கத்தாரும் உடனே தம் வீடுகளில் ஆவாரங்கள் என்றார்

எவ்வாறு இவ்வாசனத்தினை இவ்விடத்து நிலைமை புரிந்ததா? என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்

புரிந்தது புரிந்தது அங்க வீடு என்று பெரியவரா, சிவன் பெரியவரா என்று சன்னை போடுகிற மூடர்களைப் போல இவர்கடும் உண்டு என்று புரிந்தது

தது" என்றான் வந்தியத்தேவன்

இவர்கள் இவ்வாசனம் ஆள விரிந்து வந்தார்கள் இவ்வுலகத் தோம் ஆகிய புத்த ஆசிரியர்களோடு ஊர்வலம் சென்றது ஊர்வலம் வந்தும் சபை தாம இவர்களுடன் இவ்விடம் சபைத் தாங்கலாம்" என்றார் இவ்வரசர்

எவ்வாறு தாக்கம் வந்தது நடுயிதில் எனவந்த தட்டி அழைத்து நமஸம் உரிவாள் சமாதானமாகக் காப்பாற்றிய அம்மான் யார் என்று தெரிந்து கொண்டாவதான தாக்கம் வரும்.

"அவன் யார் என்பது இன்னும் எனக்கும் தெரியாது. ஆனால் அவன் எவ்வாறு வந்தது தெரிந்த செய்திகளை வேண்டுகிறேன் கொடுத்திருக்கிற கேட்க விரும்பினால் என் அருகில் வந்து உட்காருங்கள்" என்று சொன்னார் இவ்வரசர்

முப்பத்து ஏழாம் அத்தியாயம்

காவேரி அம்மன்

வ

ந்தியத்தேவனும், ஆழ்வார்க்கடியானும் ஆர்வத்துடன் எழுந்த போய் இவ்வரசரின்குடிகளுக்குப் பக்கத்தில்

கீழே உட்கார்ந்தார்கள் இவ்வரசர் மனம் வருமாறு சொல்லத் தொடங்கினார்

நான் சிறு பையனாயிருந்தபோது ஒரு சமயம் காவேரி நதியில் என பெற்றோருடனும் மடங்கள் போகக் கொண்டிருந்தேன் என தமையனும் ஏன் தமையனாகவும் அரசமரம் மடில் நித்த தார்கள் ஆவர்கள் ஏதோ பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள் நான் மடம் காவேரி நதியின் நீர் கழித்துக் கழித்து ஓடிவந்தபடி வந்தக் கழிகளில் மெல்லியம் கடம்ப மணர்கள் அகப்படிக் கொண்டே கழலவந்தபடி கவிழித்துக் கொண்டிருந்தேன் அந்தச் சின்னப் பிஞ்சு பூக்கள் அப்படிச் கழலில் அகப்படிக் தவிப்பதைப் பார்த்து எனக்கு வேதனை உண்டாகும். சில சமயம் படவெழுந்தாகக் கவிழித்து கவிழிக் கடம்ப

மணர்களும் நீர் கழல்களில் கழித்து வந்தேனென அப்படி எடுத்து விட்ட புத்த சமயத்தின் தவற்த தவறானில் விழுத்து விட்டேன் தலை குப்புற விழுந்தபடியாக இவ்வித குண்டாடிப் போனேன்

காவேரியின் அடி மணலில் என் தமையன் இத்தக உணர்ச்சி இப்போதும் என மனலில் இருக்கிறது நீர்த் தமையனாக ஓடிய தவணைர் என்னை அடித்துத் தள்ளிக் கொண்டே போனதும் தமையன் தக்கோர் எவர்களை வெறுத்தாதின மடமுடைய கருத்தாகவின் கருத்தாக வந்தது போல வந்தது புத்த இவ்வித தொடங்கியது சரி, காவேரி நதி உணர்ச்சி மடலில் கொண்டே போகத் தவணி வடப் போகிறது என்று தினைத்துக் கொண்டேன் பெற்றோர்களும் தமக்கையும் தமையனும் தமையன் காவேரிமல எவ்வளவு துன்பப்படுவார்கள் என்று நினைவும் உண்டாகிற்று அந்தச் சமயத்தில் யாரோ என்னை இரு கைகளாலும் வாரி

[illegible]

பின்னர் அந்தக் கைகள் வேறு யாரிடமோ என்னைக் கொடுத்தன மறுகணம் நான் படவில்லை. இந்தத் தைவ தாயகத்தைத் தப்புகை. கணியலாபி உள்ளதா என்னவென்று கற்றுக் கொண்டார்கள். அவர்களுடைய துயரம் பரிசுடம் அல்ல. அந்தியாபி என்ப கணியலாபி தாயகம் கவர்ந்து விட்டது நின்று நோக்கி வருவது என்னைத் துள்ளிச் சென்று எடுத்துக் காப்பாற்றியது யார் என்பதைப் பற்றிக் கேள்வி எழுந்தது. ஏதாவது யோசனாசீலர்களே கொண்டார்கள் என்னையும் கேட்டார்கள் தாலும் காது நாலும் மாதத்தை அந்தத் தைவலீகமான முகத்தை எங்கும் காணவாலை. ஆகையால் தேன்விக்க மறுமொழி சொல்ல முடியாமல் விழித்தேன். கடைகளில் வலலாருமாக்கச் சென்று காணேரி அமமனதான என்னைக் காப்பாற்றியிருக்க வேண்டும் என்று நினைத்தார்கள் நான் நடையிலே நின்று நினைத்த இனத்தின் ஆணை நோரும் காணேரி அமமனத்தினைப் பூண்டே போடவும் ஏற்பாடு செய்தார்கள் ஆனால் என் மனத்தின் மீது நேரே ஏற்படவில்லை. என்னைக் காப்பாற்றியது காணேரி அமமனத்தின் தைவலாபி, வேறு மாவில ஸ்ரீரீயரவிரித்த தாலும் என் மனத்தின் பகுத்திருந்த அவளுடைய திரு முகத்தை இன்னொரு தடவை தரிசிக்க வேண்டும் என்று தாலும் என் மனத்தின் கடி கொண்டு விட்டது காணேரி குதிப்பதற்கு யோசனை யோசனையாம் திரைகொண்டு அக கொண்டு

தர மரபட்டாளர் என்று ஆளசபுடைய அங்குயிலுக்கும் பார்ப்பேன் தாளாக ஆக அளன் ஒரு மாளிட ஸதிரீலாகவே இருக்கலாம் என்று என்வமம வறுப பட்டது ஆளசபால் எந்தத் திருவிழா யுக்கட கொண்டு வந்திருக்கையிலா கந்தாடங்களின் முகங்களைப்பெல்லாம் தான் ஆர்வத்தோடு உறுதுப பார்ப்பது வழக்கம். சில காலத்துக்குப் பிறகு அப படிப பார்ப்பது அவ்வளவு நல்ல வழக்கமன்று என்பதை உணர்ந்தேன் வருஷம் ஆக ஆக, மறுபடியும் அந்தத் திருவிழாவுக்குக் கொண்டு வந்திருக்கையிலா ஆளசபை இறந்து விட்டேன்

[illegible]

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840.

$\mathcal{F} = \{f_1, f_2, \dots, f_n\}$ is a family of functions from X to Y .
 Let $f: X \rightarrow Y$ be a function. Then f is said to be continuous at $x_0 \in X$ if for every $\epsilon > 0$, there exists a $\delta > 0$ such that for all $x \in X$, if $d_X(x, x_0) < \delta$, then $d_Y(f(x), f(x_0)) < \epsilon$.
 If f is continuous at every point $x_0 \in X$, then f is said to be continuous on X .
 Let $f: X \rightarrow Y$ be a function. Then f is said to be uniformly continuous on X if for every $\epsilon > 0$, there exists a $\delta > 0$ such that for all $x, y \in X$, if $d_X(x, y) < \delta$, then $d_Y(f(x), f(y)) < \epsilon$.
 Let $f: X \rightarrow Y$ be a function. Then f is said to be Lipschitz continuous on X if there exists a constant $L > 0$ such that for all $x, y \in X$, $d_Y(f(x), f(y)) \leq L d_X(x, y)$.
 Let $f: X \rightarrow Y$ be a function. Then f is said to be differentiable at $x_0 \in X$ if there exists a unique linear map $df_{x_0}: T_{x_0}X \rightarrow T_{x_0}Y$ such that $\lim_{h \rightarrow 0} \frac{d(f(x_0 + h), f(x_0)) - df_{x_0}(h)}{\|h\|} = 0$.
 If f is differentiable at every point $x_0 \in X$, then f is said to be differentiable on X .
 Let $f: X \rightarrow Y$ be a function. Then f is said to be twice differentiable at $x_0 \in X$ if there exists a unique bilinear map $d^2f_{x_0}: T_{x_0}X \times T_{x_0}X \rightarrow T_{x_0}Y$ such that $\lim_{h \rightarrow 0} \frac{d(df_{x_0}(h), df_{x_0}(h)) - d^2f_{x_0}(h, h)}{\|h\|^2} = 0$.
 If f is twice differentiable at every point $x_0 \in X$, then f is said to be twice differentiable on X .
 Let $f: X \rightarrow Y$ be a function. Then f is said to be n -times differentiable at $x_0 \in X$ if there exists a unique n -linear map $d^n f_{x_0}: T_{x_0}X \times \dots \times T_{x_0}X \rightarrow T_{x_0}Y$ such that $\lim_{h \rightarrow 0} \frac{d(d^{n-1}f_{x_0}(h), df_{x_0}(h)) - d^n f_{x_0}(h, \dots, h)}{\|h\|^n} = 0$.
 If f is n -times differentiable at every point $x_0 \in X$, then f is said to be n -times differentiable on X .
 Let $f: X \rightarrow Y$ be a function. Then f is said to be analytic at $x_0 \in X$ if there exists a power series $\sum_{k=0}^{\infty} \frac{d^k f_{x_0}(h)}{k!}$ that converges to $f(x_0 + h)$ for all h in some neighborhood of 0 .
 If f is analytic at every point $x_0 \in X$, then f is said to be analytic on X .

[illegible]
$$\begin{aligned} \mathcal{H}_1 &= \{ \varphi \in \mathcal{H} \mid \varphi(x) = 0 \text{ for } x \in \mathcal{H}_1 \} \\ \mathcal{H}_2 &= \{ \varphi \in \mathcal{H} \mid \varphi(x) = 0 \text{ for } x \in \mathcal{H}_2 \} \\ \mathcal{H}_3 &= \{ \varphi \in \mathcal{H} \mid \varphi(x) = 0 \text{ for } x \in \mathcal{H}_3 \} \\ \mathcal{H}_4 &= \{ \varphi \in \mathcal{H} \mid \varphi(x) = 0 \text{ for } x \in \mathcal{H}_4 \} \\ \mathcal{H}_5 &= \{ \varphi \in \mathcal{H} \mid \varphi(x) = 0 \text{ for } x \in \mathcal{H}_5 \} \\ \mathcal{H}_6 &= \{ \varphi \in \mathcal{H} \mid \varphi(x) = 0 \text{ for } x \in \mathcal{H}_6 \} \\ \mathcal{H}_7 &= \{ \varphi \in \mathcal{H} \mid \varphi(x) = 0 \text{ for } x \in \mathcal{H}_7 \} \\ \mathcal{H}_8 &= \{ \varphi \in \mathcal{H} \mid \varphi(x) = 0 \text{ for } x \in \mathcal{H}_8 \} \\ \mathcal{H}_9 &= \{ \varphi \in \mathcal{H} \mid \varphi(x) = 0 \text{ for } x \in \mathcal{H}_9 \} \\ \mathcal{H}_{10} &= \{ \varphi \in \mathcal{H} \mid \varphi(x) = 0 \text{ for } x \in \mathcal{H}_{10} \} \end{aligned}$$

குரலா என்று தெரிந்து கொள்ளத் தீர்மானித்தார்கள். ஓலம் வந்த இடத்தை நோக்கி ஓடிப் போய் பார்த்தார்கள் அவர்கள் அருகில் நெருங்கியும் அந்தக் குரலுக்குரிய உருவம் ஓடத் தொடங்கியது. அது ஒரு பெண்ணின் உருவம் போலத் தோன்றியது ஆனால் அந்த உருவத்தை இவர்களால் பிடிக்க முடியவில்லை. அதற்குப் பிறகும் அந்த ஓலம் நிற்காமல் அடிக்கடி கேட்குக் கொண்டிருந்தது.

"முதலில் அதை நான் இவ்விதம் செய்வாரமல் தானிருந்தேன் ஆனால் என்னுடைய வீரர்களுக்கு இதைத் தவிர வேறு பேச்சே இல்லாமல் போய விட்டது. உண்மையிலேயே சிலர் பயப் பிராந்தி கொண்டு விட்டார்கள் அதன் பேரில் மாமம் இன்னதென்பதைக் கண்டறியத் தீர்மானித்தேன் ஒருநாள் இரவு அந்த ஓலம் வந்த இடத்தை நோக்கி நானும் சில வீரர்களும் சென்றோம். உதர் மலையிலிருந்து ஒரு ஸ்திரீ உருவம் வெளிப்பட்டது. ஒரு கண நேரம் எங்களைப் பார்த்து விட்டுத் திசைத்து நின்றது மறுபடி ஓடத் தொடங்கியது. எல்லாருமாகத் துரத்திச் சென்றால் அந்த உருவத்தைப் பிடிக்க முடியாது என்று என் மனத்திற்குள் ஒரு நரல் கூறியது எனவே, மற்றவர்களை 'திவ் லுங்கன் என்று சொல்லி நிறுத்து விட்டு நான் மட்டும் தொடர்ந்து ஓடினேன் ஒரு தடவை அந்த உருவம் திரும்பிப் பார்த்தது 'தனி ஆளாக நான் வருவதைப் பார்த்து என்னை வரவேற்கும் பரவனையில் காத்துக் கொண்டிருந்தது இப்போது எனக்கும்திரிவாகத்தான் போய் விட்டது. ஒரு வினாடி நேரம் தயங்கி நின்றேன் மறுபடி நெஞ்சை உறுதப்படுத்திக் கொண்டு மூளையில் சென்று அந்தப் பெண் உருவத்தை நெருங்கினேன் திடீர் வெளிச்சம் அவன் முகத்தில் நன்றாக விழுந்தது தெய்வீகமான அம் முகத்தில் புன்னகை அருமயி விருந்தது அந்தக் கணத்தில் எனக்கு நினைவு வந்து விட்டது. கரவேரி அமமன் இவள்தான்' என்னை மெளனம் அடித்துப் போகாமல் எடுத்துக் காப்பாற்றிய தெய்வ மங்கை இவள்தான் ! சுற்று நேரம் பிரமை பிடித்தவள் போல் அவன் முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன் பிறகு தாய்

'தாயர்' இங்கே எப்போது வந்தாள்' என்ற காக வந்தாய்? உன்னை எத்தனையோ காலமாக நான் தேடிக் கொண்டிருந்தேனே? என்னைப் பார்க்க விருமயினால் நேரம் என்னிடம் வந்துகொண்டேன்' இந்த தாவடிவயச் சுற்றி ஏன் வட்டமிடுகிறாய்? ஏன் புலம்புகிறாய்? என்று அவரினேன் அந்த மாதரசி மறுமொழி சொல்ல வொன்றை மீண்டும் மீண்டும் நான் கேட்கும் பயனில்லை. சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் அவளுடைய கண்களில் கண்ணீர் பெருகத் தொடங்கியது. அந்தக் கண்ணீர் என் நெஞ்சைப் பிளந்தது. அவள் ஏதோ சொல்ல மயாரி செய்தாள் என்று தோன்றியது. ஆனால் வார்த்தை ஒன்றும் வரவில்லை. உருத் தெரியாத சபதம் ஏதோ அவள் சொன்னதில் இருந்து வந்தது அப்போது சட்டென்று எனக்குத் தெரிந்து விட்டது - அவள் பேசும் சக்தி இவ்வாத் தன்மை என்று. அப்போது நான் அடைந்த வேதனையைப் போல் என்றும் அடைந்த நிலை இவளது செயல்தென்று தெரியாமல் நான் செயலற்று நின்றேன் அந்த ஸ்திரீ சட்டென்று என்னைக் கடடித் துணிச்சல் கொண்டு அவள் கண்ணீர்துளிகள் என் தலையில் விழுந்தன. நான் அந்நேரம் கணத்துக்கேடில் என்னை விட்டு விட்டு ஓடினான் திரும்பிப் பார்க்கவும் இல்லை நானும் அவளைத் தொடர்ந்து செல்ல முடியவில்லை பாசறைக்குச் சென்றதும் என்னை ஆவலோடு சூழ்ந்து கொண்டு கேட்ட வீரர்களிடம், 'அவன் பேசும் அவன், பிசாகம் அவன் சாதாரண ஸ்திரீதான்' வாழ்க்கையில் ஏதோ பெருத் துயரத் தினால் சித்தப் பிரமை கொண்டிருக்கிறான் மறுபடியும் அவன் வந்தால் அவனைத் தொடர்ந்து போய்க் கொந்தரவு செய்வாதிர்கள்" என்று கண்டிப்பாகக் கூட்டினாவிட்டேன்

"மறுநாள் முழுதும் அவருந்து தாவடிவயக் கிளப்பிக் கொண்டு போய் விட்டவாள் என்று யோசனை அடிக்கடி எனக்குத் தோன்றி வந்தது. ஆனாலும் முடிவு செய்யக் கூடவில்லை. ஒருவேளை மறுபடியும் அந்த ஸ்திரீ வாக்கூடும் என்ற ஆசை மனத்திற்குள் இருந்து இருந்தன யோசனைவிலேயே பொழுதும் போய்

விட்டது இவ்வுவதத்து நான் ஏதாபார்ந்த
தது பின் தோகலிலைக் குரவடிக்க அந்
தில் அந்த ஓலக் குரல் கேட்டது நான்
மற்ற வீரர்களிடம் என்னைய பின்
தொடர்ந்து வர வேண்டாம் என்று
சொல்லியே திரை நடை மேல் இவ்வுவத
தோகலில் போனேன் அத்துப் பேச்சு
என்னைய முதல் நான் மாதிரிப் போனவன்
புடன் அவேற்றான் சிதிது தேரம்
என்னைய உறுபுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த
நான் ஏதோ சொல்ல முன்னரான் எனக்கு
விளங்கவில்லை

[illegible][illegible][illegible]

இவ்வாறு சொல்லி அருள்மொழி
வாய்விட்டுச் சொல்லுகின்றான். அந்தந்த
சாதுரப் பொருத்தம் பொருத்தவடிக் கவந்
தொருத்தொரு சுவை தந்த வகையில் பாடிய
பாவது போகடமிகு குடிசையில் பிறகு
என்ற நடந்தது? சொல்லுவான்" என்ற
பாடம்

[illegible]

(6) 4.1 (7.10)

பூர்வ கதை

தமிழகத்தின் கித்திரத்தின் இராஜ ராஜ சோழர் என்று புகழ் பெற்ற அருள்மொழி வரலாறு இளவரசராயிருந்த சமயத்தில் இயங்குகின்ற சோழ நாடு சூழப் படை நன்குநிறைந்த தளவாய் வகித்துப் போர் நடத்துக கொண்டிருந்தார் அவருடைய தந்தை கந்தர சோழ சக்கரவர்த்தி. நோய் வாய்ப்பட்ட இடங்களில் படுதல் படுகளையில் இருந்தார் கந்தர சோழரின் மூத்த குமாரரும் பட்டத்தி இளவரசருமான ஆதித்த கங்கை கங்கையின் தங்கியிருந்தார் இரண்டு இராஜ குமாரர்களாக்கும் நடுவில் பிறந்தவரான தந்தையார் பண்டைய நகரில் செவ்வை மாநகரத்தில் ஆதரவில் இருந்து வந்தார்.

சோழ சாம்ராஜ்யத்துப் புகழ்நிறைந்த ஆதி கங்கையின் மிக முக்கியமானவர்கள் அண்டைய தம்பிகளான பழுவேட்டனரடிகள். பழுவேட்டனரின் ஏககுலம் சோழ நாட்டின் சர்வாதிகாரி பதவிடை வகித்து வந்தவர் சாம் ராஜ்யத்தின் தன் பொருளையும் தாமிர பண்டக் காலவாய் அவருடைய வகையில் இருந்து வந்தன சின்னப் பழுவேட்டனரின் தஞ்சைக் கோட்டின் தளபதி பதவியை வகித்து வந்தார் கந்தர சோழ சக்கரவர்த்தி பெரிதும்

கந்தர சோழ சக்கரவர்த்தி ஆதிக்கத்தில் இருந்தார்.

பழுவேட்டனரின் ஏககுலம் சோழ நாட்டின் சர்வாதிகாரி பதவிடை வகித்து வந்தவர் சாம் ராஜ்யத்தின் தன் பொருளையும் தாமிர பண்டக் காலவாய் அவருடைய வகையில் இருந்து வந்தன சின்னப் பழுவேட்டனரின் தஞ்சைக் கோட்டின் தளபதி பதவியை வகித்து வந்தார் கந்தர சோழ சக்கரவர்த்தி பெரிதும்

சுயரர் கவகி

தந்தையார் கந்தர சோழ சக்கரவர்த்தி ஆதிக்கத்தில் இருந்தார்.

பழுவேட்டனரின் ஏககுலம் சோழ நாட்டின் சர்வாதிகாரி பதவிடை வகித்து வந்தவர் சாம் ராஜ்யத்தின் தன் பொருளையும் தாமிர பண்டக் காலவாய் அவருடைய வகையில் இருந்து வந்தன சின்னப் பழுவேட்டனரின் தஞ்சைக் கோட்டின் தளபதி பதவியை வகித்து வந்தார் கந்தர சோழ சக்கரவர்த்தி பெரிதும்

சுயரர் கவகி

இதற்குக் கடம்பூர் சம்பவமையர் முதலாவது சாசனங்களின் பூரண சம்மத்தையுமே பெற்றான் காஞ்சியிலிருந்த ஆதித்த கீகாவா தம் தந்தையாத தஞ்சையிலிருந்து காஞ்சிக்கு வர வந்த செயவதற்காகக் காஞ்சியில் ஒரு பொன் மாளிகை கட்டினார் அதை வந்து பார்க்கும்படி தந்தையைய வேண்டிக் கொண்டு தஞ்சைக்கு ஓடலை கொடுத்தது அனுப்பினார் ஓடலவை எடுத்தவர் சென்றவன் வந்தியத்தேவன் சன்சு பழைய வானா குவத்து வீதி அலன் உட்கார் சம்பவமையர் மனதையடி தங்கி வந்தது மேற்படி சதியா வேசனையைய படுத்த காஞ்சி கொண்டான் தஞ்சை சென்று கந்தை சென்ற ஓடலவையக கொடுத்த பிரதி பகிஷயன் கதைய டோயக் குத்தவையத்தெவன் கதைய அலன் பம் தான் அத்தத்தையத்தெவன் கொண்கு குத்தவன் அவன் இவங்கை சென்று தன் அத்தையக் சகோதரனை அழைத்து வரும்படி ஏன்னை வந்தியம் அடையங்கைத்தெவ வந்தியத்தேவன் இவங்கை வந்து அருள்மொழி வாயிற் குத்தவையின் ஓடலவையக் கதைய தான் அத்தையத்தில் இளவரசனாகத் தேவக் கொண்டு இன்னும் சிலரும் வந்து கோத்தாயன் மூதன் மந்திரி அத்திருத்தர் ஆழவார்க்கடியானிடம் தயவரன் இவங்கைக்கே சென்ற நவம் என்று சொல்லி அனுப்பினார் தந்தையகையெண்டு காஞ்சிக்கு அழைத்து வரும்படி ஆதித்த கீகாவா பாரததேவத்தையன் அருள்

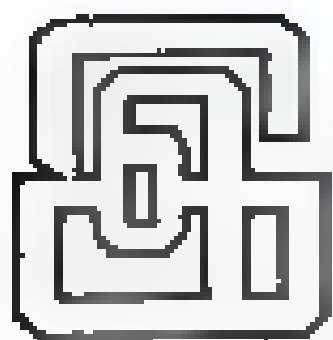
மூதர் வேறு குத்தவையக் கதையோடு கருவறுக் கம் கபதம் செய்திருந்த கொண்காரர் கதையத் தந்தை வந்த இவங்கைக்கு கொடுத்தார்கள்

அருள்மொழி வாயிற் இவங்கைக்கு வந்த கதையத் தந்தை இவங்கையிருந்த இடத்தை வானாத்தி கொத்தி கந்தை கந்தி ஓடலவையன் தயவரன் அவசரத்தின் சென்று பாரததேவத்து குத்தவைய பிராயத்தில் தன்னகக் காவேரி கதையிற் மூழ்கிப் போய விடாமல் காப்பாற்றிய வன் அவந்தான் என்று அறிந்தான் இளவரசர் தந்தை தந்தை மகையர் கந்தை கந்தை பரவி கிருந்த இடம் என்பதை அம் மாதரசி உணர்ந்தி அங்கிருந்து போய விடும்படி ஏச்சரித்தான்

அருள்மொழி கந்தையில் அருள்மொழி வாயிற் வந்தியத்தேவனும் ஆழவார்க்கடியானும் மகையிற் கொத்திலிருந்து திருமதி வந்து கொண்குத்ததேவத்து அவர்கள் வீது ஒரு கதையத் தந்தை முகப்ப இடத்து விழுந்தற கதையத் தந்தையத்திலே மோகறிய மூதாட்டி தோளிக் கதையத் அழைத்து அவர்களைக் கதையத் தந்தை

மூவரும் இளவரசர் வழக்கமாகத் தங்கிய விடுதிக்குச் சென்று படுத்ததுக் கொண்டார்கள் ஆனால் ஒருவருக்கும் தூக்கம் வரவில்லை இளவரசர் இவங்கையில் அம் மூதாட்டியைத் தம் கத்தத்த வரவாற்றை அவர்களுக்குக் கூறி தந்தை

முப்பத்து எட்டாம் அததியாயம்

இளவரசர் சட்டென்று களையத் திருத்தி விட்டு உருகங்கை ஏதாவது காவடிச் சந்தம் கதிர் விழந்ததா" என்று கேட்டார்

களையின் பூழ் கவனம் செவ்வதில் தந்த தோழர்கள் திருவாய் தங்களைத் தயவரன் கேட்கலிலவை என்றார்கள்

ஆழவார்க்கடியான சற்று தீதானது விட்டு "தாம் உட்கார்த்திருக்காமிடம் முள்ளை விட திருப்போது கண்ணமால் கதிருத்த" என்றான்

"ஏதோ புனை தாற்றம்குட வருகிறது" என்றான் வந்தியத்தேவன்

"இவன் இந்த இடத்தில் அபாயம் ஒன்றுமில்லையே" என்று ஆழவார்க்கடியான கவனமடிபுடன் கேட்டான்

"அபாயம் ஏதாவது இருந்தால காவேரி அமலன் கட்டாயம் வந்து எச்சரிப்பான் கவனம் வேண்டாம்" என்று இளவரசர் கூறி மேலும் தொடர்ந்து சொன்னார்

"அத்த இடத்தை விட்டு உடனே தாலையக் கிளப்பிக்கொண்டு புறப்பட வேண்டும் அப்படியும் தமது வீரர்களில் பததுய பேருக்குக் குளிர் காவச்சல் வந்து

விட்டது. அமமம்மா! அந்தக் காயச்சல் மிகப் பொல்லாதது. எப்பேர்ப்பட்ட வீர னாயும் கோழியாக்வி லிடும். உடம பெல்லாம் போரில் காயம் படடும் கலங் காதவர்கள் மூன்று தான் காயச்சலில் மறும் தனர்ந்து ஊக்குப் பேரக வேண் டும்' என்று சொல்ல ஆரம்பித்து விடுவா ரன். தோழர்களின் சூல தெய்வமான துர்க்கா பரமேஸ்வரிதான் அந்த ஊமை ஸதிரின் உருவத்தில் வந்து எங்களை அங்கிருந்து புறப்படச் செயதாள் என்று கருதினேன். அதற்குப் பிறகும தேவி என்னைக் கைவிட்டு விடவில்லை. நான் போகுமிடங்களுக்கெல்லாம் அவளும் தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருந்தாள் வள விலங்குகள் மனஸ்ப பாம்புகள், மறைந் திருந்த எதிரிகள் - இத்தனையும் ஆபத்து களிலிருந்து என்னைக் காப்பாற்றினாள் திடீரென்று எப்படித் தோன்றுவாளோ அப்படியே மறைந்தும் விடுவாள் சில தாளைக்குள் அந்தத் தேவியுடன் முக பாவத்தினாலும் ஸசனங்களினாலும் பேசும் சத்தியை தான் பெற்று விட்டேன் பெரும் பாலும் அவள் உள்ளத்தில் நினைப்பதை என் நெஞ்சம் தேர்ந்து கொண்டு விடும் அது மட்டுமல்ல; அமமாதரசியைக் கண் ணால் பார்க்காமலேயே அவள் பக்கத்தில் எங்கேயோ இருக்கிறாள் என்பதை நான் அறிந்து கொண்டேன் இப்போது உட மவாகது, நீங்கள் உடனே சென்று உங்கள் படுக்கையில் படுத்துக் கொள்ளுங்கள் தாக்கம் வராவிடாதும தூங்குவது போல் இரவுகள் சீக்கிரம்" என்றா இளவரசர்

அவஸ்திமே இரவுமே சென்று படுத்துக் கொண்டார்கள். மங்களான மூடிக் கொண் ணவும் முயன்றார்கள் ஆனால் அவர்களை பீர்ப ஆவலினால் கண்ணிமைகள் மூடிக் கொள்ள முடிந்தன

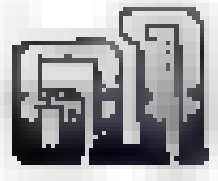
பார்த்தக் கொண்டிருக்கும் போதே திலா வெளிச்சம் வந்த பலகணியின் அருகில் ஓர் உருவம் வந்து தின்றது விதியில் இடிந்து விழுந்த மாளிகைக்கு எதிரில் பார்த்த அதி விநியின் உருவத்தான் மிக 'மெல்லிய 'உஸ்' என்ற சத்தம் அங்கிருந்து

வந்தது. அருள்மொழி வர்மர் எழுந்து பலகணி ஓரமாகச் சென்றார் வெளியில் தீர உருவம் ஏதோ சக்களஞ் செயதது இளவரசர் அந்த அளையில் படுத்தி நந்த தன் தோழர்களைச் சுடிக் காட்டினார் சமிகளஞ் பாளையில் அதற்கும் ஏதோ மறுமொழி விடைத்தது

உடனே அருள்மொழி வர்மர் தோழர் கள் இரவுளையும் தள்ளைத் தொடர்ந்து வரும்படி சொல்லிவிட்டு அமமாளிகை விடுத்து வெளிப்பெறினார் அந்த மூதாட்டி சென்ற வழியில் மூவரும் மெளனமாக நடந்தார்கள். இருபதமும் மரங்கள் அடர்ந்து இரவு மூந்தி நந்த பாளையில் அவர்கள் வெகுதூரம் சென்ற பிறகு திடீரென்று திலா வெளிச்சத்தில் ஒரு அதி சபரண காட்சியைக் கண்டார்கள் கரிய பெரிய பாளையன் பல வரிசையாக நின்று, பிறும்மாண்டமான ஸ்தூபம் ஒன்றைக் காவல் புரிந்து கொண்டிருந்தன. அளதப் பார்த்ததும் வந்தியத்தேவனுடைய முகம் தன்று விடம் போலிருந்தது அந்த மூதாட்டியோ சிறிதும தயங்காமல் பாளைக் கட டத்தை நோக்கி நடத்தாள் ஆழ்வார்க்கடி யான் வந்தியத்தேவன் காதோடு "அந்த பாளையச் சிவையன் எவ்வளவு தற்பாயாக இருக்கின்றன பார்த்தாயா?" என்று சொன்ன பிறகுதான் வந்தியத்தேவனு டைய இளைப்பு நீங்கியது ஆயினும் அவனுடைய விடப்பு நீங்கிய பாடிஸை.

ஒன்றோடொன்று நெருக்கி இடித்துக் கொண்டு தின்று. அந்த மலை போன்ற ஸ்தூபத்தைத் தாங்கிக் கொண்டிருப்பது போல் அளமக்கப்படருந்த பாளையச் சிவைய ஒவ்வொன்றுக்கும் இரண்டு நீண்ட தந்தங்கள் இருந்தன அவஸ்திம வரிசை யாக தின்ற நூற்றுக்கணக்கான பாளைய களில் ஒன்றே ஒன்றுக்கு மட்டும் ஒரு தந்தம் ஏடிந்து போயிருந்தது. அந்த பாளைய அருகில் அவன் சென்றான் அதன் காலடி யில் கிடந்த பெரிய கருங்கல் ஒன்றை அகற்றினான் அகற்றிய இடத்தில் ஒரு படிக்கட்டு காணப்பட்டது. அதன் வழி யாக அவன் இதங்கிச் செல்ல, மற்றவர் களும் பின் தொடர்ந்தார்கள் படிக்கட்டில் இறங்கிச் சிறிது தூரம் குறுகலான வழியில்

சென்றதும ஒரு மண்டபம் கட்டப்பட்டது. அதில் இரண்டு பெரிய அகல் விளக்குகள் எரித்து கொண்டிருந்தன.

விளக்குகளில் ஒன்றைத் தூண்டி வட்டு அந்த முகாடில் எகவில எடுத்துக் கொண்டான் இளவரசனார் மட்டும தன்னுடைய வருமபடி சமீகனஞ்சினால் தெரிவித்ததான். மற்ற இருவரும் இதைப் பற்றி முதலில் சிந்தி கவலை கொண்டார்கள். ஆனால் அந்த முதாடில் விளக்கைத் தூக்கிப் பிடித்து அந்த மண்டபக் கவரையில் உள்ள சித்திரங்களினதான் இளவரசருக்குக் காட்டுகிறான் என்று தெரித்ததும் அவர்களுடைய கவலை ஓரளவு நீங்கியது.

இளவரசர் அம் மண்டபக் கவரில் பார்த்த சித்திரங்கள் ஏதோ ஒரு கணதயில் நீடித்த சம்பவங்களை வரிசைக் கிரமமாகக் கூறும் தொடர் சித்திரங்களாகத் தோன்றின புத்த பகவானின் பூர்வ அவதார கதைகளையே புத்த வரலாறுகளில் சித்திரித்திருக்கும் முறையையே இச் சித்திரங்களும் அமைந்திருந்தன. ஆனால் இவை புத்தரின் அவதார நிபுணர்களாகக் குறிப்பிடவில்லை. ஒரு மானிடப் பெண்ணைக் களதளப்பே, சித்திரித்திருந்தது. அந்தச் சித்திரப் பெண்ணின் முகத் தோற்றம் ஏதகதுன்றய இப்போது விளக்குப் பிடித்துக் காட்டிய முதாடில் என் முகத்தை ஒத்திருந்தது அகலே இந்த ஊமை எந்தி குவணுண்ட வ வரலாறுகளே, சித்திரங்களாக எழுதியிருக்கிறான் என்று இளவரசர் இயக்கமாகத் தெரிந்து கொண்டார்.

அவற்றில் முதல் சித்திரம் கடல் குழந்தைவில ஓர் இளம் பெண் தள்ளிநகரியாக நிற்பதையும் அவளுடைய தகப்பனார் கடடு மரம் ஏறி மீன் பிடித்துக் கொண்டு வருவதையும் காட்டியது. பின்னர், அந்தப் பெண் காட்டு வழியே சென்றாள் ஒரு மரத்தின் கிளை மீது ஓர் இளஞன் உட்கார்ந்திருந்தான் அவன் இராஜ குமாரன் / கொல்குந்தான் அந்த மரத்தை மீது ஒரு காடி கொண்டு கொண்டிருந்தது இராஜ குமாரன் அதைக் கவனியாமல் வேறு

இடையில் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் அந்தப் பெண் கூசலிட்டு விட்டு ஓடினாள் காடி அபடெய்ஸைத் துரத்தியது மரத்தின் மீது இருந்த இளஞன் குதித்து வந்து காடியின் மேல் வேலை எறிந்தான் காடிக்குடம் அவனுக்கும் துவந்த யுத்தம் நடந்தது. அந்தப் பெண் தென்னை மரம் ஒன்றின் மீது சாய்ந்து கொண்டு காடிக்குடம் இவனருளுக்கும் நடந்த சண்டையையப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் கடைசியில் காடி இறந்து விழுந்தது இளஞன் அந்தப் பெண்ணை நெருங்கி வந்தான் அவனுக்கும் தன் நகைதயைத் தெரிவித்தான் ஆனால் அவன் மறுமொழி சொல்லாமல் கண்ணீர் விட்டான் பிறகு அவன் ஓடிப் போய்த் தன் தந்தையை அழைத்து வந்தான் வந்த வண்டியின் தன் பெண் பேச முடியாத ஊமை எவ்வளவுத் தெரிவித்தான் இராஜகுமாரன் முதலில் வருத்தப் பட்டான் பிறகு வருத்தம் நீங்கி அவனுடன் சிறேகம் செய்து கொண்டான் காட்டு மலர்களாகக் கொய்து மாலை தொடுத்து அவன் கழுத்தில் போட்டான் இருவரும் எனக் கோத்துக் கொண்டு காட்டில் திரித் தாய்கள்.

ஒருநாள் பெரிய மரக்கடம் ஒன்று அந்தத் தீவில் சமீபம் வந்து அதிலிருந்து சில வீரர்கள் இறங்கி வந்தார்கள் இராஜ குமாரனைக் கண்டு பிடித்து அவனுக்கு வணக்கம் செய்துதினார்கள் அவனை மரக் கலத்துக்கு வருமபடி வருத்தி அழைத்தார்கள் இராஜகுமாரன் அந்தப் பெண்ணுக்கு ஆறுதல் கூறி விடை பெற்றுக் கொண்டான். கூப்பலில் ஏறிக் சென்றான் அந்தப் பெண் அவன் போன பிறகு ரொம்பவும் வருத்தப்பட்டுக் கண்ணீர் பெருகினாள் அதை அவன் தயாராக பார்த்தான் ஒரு படகில் அவளை ஏற்றிக் கொண்டு கடல் கடந்து சென்றான் கயங்கரை விளக்கம் ஒன்றை அடைந்து களையில் இறங்கினான் அங்கே ஒரு குடும்பத்தார் தகப்பனையும் மகனையும் வரவேற்றார்கள் வல்லாகுமாக மாட்டு வண்டியில் ஏறிப் பிரயாணம் போனார்கள் கோட்டைமதில் உள்ள ஒரு பட்டனத்தை அடைந்தார்கள் அங்கே அரண்மனை மேல் மாடத்துல் இராஜகுமாரன் தலையில்

கிட்டத்தட்ட எ

நிலையாக அ

லாசர் குழுவை அ

அவர்களுக்கான புனைந்த பவர் டீன்

தார்கள் அளதப் பார்த்து அந்த இளம்

பெண்ணின் மனம் கவரவில்லை அவள்

ஒரே ஓட்டமாக ஓடினாள் கடற்கரையை

அடைந்தாள் கவலகளை விளக்கத்தின்

மேல்பகுதிக்கு கீழ் குதித்தாள் அவைகள்

அவளைத் தாங்களே கொண்டு வந்த

வந்த துன்பம் அவளைத் தாக்கிய பல் கிடை

ஏற்றிக் கரப்பாற்றினாள் அவளைப் போல

பிடித்திருக்கிறதென்று என்னி ஒரு கோயி

லில் கொண்டு போய் விட்டாள் கோயில்

பூசகரி அவளுக்கு விழுந்து போனாள் மேல்

பிணை அடிக்காள்

பாசீரா ஒரு பெரிய ராணி கவாடி தரி

செய்ய செய்து அந்தக் கோயிலுக்கு வந்தாள்

பூசகரி அந்தப் பெண்ணைப் பற்றி பாரி

யிடம் சொன்னாள் ராணி கரப்பாற்றித்

திருந்தாள் அந்தப் பெண்ணைக் கன்னம்

போலவே கரப்பாற்றி என்ன அறிந்தாள்

பல்லக்கில் ஏற்றிக் கொண்டு அவை

மனைக்கு அழைத்துப் போனாள் அரண்

மனைக்கு போக உத்தரவு அந்தப் பெண்

தாங்கி இரண்டு நாட்களாகப் பெண்

ராணி வந்து இரண்டு நாட்களாகப் பெண்

ஒளவையாகத் தன் வளர்ப்புக்காகப் போன

வளர்ப்புக்காகப் போனாள் ராணி அந்த

மறுதலான பிறகு போகிறதில்லை அந்த

இரண்டு நாட்களாகப் பெண் அந்த

வளர்ப்புக்காகப் போனாள் ராணி அந்த

வளர்ப்புக்காகப் போனாள் ராணி அந்த

வளர்ப்புக்காகப் போனாள் ராணி அந்த

வளர்ப்புக்காகப் போனாள் ராணி அந்த

வளர்ப்புக்காகப் போனாள் ராணி அந்த

வளர்ப்புக்காகப் போனாள் ராணி அந்த

வளர்ப்புக்காகப் போனாள் ராணி அந்த

வளர்ப்புக்காகப் போனாள் ராணி அந்த

வளர்ப்புக்காகப் போனாள் ராணி அந்த

வளர்ப்புக்காகப் போனாள் ராணி அந்த

லிருத்தபடியே பார்த்து விட்டுப் போய் விடுவான் ஒரு சமயம் ஒரு குழந்தை படகி லிருந்து தவறி விழுந்து விட்டது அந்த யானும் கவனிக்கவில்லை. இவன் தீரில் மூழ்கிக் குழந்தையை எடுத்துக் கொடுத்தான் உடனே மீண்டும் நதி வெள்ளத்திலு மூழ்கிச் சென்று அக்கரைமைய அடைந்து காட்டில் மறைந்து விட்டான்

வயலாடி நிகழ்ச்சிகளும் காலிக் கோட்டியனால் தத்ரூபச் சித்திரங் களாக அச்சவரில் வரைவப்பட டிருந்தன இளவரசர் அருளமொழி வாழர் அளவிலலா ஆர்வத்துட லும் அதிசயத்துட லும் அச் சித்திரங்களைப் பார்த்துக் கொண்டு வந்தார் கடைசிச் சித்திரம் வந்த தும் இளவரசர், "நதியிலிருந்து காப்பாற்றப் பட்ட சிறுவன் நான் காப்பாற்றியவன் நீ" என்று சமிக்ஞையாகச் சட்டிக் காட்டி னார் அந்த மூதாட்டி இளவரசரைக் கட்டி அணைத்துக் கொண்டு உச்சி மோத்தான்

மீளனர் அந்த மண்டபத்தின் இள மொரு மூலக்கு இளவரசரை அழைத் துச் சென்றான் அங்கே எழுதியிருந்த சில சித்திரங்களைக் காட்டியான் அவை அவ னுடைய வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகள் அல்ல இளவரசருக்கு நேரக் கூடிய அபாயங் களைப் பற்றி அச் சித்திரங்களின் மூல மாகவும் சமிக்ஞைகளின் மூலமாகவும் எச்சரிக்கை செய்தான்.

இவ்வளவையும் வத்தியத்தேவனும் ஆழ்வார்க்கடியானும் மண்டபத்தின் ஓரத்தில் நின்று பார்த்துக் கொண்டிருந் தார்கள் தத்திலிளின் முகத்தையும் இந்த உணமை வதிரீயின் முகத்தையும் வத்தியத் தேவன் அடிக்கடி ஒப்பிட்டுப் பார்த்தான் அவன் மனத்தில் பற்பல எண்ணங்கள் உதித்தன பற்பல சந்தேகங்கள் தோன்றின அவற்றைக் குறித்துப் பேச அது சந்தர்ப்பம் அன்று எனப் பேசாதிருந்தான்

யானைச் சிலைகள் பாதுகாத்த அந்த ரங்க மண்டபத்திலிருந்து அவர்கள் வெளியே வந்தார்கள் மூதாட்டி அவா களை அழைத்துக் கொண்டு அந்த ஸ்தூபத்தின் கிரதஸ்த நோக்கி ஏறினர் அவளுடைய தேக வலிமையாக குறித்து

மற்றவர்கள் அதிசயித்தார்கள் வத்தியத் தேவனுக்கு மிகவும் களைப்பாற்றாதது ஆயினும் வெளியில் சொல்லாமல் ஏறினர்

பாதி ஸ்தூபம் ஏறியதும் நின்று பார்த் தார்கள் தகரத்தின் ஓரிடத்தில் தீயிற் றுலாவைக் கொழுந்து விட்டு எரிந்து கொண்டிருந்தது

"ஆகா' மகாஸேன சக்கரவர்த்தியின் புராதன மானினை தீப்பற்றி எரிகிறது" என்றார் இளவரசர்

"நாம படுத்திருந்த டிடமா?"

"அதுவேதான்"

"அங்கே நாம படுத்துத் தூங்கியிருந் தாங்க?"

"தரமும் ஒருவேளை அகலிவி பகவானுக்கு உணவாகியிருப்போம்"

"அதுதான் நாம படுத்திருந்த அரண் மனை என்று இத்தனை தூரத்திலிருந்தபடி எதனால் சொல்கிறீர்கள்?"

"மண்டபத்துக்குள்ளே நான் பார்த்த சித்திரங்கள் என்னுடன் பேசின"

"எங்களுக்குக் கேட்கவில்லையே?"

"அதில் ஒன்றும் அதிசயமில்லையே. சித்திரங்கள் ஒரு தனி பாளையிலே பேசும். அந்த பாளை தெரிந்தவர்களுக்குத்தான் அவற்றின் பேச்சு விளங்கும்."

அந்தச் சித்திரங்கள் தங்களுக்கு இன்னும் என்ன தெரிவித்தன?"

"ஏன் குடும்ப சம்பந்தமான பல இரகசியங்களைச் சொல்லின இந்த இவங்கைத் தீமை விட்டு உடனே போய் விடுமபடியாக தெரிவித்தன..."

'சித்திரங்களின் பாளை வாய்க் காலையெனவரை' என கட்சி ஜபித்தது" என்றான் வத்தியத்தேவன்

"இளவரசர்' சித்திரங்கள் அதனுடன் நிறுத்தவில்லை இவ்வுலகத்தில் உள்ள வளையில் களையின் சிழிப் படுக்க வேண் டாம. வீடுகளின் ஓரமாக நடக்க வேண் டாம மரங்களின் அடியில் போக வேண் டாம என்றும் சொல்லவில்லையா?" என நான் ஆழ்வார்க்கடியான

"சரியாகச் சொன்னீர்' உமக்கு எப்படித் தெரிந்தது?"

"தங்களுக்குச் சித்திரங்களின் பாளைத் தெரியும் அடியேனுக்கு அபிநய பாளை"

தெரியும் தங்கள் குல தெய்வம் தங்களிடம் பேசிக் கொண்டிருந்தபோது அத தெய்வத்தின் அபிநய முக பாவங்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்!" என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்

"சந்தோஷம் இரவு இன்னும் ஒரு ஜாமத்தான் மிச்சமிருக்கிறது இந்த எதிர்பத்தின் உச்சியில் ஏறிக் கிதிது தெரமாவது படுத்தத் தூங்கி விட்டுப் பொழுது விடிந்ததும் புறப்படுவேம்" என்றார் அருள்மொழிவர்மர்

ஹநான் உதயத்தில் சூரிய கிரணங்கள் களீர் என்று அடித்து வந்தியத் தேவனை தூக்கத்திலிருந்து எழுப்பின முதல் நாளிரவு நடந்த உண்மையான திகழ்ச்சிகள் போதாவென்று சதிகாரர்களும், தீ வாவப்பவர்களும், ஊழல்களும், செவிடர்களும், மரத்தில் ஏறும் கரடிகளும், பேய் பிசாக்களும், புத்த பிசுக்களும், மணி மதடங்களும் ஒரே குழப்பமாக வந்தியத்தேவனுடைய கணலிலேயும் வந்து துன்புறுத்தினார்கள் சூரிய வெளிச்சத்தில் அனைவரெல்லாம் மாயக் களவுகளாகி மறைந்தன குழப்பமும் பீதியும் பறந்தன

இளவரசரும், ஆழ்வார்க்கடியானும் முன்னதாக எழுந்து பிரயாணத்துக்கு ஆயத்தமாகியிருப்பதை வந்தியத்தேவன்கண்டான். அவனும் அவசரமாக ஆயத்தமானான் மூன்று பேரும் ஸ்தூப சிகரத்திலிருந்து இறங்கினார்கள் நடுவீதிசெறிவழிபாகவே நடந்து சென்று மகா மேக வளத்தை நோக்கிச் சென்றார்கள் அதை நத்தவனத்தின் மத்தியிலேதான் பூர்த்திமான. ஆயிரத்தைத்தூறு வயதான மிகவும் புனிதத் தன்மை வாய்ந்த போதி விருட்சம் இருந்தது

பிசுக்களும் பிசுக்களல்லாத பக்தர்கள் பலரும் போதி விருட்சத்தை வலம் வந்து மனங்களைச் சொரிந்தும் வணங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள்

இளவரசர் அருள்மொழிவர்மரும் அந்தப் போதி விருட்சத்துக்கு வணக்கம் செலுத்தினார் "உலகத்தில் இராஜ்யங்களும் இராஜ்யங்களை ஆண்ட மன்னர்களும் மறைந்து போய் விடுவார்கள் ஆனால் தர்மம் என்றென்றாக்கும்

நினைத்து நிற்கும் என்பதற்கு இந்தப் போதி விருட்சம் நிதர்சனமாயிருக்கிறது" என்று இளவரசர் மறை இருவனையும் பார்த்துக் கூறினார் இப்படிச் சொல்கிக் கொண்டிருக்கிறது பார்த்தார் ஒரு மூலையில் மூன்று குதிரைகள் பிரயாணத்துக்கு ஆயத்தமாக நின்றன மூன்று குதிரைகளையும் பிரித்துக்கொண்டு மூன்று நீர் நின்று கொண்டிருந்தார்கள்

இளவரசர் அங்கே சென்றதும் அவர்கள் மூல்கும் முகமொத்து மரியாதையுடனாவணங்கினார்கள் இளவரசர் அவர்களை ஏதோ கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டார் வந்தியத்தேவனைப் பார்த்து இராத்நிரி எரித்தது நாம படுத்திருந்திருந்த மகாசேனரின் அரண்மனைதான் நாமம் அதில் எரிந்து போய் விட்டேயோ என்று இவர்கள் பயந்து கொண்டிருந்ததாக நம்மை உபிரோடு பார்த்ததும் இவர்களுக்கு சந்தோஷம் தூங்க முடியவில்லை" என்றார்

"ஆயிரத்தைத்தூறு வயதான அரச மரம் இன்னும் நிற்பது என்னமோ உண்மைதான் ஆனால் தர்மம் செத்துப் போய் எத்தனையோ நாளாகி விட்டது!" என்று சொன்னான் வந்தியத்தேவன்

"இனி ஒரு தடவை அவலிதம் சொல்வாதே! நான் ஒருவன் உயிராடிருக்கும் போது தர்மம் எப்படிச் சாகும்?" என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்

மூன்று பேரும் குதிரைகள் மீது ஏறிக் கொண்டு புறப்பட்டார்கள். அனுராதபுர நகரத்தின் வடக்கு வரசல் வழிபாக வெளியேறினார்கள் இருவிழாக் கூட்டம் இன்னமும் நகரிலிருந்து நாலாபுறமும் ஜேஜே என்று சென்று கொண்டிருந்த படிபால் இவர்களை யாரும் கவனிக்கவில்லை

அனுராதபுரத்துக்கு வட கிழக்கில் ஒருகரத தூரத்தில் மகத்தலை என்னும் சிறீப் பட்டணம் இருந்தது "அசோக சக்கரவர்த்தியின் குமாரர் மகிதர் முதன் முதலில் இந்த ஊரிலேதான் வந்துவிடப் பந்த மதத்தை உபதேசிக்கத் தொடங்கினார்" எப்படிப்பட்ட பாக்கியசாலி அவர்! ஆயுதந் தாங்கிய படைகளை அழைத்துக் கொண்டு நாடு கவர்வதற்கு அவர் போகவில்லை கொல்காரர்

கனியர் மிகுதான் ஒளிரும் மலர் மெது நய
கீழ்வாழ்வு துவக்கியதும் அவருக்கு
ஒருபடம் மீதான என்றோர் அருள்மொழி
என்றோ

“வெங்கடேசுக்கு கொடுத்தது எவ்வகதி செய்தது
அவ்வளவுதான்” என்று சொன்னவரான
வருநாயக தேவன்

புளையாட்டு கலகலத்த

நீர் எப்போதும் உள்ளாள் விட்டு
பிரிந்தால் கூடாது நீர் பக்கத்தில் இருந்தால்
எப்படிப்பா... கஷ்டமும் சந்தோஷமாய்
விட்டோ” என்றார் துள்ளெரிச்சல்

“அந்த மாதிரி எப்படியாவும் சந்தோஷ
மேல் கஷ்டமில்லிடுங்க” என்றான்

முப்பத்து ஒன்பதாம் அத்தியாயம்

“இதோ யுத்தம்!”

வ

நியுத்தேவன சனரமரிகுந்து கத்தைய
எடுங்கள்” என்று சொன்ன ச. இன
வரசர் “இதோ எடுத்து விட்டேன்” என்று
பட்டாக கத்தைய உருவி எடுத்தார். அதே
சமயத்தில் வந்தியத்தேவனும் உரைவி
லிருந்து கத்தைய எடுத்தார். அமைச்சர்

கல்வி கல்வி

மாண்டமான ரா சதக் கத்திகள் அனாரதபுரத்துப் போது விருட்சத்தின் அருகில்
குதினரகளுடன் வந்து நின்றவர்களை அந்தக் கத்திகளையும் கொடுத்து விட்டுச் சென்
றார்கள்.

இவ்வரசர் குதினரமரிகுந்து கீழே குதித்து “வா இறங்கி” என்றான். ச. அங்கு விர
சங்கதனத என்னால் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாது” இவ் கேள்வி, ஏதாவது பார்த்து
விட்டுத்தான் போக வேண்டிய” என்று கடுமையாகக் கூறியதும், வந்தியத் தேவன்
இடைத்துப் போனான். இது விளையாட்டா, விளையாட என்று, அவற்றுக்கிட தெரிய
வில்லை என்பதும், இவ்வரசர் குதினரமரிகுந்து பூமியில் இறங்கி விட்டபடியால் அவ
ளும் இறங்க வேண்டியதாயிற்று.

என்ன தாய் ஏன் தயங்குகிறீர்? நேற்றிரவு என்னை நீர் அவமானப்படுத்தப் பட்டதீர்
அல்லவா உம்முடைய பட்டின வீட்டு அரிசனங்கள் மூலத்தில் ஏன் பட்ட
டனாரங்கள் வந்து காதலுத்தார்கள் என்று சொல்ல வல்லவா? அவர்களையும்
குடை சிவிகை ஆகியவற்றைப் புகழார்கள் தாங்கள் உதாரணப் பரவனது பார்த்துப்
பொருத்தினார்கள் என்று கதவில்களையா? அதை நினைத்துப் பார்க்கப் பாரக்க எனக்
குடி பொறுக்க முடியவில்லை. இரண்டாம்
ஒன்று தீரத்துக் கடவுளிடே இருக்க இவ்
கிடுத்து புறப்பட வேண்டிய” என்று சொல்
லிக் கொண்டு இவ்வரசர் இரண்டு

வாழ் கல்வி

கைகளினாலும் தம்முடைய பட்டாக்கத்தியின் அடிமையப் பிடித்துச் சுழற்றிக் கொண்டு வந்தியத்தேவனிடம் அனுப்பினார்.

ஆம், அது சாதாரண கத்தி அன்று என்பதாகச் சொன்னோமே? எவ்வளவு பலவாயினாலும் அந்த ஒரு ஸ்காண்டல் தாக்கி நிறுத்துவதே பெரிய காரியம். இரண்டு கைகளினாலும் பிடித்துக் கொண்டால் தான் கத்தியைச் சுழற்றவும் எதிரியைத் தாக்கவும் முடியும்.

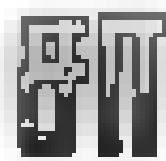
எவரசர் அவஸிதம் இரு கைகளினாலும் கத்தியைச் சுழற்றியபோது அவனர்ப் பார்த்தால் அரண்மனையில் கூக போகங்களில வளர்ந்த கோமள கபாலம் படைத்த இராஜ குமாரனாகத் தோன்றவில்லை. பழைய காலத்து வீரரத் வீரர்களான பிள்ளையும் அர்ச்சுனனையும் அரவாணையும், அபிமன்யுவையும் போல விளங்கினார் இன்னும் திருமேனியில தோன்றாது நிற்பது புள்ள கமந்த விஜயராவ சோழனரையும் யானை மேல் துஞ்சியவரையும் இராஜாதித்த தேவனரையும் ஒத்து அவர்களுடைய வழியில் வந்தவர் தாம் என படை ரூபகப் படுத்துமாறு வீர கம்பீரத் தோற்றத்துடன் திகழ்த்தார்.

வந்தியத்தேவனும் இரண்டு கைகளினாலும் கத்தியைப் பிடித்துச் சுழற்றத் தொடங்கினான் ஆரம்பத்தில் அவனுடைய மனத்தில் குழப்பமும் தயக்கமும் குடி கொண்டிருந்தன போகப் போக, மனம் திடப்பட்டது. வீர வெறி மிகுத்து எதிரி தன் போற்றுகளுக்கு உரிய இளவரசர் என்பது மறந்தது. எதற்காக இந்தச் சண்டை என்னும் எண்ணமும் மறைந்தது. எதிரியின் கையில் சுழலும் கத்தி ஒன்றே அவனது கண் முன் நின்றது. அக் கத்தியினால் தாக்கப்படாமல் தான் தப்புவது எப்படி, அதைத் தட்டி எறிந்து விட்டு எதிரியைக் காயப்படுத்துவது எப்படி என்ற ஒரே விஷயத்திலே அவன் கவனமெல்லாம் பதிந்திருந்தது.

கத்திகள் சுழலும் வேகமும் அவை ஒன்றின் மேல் ஒன்று மோதி 'டணார்' 'டணார்' என்ற ஒலியை எழுப்பும் வேகமும் முதலில் சவுக்க காலத்தில் தொடங்க, மத்தியம் காலத்தைத் தாண்டி, துரித காலத்துக்கு வந்தன.

இளவரசு நுடைய காரியம் முதலில் ஆழ

வார்க்கடி யானுக்கும் விளங்கலில்லை. ஆனாலும், அதில் ஏதோ ஒரு நோக்கம் இருக்க வேண்டும் என்று அவன் கருதினான். வந்தியவர்களைத் தடுத்து நிறுத்து வதற்கும், அவர்கள் இன்னார் என்று தெரித்து கொண்டு அதற்கேற்ப தாம் செயல் வேண்டியதை நிரணயிப்பதற்கும் அது ஓர் உபாயமாயிருக்கலாம். ஆகவே அந்த இரு வீரர்களுடைய குதிரைகளையும் சாளை மத்தியில் குறுக்கே நிறுத்திவிட்டு, அவற்றின் தலைக் கயிறுகளைப் பிடித்துக்கொண்டு ஆழவார்க்கடி யானை காதலிருந்தான்.

எல்லிய எதிர்ப்புறமிருந்து வந்து கொண்டிருந்த குதிரை வீரர்கள் நெருங்கி வந்தார்கள் அவர்களுக்கு மத்தியில் டுலிக்கொடி பறந்து கொண்டிருந்ததைப் பார்த்தும் ஆழவார்க்கடியானுடைய கவலை நீங்கியது. வந்திருக்கிறவர்கள் நம்மவர்கள்தான் ஆனால் யாரா யிருக்கும்?

அவர்களில் முன்னால் வந்த கடடியக் காரர்கள் அந்த விஷயத்தைப் பற்றியதை அறிவித்தார்கள்.

"சமுத்துப் போரில் மகிதனைப் புறங்கண்ட இலங்கைப் படைகளின் சேநாதிபதி - எலங்கயாற்றுப் போரில் வீர பானடியன் தளபி கொண்ட கொடும்பாளூர்ப் பெரிய வேளார் - பூதி விகிரம சேசர் மகாராஜா விஜயமாவிறார் பராக்" என்று ஒரு இடி முழக்கக் குரல் ஒலித்தது.

"பலகை குலத் தேவனால் - எலங்கைப் போரில் வீர பானடியன் தளபி கொண்ட வீராதி வீரர் - வடபெண்ணைப் போரில் வேங்கிப் படைவை முறியடித்த பராக்விரம பூபதி - பார்த்திபேந்திரவரமர் விஜய மாவிறார் பராக்" என்று இன்னொரு இடி முழக்கக் குரல் ஒலித்தது.

இப்படிக்கட்டடியம் கூதியவர்களுக்குப் பின்னால் கமார் முய்ப்பது குதிரை வீரர்கள் வந்தார்கள் அவர்களுள் நடுநாயகமாக, கம்பீரமான வெள்ளைப் புரவிகளின் மீது சேநாதிபதி பெரிய வேளாளரும் பார்த்திபேந்திரனும் வீற்றிருந்தார்கள்.

குதிரை வீரர்களைத் தொடர்ந்து அம்பாரியுடன் ஒரு பெரிய யானை வந்தது.

இன்னும் சிறிது தூரத்துக்குப் பின்னால்

வந்த காலாட்படை புழுதிப படவதில
மங்கலமடைத்து காணப்பட்டது

முன்னால் வந்த குதிரை வீரர்கள் வழி
யில் ஏற்பட்ட தடைவினாள் அதிகுபதி
அடைந்தவர்களாகத் தோன்றினார்கள்

"யார் அது?" "விலகு" வழி விடு "

என்று சில சூரல்களும் கேட்டன
பின்னர் அக்கட்டத்தில் கசமுச
கசமுச என்ற இரகசியப் பேச்சு வார்த்தை
களும் "ஓவேறு!" "ஆவா!" என்ற வியப்
பொலிகளும் எழுந்தன

வீரர்கள் குதிரைகள் மீதிருந்து குதித்
தார்கள் கத்திச் சண்டை போட்டவர்
கவனச் சூழ்ந்து கொண்டு நின்றார்கள்

பூதி விகிரம கேசரியம் பார்த்துப்பேந்தி
ரனுங்கடக் குதிரை மீதிருந்து பூதியில்
இறங்கி விட்டார்கள் வீரர்களின் முன
னையில் வந்து நின்றார்கள்

பார்த்துப்பேந்திரன் பட படத்தான்
விகிரம கேசரியிடம் "பார்த்தீர்களா? எவ
லத்தாளையப் பற்றி நான் சொன்னது உண்
மையா. இல்லையா? கத்த அதிகப்பிரசங்கி!
இளவரசரிடமே தன் கைவரிசையைக்
காட்டத் தொடங்கி விட்டான். இதை நாம்
பார்த்துக் கொண்டு சுமமா இருப்பதா "

என்று தன் கைவிரிந்த கத்தியை ஓங்கி
னான்

பூதி விகிரம கேசரி அவனுடைய
கையைப் பிடித்துத் தடுத்தார்
"கொஞ்சம் பொறுங்கள் பார்க்கலாம்!"
என்ன அற்புதமான கத்திப் பேரர் இந்த
மாநிரி பார்த்து எத்தனையோ நான்
ஆயிற்று!" என்றார்

சற்றுப் பின்னால வந்த காலாள் வீரர்
கள் - சுமார் முத்தூறு பேர் - அவர்களும்
வந்து சேர்ந்தார்கள். வட்ட வடிவமாக
நின்று வேடிக்கை பார்க்கலானார்கள்

தற்குள் யானை மேல் அம்பாபரி
யிலிருந்து ஒரு பெண் கீழே இறங்கி
வளர்ள். குதிரைகளுக்கும் வீரர்
களுக்கும் இடையிடையே புதுந்து வந்து
அவள் வேடிக்கை பார்த்த வட்டத்தின்
முன்னளியில் நின்று கொண்டாள்

அவனுடைய முகத்தில் அச்சமயம் குடி
கொண்டிருந்த கிளர்ச்சியை இப்படி
யென்று சொல்ல முடியாது. கத்திகள்
அவது மிங்கம் பாயந்தபோது அவனுடைய
கண் விழிகளும் பாயத்தான் போரிட்டவர்

கள் அப்படியே இப்படியும் குதித்தபோது
அவளையறியாமல் அவனுடைய இடை
துவண்டு அப்படியும் இப்படியும் ஆடியது.
சிதிது நேரத்துக்கெல்லாம் அவன் தன்
கூந்தலில் செருகியிருந்த காம்புடன் கூடிய
நீய்ஸாதபவ மலரை எடுத்துக்கொண்டான்
அதை இப்படியும் அப்படியும் சுற்றச் சுழற்
றத் தொடங்கினான் கத்திகள் சுழன்ற
தாளத்துக்கு இசைய அவனுடைய கைநி
லிருந்த பூவின் தண்டு சுழன்றது. இந்தப்
பெண் யார் என்று வாசகர்களுக்கு தாம
சொல்ல வேண்டியதில்லை. ஆம்; பூங்
குழலியை அவர்கள் கறந்திருக்க முடியா
தவல்லா?

சிதிது நேரம் வரைவில் அவனுடைய
முகத்துக்கு எதிரே இளவரசர் முகம் தெரி
யும்படியாக அவ்வீரர்கள் நின்று போரிட்
டவர் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நகர்ந்து
பாதி வட்டம் சுற்றி வந்தனர் கடைமியில்
வந்தியத்தேவனுடைய முகம் பூங்குழலி
யின் முகத்துக்கு எதிராக வந்தது. இடை
யிடை யே வந்தியத்தேவனுடைய கண்கள்
கந்திலும் பெருகி வந்த வீரர் கூட்டத்தைக்
கவனித்து வந்தன. அப்போது பூங்குழலி
யையும் பார்த்து விட்டான் திடீரென்று
அந்தப் பெண்ணைப் பார்த்த வியப்பி
னால் ஓடுகளும் அவன் கவனம் சிதறியது.
அந்த ஓடுகள் நேரமே இளவரசருக்குப்
போதுமாயிருந்தது வந்தியத்தேவனுடைய
கத்தியின் மீது தேவேந்திரனுடைய
வஜ்ராயுதத்தைப் போல் இளவரசரின்
கத்தி தாக்கியது வாணர்கூல வீரன் தடு
மாறினான். அவனுடைய கைப்பிடிநி
லிருந்து தழுவிப் பட்டாக்கத்தி கீழே
விழுந்தது

றநிலும் கூடியிருந்தவர்கள் அச்சம்
மம் எழுப்பிய ஆரவாரம் அவை
கடலின் ஓசையை ஒத்திருந்தது
அவளைய ஆரவாரத்தையும் மீறிக்
கொண்டு ஓர் இளம் பெண்ணின் உற்
சாகமான சிரிப்பொலி கேட்டது.

வந்தியத்தேவன், கீழே விழுந்த கத்தியை
மீண்டும் எடுப்பதற்குப் பிரயத்தனம்
செய்தான்

இதற்குள் இளவரசர் பாயத்து சென்று
அவனைக் கட்டித் தழுவித் கொண்டார்

"நீர் என்னுடைய வாளுக்குத் தோற்க

மில்லை. வாளுக்கு வான் சமமான வாக
வத்துடன் போரிடும், ஆனால் ஒரு

இதில் அவமானம் ஒன்றுமில்லை
எல்லோருக்கும் நேரக் கூடியதுதான்.

ஏதாவது தவறாக நடந்து கொண்டு விட
கொஞ்ச நேரம் கதி கலங்கிட
போய் விட்டே..... என்றார்

ஆம், தனபதி! இவருடைய ஏச்சை
என்னால் பொறுக்க முடியவில்லை

றார்களே யுத்தம் எங்கே? யுத்தம் எங்கே?

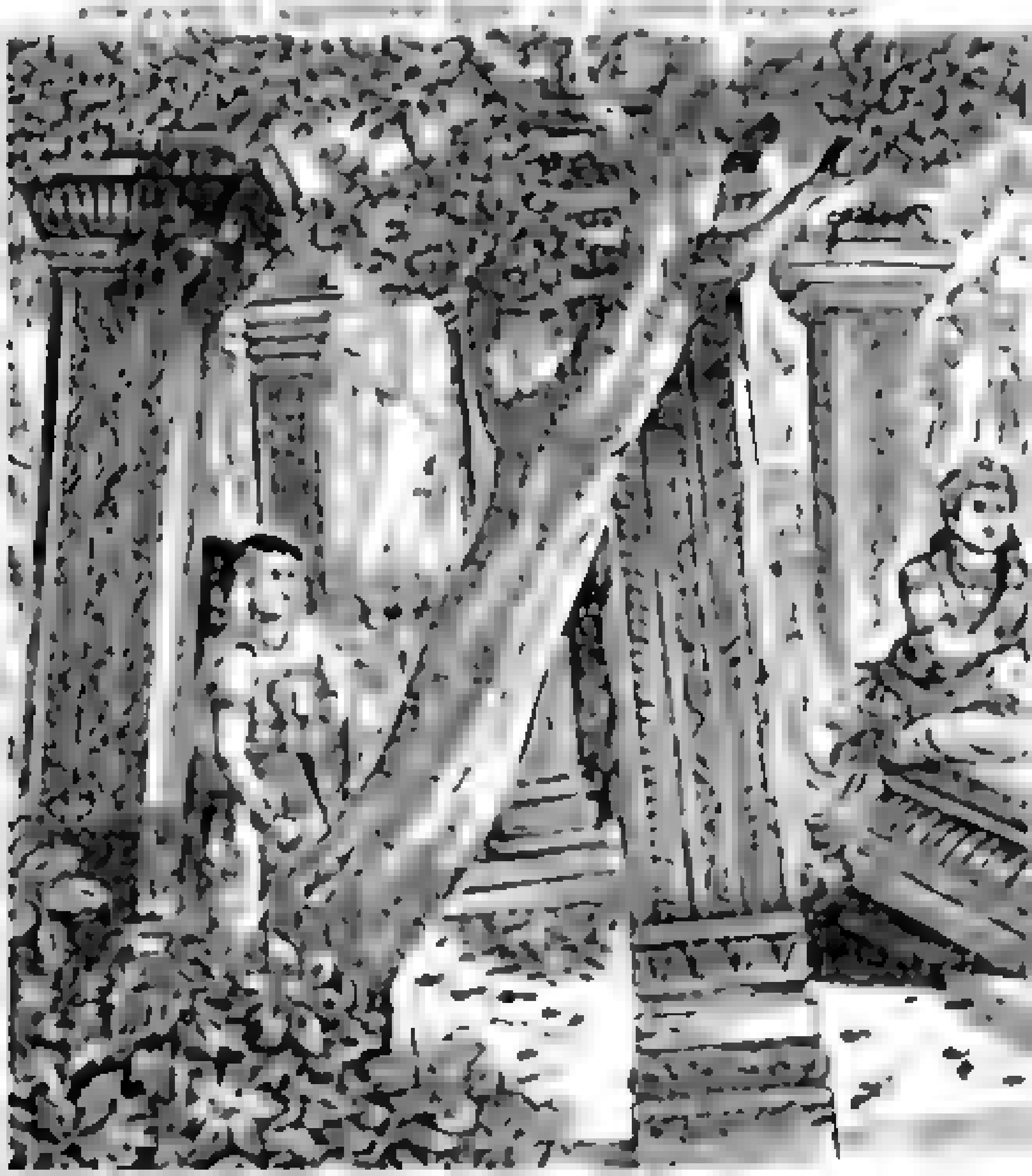
• டி • என்னத துணைத்து

நருங்கி வந்து விட்டார்கள்

இளவரசர் இத்தப் பிள்ளையை நான்

இவ்வாறு இளவரசர் கூறியது

• நிதவர்கள் அளவரும மறுபடி

தமிழ்நாடு சாஹித்ய அக்காடமி
தமிழ்நாடு சாஹித்ய அக்காடமி
தமிழ்நாடு சாஹித்ய அக்காடமி

தமிழ்நாடு சாஹித்ய அக்காடமி
தமிழ்நாடு சாஹித்ய அக்காடமி
தமிழ்நாடு சாஹித்ய அக்காடமி

தமிழ்நாடு சாஹித்ய அக்காடமி
தமிழ்நாடு சாஹித்ய அக்காடமி
தமிழ்நாடு சாஹித்ய அக்காடமி

தமிழ்நாடு சாஹித்ய அக்காடமி
தமிழ்நாடு சாஹித்ய அக்காடமி
தமிழ்நாடு சாஹித்ய அக்காடமி

என்று கேட்டார்

சாண்டியா பிழைக்க முடிய

இருந்தான்

தான்மற்று இவ்வகள் ஆகியவை இவ்
ஒருகண்மூல தாமதிப்பதற்கிடைய
வன்று பார்த்துபேந்திரன் கறுவதற்குள்
இளவரசர்

மூலகேவலாசியமாக இவ்வாவிட்டால்
தாங்களே புறப்பட்டு வருவார்களா? இவ்
ஒருகண்மூல தாமதிக் கெண்டியாகிவளை
இப்போதே செயதினயத தெரிவிக்க
வேண்டும்" என்றார்

இச்சமயம் அவர்கள் சம்பந்தில் வந்த

செய்தி அதே பெரிய வேளா? நடுத்த
சாளையில் இத்தனைப் பருகத் தடுவியில்
ஒன்றும் பேச முடியாது. அதோ ஒரு
பாழம் மண்டபம் தெரிகிறதே! அவர்க
பேரகவரம்' தகவல் வேண்டியாக இந்த
இவ்வகையில் பாழம் மண்டபத்துக்குக்
குறைவு இடவாரது!" என்றார்

சாளகைத் அப்பால் கொஞ்ச தூரத்தி
வீருந்த பாழம் மண்டபத்தை நோக்கி
அனைவரும் போனார்கள்

நாற்பதாம் அத்தியாயம்

மந்திராலோசனை

மேலா

ரும் போது வந்தியத
தேவன் ஆழவார்க்கடி
யானை தெருவி. "இது
என்ன, இளவரசர் இப்
படிச் செய்கிறார்?"
அன்று திடீர் என்று குத

துச்சண்டை போட்டார் இன்று கதவிச்
சண்டை வீல் இறங்கினார் சொல்லி வி
டாவது சண்டையைய ஆரம்பிக்கக்
கூடாதா! இளவரசருடைய சிதேகம்
மிகவும் ஆபத்தாபிடுக்குதம் போலிருக்
கிறதே" என்றான்

இளவரசர் இதைக் கேட்டுக் கொண்டே
அவர்கள் பக்கத்தில் வந்து விட்டார்

"ஆம், ஐயா! என்னுடைய சிதேகம்
மிகவும் ஆபத்தானதுதான் நெற்றிரவே
அது உமக்குத் தெரிந்திருக்கமே ஆபத்
துக்கு உள்ளாகாமல் இருக்க வேண்டு
மானால் நான் இருக்குமிடத்திலிருந்து
குறைந்தது பத்து காத தூரத்தில் இருக்க
வேண்டும்" என்றார்

"இளவரசே! அதற்காக நான் சொல்ல
வில்லை தங்கள் பக்கத்திலிருந்து எதற்குத்
ஆபத்துக்கும் உட்படுவதற்கு நான் சித்தம்
ஆளால் இப்படி நீங்கள் திடீர் திடீர்
என்று."

இப்போது வீர வைஷ்ணவன் குறுக்
கிட்டு "இது தெரியவில்லையா தம்பி
உனக்கு? எதிரே வருகிறவர்கள் யார் என்று
தெரித்து அதற்குத் தக்கபடி காரியம் செய
வதற்காக இளவரசர் இந்த உபாயத்தை
எகவாண்டார்" வருகிறவர்கள் யார்? விந்த
தாலும் கதவிச் சண்டையாக் கண்டால்

கொஞ்சம் நின்று பார்ப்பார்கள் அவ
வரை" என்றான்

இளவரசர், "திருமலை செ"வதும் சரி
தான் என்னுடைய தூதக வீச்சென்ற
ஒன்று திருக்கிறது என்னுடைய காரியத்து
சிறக்காமலிருந்ததால் அவர்களுக்கு மறாவர்
களின் அஞ்ஞையபாடு பன்களையும் சிசகம
சித்திரம் அதற்காக நான் பாருண்டவ
சித்ததளையாவது விருப்பினால் அவர்
களுடைய அடிக்கடி சண்டை மீடிப்பது
வழக்கம் இதைப் பொருட்படுத்தாதவர்
கள்தான் என்னுடைய சித்தகாரகனா
யிருக்க முடியுமா?" என்றார்

"அப்படி யானால் சரி" இவ் மேல் தாங்
கல் சண்டையைய ஆரம்பிப்பதற்குக் கூட
திராமல் நானே ஆரம்பித்து விடுகிறேன்
இளவரசே தங்களுக்குத் தெரியுமா? கொண்டு
வந்த தான் ஒரு தகவியானால் செய்கின்ற
சொல்லு மற்றது விட்டேன் அதை இப்
போது சொல்லி விட விரும்புகிறேன்"
சொல்லிவிட ஆக வேண்டும தாங்கள
கேட்க விரும்பு விட்டால், மறுபடியும்
கத்தியை எடுக்கலா" என்றான் வந்தியத
ய்கவன்

"வேண்டாம் செயதினயத் சொல்லு
கள் கேட்கிறேன்"

"நமளமச் சுற்றி நின்ற கூட்டத்தில் ஒரு
பெண் வாகியை கவடிவான குழந்தை மக
டன நன்று கொண்டு தந்தான் அவன்
னுடைய கண் வீச்சுக்கு நான் தோற்று விட்
ம் என என்று கூடத் தாங்கள சொல்ல வில்
ளவரை? அந்தப் பெண் யார் தெரியுமா?"

"தெரியாது அவளை நான் தன்றாய்ப்

பார்க்கவில்லை. பாரகதம் வழக்கமும
எனக்குக் கிடைக்காது."

"இவ்வாறே அவள்தான் தங்களுக்கு
ஒரு செயதி சொல்லி அனுப்பினாள்
சொல்லத் தவறி விட்டேன் என்பதைச்
சொல்வது தங்களுக்குச் சந்தித்ததிலிருந்து
தங்களுடைய துவந்த ஏதாவது சொல்லாதது
தவறுதல். வீடு இருந்து விழாமல் தப்பி
வதற்குச் சான்றி ருக்கிறதே' தங்களுக்கு
சொல்லச் சரியான சந்தர்ப்பம் கிடைக்க
வில்லை. நிரூபித்து அதைப் பெண்ணைப்
பார்த்துப்போது அவள் கூறிய செயதிலைச்
சொல்லவில்லை. எனது நினைவு வந்தது.
அப்போது நின்று அசத்து விட்டேன்
அந்தச்சமயம் பார்த்து என் கத்தியைத்
தட்டி விட்டார்கள்."

"போகட்டும். அந்தப் பெண் யார்?
அவள் எதற்காக எனக்குச் செயதி
அனுப்ப வேண்டும்?"

"சூயா! அவள்தான் பூங்குழலி."

அழகான பெயர் ஆனால் நான்
கேள்விப்பட்டதில்லை."

"சூயா! 'சமுத்திர சூமாரி' என்ற பெயர்
நினைவிருக்கிறதா?"

"சமுத்திர சூமாரி - சமுத்திர சூமாரி -
அப்படி ஒரு பெயரும் எனக்கு நினைவில்
இல்லை. அவளைப் பார்த்ததாகக் கூட
நிரூபகம் இல்லை."

"தவறு செய்து கொஞ்சம் நிரூபகப்
படுத்திக் கொள்ளுங்கள் தங்களுக்கு
நினைவில்லையென்றால் அந்தப் பெண்
எவ்வித நேரக் களத்தில் விட்டே கொடுக்க
களில் தங்கள் மரக்கலம் செஞ்சுதறு
காகப் படகில் ஏறச் சித்தமாய் சந்திரன்
அச்சமயம் ஒரு பெண் தானே துள்ளிக்
படகு விட்டுக் கொண்டு கடலில் தந்து
கொடுக்க வந்தாள் தங்களுக்குச் சரியான
பார்த்துக் கொண்டிருந்தீர்கள் அவளும்
நீங்கள் எல்லாருமே யார் என்று தெரிந்து
கொள்வதற்காக நீங்கள் தீண்டு இருந்துகருச்
சரியாக வந்தான் இந்தப் பெண் யார்?
என்று தங்கள் கலங்களை விளக்கத்
தவறுவதாகக் கேட்காதே அவர் இவள்
என் சூமாரி என்றா தங்கள் சட்டனை
ஒருவர் இவள் உமது சூமாரியா? சமுத்திர
சூமாரி என்றவளா நினைக்கிறேன்" என்றார்
கன் அந்த அந்தப் பெண் மறுக்காமல்
நினைவு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறாள்
அந்தப் பெண்ணின் உதவியின்றால்தான்

நான் கடல் கடந்து இலங்கைக்கு வர
முடிந்தது

"தா சொல்ல நின்று எனக்கும் இல்லை
சரக்க கொஞ்சம் நினைவுக்கு வந்திருது
ஆனால் கொடுக்காத சமுத்திர சூமாரிக்கு
இப்போது அதுராதபாத்துக்குச் சம்பத்தில்
என்ன செய்யும் இவர்களுடைய எதற்காக
வந்திருக்கிறாள் ஒரு வேளை உமமைத்
தேடிக்கொண்டாள்."

"இவ்வளவு அப்படி ஒரு நானாயிரது
என்னதே தேடி வர இயலா இவ்வளவு
வந்தாயிரது தேடி வந்திருந்தால் அது
தங்களுக்குத் தேடித்தான் இருக்க வேண்டிய
எதற்காக என்று எனக்குத் தெரியாது."

பப்பிச் சொல்லிக் கொண்டே
வந்தவர்களைச் சற்று தூரத்தில்
சேதாதிபதியின் பக்கத்தில் வந்து
கொண்டிருந்த பூங்குழலியைப் பார்த்தான்
அவன் தனது நுள் த வண்ணம் நடத்தான்
அழகும் அளவற்றது. கவனம் கூறிது
எல்லாம் இளவரசரிடமே இருக்கின்றன
என்பதை உணர்த்து கொண்டான் நின்று
நோக்குகளுக்கு தடவை அவளுடைய
கடைக்களை இளவரசனா நோக்குவதையும்
அதித்தான் அச்சமயம் அவளைப் பற்றித்
தங்கள் பேச்சுநேரம் என்பதும் உன்னு
ளார்களால் அவருக்குத் தெரிந்திருக்க
வேண்டும் இவ்வளவிலு அப்படி அவன்
நுள் து தனது தீவிரமால் நடப்பதற்கு
யாதோரு அவசியமும் இல்லை. அம்
மையார் ஒருகணமும் பார்த்து நினைவையப்
பாராமல் ஒயர்வை சலித்துக் கொண்டிரு
க்குதும் கண்கள் அல்லவா அவளுடைய
கண்கள்"

த கண்களில்லாமல் வேளைப்
பாடரன் கருங்கல் தூண்கள்
மட்டும் நின்ற மண்டபத்தை
அவர்கள் அம்ம நூராகள் கந்திரம் ஒலி
வளரத்திருந்த பரங்கன் அந்த மண்டபத்
துக்கு ஓரளவு நிழலால் அளித்தன மண்ட
பத்தன் மத்தியில் ஒரு கிடைகான பீடமும்
இருந்தது அவசிக சென்று இளவரசரும்
சேதாதிபதியும் பார்த்துப்பெற்றதும்
அவற்றாராகள்

வந்தவர்களுடைய ஆழவாக்கடி
பாணம் சற்றுத் தள்ளி தின்றார்கள்

இவ்வாறு பக்கத்தில் ஒரு தாளின்

மனறவில் பூங்கழலி நின்று கொண்டிருந்த
தான் அவநிந்தப்படி அவன் இளவரசனாக
புல வத்தியத்தையுள்ளபடி பார்க்கக் கூடிய
தாயிருந்தது

அந்தக் கனரயில்பாத மண்டபத்தினதில்
கற்றிலும் வீரர்கள் வீரக்கூட வந்ததுது
போல இருண்டு வரிசையாக நின்றார்கள்

இன்னும் சற்றுத தூரத்தில் குதிரை
கூடக் காண்பதும் நிறுத்தப்பட்டிருந்தது

இளவரசர் பார்த்துப்பேற்குரணைப்
பார்த்து "என தனமயனாரும் பாட்டனா
ரும் என்ன செய்கிறீர் கொலையி அனுப்பி

யிருக்கிறார்கள் கீதடக் துவலாயிருக்க
கிறேன்" என்று

இளவரசர் கோழ ராஜ்யம் பெரிய
அபாயத்துக்குள்ளாகியிருக்கிறது இது
தங்களுக்குத் தெரந்திருக்கும

சூய் நாயர் சக்கரவர்த்தி நெடுநாளைக்
நோய்ப்பட்டிருக்கிறார்

அவரையும் அது மட்டுமல்ல சாமரண
யத்துக்கே போய்மாம நோய்க்கு க்குமிருந்து
பெரிய அதிகாரங்களில் உள்ளவர்கள்
து நோய்க்கு உ ஸ்டடார்கள் சக்கரவர்த்தி
கூடிய மட்டத்து இளவரசருக்கும் தங்

கருத்தும் விநோதமாகச் சதி செயலாக
தொடங்கி விட்டார்கள் தங்கள் தளைய
னாருக்குப் பட்டம் இவ்வளவு என்று
சொல்லி விட்டுச் சிவபக்தி வேஷதாரி
யான சந்திராடைய பூனை மதுரந்த
கூறுக்குப் பட்டம் கட்டுவது என்றும் தா
மர்வித்தி நுகிறார்கள் பழுவேட்டனாக
கூறும், சம்பவனரவர்களும், இரா. வடக
தளம் இராஜாநிபா தும், மதுபாயி மது
வனரவரும் மற்றும் இவர்களைப் போன்ற
வேறு பல துரோகிகளும் இந்தக் கூட்டுச்
சதியில் சேர்ந்து நுகிறார்கள் ஆனால்
அவர்கள் முயற்சி பற்றி நாம் சிந்திக்கும் கவ
னப்பட்டு வேண்டியதில்லை வடதிசை
எனக்கூடத் தெவநின்ன என்னவழும் நம்
வசத்தில் இ நுகின்றும் நுகர்கொல்தார்
மீளாடுவடவாரும கொடும்பாருந் ப
பெரிய வேண்டும் நம் பகை இநுகுந்தார்
கள் இவர்களுடைய உதவிகளாகக் கொண்
டும் எதனவத்தின் துணை கொல்கும்
துரோகிகளின் சதினா ஒரு தொடியில் சிவ
னாபிணையப் படுத்தி விட்டால் ஆனால்
எதிரிகளுக்கு அதிக காலம் இடங்
கொடுத்து விடக் கூடாது துரோகிகளின்
கூழ்ச்சிகள் மூளாக் கெடிக் கிளர் எந்தது
யி. வேண்டும் இவாடிப்பட்ட நினைவும்
ஏற்பட்ட தயானத முன்னிடகுத தங்களை
உடனே காஞ்சிக்க அழைத்து வரும்படியா
கத் தங்களை தளையனாரும் பாட்டனாரும்
என்னவ அனுப்பி எவத்தி நுகிறார்கள்
இச்சமயத்தில் நீங்கள் சகோதரர்கள் இரு
வரும் பிரிந்திருக்கலாகாது என்றும் ஒரே
இடத்தில் இருப்பது மிக அவசியம் என்றும்
தங்கள் பாட்டனார கருதுகிறார் இன்னும்
தங்கள் தளையனாரின் உள்ளத்தில் இ நுக
பனதையும் கொல்கின் விநாமபித்தன்
அவருக்கு ஒரே இடத்தில் இருந்து இராஜ
வம் ஆளுவதில் விருப்பம் இவ்வளவு கூட
கூடாத நாடுகளுக்கெல்லாம் கப்பலேறிச்
செல்ல வேண்டுமென்றும் அந்த நாடுகளை
பெல்லாம் வென்று சோழர் புலிக் கொடி
எயப்பற்கு விட வேண்டுமென்றும் அவர்
துடிதுடித்துக் கொண்டிருக்கிறார் வடகூட
இப் படை கொடுப்பதற்குப் பழுவேட்டனா
ரர்கள் முட்டுக்கட்டை போட்ட நின்று
அவருடைய போர் வெறி ஒன்றுக்குப் பத்து
மடங்கு ஆகியிருக்கிறது ஆனாலும் தங்கள்
காஞ்சி வந்து சேர்த்ததும் தருணக்குப்
படைபெடுத்துச் சென்று சதிகாரர்களை

கெல்லாம் அதம் செய்து ஒழித்து விட்டுச்
சோழ சிம்மாசனத்தில் தங்களை அமர்த்தி
முடிசூட்டி விட்டு—”

இத்தகைய நேரம் கவனத்துடனும் மரி
யாத்தாய் எனும் கெட்டு வந்த இளவரசர்
இப்போது தம் செவிகளைக் கவனினால்
நடிகக்கொண்டு, “வேண்டாம்” அத்தனைய
விவரத் தாரதனதகவனச் சொல்லாதீர்கள்
சோழ சிம்மாசனத்துக்கும் காலதாமத வெந்
துரம” என்றார்

“தங்களுக்கும் பிடிக்கவில்லை என்றால்
நாம் சொல்லவில்லை அது தங்களுடைய
தளையனார் இஷ்டம் தங்கள் இஷ்டம்
நீங்கள் சகோதரர்கள் வீவாதித்துத் தீர்த்துக்
கொள்ள வேண்டியது ஆனால் சதிகார
களை ஒழிப்பது இவாடி வேண்டி ஒன்று
பட வேண்டியது அவசியம் உடனே தாங்
கை காஞ்சிக்குப் புறப்பட்டு வாருங்கள்
பழுவேட்டனாரவர்களையும் சம்பவனா
ரவர்களையும் பூண்டொடு அழிப்போம்
சிவபக்தி வேஷதாரியான மதுரந்தகளைச்
செல்லாகத்துக்கே அனுப்பி எயப்போம்
பிறகு தாங்களும் தங்கள் தளையனாரும்
போலித்து உசிதம்போல முடிவு செய்வுங்
கள்” என்றான் பார்த்துப்பெற்றான்

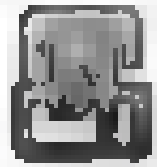
“துயர் எல்லாம் நாமம் முடிவு செய்வ
வேண்டியதுதான்” என் தந்தை + சக்கர
வர்த்து அவருடைய விருப்பம் இவ்வள
கொன்று நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்
டாம்” ஒருவேளை தாங்கள் தெரிந்து
கொண்டிருக்கிறீர்கள்” என் தளையனாருக்
குத தந்தையி. பிறகு தென்றும் அந்தரங்
கச் செய்கி வந்தது...”

இளவரசர் இதன் சந்தர்ப்பத்தில்
சன்னவனவச் சொல்ல வேண்டியது அவசி
யம் நூடி மனவாநில அங்கிலை தங்கள்
ததனதயின் விருப்பத்தை நீர் சமயம்
அறிந்து கொள்வது இவ்வளவு காரியம்.
சக்கரவர்த்து இப்போது கத்தரை புறந்தா
ரின்னை பழுவேட்டனாரவர்களின் சிவந
யில் இருக்கிறார் அவர்களுடைய அனுமதி
விசை யாரும் சக்கரவர்த்தியைப் பார்க்க
முடியாது. வேண்டி முடியாது அவருடைய
விருப்பத்தைத் தெரிந்து கொள்வது எங்
ருமை” தந்தையைக் காஞ்சிக்கு வரச் சொல்
வதற்காகத் தங்கள் தளையனார் பெரு
மகாபுரி சொத்தா காஞ்சியில் கொண்
டாவினக் கூட்டினார் சக்கரவர்த்தி வீரபம்
செய்து நிகப்பர்வேசம் செய்வ வேண்டும்

என்று அளபு அனுப்பினார்
ஆனால் சக்கரவர்த்தியிடமிருந்து
மறு ஓயல் வரவில்லை."

"என் தந்தை தோல்பட்டிருப்
பதும் நடக்க முடியாதவராயிருப்
பதும் தெரிந்த விஷயத்தானே."

"இளவரசர் தங்கள் தந்தை
நான்று உலகங்களின் சக்கரவர்த்தி
- காஞ்சிக்குக் காலால் நடந்து வர
வேண்டுமா? யானைகள் குதினை
கூட இடையில்? வண்டி வாகனங்
கூட இடையில்? தங்க ரதங்களில்
தஞ்சுர விளங்குகின்ற இளவரசர்
தாங்களாக நடந்து செல்ல வே
வதற்கு முடிசூடிய சிற்றரசர்கள்
ஆயிரம் பதினாயிரம் பேர் போட்டி
போட்டுக் கொண்டு வர மாட்டார்
களா? காரணம் அதுவன்று
பழுவேட்டை ரயர்களின் துரோகந்
தான் காரணம். தஞ்சை அரசன்
மன்ன இப்போது சக்கரவர்த்தியின்
சிறையாக மாறி விட்டது. இள
வரசர் தங்கள் தந்தையின் உயிரைக்
காப்பாற்ற விரும்பினால் உடனே
புறப்பட்டு வாருங்கள்."

ந்த வார்த்தைகள் இளவரசர்
சரின் உள்ளத்தைக் கலக்கி
விட்டன என்பது நன்றாகத்
தெரிந்தது. அவருடைய களை
பொருந்திய முகத்தில் முதலமுத
லாகக் கவலைக் குறி தென்பட்டது.

இளவரசர் சிறிது தேரம் சிந்த
னையில் ஆழ்ந்திருந்து விட்டுச்
சேனாதிபதியின் முகத்தை ஏதிட
டுப் பார்த்தார்.

"தளபதி! தங்களுடைய
யோசனை என்ன? இவ் நாளைக்கு
முன்பு முதன்மந்திரி அறிஞத்தய
யிரமமராயர் வந்திருந்தார். அவர்
என் தந்தையின் மதிப்புக்கும் அந்த
ரங்க அபிமானத்துக்கும் உரியவர்
அவர் என்னை இப்பொழுதிலேயே
சில காலம் இருக்குமாடி யோசனை
சொன்னார் தாங்களும் அதை
ஆயோதித்தீர்கள். 'இங்கே சர்வம்
ஒன்றும் நடக்கவில்லையென நான்
எதற்கு இருக்க வேண்டுமீ' என்று

கேட்டதற்குச் சமாதானம் சொல்லீர்கள்
முதன்மந்திரி இதோ நீந்தும் எவ்வண்ண
வரிடம் அதே போலையெனத் திருப்பச்
சொல்லி அனுப்பியிருக்கிறார் என்
தமக்கை இளையபிராட்டிசீடம் எனக்கு
எவ்வளவு மதிப்பு உண்டு என்பது தங்களுக்கு
குறி தெரியும் அவர் இடம் கொடுக்க
தான் தான்மட மாட்டேன இவ்வளவுக்கு
அவர் வரச் சொல்லித்தான் வந்தேன்
இளைய பிராட்டி இதோ இந்த வானம்
குலத்து வீரனிடம் ஒளவ அனுப்பியிருக்
கிறார் ஒரு விதத்தில் என் தமக்கையின்
செய்தியும் பார்த்திப்பதற்குக் கூறியதை
ஒட்டியிருக்கிறது ஆனால் உடனே புறப்
பட்டுப் பழையாறைக்கு வருமாடி எழுதி
அனுப்பியிருக்கிறார் என் தமையாண்டார்
காஞ்சிக்கு வரும்படி இவரிடம் கூறி
அனுப்பியுள்ளார் சேனாதிபதி தங்களு
டைய கருத்து என்ன" என்றார்

"இளவரசே இன்று காலை வளையில
தாங்கள் இந்த இவங்கைத் தீவிலேயே
இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்து மேலே
நான் இருந்தேன் நேற்றிரவுகூட இவருடைய
நெடுநேரம் விவாதித்துக் கொண்டிருந்
தேன் இவர வெகு நேரம் விரித்தும நான்
ஒப்புக் கொண்டவியினால் ஆனால் இன்று
அதிகாலையில், அதோ தீவிறானே, அந்
தப் பெண் வந்து ஒரு செயதி சொல்லியாள்
அதைக் கேட்டதும் என் கருத்தை மாற்றிக்
கொண்டேன் தாங்கள் உடனே காஞ்சிக்
குப் போக வேண்டியது அவசியம் என்று
இப்போது எங்குக்குத் தோன்றுகிறது" என
றார் இவ்வளவுச் சேனாதிபதி

ஆ ன் மன்றவியை நின்று தன்னைக்
கண்டக்கண்ணால் பார்த்துக்
கொண்டிருந்த பூங்குழலியின் மீது
இளவரசர் தம் பாரமையென்பச் சேலுநதி
னார்

"அபிமானமுள்ள நாவாபுரமும் பணக்கார்
கள் தாக்கிக் கொள்ளுதற்குக் கேளவியாட்டி
நுக்கிறேன் என்னை நாவாபுரமிருந்து வரும்
செய்திகளை தாக்கிக் கொண்டு விடும்
போலிருக்கிறது" என்று இளவரசர் சொல்
லிக் கொண்டார்

"அந்தப் பெண் என்னதான் செய்தி
கொண்டு வருகிறாள்" என்றார்

"அவளை சொல்லட்டும்" என்றார்
பெரிய வேளார்

பூங்குழலி தயங்கித் தயங்கி நடந்து வந்
தாள் இளவரசர் முன்னால் வந்து நிள்
றாள் தூது பக்கமும் திருப்பிப் பார்த்தாள்
சேனாதிபதியைப் பார்த்தாள் பார்த்துநேர்
திரையைப் பார்த்தாள், சற்றுத் தூர்த்தில
தின்ற வந்தியத்தவளையும் ஆழ்வார்க்குடி
வாழ்வாரையும் பார்த்தாள் இளவரசர்
முகத்தை மட்டும் அவனால் ஏறிட்டுப்
பார்க்க முடியவில்லை

"பெண்ணே சொல்லிக்விடும்" என்றார்
சேனாதிபதி

பூங்குழலி ஏதோ சொல்ல முயன்றாள்
ஆனால் வராததைகள் ஒன்றும வர
வில்லை

"ஆகா இந்த உலகமே ஊமை மயமானி
யிட்டது போல காண்கிறது" என்றார்
அருள்மொழிவர்மர்

அவ்வளவுதான் பூங்குழலி தன் கண்ணி
ளையால் உயர்த்தி ஒர்த்துக்கொண்டிருக்கிறா
ளாம் சிந்த நோம் இளவரசனார் தோக்கி
னாள் அதற்குள் அக் கண்களில் கண்ணீர்
ததுமார் வழிய ஆரம்பித்து விட்டது
உடனே அவருக்கு ஒரு உடம்ப பிடித்தாள்
ஒடிப் போய்த தாரத்தில அடர்த்து வளர்த்
தருதல் தந்த மரக்கருங்கிடைமீல் மறைத்
தாள்

எவ்வாறும் விவப்பட்டு அமைப பார்த்
துக் கொண்டு தீன்றார்கள்

வந்தியாதீதவன் முன் வந்து ஸ்வா
இயன் முன்னொருதடவை இப்படித்தான்
ஒடினான் தான் தொடர்ந்து போய்ப்
பிடித்து விட்டான் அதுமதி கொடுத்தால்
இப்போதும் சேன்று பிடித்துக் கொண்டு
வருகிறேன்" என்றான்

"அப்படியே செய் ஆனால் அதற்குள்
அவன் கொண்டு வந்த செயதி என்ன என்
பதைச் சேனாதிபதி சொல்லட்டும்" என
றார் இளவரசர்

அதற்குச் சேனாதிபதி "அதை இன்னமே
வார்த்தைகளில் சொல்லி விடலாம்
இளவரசே தங்களைச் சின்ற பாடுதற்கு
கொண்டு வருவதற்காகப் பழக்கப்பட்டனர்
யர்கள் இரண்டு பெரிய மரக்கலங்களையும்
அவை நின்றபுப் போர் வீரர்களையும்
அனுப்பியிருக்கிறார்கள் மரக்கலங்கள்
தொண்டைமான் ஆற்றுக் காவலாய்க்
பாருந்து மாறவாள இடத்திலே வந்து நிற
கின்றன" என்றார்

தொடருவர்

കാളി

KALKI 3.1.99 ₹. 4.50

കാളി 3.1.99

யொன்னியின் செல்வன்

நாற்பத்து ஒன்றாம் அத்திபாலம்

செல்வன் பாரதமகன்!

சே

நாதிபதி பூதி லிங்கிரம்
கேசரி கூறிய செயலிழைக்க
கேட்டதும் இளவரசரின்
மூக்குதில் புயங்குகை அருமா
யியது.

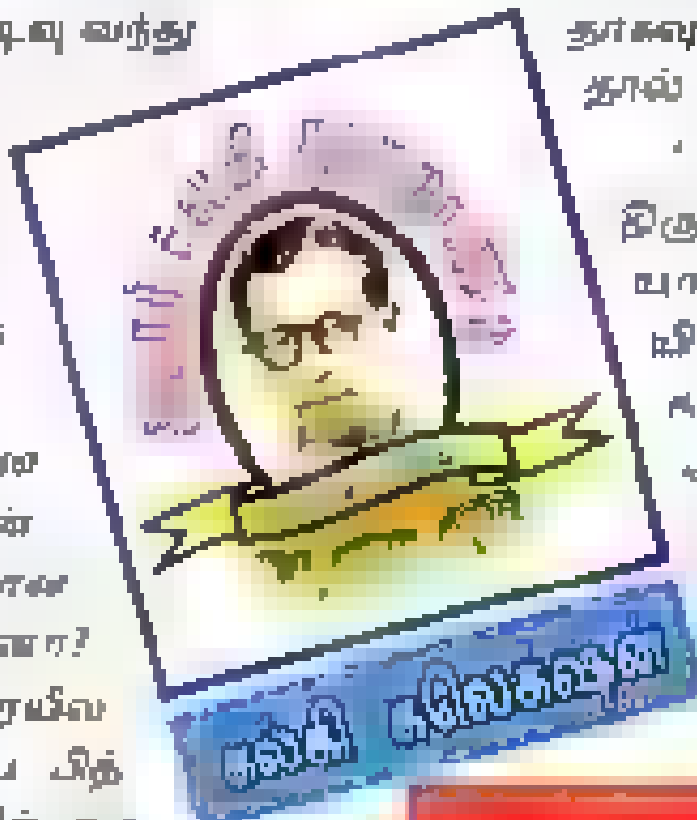
கடை சிராக என் உள்ளத்தில்
போராட்டத்துக்கு ஒரு முடிவு வந்து
விட்டது போல் காண்
கிறது" என்று மெல்லிய
சூரலில் துமக்குத் தூமே
பேசிக் கொள்கிறவர்
போலச் சொல்லிக்
கொண்டார்

பாரதிபேந்திரன்
கொடுத்தெழுந்தான்
"சேநாதிபதி! என்ன சொல்
லீர்? இது உண்மைதானா?
என்னிடம் ஏன் இதுவரைமீஸ
சொல்லவில்லை? இந்தப் பித்
துக்குளியிப் பெய்னை நீர் நம
முடன கூடி இழுத்து வந்ததற்குக் கார
ணம் இப்போதல்லவா தெரிகிறது. மறு

படியும் கேட்கிறேன் பழுவேட்டரை
யார்க்க இவ்வாறல்ல, சிவனுப்படுத்தி யார்க்
கப்பல்களை அலர்ப்பியிருப்பது உண்
மைவா?" என்று கேட்டான்

"ஆம் ஸ்ரீயா இந்தப் பெண் கண்ணால்
பார்த்ததாகவும் காதலக் கேட்ட
தாகவும் கூறுவதை நம்புவதாயிருந்
தால் அது உண்மைதான்!"

'ஆகா! அதற்கு கிழவர்,
திருக்கோலிதூர் மிலாநுண
யார், கூறியது உண்மைவா
பிற்று பழுவேட்டரையார்
களை உள்ளபடி உணர்ந்தவர்
அவர்தான்! சேநாதிபதி!
இத்தகைய செயலினைய
அழிந்த பிதாநும ஏன் சுமமா
இருக்கிறீர்? பராந்தக சக்கர
வரத்தியின் குலத் தோள்

யொன் செல்கி

நாளை

சுந்தர தெரந்த

நினை செவ்விய புதுவி

வனம் தாவி நகரத்திலிருந்து

தெய்வம் தீயவர்களைத் தவிர

புகழ்த் புகழ்க்கொண்டிருந்த

காலத்திற் புது புகழ்ப்புகழ் குருநாடு

தெய்வத்திற் புதுநகர் காலத்திற்

புதுநகர் புதுநகர் புதுநகர் புதுநகர்

புதுநகர் புதுநகர் புதுநகர் புதுநகர்

புதுநகர் புதுநகர் புதுநகர் புதுநகர்

புதுநகர் புதுநகர் புதுநகர் புதுநகர்

புதுநகர் புதுநகர் புதுநகர் புதுநகர்

புதுநகர் புதுநகர் புதுநகர் புதுநகர்

புதுநகர் புதுநகர் புதுநகர் புதுநகர்

புதுநகர் புதுநகர் புதுநகர் புதுநகர்

புதுநகர் புதுநகர் புதுநகர் புதுநகர்

புதுநகர் புதுநகர் புதுநகர் புதுநகர்

புதுநகர் புதுநகர் புதுநகர் புதுநகர்

புதுநகர் புதுநகர் புதுநகர் புதுநகர்

புதுநகர் புதுநகர் புதுநகர் புதுநகர்

புதுநகர் புதுநகர் புதுநகர் புதுநகர்

தெய்வத்திற் புதுநகர்

தெய்வத்திற் புதுநகர்

தெய்வத்திற் புதுநகர்

தெய்வத்திற் புதுநகர்

தெய்வத்திற் புதுநகர்

வேண்டியிருக்கிறது. தங்களைச் சிறைப் படுத்த வந்திருப்பவர்கள் சக்கரவர்த்தியின் கட்டளையோடு வந்திருந்தால் நாம என்ன செய்வது? அப்போதும் அவர்களை எதிர்த்துப் போகிறேன்.”

இதைக் கேட்ட பார்த்திபேந்திரன் கடகடவென்று சிரித்துவிட்டு, “அழகாயிருக்கிறது தங்கள், வார்த்தை! சக்கரவர்த்தி சொகுமரகக் கட்டளை போடும் திட்டமிட இதுதான்!” அவரை மீதான் பழுவேட்டனாரவர்கள் சிறையில் வைத்துருக்கிறார்களே!” என்றான்.

இ

ச்சமயத்தில் வந்தியத்தேவன், குறுக்கிட்டு அவை தளபதி கூறுவது முற்றும் உண்மை நானே என கூங்குமரன் பார்த்தேன் சக்கரவர்த்தியைச் சிறையில் வைத்திருப்பது போலத்தான் பழுவேட்டனாரவர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள் அவர்களுடைய விருப்பமின்றி யாரும் சக்கரவர்த்தியைப் பார்க்க முடியாது. பேச முடியாது நான் ஒரு வார்த்தை சொல்லத் துணிந்ததற்காக என்னை அவர்கள் படுத்திய பாடடை நினைத்தால் அப்பா! சின்னப்பழுவேட்டனாரவரின் இரகசியக் கை பற்றிய இடத்தில் இவ்வாறு எளகடு வளிகிறது” என்று கூறி, அவர் தனிக்கட்டைத் துளிக் கொண்டு

அப்படிச் சொல், வல்லவனாரவா! என்னை என்னமோவென்று நினைத்தேன் இவ்வாசருக்கும் சேனாதிபதிக்கும் இன்னொரு கை நன்றாக எடுத்துச் சொல்” என்றான் பார்த்திபேந்திரன்.

இளவரசர் வேண்டாம், அவர் சொல்ல வேண்டியதைவெல்லாம் சொல்லி விட்டார்” என்று கூறி, வந்தியத்தேவனைப் பார்த்து, “ஐயா! நீர் அந்தப் பெண்ணைப் போய் அழைத்து வருவதாகச் சொன்னீரே! ஏன் இங்கேயே நின்று கொண்டிருக்கிறீர்? அவன் கொண்டு வந்த செயதியை அவன் வாயமொழியாகவே விவரமாகக் கேட்கலாம்! கொஞ்சம் கிறுக்காமல் அந்தப் பெண் போகச் சொல்லுகிறது எப்படியாவது நல்ல வார்த்தை சொல்லி அவளை இங்கே அழைத்து வருங்கள்!”

என்றார்.

“பொருட்டேன் இளவரசே! பொய் அளவாதது வாங்கித்தேன் ஆளாள் பழகிவட்டனாய் அளித்த தூயங்கள் சிறந்து படுவது உபபலாத பல. இம் வணிகரின் சகசுக ஹடியாய் ஏன் உன் மயிற் றகி இருக்குமென்றாயிற் அந் தூயவாத காரியம்” என்று சொல்லிச் சேரணன் வந்திடங்கிதையாள் சென்றாள்.

“பேருதிருது கவதாண்ட உகருத்து என்னவென்று சொல்ல வில்லெனவே” என்று ஆதாள் மொழிவாரன் கேட்டாள்.

எனவாள் உகருத்து இருதரன் பழகிவட்டனாய் உள்கள் அழகுடையிற் கருத்தம் ஆக வளங்க தூயங்கள் சக திகசுக கூடாது பொருட்டேன் திரை சொல்லி வந்திருக்க தம் உபபலிற் ஏறித் தூயங்கள் உன் கேள் காருதிகதப பொய் விடுவாள் தான் தந்தகவதக துட பொருட்டேன் ஆங்கே சக கரவர்த்தனய நீரின மரத்து உன்னார் நினைவெனவாத் தெரிந்து கொள்கிறேன்.”

தந்திரியு கருத்த தூயங்கள் பொருது நிவகருதல் வாழித் தலைமொக கொடுப்பது பொருத்தான கேள்வாள் திரைவி வர மரட மரங்கள் அப்படிதே ஆங்குள்ள பாதா னாத சிறையில் பொய் வீடு வீரகள் சகசுகவாதவிவாப் பரங்கமும துங்கனாள் சடி யாது.

என்ன வாங்குத தெரவ திரை,” என்னவாத சிறையில் அண்ட சகசுக கூடிய வவவைய மயன்னவாள் தோழ நாட்டில் என்ன இருக்கிறாள்” சகசுக வர்த்தனய நாள் சகசுகசுக கூடாது என்று தடுக்கக்

சு

கூடிய ஆன்மை உள்ளவன் எவன் இருக்கிறான்? மேலும் அங்கே முதல்படியாக அந்த தந்த பிரமமாய்வு இருக்கிறார்.

"பிரமமராயர் இருக்கிறார் இருந்து என்ன பயன்? அவருக்கே சுகசுவர்த துணைப் பார்க்க முடிவதில்லை. இதோ அவருடைய விஷயம் நுகிறோமே. அவன் என்ன சொல்கிறான் என்று கேட்கப் பார்க்கலாமே."

சேநாதிபதி: சூழுவார்க்கடியான புகழ் தி தம்பி. ஆக, இந்த எல்லாவற்றை இவரு நிற்பதைப் போலத்து வீட வே தி தம்பலை ஏன் இப்படி மென்மையாக நிறுத்திய சாறு முன் இளவரசர் சொன்னது போல நீயும் மென்மையாகி விட்டாயா?" என்றார்.

சேநாதிபதி: கூட, என் புகழ் திரைத் தாதுகளைக் கொடுத்திருக்கிறார் வாய் ஒன்றைத்தான் கொடுத்திருக்கிறார். ஆனால் உரை செலிகளான நன்றாக உபயோகப் படுத்து, பேசுவதைக் கொஞ்சமாக எவக் துக் கொள் என்று என நுகந்தார் என்பது துத் சொல்லிவிடுகிறார். முகநிலைத் பெரிய ராஜாவாக விஷயங்களைப் பற்றிய பேசுகளை நுகத்தும் இவருள் அந்த வாதத்தைக் களப்பபாக்க கடைபிடித்து வரச் சொல்லிவிடுக்கிறார்.

குருவின் வாகளை நன்றாக நிறைவேற்றுகிறாய் தாய்களை இப்போது கேட்பதனால் சொல் சன்னுடைய யோசனை உள்ள."

"எனது பற்றி என் யோசனைகளைக் கேட்கிறீர்கள், சேநாதிபதி."

"இத்தனை நேரம் பேசிக் கொண்டு நத்த விஷயமாகத்தான் இளவரசர் இப்போது என்ன சொல்லு சிதய இவ னகவிலேயே இருக்கலாம்" அவரு கூடுதலாகப் போகலாமா?"

"என்னுடைய உண்மையான கருத்தைச் சொல்லு திமா? இளவரசர் அனுமதித்தால் சொல்லுகிறேன்."

ஒத்த யோசனைகள் ஆற்றித்தந்த அருளமொழிவர்தார் ஆழவரக்கடி யானை ஒதி இப்போது 'சொல்கு மனம்' தாராளமாய் மனத்தை விட்டுச்

சொல்" என்று எதிர்ப்படுத்தினார்.

இந்த இலங்கைத் தீவிலேயே மிகக் கடுமையான கடற்காலை உள்ள இறைசாலை எது உண்டோ, அளதக் கண்டு பிடித்து அதற்குள்ளே இளவரசரை அடைத்துப் போட வேண்டுமே' மெனியில் பலமான காவலும் போட வேண்டும்."

"இது என்ன உதவல்?" என்றார் சேநாதிபதி.

"விளைவாட இறுதானா சமயம்?" என்றான் பார்த்திபேந்திரன்.

"நான் உதறவும் இலாலை; விளைவாட இலாலை மனதால் உள்ளதைச் சொல்வான் துறவு இப்ப இளவரசர் அநாதபுத்து வீதிகளின் வழியாக வந்து கொண்டிருந்தார் அவர் தலை மீது ஒரு வீடபுள புள முகம் இருந்து விழுந்தது. மீதம் ஒரு வீடபுள நாங்கள் படுத்திருந்தோம் தலை மெளனமாக புது கார்வத்தின் பொருட்டு எழுந்து போய் வீட்டோம் சற்று நேரத்துக்கெல்லாம் அந்த வீடு தீயமாய் விடுத்து இலையெல்லாம் கலம் மையர், இலையையர் என்று இளவரசரைப் பேசுவார்கள்."

இருவரும் இளவரசரை நோக்கினார்கள் அவருடைய முகப்பாவம் ஆழ மாயக்கடியாறுடை சுகந்தர உறுதிப்படுத்தியது.

"இந்த அபாயங்கள் எல்லாம் உருக்காக நேரத்தால்சொன்று நேருங்கள் என்ற சொல்வது வந்தியக் தேவனையோ கொல்லுவதற்காக யாராவது வீட்டைக் கட்டிவிடுவார்கள்."

பார்த்திபேந்திரன் உடனே துள்ளிக் குதித்து இளவரசரைக் கொன்றுவிடுவதற்குத் தயக்கம் இல்லாமற் செல்கிறார்கள். இவ்வாறு இளவரசர் என்னுடன் காத்திக்குவார் வேண்டிய அவசியம் கருதப்படுத்திற்று" என்றான்.

"கடலே கடந்து தங்களுடன் இளவரசரை அறுவழியாகக் காட்டித் தம் பாதம் உடையாணித் தம் திருத்திக் கொடுத்து வட்டவாய் என்றான் சூழுவார்க்கடியான்."

"எவ்வளவுமே! என்ன சொல்வாய்" என்று பார்த்திபேந்திரன் கத்தியை

உருவினான்

சேனாதிபதி அவனைக் கைப்பார்த்து
திருமணம் ஏன் அவலிதம் சொல்லு
தோய் பார்த்துப்பேந்திர பல்லவன் சொல்
கூத்தனம் அருத்துள்ளவன் என்று உனக்
குத் தெரியாதா?" என்று கேட்டார்

"தெரியும் சேனாதிபதி, தெரியும் சிநேகம்
இந்தியிடம் மட்டும் போதுமா?"

"பார்த்துப்பேந்திர சிநேகத்துக்காகவே
உயிளாய்வு கொடுக்கக் கூடியவர் என
பலத அறிவேன், திருமணம்"

"அதுவும் இரக்கணம் ஆனால் நான்
ஒரு கேள்வி கேட்கிறேன் அதற்கு மறு
பெயரிக் கூறச் சொல்லுங்கள் நாம்கு
முத்தாரதன் மானம் தம்பள்ளைக்கு அது
கிஸ் போய்க் கொண்டிருந்தபோது இவ
ருடன் இரண்டு பேர் வருவதைப் பார்த்
தோம்! அந்த மனிதர்கள் யார், இப்
பொழுது அவர்கள் எங்கே என்று
இவரைக் கேட்கச் சொல்லுங்கள்"

பார்த்துப்பேந்திர பல்லவன் சிந்தி
திடுக்கிடும் போலான கொந்தம் தயக்
கத்துடனே கூறினான்: - "இரிகொண்ட
மணலில் அவர்களை நான் சந்தித்தேன்
இளவரசர் இரக்கணிடத்தை எனக்குக்

காட்டுவதாக அவர்கள் அழைத்து வந்
தார்கள் அநாதபுரத்தில் நிறைவறு
1. நானது விட்டார்கள் எதற்காகக் கேட
கிறாய், எவ்வளவுமே அவர்களைப்
பற்றி உனக்கு ஏதாவது தெரியுமா?"

தெரியும் சேனாதிபதி அதையோடு
ஒத்தது விடச் சபதம் செய்து நப்பவர்
களின் அவர்கள் இரக்கணம் என்று எனக்குத்
தெரியும் நன்று அநாதபுரத்தில் அவர்
கந்தான் இளவரசரைக் கொல்லப்
பார்த்தார்கள் என்று கூறிக் கொடு
ஆக! அதோ பார்த்துங்கள்" என்று ஆழ
வார்க்கடியான் கட்டிக் காட்டினான்

அவன் கட்டிக் காட்டிய இடம் அம்
மண்டபத்திலிருந்து சற்றுத் தூரத்திலிருந்
தது தெருவிலே படாந்திருந்த மரங்களுக்கு
இடைவெளி ஒரு அழகிய காவியம் வெள
வன் வாலபதும் நின்று பேசிக் கொண்
டி நன்றாக அவர்கள் வந்தியத் தீவதும்
பூங்காவியம் தான் என்பதும் உண்குகக்
கூடியதாய் நந்தது பேசிக் கொண்டே
நின்ற வந்தியக் கொண்ட சட்டென்று ஒரு
சந்தம் கதகளையச் சுழற்றி விட்டு எந்ததான்
கத்தி ஒரு புதிய போய் விழுத்தது விட
என்று ஒரு குரல் கேட்டது

நாற்பத்து இரண்டாம் அதிபாயம்

பூங்குழலியின் கத்தி

பா

ழைத்த மண்டபத்
திலிருந்து பூங்குழலியைத்
தேடிக் கொண்டு சென்ற
வத்தியத்தேவன் அவன்

ஒரு மாதநிலை மேல் சாயந்து நின்று
கொண்டிருப்பதைக் கண்டான் இவ்
சான் விமமல் அவனிடமிருந்து வந்து
கொண்டிருந்தது

குரலை மிகவும் தயப்படுத்திக்
கொண்டு "பூங்குழலி" என்றான்

சத்தம் கேட்ட பூங்குழலி திடுக்கிடத்
திரும்பிப் பார்த்தாள்

"நீதான்?" என்று சொல்லி மறுபடியும்
திரும்பிக் கொண்டாள்

"நான்தான்" என் பேரில் உனக்கு
என்ன கோபம்?"

"உன் பேரில் எனக்கு எத்தகதிக
கோபமும் இல்லை."

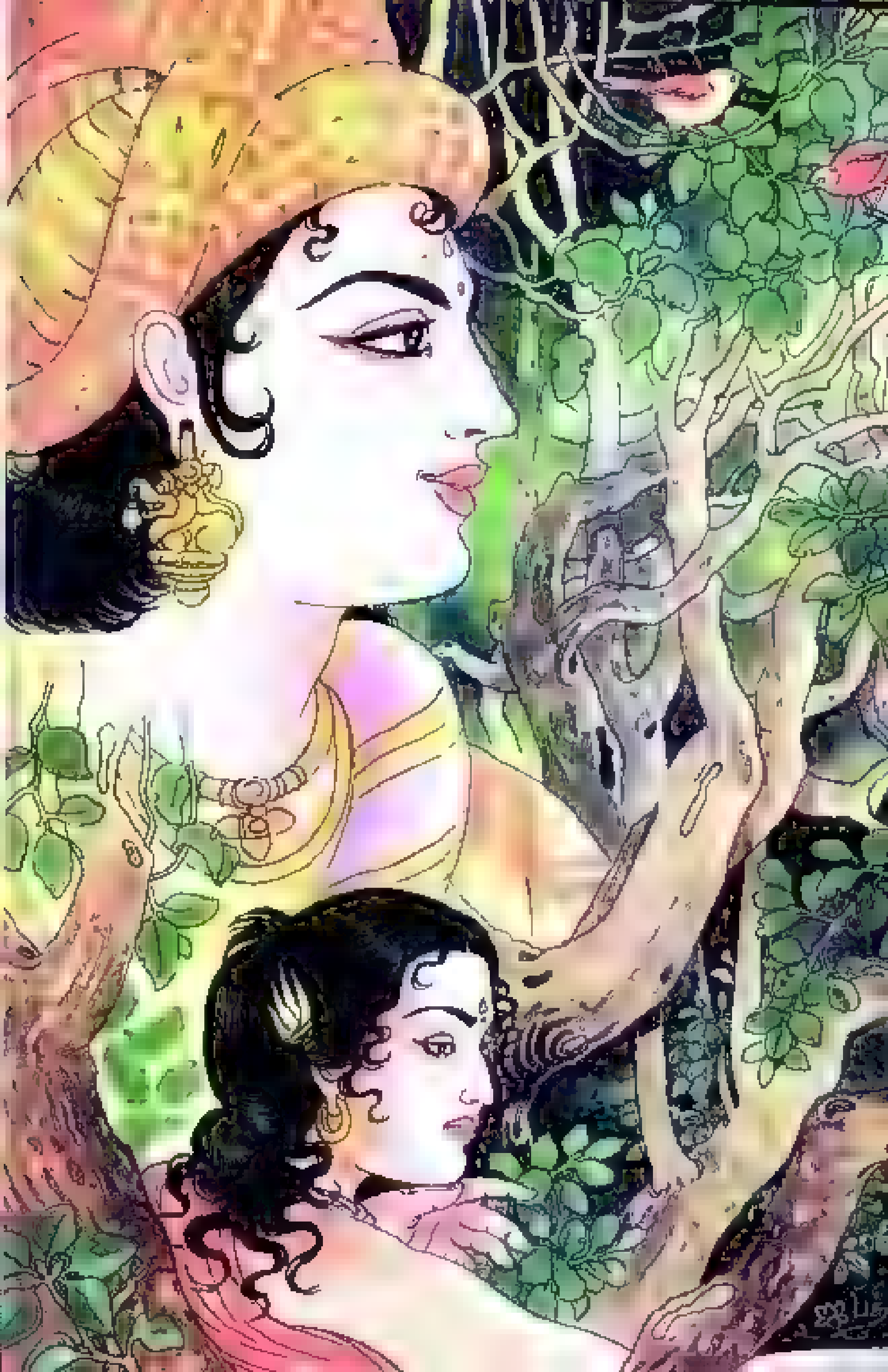
நீண்ட ஒரு உனக்கு இவ்வளவு சிடு
கிடுப்பு?"

"எனக்கு ஆண் பிள்ளைகளாக
கண்டாயில் பிடிக்கவில்லை."

"இளவரசரைக் கூடவா?"

பூங்குழலி இரக்கணக் களையில் களல்
எழுப்பி வத்தியத்தேவனைப் பார்த்தாள்

"ஆனால் அவரைத்தான் முக்கியமாகப்
பிடிக்கவில்லை!" என்றாள்

"அப்படி அவர் என்ன சூழறிதனது
சொகு விட்டார்"

"என்னவ அவருக்கு நிரபகாங்கியனை
என்னவ அவர் முகமெடுத்ததுக்கூட
பார்க்கவில்லை"

"என்னவ அவருக்கு தன்றாய நிரபகம
இருக்கிறது நான் மன்னாடி பறந்த கூறு
யதும ஓ சமத்திர குளியை எவருக்கு
பிதுரிமாதா என்றார்

"பொரு சொல்குவிடுவா"

"நீயே நேரில் வந்து சேர்ந்து
கொள்"

"என்னவ நினைவிலிருந்துவான்
என்னவ ஓ ஒரு வார்த்தைக்கூட
கேட்கவில்லை"

அவர் சேட்கினார் நீசும
மறுமொழி சொல்லாமல் ஓடி
வந்து விட்டார்

அந்த நாயில் உயர்ந்த நாய் கொல்ல
விடாமல் தெரிந்தவர்களை உயர்ந்தால்
என்னவ ஏது என்று வந்தால் உயர்ந்தால்
யாதார் நீ நிரபகமாதா பொரு அவர்
என்னவ முகமெடுத்தது பார்ந்து
விடாமல்

"நீயேயேயே அந்த ஒரு காலியைப் பிடுகு
கொள்"

"என்னவ காலியை"

"இன்னொரு காலி இப்போது சொம்பக்
கண்ட காலிய"

உயர் சொன்னது"

என்னவ நீயேயேயே காலியை சொல்லவில்லை
மறுமொழி ஒரு நினைத சொதிடார்

என்னிடமே சொன்னார் "

"உன்னிடம் என்ன சொன்னார்?"

"இளவரசருக்குக் கொஞ்ச நாள் வருஷ
யில் கஷ்டத்துக்கு மேல் கஷ்டமாக வந்து
கொண்டிருக்கும் என்று சொன்னார்
அவரைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் கஷ்டங்கள்
வரும் என்று சொன்னார் இது இளவரசர்
சந்திரன் தெரியும் ஆளகயினால் அவர்
பாடும் தலையோடு சித்திரமாக இருப்பதை
விக்கும்பலிவளை தனக்கு வரும்
கஷ்டம் தன்னோடு போகட்டும் என்று
நினைக்கிறார் "

"நீ மட்டும் ஏன் அவரோடு சித்திர
மார்க்குகிறாய்?"

"நீ சற்று முன் பாரகவிலைவாசல் என்
னையும் சண்டை பிடித்துத் துடித்த அவர்
பிரவதனப்படுகிறார் நதிசொல்லியில் ஒரு
காரணமும் இல்லாமல் அவர் என்னே "நீ
கத்திக் சண்டை போட்டார் நீங்கள்
வந்ததினால் சண்டை தீர்ந்தது."

"அவர் துரத்தினாலும் நீ அவரை
விட்டுப் போக மாட்டாயா?"

"மாட்டேன் மாட்டேன். அவருக்கு
வரும் கஷ்டங்களையெல்லாம் நானும்
பகிர்ந்து அனுபவிப்பேன் "

"அவரை உனக்கு அவ்வளவு பிடித்
திருக்கிறதா?"

"ஆமாம்; ரொம்ப ரொம்பப் பிடித்
திருக்கிறது."

"எதனால் பிடித்திருக்கிறது?"

"காரணம் சொல்லத் தெரியாது
அவரைப் பார்த்தவுடன் அவர் பேரில்
பிரியம் ஏற்பட்டு விட்டது "

"எனக்கும் அப்படிதான்" என்றான்
பூங்குழலி உடனே தான் அவனிடம் நிறந்து
சொல்லிவிட்டதைப் பற்றி வந்தறி உத
டாக் கூடித்துக் கொண்டான்

"உனக்கு இளவரசரிடம் பிரியம்
என்று எனக்குத் தெரியும் ஆளகயினால்
உன்னை அழைத்துப் போக வந்தேன்
என்னுடன் வா"

"வர மாட்டேன்" என்று பூங்குழலி
அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொன்னான்

"வரசாவிட்டால் பலவந்தமாக உன்
னைப் பிடித்து இழுத்துக் கொண்டு
போவேன் "

"அதுகூட நெருங்கினால் இதோ கத்தி
இருக்கிறது, ஹக்கிரைத்" என்று பூங்குழலி

தன் இடுப்பில் செந்திரிக்குத் கத்தியை
எடுத்துக் காட்டினான்

பாஸிப் பெண்ணே! எதற்காக என்
ளாக் குத்திக் கொல்ல வந்திராய்? இள
வரசரிடம் உன்னைப் பற்றி ரூபகப்படுத்த
தினேனே, அதற்காகவா?"

"நீ பொய் சொல்லுகிறாய், அவரிடம்
என்னும் பற்றி நீ ஒன்றுமே சொல்ல
வில்லை!"

போளவ போகட்டும், இளவரசரைப்
பிடித்துக் கொண்டு போக இரண்டு
கப்பல்கள் வந்திருப்பதாகச் சொன்னாய்
அல்லவா? அதை அவரிடம் வந்து
சொல்லி விட்டு அப்பாடம் எப்படியாவது
கொலைத்து போ!"

"எல்லா விவரங்களும் சேராதுபதி
யிடம் சொல்லி விட்டேன் "

"இளவரசர் உன்னிடம் நேரில் கேட்டு
அதிக விசுவசிக்கிறார் "

"அவர் முன்னால் வந்தால் தான்
உன்மையிலி விடுவேன் "

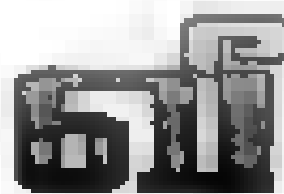
சுண்டைசிகலி தலை இளவரசருக்கு
சொம்பப் பிரியம் "

"ச்சரி! நீ பரிசாகச் செய்கிறாய்" என்று
சொல்லி பூங்குழலி கத்தியை ஒங்கினான்

"அப்படியானால் நீ என்னுடன் வரப்
போவதில்லைவா?"

"இல்லை"

"சரி, நான் போகிறேன்" என்று கதி
வட்டு வந்தபததேவன் இரண்டு அடி
எடுத்து வைத்தான். மறுபடியும் சட்
டென்று திரும்பிப் பூங்குழலியின்
எகயிலிருந்து அவருடைய கத்தியைப்
பிடுங்கி வீசி எறிந்தான் "

சி எதித்த கத்தி வெகுதூரம்
கழன்று கழன்று ஓர்
அடர்த்த புதரில் விழுந்தது

கத்தி விழுந்த இடத்திலிருந்து வீல்
என்று ஒரு குரல் கேட்டது

அது மனிதக் குரல் ஏதேனும் ஒரு
வீலவகு அல்லது உட சிவியை குரல் என்று
தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை

கத்தியைப் பிடுங்கியதும் வந்தபததேவன்
எனக் கடுங்கோபத்துடன் பார்த்த பூங்
குழலி மேற்கூறிய கததததத கேட்டதும்
கத்தி விழுந்த இடத்தை ஆர்வத்துடன்
நோக்கினான் பிறகு இரண்டாம் வீல்

புடன் ஒருவரைப்பொருவர் பார்த்துக் கொண்டார்கள்

மெள்ள மெள்ள நடந்து கத்தி விழுந்த இடத்துக்குக் கொடுத்த புதரைத் தொங்கப் பார்த்தார்கள்

செடிக்கல்லியம் தரைவீழும் புது இத்தம் சிறதியிருந்தது

மற்றபடி அங்கு மனிதரும் இல்லை, விலங்கும் இல்லை பூங்குழலியின் கத்தி வயலும் காணவில்லை!

"பார்த்தாயா? பூங்குழலி நான் கறி வதன் உணவம் இப்போதாவது தெரி கிறதா? இளவரசரை நான் பக்கமும் அபா யங்கள் குழந்தைகளின்றன் எந்த நேரத்தில் எத்த இடத்தில் நந்து எப்படிப்பட்ட அபா யம் வருமென்று சொல்ல முடியாது. தற் செயலாக உன்னுடைய கத்தியைப் பிடுங்கி நான் விட்டுவிட்டேன் அத் லிருந்து இங்கே யாரே? பதுங்கிக் கொண் டிருந்து அதரிய வந்தது எதற்காகப் பதுங் கியிருக்க வேண்டும் என்று நீயே யோசித் துப் பார்! இளவரசரைச் சமயம் பார்த்துத் திர்த்துக் கட்டுவதற்காகத்தான் கோபுக் கணக்கு நான் வந்ததற்கு முதல நாய் இரண்டு பேரை உன் அண்ணன் பட கேற்றி அழைத்துப் போனதாகவும் அவர் களையப் பற்றி உனக்குச் சந்தேகம் தோன்றி யதாகவும் சொல்லவில்லையா? அளந ரூபகப்படுத்திக் கொள்! இப்படிப்பட்ட சமயத்தில் இளவரசரிடம் பிரியம் உன்ன லர்கள் அவரை விட்டுப் போகலாமா?" என்று வந்தியத்தேவன் மூச்சு விடாமல் பேசி நிறுத்தினான்

"அவர் என்னாப் போகச் சொன்னால் என்ன செய்வது?" என்று பூங்குழலி கேட் டான்

"அவர் போகச் சொன்னாலும் நாம் போகக் கூடாது!"

பூங்குழலி சற்று யோசித்து விட்டு, "இங்கே பதுங்கியிருந்தது யார் என்று கண்டுபிடிக்க வேண்டாமா?" என்றான்

"அது நமகால் முடியாத காரியம். இந்த அடர்ந்த காடில் எங்கேயென்று தேடிக் கண்டுபிடிப்பது? அதிக நேரம் தாமதித் தால் இளவரசருக்கு உண்மையாகக் கோபம் வந்து விடும் நமகால் விட்டுவிட்டு விலகலும் போய் விடுவார்கள் பேசாமல் என்னுடன் வா!"

"சரி வருகிறேன்!" என்று பூங்குழலி கூறினான்

எனப்படத்திலிருந்தவர்கள் வந் இயத்தேவனும் பூங்குழலியும் அருகில் வந்ததும் முதலில் மேற்படி சம்பவத்தைப் பற்றியே கேட் டார்கள் "எதற்காகக் கத்தியை ஏறிநதாய்? வில்' என்ற சந்தம் கேட்டதே அது என்ன சபதம்?" என்று வினவினார்கள்

"புதரில் ஏதோ ஒரு மிருகம், சிறுத் தையோ அல்லது நரியோ, பதுங்கியிருந்தது போல் தோன்றியது. அதனால் இவளு டைய கத்தியைப் பிடுங்கி விசி எந்தேன டிட்டப் போய்ப் பார்த்தோம், ஒன்றும் இல்லை" என்றான் வந்தியத்தேவன்

"அது போனால் போகட்டும்; இந்தப் பெண்ணிடம் கேட்க வேண்டியதைக் கேளுங்கள்!" என்றார் சேனாதிபதி

பூங்குழலி வந்ததிலிருந்து இளவரச ரையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் இள வரசர் அப்போது அவனை ஏறிட்டுப் பார்த்துள்

சேனா! இந்த நெஞ்சு எதற்காக இப்படி அடித்துக் கொள்கிறது? தொண்டையில் வந்து ஏதோ அடைகிறது. அது என்ன? கண்ணில் எதற்காகக் கண்ணீர் தளும்பு கிறது. அசுடிரிப் பெண்ணே! உன் எதிரி யம் எல்லாம் எங்கே போயிற்று? அளவ கட்டவியும் பெருமையுமையும் கண்டு கலங்காத உன் உன்னம் ஏன் இப்போது இப்படித் தத்தளிக்கிறது? கொடிய பயங்கர வேயனாகப் புலியின் தொள்ளிக் கண்களை ஏறிட்டுப் பார்க்கும் துணியைப் படைத்த உன் கண்கள் ஏன் இப்போது மங்கல அடை கிறது? பெண்ணே! மறுபடியும் எப்பதும்பக் காரி என்ற பட்டம் சூட்டிக் கொள்ளாதே! இளவரசரை நிமிர்ந்து பார் அவர் கேட் டும் கேள்விகளுக்குக் கணீர் என்று மறு மொழி தோஷம் உன்னை என்ன செய்நு விடுவார்! அவர் கருணை மிகுத்தவர், தயாராக உள்ள உவகமெல்லாம் சொல் கிறதே! பேதைப் பெண்ணாகிய உன்னை இளவரசர் என்ன செய்து விடுவார்!"

"சமுத்திர குமாரி என்னால் உனக்கு தீர்ப்பளிக்குகிறதா?" என்று அவர் கேட்டது ஆழ்கடலின் அடியிலிருந்து வரும் சூவு போல் அவள் காதில் தொனித்தது

(தொடரும்)

இன்று பேசிக் கொண்டார்கள். அவர்கள் பேச்சை ஒட்டுக் கேட்க வேண்டும் என்று நீ விருமப்பவினவன் உன் விருப்பமில்லாமலே அவர்களை கேட்க உன் காதில் விழுந்தது நீ கேட்குமபடி சொந்தது இவ்வெல்லாம் நம் சேநாதபதியிடம் நீ கூறியவை தானே?"

"தடத்ததை நடத்தப்படியே கூறினேன்."

அவர்களுடைய பேச்சைக் கேட்டதும் அதைப் பற்றி உ. வே. சேநாதிபதியிடம் எச்சரிக்கை செய்ய வேண்டும் என்று உனக்குத் தோன்றியது வீரர்கள் அப்பால் போய் உட்கார்ந்து புறப்பட்டாய். சேநாதிபதி இருக்கமிடத்தைத் தேடிக்கொண்டு விளாந்து வந்தாய்! எப்படி வந்தாய். சமுதிரக்குமாரி!

"பாது வழி படகில் வந்தேன் பிரதாட்டு வழியில் நடந்து வந்தேன்"

"எங்கே போகும் உத்தேசத்துடன் இன்றிவீளாம், அம்மா?"

"சேநாதிபதி மாதோட்ட நகரில் இருப்பார் என்று எண்ணி அவர்கே போகும் உத்தேசத்துடன் வந்தேன் வழியில் மகிததலையில் இருப்பதாக அந்தத்தேன் சேநாதபதியைப் பார்த்துச் சொல்வதற்குள் போதும் போதுமென்று ஆகி விட்டது எத்தனைப் பார்த்துக்கே நின்று கிடப்பது" என்று சொல்லிய பூங்குழலி சேநாதிபதி தீவிர பக்கம் நோக்கினான். அவர்களுடைய பார்வையில் கொடை காலத்து இடி முழக்கத்துக்கு மூன்றாக தோன்றும் மின்னெட்டு ஜொலித்தது

சேநாதிபதியைப் பார்ப்பது என்றால் இவ்வொரு காரியமா? இதை நிறுத்தம் என சித்தேகிதா உள்ளேப் போவதில் சேநாதிபதியைப் பார்த்து முன்னறி அடைந்த கஷ்டத்தைக் கேட்டால் நீ ஆச்சரியப்படப்போவாய் தடைகளையெல்லாம் படுத்தாமல் நீ பிடிவாதம் பிடித்துச் சேநாதிபதியைப் பார்த்துச் சொன்னதே நல்லதாய்.

போய்ற்று பூங்குழலி சேநாதிபதியிடம் கூறியதை எவரீடமும் ஒத்தவை கூறுவாயா? மாதத்தின் மனநிலைக்குத் தட்டாலை, அப்போது அந்த வீரர்கள் வந்த விஷயத்தைப் பற்றிப் பேசினார்கள்?"

"அரசே! அதைச் சொல்வதற்கு என்றா கூகிறது?"

"பெரிய மனம் பண்ணி எனக்காக இன்னொரு தடவை சொல்!"

"தங்கனன் சிறைப்படுத்திக் கொண்டு போவதற்காக அவர்கள் வந்திருப்பதாகப் பேசிக் கொண்டார்கள்"

"யாருடைய கட்டளையின் பேரில் அவ்விதம் வந்தார்கள் என்பது பற்றி ஏதாவது பேசிக் கொண்டார்களா?"

"அதை தான் நம்பவில்லை. ஐயா! பழுவேட்டையார்களின் கருச்சியாகத் தான் இருக்க வேண்டும் என்று நினைத்தேன்"

அவர்களுடைய கருத்தைப் பற்றி தெரிவிக்கலாம் அவர்கள் பேசிக் கொண்டதை மட்டும் சொல், சமுதிரக்குமாரி!

"சக்கரவர்த்தியின் கட்டளை என்று பேசிக் கொண்டார்கள்"

"ரோமப் நல்குது அதற்குக் காரணம் ஏதாவது சொல்லிக் கொண்டார்களா?"

"சொல்லிக் கொண்டார்கள் தாய்கள் இந்த நாட்டிலுள்ள புத்தகுந்தகங்களுடன் சேர்ந்து கொண்டு ராஜ்யத்துக்கு மன்னராக முடி சூட்டிக் கொள்ளச் சூழ்ச்சி செய்தார்களாம் இவ்விதம் சொன்ன அந்தப் பாலிகளை அவர்கேயே கொண்டு விட வேண்டும் என்று எனக்குத் தோபமாக வந்தது"

நல்ல காரியம் செய்ய எத்தலித்தாய் சக்கரவர்த்தியின் தூதர்களை எத்தலித்ததிலும் தடை செய்யக் கூடாது என்று உனக்குத் தெரியாதா? நல்குது இன்னும் அவர்கள் முக்கியமான விஷயம் பத்தேனும் சொன்னதாக உனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறதா?"

"சேநாதிபதிக்கு அவர்கள் எதற்காக வந்திருக்கிறார்கள் என்று விஷயம் தெரிடக் கூடாது என்றும் தெரிந்தால் தங்களைத் தட்டிக்கொடுக்க அவர் பரிசுத் தண்டனை கொடுக்கலாம் என்றும் சொன்னார்கள் ஆனாலும் குரங்குகள் இருக்கிற மரத்திலிருந்து கிளையிலிருந்து தங்களை மகடானவையாக கொடுத்திருக்க வேண்டாம் அனைத்து சேனாதிபதிவன்மை என்றும் சொன்னார்கள்.

ஆனாலும் தீ உடனே சேநாதிபதியைத் தாக்கெண்ணி புறப்பட வைக்கவேண்டியதாக உதவி செய்தது சந்திரசேகரன் சற்று அடர்வான இந்த இவர்களிடம் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைப் பற்றி நான் கூறினது ஆலோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது ஆனால் முன்மாதிரி இராமன் தார ஒழிப்புப் போராட்டத்தோடு மறுபடியும் சான்றாக விடுவதற்குத் தோண்டி எடுத்துவந்து வந்திருக்கிறதென்ற அனுபவம்படி செய்து விட்டேன்.

சமுத்திரகுமாரி சற்று
தகர்த்து ஒரு தூணின்
அருகில் நின்று கொண்

டான் இளவரசரின் முகத்தைப் பாரக்
கக் கூடிய இடத்திலேதான் நின்றான்.

தேனாதிபதிக்கு முழுவிவ
இரு வண்டுகள் முக்கத் திணறிக்
கொண்டிருந்தன மெதுவாகச் சமாளித்
துக் களரக்கு வந்து பிறகு தேனாதி
கனவ பார்த்துக் களிக்கத் தொடங்கின
பூங்குழலியின் கண்களும் இப்போது

அத்தனையுமே செளந்தரியமான நிலை
யில் இருந்தன இளவரசரின் தங்க
சௌந்தரியமான தேனா அனைய
பருகித் துள்ளத்தன் அவளுடைய
உன்மொரு நெஞ்சுக்குள் கட்டுப்
பட்டு நிற்கமாட்டேன் என்று
பீடிவாதம் பிடித்துக் கொண்டுந்
தது நெருளா வெடித்துக் கொண்டு
வெளிச்சாகி வாய் வெளியொப்ப
கும பொங்கி நின்றது வீ. வேண்டி
மே என்று தவித்துக் கொண்டிருந்
தது

இளவரசர் சேநாதிபதி
பூதி விகிரம கேசரி
வையப் பார்த்து, "ஐயா"
பரமபண்டாரக எங்கள்
குடும்பத்துக்குச் சிந்தித்தான் குலத்தின்
தலைவர் தாங்கள், என் தந்தையின்
உற்ற தன்பர், தங்களை நான் என்
தந்தைக்கு இளையராகவே மதித்து வந்
திருக்கிறேன் தாங்களும் என்னைத்
தங்கள் சொந்தப் புதல்வனாகவே
கருதிப் பாராட்டி வந்திருக்கிறீர்கள்
ஆனகயால் இச்சமயம் என்னுடைய
கடமையைச் செய்வதற்குத் தாங்கள்
உதவி செய்வ வேண்டும், அதற்
குக் குறுக்கே நிற்கக் கூடாது!" என
றார்

சேநாதிபதி மறுமொழி சொல்
வதற்குள் பார்த்துப் பந்திரென்னத்
நீருமபட பார்த்து ஐயா தங்களைப்போ
கேட்டுக்கொள்கிறேன் தாங்கள் என்
அருமைத் தமையனாரின் உற்ற தன்பர்
என் தமையனாரின் வரக்கூகத்
தெய்வத்தின் வரக்கூக மதித்து நான்
போற்றுகிறவன், ஆனகயால் தங்
களுடைய வாரத்தையையே மதித்துப்
போற்றக் கடமைப்பட்டவன் தங்
களைப் பெரிதும் வேண்டிக் கொள்
கிறேன் என கடமையை நான்
நிறைவேற்றுவதற்குத் தடை ஏதுவும்
சொல்லக் கூடாது!" என்றார்

சேநாதிபதியும் பார்த்துப் பந்த
நீரும ஒருவரைப்போ நவா பார்த்துக்

கொண்டார்கள் அந்தப் பார்வையின்
மூலம் ஓர்வருடைய பாதை இன
னொருவருக்குத் தெரிந்தது கொண்டா
டார்கள்

சேநாதிபதி இளவரசரைப் பார்த்து
இளவரசர் தாங்கள் கூறுவது ஒன்றும்
எனக்கு விளங்கவில்லை வாழ்நாளே
வரம் நான் போர்க்களத்திலே கழித்
தவன் மூடு மந்திரமாகப் சொல்ல
தெரிந்து கொள்ள இயலாதவன்
தங்களுடைய கடமையைச் செய்வப்
போவதாகச் சொல்லுகிறீர்கள்
அப்படியென்றால் என்ன? எத்தக்
கடமையை என்ன மாதிரி செய்வப்
போவதாக உத்தேசித்து இருக்கிறீர்கள்?"
என்று கேட்டார்

"இச்சமயம் என்னுடைய கடமை
ஒன்றே ஒன்றுதான் என தந்தையின்
கட்டளைபடி திறைவேற்றி வைக்க
வேண்டி உதுதான் என்னைச் சிறைப்
படுத்திக் கொண்டு வரும்படியான
கட்டளைபடி என் தந்தை ஆட்களை
அழைப்பி வைத்திருக்கிறார் என்னை
அவர்கள் தேடி அலைபுடும்படியாக ஏன்
வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்? நான்
அவர்கள் இருக்குமிடம் சென்று
என்னை ஒப்புக் கொடுத்து விடுவேன்
அதுவே இப்போது நான் செய்வ
வேண்டிய கடமை..."

"முடியவே முடியாத காரியம், என்
உமயில் உயிருள்ள வளரய்க அதை
என் அருமதிகம் மாட்டேன் தந்தை
திருவேன்!" என்றான் பார்த்துப்பேத்
திரன்

சேநாதிபதி அவனைப் பார்த்து
"பதற வேண்டாம்! பொறுங்கள்!" என
றார் நினைவு இளவரசரை நோக்கிக்
கூறினார்

"ஐயா" தங்களுடைய கடமையைப்
பற்றிக் சொன்னீர்கள் எனக்கும் ஒரு
கடமை இருக்கிறது அருள் புரிந்து
அதைக் கேட்க வேண்டும், கொடும
பாடுகள் வேண்டி பெருங்குடியில் இன்று
உயிரோடிருக்கும் ஆண்மகன் நான்
ஒருவருடைய மதாரஸ்கள் அனைவரும்

சோழ சாமராஜ்யத்தின் சேனாவில் இறந்து போனார்கள். அதேகமாக எல்லாநூல் போர்க்களத்தில் மடிந்தார்கள் நானும் ஒரூரன் அவஸ்தை இறந்து போவேன் யார் கண்டது? ஆளகயால் என வார்த்தையைக் கொஞ்சம் பொறுமைபுடன கேட்க வேண்டும். அரண்மனை மாடங்களில் அரண்மனை வளர்க்கப்பட்டிருந்த தங்களைச் சென்ற ஆண்டில் தென் திசைப் படைகளின் மாதவாட தாயகமாகச் சக்கரவர்த்தி நியமித்தார். அப்போது என்னெத் தனிவாக அழைத்துச் சென்றார் இளவரசன் என்னை விட்டுப் பிரிவது என உயிரைக் கடலிலிறுத்து பிரிவது போன்றதென்று ஆவிரூபம் என்றுபடைய ஆளக்கூக அவனை நான் அரண்மனைக்குள்ளேயே வைத்து வளர்க்கக் கூடாது அவன் வெளியேறிப் போக வேண்டியதுதான் அன்னாளையே போல் வீரன் என்று பெயர் எடுக்க வேண்டியதுதான் ஆனால் அவன் உயிருக்கு ஏதாவது ஆபத்து வந்தால் அதை கணத்திலே என உயிரும் போய் விடும் அவனுக்கு எவ்வித அபாயமும் நேராமல் பாதுகாக்க வேண்டியது உன் பொறுப்பு." இவ்வாறு சக்கரவர்த்தி எனக்குக் கட்டளைபிட்டுார் சென்ற ஆண்டில் அவ்வாறு கூறிய சக்கரவர்த்தி இப்போது தங்களைச் சின்றுப்படுத்திக் கொண்டு வருமபடி கட்டளை விடுவாரா? அவ்வாறு கட்டளைபிடுமபடியாகத் தாங்கள் என்ன செயது விட்டார்கள்? இலங்கைச் சிம்மாதளத்தைக் கைப்பற்றுவதற்குத் தாங்கள் சூழ்ச்சி செய்ததாகச் சொல்வது எவ்வளவு அபத்தம்? அந்த அபவர்த்தனை வாராவது நம்ப முடியுமா...!"

கொடிமயாணூர்ப் பெரிய வேளார் கூறி வந்ததை இதுவரை பொறுமைபுடன் கேட்டு வந்த இளவரசர் இப்போது குறுக்கிட்டார்.

"வேறு வாராவது நம்ப முடியாதோ, என்னமோ? ஆனால் என்னால் நம்ப முடியும்!" என்றார்.

என்ன சொல்கிறீர்கள் இளவரசே!"

இலங்கைச் சிம்மாதளத்தைக் கைப்பற்ற நான் சூழ்ச்சி செய்தது உண்மைதான் என்று சொல்கிறேன்."

வ

ந்தியத்தேவன் இப்போது முன்னால வந்து "இது என்ன தயார் சற்று முன்பு வளையில் சந்தியம் -

தாமம் என்று சொல்லி வந்தீர்கள் இப்போது இப்படிய பெரும பொய் சொல்கிறீர்கள்." சேந்திபதி' இவர் வார்த்தையை நீங்கள் நம்ப வேண்டாம். நேருநிரவு புத்த குருக்களின் மகா சபையார் இவருக்கு இலங்கைச் சிம்மாதளத்தையும் கிரீடத்தையும் அளித்தார்கள் இவர் வேண்டாம் என்று மறுத்ததால் இதற்கு நானும் இதோ நீங்கும் இந்த எவ்வுளவழியும் சாட்சி" என்றான்.

பொன்னியின் செல்வர் புன்னகை புரிந்து, வந்தியத்தேவரே' ஒரு கேள்வி! சூழ்ச்சி செய்கிறவர்கள் சாட்சி வைத்துக் கொண்டு சூழ்ச்சி செய்வார்களா? நீங்கள் இதுவரும் பக்கத்தில் இருந்திரிளாலேயே நான் இலங்கைச் சிம்மாதளத்தையும் கிரீடத்தையும் மறுத்தித் திருக்கலாம் அல்லவா!" என்றார்.

வந்தியத்தேவன் அசத்து போனான். இதற்கு எதிராக அவனால் ஒன்றுமே சொல்ல முடியவில்லை.

இளவரசர் மேலும் கூறினார். "வாணாதல வீரரே' உமக்குச் சந்தேகம் இருந்தால் அதோ நீற்கும் எவ்வுளவளாக கேட்கலாம் முதலமத்திரி அந்ருத்தப் பிரமமராயர் அவரிடம் என்ன சொல்லி அனுப்பினார் என்று கேட்டு அந்ந்து கொள்ளலாம் புத்த குருமார்கள் தங்களுக்கு இலங்கைச் சிம்மாதளம் அளிக்க முன் வருவார்கள் சாட்சியம் வைத்துக் கொண்டு அதை மறுதரிக்கவும் என்று சொல்லி அனுப்பினார், இல்லையா என்று விசாரித்துத் தெரிந்து கொள்ளலாம்."

இதைக் கேட்டு அங்கிருந்த எல்ல

வாருமே இவாகத்துட போல நின்
நார்கள்

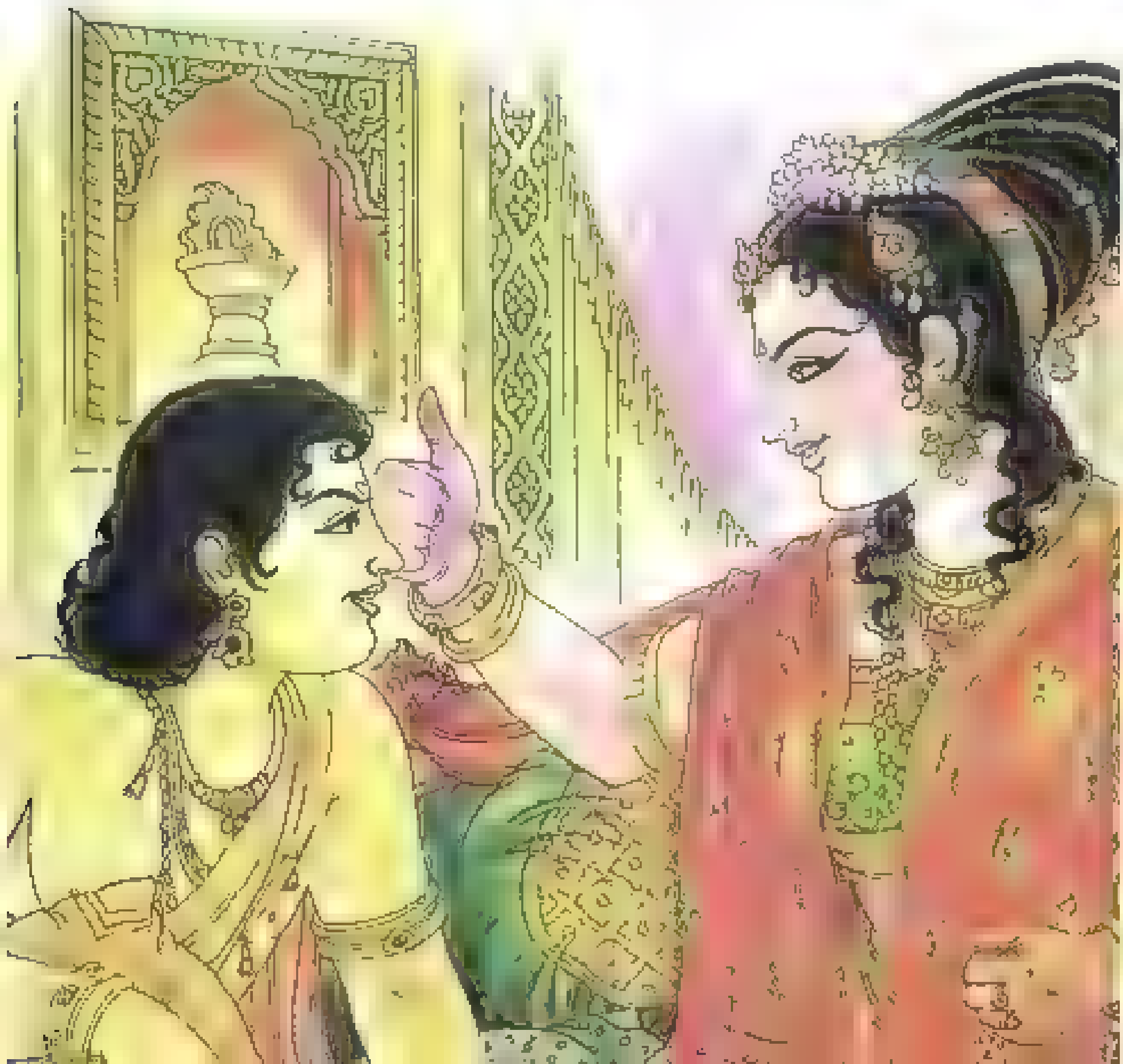

ளவரசர் சேதாதிபதி
ளபப பார்த்துச் சொன்
னார் - "ஐயா! இதைக்
கேளுங்கள். இந்த

இலங்கையின் கவர்ந்து ஆன வேண்டுக
என்ற பேராசை என் மனத்தில்
இருந்தது உன்னம் இந்தப் பேராசையை
எனக்கு உண்டு பண்ணியவர் என்
தமகனாகியார் 'தமிழ்! நீ தாடு ஆளப்
பிறந்தவன் உன் கையில் சங்கு சக்கர
ரேகை இருக்கிறது இங்கே உனக்கு
இடம் இல்லை ஆனாகியால்
இலங்கைக்குப் போ! இலங்கைச்

சிமமாதனத்தாகக் கைப்பற்றிக் கொள்!"
என்று இப்படியெல்லாம் இளைப
பிராட்டி அடிக்கடி சொல்லி என்
மனத்தில் ஆசையை வளர்த்து விட
டார் ஆனாகியால் நான் குற்றவாளிதான்
சக்கரவர்த்தி என்னைச் சினைப்படுத்த
திக்கொண்டு வருமபடி கட்டளை
விட்டதற்குக் காரணம் இருக்
கிறது."

கொஞ்சம் பொறுங்கள் இளவரசே!
அப்படித் தங்கள் மனத்தில் எண்ணம்
உதித்திருந்தால் அது இந்த இலங்கைத்
தீவின் பாக்கியம். அதற்குப் பொறுப்
பாளியும் தாங்கள் அல்ல, தங்கள் தமக
னாகியார் இளைப்பிராட்டியும் அல்ல
கந்தர சோழ சக்கரவர்த்திதான்
அதற்குப் பொறுப்பாளி அவரே

என்னிடம் பலமுறை சொல்லியிருக்கிறார். தங்களை இவ்வளவுச் சிம்மரதளத்தில் ஏறதி ன்னத்துப் பராக்ஷபெண்ணை எவ்வு சொல்லியிருக்கிறார். தந்தளவதேவியிடம் இதைப் பந்தமுதன்முதலிலு கூறியவகும சக்கரவர்த்தியுள்ள தங்கள் குடும்பத்தினிலிருப்பதனதேய தமக்களையார்தங்கள் உம் சொல்லாததென்கிறார். ஆளையரங் தாங்கள் குற்றவரவியினர்.

செந்தமிழ் வயலாய்விட்டது. தந்தையிடம் போவதாத் தான் ஏன் தயங்க வேண்டாம்? அவரிடம் நடந்தது நடந்தபடி சொல்லிவை இதை இருக்கும் இந்த இரண்டு பெரும் ஏனக்காகத் தாது சொல்லிவிட்டு மீண்டு சக்கரவர்த்தி எவ்வ கடடன இவ்விராரோ, அதன்படி நடந்து கொள்வது என

கடமை.."

பார்த்திபேந்திரன் இப்போது அனல் கக்கும் குரலில் கூறினான். "சேநாதிபதி! ஏதேதோ வெறும் பேச்சுப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். இனிமேல் முடிவடைந்த பின்னர் ஒன்றுமில்லை. இளவரசரிடம் உண்மையைச் சொல்லியே நீர் வேண்டும் தாங்கள் சொல்கிறீர்களா அல்லது நான் சொல்லட்டுமா?"

"நானே சொல்கிறேன் பொறுங்கள்" என்றார் சேநாதிபதி அக்கம் பக்கம் பார்த்து விட்டுக் கூறினார்: - "இளவரசே! தங்களுடைய களங்கமற்ற உள்ளத்தை மாக படுத்த வேண்டாம் என்று நான் எண்ணியது பயன்படவில்லை. ஒரு விரலுமான விஷயத்தைப் பற்றித் தங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. பெரிய பழுவேட்டையாரை இந்த முதிய பிராயத்தில் நந்தினி என்றும் பெண்ணை மனம் புரிந்து கொண்டிருப்பது தங்களுக்குத் தெரிந்த விஷயமே. அவள் ஒரு சூனியக்காரி. பயங்கரமான மாய மந்திர விதான்கள் அவளுக்குத் தெரிந்திருக்கின்றன. அவற்றின் உதவியால் பெரிய பழுவேட்டையாரை அவள் தன் காலடியில் போட்டு எவத்துக் கொண்டிருக்கிறாள். அவள் காலால் இடம் பளியை இவர் தலையில் ஏந்தி நிறைவேற்றி வைக்கிறார். பழங்குடியில் பிறந்து பல வீரச்செயல்கள் புரிந்த அந்தப் பெரியவருக்கு விதி வசத்தால் இந்த மாதிரி துர்க்கதி சம்பவித்து விட்டது."

"சேநாதிபதி! இது நான் கேள்விப்பட்டதது அல்லவே! சோழ தோத்தில் தாடு நகரமெல்லாம் பேசிக் கொள்ளும் விஷயத்தானே?" என்றார் இளவரசர்.

"அந்த மந்திரக்காரி நந்தினியின் சக்தி இதுவளையில் பழுவேட்டையாரை மட்டும் ஆட்டி வைத்துக்கொண்டிருந்தது. இளவரசே! மன்னிக்க வேண்டும்! இப்போது அவள் சக்கரவர்த்தியின் பெரிமும் தன்

னுடைய பந்திரத்தைப் போட ஆரம்பித்து விட்டாள். அதனால்தான் இத்தகைய கட்டளைகளை - தங்களைச் சிறப்படுத்தி வருடப்படியான கட்டளைகளை, - சக்கரவர்த்தி பிறப்பித்துக்கொள்ளார்."

"சேநாதிபதி! எச்சரிக்கை! சக்கரவர்த்தியைப் பற்றிக் கொள்க. குறைவாக எதுவும் சொல்ல வேண்டாம். எனத் தந்தையின் உடம்பில் உயிர் உள்ளவளையில் அவர் இடம் கட்டளை எதுவானாலும், எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் இடப்படாது. அதுவே தெய்வத்தின் கட்டளையாகும்.."

"அதை நான் மறுக்கவில்லை. இளவரசே! சக்கரவர்த்தியின் சுதந்திரத்துக்கு மட்டுமின்றி அவருடைய உயிர்க்கே அபாயம் வந்து விடுமோ என்றுதான் அங்குகிறோம். நந்தினியைப் பற்றிய முழு உண்மையை நேற்றுவுரை நானே அந்தத் கொள்ளவிலையை நேற்றிரவு தான் பார்த்திபேந்திரன் மூலமாகத் தெரிந்து கொண்டேன். அந்தப் பயங்கரமான விஷயத்தைத் தாங்களும் தெரிந்து கொள்வது அவசியம்."

"மூன்று வருஷத்துக்கு முன்னால்துளாகத் அந்நில வீரபாண்டியனோடு இறுதி உத்தம நடந்தது அல்லவா? அப்போது தங்கள் தமையனார் கரிகாலரும் இதோ உள்ள பார்த்திபேந்திரரும் தானும் கலத்தாலோதித்து ஒலிவாகு காரியத்தைவும் செய்து வந்தோம். பாண்டியனுடைய எசவியர்கள் அடி போட்டு நிராலமாயின் வீரபாண்டியன் முன்கொரு தடவை பாண்டியனத்திலுடி ஒளிந்ததுபோல இப்போதும் ஓடித் தப்பிக்க முயன்றான். அதற்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாதென்று நான் மனமும் அவளை எப்படியாவது கைப் பற்றத் தீர்மானித்துப் பெரு முயற்சி செய்தோம். இந்தத் தடவை வீரபாண்டியனுடைய தலைவர்க் கொண்டு போகாமல் தஞ்சாவூருக்குத் திரும்புவதில்லை என்று நான்

முன்கும சபதம் செயதிருந்தோம்
 ஆனகயால் வேறு யாரைவும
 நம்புவதில்லைபென்று நாங்களை
 அவளைத் தொடர்ந்து சென்றோம்
 கடைசியாக ஒரு கோயிலுக்குப்
 பக்கத்தில் இருந்த குடிசையில் அவள்
 ஒளிநெருப்பளதக கண்டுபிடித்தோம்
 குடிசைக்கு வெளியில் எங்களைக்
 காவலாக நிறுத்தி வைத்துவிட்டுத்
 தங்கள் அண்ணன் கரிகாலர்தான்
 உள்ளே நுழைந்தார் வீரபாண்டியனைக்
 கொன்று அவன் தலைவை எடுத்து
 வந்தார் நாங்களும் எங்கள் காரியம்
 முடிந்து விட்டதென்று திரும்பமாகத்
 திரும்பிச் சென்றோம் ஆனால் அந்தக்
 குடிசைக்குள்ளே ஒரு நிழல் நாடகம்
 நடந்ததென்பது எங்களுக்குத் தெரியாது
 வீரபாண்டியனுக்கு அடைக்கலம்

கொடுத்திருந்த பெண் ஒருத்தி அங்கே
 நுழைந்ததற்கு நான் காதல்கரு
 உச்சிப் பிச்சை கேட்டான் கரிகாலர்
 அவளை உதைத்துத் தன்னிவிட்டு
 வீரபாண்டியனுடைய தலைவைக்
 கொய்து வெனியே எடுத்து வந்தார்
 இளவரசை அவ்விதம் கொழித்ததின
 ஜயம் செய்து தவான் வீரபாண்டியனைக்
 கார்ப்பாற்ற முயலாவிடநான் நன்றி
 அவன்தான் பிற்பாடு எழுப்பது பீராவத்
 துக் கிழவரை மனநது தஞ்சாவூருக்கு
 வந்து 'பழுவூர் இளையராணி'யாக
 விளங்குகிறான்' அவன் எதற்காக என்ன
 தோக்கத்துடன், வந்திருப்பான் என

பனத தரம் ஊக்கலாம அவ்வவா' வீரபாண்டியனுக்காகப் பழ வாய்க்க தான் வந்தே உதிதான சோழ குதந்தை அடிமோடு தோழன் நாகன் விடுவதற்காக வந்திருக்கிறான். அவன் அருகில் சென்றவா வந்தே அவருடைய மேற்க வலையில் விழாமல் திரும்புவது கடினம் அதோ நிற்கும் வந்தியத்தேவன் அதற்குச் சாட்சி சொல்லுவான் சோழ குதந்தைப் புண்டேரடு அழித்து வடப் பயங்கர சபதம் எடுத்திருக்கும் கட்ட தலதப் பறதி அதோ நிற்கும் எவ்வ ணவன் சாட்சி சொல்வான் அவர் அருக்கு அவசியமான பணத்தை யொன்றை நீக்கித்தான் கொடுக்கிறான் இனவரசே! துரதிர்ஷ்டவசமாக நம் சக்கரவர்த்திப் பெருமானும் அத்தப் பாதிகரீன் வலையில் வீழ்ந்து வீட்டதாகக் காண்கிறது மதுராத்தகத் தேவனுக்குப் பட்டம் கட வேது பறதிச் சக்கரவர்த்தியே யோசித்த வருவதாகத் தெரிகிறது ஆனகயரல், சக்கரவரத் திலின் கட்டளையென்று கந்தக் தாயகன் தாய்ச்சகதப் போவதற்கு இது தருணமல்ல

சோநாதிபதி! நாங்கள் கூறிய செய்திகள் எனக்கு மிக்க வியப்பை உண்டு பண்ணியிருக்கின்றன ஆயினும் அச் செய்திகளில் தான் செய்த முடிவுதான் உறுதிப்படுகிறது எவ் தந்தையை அவ்வளவு பயங்கரமான அபாயங்கள் சூழ்நிறுத்ததுமே தான் நீ நகர வேண்டிய இடம் அவர் அருகிலேதான் இல்லாத அரக எனக்கு என்னதற்கு? அல்லது இந்த சகோதரன் என்னத்திற்கு? இனி யோசனை ஒன்றுமே தேவையில்லை என்னத தடை செய்வதற்கு யாரும் முயல் வேண்டாம்!" என்று இனவரசர் கம பீரமாகக் கூறினார் பிறகு, சற்றுத் தூரத்தில் தூளில் சாயந்து கொண்டி தமனாக கண்ட கொட்டாமல் யாரத்தும் கொள்ளடி உத புலகுழியின் மீது அவர் கண்கள் சென்றன

சமுத்திரகுமாரி! சற்று இப்படி

அருகில் வா!" என்றார்

பூங்குழலி தெருகி வந்தான்

பெண்ணே! நீ கொண்டு வந்த செய்தியின் மூலம் எனக் குப் பெரிசு சுகம் உண்டாம் இவ்வா ழர் உபகாரம் எனக்கு நீ செயல் வேண்டும் செயலாயா?" என்று கேட் டார்

அட்டா! இது என்ன! இந்த ஏழைப் படகுக்காரியிடமா இவர் உதவி கொடுத்தார் இவருக்குச் சிறியச் செயலும் பரகல்வத்தை நாடி வந்தேன் இவர் என்னிடம் உதவி வேண்டும் என்று வரிக்விதரே! கடவுளிடம் வரம் கேட்க வந்தேன்! கடவுள் நம் இருக்கரங்களை நீட்டி என்னிடம் பிச்சை போடு' என்று கேட்கிறாரே! - இவ்வாறு மனத்தின் எண்ண புண் வரசே! தாயகன் இட்ட கட்டளையை நிறுத்த வேற்கு காததி நகர ருள்' என்றான் பூங்குழலி

'சமுத்திர குமாரி! என்னைதே தோக் கொண்டு இரண்டு மரக்கலங்களை தொண்டமான் ஆற்று முகத் தலையாநின் அருள் கருத்தே உண்டாள் என்று சொன்னாய் அவ்வவா' அதை இடத்துக்கு தான் அதி சக்கரமரிகப் போய்ச் செர வேண்டும் எனக்கு வழிகாட்டி அளர்த்துக் கொண்டு போவாயா?

"பெண்ணே! 'முடியாது' என்று சொல்!" என்பதாக ஒரு குரல் காதில்கூடி அது சேதமுடையாய் கரக் தரன் என்பதைப் பூங்குழலி உணர்ந் தான்

இத்தனை நேரம் ஏதோ ஒரு சொப்பன வேகத்தில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தல் நிகழ் இப்பே ததான குள் தெருக்கடியான நிலைமை தெரித்தது மிகக் அட மந்திர நத்து இனவரசரைத் தப்பிலிக்கலாம என்று மூலசக்திப் புலவர் தமர் அவர் அருக் ஓடி வந்தாரேனா, அந்த அபாயத்தின் வாயிலிலேயே கொண்டு செர்க்கும்படி

இளவரசர் இப்போது தன்னைக் கேட்கக் கொண்டிரார்!

"பெண்ணே! 'முடிபாது' என்று சொல் - சேநாதிபதியின் இந்தக் கட்டளை யின் பொருள் அவளுக்கு இப்போது புலனாயிற்று தாலாபுறத்திலிருந்தும் ஆயிரம் குரல்கள் அதே கட்டளைவை அவளுக்கு இடைய மரங்கள் அவளாறு முழங்கி மண்டபத்தின் தூண்கள் அவலிதம் அலறின் மரக்கிளைகளின் மேலிருந்து பறவைகள் கதறின

ஆனால் அந்தப் பேணதப் பெண்ணின் இதயத்தின் உள்ளே ஒரு மெல்லிய குரல் கேட்டது பூங்குழலி! இதோ உள் அதிர்ஷ்டம்! இளவரசருக்கு வழிகாட்டி அழைத்துப் போவாயா வால் அவருடன் இரண்டு திணைகள் கழிக்கலாம் அவர் அருகில் நீ இருக்கலாம் அவர் உள்ளன்ப பாராதபோது அவரை நீ பார்க்கலாம் அவர் மீது பாட்டு வாதம் காற்று உள் மீதும் படுக அவருடைய குரல் உள் காதின அடிக் கடி கேட்கும் அடி பெண்ணே! நீ கண்டு வந்த எட்டாத கணவிய ஒரு சித்தி திணைவேலும் நிறகு எது எப்படி யானால் என்ன? பூங்குழலி! ஒன்றுக் கொள்" என்று அந்த மெல்லிய குரல் அவள் மனக் காதில் கூறியது

"சமுத்திர நமஸி! ஏன் தயங்கு கிறாய்? எனக்கு இந்த கதவி நீ செயல் மாட்டாயா? தானே வழி கண்டு பிடித்துக் கொண்டு போக வேண்டியது தாளா? என்று இளவரசர் கூறியது அவருடைய மனம் திடமடைவக் காரணமாயிற்று.

"இளவரசே! வழி காட்ட நான் வருகிறேன்!" என்றாள்

சேநாதிபதி பூதி விகிரம கேசரி அப்போது தம் தொண்டைவாக களைத்துக் கொண்ட சபதம் பூகமாய் ஏற்படுவதற்கு முன்னால் பூமியின் காப்பதலிலிருந்து எழுகின்ற பகவதத் தொனியை நிகர்த்திருந்தது

அவர் ஓர் அடி முன்னால் வந்து கூறினார் இளவரசே! தங்கள் விசுவ பத்துக்குக் குறுக்கே நான் நிற்க மாட்டேன் ஆனாலும் ஏன் வேண்டு கொள் ஒன்றுக்குச் செலி சாயக்க வேலும. தங்களைச் சிறைப்படுத்த வந் திருப்பவர்களிடம் தங்களை ஒப படைக்கும் வளரவில் தங்களைப் பாது காப்பது என் பொறுப்பு தேற்றிரவு தங் களைக் கொல்ல நடந்த முயற்சிகளைப் பற்றிக் சற்று முன்னால் தங்கள் தோழர்கள் சொன்னார்கள் அவர்கள் யார் என்று தெரியவில்லை. ஏன் மனத் தில் உள்ளதைச் சொல்வதற்காக மனவியுங்கள் இந்தப் பெண்ணின் பேசிலேயே எனக்குக் கொஞ்சம் சந் திகம உண்டு அந்தக் கொலை காரர்களுக்கு இவளும் ஒரு வேளை உடன்தயாவிருக்கலாம் அவ்வா? மரக்கலங்களில் தங்களைச் சிறைப் படுத்தி அழைத்துப் போக வந் திருக்கிறார்கள் என்பதே இவளுடைய கற்பனையாயிடுக்கலாம் அவ்வா? ஏன் இருக்கக் கூடாது? சற்று முன்னால் இவளுடைய கத்தியைத் தங்கள் தோழர் வந்தியத்தேவர் பிடுங்கி எறிந்தபோது, அது யார் பேசிலே விழுந்து ஓலக் கூரல் ஒன்று கேட்டதே? அது யாருடைய குரல்? - இந்தப் பெண் தாராளமாக வழி காட்டிக் கொண்டு வரட்டும் நமதுடைய யானை மேல் ஏதிக் கொண்டு முன்னால் செல் வட்டும் ஆனால் தங்களுடன் நானும் இதாண்டமான் ஆற்றில் உன்ன கப்பல்களைக் காணும் வளரவில் வந்தே திருவேன்! அது என்னுடைய கடமை!

சேநாதிபதியின் இந்தப் பேசு னைப் புள்ளைப் பூந்த முகத்துடன் கேட்குகொண்டு தின்ற இளவரசர் "அப்படியேயு"கட்டும்' தங்களுடைய கடமைவை திறவேற்றுவதற்கு நானும் குறுக்கே நிற்கவில்லை! என் றார்

(தொடரும்)

வயாஸ்ஸியம் செஸ்வன்

பார்வகதை

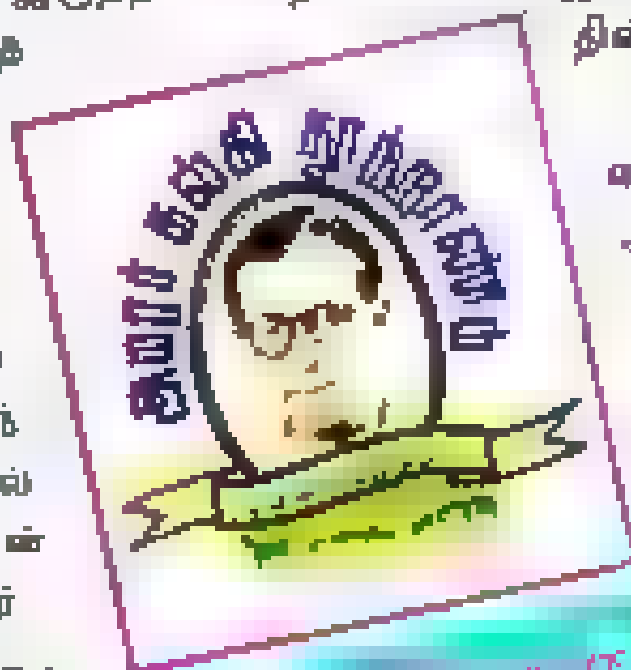
தமிழகத்தின் சரிதிரத்தில் இராஜ ராஜ சோழர் என்று புகழ்பெற்ற அருளமொழிவர்மர் இளவரசராயிருந்த சமயத்திய இளவனாகிய சோழ நாட்டுப் படைகளுக்குத் தலைமை வகித்துப் போர் நடத்திக் கொண்டிருந்தார் அவருடைய தந்தை கந்தர சோழ சக்கரவர்த்தி நேரவலாய்ப்பட்டுத் தஞ்சை விக் படுத்த படுக்கையில் இருந்தார் கந்தர சோழரின் மூத்த குமாரரும் பட்டத்து இளவரசருமான ஆதித்த கரிகாலன் காஞ்சியில் தங்கியிருந்தார். இரண்டு இராஜ குமாரர்களுக்கும் நடுவில் பிறத்தவரான சூர்தலைவ பழையாறை நகரில் செம்பியன் மாநேலியின் ஆதரவில் இருந்து வந்தார்

சோழ சாம்ராஜ்யத்துப் பெருந்தரத்து அதிகாரிகளிலேயே மிக முக்கியமானவர்கள் அன்னந்தம்பிகளான பழுவேட்டையர்கள், பெரிய பழுவேட்டையர்

ஏறக்குறையச் சோழ நாட்டின் சர்வாதிகாரி பதவியை வகித்து வந்தார் சாம்ராஜ்யத்தின் தன பொக்கிஷமும் நானிய பண்ட சாலையும் அவருடைய வசத்தில் இருந்து வந்தன சின்னப் பழுவேட்டையர் தஞ்சைக் கோட்டின் தளபதி பதவியை வகித்து வந்தார் கந்தர சோழ சக்கரவர்த்தி பெரிதும் இந்த இரு சகோதரர்களின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் இருந்தார்

பெரிய பழுவேட்டையர் மூதுமைப் பிராயத்தில் நந்தினி என்னும் அழகிய பெண்ணை மணந்தார் நந்தினியும் சூர்தலையும் ஒரு வரையொருவர் துவேஷித்தனர் ஒருவரையொருவர் அவமானப்படுத்தவும் பழிவாங்கவும் சமயம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்

நந்தினியின் தூண்டுதல்

கல்கி காவ்யகவி

அமரர் கல்கி

காரணமாகப் பெரிய பழுவேட்டையா ஒரு பெரிய சதியில் ஈடுபட்டார். சுத்தர சோழரின் இந் புதையங்களுக்கும் ப மில்லாமல் செயதுவிட்டு அவருடைய பெரிய தத்தை மகன் மதுராந்தகனைச் சிம்மாசனத்தில் ஏற்றத் தீர்மானித்தார். இதற்குக் கடம்பூர் சம்புவனையர் முதலிய சிற்றரசர்களின் புரண சம்மதமதையும் இன்றாக காஞ்சியிலிருந்து ஆதித்த கங்காவர் நம் தந்தையர் தஞ்சையிலிருந்து கைவிட்டு வரும்படி செய்வதற்காகக் காஞ்சியில் ஒரு பொன்மாளிகை கட்டினார். அதை வந்து பார்க்கும்படி தந்தையை வேண்டிக் கொண்டு தஞ்சைக்கு ஓடின கொடுத்த அனுப்பினார். ஓடிவந்து எடுத்துச் சென்றவன் வத்தியத் தேவன் என்னும் பழைய வானா சூத்தர். வீரன் அவன் வழியில் சம்புவனையர் மாளிகையில் தங்கியிருந்தபோது மேற்படி சதியைவொருமனையப் பறித்த தெரிந்து கொண்டான். தஞ்சை சென்று சுத்தர சோழரிடம் ஓடிவந்து கொடுத்தபிறகு பழையவர்களுக்கும் போய்க் குத்தவை தெனியைக் கண்டான். அவனிடம் தான் அறிந்ததையெல்லாம் சொன்னான். குத்தவை அடிவான் இவ்வளவு என்று தன் அருமைச் சகோதரனான அழகுத்து வரும்படி ஏன்வான் வழியில் பல அபாயங்களுக்குத் தப்பி வந்தியத்தேவன் இவ்வளவு வந்து அருள்மொழி வர்மரிடம் குத்தவையின் ஓடிவந்து கொடுத்தான். அதோடு தலிய இளவரசனாக தேய்க் கொண்டு இன்னும் சிவரும் வந்து சேர்ந்தார்கள். முதன்மதிரி அதிருத்தர் ஆழ வாக்கடியுடைய இளவரசர் இவ்வளவு விவையே இருத்தல் நலம் என்று சொல்லி அனுப்பினார். தங்கியைக் கட்டி கொடுத்திருந்த அழகுத்து வரும்படி ஆதித்தகரிகாரர் பார்த்திட்டுத்திரை அனுப்பியிருந்தார். சோழ சூதரை அடிக்கடி கருவறக்கச் சபதம் செய்கிறதற்கு கொண்காரர் கூட்டத்தைச் சேர்த்த இவ்வளவு இவ்வளவு வந்திருந்தார்கள்.

அருள்மொழி வர்மா இவ்வளவுக்கு வந்த புதிய அவர் தன் இவ்வளவுக்கு இருத்த ஊமை வதிர் ஒருத்தி கற்றிச் சிறி வந்து ஓடிவிட்டான். இளவரசர் அவருடைய சென்று பார்த்தபோது குழந்தைப் பிள்ளைத்

தில் தன்னாக காவேரி ததியில் முழுகிப் போய் விட்டான். காப்பாற்றியவன் அவன் தான் என்று அறிந்தார். இளவரசர் தங்கியிருந்த இடம் கொடிய நடுக்கு கரம் பரவி விரிந்த இடம் என்பதை அம் மாதிரி உளாததி அவருக்குப் போய் விடுமபடி எச்சரித்தான்.

அருள்மொழி வர்மாவின் வத்தியத்தேவனும் ஆழவாக்கடி வர்மனும் மகாபேரதி விவாசத்திலிருந்து திருமதி வந்து கொண்டிருந்தபோது அவர்கள் வீது ஒரு பழைய மாளிகையின் முகப்ப இடத்து யிருவதறிவிருந்து அந்தச் சமயத்தில் மேற்கூறிய முதலடி தோன்றிக் கைதட்டி அழகுத்து அவர்களைக் காப்பாற்றினான்.

மேலும் இளவரசர் வழக்கமாகத் தங்கிய யிருந்திருந்த போது படுததுக்கொண்டார்கள். ஆனாலும் ஒருவருக்கும் தூக்கம் வரவில்லை. இவ்வளவுக்கு அம் முதலடியைத் தாது சுத்தித்த வரவானது அவர்களுக்குக் கூறினார்.

வத்தியத்தேவன் இவ்வளவுக்கு வந்து சேரப் பேருதையாக இருந்த ஓடக்காரப் போட்டியும் முயமாகச் சேர்த்திப்பிக்கு ஓர் அதிர்ச்சி தரும் செயதி கடைத்தது அம் செயதியை அப் பெண்ணைக் கொண்டே பசுவை வைக்க முயற்சி செய்வபோது அவள் பயந்து ஓடிக் காட்டுக்குள் ஹதந்து விட்டான். அவளைப் பிடி கொடுத்தது வத்தியத்தேவன் ஓடிவான் அவளை இளவரசரிடம் வந்து பெரும்படி வருபுறத்தினான். அச்சமயத்தில் அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருந்த இடத்துக்கு அருகே புதர் ஹதனிய அவசிய ஏற்பட்டது. வத்தியத்தேவன் பூவருழியின் கத்தியைப் பிடுங்கி அபதரை சேக்கி வீதிவான் கத்தி விழுந்த இந் ததயிருந்து ஓர் அவநல சுவரிப்பட்டது. இளவரசனார் அபாயம் குழந்திருப் பதை அறிந்த பூவருழியி வத்தியத்தேவனுடன் அவரைக் காணச் சென்றான். அவர் "சமுத்திரகுமாரி என்னை உனக்கு நினைவிருக்கிறதா?" என்று கேட்டார்.

தந்தாக நினைவிருக்கிறது" என்று பதில் கொள்ள பூவருழியி இளவரசனாக

ஹது செயது வரத் சொல்லி கந்தரகோழ
மகாராஜா அனுபயி விரர்கள் இரு மரக்
கவங்களில் வந்து தொண்டைமான் ஆற்று
முகத்துவாரத்தின் அருகில் காத்திருப்பதாகச்
சொன்னான்

இவ்வழக இராஜ்யத்தைக் கைப்பற்றி முடி
சூட்டிக் கொள்ள இளவரசர் முயற்சி செய்
வதாகவும் அதனாபேயே சக்கரவர்த்தி அவ
ரைக் ஹது செயது வரப் படை அனுப்பி
விருப்பதாகவும் அவர்கள் பேசிக் கொள்
டனாத் தான் கேட்டதாகச் சொன்னான்

சேநாதிபதி பூதி விக்ரம கேசரியும்

பார்த்திபேந்திரனும் தடுத்தும் கோமக
ந்தரதரின் கட்டளைப்படி நடப்பதே உசிதம்
என்று சொல்லி வந்துள்ள வீரப் படைகள்
நோக்கித் தாமே சென்று விக்ரம கேசரி
தாங் இளவரசர் அறிவித்தார் தொண்டை
மான் ஆற்றின் முகத்துவாரத்துக்குத் தன்னை
அளந்தும் செல்லும்படி இளவரசர் பூதி
சூழலியிடம் கேட்க அவரும் சம்மதித்தான்
பூதிசூழலி மேல் நம்பிக்கை இக்கை
எனவும் தாமும் உடன் வருவதாகவும்
சேநாதிபதி கூறவே, இளவரசர், ஒரு
புள்ளிக்கூட்டம் அளந்த ஆரோத்திரார் புறப்
பட்டார்கள்

நாற்பத்து நான்காம் அத்தியாயம்

யானை மிரண்டது!

மே

ற்கண்டவாறு
முடிவு ஏற்பட்
டதும் சேநாதிபதி
பூதி விக்ரம
கேசரி பார்த்தி
பேந்திரனைத்

தனியாக அழைத்துச் சென்று சிறிது
நேரம் அத்தரங்கமாகப் பேசினார் பின்
னர், தம்முடன் வந்த படை வீரர்
களுக்குத் தனித்தனியே சில கட
டளைகளைப் பிறப்பித்தார்

பார்த்திபேந்திரன் இளவரசரிடம்
விடைபெற்றுக் கொண்டான் 'ஐயா'
நான் வந்த காரியம் நிறைவேற்றாமல்
வெறுங்கையோடு திரும்புகிறேன்
இதற்காகக் கரிகாலர் என்னை மிகவும்
கொபித்துக் கொள்ளப் போகிறார்
ஆயினும் என்ன செய்வது? தாங்கள்
பிடிவாதமாக இருக்கிறீர்கள் என
பேசில் குற்றமில்லை இதற்கு இங்ஙனம்
வர்கள் எல்லாகும் சாட்சி!" என்
றான்

இளவரசர் "அவ்வளவு அவசரமாகப்
போக வேண்டுமா? தாங்களும் சேநாதி
பதியோடு தொண்டைமானாறு வளர்
வந்துவிட்டுப் போகக் கூடாதா?" என்று
கேட்டார்

"அந்தப் பாதகத்துக்கு நான் உடந்
தாய்மீடாக மரட்டேன் நான் வந்த
கப்பல தீர்க்கோணமலையில் நிற்கிறது
அங்கே போய்க் கப்பல ஏறிக் கூடிய
சக்கிரம் நான் காஞ்சிக்குப் போக
வேண்டுமே கரிகாலரிடம் நடந்ததைச்
சொல்ல வேண்டும் என்றான் பார்த்தி
பேந்திரன்

பின்னர் வந்தியத்தேவனைப்
பார்த்து, 'வல்லததையாரே' என்னுடன்
நீர் காஞ்சிக்கு வரவேண்டியா' என்று
கேட்டான்

வந்தியத்தேவன் சிறிது திடுக்கிட்டு
நின்றுவிட்டு, "இல்லை, இளவரசர் நடன்
போக விசும்புகிறேன்" என்றான்

"தவலது, என்னுடன் வராததற்காகப்
பிறகு வருத்தப்படுவாய்!" என்று
சொல்லிவிட்டுப் பார்த்திபேந்திரன்
புறப்பட்டான். சேநாதிபதியின் கட
டளையின்படி அவருடன் இங்ஙனம் சில
வீரர்களும் கிணம்பிச் சென்றார்கள்

வந்தியத்தேவன் ஆழவாக்கடி
யாவிடம், "அந்தப் பல்லவன் கூதிவதன்
பொருள் என்ன? தன்னுடன் வராத
தற்காக நான் வருத்தப்படுவேன் என்று
ஏன் கூறினான்? உட்கரு ஏதாவது தெரி
கிறதா?" என்று கேட்டான்

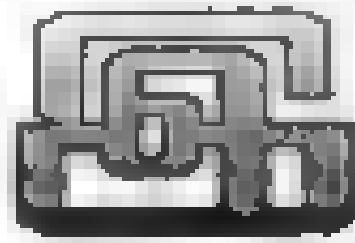
சென்ற அடியை அகலந்து மகிழ்ந்து
 சென்ற பாதை அழகுடன் மகிழ்ந்து
 உறையுடன் அகலந்து மகிழ்ந்து
 மகிழ்ந்து சென்ற பாதை அகலந்து
 மகிழ்ந்து சென்ற பாதை அகலந்து
 மகிழ்ந்து சென்ற பாதை அகலந்து
 மகிழ்ந்து சென்ற பாதை அகலந்து
 மகிழ்ந்து சென்ற பாதை அகலந்து

நல்ல நாடாய் குடுமையி பெண் ஒருத்தி
 மகிழ்ந்து சென்ற பாதை அகலந்து
 மகிழ்ந்து சென்ற பாதை அகலந்து
 மகிழ்ந்து சென்ற பாதை அகலந்து
 மகிழ்ந்து சென்ற பாதை அகலந்து
 மகிழ்ந்து சென்ற பாதை அகலந்து
 மகிழ்ந்து சென்ற பாதை அகலந்து
 மகிழ்ந்து சென்ற பாதை அகலந்து

விட்ட தந்தை அளிகருமபடி ஏன் அவர்
 இவரது உயிரைப் பார்த்துப் பார்த்து
 இவரது உயிரைப் பார்த்துப் பார்த்து
 உயிர்த்தது அதுவும் இவரைச் சேர்த்து
 தந்தைக்கு எட்டி விட்டது அத
 னோடு தான் பதனமந்தி அந்நதது
 இவ்வளவுதான் வந்தார் என்னவையும் இவ
 ருடைய அழகிய எவத்தார் வந்ததை
 தந்தை எது ஏன் அந்த உயிரைப் பார்த்து
 தந்தை உயிரைப் பார்த்துப் பார்த்து
 உயிர்த்தது அதுவும் இவரைச் சேர்த்து

இவ்வளவுதான் இவ்வளவுதான் இவ்வளவுதான்
 இவ்வளவுதான் இவ்வளவுதான் இவ்வளவுதான்
 இவ்வளவுதான் இவ்வளவுதான் இவ்வளவுதான்
 இவ்வளவுதான் இவ்வளவுதான் இவ்வளவுதான்

தந்தை தந்தை தந்தை
 தந்தை தந்தை தந்தை
 தந்தை தந்தை தந்தை
 தந்தை தந்தை தந்தை

தந்தை தந்தை தந்தை தந்தை தந்தை
 தந்தை தந்தை தந்தை தந்தை தந்தை
 தந்தை தந்தை தந்தை தந்தை தந்தை
 தந்தை தந்தை தந்தை தந்தை தந்தை

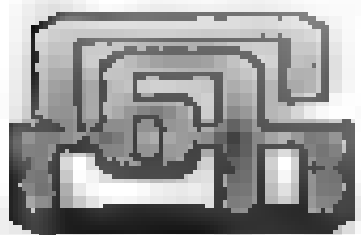

புறப்படடுச் சென்றார்கள்

கடைசிவாக இளவரசரின் கோஷ டிபும புறப்படடது இளவரசர் செந்நாடு பதி, வத்தியத்தேவன், ஆழவர்கள் கடிப்பான இவர்களுடைய பிழைகளில் தாறு வீரர்களும் உயர்த்த சர்திக குதினர்கள் பித்தி வடதினச செந்நாடு புறப்படடார்கள்

இவர்களைப் பின் தொடர்ந்து பூவ குழலி ஏறியிருந்த யானை ஜாம ஜாம என்று கம்பீரமாக நடத்து வந்தது பூவ குழலினைத் தவிர அதன் பிது யானைப் பாகன் ஒதுவன் மட்டுமே ஏறிக் கொண்டிருந்தான்

கொஞ்ச தூரம் இராஜபாடடை வழியாக அவர்கள் சென்றார்கள் ஆனால் இராஜபாடடையில் பிர யானை செய்வது கல்பமாக இவனை வழியெவதம் ஜனக்கூட்டமாவிருந்தது இளவரசர் அவ்வழியில் வந்திறார் என்பதும் எப்படியோ ஜனங்களுக்குத் தெரிந்து போயிருந்தது இவர்களைத் தீயின் வட்டத்தில் அப்போதெல்லாம் தமிழாகவே அதிகமாக வந்தது வந்த தார்கள் அவர்களை ஜனங்கள் கவலை கும்பலாக நின்று "இளவரசர் அருள் மொழி வர்மர் வாழக்" செந்நாடு கொடுமபாளையர் வேனார் வாழக் என்று கோஷித்தார்கள். சில இடங்களில் ஜனங்கள் குதினர்களாக குதிந்து கொண்டு பின் தொடர்ந்து வந்தார்கள் வரவரப் பின்தொடர்ந்து வரும் கூட்டம் அதிகமாகிக் கொண்டு வந்தது குதினர்கள் வேகமாகப் போகமுடிய வில்லை

இளவரசர் செந்நாடுபதி கடைய இவரது பற்றி விவாதித்ததன் போல் இராஜபாடடையிலிருந்து விலங்கி கரட்டு வழியைப் போய்தென்று தீர்மானமாவிறது. ஜனங்களை மெது வாகக் கழித்துக் கடப்பில் 10 அவர்கள் கரட்டு வழியை இரண்டாக இனா துறுகள் காரணமாக வேகமாகப் போக முடிய வில்லை. கொஞ்ச தூரம் போனதும்

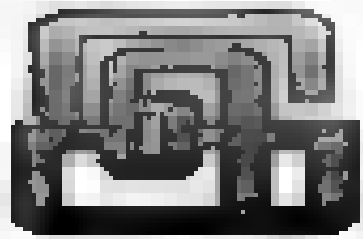
தாமளரத் தடாகம் ஒன்று தென்பட்டது அதன் கரைக்கு வந்ததும் எதிர்க் கணத்தில் ஒரு பெரிய ஜனக்குமபல திரிந்து தெரிந்தது இவர்களைப் பார்த் தனர். மேல் அந்த ஜனக் குமபலின் மத்து விலிக்குத்து தாளை தப்படடை கொம்பு, பிபரினக் ததவிய வாததிலங்களின் பெருமுழக்கம் கிணகிற்று

"கொஞ்சம் இடங்கள்! நான் போய் அவர்கள் யார் என்று பார்த்துவிட்டு வருகிறேன்!" என்று கூறிவிட்டுச் செந்நாடுபதி குதினரளவத் தட்டிவிட்டுக் கொண்டு முன்னதாகச் சென்றார் சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் திரும்பி வந்து, "இளவரசர் இந்த வழி வரு வது எப்படியோ பக்கத்துக் கிராம வாசிகளுக்குத் தெரிந்து போய்க்கிடைத்து இளவரசருக்கு மரியாதை செய்வத் தான் அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள்!" என்றார்

ஜனங்கள் தெருவிலி வந்தார்கள் இளவரசரைச் சுற்றிச் சுற்றி வந்து அடங்காத ஆர்வத்துடன் பார்த் தார்கள் அவ்வளவு ஜனக்கூடங்களையும் வராததெல்லங்களையும் கிணப்பினர்கள் அவற்றில் பழத்தாசர் அருள்மொழி வர்மர் வாழக் என்ற கோஷம் மட்டுமே பிரதானமாயிருந்தது

இளவரசர் முகத்தில் புன்னகை மலர்ந்தது அந்த ஜனக்கூட்டத்திற்குத் தளஸ்வன என்று தோன்றிய ஒருவனை அருகில் அழைத்தார் "இவர்கள் எதற் காக எனக்கு சுழந்து அரசுப் பட்டம் கட்டுகிறார்கள்!" என்று கேட்டார் அவன் மிகப் பணிவுடன், "அரசே! பன் னெடுங்காலமாக இந்த சூழ் நாடு நின்றுயானை அாக இவ்வாமல் அவதிப் பட்டு வருகிறது பொன்னியின் செல் வர் சூழ் நாட்டில் மன்னர் ஆக வேண் டும் என்பது எங்கள் கோரிக்கை. இந் நாட்டில் வரலாம் எல்லா ஜனங் களுடைய வீடுபபமும அதுதான் தந்தாகா சிங்களவர்கள் எங்கள் சபனத்தார்கள் குடிகள் இவ்வறுத்தார் எல்லாக்கூ அனதைய வீடுபபுகிறார்கள் என்று கூறினான்

இளவரசருக்கும் அவளரசு சேரத் தவர்களுக்கும் விருந்து அளிக்க அவர்கள் ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள் வீரந்ளத ஏற்றுக் கொள்ளாமல் போக முடியவில்லை வீருந்துண்ட பிரத வீடை பெற்றுப் புரப்படுவதற்கு வேகு தேரமாகி விட்டது

இளவரசருக்கு உப சாரங்கள் நடந்து கொண்டிருந்த சமயத்தில் வந்தியத்

தேவனும ஆழ்வார்க்கடியானும் தனித் துப் பேசிக் கொள்ளச் சந்தர்ப்பம் விடைத்தது

'தமயி! பார்த்தாயா? இதெல்லாம் சேநாதிபதியின் சூழ்ச்சி என்று தெரிய வில்லைவா? முன்னாலேயே அவசரமாகச் செயதி அனுப்பி இந்த உபசாரங் களையெல்லாம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்' என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்

"சேநாதிபதியின் ஏற்பாடுதான் என ஒருவாறு தெரிகிறது ஆனால் இந்தச் சூழ்ச்சியின் நோக்கம் என்னவென்று தெரியவில்லைவே? இப்படியெல்லாம் இந்தத் தீவில் வாழும் ஜனங்கள் சொல்வதைக் கேட்டு இளவரசர் நேற்று வேண்டாம் என்று மறுத்த சிம்மராசனத்தின் பேரில் இளவரசரு ஆசை கொண்டு விடுவார் என்ற எண்ணமா?" என்று வந்தியத்தேவன் கேட்டான்

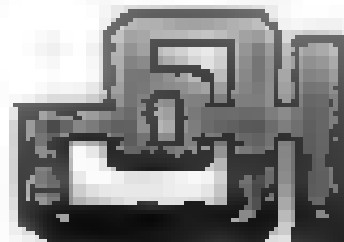
"அது ஒரு நோக்கமாயிருக்கலாம் அளதக் கரடடியும் முக்கியம்" என்று தம பிரயாணத்தைத் தாமதப்படுத்திவந்தான்!" என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்

"பிரயாணத்தைத் தாமதப்படுத்துவதனால் சேநாதிபதி என்ன பலனை எதிர்பார்க்கிறார்?"

"அது எனக்கும் தெரியவில்லை, ஆனால் சீகிரத்தில் தெரிந்துதானே ஆக வேண்டும்? இளவரசருடைய முகநடைப பார்' அவருக்கு இளவெல்லாம் பிடிக்கவில்லைவென்று தெரிகிற

தல்லவா?'

வந்தியத்தேவன் இளவரசரின் முகநடைப பார்த்தான் ஆத்திரமான வாகனத்தைளைய பேசும்போதுகூட மலர்ந்து விளங்கிய அவருடைய நகர்தில இப்போது என்றும் கொள்ளும் வெடித்தன புருவங்கள் தெரிந்திருந்தன கண்கள் ஆழ்ந்த சித்தன்னையக் காட்டின

தே சமயத்தில் பூங்குழலி அத்தாமளரக் குளத்தின் இன்னொரு கனரகில நன்னத்தளிவரக் கூட

காரந்து சித்தன்னையே ஆழ்ந்த நந்தான் எதிர்பாராதபடி அவருக்கு இந்தப் பிரயாணம் உற்சாகம் தருவதாக இல்லை

பிரயாணத்தின்போது இளவரசருடைய தனித்திருக்கும் சந்தர்ப்பம் விடைக்குமென்று துளைத்தான் அவர்தன்னுடனே அனவனாலிப் பேசுவார் என்று எண்ணியான் தன் மனத்தில் போலும் உணர்ச்சியில் ஒரு சிந்தேனும வெளியிடலாம் என்று ஆசைப்படடான் அதற்கெல்லாம் சமயமே கிட்டாது போல் இருந்து இளவரசரைச் சுற்றி ஒரே கூட்டமாகவே இருக்கிறது

அவரை எதிரிகளிடம் கொண்டு போய் ஒப்புவித்த பழி ஒன்றுதான் மிகுதம் போலும் அந்தப் பழி தனக்கு எதற்காக ஏற்பட வேண்டும்? ஏன் இவ்விருந்தப்படி ஒருவருக்கும் தெரியாமல் ஒடி விடக் கூடாது? சேநாதிபதியின் கோபத்திலிருந்தானது தப்பிப்படி ஆகும்!

சே! சேநாதிபதியின் கோபம் என்ன என்ன செய்து விடும்? யாருடைய கோபந்தான் என்ன செய்து விடும்? அதற்கெல்லாம் நான் பயப்படவில்லை ஆனால் என்னுடைய எண்ணமெல்லாம் ஏன் மன்னிவாரே மன்னவாக வேண்டும்? இந்த நெஞ்சில் உள்ள தீ எத்தனை நாள் இப்படி எண்ணத்

தனித்துக் கொண்டிருக்குமா?
இந்த உடம்பில் உயிர் எதை
காக இருக்கிறது? திடீரென்று
அந்த இடி விழுந்து எண்ணைக்
கொன்று விடக் கூடாதா? - இப்
படி எத்தனையோ ஆயிரம் தடவை
-ஆனாலும் ரவி விட்டது பயன்
புரியவில்லை. இந்த உயிர் தானாகப்
பெரிசு, பெரிசு இவ்வளவு தானாக
எத்தனையம் செலவு செய்கானா என்பதை இந்த
உயிர் தெரிந்தது.

ஆ! இது என்ன உயிர், கரையிறோவர்?
இவ்வளவு கவனம் இவ்வளவு அங்கே அந்தப் பாழும் மன்
ட பத்துக்குப் பத்து இளவரசருடைய சிநேகிதர்
எனவிடச் சென்று விடுவது எந்தத் தகுதி இது
வந்து என்னருகில் விழுந்திருக்கிறதோ
இதை வாய் எறிந்திருப்பார்கள்?

யாரோ அவருடைய பகைவர்கள்தான்
எறிந்திருப்பார்கள் என்னைக் கொல்லு
வதற்குத்தான் எறிந்திருப்பார்கள்!
என்ன துரதிர்ஷ்டம்! என் மேலே
விழாமல் சற்று நகர்ந்து விழுந்து விட
டதே! - இதுவும் நலவதற்குத்தான்
எனயில இந்தக் கத்தி இருக்கட்டும்

அவருக்கு நான் கொடுத்த வாக்கை
நினைவேற்றிய பிறகு, அவனார், அத்தப
பாதகர்களிடம் கொண்டு போய் ஒப்பு
வித்த பிறகு அவர் எதிரிலேயே இந்தக்
கத்தியினால் துதிக்க கொண்டு இறந்து
விடுகிறேன். சீச்சீ! எதற்காக அவர்

மனத்தை அப்படிப் புண்படுத்த வேண்டுமே? அவர் சுப்பலிஸ் ஏறிய போன பிறகு படகில் ஏறி நடுக்கடலில் சென்று அங்கே குத்திக் கொண்டு சாகலாம் என அருளமச் சுத்தி மே' நீ நி'தமபி வதுதரவல்லவா' உளனை அனுப்பியவர்களுக்கு வந்தனம்

ஒருவனை இளவரசர் மேலே எறிய எண்ணி இதை ஏறித்துருப்பார்களே? ஆம் அங்குக்கு வழியில் எதனைப்போ அபாயங்கம் நேரலாம் என்று சேதாதி படுகடச் சொன்னாரே? அப்படி ஒரு சத்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைக்கக் கூடாது' அவர் பேரில் குறி பார்த்து எந்தக் கத்தி என் தெஞ்சில் விழக் கூடாது' அவய்து நேர்ந்தால், நான் இரத்தம் பெருக்கி உயி' துறக்கும் சமயத்தில்..

பூங்குழலியின் மனத்தில் ஒரு விசி' திரமான நோற்றம் ஏற்பட்டது. அவளுடைய மார்பில் சுத்தி பாய்ந்துருந்தது அகிலிருந்து இரத்தம் கொட்டிக் கொண்டிருந்தது இளவரசர் ஓடி வந்தார் "தாயே! எவ்வளவு உயி' துறக்கிறாய்?" என்று கேட்டார் பூங்குழலியின் உள்ளம் பூரித்து நெஞ்சிலிருந்து இரத்தம் அதிகமாகப் பீறிட்டு வந்தது இளவரசர் அவளை வாரி எடுத்துத் தம் மடியில் போட்டுக் கொண்டார். அவளுடைய நெஞ்சிலிருந்து பெருகிய இரத்தம் அவர் உடம்பையும் உடைகளையும் தளர்த்தது பூங்குழலி கல்கலவென்று சிரித்தாள் "இளவரசே இப்போதுவது என் நெஞ்சில் உள்ளது என்னவென்று தெரிந்த கொண்டுவிடுங்கள்!" என்று கேட்டாள். "அடிபாவ! அது எவ்வளவு முன்னமே தெரியும்? நீ நரகாகலா உயி'ரை விடுகிறாய்?" என்று இளவரசர் அவறினார் பூங்குழலிக்கு ஆவனம் தாங்களிலளை உரத்த சபகம் போட்டுச் சிரித்தாள்.

"ஏ ஸயத்தியமே" என்ற குரலாக கேட்டுப் பூங்குழலி கிமிர்ந்து பார்த்தாள் எதிரில் வந்தவத்தேவன் தின்று கொண்டிருந்தான்

"இளவரசர் ஏற்கெனவே கோபமாயிருக்கிறார்; பிரயாணம் தாமதப்படுகிறது என்று உன்னால் வேறு தாமதம் வேண்டாம். சீக்கிரம் எழுந்து வா!"

என்றான் வந்தவத்தேவன்

பூங்குழலி சிரித்துக் கொண்டு எழுந்து ஓடிப் போய் யானையின் மீது ஏறிக் கொண்டாள் கத்தியை நெஞ்சடன அணைத்துக் கொண்டு கொஞ்சினாள்

கா

ட்டு வழியில் மேலும் கொஞ்ச தூரம் சென்ற பிறகு எதிர்பாராத ஒரு சமயம் நிகழ்ந்தது. பிர

யானிகளின் வலது பக்கமிருந்த அடர்ந்த காட்புலித்து வர் என்ற சத்தத்துடன் ஓர் அம்பு பாய்ந்து வந்தது இளவரசவரக் குறி பார்த்து அது எய்யப்படாது நிற்க வேண்டும என்பதில் தயக்கமில்லை ஆனால் அந்த அம்பைவிட வேகமாக இளவரசர் குதளவின் தளவாக கயிறுறை இழுத்துத் திரும்பினார் அப்படி அவருக்கு வெகு சமீபமாகச் சென்று அவருக்கு அட்பால் வந்து கொண்டிருந்த ஆழவிராக்கடி யானுடைய தலைப்பாகைகளில் பாய்ந்து அனைக் கொத்திக் கொண்டு சென்றது

ஆழவிராக்கடியான் தலைவயத்து விக் கொண்டு வியாபுடன பார்த்தான்

சேதாதி நி' பூங்குழலியைக்கொண்டு இருக்கிறாள் போய்விட்டார்

எல்லாருமே திகைத்து தின்றார்கள்

பூங்குழலியே, அந்த அம்பு தன் பேரில் விழுந்து தன்னைக் கொன்றுவிட வில்லையே என்று வருத்தப்பட்டாள்

சொத்து திகைப்பு நீங்கிய பிறகு சேதாதி பதி "இளவரசே! பாரதநீர்களார் தங்களைய பாதுகாப்பின்றித் தலியே அதுபயிர் படுத்தால் எவ்வளவு பீசகான காரியமா விருக்கும்?" என்று சொல்லிவிட்டுக் காவலாக வந்த வீரர்களைக் காட்டுகதா புலுத்து தேடச் சொன்னார். அவர்கள் சிற்று நோய் கெடவிட்டுத் திரும்பி வந்து "யாரும் அகப்படவில்லை" என்றார்கள்

பா

தாதிபதி மேலே பிரயாணத்தைப் பற்றி ஏற்பாடு செய்வத் தொடங்கினார் "இளவரசரை தடுவில் திறத்தி தாம் தாலுபுறமும் குழந்து

வர வேண்டும்" என்று கூறி, விழுசும வசூக்க ஆரம்பித்தார்.

அப்போது இளவரசர், "சேநாதிபதி! ஒரு வேண்டுகோள்!" என்றார்.

"இது என்ன வார்த்தை? கட்டளை யிடுங்கள்!" என்றார் சேநாதிபதி.

"நான் உயிரோடு தஞ்சை செல்ல விரும்புகிறேன். நான் குற்றமற்றவன் என்பதை என் தந்தையிடம் மெய்ப்பிக்க விரும்புகிறேன்."

"தங்கள் தந்தை தங்களை ஒருநாளும் சந்தேகிக்க மாட்டார், இளவரசே!"

"தந்தை மட்டுமல்ல, மக்கள் எல்லாரும் ஒப்புக் கொள்ளுமபடி நிரூபிக்க விரும்புகிறேன். அந்தக் காரியத்தை நிறைவேற்றிய பிறகு என் உயிரைப் பற்றிச் சிந்திக்கும் கவலைப்பட மாட்டேன். அதற்கு முன்னால் வழியிலேயே உயிர் துறக்க விரும்ப வில்லை."

"ஐயா! தங்கள் உயிருக்கு ஆபத்து வருவதாயிருந்தால் அந்த கஷணமே இந்தக் கொடுமையானார் யானை என் நெஞ்சிலே செலுத்திக் கொள்வேன்."

"அதில் ஒன்றும் பயனில்லை. சோழ நாடு மகத்தான தஷ்டம் அடைகும்."

"தங்களை இழப்பதைக் காட்டிலும் பெரிய தஷ்டம் சோழ நாட்டுக்கு வேறு என்ன இருக்க முடியும்? தங்களுக்கு ஆபத்து வருவதற்குக் காரணமாயிருந்து விட்டு அப்புறம் இந்தக் கொடுமையானார் கொடும்பாளி ஒருகணமும் உயிரை வைத்துக் கொண்டிருப்பேனா?"

"அப்படியானால் என் உயிரை நான் காப்பாற்றிக் கொள்ளுவது இன்னும் முக்கியமாகிறது."

"அதைக் காட்டிலும் முக்கியமானது இந்த உலகத்திலே வேறு எதுவும் இல்லை."

"அதற்கு எனக்கு ஒரு யோசனை தோன்றுகிறது."

"சொல்லுவார்களா, ஐயா!"

"குதிரை மேல் பிரயாணம் செய்கும் வரையில் சற்று முன் வந்த அமலப்ப போஸ் வேறு அபாயங்கள் ஏற்படிக் கொண்டுதான் இருக்கும்."

"நடந்து போகலாம் என்று சொல்லு கிறீர்களா? அல்லது..."

"எனக்கு யானைகளின் பாணை நன் றாயத் தெரியும். யானைகள் நான் சொன்னபடி கேட்கும் என்று தங்கள் அறிவீர்கள் அல்லவா?"

"ஆம், ஐயா! யானைப் பாகை வேஷம் பூண்டு இந்த இவங்கைத் தீவின பெரும பகுதியைத் தாங்கள் சுற்றிப் பார்த்திருப் பதும் எனக்குத் தெரியும்."

"ஆகவே நான் சொல்கிறது என்ன வென்றால் மறுபடியும் சிந்தித்து நேரம் நான் யானைப் பாகை ஆகிறேன். இப்போது யானைகளே நடத்துகிறவன் கொஞ்ச தூரம் என் குதிரை மேல் ஏறிக் கொண்டு வரட் டும்."

இதைக் கேட்ட சேநாதிபதி சிந்தித் து மனத் தடுமாற்றமடைந்ததாகத் தோன் றியது. இளவரசருடைய யோசனைக்கு யாராவது ஆட்சேபம் சொல்ல மாட்டார் களா என்று ஆவலுடன் சுற்று முற்றும் பார்த்தார். ஆனால் எல்லாரும் கமமென்று இருந்தார்கள்.

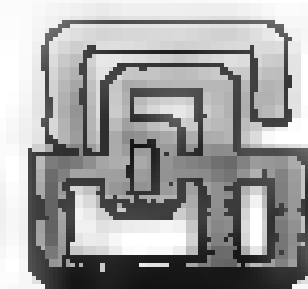
"ஐயா! யானைப் பாகைக்குக் குதிரை ஏதத் தெரியுமோ, என்னமோ?"

"தெரியாவிட்டால், நடந்து திருமயிப் போகட்டும்."

"அந்தப் பெண் பெரிய சங்கோசி யாயிருக்கிறாளே! அவள் தங்களுக்குச் சரிசமமாக யானை மீது உட்கார மாட் டேன் என்று சொன்னாள்."

"கீழே குதித்து நடந்து வரட்டும்."

"தங்கள் சித்தம், இளவரசே!"

இளவரசர் உடனே குதிரை மீதுருந்து குதித்தார். யானை யின் அருகில் சென்றார். பூங்குழலியின் கரிய கண்கள் ஆர்வத்தினால் தன்னை விரிப்பினால் அகன்று அவரை நோக்கின. யானைப் பாகை இறக்கி விட்டுத்தான் யானை மீது பாய்ந்து அதன் கழுத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டார்.

தடைப்பட்ட பிரயாணம் மறுபடியும்

ஆரம்பமாகியது

பூங்குழலி புளகாங்கிதம் அடைந்தான். வாஸஸ்யின் முதுகின் மேலிருந்து மேகங்கள் மீது பாய்ந்தான். வாஸஸ்யின் கைகளிலிருந்து உலர்ந்தான். சொர்க்கத்தை எட்டிப் பார்த்து அதன் வீவரிக்க முடியாத இனக்கத்திலே இவ்வடி இதுவேனென்பதை ஒருவாறு உணர்ந்து அறிந்தான்.

ஆகா! இதுவேனென தேவதானமா? இவ்வளவு இன்பமாய் நுகராதே! இவ்வளவு இவ்வளவு தேவதானத்துக்கு இவ்வளவு இனிமை ஏது? இளவரசர் அவ்வளவு பேசுகிறார்?

சமுத்திரகுமாரி! என்னுடன் இந்த வாஸஸ்யை நீயே நாயாக இருப்பது சமையத அருவருப்பாயிருக்கிறது!”

“ஏழே தூண்களில் நான் செய்த தவறின்மேல் இந்தப் பரக்கியம் எனக்குக் கிட்டியிருக்கிறது. பிரபு!”

“திமசென்று இந்த யானைக்கு மதுமீட்டித்து இது ஓட ஆரம்பிக்கநான் நீ பயப்படுவாயா?”

“தூண்கள் பக்கத்தில் இருக்கும்போது வாஸஸ்யை இடித்து வீழ்த்தாலும் பயப்பட மாட்டேன் ஐயா!”

“உன் படகை எங்கே விட்டு விட்டு வந்திருக்கிறாய், பூங்குழலி?”

“வாஸஸ்ய இறவுத் துறைமுகச் சமீபத்திலே ஐயா!”

“இக்கரைவிலா, அக்கரைவிலா?”

“அக்கரைவிலேதான் படகை நிறுத்தினீர் இடம் கிடைத்தது அங்கேயே படகை நிறுத்தி விட்டு வந்தேன்.”

“யானை இறவுத் துறையை எப்படிக்கடந்து வந்தாய்?”

“நான் வரும்போது கடல் நீர் மிகவும் குறைவாயிருந்தது ஆகையால் பெரும் பாஷா நகந்து வந்தேன் கொஞ்சம் நீந்தியும் வந்தேன்.”

“இப்போது இந்த யானை கடலில் திரவகிச் சென்றால் பயப்படுவாயா?”

“கடலிலே என்னதை தள்ளிவிட்டாலும் கவனமில்லாமல், நான்தான் சமுத்திர குமாரி ஆவிறேன்! தூண்கள்தானே

பெயர் கொடுத்தீர்கள்?”

“உன் படகு இருக்கிடம் சென்றதும் அதை நாம் ஏறிக் கொள்வோம் நீதான் படகு தளரிக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று பேரையும் எவததுத் தள்ள முடியும் அவ்வளவு?”

“பத்து வயது முதல் துடுப்பாடி மீடித்த காங்கள் இளவ பிரபு! அரண்மனையப் பெண்களைப் போல மலரினும் மிகுதுவான் கரங்கள் அவ்வ தங்கள் சிந்தித்த வந்தியத்தேவரை எவததுத் தள்ளி வந்ததை அவர் சொல்லவில்லையா?”

“சொன்னார்! ஆனால் இன்று அந்த வீடு வெகமாகத் தளர வேண்டுமென்று எனது மாண் ஆற்றின் தகத்துவ”ரத்தில் கப்பல்கள் வந்து நிறுத்த இடத்துக்கு அதி சிக்கிரமாகப் போய்ச் சேர வேண்டும்.”

“இளவரசர்! அவ்வளவு கொடுமையான காரியத்தை என்னவோ செயல்பட முடிகிறீர்கள் தங்களைச் சிறையாகாமல் தப்பி விடாதற்காக ஒட்டோடியும் வந்தேன் சிறையப்படுத்த வந்த பாவலர்களிடம் தங்களைக் கொண்டு ஒப்பவிக்கும்படி பணிக்குநீர்கள்! இந்த ஏழாவின் பேரில் ஏன் இவ்வளவு கொடுமை?”

பூங்குழலி! என் தந்தை சக்கரவர்த்தி - தோய்ப்பாடிருப்பது உள்குத்த தெரியுமா அவ்வளவு?”

“தெரியும், ஐயா! வானத்தில் சில நாட்க வரல் நடக்கிறதே தோன்றுவது பற்றி ஐனங்கள் பேசிக் கொள்குவதும் எனக்குத் தெரியும்.”

“எத்த நிமிஷத்திலும் என் தந்தையின் வாணான் முடிவுறக் கூடும் அவ்வளவு?”

பூங்குழலி மெள்ளமாகிருந்தான்

அவா ஒதுக்கென இவ்வளவு நேரம் செல்ல தேரிட்டால், அவருக்கு எதிராக நான் சதி செயது பூதஜயத்தை எகப்பற்ற முடியுமேனா என்ற எண்ணத்துடன் அவர் போவது நல்லது?”

“சக்கரவர்த்தி தங்களைப் பற்றி ஒரு நாளும் அப்படி தம்ப மாட்டார். இது எழுவேட்டையர்களை முழுகி!”

“அப்படிப்பட்ட பழுவேட்டையர்கள் கந்தக்குமகட நான் குற்றமற்றவன் என

பளத திருபீக விருமபுகிறேன் "

"எதற்காக, ஸ்பா?"

"உன்னையிலேயே எனக்கு இராஜ்யம் ஆளுவதில் ஆனாலிலாஸ், பூங்குழலி"

"வேறு எதில தங்களுக்கு ஆனா?"

"படகில் ஏறி முடிவிலுலாத கடலில் என்றென்றும் போய்க் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று ஆனா' கடல்களுக்கு அப்பால இந்த சூழ நாடாட ப போல எத் தனையோ நாடுகள் இருப்பதாகக் கேள்வி அந்த நாடுகளுக்கெல்லாம் போக வேண்டும் என்று ஆனா அந்தந்த நாட்டு மக களாப பார்த்துப் பேச வேண்டும் என்று ஆனா"

"விதனத் விதனத்"

"எது விதனத்?"

"என் மனத்தில சூடி கொண்டுள்ள ஆனாயே தங்கள் மனத்திலும் இருப்பதைக் குறித்து ஆச்சரியப்படுகிறேன் தங்கள் அப்படி கடல் பிரயாணம் தொடங்கும்போது என்னையும் அழைத்துப் போவீர்களா?"

"முதலிலே, இப்போது நான் செயல் வேண்டிய வ. என்ன நின்றேவற்றுக்கிறேன் அதைத் தவிர செய்வாய் அல்லவா"

"தங்கள் சித்தம்"

"நீ உட்கார்ந்திருக்கும் பீடத்திலிருந்து இரண்டு பக்கமும் கயிறுகள் தொங்கு கின்றன அவ்வவா' அவற்றை எடுத்து உன்னைக் கெட்டியாகக் க. டிக் கொள்"

"எதற்காக, இளவரசே"

"யானை இப்போது மதங் கொண்டு ஓடப் போகிறது. ஜாக்கிரதை, பூங்குழலி"

இவ்விதம் கூறியிடடு இளவரசர் யானையின் மததகதளதக் கைபிரைல் தடலிக் கொடுத்தவண்ணம் அதன் காதண்டை ஏதோ சொன்னார்

யானையின் தடை வேகம் திடீரென்று அதிகமாகிற்று

இளவரசர் யானையின் செவிகண்டை யில குவித்து மேலும் ஏதோ சொன்னார்

அவ்வளவுதான் தடை, ஓட்டமாகிற்று துதிகளையாத தூக்கிக் கொண்டு ஓடு தடவை பயங்கரமான பிளிறல் சபதம்

போட்டுவிட்டு ஓடத் தொடங்கியது குராலி சுழன்று அடித்துப்போது காடு களின் மரங்கள் படுமபாடு அந்த யானை யின் வேகத்தினால் பட்டன், சடசட வென்று மரங்களும மரக்கிளைகளும் சரிந்து விழுந்தன பூமி அதிர்ந்தது எட்டுத் திசைகளும் நடுநடுங்கின மரங்களின் மீதிருந்த பறவை இளங்கள் சிவந்தனளச் சடசடவென்று அடித்துக் கொண்டும பீடு கோண்ட குரலில் கூவிக் கொண்டும பறத் தன். காட்டில் மறைந்து வாழத்த மிரு கவகன வெளிப்பறப்பட்டு தாலுபறமும் விழுந்தடித்து ஓடின

"ஜனாயேனா' யானைக்கு மகம் பீடித்து விட்டது போலிருக்கிறதே' இது என்ன விபரீதம்" என்று சேநாதிபதி பூதி விக் கிரமகேசரி கூவினார்

இவ்வளவு தூரம் இளவரசர் சொல்லி யிருந்தும் பூங்குழலியின் உன்னமும் திடுவ் அடைந்தது அவள் முகத்தில் பயபச்சரத் தியின் அறிஞறி தோன்றியது

பூங்குழலி ஒரு பெரிய, பயங்கரமான, பிரம்மாண்டமான கடல் கழலில் அகப் பட்டுக் கொண்டாள் அந்த கழலில் அகப் பட்டுக் கொண்டு இளவரசரும் கறங்க் சுற்றி வந்தார் யானையும் அப்படியே கழன்று கழன்று வந்தது

பூங்குழலி கண்களை இறுக மூடிக் கொண்டாள்

புயற்காற்றினால் தன்னப்பட்டு ஓடும் கரிய மேகதளதப் போல யானை போய்க் கொண்டே, யிருந்தது

காடிலில் யானைஇறவுத் துளையை அடைந்தது

அங்கே இலங்கைத் தீவின் கீழ்ப்புறத் துக் கடலும் மேற்புறத்துக் கடலும் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்தன அந்த ஜலசந்தியின் மிகக் குறுகலான இடத்துக்குத்தான் யானை இறவு என்று பெயர் இவ்வளகத் தீவின் வடபகுதியையும மதவப்ப பகுதி யையும் ஒன்று சேர்த்த அக்கடல் துளற லில் யானை இறவியது அதுமார் தூக்கி எடுத்த மளவ. க. லில் வீழ்ந்தது போல விழுந்தது

(தொடரும்,

பொன்னியின்

செல்வன்

நாற்பத்து ஐந்தாம் அத்தியாயம்

சிறைக்கப்பல்

க

ண் மூடிக் கண் திறக்கும்
தேரத்தில 'யானை இறபு
என்தும் கடல் துறை பின்
றுக்குச் சென்றது. பிள்ளை
காய்கத்து மரங்கள் பின்
ளோகல் ஓடின வானத்துப்

பறவைகள் பிள்ளைக்கிப் பறந்தன
ஓடைகள், குளங்கள், ஊர்படற்குள்
கோக்கிகள் மண்டபங்கள் எல்லாம் பின்
ளோக்கிப் பாய்ந்து ஈனறுத்தன மான்
கட்டம் ஒன்று அந்த யானைமீடல் சிறிது
தூரம் போட்டியிட்டு ஓடப் பார்த்தது
மாண்குறும் தோலவியடைந்து பின்
தங்கின யானை மட்டும் முன்னால்.
போய்க் கொண்டிருந்தது. எத்தனை தூரம்
எத்தனை தேரம் என்றெல்லாம் பூவு
குழலிக்கு ஒன்றும் தெரியவில்லை
ஆனால் இன்னமும் சிறு தாட்டிலேதான்
இந்த யானை போய்க் கொண்டிருக்க
வந்தா என்று மட்டும் பூவழுவிக்
வியப்பாயிருந்தது. இதனை தேரம்
அந்தத் தீரம் மூன்று தடவை கடந்து

போய்க் கொண்டிருந்தது. இவ்வளவு இவ்வளவு இந்த
யானை சிறு தாட்டில் கடந்து செல்ல
வில்லை. பூவழுவிக் தென் முன்னால்
விருந்து வட முன்னால் போய்க் கொண்டிரு
ந்தது. இதுன் முதுகில் ஏறிக்கொண்டு
நாற்பத்து ஐந்தாம் அத்தியாயம் செல்வன்
வந்தான் நான்

மட்டும் இவ்
வரசருந்தான்

மிகு விலை
யானை மதம்
பிடித்து ஓடத்
தெரம் விலை
தூய பூவழுவிக்
சூக கொஞ்சம்
பயலாய்த் தாவி
ருந்தது பயத்
துடன் என்ன

கல்வி கல்வி

அமரர் கல்வி

நிகழ்கின்றது என்று தெரியாத தடக்கமும் இருந்தது இரண்டு மூன்று தடவை இளவரசர் அவனைத் திருமடப் பராததுப புண்ணைப் புரிந்தார் பின்னர் அவனுடைய பவமும் தடக்கமும் மறைந்தன எவ்வளவுதான் உறுசாகம் அவனை ஆட்கொண்டது கொஞ்ச நேரமவரை இப்பூவுலகிலிருந்து மத்தகத்தின் மீது ஏதிரச்சென்றார் திடீரென்று எப்படியோ சொர்க்கத்துக்குப் போயவிட்டான் சொர்க்கத்திலே தேவேந்திரனுடைய ஜராவதத்தின் பேரில் அவன் வீற்றிருந்தான் ஜராவதம் வான வீதிகளில் உறர்வலம் போயக்கொண்டிருக்கிறது கற்பக வீரூட்சங்கள் அவன் மீது கருத்த மலர்களையப் பொழிந்தன கந்தர்வர்கள் இன்னிசைக் கருவிகளிலிருந்து இளிய கவரங்களை எழுப்பிக் கொண்டு அவன் பின்னோடு பறந்து வந்தார்கள் அப்பொழுது அவர்கள் நடனமாடிக் கொண்டு வந்தார்கள் உறர்வலம் சென்ற வானவீதியின் இரு புறமும் நட்சத்திர தீபங்கள் சுடர்விட்டு ஜகஜ்ஜோதியாகப் பிரகாசித்தன! இப்படிப் பல பல யுகங்கள் சென்றன!

இதோ ஜராவதத்தின் வேகம் குறைகிறது திடீரென்று அது தேவலகத்துக்கு வந்துவிட்டது நழ்நாட்டின் காடுகளுக்கே வந்துவிட்டது. பாண்டப்பர்கள் குனிந்து அதன் மத்தகத்தைத் தட்டிக் கொடுக்கிறான் அதன் காதணை எதோ சொல்கிறான் 'சொச்ச' அவன் பாண்டப்பர்கள் அவன். தேவேந்திரன் அல்லவா? இவ்வளவு இளவரசர் அல்லவா இவர்!

நாஜபுறமும் மரங்கள் குழந்தை ஒரு குளத்தின் கரையிலே வந்து பாண்ட அமைதியாக நின்று

பூங்குழலி சிறிது கவலைபுடன் இளவரசரை வரவேற்று உபசரிப்பதற்காக ஜனககூட்டம் வந்து அக்களையில் நிற்கிறதோ என்று பார்த்தான் இவ்வளவு பின்னால் குதிரைகள் தொடர்ந்து வந்தன வானவோ என்று பார்த்தான் அதுவும் இவ்வளவு குளத்தைப் பார்த்தான் அதிலிருந்து வந்த அல்லி மலர்களும் செவ்வுருநீர் பூக்களும் அப்படி அப்படியே கொடிக்கூட்டம் பிடித்துக் கொண்டு வந்தன அவனை நாஜபுறமும் குழந்து

கொண்டன கவனங்களிலும் தோள்களிலும் உடம்பு முழுவதும் அந்த மலர்கள் அவனைத் தழுவிக் கொண்டு மகிழ்ந்தன பின்னர் அப்பொலவாத மலர்களின் கொடிகள் அவனை இறுக்கிப் பிடித்து அழுக்கி மூச்சுத் திணர்ச்சி செய்வது உடம்பை ஒரு குழைக்குக் குழைக்கி அப்பூங்கொடிகளின் பிடியிலிருந்து அவன் திமிறினான் அப்படித் திமிறிய உடனே வானுலகிலிருந்து பூமிக்குத் தளவிறாய் வந்தது போலிருந்தது யானை தன் பெரிய முனைங்கால்களை மடித்துக் குனிந்தது பிறகு பின்னங்கால்களையும் மடித்துக் கொண்டு தளவிலே படுத்தது இளவரசர் பாண்டவின் கழுத்திலிருந்து கீழே குதித்தார் "பூங்குழலி! யானை மேலிருந்து இறங்குவதற்கு மனம் இவ்வளவா?" என்றார்

பூங்குழலி உடம்பைச் சிலிர்த்துக் கொண்டு தன் நினைவை அடைந்தான் 'ஜயா! சொர்க்கத்திலிருந்து பூமிக்கு வருவது கஷ்டந்தானே!' என்று முணு முணுத்துக் கொண்டு இறங்கினான்

யானை பின்னும் எழுந்து குளக்கரையிலிருந்த ஒரு பெரிய மரத்தின் கிளைகளை ஒடித்துத் தன் அகண்ட வாய்க்குள்ளே திணித்துக்கொண்டது

அருள்பொழிவர்மர் குளத்தின் கரை யோரமாகச் சென்று உட்காரத்தார் தயங்கி நின்ற பூங்குழலியையும் அருகில் வந்து உட்காரச் சொன்னார்

செரு

சிறிதநீரில் பூங்குழலியின் முகம் பிரதிபலித்தது பாண்டவின் ஓட்டத்தினால்

ஜாயம் அச்சமயம் தோஷம் உடன்க் கொச்சியினரிலும் அவன் முகம் செக்கச் செவ்வென்று ஆங்கச் செங்கழு நீர்ப்பூவுடன் போட்டிவிட்டது

நீரில் தெரிந்த அவன் முகத்தைப் பார்த்த வண்ணம் இளவரசர் "சமுத்திரக் கடாரி! உன்னை எனக்கு ரொம்பப் பிடித்திருக்கிறது!" என்றார்

அல்லி மலர்களும் செவ்வுருநீர் பூக்களும் பின்னும் இடம் பெயர்ந்து வந்து பூங்குழலியின் உடல் முழுதும் மூத்தமிட

டன்'

"உள்ளா ஏன் எனக்குப் பீடித்திருக்கிறது தெரியுமா?" என்று இளவரசர் கேட்டார்.

பூங்குழலியின் கண் முன்னால் வாவா மூம் வைவமும் குளமும் அதிலுள்ள மலர் களும் குளக்கரையிலிருந்து மரங்களும் கழன்று கழலது வந்தன.

"எனக்குத் தெரிந்த ஒவ்வொருவரும் நான் அவர்கள் இஷ்டம் போல் நடக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறார்கள் நீ ஒருத்தி மட்டும் என் விருப்பத்தின்படி நடக்கச் சந்தோஷத்துடன் சமமதித்தாய்' இந்த உதவிவை என்னும் மறக்க மாட்டேன், சமுத்திரகுமாரி!"

பூங்குழலியின் உடம்பு ஒரு யாழ் ஆயிற்று. அவளுடைய நரம்புகள் எவ்வாறு அந்த யாழின் நரம்புகள் ஆயின பொன் வண்ண விரல்கள் அந்த நரம்புகளை மீட்டித் தேவகாளத்திலும் இளிய இனசையை எழுப்பின.

"சேநாதிபதியும் பார்த்திபேந்திரனும் சேர்ந்து என் பிரயாணத்தைத் தடை செய்வதற்குச் சூழ்ச்சி செய்தார்கள்! சேநாதிபதி நாம் வரும் வழியில் பல இடைபூறுகளை உண்டு பண்ணினார் நமக்கு முன் அவசரமாக ஆன் அனுப்பிக் கிராமவாசிகளை உபசாரம் நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்தார் பார்த்திபேந்திரர் விரைந்து திரிகோணமலைக்குப் போயிருக்கிறார் அங்கிருந்து கப்பல் ஏறி நமக்கு முன்னால் தொண்டைமாவாற்றின் முகத்துவாரத்துக்கு வந்து விட வேண்டுமென்பது அவருடைய உத்தேசம். ஆகா! அவர்களுடைய சூழ்ச்சி எனக்குத் தெரியாது என்று நினைத்தார்கள்! உன் உதவியிவால் அவர்களுடைய சூழ்ச்சியைத் தோற்கடித்தேன்..."

பூங்குழலிக்குச் சட்டென்று நான் செய்த காரியம் என்னவென்பது நினைவு வந்தது. அவளை நரக வேகத்தில் யமதூதர்கள் உயிரோடு செக்கிலே போட்டு ஆட்டுவது போலிருந்தது.

"ஐயா! அவர்கள் எவ்வாறும் தங்களை எதிரிகளிடம் சிறைப்படாமல் தப்பிக்க

முயன்றார்கள். நான் பாவி' தங்களைச் சிறைப்படுத்த அளங்குதப் போகிறேன்" என்று கூறிவிட்டு ஸீமம்மாளன் பூங்குழலி

"அடேபே இது என்ன? உள்ளாப் பற்றி நான் எவ்வளவோ நல்ல அபிப்பிராயம் கொண்டிருந்தேன் நீயும் அவர்களைப் போல் ஆகிவிட்டாயே!"

"என் கய புத்துவினாஸ் இந்தப் பாதகத்தை நான் செய்யவில்லை தங்களுடைய ஆசை வார்த்தையில் மயங்கிப் பைத்தியமாகி விட்டேன் இப்போது புத்து தெளித்தது நான் பேசுகிறேன்..." என்று சொல்லி விட்டுப் பூங்குழலி குதித்து எழுந்தாள்.

அவள் ஒடிப் போகாமல் தடுப்பதற்கு இளவரசர் அவளுடைய கரத்தை இலேசாகத் தொடர்பு பற்றினார்.

அச் சமயத்திலே தேவவேகத்துக் கன்னி எககளுக்கு வேறு வேலை இரக்கவில்லை. அவர்கள் வெண்கலிலின் சாற்றைச் சந்தனக் குழம்புடன் கலந்து பூங்குழலியின் மீது தெளித்தார்கள்.

அவள் முற்றும் சக்தி இழந்து, செயலிழந்து, மீண்டும் கீழே உட்கார்ந்தாள் இரண்டு கரங்களினாலும் முகத்தை மூடிக்கொண்டு ஸீமமத் தொடங்கினாள்.

"சமுத்திரகுமாரி! உன்விடம் ஒரு முக்கியமான விஷயம் சொல்ல என்னினைன் நீ இப்படி அழுவதாயிருந்தால் சொல்வதற்கில்லை. உடனே புறப்பட வேண்டியதுதான்."

பூங்குழலி கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டு அவரை நிமிர்ந்து பார்த்தாள்.

"அதுதான் சரி, கேள்! இவர்கள் எல்லாம் என்னைச் சிறைப்படாமல் காப்பாற்ற முயல்கிறார்கள் என்று சொன்னாயே? அது உண்மையானால், அது எதற்காகத் தெரியுமா?"

"தங்கள் பேரில் அவர்கள் வைத்திருக்கும் அன்பினால்தான். நான் ஒருத்தி மட்டுந்தான் பாதகி..."

"பொறு, பொறு! என் பேரில் எவ்வாறுக்கும் அன்பதான்' எதற்காகத் தெரியுமா? யாரோ ஜோசியர்களும் ரேகை சாஸ்திரிகளும் சொல்லியிருக்கிறார்களாம், நான் ஒரு காலத்தில் சக்கரவர்த்தி ஆகப்

பொடிபெயர் என்ற துணைகூறல்
 மனம் தவிரும் எல்லாவற்றை மறந்துவிட்டு
 தூக்கி விட்டு என் துணைகூறல்
 கிரீடத்தைமேல் கமத்தி விடும்படியான
 கன் பெராமை பிடித்துவர்கள்"

"தூக்கி" துணைகூறல்
 மனம் தவிரும் எல்லாவற்றை
 மறந்துவிட்டு
 கன் பெராமை பிடித்துவர்கள்"

கத்துக்கும் சககர
வர்த்தியாகத் தாங்கள்
தகுதி வாய்ந்தவர் அவர்
என

'ஆகா! தீயம் அவர்
கள்ளப் போலாத
தான் பேசுகிறாய்!
பெண்ணே! இவ
வுலகிலு அரண்மனை
எய்ப் போன்ற சிறைக்
கட்டம் வேதில்கை
சிம்மராசனத்தைய
போன்ற பலிபீடமும்
இயணம்; கிரீடம் அணி
வது போன்ற தன்
டனை வேறு கிடை
பவே கிடைபாது
இதைப்பெய்வாய் மற்ற
வர்களிடம் சொன்

என

சுருதி

காட்டுவது அந்த
கொள் ஒரு வர வ
என்று தினைத்

என

புருகுழலின்
கண்ணிமைகள் பட
பெய்ச்சியின் சிறகு
கள்ளப் போல அடித்
துக் கொண்டன
அவள் ஆரவம் ததும்
பிய அகன்று கண்களி
ளால் அரண்கு
குமாரரை நோக்கி
என

"சமுத்திரகுமாரி!
உண்மையாகச் சொல்!
உன்னை வாழ்தா
னெல்லாம் ஒரு சிம்
மாசனத்தின் கீழ் காத்த
தாக்கம் உன்னை
எனக் காத்தது
என வந்து இவ
எனக் காத்தது

புருகுழலி சிறிது
நேரம் யோசனை

செய்தான் பின்னர் "மாட்டோம்" என்று தெளிவாகச் சொன்னான்

"பார்த்தாயா? பின்னே என்னை மட்டும் அந்தத் தண்டனங்களுக்கு உள்ளாகக் விருப்புகிறாய்?"

"தாங்கள் இராஜ குலத்தில் பிறந்தவர் அல்லவா?"

இராஜ குலத்தில் பிறந்ததினால் என்ன? நல்லவேளைவராகக் கடவுள் என்னை அந்தத் தண்டனங்களுக்கு உள்ளாகக் விருப்பமில்லை. இராஜ்யம் ஆளுவதற்கு என் மூத்த சகோதரர் இருக்கிறார் என் பெரிய பாட்டனாரின் மகன் ஒருவரும் இருக்கிறார் அவரும் இராஜ்யம் ஆள் ஆளப்படுகிறார்."

"ஆகா! அது தங்கள் காதல்கும எட்டி விட்டதா?" என்றான் பூங்குழலி

"நல்ல கதை! எனக்குத் தெரியாது என்று நினைத்தாயா என்ன? ஆளகயால் தஞ்சாவூர் சிம்மாசனம் அதன் பேரில் உட்காருவதற்கு ஆள் இல்லாமல் தவிக்கப் போவதில்லை. அத்துடன் எனக்குக் கிரீடம் சுமத்து இராஜ்யம் ஆளும் ஆளையும் இல்லை."

தங்களுக்கு எதிலேதான் ஆளச் என்று கேட்டான் பூங்குழலி

"அப்படிக்கேன், சொல்லுகிறேன்! சற்றுமுன் இந்த மதராஸத்தின் பீது உட்காந்து பிரயாணம் செய்கிறோம்! அம்மாதிரி வசங்கள் வளாததரங்கள் எல்லாம் புகுந்து சண்ட மாபுருஷம்போல கறி வருவதில் எனக்கு ஆளச் சுப்பலனில் ஏறிக் கடல்களைக் கடந்து செவ்வதில் ஆளச் உயரமான மளங்களின் உச்சிச் சிகரங்களின் மேல் ஏறுவதில் ஆளச் கடல்களுக்கு அப்பால் இந்த இவங்களைப் போல எத்தனையோ இவங்களுக்கும் பரதங்கள் தந்தப் போல எத்தனையோ பெரிய பெரிய கண்டங்களும் உள்ளது என்று கேள்விப் பட்டிருக்கிறேன் அவகேயல்லாமல் போல அத்தந்த நாடுகளில் உள்ள அதிகாரிகளைப் பாரகக் கொண்டும் என்று ஆளச்."

இளவரசர் கூறும் மொழிகளை அப

படியே விழங்குவான் போல் பூங்குழலி வாய்பத திரந்தபடி கேட்டுக் கொண்டிருந்தான் - ஆரவம் கட்டுக்கடங்காமல் போகவே ஐயா! அங்கேயெல்லாம் போகும்போது என்னையும் அழைத்துப் போவீர்களா?" என்று கேட்டான்

"நான் சொன்னையெல்லாம் என் ஆள்கள் அளவ தளவேறுப் போகின்றன என்று யார் கண்டது?" என்றார் இளவரசர்

பூங்குழலி கையு லோகத்திலிருந்து பிழைத்துக்கு வந்தான் "ஐயா! அப்படி வானால் தாங்கள் எதற்காக இப்போது தஞ்சாவூருக்குப் போக வேண்டும்?" என்றான்

"அதைச் சொல்லத்தான் ஆரம்பித்தேன் அதற்குள் நீ பேச்சை மாற்றி எங்கேயோ கொண்டு போய் விட்டாய் சமுத்திரத் துறா இந்த இவங்களைத் தீவிலவாய் திரந்து பேசும் சக்தியற்ற மனம் உடிரி ஒருத்தி அவருமீங்கும் சித்தப்பிரமை கொண்டவன் போல கறிக் கொண்டிருக்கிறானே! அவனை உனக்குத் தெரியுமா?" என்று கேட்டார் இளவரசர் அருள்மொழி வாரார்

பூங்குழலி அடங்கா வியப்புடன் "தெரியும் இளவரசே! எதற்காகக் கேட்கிறீர்கள்?" என்றான்

"காரணம் பிறகு சொல்லுகிறேன் அந்த எதிரீஸை உனக்கு அப்படித் தெரியும்? அவனைப் பற்றி என்ன தெரியும்?" என்று கேட்டார்

"ஐயா! நான் சூழ்நடை வயதில் என்னப்ப பெற்ற தாயை இழந்தேன் பிறகு எனக்கு அளவையின் அன்பை அளித்தவன் அந்த மூதாட்டிதான் அவன் எனக்கு என் நெய்மம் அவனைப் பற்றி வேறு என்ன கேட்கிறீர்கள்?"

"அந்த மூதாட்டிக்கு திரத்தரமான வரசஸதவம் ஏதாவது உண்டா? எப்போதும் கறிக் திரித்து கொண்டேயிருப்பவர்தானா?"

"கோடிக்களையிலிருந்து இவங்களைத் தொய்கி வரும்போது புகத் தீவு என்று

ஒரு நீவு இருக்கிறது அதில் ஒரு பரிசுராக குடை இருக்கிறது அங்கேதான் அந்த அம்மான பெருமாளும் இருப்பான் அவ வீடத்தில்தான் தங்களை தான் முதன் முதலில் பார்த்தீதன்"

"என்னை அங்கே பார்த்தாயா?"

"ஆம்! அந்தப் பாளையக் குளத்தில் சில அழகான சித்திரங்களை அந்த அம்மான் எழுதியிருக்கிறான் அந்தச் சித்திரங்களில் தங்கள் உருவங்களையும் கண்டேன் பிறகு ஒருநாள் கோழிகளிடையில் தங்களை நேரில் பார்த்தபோது அதனால்தான் பிரமித்துப் போனேன்"

ஓ! இப்போது எல்லாம் எனக்குத் தெரிகிறது விளங்காத விஷயமும் விளங்குகிறது சமுத்தி தமாரி அந்த மூதாட்டிக் கும என்னும் உன்ன உருவம் பற்றியும் உனக்குத் தெரியுமா?"

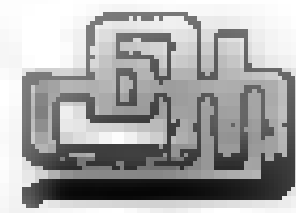
"மீதோ உறுது இருக்க வேண்டாம் என்று உண்கிறீதன் ஐயால் இன்ன உறுது என்று தெரியாது"

"பூங்குழலி! அந்த மூதாட்டி என பெரிய தாயார் தயாயமாகத் தந்தாயா சிங்களத்திலே வீற்றிருக்க வேண்டிய பெருமாட்டி அவள்"

"கடவுளே, அப்படியா?"

"ஆனால் வீதியின் எழுத்து வேறு வீதமாகிருந்தது யார் என்ன செயல் முடியும்? என தந்தையின் உன்னத்தில் ஏதோ ஓர் இரக்கியத் துன்பம் இருந்து வேதனைப் படுத்தி வருகிறது என்று சிங்களம் என்கிற தோளறுவதுண்டு அதன் சமையலாக இப்போதுதான் கண்டுபிடித்தேன் என பெரிய தாயார் இறந்து விட்டதாக என தந்தை என்னிடம் கொண்டிருக்கிறா கையால் இறந்து விட்ட தாயை என்னிடம் கொண்டிருக்கிறா அவள் இறக்கவில்லை உயிரோடு இருக்கிறாள் என்பதை அவருக்கு நான் போய்ச் சொல்ல வேண்டும் சொல்லால் அவர் இறந்ததில்தான் தாயை நம்பியே அவரை அளித்துக் கொண்டு நக்கும் மன வேதனை நீரும் சுகரவர்த்தியை உட்க நீண்ட சரியாக இவ்வளவு என்றுதான் உங்க ளுத் தெரிந்திருக்கீம்? மலித வாழ்க்கை"

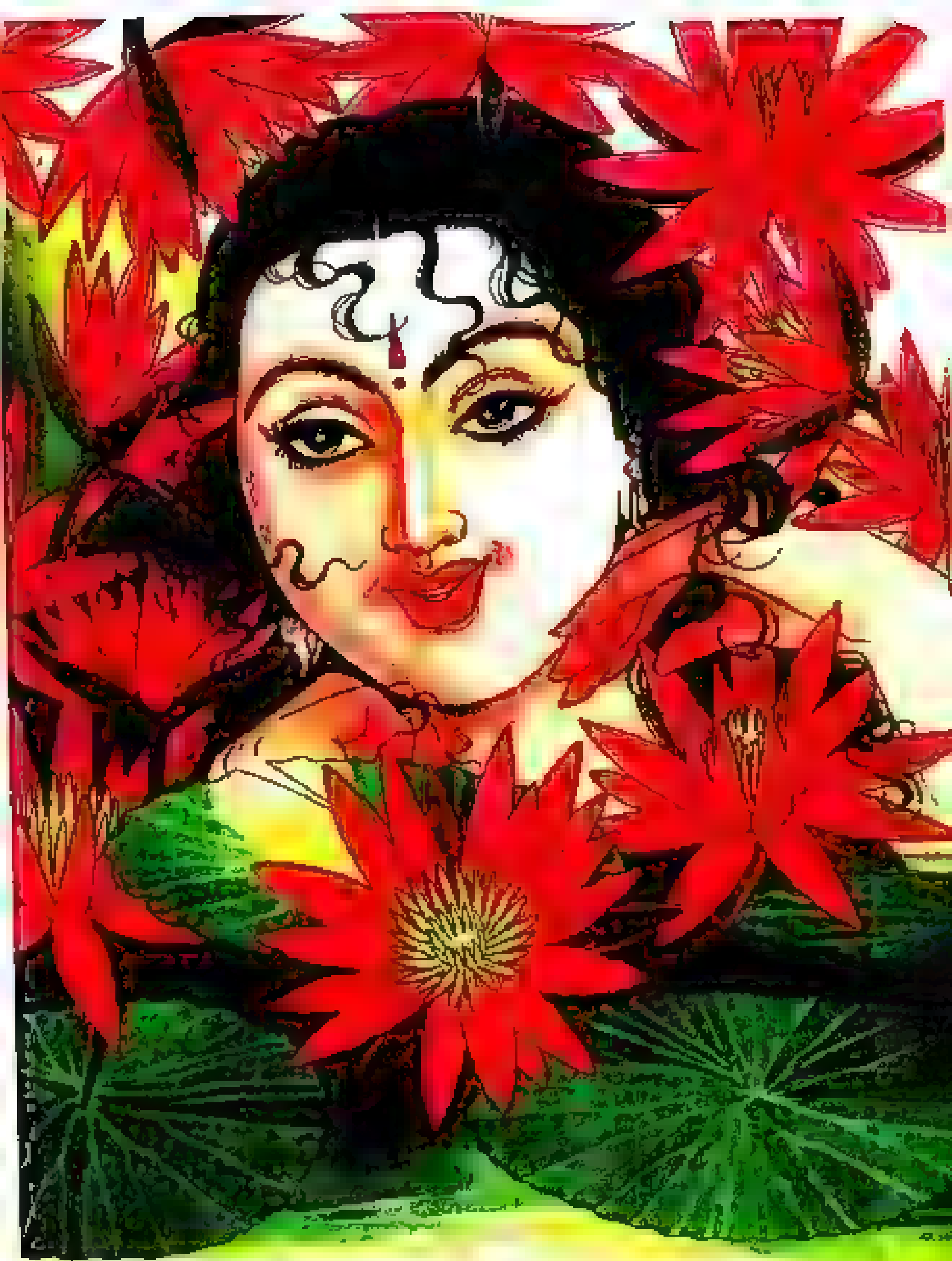
அதிநிதியானது எப்போது என்ன நேரி லெ என்று யாரும் சொல்லமுடியவில்லை வரலாற்றில் சில நாட்களாகத் திரிம தேது ஒன்று தோன்றி வருகிறது அந்தப் பற்றி துணங்கம் பகவாறு பேசிக் கொள்கிறா கள் சுகரவர்த்தியின் மனமும் அதனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிகிறது இந்த நிலைமையில் வீபர்தமரக எதுவும் தோலுற்று முயலாமல் தான் கண்டுபிடித்த விவரத்தை அவருக்குத் தெரிவித்து விட வேண்டி சமுத்திரத்தினால் அதற்காகவே தான் நான் அவசரமாகத் தஞ்சைக்குப் போக விருப்புகிறேன் நீ எனக்குச் செய லும் உதவி எவ்வளவு முக்கியமானது என்று இப்போது தெரிகிறது அவ்வாறு"

ர்வத்துடன் இளவரசரின் வார்த்தைகளைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த பூங்குழலி ஒரு பெருமூச்சு விட்டான் "கடவுளே மலித வாழ்க்கையில் ஏன் இதனை இப்பத்துடன் நுள்பத்தையும் வைத்தாய்" என்று முண்புமுண்புத்தான்

பிறகு இளவரசனாரைப் பார்த்து, "ஐயா! இந்தப் பிளையனாக தங்களுக்கு ஏதே னும் உதவி ஏற்பட்டால் அது என பூர்வ ஐயம் பாக்கியம் ஆனால் இதற்கு என உதவி ஏன் தோன்றித் தெரியாமலானிடம் சொல்லியிருந்தால் அவர்கள் தங் களைத் தஞ்சைக்கு அனுப்பியிருக்க மாட் டார்கள்?" என்றான்

"இல்லை; அவர்கள் வாரிடமும் சொல்ல தான் விருப்பமில்லை என்னை எப்படியாவது சிம்மாசனம் ஏற்றுவதில் தள்ளுதி தங்கும் அவர்களுக்கு இது ஒன்றும் முக்கியமாகத் தோன்றாது என தங்களிடம் அத்திரங்கத்தை அவர்களிடம் பெயலாய் சொல்லுதற்குத் தான் இஷ்டப் பட்டவீவ்வை. சொன்னால் அவர்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கவும் மாட்டார்கள் சன்னிதம் இவ்வேதத் தவிஷம் கொடு க்கிறாள் சமுத்திரத்தினால் அதற்காகவே முக்கியமாக இவ்வே யானவைய நிறுத்தி வேன் எனக்குச் சுகரவர்த்தி பட்டமும் சமயராஜை சிம்மாசனமும் அளித்து தோளி"

புர்கள் ௧௩௩ வாழ்க்கையில் பல அபாயங்
கள் - பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுமா என்று
கொல்லிவிருக்கிறார்கள் இதய பிரசா

எனத்தில் அப்படி ஏதாவது எனக்கு
நேர்ந்து விட்டால் என் கண்ணைய தாவி
சந்திக்க முடியாமல் போய் விட்டால்
நீ சக்கரவர்த்தியிடம் போக வேண்டிய
எப்படியாவது அவரைச் சந்தித்து என்
பெரியமனம் உயிரோடிருக்கிறான் என்
பதை அவரிடம் சொல்ல வேண்டிய
அவர் இஷ்டப்படிதான் அந்த
உறவிடமிடம் அவரிடம்
அழைத்துப் போக வேண்டிய
இந்தக் காரியத்தையெல்லாம்
செய்வாயா, பூங்குழலி!

தங்களுக்கு ஒரு கம்ப
மேல் சேர்ந்து அப்படி
தங்களிடம் தெருங்கு வந்து
ஒரும கடையா பத்திரமாய்
தஞ்சாவூர் போய்ச் சேர்வீ
கள்

ஒருவேளை எனக்கு
ஏதாவது நேர்ந்தால் நான்

கொரியப்படி செய்வாய் அவ்வாய்

கடையா செய்கிறேன் இவ்வாய்
இந்த மகிசுமாவ காரியத்தை வேறு
காரியம் நான் ஒப்புவிக்க முடியும் நீயே
சொல் பர்க்கலாம்.

எனளிடம் ஒப்புவிக்க வேண்டிய
காரியத்தை ஒப்புவித்தாதி விட்டது இந்
தான் என உபயோகம் தீர்ந்து விட்ட
கலையாய் நான் விடை பெற்றுக் கொள்ள
வாரா' என்றான் பூங்குழலி அவளு
டைய தாவி கணவிரின் சரப்பனையோடு
கொண்டு வந்தது

ஆகா' அது எப்படி! தொள்ளை
மான்! துறிய முகத்துவாரத்தை இன்னும்
நான் அனா வயிவளையோ' சோழ நாடு
ஒரு பீடமாக உபயோகமான இன்னும்
காணவில்லையே! அதற்குள் எப்படி

விடை பெற்றுக் கொள்ளலாம்!
கொடுத்துக் கொள்ளாதே!
இன்னும் சிறிது தேரம்

பலனைக் கடித்துக்கொண்டு என்னுடைய சகலாசதனைப் போறுத்துக்கொண்டான். மேல் மறுபடியும் ஏறி இன்னும் கொஞ்ச தூரம் என்னுடன் வா! புலிக் கொடி பறக்கும் கப்பலாகத் திரத்தில் கலாடதும நீ என்னை விட்டுப் பிரிந்து செல்லலாம்" என்றார் இனவரசர்.

ம

றுமொழி ஒன்று சென்னைக்குப் புலகுழலி யானை நின்ற இடத்தை நோக்கி நடந்தான். இனவரசரும் சென்றார். அவருடைய வார்த்தைகளுப் படித்து யானை மலையிலேட்டுப் படுத்தது. இருவரும் அதன் முதுகில் ஏறிக் கொண்டார்கள். முன் போல் யானையை இனவரசர் வீரட்ட விலைவாசி ஆவணம் விளையாக்கி நடந்து சென்றது.

"முத்திரகுமாரி! எனக்கு மிகவும் பிடித்த சில காரியங்களைப் பற்றிச் சொன்னேனே? உனக்குப் பிடித்தவை என்னவென்று சொல்ல வேண்டாமா?" என்றார் அருள்மொழிவர்மர்.

"எருமை வரகனத்தின் மீது வரும் வமனை எனக்கு ரொம்பப் பிடிக்கும். தள்ளிரவில் பானை உச்சியின் மீது நின்று கொண்டு கொன்னி வாய்ப் பிரககளை நேரம் போவதே தெரியாமல் பாடப் பதற்கு ரொம்பப் பிடிக்கும்."

'நல்ல விசித்திரமான குணமுள்ள பெண் நீ'

"தங்கள் சித்தெதர் கூறியதுப்போல னபத்தில்காரப் பெண்' என்று சொல்லுங்கள். அதற்காக நான் வருத்தப்பட மாட்டேன். அப்படி சித்ய படவில் ஏறி அளவ சடலின் தடுவில் போய்க் கொண்டே இருப்பதற்குப் பிடிக்கும். அநிலம் கடலில் கழற்காரறு அடித்ததோ, என உற்சாகம் எவ்வளவு கூடந்து விடும். அப்போது படகு ஒரு சமயம் அளவ உச்சியில் ஏறி வானுவகத்தை எட்டிப் பிடிக்கும். மறுகணம் பாதாளத்தில் தடாலென்று விழும். அதைப் போல்

எனக்குப் பிடித்த கார்யம் வேறொன்று மில்லை. சற்று முன்னால் இந்த யானை வெந்நீர் கொண்டது போல் ஓடி வந்ததை அப்போதும் எனக்கு அவ்வளவு உற்சாகமாகவே இருந்தது."

"ஆ! புலகுழலி! முருகப் பெருமான உன்னுடைய புனைகையை நாடி வந்திருக்கிற அடி போடி தோறநிறப்பார் யானை முகனை அனுப்பிக் குறமகள் வள்ளியைப் பயரறுத்தனா? அந்த காகலி ஒன்றை உனவிடும் பங்கிடுமாது?" என்றார் இனவரசர்.

இ

வர்கள் தொண்டைமான் தடுமீன் முகத்துவாரத்தை அணுகவபோது "ஆ! இது என்ன?" என்று புலகுழலி கூச்சலிட்டான்.

"என்ன? என்ன?" என்று இனவரசர் ஆவனுடன் கேட்டார்.

"புலிக் கொடியுடன் கூடிய மரக்கவங்கள் நான் பார்த்த இடத்தில் இவ்வளவோ' என்னன்ப பற்றித் தாங்கள் என்ன நினைப்பீர்கள்? சேதாதுபதே என மீது சந்தேகப்பட்டதுபோல் தங்களை ஏமாற்றி அழித்து வந்தவன் ஆகி விட்டேனே" என்றான்.

"அப்படி நான் ஒருநாளும் நினைக்க மாட்டேன். புலகுழலி நீ போய் சொல்லி என்னை வஞ்சித்து அழைத்து வர எவ்வித முகாந்தரமும் இல்லை."

"ஏன் இவ்வளவு, இனவரசே! காதல் காரணமாக இருக்கலாம். அவ்வளவு' கலகமெல்லாம் அழகில் மனம்தள்ளவும் வீர பராக்ராமத்தில் அரக்கங்களையும் நிகர்த்தவர் என்று பொறுமை பொன்னினை செலவா மீது போகவகொண்டு ஒரு போதைப் பயண இம்மாதிரி செலவிடுக்கலாம் அவ்வளவு."

"பெண்ணே! சேதாதிபதி இங்கே இச்சமயம் இருந்திருந்தால் ஒருவேளை அவ்வளவு சந்தேகப்படாதிருக்கலாம்

“ஆனால் உன் மனத்திலுமா எவ் மனத்தில்
இப்போது அதனைப் படித்துக்கொள் என்னவோ
கருத்து இடமுண்டா?”

‘ஐயா’ பழிஞ்சான்ற அரண்மனைகளில்
வாழ்ந்திடுதல் என்று வீரர் குவத்து
இளவரசி ஒருநாள் இருக்கிறாளை அப்ப
னைப் பற்றியும் அப்படித் தாங்கள்
செயல்வழிகளா?”

"ஆம். ஆம்" அள்த நான் எடுத்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்தச் சேதாதிபதியை என் தயக்கமும் சேர்ந்து அந்தப் பெண்ணை என் கழுத்தில் கட்டி விடப் பார்த்துள்ளேன். சேதா சூர சிம்மாசனத்தில் அமர் வேண்டும் என்ற ஆசையினால் அந்தப் பெண்பெண்ணுக்கும் அதிதனகம் ஆகச் சூர சிம்மாசனம் இதுதான் அதன் தான் பெறுபவன் பூங்குழலி' அது போகும் நம் நீ பார்த்தேனோது கப்பல்கள் எங்கே இருக்கின்றன' என்று இளவரசர் கேட்டார்.

அதே அந்த முன்னம்பித் தாய் தினது
கொண்ட நதனம்' என்னும் புக நன்றாக
நினைவிடுக்கிறது' என்றான் 14.07.2013

"அதனால் என்ன? கொஞ்சம் அப
பால் இப்பால் நுகர்ந்து சௌறு நிறக்க
கூடும அல்லவா? எல்லாவற்றுக்குமே கூற்
கனா வளரையில் போய்ப் பட்டத்து வீடு
வேறாது!" என்றார் இளவரசர்

"கப்பலங்கள் போயிருந்தால் தலையாடிய போய்ந்து இப்போது வந்த காகப் போலத் தேட வேண்டும்." என ஜான் பூங்குழல்

"ஆகா' நீ அப்படி நினைக்கலாம்
ஆனால் எனக்கு அந்தப் பொல ஏமாற
தம் திகிலு தெரெரென்றுமினை" என
தான் இளவரசர்

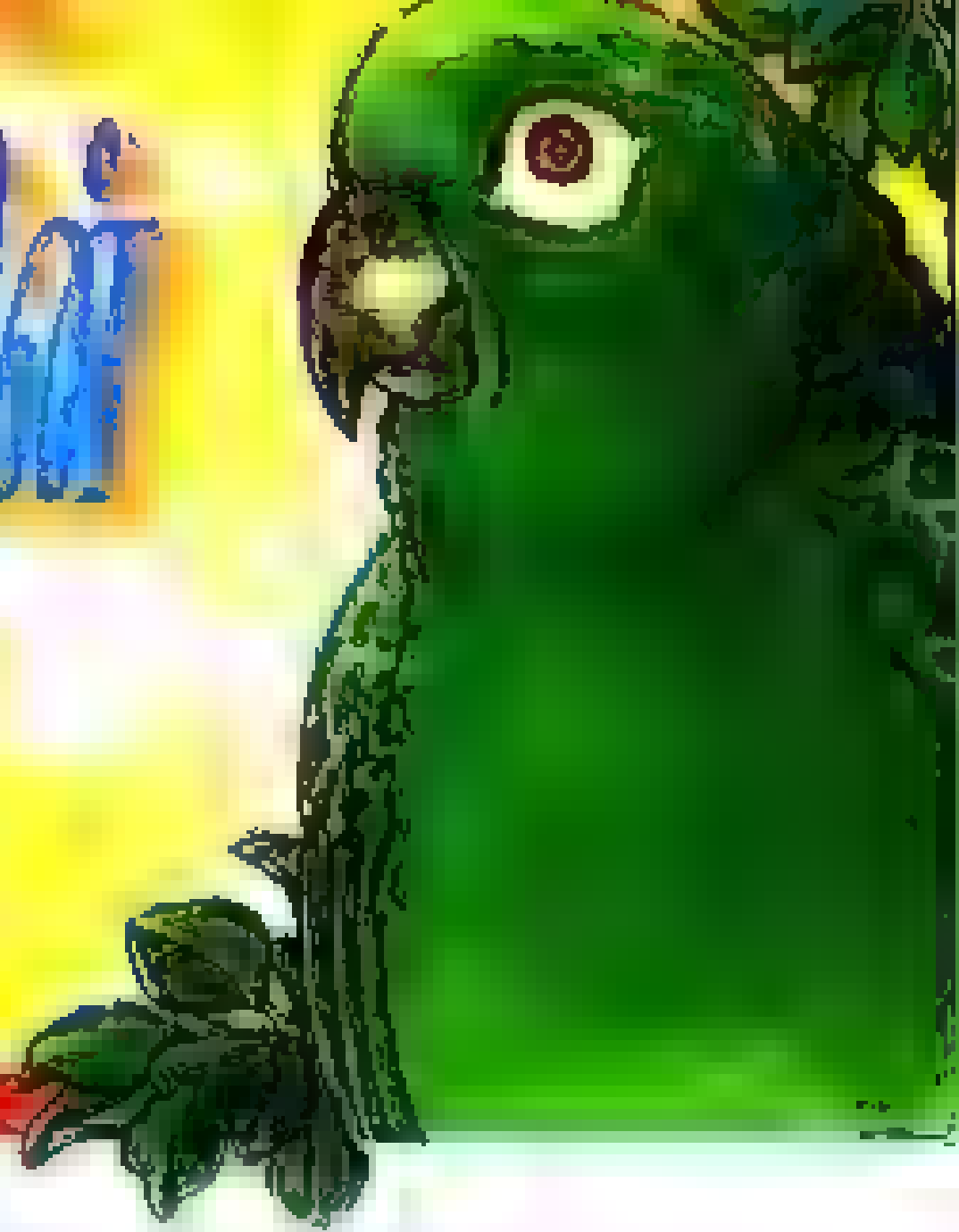
தருவதுமாக மாமலவ சகரவாததி ஒரு
 மெய்யுடைய படைகள் அனுப்பினார் அவர்
 அனுப்பிய படைகள் இறந்த பிறதேசத்
 திலே நாள் வந்து இறங்கின அசமயம்
 தெரண்டமான் ஆறு உள்ள இடத்துல
 ஒரு சிலை ஓடா நாள் இறந்தது கப்பல
 கள் வந்து நிற்பதற்கும படைகள் இறங்கு
 வதற்கும் செனகரியமாவதற்கு அந்த
 ஓடைகள் வெட்டி ஆழமாகவும் பெரி
 தாகவும் ஆக்கியார்கள் மீரகு அந்த
 ஓடை தெரண்டமானாறு என்று
 பெயர் பெற்றது முகத்துவாரத்தின்
 அருகில் அந்த நதி வளைந்து வளைந்து
 சென்று இருபறமும் மரங்களை அடர்த்தி
 நிறுத்திய இதனால் கடலிலிருந்து பாம்ப
 போதக்குத் தெரியாதபடி கப்பல்கள்
 நிற்பதற்கு வசதியாக இருந்தது

அவ்வாறு பூமிகுதன் ஆறு புருந்து
தன்னாய் நின்றபத தோகியிருந்த இடம்
ஒன்றிலே தான் இவ்வரசனரசி விற்ப
பிடிக்க வந்த மரக்கலங்களைய பூங்குழல்
பார்த்தி நத்தான் முதலில் பார்த்த
இடத்தில் அந்த மரக்கலங்கள் இப்போது
காணப்பட வில்லை அதாவது பாய்மரங்
கள் கொடிகள் முதலியவை தென்பட
வில்லை அந்த இடத்தை மேலும்
நெருங்கிப் பார்த்தபோது ஓர் அதிகம்
மாள் கரட சிடிபடப்பட்டது கப்பல் ஒன்று
வெள்ளத்தை விட்டு அதிக தூரம் பூமிக்
குளம் சென்று செறுதிலே புதைந்து
போயிருந்தது. அதன் பாய் மரங்கள்
கொடிகள் முதலியவை ஒடிந்துமி னைந்
துக இடத்தை அதில் மனிதர்கள் யாரும்
இருந்ததாகத் தெரியவில்லை இரண்டு
நாள்களுக்கு முன்னால் அவன் பார்த்த
கப்பல்களிலே அது ஒன்று என்பது
பூங்குழல்க்கு தனக்கு தெரிந்தது

தினவரசனரசர் சிவநபயீடித்துக்
கொண்டு போவதற்கென்று வந்த கப்பல
களில் ஒன்று, அதுவே சேறூரில் சிவநப
பயீடுக்கு கிடப்பவாகக் கண்டு பூவருழவர்
ஆச்சரியம் கடலில் முழுகினான்!

● 附 錄 (四)

வெள்ளியார் செவ்வார்

நாற்பத்தாறாம் அத்தியாயம்

பொங்கிய உள்ளம்

எவரசர் பாளை
யின் காதில் மந
திரம் ஒதினார்
பாளை படுத்தது
இருவரும் அவசர
மாக அதன் முது
கினிருந்து இறங்
கினார்கள் கரை

தட்டி மண்ணில புதைந்திருந்த மரக்கவத்
தின் அருகில சென்று பார்த்தார்கள்
அந்தக் கப்பலின் கதி பார்க்கப் பரிதாப
மாயிருந்தது. பரிய மரங்கள் தாறுமாறாக
உடைந்து கிடந்தன ஒருவேளை அந்த
உடைந்த கப்பலுக்குள்ளேயோ அல்லது
அக்கம் பக்கத்திலோ யாராவது இருக்கக்
கூடும் என்று சந்தேகித்தார்கள் இள
வரசர் ஓகையுத தட்டிச் சத்தம் செய்
தார். பூங்குழலி வாயைக் குவித்துக்
கொண்டு கூலிப் பார்த்துள்ள ஒன்றுக்கும்

பதில் இல்லை. இருவரும் தண்ணீரில்
இறங்கிச் சென்று கப்பலின் கிளிமனப்ப
பிடித்துக் கொண்டு ஏறினார்கள்
கப்பலின் அடிப்பலகைகளை மீளத்து
தண்ணீரில் மணலும் ஏராளமாக உள்ளே
வந்துபுந்தன ஒருவேளை அளக நீரிலே
தண்ணிலிட்டுக் கடலின் செழுத்தவாயோ
என்று ஆகை நிராசையாயிற்று அந்தக்
கப்பலை அகலிநந்து தண்ணீரில் துகர்த்
துகாது இயலாத காரியம் கவரயில் இழுத்
துப் போடுவதற்கு ஒரு பாளைப் போதாது
பல பாளைகளும் பல ஆட்களும்
வேண்டும். அதைச் செப்புகிடப் பல

க.வி. எ.செந்திரன்

அமர் கவிகி

மாதங்கள் மரக்கலத் தச்சர்கள் வேண்டி செய்தாக வேண்டும்.

சினதந்து விடத்த மரங் களிடையே சிக்கியிருந்த புலிக்கொடியை இனவரசர் எடுத்துப் பார்த்தார் அது அவருக்கு மிக்க மன வேதனைவை அளித்தது என்று தனறாயத் தெரிந்தது.

"பூங்குழலி! நீ பார்த்த கப்பல்களில் ஒன்றுதான் இது?" என்று கேட்டார்.

"அப்படித்தான் தோன்றுகிறது. இன்னொரு கப்பல் அடியோடு முழுகித் தொலைந்து போய்விட்டது போலிருக்கிறது." என்றான் பூங்குழலி அவனிடைய குரலில் சூதுக்கலம் தொனித்தது.

"என்ன இவ்வளவு உற்சாகம்?" என்று இனவரசர் கேட்டார்.

"தங்களைச் சிறைப்படுத்திக் கொண்டு போவதற்கு வந்த கப்பல்கள் முழுகித் தொலைந்து போனால் எனக்கு உற்சாகமாக இருக்கிறேன்" என்றான் பூங்குழலி.

"நீ உற்சாகப்படுவது தவறு. சமுத்திர குமாரி! ஏதோ விபரீதமாக நடந்து போயிருக்கிறது புலிக்கொடி தாங்களிடம் மரக்கலத்துக்கு இந்தக் கடு நேரத்தது எனக்கு வேதனை அளிக்கிறது இது எப்படி நேர்ந்தது என்று தெரியவில்லை இதில் இருந்த வீரர்களும் மாதவிகளும் என்ன ஆனார்கள்? அதை நினைத்தால் என் மனம் மெழும் சூழம்புகிறது இன்னொரு கப்பல் முழுகிப் போய் இருக்க வேண்டும் என்றா சொல்லுகிறாய்?"

"முழுகிப் போயிருக்கலாம் என்று சொல்லுகிறேன் முழுகிப் போயிருத்தால் ரொம்ப நல்லது."

"தவலதிலவியேயில்லை அப்படி ஒரு நாளும் இரவும் இந்தக் கப்பலின் கடு வையப் பார்த்து விட்டு இன்னொரு கப்பல் அப்பால் திளையத் தண்ணீர் உன்னிடத்துக்குப் போயிருக்கலாம் இந்தக் கப்பல் ஏன் இவ்வளவு களர யாழில் வந்திருக்க வேண்டும் என்றும் தெரியவில்லை சோழ நாட்டு மாதவிகள் ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளாகக் கப்பல் விட்டுப் பழக்கமுள்ள பரம்பரை யில் வந்தவர்கள் அவர்கள் இத்தகைய தவறு ஏன் செய்தார்கள்? எப்படியும் இதிலிருந்தவர்கள் தப்பிப் பிழைத்திருக்க

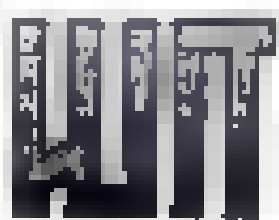
வேண்டும் ஒன்று மற்றக் கப்பலில் ஏறிப் போயிருக்க வேண்டும் அவ்வது அக்கம பக்கத்திலே எங்கேயாவது இருக்க வேண்டும். வா! போய்ப் பார்க்கலாம்!"

"எங்கே போய்ப் பார்ப்பது. இனவரசர்! நிரியன் அஸ்தமித்து தாலா புறமும் இருள் சூழ்ந்து வருகிறதே!" என்றான் பூங்குழலி.

"சமுத்திரகுமாரி! உன் படகை எங்கே விட்டு வந்தாய்?"

"என் படகு ஏறக்குறைய இந்த ஆற்றின் தடு மத்தியில் அலங்கா இருக்கிறது! பாளை மீது வந்தபடியால். அதுவும் நீங்கள் பாளைவையச் செலுத்திய படியால். இவ்வளவு சீக்கிரம் வந்து விட்டோம். படகிலே ஏறிவிட்டதால் தன்னிரவுகூத்தான் இங்கு வந்திருப்போம்."

"சரி! நவறாக இரட்டுவதற்குள் இந்த நதிகளையேரமாகப் போய்ப் பார்க்கலாம் வா! இங்குள்ள மரங்கள் கடல் தனறாயத் தெரியாமல் மறைக்கின்றன ஒருவேளை இன்னொரு கப்பலைக் கடலில் சற்றுத் தூரத்தில் கொண்டு போய் நிறுத்தியிருக்கலாம் அல்லவா!"

என்னை அங்கேயே விட்டு விட்டு இருவரும் நதிகளையேரமாகக் கடலை நோக்கிப் போனார்கள் சிகரித்திலேயே கடல்களர வந்துவிட்டது. கடலில் அமைதி சூடி கொண்டிருந்தது. அளவ என்பதற்கு அறிஞரிலும் இவ்வளவு. கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் ஒரே பச்சை வர்ணத் தகடாகத் தோன்றியது. கடலின் பச்சை நிறமும் வானத்தின் மலைய நீல நிறமும் மெரு தூரத்திற்கு அப்பால் ஒன்றாய்க் கலந்தன.

மரக்கலமோ படகோ ஒன்றும் தென்படவில்லை ஒன்றிரண்டு பறவைகள் கடலிலிருந்து களரவை நோக்கிப் பறந்து வந்தன. அவ்வளவுதான்!

சிந்து நேரம் அங்கே நின்று தாலா புறமும் சுற்றிக் கற்றிப் பார்த்துவிட்டு, "சரி! புதைந்த மரக்கலத்துக்குப் போகலாம்!" என்றார் இனவரசர்.

இதற்கும் வந்த வழியே திரும்பி நடக்கத் தொடங்கினார்கள்.

"பூநாளுழி நீ எனக்குச் செய்த உதவினைய என்னும் மறக்க மாட்டேன் - ஆனால் இவகே நாம பிரிந்து விட வேண்டியதுதான்" என்றார் இளவரசர் பூநாளுழி மௌனமாரிநந்தன்

நான் சொல்கிறது காதிஸ் விழுந்ததா? அந்தப் புதைந்த கடபலிலேயே நான் கரத்திருக்கத் தீர்மானித்து விட்டேன். செநாதிபதி முதலியவர்கள் எப்படியும் இந்த இடத்தைத் தேடிக்கொண்டு வந்து சேர்வார்களா அவர்களுடன் கவந்தாவோசித்து மேலே செல்வ வேண்டியதைப் பற்றி முடிவு செய்வேன். ஆனால் உனக்கு இனி இவகே வேலை இவளை உன் படலாகத் தீர்த்துப் பிடித்துப் போய் விடு எனத்

எதையப் பற்றி நான் கூறியதை நீங்கள் விலை வைத்துக் கொள்..."

பூங்குழலி தயங்கி நின்றான். அவருக்குத் தராம ஓன்றின் மீது சாவுத்தான் அதன் தாழ்ந்த கிளை ஒன்றை அவன் பிடித்துக்கொண்டான்.

"என்ன, சமுத்திரகுமாரி? என்ன?"

ஒன்றுமில்லை. இளவரசர்! இவருடைய தங்கனிடம் விடை பெற்றுக் கொள்கிறேன், போய் வாருங்கள்!"

"கோபமா, பூங்குழலி?"

"கோபமா? தங்கனிடம் கோபம் கொள்ள இதைப் பேசாதது என்ன அந்த காரம்? அவ்வளவு அகம்பாவம் நான் அடைத்து விடவில்லை."

"பின்னர் ஏன் திடீரென்று இவர்களை நின்று விட்டாய்?"

"கோபம் இல்லை, தயா! கணம்புகுதான் நான் தாவ உறுதி இரண்டு நான். நன்றி இவருடைய சற்றுப் படுத்திருந்து வீட்டுக்குப் படனாகத் தேடிக்கொண்டு போகிறேன்."

அது பெண்ணாகிய பூங்குழலி அவர்களை அச்சமயம் கிழைக்கடலில் சந்தித்தான் உதயமாகிக் கொண்டிருந்தது இரண்டு மணிக்கு கிரணங்கள் பூங்குழலியின் முகத்திலும் விழுந்தன.

இளவரசர் அந்த முகத்தைப் பார்த்தார். அதில் நடி கொண்டு வந்த சோர்வையும் களைபாடையும் பார்த்தார். கண்கள் பஞ்சடைந்து இளமகள் தயங்க முடிக்கொள்வதையும் பார்த்தார்.

சந்திரன் உதயமாகும்போது சொந்த மனம் குவீதம் இயற்கைதான். ஆனால் பூங்குழலியின் முகத்தாமரை அப்போது குவீதத்து என்று மட்டுமே சொல்லத் தவிரலை. அது வாடி வதவதச் சொல்லு போயிருந்தது.

பெண்ணே! தாயி இரண்டு நாளை கிறந்து என்றாயே! சாப்பிட்டு எதனால் நான் ஆகிறது?" என்றார்.

"சாப்பிட்டு இரண்டு நாளைக்கு மேல் ஆகிறது. தங்களுடன் இருந்தவளால் பசியே தெரியவில்லை."

"என் முடத்தாத்தை என்னவென்று சொல்லு?" இவறு பால் நாங்கள் என்னும் வயிற்று புடைக்க கிறந்தது. உடம்பம் சாப்பிட்டாயா?" என்று கூடக் கேட்கத்

தவறி விட்டாள். 'வா பூங்குழலி! என் துடைய அந்தப் புதைந்த கப்பலுக்கு வா! அதில் தாய்க்குள்ள சித்திரம் கிடந்ததைப் பார்த்த நாயகம் இருக்கிறது. அந்த தாய்க்குள்ள திரட்டி இன்று இவ்வு கடலாருச்சாறு சமைத்து உண்டோம் சாப்பிட்ட பிறகு நீ உன் வழியே போகலாம்..."

'நாயக' சாப்பிட்டால் உடனே அங்கேயே படுத்துத் தூங்கி விடுவேன் இப்போதே கண்ணீர் கற்றுக்கொண்டு

அகலாவ என்ன நீ அந்தப் புதைந்த கப்பலில் கிம்மதியாகப் படுத்துத் தூங்கி! நாலும் பாளையம் காரியிலிருந்து காவல் காக்கிறாய் பொழுது விடிந்ததும் நீ உள் படனாகத் தேடிப் போ!"

இவ்விதம் சொல்லி இளவரசர் பூங்குழலியின் கரத்தைப் பற்றி அவனைத் தாய்க்கு வா போக நடத்தி அழைத்துக் கொண்டே சென்றார். உண்டாயிருந்தே அவருடைய காவல் தளையின் என் பனாகக் கண்டார். அந்தப் பெண்ணின் கண்கள் சாப்பிட்டு உண்டாயும் இளவரசர் என்று எண்ணியப்போது அவருடைய கண்களில் கண்ணீர் துளித்தது.

புதைந்திருந்த கப்பலுக்கு அவர்கள் திருமய வந்து சேர்ந்த போது அகப்பெறுகிற பின் கால புளகி கிம்மபுவனாக் கண்டு திடுக்கிட்டார்கள். ஒத்தவளை அங்கக் கப்பலில் சேர்ந்தவர்கள் எங்கே போவது போயிருந்து திருமய வந்திருக்கலாம் அல்லவா? திடீரென்று அவர்கள் தளையக் காரணினால் ஏதாவது ஒன்று கிடக்க ஒன்று கிரிடக்கிறது. அனகயால் மெய்யான கிம்மன் சத்தமிடாமல் சொந்தார்கள் வெகு சமீபத்தில் அவர்கள் போய் பிறகுப் பேசுகிறார்கள் ஒன்றும் கிடக்கவில்லை மனதில் இருப்பவர்கள் யார் அவர்கள் எதனால் போ என்றும் கிரியல்கள் வள்ளிக்கிழைத் கடும மனம் மட்டுமே கமமொன்று வந்தது பூங்குழலியின் இளவளை இப்போது இளவரசர் தனக்கு அந்நிருத்தபடி யால் தளையப் பதினாக சாப்பிட்டு நந்தவ காரியம் என்று கருதினார். அனகயால் வந்தது வரட்டும என்று கப்பலில் கருதிக்கொண்டு அப்பால் கிணறு பார்த்த

தார். அங்கே அடுப்பு மூட்டிச் சமைப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ந்து கொண்டிருந்தது ஒரு பெண்மணி என்று தெரிந்தது. யார் அந்தப் பெண்மணி என்பதும் அடுத்தகணத்திலேயே தெரிந்து போயிற்று. அந்த மூதாட்டி இவர்களைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இவர்களை எதிர்பார்த்தவளாகவே தோன்றியது வாய்ப்பேசின் உதவியின்றி இவர்களை அம் மூதாட்டி வரவேற்றான் சற்று நேரத்துக் கெல்வரம் அழுதும் படைத்தான் பழையாறு அரண்மனையில் அகுத்திய இராஜ போகமான வீரததுகளைவெல்லாம் காட்டியும் இம்மூதாட்டி அளித்த வரகரிசிச் சோறுடன் வளவிக் கிழங்கும் களவ மிகுந்ததாக இளவரசருக்குத் தோன்றியது.

சாப்பிட்ட பிறகு மூன்று பேரும் கப்பலின் தளத்துக்குப் போய்ச் சேர்ந்தார்கள். சந்திரன் இப்போது நன்றாக மேலே வந்திருந்தான். கப்பலின் தளத்திலிருந்து பார்த்தபோது கடலும்தொண்டமர்மாரும் ஒன்றாகக் கலக்கும் இடமும் அதற்கு அப்பால் பரந்த கடலும் தெரிந்தன. முன்மானை இரவுவேளையில் பச்சைத் தாமிரத் தகடடைப் போல் தோன்றிய கடல் இப்போது பொலவண்ண நிலாவின் கிரணங்களினால் ஒளி பெற்றுத் தங்கத் தகடாகத் திகழ்ந்தது.

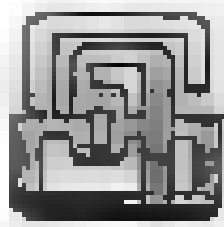
அவர்கள் இரவில் திறந்த வெளியிலே சுற்றிலும் நீர் சூழ்ந்த இடத்தில் இருந்த போதிலும் புழுக்கத்தினால் உடம்பு வியர்த்தது காற்று என்பது லவ்லேசமும் இல்லை. இதைப் பற்றி இளவரசர் பூங்குழலி மீளக்கிக் கூறினான். "புயல் வருகிறபோது வரடமும், இப்போது கொஞ்சம் காற்று வந்தால் போதும்" என்றார் இளவரசர் பிறகு அந்த மூதாட்டி எப்படி அவவனவு சீக்கிரத்தில் அவருவந்து சேர்த்திருக்க முடியும் என்று தமது

வியப்பைத் தெரிவித்தார். "என் அதைக்கு இது ஒரு பெரிய காரியம் அல்ல, இதைவிட அதிகமான காரியங்களை அவர் செய்திருக்கிறார்" என்றான் பூங்குழலி. "மேலும் தங்கனிடம் அவருக்கு இருக்கும் அன்புக்கு அளவே இடையாது அன்பின் சக்தியினால் எதைத்தான் சாதிக்க முடியாது?" என்றான்.

இந்தப் பேச்சையும் அந்த மூதாட்டி எப்படியோ தெரிந்துகொண்டு பூங்குழலியின் முகத்தைத் திருப்பி ஒரு திகனகக் கடிக் காட்டினான் அங்கே அவர்கள் ஏறி வந்த யானை நின்று கொண்டிருந்தது. அதற்குப் பக்கத்தில் கம்பீரமான உயரந்த சாதிக் குதிரை ஒன்று நின்றதைக் கண்டு இருவரும் அதிசயித்தார்கள்.

"இந்தக் குதிரையின் மீது ஏறி இவர் வந்தாரா என்ன? இவருக்குக் குதிரை ஏறத் தெரியுமா?" என்று இளவரசர் வியப்புடன் கேட்டார்.

அதைக்குத் தெரியாதது ஒன்றும் இவ்வளவு குதிரை ஏற்றம் யானை ஏற்றம் எல்லாம் தெரியும். படகு வசிக்கத் தெரியும். சிலசமயம் காற்றில் ஏறிப் பிரயாணம் செய்வாரோ என்று நினைக்கத் தோன்றும் அவவனவு சீக்கிரம் ஓரிடத்திலிருந்து இன்னொருிடம் வந்து விடுவார். எப்படி வந்திருக்க முடியும் என்று நமக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கும்.

இளவரசர் அப்போது வேறொரு ஆச்சரியத்தின் முழுவிலிருந்து தான் களையில் யேவந்து கொண்டிருந்த குதிரையின் கம்பீரத் தோற்றத்தான் அவருக்கு அருகாக வியப்பை உண்டாக்கியது.

"அப்பு நாட்டில் வளரும் உயர்ந்த சாதிக் குதிரைகளில் மிக உயர்ந்த குதிரைவல்லவா இது? எப்படி இங்கே வந்தது? எப்படி இந்த மூதாட்டிக்குக் கிடைத்தது?" என்று தங்குத் தாமே சொல்லிக்கொண்டார்.

பூங்குழலி சமிக்ஞை பாஷையினால் இதைப் பற்றி ஊமை ராணியிடம் கேட்டான். (ஆம், ஊமை ராணி என்று இவ்விதம் அந்த மூதாட்டியை அழைக்கலாம் அல்லவா?, யானை இறவுத் துறைக்குப்

பக்கத்தில் இந்தக் குதிரை கடலிலிருந்து கலையேறியது என்றும், சனர ஏறியதும தெறி கெட்டுப் பிரமித்து நின்று கொண்டிருந்ததென்றும், ஊமை ராணி அதை அன்புடன் தட்டிக் கொடுத்து வசப் படுத்தி அதன் மேல் ஏறிக்கொண்டு வந்ததாகவும் தெரியப்படுத்தினாள் இதைக் கேட்ட இளவரசரின் வியப்பு மேலும் அதிகமாவிற்று

பேசிக் கொண்டிருக்கும்போதே பூங் குழலியின் கண்ணிலைகள் மூடிக் கொள்வதை இளவரசர் கவனித்தார் "மூய்னமே தூக்கம் வருகிறது என்று சொன்னாய். நீ படுத்துக் கொள்!" என்றார் அப்படிச் சொன்னதுதான் தாமதம் பூங்குழலி அவஸ்டமிருந்து சற்று விலகிச் சென்று படுத்துப் பக்கத்தில் கிடந்த கப்பலுப் பாய ஒன்றை எடுத்துப் போர்த்திக்கொண்டாள் படுத்த சிறிது நேரத்துக்கெவளாம் தூங்கிப் போனாள் அவள் மூச்சுவிட்ட தோரணையிலிருந்து அவள் தூங்கி விட்டாள் என்று தெரிந்தது

ஆனால் தூக்கத்திலேயே அவளுடைய வாய் மெல்லிய குரலில் பாட்டு ஒன்றை முழுவமுழுவத்தது

"அவை கடலும் ஓயந்திருக்க
அகக் கடல்தான் பொங்குவதே!"

ஆகா! இதே பாடலையந்தியத்தேவன் நேற்று அடிக்கடி முன்கிக் கொண்டிருந்தான்! இவளிடந்தான் கற்றுக் கொண்டான் போலும் மதறொரு சமயம் சமுத்திர குமாரி விழித்துக் கொண்டிருக்கும் போது பாட்டு முழுவதையும் பாடச் சொல்லிக் கேட்க வேண்டும் என்று இளவரசர் எண்ணினார் உடனே ஊமை ராணி விடம் அவர் கவலை சொன்றது ஆகா!

எல்லாருக்குந்தான் சிலசமயம் அகக் கடல் பொங்குகிறது நெஞ்சம் விரிமுகிறது ஆனாலும் வாய திறந்து நன் உணர்ச்சிகளை என்றும் வெளியிட முடியாத இந்த மூதாட்டியின் உள்ளக் கொத்தளிப்புக்கு உவமானம் ஏது? எத்தனை ஆசாபாசங்கள், எத்தனை மகிழ்ச்சிகள் எத்தனை துயரங்கள், எவ்வளவு கோபதாப ஆத்திரங்கள் எவ்வளவு ஏறாழம இவள் தன் உள்ளத்திலேயே அடக்கி வைத்திருக்கிறாள்? எத்தனை காலமாக அடக்கி வைத்திருக்கிறாள்?

ஊமை ராணி இடம் பெயர்ந்து இளவரசரின் அருகில் வந்து அமர்ந்தாள் அவளுடைய தளவமயினர அளிபுடன் கோது விட்டாள் அவளுடைய இரண்டு கன்னம்

[illegible]

செய்வதற்காகப் படுத்
தார் படுத்து வெரு
பீதரம் வளரவில்லை ஆவர்
உள்ளக் கடல் கொந்
தளித்துக் கொண்டுருந்தது
பிறகு வெளியில் கிறிது
உள்ளக் காற்று வந்தது. உடல்
உள்ளம் குவிந்தது
பெரிய உறக்கமுடிக் வந்தது

செழும்பு...
செழும்பு...
செழும்பு...

ஒன்றின்மீது ஏறி வானவெளியில் பிர
யாணம் செய்தார். மேக மண்டலங்
களைக் கடந்து வானுலகில் புதுந்தார்
அங்கே தேவேந்திரன் அவளை தூராவதத்
தில் ஏற்றி அழைத்துச் சென்றான்.
தன்னுடைய இரத்தினச் சிங்காதனத்தினை.

அவ்வாறு நடகாரச் சொன்னான் "ஓ. இது
எனக்கு வேண்டாம். இந்தச் சிங்காதனத்
தில் ஏன் பெரிய தாபார் கணைம
ரானியை ஏற்றி வைக்க விரும்புகிறேன்"
என்று இளவரசர் சொன்னார். தேவேந்
திரன் சிரித்து, "அவன் இங்கே வரட்டும,
பிறகு பார்க்கலாம்" என்றான். தேவேந்
திரன் இளவரசருக்குத் தேவாமிர்ததாரைக்
கொடுத்துப் பருகச் சொன்னான். இளவர
சர் அருந்திப் பார்க்குவிட்டு, "ஓ! இது
காவேரித் தண்ணீர் போல் அவ்வளவு
நன்றாயில்லையே" என்றார். தேவேந்

திரன் இளவரசனரை அத்தப
புரத்துக்கு அழைத்துப்
போனான். அங்கே தேவ
மகனின் பலர் இருந்தார்
கள். இதிராணி இளவர
சனரைப் பார்த்து "இந்தப்
பெண் கருகருகே

அழகில் சிறந்தவன் யாரோ அவனை நீர் மணந்து கொள்ளலாம்" என்றான் இளவரசர் பார்த்துவிட்டு, "இவர்களில் யாவரும் பூங்குழலியின் அழகுக்கு அருகிலும் வர மாட்டார்கள்" என்றார் திடீரென்று இத்திராணி இளையபிராட்டியாக மாறினாள் "அருள்மொழி! என் வான திசை மறந்து விட்டாயா?" என்று கேட்டான் இளவரசர் "அக்கா! அக்கா! எத்தனை நாளைக்கு எவ்வளவு நீ அடிமைப்பாடு வைத்திருக்கப் பேர்கிராய்? உன்னுடைய அன்பின் சிவனையக் காட்டிலும் பழுவேட்டையாரவரின் பாதாளச் சிவற மேல் என்னை விழுதலை செய்? இவ்வா விட்டால் பிராட்டியுனுடைய புதலன் உத்தரகுமாரனைப் போல் என்னை அரண்மாளையிலேயே இருக்கச் செய்து விடு ஆடல் பாடல்களில் காவங்கழித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்" என்றார் இளைய பிராட்டி குத்தலை தன் பவழச் செவவிதழ்களில் காந்தள் மலையையொத்த விரலை வைத்து அவளர விடப்பட்டு நோக்கினாள் "அருள்மொழி! நீ ஏன் இப்படி மாறிப் போய் விட்டாய்? யார் உன் மனத்தைக் கெடுத்தார்கள்? ஆம், தம்பி! அன்பு என்பது ஓர் அடிமைத்தனமதான் அதற்கு நீ கட்டுப்பட்டுத்தான் ஆக வேண்டும்" என்றாள் "இவ்வளவு அக்கா இவ்வளவு நீ சொல்வது தவறு அடிமைத்தனம் இல்லாத அன்பு உண்டு உனக்கு அளக்க காட்டாடுமா? இதோ கூப்பிடுகிறேன், பார்! பூங்குழலி! பூங்குழலி! இங்கே வா" என்று கூவினார்

Uவயலெவனது பொழுது விடியும் சமயத்தில் பூங்குழலி குதிரையின் காலடிச் சத்தம் கேட்டு விழித்துக் கொண்டாள் உன் மரணம் குதிரைமேல் ஏறிப் புறப்படுவதைப் பார்த்தான் அவளைத் தடுப்பதற்காக எழுந்து ஓடினாள் அவள் கப்பலிலிருந்து இறங்கிக் களரக்குச் செல்லதற்கு முன்னால் குதிரை பறந்து சென்று விட்டது

உதய நேரம் மிக்க மனோகரமாக இருந்தது பூங்குழலியின் கன்னத்தில் என்றயிலவாத உத்சாகம் ததுமயிவது. அவருக்குப் படியே கப்பலின் மேல்தளத்தைப் பார்த்தான் இளவரசர் தூங்கிக் கொண்டிருந்தார் பூங்குழலி நடுக்களையோரமாகப்

பறவையின் இவிய கானத்தைக் கேட்டுக் கொண்டு தடந்தான் ஒரு மரத்தின் வளைந்த கிளையில் ஒரு பெரிய ராட்சதக் கிளி உட்கார்ந்திருந்தது பூங்குழலியைக் கண்டு அது அஞ்சவில்லை. "எங்கே வந்தாய்?" என்று கேட்பதுபோல அவளை உதறுப் பார்த்தது

"கிளிக் தொழி இன்னும் சற்று நேரத்துக்கெல்லாம் இளவரசர் இங்கிருந்து போய் விடுவார் பிறகு எனக்கு நீதான் துணை என்னோடு பேசுவாய் அல்லவா?" என்று பூங்குழலி கேட்டாள்

அச்சமயம் "பூங்குழலி! பூங்குழலி!" என்ற குரல் கேட்டது. முதலில் கிளிதான் பேசுகிறது என்று நினைத்தான் இவ்வளவு குரல் கப்பலிலிருந்து வருகிறது என்று உணர்ந்தான் இளவரசர் அழைக்கிறார் என்று அறிந்து குதித்தோடினான் ஆனால் கப்பல் மேல் ஏறிப் பார்த்தபோது இளவரசர் இன்னமும் தூங்கிக் கொண்டிருந்தார் பூங்குழலி அவர் அருகில் சென்றபோது அவருடைய வாய் மீண்டும், "பூங்குழலி! பூங்குழலி!" என்று முணுமுணுத்தது உடனடியாக அங்கு இருந்த அபபெண் இளவரசரின் அருகில் சென்று அவருடைய நெற்றியைத் தொட்டு எழுப்பினாள்

இளவரசர் உறக்கமும் கனவும் கலந்து எழுந்தார் சிழத்தினையில் சூரியன் உதயமாகக் கொண்டிருந்தான் பூங்குழலியின் முகம் மலர்ந்த செந்தாமரை வயப் போல் பிரகாசித்தது. "என்னை அழைத்தீர்களே எதற்கு?" என்று கேட்டான். "உன் பெயரைச் சொல்லி அழைத்தேனா என்ன? தூக்கத்தில் ஏதோ பேசியிருப்பேன் நீ நெற்றிரவு தூங்கிக் கொண்டே பாடினாயே நான் தூக்கத்தில் பேசக் கூடாதா?" என்றார்

இளவரசர் குதித்து எழுந்தார் "ஓகோ! இத்தனை நேரமாக தூங்கி விட்டேன் பெரியமமா எங்கே?" என்று கேட்டுக் கற்று முற்றும் பார்த்தார் அந்த மூதாட்டி அதிகாலைவில் குதிரை ஏறிப் போய் விட்டதைச் சமுத்திரமாரி கூறினாள்

"நல்ல காரியம் செய்தான் சமுத்திரகுமாரி! உன் களையபுத் தீர்ந்து விட்டதாகக் காண்கிறது. நீயும் இனி விடை பெற்றுக்கொள்ளலாம் என் இவிய நண்பர்கள்

வரும் வளரவில் தான் இங்கேயே இருக்க வேண்டும். அதுவரை இத்தக் கப்பலைச் சேர்த்துப் பார்க்கப் போகிறேன்" என றார்

பூங்குழலி. "அதோ! அதோ!" என்று கடிக் கிடிகளின் அவள் கிடிக், திசையை இளவரசர் நோக்கினா கடலில் வெகு தூரத்தில் ஒரு பெரிய மரக்கலம் தெரிந்தது. கடற்களையோரமாக ஒரு சிதிய படகு வருவதும் தெரிந்தது. படகிலே தூதாறு பேர் இருந்தார்கள்

"ஆகா! இப்போது எல்லா விவரங் களும் தெரிந்து போய விடுமா" என்றார் இளவரசர்

தாம் அங்கிருப்பது தெரியாமல் ஒரு வேளை படகு கடற்களையோடு போய விடலாம் என்று இளவரசர் அஞ்சினார் ஆகையால் கடலே புதைந்த கப்பலி லிருந்து சிதிறங்கி ததிகளையோரமாகக் கடற்களையை நோக்கிச் சென்றார் பூங் குழலி அவரைத் தொடர்ந்து சென்றான் யாணையும் அவர்களைய பின் தொடர்ந்து அணைத்தாடிக் கொண்டு சென்றது

கடற்களையிலே போய நின்றார்கள் மரக்கலம் அவர்களை விட்டு தூரத் தூரப் போய்க் கொண் டிருந்தது. படகு அவர்களை தெருங்கி தெருங்கி வந்து கொண்டிருந்தது முதலில் பிள்ளால் ஒதுங்கி தின்ற பூங்குழலி ஆர்வங் காரணமாகச் சிந்து நேரத்துக்குள் முன்னால் வந்து விட்டான்

இளவரசருடைய மனக்கவலைகளுக் கிடையே பூங்குழலியின் ஆர்வம் அவ குக்குக் களிப்பை உண்டாகது அவர் முகத் தில் குறுநகை ததுமயியது அவர் மனக் கவலை கொள்ளக் காரணங்களும் நின்றன இருந்தன தூரத்திலே போய்க் கொண் டிருந்த கப்பலில் தாமதம் பேரலிருக்க வேண்டும் என்றும் அது தாளை விட்டு விட்டுத் தூர தூரப் போய்க் கொண்டிருந் ததாகவும் அவருக்குத் தென்றியது அது மட்டுமே அன்று கிட்ட தெருங்கி வந்து கொண்டிருந்த படகிலே ஓர் ஆள் குறை வாயிருந்ததாகக் காணப்பட்டது இருக்க வேண்டிய ஒதுவர் அதில் இவ்வளவு ஆம் அதோ சேநாதிபதி இருக்கிறார் உடன் வந்த வீரர்கள் இருக்கிறார்கள் படகோட டிகள் இருக்கிறார்கள் ஆவால் அந்த

வாளைத் தவத்து வாலிபனை மட்டுமே காணோம். வலவவனையான் எங்கே" அந்த உறுசரக்புருஷன் அவ்வாறுதான் அஞ்சா னேஞ்சம் படைத்த வீரன் இளைவ பிராட்டி அனுப்பி னவதத் அததரங்கத் தாதன் எங்கே" இரண்டு நாள்தான் பழநியி் நத்தபோதிலும் இளவரசருக்கு தெடுதான பழக்கப்பட்ட நண்பன் போல் அவன் ஆகியி் நத்தான் அவனுடைய குவாதிசவகன் அவளவவாக இளவரச குமை உ மனதனதக் கவாந்தி நத்தன் அவனைப் படகில் காரனாததும் அரிதில கிடைத்த பாகவியத்தை தீழ்த்தது போல இளவரசருக்கு வேதனை உண்டாயிற்று

படகு இன்னும் தெருங்கிக் கரை போரடி வந்ததும் சேநாதிபதி முதலியவா கள் தாஸிக் களையில் குத்தத்தாரகன் சேநாதிபதி புதி லிக்கொகேசரி ஓடிவந்து இளவரசனாக் கடிக் கொண்டார்

ஐயா நல்ல காரியம் செய்தீர்கள்! எங் கான் இப்படிக் கடுகலங்க் அடிக்கலமா? யானவலின் மதம் எப்படி அடங்கிறது? இரதப் பொலவாத யானை இப்போது எவ்வளவு காதலாக தின்று கொண்டிருக்கிறதும் இளவரசர் எப்போது இங்கே வந்து சேரத்தீர்கள்! பழுவிலட்ட னரவர்களின் கடபலகளைப் பார்த்தீர்களா? அவ்வ எங்கே" என்று கொடுமயானார்ப் பெரிய பிள்ளார் கேள்விமாரி பொழிந்தார்

"சேநாதிபதி உங்கன் களையலப் பின் னால சொல்கிறேன் வந்தியத்தேவர் எங்கே? சொல்லுங்கள்!" என்றார்

"அத்தத் துடுக்குக்காரப் பிள்ளை அதோ போகிற கப்பலில் போகிறான்" என்று சேநாதிபதி தூரத்தில போய்க் கொண்டிருந்த கப்பலைக் காட்டினார்

"ஏன்? ஏன்? அது காரணடைய கப்பல்? அதில் ஏன் வந்தியத்தேவர் போகிறார்?" என்று இளவரசர் கேட்டார்

ஐயா எனக்குப் புத்தி ஒரே கலக்கமா யி் நககிறது இத்த எவவுகலவளவக் க்கலங்கள் இவனுக்கு உங்கன் சமர காரமும் அத்த வாலிபன் கபாலமும் தெரிந்திருக்கிறது!" என்றார்

இளவரசர் ஆழவாரகக் கயானைப் பார்த்து "திருமலை" வந்தியத்தேவர் ஏன் அக்கடபலில் போகிறார்? தெரித்தால் பக்கிரம் சொல்லுங்கள்!" என்றார்

(தொடரும்)

நாற்பத்தேழாம் அத்தியாயம்

பேய்ச் சிரிப்பு

எவரசும பூவதழலி யும் யாளை மீது ஏறிச் சென்ற மிறகு லிங் த நு லி ய வ ர் க ளு க் கு ள் ளை நேர்ந்தது என் பதை நாறாம் தேயர் களுக்கும் சொல்லக் கூடாமைபட்டிருக் கிறோம்

'யாளைக்கு உதவ மிடித்துவிட்டது' என்று சேநாதிபதி கூச்சலிட்டதைக் கேட்டு மற்றவர்களும் அப்படியே முதலில் நம்பினார்கள் யாளைஎய்யப் பின்தொடர்ந்து குதிரைகளை வீசுமரிக விட்டுக் கொண்டு போகப் பார்த்தார்கள் ஆனால் அது இவ ளுடைய காரியமாயினால் 'யாளைஇறவுத் துறையை அடைந்ததும அவர் களுடைய பிரயாணம் தடைபட்டு விட்டது வழக்கம்போல எல்லாருக் கும முதலில் சென்ற வந் தியத்தேவானுடைய குதிரை அக் கடல் துறையில் இறங்

கிப் பாவந்து சேற்றில் அகப்பட்டுக் கொண்டது. மிக்க திரமப்பட்டு அதை வெளியேற்றினார்கள் ஆனால் ம குதிரை இனிப் பிரயாணத்துக்குத் தகுதியில்லையென்று ஏற்பட்டது

சேநாதிபதி கூதிவிக்கிரமகேசரி இன்னது செய்வதென்று தெரியாமல் தலையில் தலையில் அடித்துக் கொண்டார். "என் வாழ்க்கையில் இம் மாதிரி தவறு செய்ததில்லை எல்லாரும கமமா நிற்கிறீர்களே? என்ன செய யலாம்? இவ்வரசனா எப்படிக் காப்பாற் றலாம்? யாருக்காவது யோசனை கோளறினால் சொல்லுங்கள்!" என்றார்

அப்போது ஆழவார்க்கடி யான் முன்வந்து "சேநாதி பதி' எனக்கு ஒன்று தோன்று

கல்கி கலெக்டன்

அமரர் கல்கி

கிறது. சொல்லட்டுமா?" என்றான்

"சொல்வதற்கு நவவவேளை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீயா, சீக்கிரம் சொல்!" என்றார் சேனாதிபதி

"இளவரசர் சென்ற யானைகளு உண்மையில் மதம் பிடிக்கவில்லை."

என்ன உளறுகிறாய்? பின்னே யானைக்கு மதம் பிடித்தது? உளக்கா?"

"ஒருவருக்கும் மதம் பிடிக்கவில்லை

தாங்கள் வேண்டுமென்று பிரயாணத்திற்குத் தாமதப்படுத்துகிறார்கள் என்ற சந்தேகம் இளவரசருக்கு உண்டாகி விட்டது. அதனால் நமஸம் வீட்டுப் பிரிந்து போவதற்காக யானைகளை அப்படித் தூண்டிவிட்டு வேகமாய்ப் போய் வீட்டார் யானைகளைப் பழக்கும் விதமாகிய சகல இரகசியங்களையும் அறிந்தவர் இளவரசர் என்பதுதான் தம் எவ்வோருக்கும் தெரியுமே?"

இது சன்னமயராயிருக்கும் என்று சேனாதிபதிக்கும் பட்டது அவர் உள்ளம் சிறிது நிம்மதி அடைந்தது.

"சரி அப்படியேயிருக்கட்டும். ஆனாலும் நாம் தொண்டைமாளாற்றின் முகத்துவாரத்துக்குப் போய்ச் சேர வேண்டுமே அவ்வவா? அங்கே நடப்பது என்ன என்றாவது தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமே அவ்வவா?"

"போக வேண்டியதுதான் கடற்கழிவின் ஓரமாகச் சென்று எங்கேயாவது படகு கிடைத்தால்

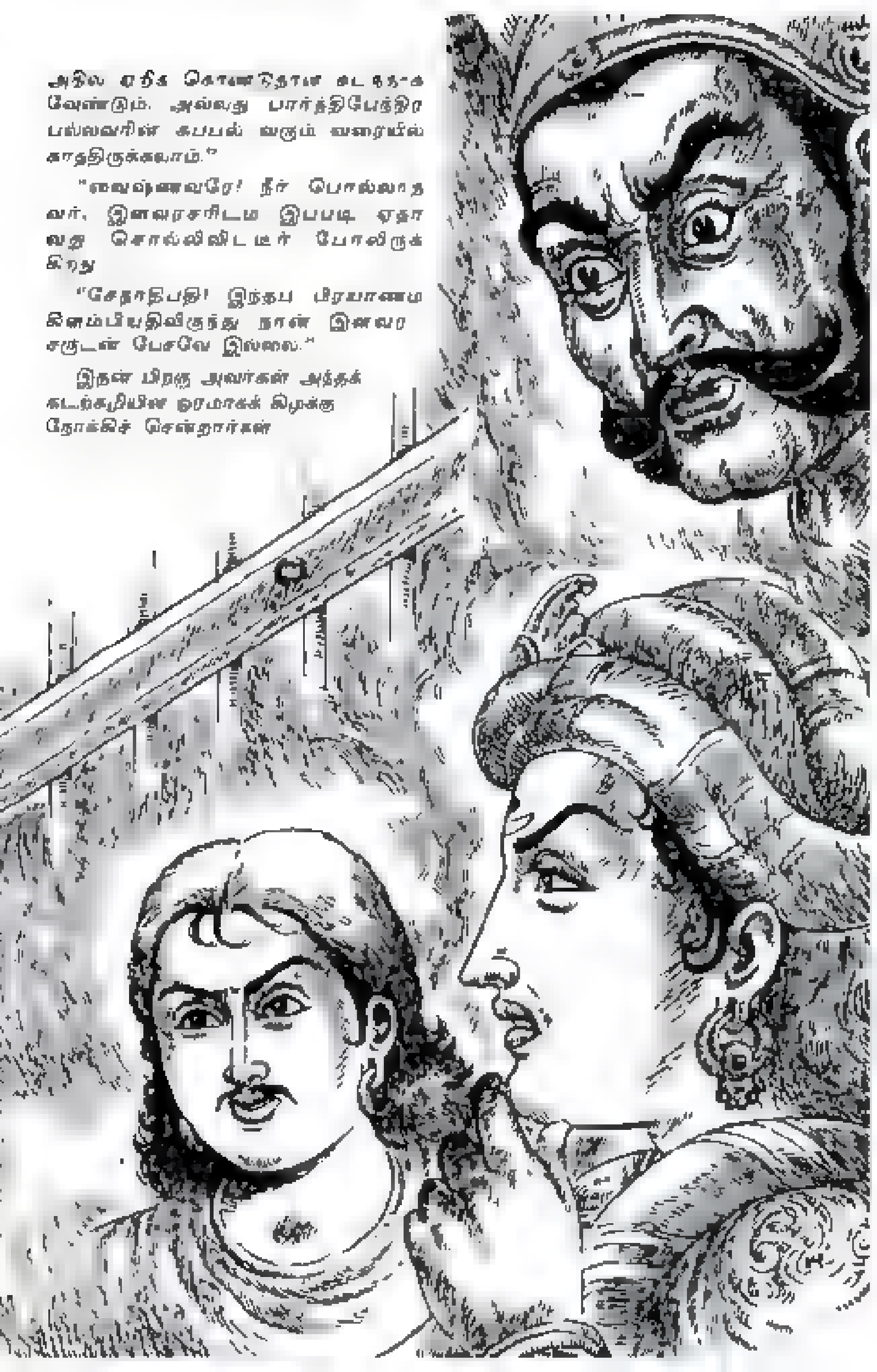

அதில் ஏதிக கொண்டுதான் கடந்த"க
வேண்டும். அல்லது பார்த்துபேற்ற
பல்லவரின் கப்பல் வரும் வளரயில்
காத்திருக்கலாம்."

"எவ்வளவுவரே! நீர் பொல்லாத
வர். இளவரசரிடம் இப்படி ஏதா
வது சொல்லிவிட மர் போலிருக்
கிறது

"சேனாதிபதி! இந்தப் பிரயாணம்
கிளம்பியதின்குந்து நான் இளவர
சருடன் பேசவே இல்லை."

இதன் பிறகு அவர்கள் அந்தக்
கடற்கழியின் ஓரமாகக் கிழக்கு
நோக்கிச் சென்றார்கள்

செ

ன்ற அத்தியாயத்தில் வெளி
பாவிக்குந்த படங்
களிலிருந்து நேயர்கள்
இலங்கைத் தீவின் வட
பகுதியின் இயலமை ஒருவாறு அறிந்திருக்
கலாம். இலங்கையின் வடக்கு முனைப்
பகுதியை அந்தாளில் நாகத் வீபம் என்று
பெயர் வழங்கியது அந்தப் பகுதியையும்
இலங்கையின் மற்ற பெரும் பகுதியையும்
இருபுறத்திலிருந்தும் கடல் கடங்குந்து
யிரிந்தது ஒரு பகுதியிலிருந்து இன்னொரு
பகுதிக்குச் செல்லுமபடியாகக் கடற்கழி
யிக் குறுகியிருந்த இடத்துக்கு 'யாணன்
இறவுத் துறை' என்று பெயர் சில சமயம்
இத்துறையில் தன்னளிர் குறைவாயிருக்
கும். அப்போது கலப்பமாக இறங்கிக்
கடந்து செல்லலாம். மற்ற சமயங்களில்
அளதக் கடப்பது எளிதன்று படகு
களிலேதான் கடக்க வேண்டும்."

அந்தச் சமயத்தில் இலங்கைக் கடற்
களையாரமாக இருந்த படகுகள் எல்லாம்
பெரும்பாலும் மாதோட்டத்துக்கும்
திரிகோண மலைக்கும் சென்றிருந்தன
என்றாலும், தப்பித் தவறி எங்கேயாவது
ஒளறிரண்டு படகுகள் இருக்கலாம் என்று
எண்ணிச் சேநாதிபதி முதலியவர்கள்
பார்த்துக்கொண்டே சென்றார்கள்
கடைசியாக மீன் பிடிக்கும் வலை
குறுண்டை சிறிய படகு ஒன்று சிக்கியது
அதில் படகோட்டி ஒருவனேயிருந்தான்
அவனும முதலில் வர மாட்டேன் என்று
தகராறு செய்தான் கேட்கிறவர் சேழ
நாட்டுச் சேநாதிபதி என்று தெரித்து
கொண்டு சம்மதித்தான்

படகில் ஏறிக் கடல் கால்லாணைக்
கடந்தார்கள் ஆனால் பிறகு எப்படித்
தொண்டை மானாற்றின் முகத்து
லாரத்தை அடைவது? காட்டு வழியில்
நடந்து போய்ச் சேர்வது கலப்பமன்று.
அதிக நேரமும ஆகும். ஆளகயால், அதே
படகை உபயோகித்துக் கீழைக்
கடற்கரைபெயர்மரங்களே சென்று

* யாணன் மக்களாக் துந்த இடத்தில் கடலின்
இறங்கிக் வந்து செல்லு கழக்கமன் டியான்
'யாணன் இறவு' சக்த பெயர் வந்தது.
முற்காலத்தில் இங்கு த்தில் யாணனாக்
கயங்களில் ஏந்தி வெளிநாடுகளுக்கு
தனுப்பியதாகவும் சொல்லப்படுகிறது.

தொண்டை மானாற்றின் சங்கமத்தை
அடைவதென்று தீர்மானித்தார்கள்

தளவிரவு வலையில் படகுக்காரன்
கடலோரமாகப் படகு விட்டுக் கொண்டு
சென்றான் அதற்குப் பிறகு அவன்
களைத்துவிட்டான் மற்றவர்கள் உதவி
செய்வதாகச் சொல்லியும் பயலிலலை
"இனி அடிக்கடி திணை திரும்ப வேண்டும்.
மூலை முடுக்குகளும் கற்பாறைகளும்
அதிகம் பாளையில் மோதியால் படகு
உடைந்து கைநூறாகி விடும் இனிப்
பொழுது விடிந்துதான் படகு செலுத்த
முடியும்" என்றான். சேநாதிபதி
முதலியவர்களும் களைப்படைந்து
போயிருக்கிறார்கள் ஆளகயால் கலரயில்
இறங்கித் தோப்பு ஒன்றில் படுத்தார்கள்

வந்தியத்தேவனுக்கு இங் ஒன்றும்
பிடிக்கவில்லை அவன் ஆழ்வார்க்கடி
யானோடு கண்டை பிடித்தான் "எல்லாம்
உன்னாலே வந்த விண்ண!" என்றான்

"என்னால் ஏனை இப்போது வத்
தது!" என்று ஆழ்வார்க்கடியான்
கேட்டான்

நீ ஒன்னையும் மனம் விட்டுச் சொல்
வதிலைவ கடம்பூரிலிருந்து நானும்
பார்த்துக் கொண்டுதான் வருகிறேன்
கொஞ்சம் சொல்வதுபோல சொல்
கிறாய். பாதிச் செய்தியை இரகசியமாக
வைத்துக் கொள்கிறாய் இனவரசர்
யாளைமேல் ஏறியதன் தோக்கம்
உனக்குத் தெரிந்திருக்கிறதே' அமை
என்னிடம் முன்னமே சொல்லியிருத்
தால் நானும் அந்த யாணனின் மேல்
வநிலிருப்பேன் அல்லவா? இலங்கை
கடைப்படகுத் தேடிப் பிடித்த இனவர
சரை இப்போது கைதழுவ விட்டு விட்
டோமே? பழையாளைக்குப் போய்
இளையபிராட்டியிடம் என்ன சொல்
வது?" என்றான் வந்தியத்தேவன்

"ஒலையைக் கொடுத்ததும் உன்
கடமை தீர்த்து விட்டது இன்னும்
என்ன?" என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்

அதுதான் இலலை இனவரசரை
இளையபிராட்டியிடம் கொண்டு
போய்ச் சேர்ந்த பிறகுதான் என்
னுடைய கடமை தீர்த்ததாகும். நீயே

அதற்குக் குறுக்கே நிற்பான்.
போகப் போகிறது.

"இல்லை, அப்பா
இல்லை! நான் குறுக்கே
நிற்கவில்லை. தானாகக்
தான் சேதாதிபதியிடம்
விடைபெற்றுக் கொண்டு
என் வழியே போகிறேன்"

"உன் காரியம் முடித்து
விட்டது இளவரசரைப்
பிடித்துக் கொடுத்தாகி
விட்டது என்று போகப்
பார்க்கிறாயாக்கும். உன்
பேரில் எனக்கு எப்
போதுமே கொஞ்சம் சந்தேகமிருந்தது. இப்போது
அது உறுதியாகிறது"

இவ்விதம் அவர்கள்
சிறிது நேரம் சண்டை.
பிடித்துக் கொண்டு வந்த
பிறகு தாங்கிப் போனார்கள்.
தளராகக் கண்கள்
இருத்தபடியால் அடித்துப்
போட்டவர்களைப் போல்
தூங்கினார்கள்

Uல ப ல டி வ ன் று
பொழுது விடியும்
சமயத்தில் படகு
வலிக்கும் சத்தம்
கேட்டு ஆழ்வார்க்கடியான்
முதலில் விழித்துக் கொண்டான்.
அவன் எதிரே
தோன்றிய காட்சி அவ
னைத் திடுக்கிடச் செய்ந்து
கடலில் கொஞ்ச தூரத்துக்
கப்பால பாய மரம் விரிக்க
மரக்கலம் ஒன்று நின்று
கொண்டிருந்தது. அது
பயணப் படுவதற்கு ஆயத்த
மாக நின்றதாக நன்கு
தெரிந்தது. அந்த மரக்
கலத்தை நோக்கிக் கண்
யினிருந்து ஒரு படகு
போய்க் கொண்டிருந்தது.
அதில் படகுக்காரனைத்

தவிர மூன்று பேர் இரத்தாரகன் அந்தப் படகு முதல் நான் மாணல தங்களை ஏற்றி வந்த படகுதான் என்று தெரிந்து கொள்ள ஆழலார்க்கடி யாறுக்கு அதிக நேரம் பிடிக்கவில்லை.

அந்த மரக்கலம் எங்கிருந்து திம ரென்று இளம்பிற்று என்பதையும் அவன் விளரவிலேயே ஊகித்துக் கொண்டான் அவர்கள் படுத்திருந்த இடத்துக்குப் பக்கத்தில் கடல் பூசிக் குளத்தது சென்றி ருத்தது மரங்களை அந்த இடத்தை ஓர்ளவு மறைத்திருந்தன அந்தக் குடாவி்லேதான் அம்மரக்கலம் திம திருக்க வேளாடும் பொழுது விடிந்ததும் புறப்படாடிருக்க வேண்டும்

அந்த மரக்கலம் யாருடையது? எங்கிருந்து வந்தது? எங்கே போவது? படகு எதற்காகக் கப்பலை நோக்கிய போகிறது? அதில் இவ்வயல்கள் யார்?

இவ்வளவு கேள்விகளும் ஆதலார்க்கடியாறுடைய மரத்தில மீளவளைய போல தோன்றி மறைந்தன

‘சேநாதிபதி! சேநாதிபதி! எழுந்திருங்கள்!’ என்று கூவினாள்

சேநாதிபதியும் வந்தியத்தேவனும் மற்ற இரு வீரர்களும் திருக்கடி செழிந்த தெழுந்தார்கள்

முதலில் கடலில் தின்ற பாயமரசு கப்பலில் அவர்கள் களாவில் தென்படது

சேநாதிபதி ஓ! அது சேநாதிபதி க்கு கப்பல்தான்! பழுவேட்டனரவர்கள் அநுபந்த கப்பலாகவே இருக்கலாம்! இளவரசர் ஓடுவேளை அதன் போகிறாரோ, என்னமோ! ஐயோ! தாங்கிய போய விட்டோமே! என்ன பிசகு செய்தோம்!” என்றார்

பிறகு, ‘படகு எங்கே? போய்க் கப்பலைப் பிடிக்க முடியுமா என்று பார்க்கலாம்?’ என்றார்

அதற்குள் படகு சென்று கொண் டிருப்பதும் அவர் கண்ணில் படவே “அடடே! அதோ போகிறது நாம் வந்த படகல்லவா? அதில் ஏறிப் போகிறவர்கள் யார்? அடே படகுக்காரர்! தில நில!” என்று இளரத்தார்

படகுக்காரனின் காதில் அது விழுந்ததோ என்னவோ தெரியாது. அவன் படகை திறுத்தவில்லை. மேலே செலுத்திக் கொண்டு போனான்

தைபெலவாம் பார்த்துக் கொண்டு. கேட்டுக் கொண்டுமிருந்தான் வந்தியத்தேவன் அந்தக் கப்பலில் இளவரசர் போகிறார்!” என்று சேநாதிபதி கூறியது அவன் செவி வழி உட்புகுத்து மனத்தில் பதிந்தது அந்நாற்ப பிறகு வேறு எந்த நினைவிற்கும் அவன் மனத்தில் இட பிடுக்கவில்லை அவன் செவிய வேண்டியது என்ன வேண்டியது பற்றித்தான் வந்தியம் சந்தேகம் உண்டா? அவன் கால்களுக்குக் கட்டாளம்! வேண்டிய அவசியம் தான் உண்டா? இல்லவே இல்லை! அடுத்த நிமிஷத்தில் அவன் கடலில் போய்து இறங்கினான் அவர்களைத் தளவிக் கொண்டு அகிவேகமாகச் சென்றான் தலலவேளையாகக் கடலோரத்தில் அவர்களைத் தளவிக் கொண்டு இல்லை! ஆனகாலம் அறி சீக்கிரத்தில் வெகு தூரம் போய விட்டான் படகின் அருகிலுள்ள சௌது விட்டான் தளவிரிபு அந்த திசையிலு அகிகமாவி விட்டது தத்தனிகளும் நிலைமை ஏற்பட்டது ‘ஐயோ! நான் முழுநிச சாகப் போகிறேன்! என்னனக் கரப்பாற்றங்கள்!” என்று கத்தினான் படகில் யாரோ சிரிக்கும் சத்தம் கேட்டது பிறகு சிலர் பேசும் குரல்கள் கேட்டன படகு தின்றது படகுக்காரன் குனிந்து எகெக்காத்தான் வந்தியத்தேவன் படகில் ஏறி உட்கார்த்தான் படகு மேலே சென்றது

படகில் இருந்தவர்களை வந்தியத்தேவன் ஆரவரது பார்த்தான் ஓடுவன தமிழநாட்டாரணே அல்ல அரபு நாட்டான் போல காணப்பட்டான் அவன் எப்படி இங்கு வந்தான் என்ற விடப் புடன் மற்ற இருவளையும் பார்த்தான் அவர்கள் முகத்தில் பாதினைய மறைத்து முண்டாக கட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள் ஆனாலும் தமிழ் நாட்டவர்கள் என்று

தெரிந்தது. அது மட்டுமன்று பார்த்த
முகங்களாகவும் காணப்பட்டன
எங்கே, எங்கே பார்த்தோம் இவர்
களாள்? ஆ' தன்னடி வருகிறது' பார்த
திபேததி? பவவவவவவவ தம்பவன
விளிருந்து திரும்பி வந்தவர்கள் அவ
லவா இவர்கள்? ஆழவ'ர்க்கடியான்
இவர்களைத்தான் இளவரசரைக்
கொல்ல வந்தவர்கள் என்று சொன்
னான்? ஓகோ! இவர்களில் ஒருவனை
வேறோர் இடத்தில்கூடப் பார்த்தி ருக்
கிறோமே? மந்திரவாதி ரவிதாஸன் அவ
லவா இவன்? ஆந்தை கத்துவதுபோல
கத்திலிடடுப் பழுஷர் ராணிமையப்
பார்க்க வந்தவன் அவலவா இவன்?
சரி. சரி இளவரசர் கப்பலில் இருப்பது
தெரிந்துதான் இவர்கள் அதிலே ஏறிக்
கொண்டப் பேசுகிறார்கள்! ஆகா!
இளவரசர் சொந்தம் வழியில் இது ஓர்
அபாயமா? நாம் அவசரமாய் ஓடி வந்து
இந்தப் படகைப் பிடித்து ஏதாவது
எவ்வளவு தலையதாயப் போயிற்று?

படகு போலக் கொண்டிருந்தது.
மரக்கலத்தை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது.

படிகெ இருந்தவர்கள் மென்னம
சாதித்தார்கள் வந்தியத்தேவனாவ
மென்னத்தனதப் பெரறுக்க முடிய
வில்லையெ பெருகெ கொடுத்துப் பாரக
விரிமுடிவான

நீங்கள் எங்கே போகிறீர்கள்?

“தெரியவில்லையா? அப்போ திந்தாம கப்பலுக்குப் போகிறோம்!” என்றான் மத்திரவாதி பூதி மூட்டியிருந்த வாய் னால் அவன் பேசிய குரல் பேயின் குரலையு போலிருந்தது.

“கப்பல் எங்கே போகிறது?” என்று
வந்தியேந்தேவன் கேட்டான்

“அது கப்பலுக்குப் போன பிறகு
தான் தெரிய வேண்டும்” என்றான்
ரமீதாஸன்

மதுராடி ௪௫௦ படகில் மௌனம் இருக்கொண்டது. வெளியில் கடலின் ஓங்கார தாதம் சூழ்ந்தது.

இப்போது மருத்துவரங்களுக்கு தனித்தரணம்

மேலுள்ளதனாகக் கண்டித்தார்கள். நீ எங்கே
அவ்வாறு, பெரிதாழ்ந்து” என்று கேட
ட்டாள்.

“தஞ்சாவூர் கல்வெட்டுகளின்படி கிராம நிர்வாகம்”
என்றதான் சுந்தரியத்தேவன்

*கம்பலங்குடி போல், மீறல் எவ்வகை
தொடரார்*

“அது சுப்பலிய ஓநிய பிறந்தான்
தெரிய வேண்டும!” என்று பாடத்தைத்
திருப்பிய படித்தான் வந்துவந்தேவன்

புடகு கப்பல் அருகில் சென்றது மேலேயிருந்து ஓர் ஏணி கீழே இறங்கியது. அதிலே ஒவ்வொரு வராக ஏறிக் கொண்டார்கள். ஏணி மேலே போவதற்குள் வந்தியத் தேவன் அதிலே தொத்திக்கொண்டான். கப்பலின் மேளத்தினால் ஏதோ பேச்சு நடந்தது அவனுக்குப் பின்னால் பாளையங்கோட்டை சென்று வந்தியத் தேவன் இன்னும் துரிதமாக ஏனையின் பீது ஏறிக் கப்பலின் தளத்திலே குதித்தான். குதித்த உடனே, “எங்கே இனவரசர்?” என்று இரைந்துகொண்டு கறறு கறறும பார்த்தார்கள்.

கற்றிலும் அவன் பார்த்த காட்சி
அவனுடைய திருப்பு தெருத்தொழைய
சிந்து கனகநிலிடது அவனின் கற்றி
லும் பவங்கரஞ்சுபுள்ள அரபு நாட்டு
மலிதர்கள் நிறைக்கம் அயலொரு
வழியை ஒரு ராட்சதவழி போல
தோன்றினான் எவ்வாறும் அவனை
வெறித்துப் பார்த்துக்கொண்டு நின்
தார்கள். அவனுடைய கேள்விக்கு
வாரும் பதில் சொல்லவில்லை

“ஏதோ பெரிய தவறு செய்து விட்டோம்” என்ற உணர்ச்சி வந்ததே தவறு. உள்ளத்திலே உதித்தது இதுதான். நாடு இக் கட்டத்தில் உள்ள இந்நிலை ஏற்பாடு இதை உள்ளவர்கள் தமிழ் மாண்புமிகள அவை, பெரிய பெரிய ஆளுகைகள் விடாமதற்காகக் கொண்டு வரும் அர்பு நாட்டு மனிதர்கள்

இந்தக் கப்பலில் இளவரசர் இருப
பது இயலாத காரியம் அவதாரப்பட

வந்து ஏழி விட்டோம் தப்பிச் சென்று எப்படி' கப்பல ஓரத்தில நின்று குளிரைப் பார்த்தான் படகு போய்க்கொண்டிருந்தது "படகுக்காரா! நினைத்து" என்று கூவிக் கொண்டு கடலில் குதிக்கப் போனான் அச்சமயம் ஒரு வஜ்ரத்தை நிகர்த்த னை பிள்ளைவீருந்து அவனுடைய குரலுள்ளையப் பிடித்தது. ஓர் இழுப்பு ஒரு தளர்ப்பு. கந்தியத்தவன் கப்பல தளத்தான மததியில் வந்து விழுந்தான் அவனுக்கு உக்கிர ஆவேசம் வந்துவிட்டது குதித்து எழுந்து அவனைத் தள்ளியவனைத் தூக்க வாய்க் கடலடியில் ஓங்கி ஒரு குத்து விட்டான் அந்த ஆறு அடி உயரமுள்ள அம்மியைத் தப்பிப்பிப் பிள்ளை தின்றவளையும் தளவிக் கொண்டு படார் என்று விழுந்தான்

கந்தியத்தவனுக்குப் பிள்ளை பவங்கரமான உறுமல் சந்திர கேட்டது நல்ல சமயத்தில திருமயிட பார்த்தான் இவ்வா லிட்டான் அள்ள முதுகில் கத்தி பாம்புநதிக்கும திருமயிட வேகத்தோடு கத்தினவது ஹட்டி விட்டான் அது

'டணார்' என்ற சத்தத்துடன் கப்பலில் விழுந்து, அவதிந்ந்து தெர்த்துப் பாய்ந்து, கடலில் விழுந்து மறைந்தது.

மறுகணம் வந்தியத்தேவனை நாலா புறத்திலிருத்தும் பலா வந்து பீடித்தார்கள். பீடித்தவர்கள் புரியாத பாஷையில் ஏதேதோ பேசிக்கொண்டார்கள். அவர்களுடைய துளவண் அதிகமாக இருக்க, கடனைவிட்டான் உடனே மணிக்கலிறு கொண்டு வந்து வந்தியத்தேவனுடைய கால்களையும் எககளையும் கட்டினார்கள். ஸ்களின் உடம்போடு சேர்த்துப் பிள்ளைத் தார்கள். பிள்ளை நாலு பேராக அவளைத் தூக்கிக்கொண்டு கீழ்த்தனத்துக்குப் போனார்கள், போகும்போதெல்லாம் உடைத்துத் திமிர் விடுவதற்குக் கொள்ள வந்தியத்தேவன் டவன்றான். அந்த 'மூலா' பரிச்சயிலை கப்பலின் அடிக்காலத்தில் கொண்டு போய் அங்கே அடுக்கிவிடுத்த மரக்கட்டைகளின் மீது அவளைப் படர என்று போட்டார்கள், அந்தக் கட்டைகளில் ஒன்றோடு சேர்த்துக் கட்டி விட்டு மேல்வெள்ளைகள்.

கப்பல் அப்படியும் இப்படியும் அலசந்து ஆடிற்று. கப்பல்தன் பிரயாணத்

தைத் தொடங்கி விட்டது என்று வந்தியத்தேவன் அந்நான் கப்பல் ஆடிய போது மரக்கட்டைகள் அவன் மீது உண்டு விழுந்தன. அவற்றை விலக்கிக் கொள்ள முடியாமல் அவனுடைய கைகள் கட்டப் பிடிந்தன.

இந்த முறை மட்டும்தான் பிழைத்தால் இனி அவசரப்பட்டு எந்தக் காரியமும் செய்வதில்லை. ஆழவார்க்கடி யானைப் போல் ஆழ்ந்து போசித்த பிறகே செய்ய வேண்டும" என்று வந்தியத்தேவன் மனத்தில எண்ணிக்கொண்டான்.

அக்கமயம் பேய் சிரிப்பது போன்ற சிரிப்புச் சத்தம் அருகில் கேட்டது. வந்தியத்தேவன் மிகச் சிரமத்துடன் சற்று முகத்தைத் திருப்பிப் பார்க்கான். அங்கே மந்திரவாதி ரவிதாஸன் நின்று கொண்டிருப்பதைக் கண்டான். இதுவரை

மந்திரவாதியின் முகத்தில் டாதினா, மனநத்துக் கொண்டிருந்த துணி இப்போது நீக்கப்பட்டிருந்தது.

"அப்பனே! அந்தச் சோழர் குலத்துப் புலியைத் தேடிக்கொண்டு வந்தேன் புலி அகப்படவில்லை. ஆனால் வானார் குலத்து நரியாகிய நீ அகப்பட்டுக் கொண்டாய்! அந்த வளரக்கும் அதிர்ஷ்டந்தான்!" என்றான்.

புது

தகறிய நிகழ்ச்சிகளில் வந்தியத்தேவன் படகில் ஏறிச் சென்ற வளரயில்தான் களரயில் இருந்தவர்கள் பார்த்தார்கள். மரக்கலத்திற்குள்ளே நடந்தது இன்னவென்பது படகோட்டிச் சென்றவனுக்கே தெரியாது. அவன் உடனே திரும்பிக் களரக்கு வந்து சேர்ந்தான்.

சேநாதிபதி முதலியவர்கள் படகில் ஏறிகொண்டார்கள். இனி அந்த மரக்கலத்தைத் தொடர்ந்து போய்ப் பிடிக்க முடியாது என்ற தீர்மானத்துக்கு அவர்கள் வந்திருந்தார்கள் ஆகையால் தொண்டை மானாற்றின் கங்கமத்துக்குப் போய்ப் பார்க்க அவர்கள் எண்ணினார்கள் இன்னொரு கப்பல் அங்கே இருக்கலாம் அதில் ஒருவேளை இன்னும் இளவரசர் இருக்கலாம் என்படியும் ஏதாவது செவ்வியாவது கிடைக்கும் அவ்வவர்?

படகுக்காரனைக் கேட்டுப் பார்த்தார்கள் அவனிடமிருந்து ஒரு விலாடிம தெரிவாயிற்று. "படகில் படுத்துத் தூங்கிக் கொண்டிருந்தேன் அதிகாளையில் பாரோ வந்து தட்டி எழுப்பினார்கள் கப்பலில் கொண்டு விட்டால் நிறையப் பணம் தருவதாகச் சொன்னார்கள் நீங்கள் விழித்தெழுவதற்குள் திரும்பி வந்து விடலாம் என்று போனேன், வேறொன்றும் தெரியாது" என்றான்.

புது

வே கண்ட வரலாறுகளில் ஆழ்வார்க்கடியான், தான் அறிந்த வளரயில் ஒன்று விடாமல் இளவரசரிடம் கூறினான்.

பின்னர் 'இளவரசர்' வந்தியத்தேவன் உடலில் குதித்துப் பாய்ந்து சென்றபோது

அவனைத் தொடர்ந்து நானும் போகலாமா என்று முதலில் நினைத்தேன் ஆனால் எனக்குக் கடல் என்றால் எப்போதுமே சிந்தித் தயக்கம் உண்டு நன்றாக எனக்கு நீதிக் தெரியாது அத்துடன், அதோ போகிறதே அந்தக் கப்பலைப் பற்றியும் எனக்குச் சிந்தித் சந்தேகம் ஏற்பட்டது. அதில் தாங்கள் ஏறிப் போவது சாதகியமில்லை என்று தோன்றியது இன்னும், அந்தக் கப்பல் சோழ நாட்டுக் கப்பலா? அங்கே முடியுமா என்ற ஐயமும் உண்டாயிற்று இதைப் பற்றிச் சேநாதிபதியிடமும் கூறினேன் இருவரும் இங்கே வந்து பார்த்து முடிவு செய்வது என்று தீர்மானித்துக் கொண்டு வத்தோம தங்களைப் பார்த்த பிறகுதான் எங்கள் மனம் நிம்மதி அடைந்தது" என்றான்.

ஆழ்வார்க்கடியான் கூறியதையெல்லாம் கவனமாகக் கேட்டுக் கொண்டு வந்த அருள்மொழி வரமர் "ஆனால் என் மனத்தில் நிம்மதி இல்லை திரும்பவும் வந்தியத்தேவன் அந்தக் கப்பலில் போகிறான் அவனைப் பழுவேட்டாரவர்கள் பிடித்துப் பாதாளச் சிறையில் தள்ளி வீடுவார்கள்" என்றார்.

அப்போது சேநாதிபதி, "இளவரசர் அந்தக் கொடியவர்களின் அதிகாரத்தை எதற்காகப் பொறுத்திருக்க வேண்டும்? தாங்கள் மட்டுமே சமமதம் கொடுங்கள் அடுத்த பெளர்ணமிக்குப் பழுவேட்டாரவர்களின் அதிகாரத்தைத் தீர்த்துக் கட்டி அந்தப் பாதாளச் சிறையில் அவர்களைப் அடைத்துவிட்டு மறு காரியம் பார்க்கிறேன்" என்றார்.

"ஐயா என் தந்தையின் விருப்பத்துக்கு விரோதமாக நான் அனுமனவரை தடுத்து கொளவேண்டும் என்று தாங்கள் களவியும் எதிர்பார்க்க வேண்டாம்!" என்றார் இளவரசர்.

இந்தச் சமயத்திலே குதிரை ஒன்று வேகமாக வரும் சத்தம் கேட்டு எல்லாரும் திரும்பிப் பார்த்தார்கள் சற்றுத் தூரத்திலேயே அந்தக் குதிரை நின்றது முகம் கவிந்து உட்கார் ஆசனம் ஒன்றுமில்லாமல் அந்தக் குதிரை மேல் ஏறி வந்தவன் ஒருவன்தான் என்று அறிந்ததும் அனைவரும் வியப்படைந்தார்கள்.

(கொட்கும)

7299 கல் 51

பொன்னியின்

நெசல்வெணை

நாற்பத்து எட்டாம் அத்தியாயம்

கலபதி'யின் மரணம்

அமரர் கஸ்கி

இளை மீது வந்த பெண்மணி உார் என்பது இளவரசருக்குத் தெரிந்து போயிற்று. குதிரை நின்ற இடத்தை நோக்கி அவர்

இறான்!" என நான் இளவரசர் அக்கணமே போவதென்று தீர்மானித்து விட்

டார், மற்றவர்களும் தமமுடன் வரலாமா என்று கேட்கச் சொன்னார் ஊமை ராணி சிறிது யோசித்துவிட்டு, சமமதந்துக்கு அறிகுறியாகத் தலையை அடைத்தாள்

போதும்போது எல்லோரும் அவள் ஏறி வந்த குதிரையைப் பற்றியே பேசிக் கொண்டு போனார்கள் அது அரபு நாட்டிலிருந்து வந்த அற்புதமான உயர் ஜாதிக் குதிரை இந்த மூதாட்டிக்கு எப்படிக் கிடைத்தது? சமீப காலத்தில் இந்தப் பிரதேசத்தில் எவ்வளவு எதுவும்

விளரத்து சொனார் அவருடன் பூங் குழலியும் போனாள். மற்றவர்களும் சற்றுத் தூரத்தில் தயங்கித் தயங்கிப் போனார்கள்

ஊமை ராணி அதற்குள் குதிரை யிலிருந்து இறங்கி விட்டாள் பிள்ளால் கூட்டமாக வந்தவர்களைச் சற்றுக் கவனவழடன் பார்த்துவிட்டு பூங் குழலியிடம் சமிக்ஞை பானையில் ஏதோ சொன்னாள் பெரிமமா காட்டில் ஏதோ அநிசயத்தைப் பார்த்திருக்கிறாள். அந்த இடத் துக்கு நமமை வரும்படி அழைக்

அமரர் கஸ்கி

வந்து இறங்கவில்லை போர ஒன்றும நடக்கவில்லை. அப்படியிருக்கும்போது இக்குதிரை இந்தப் பென்மணிக்கு எப்படிச் சிடைத்திருக்க முடியும்?

தொ

ன்னடமானாற்றின் முகத்துவாரத்தின் அருகில் சோழ நாட்டுக் கப்பல் ஒன்று கரை தட்டிப் புதைந்திருந்ததைப் பார்த்தோம். அங்கிருந்து சிறிது தூரம் கரையில் இவங்கைத் தீவின் கரை தென்கிழக்குத் திசையாக வளைந்து நெளிந்து சென்றது அடிககடி கடல் நீர் பூமிக்குள் புகுந்து சிறிய நீர் திசைகளையும பெரிய நீர் திசைகளையும உண்டாக்கியிருந்தது இத்தகைய வளைகுடா ஒன்றுக்குள் னிருந்து தான் வந்தியத்தேவன் முதலியவர்கள் அன்று காலையில் பார்த்த கப்பல் வெளியே வந்து கடலில் சென்

இப்போது ஊமை ராணி தென் கிழக்குத் திசையிலே அவர்களை அழைத்துக்கொண்டு சென்றாள் அடர்ந்த காட்டுக்குள்ளே புதுந்து சென்றாள் போகப் போக, இனவரசரின் ஆர்வம் அதிகமாயிற்று ஏதோ ஒரு முகசியமான சம்பவம் நடந்திருக்க வேண்டும்: இல்லாவிட்டால் இவ்வளவு தூரம் நமமை இமமுதாட்டி அழைத்துப் போக மாட்டாள் என்று எண்ணினார் திருமேனது அச்சமபவம் அவர்களுடைய கண் முன்னால் வந்து நின்றது!

காட்டில் சிறிது இடைவெளி ஏற்பட்டதும் நீர்நிலை ஒன்று தெரிந்தது அதன் கரையில் மனிதர்கள் சிலர் இறந்து கிடந்தார்கள். பிணங்களின் நாற்றத்தோடு காயந்து போன மனித இரத்தத்தின் தாற்றமும் கவந்து வந்தது எத்தனையோ போர்க்களங்களின் அனுபவம் பெற்ற அந்த மனிதர்களுக்கு உயிரில்லா மனித உடல்களும் காயந்த இரத்தமும் புதிய அனுபவங்கள் அவை

எனினும், ஏதோ அதிகமான, மர்ம பயங்கரமான காரியம் இங்கே நடந்திருக்கிறது என்ற எண்ணம் எல்லாருடைய மனத்திலும் ஆர்வத்தோடு அருவகுப்பையும உண்டாக்கியது

அருகிலே சென்று பார்த்தால் உயிரற்றுக் கிடத்த உடல்கள் எல்லாம் தமிழ்நாட்டு மாலுமிகளின் உடல்கள் என்று தெரிய வந்தது "சீக்கிரம்! சீக்கிரம்! பாருக்காவது இன்னும் உயிர் இருக்கிறதா என்று பாருங்கள்!" என இனவரசர் கூவினார் அவருடன் வந்தவர்கள் ஒவ்வோர் உடலுக்கு அருகிலும் சென்று பரிசோதிக்கத் தொடங்கினார்கள்

இனவரசரை ஊமை ராணி மறுபடியும் ஊகினால் சமிக்ஞை செயது அழைத்துப் போனால் உடல்கள் கிடத்த இடத்துக்குச் சிறிது தூரத்துக்குக்கப்பால் இருந்த மாத்தாடக்கு அழைத்துப் போனால், அந்த மரத்தடியில் ஒரு கோர ஸ்வரூபம் சாயந்து படுத்திருந்தது படுத்திருந்தவன் மனிதனதான் ஆனால் அதை நம்புவது கஷ்டமாயிருந்தது உடம்பெல்லாம் காயங்கள் மன்னாடையில் படபுருத்த காயங்களிலிருந்து இரத்தம் முகத்திலு வழிந்து மிகப் பயங்கரமாகச் செய்திருந்தது. ஒவ்வொரு கணமும் மர்மத்தின் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த அம் மனிதனுடைய முகத்தில் இனவரசராக கண்டதும் மலர்க்கயிள சிதிய அநிருநிதோன்றியது அவன் வாய் திறந்து ஏதோ பேச முயன்றான் ஆனால் அவன் வாயிலும் இரத்தமாயிருந்த படியால் அவனுடைய முகத்தின் கோரம் அதிகமாயிற்று

இனவரசர் பரபரப்புடன் அவன் அருகில் போய் உட்கார்ந்தார் "சீக்கிரம் தன்னீர் கொண்டு வாருங்கள்!" என்று கத்தினார்

அம்மனிதன், "வேண்டாம் இனவரசே" சற்று முன்னால்தான் இந்தப்

பெண்மணி தன்மீர் கொடுத்தான் அவன் அச்சமயம் வராதிருந்தால் இதற்குள் என் உயிர் பிரிந்திருக்கும். துயர்! தங்களுக்குத் துரோகம் செய்ய வந்ததின் பலனை இங்கேயே அனுபவித்துவிட்டேன் மறுஉலகில் இதற்காக மறுபடியும் கடவுள் என்னைத் தண்டிக்க மாட்டார்" என்றான்.

இளவரசர் அவன் குரலைக் கேட்டதும் முகத்தை உற்றுப் பார்த்தார். "ஆ! கலபதி!" இது என்ன பேச்சு! இதெல்லாம் எப்படி நடந்தது? எனக்கு நீர் என்ன துரோகம் செய்வதற்காக வந்தீர்? அனாத நான் நம்பவே முடியாது!" என்றார்.

"துயர்! தங்கள் உத்தம குணத்தினால் அப்படிச் சொல்கிறீர்கள் பழுவேட்டாரையர்களின் சொற்படி தங்களைச் சினைப்படுத்திக் கொண்டு போக வந்தேன் இதோ கட்டளை!" என்று சொல்லி, மடியிலிருந்து ஓலை ஒன்றை எடுத்துக் கொடுத்தான், சாகுந்தலுலாயிற் இருந்த கலபதி.

ஓலைவளையக் கண்ணோட்டமாக இளவரசர் ஒரு விளாடியில் பார்வை விட்டார். 'இதில் உமது துரோகம் என்ன? சக்கரவர்த்தியின் கட்டளையைத்தானே நிறைவேற்ற வந்தீர்? அனாதயறிந்து நானே விளரந்து ஓடி வந்தேன் அதற்குள் இந்த விபரீதங்கள் எப்படி நேர்த்தன? சீக்கிரம் சொல்லுங்கள்" என்றார்.

"சீக்கிரம் சொல்லத்தான் வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அப்பறம் சொல்வவே முடியாது!" என்றான் கலபதி. பிறகு அவன் அடிக்கடி தட்டுத் தடுமாறிய பின்புறம் வரலாற்றைக் கூறினான்:-

சக்கரவர்த்தியின் கட்டளையைப் பெற்றுக்கொண்டு கலபதி இரண்டு கப்பல்களுடன் தாக்கப்பட்டினைத் திரிசுத்து சிவம்பிளான் அந்த வேளை

அவனுக்குப் பிடிக்கவில்லைதான் ஆயினும் சக்கரவர்த்தியின் கட்டளையை மீற முடியாமல் புறப்பட்டான் புறப்படுமபோது பழுவேட்டாரையர்கள் அவனிடம் கண்டிப்பாகச் சில கட்டளைகளை இட்டிருந்தார்கள் அதாவது, இவங்களை அடைந்ததும தனியான இடத்தில் கப்பல்களை நிறுத்திக் கொண்டு இளவரசர் எங்கே இருக்கிறார் என்று முதலில் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். பிறகு அவரை நேரில் சந்தித்துச் சக்கரவர்த்தியின் ஓலைவளையக் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு முன்னால் சேதாதிபதி கொடுமபாளையர் வேளாளுக்கு இந்தச் செய்வி தெரியக் கூடாது. இளவரசரிடம் கட்டளையைக் கொடுத்த பிறகு அவராக வந்தால் சரி, இல்லாவிட்டால் பவவந்தமாகச் சிறைப்படுத்தியாவது கொண்டு வர வேண்டும்... இவ்விதம் சொல்லித் தங்கள் அத்தரங்க ஆட்கள் சிலரையும் பழுவேட்டாரையர்கள் கலபதியுடன் சேர்த்து அனுப்பினார்கள்.

கலபதி மனத்தில் பெரிய பாரத்துடனேயே புறப்பட்டு வந்தான். அவன் கீழிருந்த கப்பல் மாஜுமிகளில் பலருக்கு ஏதற்காக இவங்களைப் போலிதாய் என்பது தெரிந்திருக்கவில்லை. இதனால் அவனுடைய மனவேதனை அதிகமாகிவிட்டது. அவர்களிடம் எப்படிச் சொல்லுவது என்று தயக்கினான் கப்பல்களைத் தொண்டைமானாற்றின் முகத்துவாரத்தில் கொண்டு போய் நிறுத்திய பிறகு கலபதி இன்னும் சில மாஜுமிகளோடு காங்கேசன் துறைக்குப் போனான். இளவரசர் அப்போது எங்கே இருக்கிறார் என்று விசாரித்து வருவதற்காகத்தான் தென்னிலங்கையின் உட்பகுதியில் இளவரசர் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருப்பதாகக் காங்கேசன் துறையில் தெரிந்துகொண்டு திரும்பி வந்தான்.

* தஞ்சாவில் வேளாண் தளவாடத் துறை என்று அழைத்ததுபோல், மரக்கலத் தளவாடத் துறை என்று அழைத்தார்கள்.

கலபதி திரும்பி வருவதற்குள்ளே
 மாண்புமிகளுக்கு விஷயம் தெரிந்து
 விட்டது. பழுவேட்டையர்களின் அந்
 தரங்க ஆட்கள் சிலர் இருத்தார்கள்
 அல்லவா? அவர்கள் மூலம் பிரஸ்தாபம்
 ஆகிய... (Text is partially obscured by a horizontal line)
 மாண்புமிகளே கூட்டமாகச் சேர்ந்து
 கொண்டு கலபதியிடம் கேட்டார்கள்

'பொன்னியின் செல்வனரச் சினைப்
 படுத்திக்கொண்டு போகவா தரம்
 வந்திருக்கிறோம்?' என்று வின
 வினார்கள் கலபதி உண்மையைக் கூறி
 னான். "தரம் இராஜாங்க சேனையில்
 இருப்பவர்கள். சக்கரவர்த்தியின் கட
 டளையை நிறைவேற்ற வேண்
 டியவர்கள்" என்றான் "எங்களால் அது

முடியாது இது சக்கர
வர்த்தியின் கட்டளையும
அல்ல; பழுவேட்டளர
யர்களின் கட்டளையுள்" என்
றார்கள்

பின்னே நீங்கள்

"இலலாவிடில் சேனாதிபதி கொடும்
பாணூர் வேளாசிரிதம் சரன் அடை
வோம்."

கலபதி அவர்களுக்கு எவ்வளவோ
சொல்லிப் பார்த்தும் பயனில்லை
கலபதியுடன் நிற்பதற்குப் பழு
வேட்டளரயர்களின் அந்தரங்க ஆட்
கள் உள்படச் சுமார பத்துப் பேர்தான்
சம்மதித்தார்கள். பத்துப் பேரை
எவத்துக்கொண்டு இருநூறு பேரை
என்ன செய்ய முடியும்?

"சரி, அப்படியானால் இப்போதே
போய்த் தொலையுங்கள்! பின்னால்
வகுதிருளையு அனுப்பித்துக் கொள்
ளுங்கள்" என்னால் இயன்றவளையில்
என் கட்டளையை நான் செய்வேன்!"
என்றான் கலபதி

மாறுமிகளில் பலர் இரண்டு
கப்பல்களில் ஒன்றைச் செலுத்திக்
கொண்டு மாதோட்டம் போகலாம்
என்று உத்தேசித்தார்கள் மற்றும் சிலர்
அனாத ஆட்சேபித்தார்கள் ஆகவே
கப்பலிலிருந்து இறங்கித் தரை மார்க்
சுமாகவே புறப்படார்கள். புறப்படும்
அவசரத்தில் அவர்கள் ஏறியிருந்த
கப்பலுக்கு நங்கூரம் பாய்ச்சவில்லை
கப்பல் தகர்ந்து தகர்ந்து சென்று கரை
தட்டி உடைந்து மண்ணில் புதைந்து
விட்டது

தற்குப் பிறகு கலபதி மற்
றொரு கப்பலுடன் அங்கே
வீடுக்க வீடுமடவிலைவை
காங்கேசன் துறையில் அவன்

ஒரு செயதி கேள்விப்பட்டிருந்தான் சில
நாட்களுக்கு முன்பு முல்லைத் தீவுக்குப்
பக்கத்தில் அரபு நாட்டுக் கப்பல் ஒன்று
உடைந்து முழுவிட்ட தென்றும் அதிலி
ருந்து தப்பிப் பிழைத்த மூக்க அரா
பியர்கள் சிலர் அந்தப் பக்கத்தில்
திரிந்து கொண்டிருந்ததாகவும் சொன்
னார்கள். எனவே, கரை தட்டிப்
புதைத்த கப்பலுக்குப் பக்கத்தில்

என்னதான் செய்யப் போகிறீர்கள்?"
என்று கலபதி கேட்டான்

"மாதோட்டம் சென்று இளவரசர்
சருடன் சேர்ந்து கொள்ளப் போகி
றோம்."

"மாதோட்டத்தில் இளவரசர்
இல்லையே"

இன்னொரு கப்பலையும் திறத்தி
வைக்க அவன் விரும்பவில்லை
நன்றாயிருந்த கப்பலை அங்கிருந்து
அப்புறப்படுத்திக் கொண்டு போனான்
கடல் அடுத்தபடியாகப் பூமிக்குள்
சென்றிருந்த குடாவில் கொண்டு
போய் நங்கூரம் பாய்ச்சி திறத்தி
னான்

பின்னர் கலபதி தன்னுடன் இருந்த
மாலுமிகளுடன் கரையில் இறங்கி
மேலே செயல் வேண்டியதைப் பற்றி
அவர்களிடம் கூற்து ஆலோசித்தான்
அவன் மட்டும் தனிவாகச் சென்று
இளவரசரிடம் கட்டாளையைச் சேர்ப்
பிப்பதாகவும் அதுவளரவில் மற்றவர்கள்
கப்பலைப் பத்திரமாகப் பாதுகாத்து
வர வேண்டும் என்றும் சொன்
னான்

மாலுமிகள் தங்கள் கவலைகளைக்
கலபதியிடம் தெரிவித்துக்கொண்
டார்கள். அவர்களுக்குக் கலபதி
ஹதிரியம் கூறிக் கொண்டிருக்கும்போதே
மயிர்க்கூச்சு எடுக்கும்படியான பயல்
கரக் கூச்சல்களைப் போட்டுக்கொண்டு
சில மணிதர்கள் அவர்களைச் சூழ்ந்து
கொண்டு தாக்கினார்கள் அவர்கள்
அரபு தாட்டார்கள் என்பது தெரிந்தது
தமிழ் மாலுமிகள் அச்சமயம் இந்தத்
தாக்குதலை எதிர்பார்க்கவில்லை
சன்னிடக்கு ஆயத்தமாகவும் இருக்க
வில்லை. எனில் கத்திகளும் எவத்
இருக்கவில்லை எனினும் தீரத்துடன்
போராடினார்கள் போராடி எல்லாரும்
உயிரை விட்டார்கள்

"இளவரசே! நான் ஒருவர் மட்டுமே
மரண காயங்களுடன் ஓடி ஒளிந்து

உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொண்டேன்
கடந்தது என்னவென்பதை யாருக்
காலது சொல்ல வேண்டும் என்பதற்
காகவே இதுவளையில் உயிரை வைத்துக்
கொண்டிருந்தேன் இளவரசே! தங்
களையே தேரில் பார்த்துச் சொல்லும்
படியான பாக்கியம் எனக்குக் கிடமி
விட்டது. தங்களுக்கு நான் துரோகம்
செய்ய எண்ணியதற்குப் பயனையும்
அனுபவித்து விட்டேன். பொன்னியின்
செவ்வரே, என்னை மன்னித்து விடுங்
கள்!" என்றான் கலபதி

"கடமைபை ஆற்றிய கலபதியே!
உமமை எதற்காக நான் மன்னிக்க
வேண்டும்? போர்க்களத்தில் உயிரை
விடும் வீரர்கள் அடையும் வீர
சொர்க்கம் ஒன்று இருந்தால் அதற்கு
நீரும் அவசியம் போய்ச் சேர்வீர்!
சத்தேகம் இல்லை!" என்று சொல்லி
இளவரசர் அக்கலபதியின் தீமெனக்
கொடுத்த நெற்றியைத் தடவிக்
கொடுத்தார்

கலபதியின் கண்களிலிருந்து
அப்போது பெருகிய கண்ணீர் அவன்
முகத்தில் வழிந்திருந்த இரத்தத்தோடு
கலந்தது

மீக்க சிரமத்துடன் அவன் தன
ைககளைத் தூக்கி இளவரசரின்
கரந்நதப் பீடித்துக் கண்களில் ஓற்றிக்
கொண்டான்

இளவரசரின் கரம் கலபதியின்
கண்ணீரால் நனைந்தது அவருடைய
கண்களிலும் கண்ணீர் துளித்தது

சிதிது தேரத்துக்கெல்லாம் கலபதி
யின் உயிர் அவன் உடலை விட்டுப்
பிரிந்தது

நாற்பத்து ஒன்பதாம் அத்தியாயம்

கப்பல் வேட்டை

க

லபதியின் உடலை
யும் மாண்டு போன
மற்ற மாலுமிகளின்
உடல்களையும்
சேர்த்து வைத்து

உலர்ந்த மரக் கட்டைகளை அடுக்கித்
தகனம் செய்தார்கள்

தீ மூட்டி எரியத் தொடங்கியபோது
இளவரசர் முகத்தில் கண்ணீர் பெருகிக்
கொண்டிருப்பதைச் சேனாதிபதி பூதி

விக்கிரமகேசரி கவனித்தார்

"ஐயா! இந்தப் பாதகர்களின் சாவுக்காகவா கண்ணீர் விடுகிறீர்கள்? தங்களைச் சினைப்படுத்த வந்த துரோகிகளுக்குக் கடவுளே தக்க தண்டனை அளித்து விட்டார். தாங்கள் ஏன் வருந்த வேண்டும்?" என்றார்

"சேநாதிபதி! இவர்கள் துரோகிகள் அல்ல; இவர்களுடைய மரணத்துக் காகவும் நான் வருத்தப்படவில்லை. சோழ நாட்டுக்கு இவ்வளவு பொலலாத காவல் வந்து விட்டதே என்று வருத்துகிறேன்" என்றார்

"பொல்லாத காவல் பழுவேட்டை வர்களுடனேயே வந்துவிட்டது இப்போது புதிதாக ஒன்றும் வரவில்லையே!"

"புதிதாகத்தான் வந்திருக்கிறது. கலபதியின் கட்டளைபடி கப்பலு மாறுமிகள் மீறுவது என்று வந்து விட்டால் அனாதை காட்டிலும் ஒரு ராஜ்யத்துக்குக் கேடு வேறு என்ன இருக்க முடியும்? சேநாதி! இது ஒரு சிறிய அறிகுறிதான்! இதைப்போலவே சோழ ராஜ்யம் எங்கும் பிளவுகள் ஏற்படுமோ என்று அஞ்சுகிறேன்! அப்படி ஏற்பட்டால் விஜயாவய சோழர் அஸ்திலாச மிட்ட இந்த மகாராஜ்யம் சின்னா பின்னமாகி விடுமே! இந்தக் கேடு என்னாலேயா தேர வேண்டும்? மகாபாரதக் கதை கேட்டிருக்கிறேன். துரியோதனன் பிறந்தபோது நரிகளும் ஓநாய்களும் பயங்கரமாக ஊனை விட்டன என்று பாரதம் சொல்லுகிறது. நான் பிறந்தபோதும் அப்படி நரிகளும் ஓநாய்களும் பயங்கரமாக ஊனை விட்டிருக்க வேண்டும்!" என்றார் இளவரசர்

"ஐயா! தாங்கள் இந்த உலகில் ஜனித்த போது என்னென்ன தல்ல சகுனங்கள் ஏற்பட்டனாமோ, அவ்வளவும் ஏற்பட்டன. தங்கள் ஜாதகத்தைக் கணித்த சொதிடர்கள்..."

"போதும், சேநாதிபதி! போதும்! இந்தப் பேச்சைக் கேட்கக் கேட்டு என் காது புனித்து விட்டது என் ஜாதக விசேஷம் இருக்கட்டும். நாம் பிரிய வேண்டிய காலம் வந்துவிட்டது. சேநாதிபதி! தங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தக் கப்பல்களிலிருந்து கலபதியின் கட்டளைபடி மீறச் சென்ற மாறுமிகள் தங்களிடம் வந்தால் அவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளக் கூடாது. கடவுளே சினைப்படுத்தி அவர்களைத் தஞ்சைக்கு அனுப்ப வேண்டும்."

"இளவரசே! கலபதி கூறியதை மட்டுமே நாம் கேட்டோம். மாறுமிகளின் கட்சி என்னவென்று நாம் கேட்க வில்லை. ஒரு பக்கத்துப் பேச்சை மட்டும் கேட்டு எப்படித் தீர்மானிக்க முடியும்? அது நீதிக்கும தர்மத்துக்கும் உகந்ததா? தாங்கள் என்னுடன் வாருங்கள். அந்த மாறுமிகள் வந்ததும் அவர்கள் சொல்வதையும் கேட்டு முடிவு செய்யுங்கள்."

"ஐயா! அது சாத்தியமில்லை. தங்கள் உசிதம் போல் செய்யுங்கள். நான் இனி ஒருகணமும் இங்கே தாமதிக் முடியாது. கடவுளே புறப்பட வேண்டும். படகுக்காரன் எங்கே?" என்று கேட்டார்

"எங்கே புறப்பட வேண்டும். இளவரசே! படகுக்காரன் எதற்கு?"

இதைப் பற்றித் தாங்கள் கேட்கவும் வேண்டுமா? வந்தியத்தேவனை ஏற்றிச் செல்லும் கப்பலுக்குத்தான் நானும் போக வேண்டும். அந்த வீராதி வீரன் எணக்காகவல்லவோ அராபியர் வசப் பட்ட கப்பலில் ஏறிப் பயங்கரமான அபாயத்துக்கு உள்ளாகியிருக்கிறான்? அவனை நான் கைவிட்டு விடக் கூடுமா? ஏற்கெனவே நான் செய்துள்ள பாவங்கள் போதாதென்று சிதேகத் துரோகம் வேறு செய்ய வேண்டுமா?"

"ஐயா! தாங்கள் ஒரு பாவமும் நான்

அறிந்து செய்ததிலை தாங்கள்
சொன்னாலும் உலகம் ஒப்புக கொள்
ளாது. வத்தியத்தேவன் வெறும் முரடன்
முளையோசனை சித்தும் இல்லாதவன்
அவனாக வருவித்துக் கொண்ட
அபாயத்துக்குத் தாங்கள் எப்படிப்
பொறுப்பாக முடியும்? இதில சிநேகித
துரோகம் என்ன? இனவாசை! எங்
கிருந்தோ தெரிகேட்டு வந்த ஒரு வாலி
பளனத் தங்கள் சிநேகிதன் என்று
கொண்டாடுவதே எனக்குப் பிடிக்க
வில்லை. சமதினையில் உள்ளவர்கள்
அவையோ சிநேகிதர்கள் ஆக முடியும்."

"சேநாதிபதி! வீண்
பேச்சில் காலங் கடத்த
நான் விரும்பவில்லை
அவன் என சிநேகிதன்
இல்லாவிட்டாலும்
நன்றி என்பதாக ஒன்று
இருக்கிறதல்லவா? வன்
நூலர் முதல் பெரி
யோர்கள் அனைவரும்
சொல்லியிருக்கிறார்களே?
'சோழ குலத்தார் நன்றி
மறவாதவர்கள்' என்ற
புகழ் என்னால்

கெட்டுப் போக விட மாட்டேன் இந்த நிமிடமே புறப்பட்டுச் சென்று அந்தக் கப்பலில்தேடிப் பிடிப்பேன் "

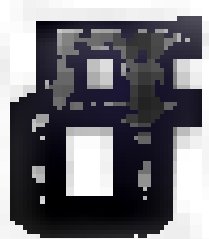
"எப்படிப் புறப்படுவீர்கள், எங்கே தேடுவீர்கள், இளவரசே!"

"நீங்கள் வந்த படகிலே ஏறிக்கொண்டு புறப்படுவேன் "

"முயலையே கவத்துக்கொண்டு புற வேட்டையாட முடியுமா? ஆழ்கடலில் செல்லும் மரக்கலத்தை இச்சிறிய படகில் ஏறித் துரத்திப் பிடிக்க முடியுமா? பிடித்த பிறகுதான் என்ன செய்வீர்கள்?"

"படகில் ஏறிப் போவேன், படகை உடைத்தால் மரக்கட்டையையே பிடித்து நீந்திக் கொண்டு போவேன் வந்தியத் தேவனை ஏற்றிச் செல்லும் கப்பல் ஏழு கடல்களுக்கு அப்பால் சென்றாலும் அனாதை துரத்திக்கொண்டு போய் பிடிப்பேன் பிடித்த பிறகு என் தண்பானைக் காப்பாற்ற முடியாவிட்டால் நானும் அவனோடு உயிரையாவது விடுவேன் படகுக்காரன் எங்கே?"

இவ்விதம் சொல்லிக் கொண்டே இளவரசர் நாலாபுறமும் திரும்பிப் பார்த்தார் படகுக்காரனுடன் ஒரு பக்கமாக நின்று பூங்குழலி பேசிக் கொண்டிருந்ததைக் கவனித்தார் அருகில் ஊமை மூதாட்டியும் நின்றாள் அவர்கள் இருந்த இடத்தை நோக்கி விசைந்து போனார்

மீபத்திலே சொற்தும் பூங்குழலி கண்ணில் நீர் ததுமப அப்படகுக்காரனுடன் ஆத்திரமாக ஏதோ பேசிக் கொண்டிருந்தான் என்று தெரிந்தது

"ஆகா இது என்ன? இவனொரு உட்கலகமா?" என்றார் இளவரசர்

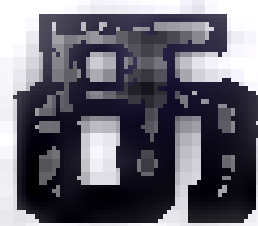
படகுக்காரன் திடீர் என்று இளவரசரின் காவில் விழுந்தான். "இளவரசே தெரியாமல் பாதகம் செயது விட்டேன் பணத்தாலசையால் செய்து விட்டேன் மன்னிக்க வேண்டும்" என்று கதறினான்

"இது என்ன...? பூங்குழலி எல்லாருமாகச் சேர்ந்து என்னைப் பைத்தியமாகி விடுவார்கள் போலிருக்கிறதே! நீயாவது விஷயம் என்னவென்று சொல்லக் கூடாதா?"

"இளவரசே! இத்தனை தேரம் சொல்ல வெட்கப்படடுக் கொண்டு சொல்லவில்லை. இவன் என் தளமவன். தங்கனைக் கொல்லுவதற்காக வந்த இரண்டு பாலிகளையும் இவன்தான் சோடிக்களையிலிருந்து படகில் ஏற்றிக் கொண்டு வந்தான் அவர்கள் சொற்படிபேதான் இவன் இதுவரை இங்கே காத்துக் கொண்டிருந்தான். அவர்களை இன்று காலைலில் மறுபடியும் படகில் ஏற்றி நாம் பார்த்த கப்பலில் கொண்டு போய் விட்டானாம்! தங்கள் நண்பரும் அதிலேதான் ஏறியிருக்கிறார்.. ' என்றான்,

"பிரபு! என்னை வெட்டிக் கொன்று விடுங்கள்! அவர்கள் அத்தனைவரும் துண்டரிகம் என்று எனக்குத் தெரியாது. தெரிந்திருந்தால் செயதிருக்க மாட்டேன். என்னைத் தங்கள் கையாலேயே கொன்று விடுங்கள்!" என்றான் படகுக்காரன்

"அப்பனே! இச்சமயம் உன் உயிர் எனக்கு விடை மதிப்பில்லாத பொருள்வா, போகலாம்! அந்தக் கப்பலிலேயே என்னையும் கொண்டு போய் ஏற்றி விடு. எனக்கு நீ செய்த செடுதலுக்கு அதுதான் பரிகாரம். புறப்படு போகலாம்!" என்றார் இளவரசர்

டற்களையோரத்தில் சென்றதும் களையில் விடத்த படகைப் படகோட்டி தண்ணீரில் இழுத்துவிட்டான்

இளவரசர் கடனலக் கூர்ந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். "அதோ கப்பல் இன்னும் தெரிகிறது! பிடித்து விடலாம்!" என்றார்

சேநாதிடதியும் துரத்தில் தெரிந்த

கப்பலைக் கூர்ந்து பார்த்தார்

"இளவரசே! பழம் நழுவிப் பாவில் விழுந்தது பேரலாயிற்று!" என்றார்

"என்ன? என்ன? தங்கனிடமிருந்து கூட நயவ வாய்தனைத வருகிறதே!"

"தம் கண்ணுக்குத் தென்படுவது தாங்கள் நினைக்கிறபடி வந்தியத் தேவனன் ஏற்றச் செல்லுமா கப்பல் அல்ல. பார்த்திப்பந்திரனுடைய கப்பல். இரிகோணமளவப் பக்கமிருந்து வருகிறது நாம இருக்கும் திசையை நோக்கி வருகிறது தெரியவில்லையா?"

"ஆம், ஆம்! அப்படியானால் மிகவும் நல்லதாய்ப் போயிற்று பார்த்திடேநீரர் வேறு ஏதோ நோக்கத்துடன் வருகிறார் ஆயினும் நல்ல சமயத்தில் வருகிறார் சிங்கத்தைக் கொண்டே சிறுத்தையைய வேடையாடலாம்... ஆனால் அந்தக் கப்பல் இங்கே வரும் வரையில் நான் காத்திருக்கப்போவதில்லை படகில் சிறிது தூரம் சென்று எதிர்கொள்கிறேன் "

'இளவரசே! தங்களுடன் படகில் வருவதற்கு '

"ஐயா! நீங்கள் ஒருவரும் என்னுடன் வர வேண்டியதில்லை. இங்கேயே நின்றால் எனக்குப் பெரிய உதவி செய்ததாக எண்ணிக்கொள்வேன் - இருமணல்! உனக்குங்கூடத்தான் சொல்கிறேன் உனக்குத்தான் கடல் என்றால் தயக்கமாயிற்றே!"

"ஆம், ஐயா! நானும் பின் தங்குவதாகவே இருத்தேன் இலங்கைத் தீவில் இருக்கும் வரையில் தங்களைப் பார்த்துக் கொள்ளும்படிதான் எனக்குக் கடலனை முதன் மந்திரி மதுரையில் இருக்கிறார் அவரிடம் போய் இங்கு தடந்தவற்றைச் சொல்வ வேண்டுக..."

"அப்படியே செய்! பூங்குழலி! நீயும் இங்கே நிற்க வேண்டியதுதான் உன்களையனைப் பற்றிக் கவலைப்படாதே. நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன் நீ வந்த படகை எங்கேயோ விடடிருப்பதாகச்

கொள்ளாயவல்லவா? அதில் ஏறி இனிமன் வழியில் போகலாம். நீ எனக்குச் செய்த உதவியை என்றும் மறக்க மாட்டேன் - சேச்சே! கண்ணீரைத் துடைத்துக்கொள்! பார்க்கிறவர்கள் என்ன நினைத்துக் கொள்வார்கள்?"

இவ்வாறு கூறிவிட்டு இளவரசர் ஊழை ராணியின் அருகில் சென்று அவளுடைய பாதத்தைத் தொட்டு வணங்கப் போனார் அந்த மூதாட்டி அவரைத் தடுத்து நிறுத்தி உச்சி முகந்து ஆசீர்வதித்தார்

அடுத்தநிமிஷம் இளவரசர் கடலில் ஆயத்தமாக நின்ற படகில் பாய்ந்து ஏறிக்கொண்டார்

கரையில் இருந்தவர்கள் படகைப் பார்த்துக்கொண்டே நின்றார்கள்

இளவரசரும் போகின்ற படகிலிருந்து அவர்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்

எல்லாஸையும் பொதுவாகப் பார்த்தாலும் அவருடைய கண்கள் பூங்குழலியின் கண்ணீர் வழிந்த முகத்திலேயே நிலைத்து நின்றன அதிசயம். அதிசயம்! தார லீலகிப் போகப் போக உருவங்கள் சிறியனவாக வேண்டுமல்லவா! கரையில் இருந்த மற்றவர்களின் உருவங்கள் சிறியனவாகித்தான் வந்தன ஆனால் பூங்குழலியின் முகம் மட்டும் வரவரப் பெரிதாகிக் கொண்டேயிருந்தது. இளவரசரின் அருகில் நெருங்கி வந்து கொண்டேயிருந்தது

இளவரசர் உடம்பைச் சிலிர்த்துக் கொண்டார் கண்களை வேறு பக்கம் திருப்பினார் முதல் நான் இரவு கண்ட களவில் ஒரு நிகழ்ச்சி அவர் மனக்கண் முன் வந்தது இளையபிரட்டி குந்தவை "தம்பி! உளக்காக இங்கே வாஸ்தி காத் இருக்கிறாள் என்பதை மறந்து விடாதே!" என்று கூறிய மொழிகள் கடல் அளவகளின் இரைச்சலுக்கிடையில் தெளிவாக அவருடைய காதில் கேட்டன

(தொடரும்,

யோவ்வியின் செல்வன்

ஐம்பதாம் அத்தியாயம்

“ஆபத்துதவிகள்”

குறுக்கே வந்து தரிசனம் நந்ததுமக
லாமல் “வேண்டிய வரங்களைக் கேள்
என்று சொன்னது போலல்லவா

இருக்கிறது? -
எனினும், இப்படி
அவர் தனியாகப்
படில் வகு
வதன் காரணம்
என்ன? பழ
வேட்டையா
கவின் கப
நார்

பல்கள் என்ன ஆயின? தள்ளு
டைவு கப்பல இது என்று தெரி
யாமல், ஒருவேளை இவரான
அவரைச் சிதைப்படுத்த வந்த கப்பல
என்று எண்ணிக்கொண்டு வரு
கிறாரோ?

அப்படி யெல்லாம் தவறான
எண்ணத்துடன் வரவிலளவென்று
விசைரஸிலேயே தெரிந்துபோயிற்று
படிலிருந்து கப்பலில் இவ்வர
சர் ஏறியதும் பார்த்திபேந்திரன்
கேட்கும்வனரில் காத்திராமல் தடந்த
சம்பலங்களைச் சுருக்கமாகக் கூறி
விட்டார் “அராபியர் வசப்பட்ட
கப்பலில் வந்தியத்தேவன் இருக்
கிறான். அவனை எப்படியா
வது தப்பிவித்தாக வேண்டும்” என்
நார்

அமரர் கஸ்கி

இளவரசர் கூறிய செய்திகள் பார்த்திபேந்திரனுக்கு மிக்க குதுகலத்தை உண்டாக்கின

எல்லாம் தன்றாகத்தான் முடிந்திருக்கின்றன. அந்த மரட்டுப்பிள்ளை இவ்வளவு பதற்றமாகக் காரியம் செய்வாதிருந்தால் இன்னும் தன்றாங்குத் திருக்கும் ஆயினும் அவளை அவள் நாட்டாரிடம் காட்டிக் கொடுத்து விடக்கூடாது. அந்தக் கப்பல் வேக தூரம் போயிருக்க முடியாது என்படியும் வரத்தீப பிடித்து விடலாம்" என்றான்.

பிறகு கலாநிதியைக் கூப்பிட்டு விவரத்தைக் கூறினான்.

"அதைப் பற்றி என்ன கவலை? காற்று இப்படியே அனுகூலமாக அடித்துக் கொண்டிருந்தால் சாயங்காலத்துக்குள் பிடித்து விடலாம்! நம்மைத் தப்பி அந்தக் கப்பல் எங்கே போய் விடப் போகிறது? கொடிகளைச் சென்று பிறகு கடற்களையோரமாகத்தானே போக வேண்டும்" என்றான் கலபதி.

எல்லா வாய்ப்புகளாலும் டைவ் திருவுள்ளம் வேறு விதமாகியிருந்தது. வரவரக் கூற்றின் வேகம் குறைந்து

லுத்தது. உச்ச வேளை ஆனதும் காற்று அடியோடு நின்றுவிட்டது. கடல் அலை எளிபதே. இவ்வி அமைதியைத் திருந்தது சொல்ல முடியாத புதுக்கம். ஒழந்தது. சூரிய பகவான் வானத்தில் ஜோதிப் பிழம்பாக விளங்கிக் கடல் மீது திளைய பொழிந்தார். கடல் நீர் நேரட்புப் பார்த்தால் கடலுராதான். ஆயினும் கடலைப் பார்த்துமேபோது தண்ணீரக் கடலாகத் தொன்றுவிடவில்லை. தன்றாகக் காய்ச்சிக் கொடுத்ததுப் புலக எழுப்பும் எண்ணெயக் கடல் போலத் தோன்றியது. சூரிய கிரணங்கள் நேரே பிரதிபலித்த இடங்களில் உருக்கிய அகவினிக் கடலாகவும் காணப்பட்டது.

கப்பல் அளையல்லலை. பாய் மரங்களில் நுத்து எல்லாப் பாய்களும் நன்றாக விசிக்கப்பட்டிருந்தன. பயன் என்ன?

அல்லவோ? தின்றது போல் பாய்மரங்கள் சடபடென்று அடித்துக் கொள்ளும் ஒசையும் நின்றுவிட்டது. பாய்மரங்களும் திரைகளும் நறுகத் விட்டவர்களும் அளையுமேபோது ஏற்படும் காழர் சத்தமும் இல்லை. கப்பல் கடலாக நிழித்துச் செல்லும் ஒசையும் இல்லை. உன்னமையில் அந்த நிசப்தம் சகிக்க முடியாத வேதனைவை அளித்தது.

அதுடன் இளவரசரின் உள்ளத்தில் வந்தியத்தேவனைப் பற்றிய சோதனையும் மிகுந்தது. "இப்படிக் காற்று நின்று கப்பலும் அடி போடு நின்று விட்டதே! இப்படியே எத்தனை நேரம் இருக்கும்? காற்று எப்போது மறுபடி வருமே? அந்தக் கப்பல் தப்பித்துக் கொண்டு போய் விடாதா?" என்று கவலையுடன் கேட்டார்.

பார்த்திபேந்திரன் தாவரவின் தாய்களை நோக்கினான்.

அப்போது கலபதி "அதிக நேரம் இப்படியே காற்று அடியோடு ஓயந்து இருக்க முடியாது. கழிக்காற்று எங்கேயோ உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. சிகிரத்தில் அது வந்து நம்மைத் தாக்கினாலும் தாக்கம். அல்லது நம்மை ஒதுக்கி விட்டுவிட்டு அப்பால் போனாலும் போய்விடும் நம்மைக் கழிக் காற்றுத் தாக்கினாலும் தாக்காவிட்டாலும் கடல் சிகிரத்தில் கொந்தளிக்கப் போலது நிச்சயம். இப்போது இவ்வளவு அமைதி அடி கொண்டிருக்கிறதெல்லாம் இன்று இரவுக்குள் மலை போன்ற அலைகள் எழுந்து மோதுவதைப் பார்ப்போம். மலைகளையும் பார்ப்போம்; அதைப் பாதாளத்தையும் பார்ப்போம்!" என்றான்.

கழிக்காற்று கப்பலைத் தாக்கினால் அபரவத்தான் அல்லவா?"

"சாதாரண அபரவமா? கடவுள் காப்பாற்றினால்தான் உண்டு!"

"அப்படியானால் அந்தக் கப்பலை நாம் பிடிப்பது துரகபம்."

இளவரசர் கடலும் காற்றும் படசுபாதம் காட்டுவதில்லை. நமக்கு ஏற

μ 是 \mathcal{H} 上的测度, $\bar{\mu} = \mu|_{\mathcal{H}}$
 $\mu(T^{-1}(A)) = \mu(A)$ 对 $A \in \mathcal{H}$ 成立
 μ 是 \mathcal{H} 上的测度, $\bar{\mu} = \mu|_{\mathcal{H}}$
 $\mu(T^{-1}(A)) = \mu(A)$ 对 $A \in \mathcal{H}$ 成立
 μ 是 \mathcal{H} 上的测度, $\bar{\mu} = \mu|_{\mathcal{H}}$
 $\mu(T^{-1}(A)) = \mu(A)$ 对 $A \in \mathcal{H}$ 成立
 μ 是 \mathcal{H} 上的测度, $\bar{\mu} = \mu|_{\mathcal{H}}$
 $\mu(T^{-1}(A)) = \mu(A)$ 对 $A \in \mathcal{H}$ 成立
 μ 是 \mathcal{H} 上的测度, $\bar{\mu} = \mu|_{\mathcal{H}}$
 $\mu(T^{-1}(A)) = \mu(A)$ 对 $A \in \mathcal{H}$ 成立

[illegible]

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840.

[illegible]

1. 在“开始”选项卡中，单击“段落”组中的“项目符号和编号”按钮。

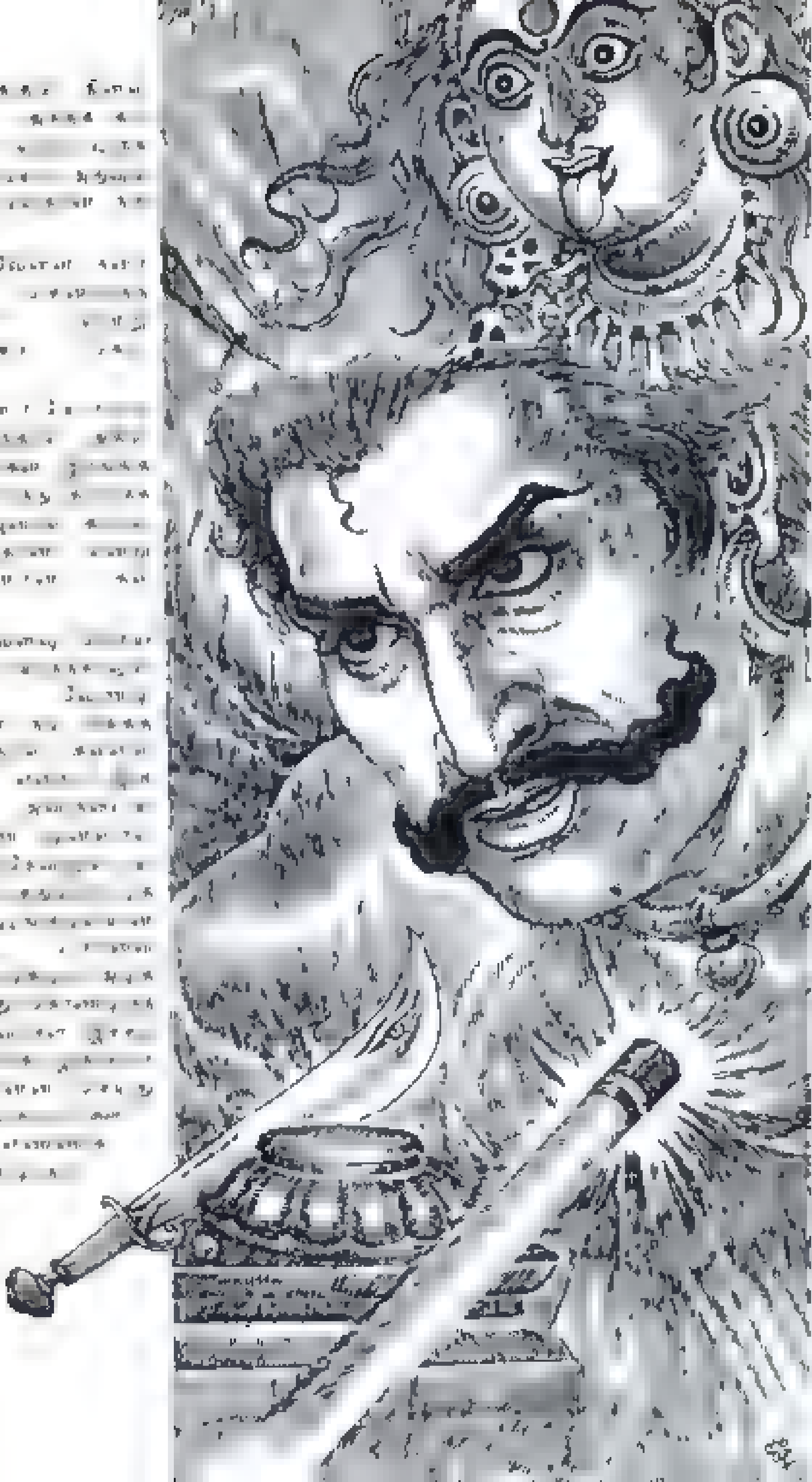
2. 在弹出的下拉菜单中，选择“无项目符号”。

3. 此时，列表项前的圆点符号将消失。

4. 若要重新添加项目符号，可再次单击“项目符号和编号”按钮，并选择一个不同的符号。

5. 若要删除所有项目符号，可在“项目符号和编号”任务窗格中，勾选“不显示项目符号”。

1. 2010年10月1日起，凡在中华人民共和国境内销售货物或者提供加工、修理修配劳务以及进口货物的单位和个人，均应按照《中华人民共和国增值税暂行条例》及实施细则缴纳增值税。

இ

என்னமயிலேயே அபாயம்
சூழ்ந்த நிலையில் நாம்
விட்டுவிட்டு வந்த வந்தியத்
தேவனிடம் இப்போது நாம்

செல்வோம்

இளவரசனரசர் கிளைப பிடித்துக்
கொண்டு போவதற்காக வந்த பெரிய
மரக்கவத்தின அடித்தட்டில், தட்டு
முட்டுச் சாமான்களும் மரக் கட்டை
களும் மூட்டை முடிச்சுக்களும் போட
பித்தி இருண்ட அளவில், அவன் ஒரு
கட்டையுடன் சேர்த்துக் கட்டப்பட்டுக்
கிடத்தான் வெகுதேரம் வனரவில்
அவன் சினம் பித்தவன் போலிருந்
தான் அந்தப் பந்திவீரன் இத்தனை
இக்கட்டில் அகப்பட்டுக் கொண்
டோமே என்ற என்னம் அவனை
வளத்திட்டு இது என்ன கப்பல் யாது
எடய கப்பல் இதில் சில நாட்டு அரா
பியர்களும் மகதிரவாது ரவிதானாரும்
சேர்த்திருப்பது எப்படி? இந்தக் கப்பல்
எப்போது போகிறது, தள்ளை எவ்வதான்
செயலார்கள் என்று யோசித்து யோசித்
துப் பார்த்தும் அளவூக்கு ஒன்றும் புரிய
வில்லை. அவன் நன் வாய்க்காலத்தைப்
பறிக் கொடுத்து வந்த கனவெல்லம், என்
னமயில் கணவந்தான் போனும்! இதை
விடப் பெரிய கஷ்டங்கொள்கிற
கேவலம் தான் தப்பித்திருக்கும் போது
இதிலிருந்து தப்பிக்கவும் ஒருவதி
கிடைக்காமலா போகும் என்று சப
லமும் சில சமயம் ஏற்பட்டது பார்க்
களாம் உடம்பில் சில இருக்கையின
வில் அறிவும் ஆலோசனைத் துறையும்
இருக்குமவனரவில், அடியோடு நம்
பிதனை இருக்க வேண்டியதில்லை

இந்த ஆளச் கோளநிய பிறகு கற்று
முற்றும் பார்த்தான் இரட்டை பித்தலை
களை தெரிவதில்லை வரவாத தெரிய
வாமீற்று அளவூக்கு சமீபத்திலேயே
பவ்வைக் ஆயுதங்கள் தனித்து கிடப்ப
பதைக் கண்டான், அவனுடைய
உடம்பை இறுக்கிக் கட்டிப் பித்தத் தவி
ரக் கைகள் இறுக்கிக் கட்டப்பட
வில்லை கைக்கட்டைத் தனித்திக்
கொண்டு ஒரு கையை நீட்டி அங்கே

கிடந்த கைகளில் ஒன்றை எடுக்கலாம்
உடம்பையும் கால்களையும் பிணைத்
திருந்த கைகளை அறுத்து வடவாழ்
ஆளம் பிறகு என்ன செய்வது இந்த
அளவுக் கைகளை சாதாரணப் பித்தலிடு
இதிலிருந்து வெளியில் போவது எப்
படி? போனபிறகு அவ்வளவு அரங்கி
கை நாம் பந்திவீரனுடைய, அவன்
தொழிலுடனும் சேர்த்துப் போக
சன்னட போட முடியுமா? - அப்படிச்
சன்னட போட்டு எவ்வளவு அபாயம்
கொண்டு விட்டதாம் அப்பாற என்ன
பண்ணுவது? கப்பலைத் தள்ளுதல்
யாகத் தள்ளால் செலுத்த முடியுமா?
கப்பலில் பந்திவீரன் கைகளை ஒன்றுமே
தனக்குத் தெரியாதே!

ஆம், மறுபடியும் அவசரப்படக்
கூட்டுது பொறுத்திருந்து பார்க்க வேண்
டும தள்ளை கட்டின கொடை நாயன்
மல் அவர்கள் கட்டிப் போடபிடுபப்தே
கொஞ்சம் தங்களைக்கு இடமளிக்கிற
கல்லவா? என்னதான் செயல்ப
போகிறார்கள் பார்க்கலாமே?

ஆனால் நேரமாக ஆக, வந்தியத்
தேவனுடைய பொறுமை பெரிது
சேர்த்தனைக் காளையாறு அறிபர்கள்
போட்டு அவனை வேக வைப்பது
போல அந்த அறை அவ்வளவு புழுக்க
மயிலிருந்தது உடம்பில் விவரவை
விவரத்துக்கொட்டியது. கட்டிப் பி
தானம் இவ்வளவு வெறுப்பவர்களுக்கு
தான் என்று அவன் கனலிடும என்னவ
தென்ன புதுகழலிடுமன் அளவூக்கு
பட்டி சென்றதை நீளத்ததுக்கொண்
டான் அப்போது எப்படிக்குவிர்
காற்று விசிற்று? உடம்புக்கு எவ்வளவு
பித்தமாயிருந்து அதற்கு இத்தனை
எத்தனை வித்தியாசம்? கண்ணாம்புக்
காளஸாவில் போடுவது என்பார்களே,
அதுபோல அவ்வளவு இருக்கிறது!

தி

எனென்று ஏதோ ஒரு மனது
தள்ள அவன் உணர்ந்தான்
ஆம்: கப்பலின் ஆட்டம்
தின்றுகட்டது கப்பல் நகர
மல் தின்ற நிலையில் திற்பதாகத்

அச்சமயம் காலடிச் சத்தம் கேட
பது சுதவு திறுகதம் சத்தமும கேட்டது
தேட முடி எதனை மட ககககொண்ட தாள்

மு

எனொரு தடவை வந்து
வீட்டுப் போன மத்திரவாதி
நலிதானனும் அவனுடைய
தேரழனும் உள்ளே வந்
தார்கள் திருவந்த வந்தியத்தேவனாக
இருந்ததும் நின்று கொண்டார்கள்

"கப்பல பிரயாணம் எப்படி, அப்பா"
ககமாடி நககிறதா" என்று ரவீந்தரன்
கேட்டான்

வந்தியத்தேவன், "தாசம் கொல்லு
கிறது கொஞ்சம் குணணி" என்று
பேச முடியாமல் பேசினான்

"ஆ" எங்களுக்குத் தாசந்தான் ஒந்
தவ பாயகல் கப்பலில் தயானிர் எங்கக்
விலிஸையே?" என்றான் ரவீந்தரன்

"காணிக்ரு எல்லாரையும் விட அதிக
தாசமாடிக்ருகிறது இரத்த தாசம்"
என்றான் இன்னொருவன்

"என்ன ஞாபகமில்லையா, தம்பி"
மறந்து விட்டாயா? கடம்பூர் அரண்
மாளையின் தானைக் கதகதகப் பிறகு
தேவதாளன் வந்து வெடியாட்டம் சூத
னாணை" காவித்தாய் பல் கேட்குறான்
ஆயிரம் வகைகூறு அந்த உள் இரத்த
கேட்கிறான் என்று ஆசைம வந்து
சொன்னாணை"

"ஆ" இப்போது சந்தாசம் வந்தது"
தீதான் அந்த தேவரானை!" என்று
வந்தியத்தேவன் தாது ரவீந்தரன்

"ஆமாம், தான்தான்! ஆயிரம் வரு
ஷத்து அரசருமாரனைக் காணிக்ருப்
பலி கொடுக்கவாம் என்றுதான்
இவங்கைகத் வந்ததாம் அது சந்தியப்
பட விலைவாசி ஒந்த வீர எவ்வெவ்வாள்
வருதண்டத்துக்கு அனுப்பப் பார்த்
தோம் அதுவும் முடியவில்லை தீவாவது
வதூயில் வந்து கொடுத்தே மிகக்
சந்தேதாண்ட. இப்போதைக்குத் துந்
மன்னா நககது தீதகதததாடு காள
இருப்பது அமடம் வேண்டியதுதான்"
என்றான் தேவரானை

"அப்படியானால் ஒன் தாமதிக்
கிதிர்கள்" என்று வந்தியத்தேவன்
கேட்டான்

"வீர வாலிபனாகிய உன்னைக்
கண்ட இடத்தில் பலி கொடுத்து விட
லாமா" கரை சேரத்த பிறகு எல்லாப்
புரட்சிகளையும் அளத்தது உதவியம்
கொண்டாடியவல்லவா பலி கொடுக்க
வேண்டி" தகவலாகப் புரட்சி
வாவேண்டுமே?"

புரட்சியிற் பார"

யார் என்று உககூத மதிவாதா"
பழுவூர் இளைப்பாணிதான்"

வந்தியத்தேவன் சிந்து யோசிந்து
விட்டே உககூதத் தானைமயில் அத
காலகல் என்னன் தீதததல் உட்கை
கொஞ்சம் தண்ணீர் கொடுங்கள்.
இல்லாவிடின தீதகதத தாசத்தினால்
செத்துப் போவேன்" என்றான்

"கண்ணீர் இலையே, தம்பி"

"தீதான் மத்திரவாதியாயிற்றே"

"தன்றாகச் சொன்னாய்! மத்திரம்
கொடிக்ருகல்தான் பார இப்போது
கப்பல் அசையாமல் நிற்கிறது தெரி
நிறதன்னா? இரவுகூள் கதகதாற்று
அககல் போய்து மனதாய் வரும்"

"மறை வந்தால் எனக்கு என்ன
பவன்? தீங்கள் மேல தட்டில்
இருப்பீர்கள்! தான் இவகே."

"தீயும் மேல தட்டுக்கு வரலாம்
காசககத் தீதர் அகதத் தாசகததப்
பேரக்கிக் கொன்னலாம் தாவகன்
சொல்கிறபடி கேட்பதாலிகுந்தாவ."

"என்ன சொல்லுகிறீர்கள்?"

அந்த அராபியப் பிசாசுகளைச்
சூதகத் தாதுகததப் பலி கொடுக்க
வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம்.

"ஏன்?"

"அவர்கள் கலீங்க நாட்டுக்கு இந்தக்
கட பாலகக் கொண்டு போக வேண்டும
என்கிறார்கள் தாங்கள் கேரடிக்கரை
யிலாவது தாகப்பட்டி வத்திலாவது
இறங்க வேண்டும என்கிறோம்."

"அவர்கள் ஆறு பேர், அதோடு

பெரும் முரடர்களாயிடுகிறார்களே'

அவர்களில் மூன்று பேர் தூங்கு
கிறார்கள் மற்ற மூன்று பேர் சறுக்கி
வழிகிறார்கள் நாம் மூன்று பேரும் தூங்கு
கிற மூன்று பேரையும் முதலில் வேலை
தீர்த்து விட்டால், அப்படி மூன்று
பேருக்கு மூன்று பேர் சமாளிக்கலாம்'

வந்தியத்தேவன் காமமாமி தங்காள

"என்ன, தயா சோலாநாயா' எங்கள்
யோசனைகளுக்கு சமமளித்தால் உள்
கடடை அளித்தது விடுகிறோம்

எவரசரின முகம் வத்தியத்
தேவன் மனக்கண் முன்
னால் வந்துநின்றது ஆம்.
அவர் இதை ஒப்புக
கொள்ள மாட்டார். தூங்குகிறவர்
களைக் கொல்வதற்கு ஒரு நாளும
உடன்பட மாட்டார்

என்னால் முடியாது, தூங்குகிறவர்
களைத் தாக்கிக் கொல்வது நீததான்

"முட்டாளே! சோழ நாட்டு மாநா
டிகள் தூங்கிக் கொண்டு இருக்கிறா
தான் இந்த அராபியர்கள் அவா
களைத் தாக்கிக் கொன்றார்கள்."

"மற்றவர்கள் இழிவான செயல்
புரிந்தால் நானும் அவலாறு ஏன் செய்ய
வேண்டுமா?"

"சரி, உன் இஷ்டம்" என்றான் ரன்
தாஸன் அருகில் கிடந்த ஆயுதக்
கும்பலிலிருந்து ஒரு கூரிய பட்டாக்க
த்தினை அவன் எடுத்துக்கொண்டான்
தேவரானியோ நுனியில் இரும்புப் பூண்
கட்டியிருந்த சிறிய உலகைப் போன்ற
தடிவை எடுத்துக்கொண்டான்

இருவரும் அவகிருந்து சென்றார்கள்
ஆனால் அன்றைய கதவைச் சாத்தி
வெளியில் தான் போடவில்லை

அவர்கள் போன உடனே வந்தியத்
தேவன் எகலை நீட்டிக் கத்தி ஒன்றை
எடுத்துத் தள்ளைக் கட்டியிருந்த கூறு
களை அறுத்துக்கொண்டான் குதித்து
எழுந்து சென்று மூலையில் கிடந்த
தேங்காய் ஒன்றை எடுத்து உடைத்தான்
இளநீரை வாயில் விட்டுக்கொண்டான்

பிச்சி ரத்த தேங்காய்களை ஒரு
சாக்கைப் போட்டு மூடினான்

நேரம் போகத்து தகவலான தலை
வான ஒன்றைக் கையில் எடுத்துக்
கொண்டான் எந்த நிமிஷத்திலும்
வெளியில் பாயந்து செல்வதற்கு ஆயத்த
மாகிருந்தான்

சொஞ்ச நேரத்துக்கெல்லாம் 'நட
து' என்று இருவரை சதகம் கொட்டு
கிற உடல்கள் கடலில் எதிர்ப்பட்டன
என்று அறிந்து கொண்டான் உடனே
பயங்கரமான பெருங்குச்சை
எக்கடைபி, கத்திகள் போதும் சதகம் -
எல்லாம் கொட்டுப் புகுந்து எத்தன

வந்தியத்தேவன் எகலில் பிடித்த கத்தி
புடன் பாய்ந்தோடினான் ரன்தாஸனை
புற தேவராளன்மம் மற்ற நாலு அரா
பியர்களையும் தாக்கி நெருக்கிக்கொண்டிருந்
தவர்கள் நெருக்கப்பட்டவர்களின் நில்
தேங்காய்களைக் கட்டிவைத்து அடைந்திருந்
தது வந்தியத்தேவன் பெருங்குச்சை
போட்டுக்கொண்டு ஒடினான் அராபியர்
களில் ஒருவன் திசம்பி அவளைத் தாக்க
வந்தான் வந்தியத்தேவனுடைய கத்தி
அராபியனுடைய கத்தியைத் தாக்கி அது
கடலில் போய் விழுச்செய்தது அராபியனு
டைய சுகத்தில் ஒரு வேட்டுக்காயத்தை
புற உடலாகிறது இரத்தம் வழிந்த
பயங்கர சுகதனதுமடைய அராபியன்
எக நட டிளா ஒய்க்கொண்டு வந்தியத்
தேவனுடைய மார்பில் குத்த வந்தான் வந்
தியத்தேவன் சிறிது கசுத்துக் கொண்டான்
அராபியன் குடலென்று வீழ்ந்தான்
அவன் வழுந்த வேகத்தினால் இடம்
பெயர்ந்த பாய்ந்த குறுக்குக் கடடை
ஒன்று அவன் தலையில் பாய் என்று
விழுந்தது

இன்னொரு அராபியனோடு வந்
தியத்தேவன் சிறிது நேரம் துவதத் வத்
தம் செயது அவனைக் கடலில்
தள்ளினான்

த்திரவாதி ரவிதாஸனும்
தேவராளனும் போரத்திறமை
வாயந்தவர்கள் அவல் ஆக
லால் அராபியர் இருவருடன

தனித்தனிச் சன்னலிட போடுவதே அவர்களுக்குக் கஷ்ட
மாயிருந்தது நேரமாக ஆக களைப்படைந்து வந்தார்கள்
அச்சமயம் கடலில் ஏதோ விழுத்த சதம கேட்டு
அரசியர் இருவரும் தங்கம் தோழர்களின் கதி
என்னவோ என்று திருமயிட பார்த்தார்கள் அது
தான் சமயம் என்று அலிதாஸனும தேவ
ராளனும் அவர்களைத் தீர்த்துக் கடடி
ளார்கள்

எலவரம் முடிந்ததும் வெற்றி பெற்ற
மூவரும் இளைப்பாற உகாரத்
தார்கள்

“அபடனே நல்ல சமயத்தில்
வந்தாய்” எபடடி வந்தாய்
என்று கேட்டான் ரவி

தான்

"தீ ஏதோ மத்திரம் போட்டாய் போலிகுக்கிறது என்னக் கடடி யிருந்த கட்டுக்கள் தராககிவ் அவிழ்ந்து கொண்டன எகவல் இந்நக கதவி வந்து ஏறியது" என்றான் வந்தியத்தேவன்

"உன் தரகம் என்ன ஆயிற்று?"

"தேங்காய் ஒன்று என தலைக்கு மேலாக வந்தது அதுவாக உடைத்துக் கொண்டு என் வாயில் கொஞ்சம் இனதீரை உலற்றியது"

"ஓகோ! தீ வேறு பெருவலாதவன்!" என்றான் தேவரான் இருவரும் விழுந்து விழுந்து சிரித்தார்கள்

தமிழ் உளளையப் பரிசேத்திதோர் வேண்டுமெனதே உள் கட்டுக்களைத் தளர்த்தி விட்டிருந்தோம் ஆயுதங்களைப் பக்கத்தில் வைத்துத் தந்தோம் தேய் காய்களை உலக்குத் தெரியும்படி போட்டிருந்தோம்" என்றான் ரவிதாஸன்

இவையெல்லாம் பொய்யா, உண்மையா என்று வந்தியத்தேவனால் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை சற்று மென்மையாகிவிட்டான்

"அப்பனே! யோசித்துச் சொல் தீ உச்சி பிழைக்க வேண்டுமா? பிழைத்துக் கரை சேர்ந்து உன் சற்றார உறவுரை முகத்தைப் பார்க்க வேண்டுமா? பொருளும் போகமும் பதவியும் பட்டமும் பெற்று வாழ வேண்டுமா? விருப்பமிருந்தால் சொல் எங்களுடன் சேர்ந்து விடு' இவ்வளவு தரங்களைவும் அடைவதற்கு" என்றான் ரவிதாஸன்.

"தூங்கிக் கொண்டிருந்த மனிதர்களைக் கொன்றீர்கள் அல்லவா?" என்று வந்தியத்தேவன் கேட்டான்

இரண்டு பளரத்தான் கொல்ல முடிந்தது மற்றவன் விதித்துக்கொண்டான் தீ முன்னம் எங்களுடன் சேரு இத்தால் இளநும சிறிது கலப்பாது போயிடுகிறது"

"தூங்கிக் கொண்டிருப்பவர்களைக் கொல்லுகிறது எந்த தாயத்தின் சேர்தது? அவ்விதம் செயல் எப்படி உங்களுக்கு மனம் வந்தது?"

இந்தக் கடுகுக்கு நீ பயப்பட்டால் பெரிய பெரிய புண்ணிக்காய்களா எப்படி விழுங்குவாய்' எங்களுடன் தீ சேர்வதாயி் தந்தால்

"உங்களுடன், உங்களுடன் என் விநாகனே! தீங்கள் யார்?"

ரவிதாஸன் தேவரானையாப் பார்த்து இனி இவ்விடம் இரகசியம் தேவை இல்லை என்று இவன் நடுமுடைய சேர வேண்டுமென வலது கட்டிலுக்குப் பளியாக வேண்டுமென ஆசைகொண்ட இவ்விடம் எல்லாம் சொல்லி விட்டலாமே" என்றான்

"எல்லாவற்றையும் தன்றால் சொல்லு" என்றான் தேவரான்

தான் தமிழ் நாங்கள் வீர பாவ்ஷிய மன்னருடைய 'ஆபத்துதவிகள்'. அவளாக கூத்து நிற்பதாக ஆளையிட்டுச் சபதம் செய்தவர்கள்...

"உங்களால் அது முடியவில்லை' ஆதிதந் கர்க்கால வேற்றி பெற்றார்

"எப்படி வேற்றி பெற்றார்? ஒரு பெண் பிள்ளையின் மூடத்தனத்தினால் வேற்றி பெற்றார் அவள் தன் மோக வளையின் சகதியில் அதிக நம்பிக்கை வைத்துத் தந்தாள் அந்தச் சோழ குல நாகப் பரமஸபத் தன்னால் படம் எடுத்தது ஆடச் செயல் முடியும் என்று நம்பினான் பரமடி படம் எடுத்தது ஆடத் தான் ஆடியது ஆனால் அதன் விஷய பல்லிச் சகலினை நடுவில் கூட்டி விட்டது எங்கள் மன்னரின் தலை புழுதியில் சந்தாடது தந்தாரால் வளையில் கொண்டு போனார்கள் தலைமையப் பல வகிலும் வைத்து உரிவலம் விட்டார்கள் ஆகா! தந்தாரால் தந்தாரால் அந்த நகரம் அடைவப் போகிற கடுகையப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்"

இவ்விதம் கூறியபோது ரவிதாஸனுடன் சிவந்த அகவற கண்கள் மேலும் ஆகன்று அளவடை ககின அவனுடைய உடல் நடுங்கியது. பல வரிசைகள் ஒன்றோடு ஒன்று உராயும் சத்தம் நறநறவேன்று பரங்காமரகக் கேட்டது தேவரானனுடைய தோற்றம்

அல்லிதமே கோரமாக
மாநியது

"போனது
பேரவிறறு அதற்காக
இனிமேல் என்ன செய
உப் போகிறீர்கள்"
இறந்து போன வீர
பாண்டியனை உயிர்ப
பிக்க முடியுமா?"

வீர பாண்டியனை
உயிர்ப்பிக்க முடியாது
அவ்வளவு கைது எஸ்து
டைய மத்திரத்துக்குக்
கூடக் கிடையாது
ஆனால், அவனைக்
கொன்றுவனாயும் அவ
னைச் சேரத்தவர்
களையும் துண்டாடு
அழித்துப் பழிப்புப் பழி
வாங்குவோம் சேரழ
குலப் பாம்பு வரக்கத்
தைக் குஞ்சு குழத்
தைகள் உள்பட நாசம்
செய்வோம் எங்களு
டன் நீ கேளுகிறாயா?
சோல

சேரழ குலத்தை
நாசம் செய்த பிறகு?
அப்பற்றம் என்ன செய
வீர்கள்?

எங்கள் மகா
ராணி யாருக்குப் பட
டம் குட்டச் சொல
கிறானோ, அவனுக்குச்
சூட்டு வேண்டும்

"மகாராணி யார்?"

"தெரிவாதா, தம்பி
பழுவூர் இளைவ ராணி
யாக இப்போது நடிப்
பவள்தான்"

"அப்படியானால்
மதுராந்தகருக்கு..."

"அவனும ஒரு பாம்பு
பாருடைய தான்"

"பழுவேட்டையவர்..."

‘ஆ’ அந்தக் பிழுவளை எங்கள் அர
சனாக்குவேரம் என்றா தினைக்
நிறைய’ அவனுடை உபதவனாகனகடி,
பணதனாகடி உபதவாகப்படுததுவாகு
காக

“உங்கள் மகாராணி அவன் வீட்டில்
இருக்கிறார்களா?”

“நன்றாகத் தெரிந்து கொண்
தல்ஸ் பூக்களில் தீ”

லீர பாண்டியனாட்டம் மரணத்
துக்குக் காரணம் உப பெண்டிளையா
என்று சொன்னீர்களே?”

“அதுவும் பழுவூர் ராணிதான்!
பேரினில் காயம்பட்டுக் கிடத்த
லீரபாண்டியனார்த் தான் காயப்பாற்று
வதாக அவன் மரகடனிகளான அவர்
திறைவேற்றல்வளை அளவின் துரோகம்
செய்துவிட்டான் என்று தினைத்து
அவனை உபி உப கொடுத்த நினைவு,
தேரம், பழிக்குப் பழி வாய்க்குவதாக
எங்களுடன் சேர்ந்து அவனும் சபதம்
செய்தபடியால் அவனை உயிரோடு
விட்டோம். இன்று வளரவில் அவன்
வரகடை நாளையாதி வந்தான் ஒ’
அவனுடைய உதவி மட்டும் இவ்வா
விட்டால் தாங்கள் இவ்வளவு செய
திருக்க முடியாது”

இன்னும் தீவகள் ஒன்றுட சாதித்து
விட்டவர்களே”

“கொஞ்சம் பொறு! அப்பனே!
பார்த்துக் கொண்டேயிரு” என்றான்
ராஜிதாஸன்

நமமிடமிருந்து இவன் எவ
லாம் தெரிந்துகொண்டான் நாம
கேட்டதற்கு மறுமொழி ஒன்றும்
சொல்லவில்லையே” என்றான் தேவ
ராளன்

“தம்பி! என்ன சொல்கிறாய்”
எங்களுடன் சேர்கிறாயா? யார் கண்
டது? உளகடு ஒரு வேளை அதிஷ்டம்
அடிக்கலாம். தீயே ஒருவேளை தென்
த நிகழ்கதின வீர சிவமராளத்தின்
‘ஏஜினாலம் ஏறுவரம். என்ன சொல்
கிறாய்

சி

ல் காலத்துக்கு முன்னே
யென்றால் வத்தியத்
தேவன் “ஆதா! உங
களுடன் சேர்கிறேன்!”
என்று சொல்லியிருப

பன் ஆனால் இளவரசருடன் ராஜ்
ரான் பழகியது அவனுடைய மனப்
பொக்கில் ஒரு பெரிய மாறுதலை
உண்டாக்கியிருந்தது பொருட்களை
உருட நகன் உபயோகித் தகதரங்கள்
இயற்றின அவற்றுக்குப் பற்று விட்டுப்
பொய்குந்தது ஆனகலால் பேச்சை
மாற்ற விகுமபி. “இந்தக் கப்பலை எப
படிப் பீடித்தீர்கள்? ஏற்றுமுன் யம்
ஏவலுக்கு அனுப்பிய அரபி நாட்டா
ருடன் எப்படிச் சினேகமானீர்கள்?”
என்று கேட்டான்

“எவ்வாம் என்னுடைய மத்திர சக்தி.
அப்பனே! திரிகேசன் மனலில்
இளவரசன் பிடுங்குதான் தாங்கள்
கஞ்சைகளை வளைக்கு வாய்க்கினால்
உருட துண்டுகளைய கொண்டுதான்
உங்களைத் தொடர்ந்து முன்னும்
பின்னும் வந்துகொண்டிருந்தோம்
யாண்டிரங்கி துண்டாய் இளவரசர்
இறங்கி ஒடியனதப் பார்த்தோம்.
அவருட துண்டாய் இய்த வந்து விட்ட
தீமாளித்துக் குறுகியநிழில் வந்து
தொடுத்தாம் இயக்க வந்து பார்த்தால்
எங்கள் பண்ட சித்திரர்கள் இந்தக்
கப்பலைக் கைப்பற்றியிருந்தார்கள்
அவர்கள் ஏறி வந்த கப்பல் முல்லைத்
தீவுக்கு அருகில் களர தட்டி உடைந்து
போய் விட்டதாம் இயக்க ஒள்கிருந்து
இந்தக் கப்பலைக் கைப் பற்றிக் கொண்
டார்கள் கடலோரத்தில் வழி காட்டு
வதற்காக எங்களையும் வருகிறீர்கள்
என்று கேட்டார்கள் பழம் தழுவிய
பாளில் விழுத்தது போலாயிற்று”

“அது எப்படி?”

“அந்தச் சோழ குலத்து இளநாகம்
சொழிசெதாதிபதியுடன் பேசிக் கொண்
டிருந்ததைக் கேட்டோம். எப்படியும்
சொழிநாடு இரு அவன் திரை வந்து
சேர்வான் என்று அந்ததுகொண்டோம்

அது மட்டுமல்ல தம்பி! இவ்வளவு
ஊனமப் பென் பூதம் ஒன்று இதை
கிடை அந்தப் பூதம் எங்கள் மந்திரத்துக்
குப் பதில் மந்திரம் போட்டு அதன்
மொழிவரமனைக் காப்பாற்றிக் கொண்
டிருந்தது ஆனால் சோழ நாட்டுக்கு
அது வராது

வந்தியத்தேவன் அனந்தர்ஷ அதுமாத
புரத்தில் நடந்ததையெல்லாம் நினைத்
துக்கொண்டான்

ரவிதாஸன் தீமரென்று கிர்த்தான்

இது என்ன சிறப்பு' எனக்கருணி
என்றான் வந்தியத்தேவன்

"ஒன்றும்எனல் தம்பி! இந்த அபு
தாட்டாரின் கடாவத்தை எண்ணினேன்
சிறிப்பு வந்தது இவர்கள் இவ்வளவு
முரட்டு மனிதர்கள் அவ்வவர் மனிதர்
களைக் கொல்வது இவர்களுக்கு
வாழைக்காயை அரிவது போன்றது
ஆனால் குதிரைகளிடம் இவர்களுக்கு
அளவில்லாத அபிமானம் குதிரை
களின் கால குளம்பில் இரும்புப் பூண்
அடித்துத்தான் அவர்கள் நாட்டின்
குதிரைகளை ஓட்டுவார்களாம் தாம
குதிரைகளை வெறுவதாலுடன் ஓடா
செய்கிறோமாம். அதனால் தாம
கருணையற்ற அதாகரிக் மந்தகங்கு
கூம் கெடான மனிதர்களாக! தம்பிடம்
குதிரைகளை விற்பதே பாவமாம்,
இன்று காளையில் என்ன நடந்தது
தெரியுமா'

"சொல்லுங்கள்"

"கப்பலில் எல்லாரும் ஏறிக்கொண்
டோம் பரமமரங்களை வித்தத்தாம்
கப்பல் கிண்பி விட்டது அப்போது
களையில் ஒரு குதிரைகள் காலடிச் சத்
தம் கெட்டது அவ்வளவுதான் முல்
லைத் தீவில் உடைத்த கப்பலின் கந்து
தப்பிக் களையெறிய அவர்களுடைய
குதிரைகளில் ஒன்றாவ் நகரவாம என்று
சந்தேகித்தார்கள் அவர்களில் ஒருவன்
கப்பலிலிருந்து இறங்கப் பார்த்து விட
டுத்தான் வருவேன் என்றான். எவ
ருளையும் அவனுடன் சேர்த்து அனுப்
பினார்கள்

"பிறகு!"

"குதிரை அகப்படவில்லை, தம்பி! நீ
அகப்படடாய்! எவ்வளவு தவறாய்ப்
போயிற்று பார்! இந்தக் குதிரைப்
பிரியர்களை வேலை தீர்ப்பதற்கு
எவ்வளவு செலவியடையப் போயிற்று"

எல்லாம் சர்தான் இந்தப் பின்னை
நமசிளைய கேளிக்கை இன்று மீளிட
தொல்வளவை என்று நிரூபப்படுத்த
இனரன் தேவராஸன்

"சொல்லுகிறேன், ஐயர்! சொல்லு
கிறேன் நான் சோழ குலத்திற்கு
வாழ்வம் செயல் ஏற்றுக் கொண்டவன்
ஒருநாளும் உங்களுடன் சேரமாட்
டேன்."

"வேளக்காரப் படைபைச் சேர்த்
திருக்கிறாயா? சதறியம் செய்து கொடுத்தி
ருக்கிறாயா"

"அதெல்லாம் இல்லை

"பின்னே என்ன தயக்கம்? நீ போர்
ளின் எத்தக் கடலில் அதிக அறு
கடம் இரக்கிறதோ அதில் சேர வேண்
டியதுதான்"

சோழ குலத்தாருடன் உறவு பூண்டு
வதற்கு எல்லாம் சபதங்களைக் காட்
டினும் பலம் அதிகம் கொண்ட காரணம்
தனக்கு இருக்கிறது என்பதை வந்
திவத்தேவன் அவர்களிடம் சொல்ல
வில்லை இன்னயிராட்டின் களடக்
கண் பாலைவனமும் பூவளம் நிர்ப
புள்ளைகளையும காட்டிலும் சோழ
குலத்தாருக்கு உரிமை கொடுக்க வேறு
காரணம் தனக்கு வேண்டுமா' அப்பறம்
இளவரசரின் இளையவரை சந்தேகம்
வேறு இருக்கிறது' அவருடன் ஒரு தடவை
சந்தேகமானால் மறுபடி மறா முடியுமா"

"எது எப்படியிருந்தாலும், உவ
களுடைய கொள்கைக்குக் கட்டத்தில
நான் சேர மாட்டேன்" என்றான்
வந்தியத்தேவன்

"அப்படியானால் உன் உயிரைச்
சமத்திர ராஜ்யத்துப் பங்கிட ஆயத்
தப்படு!" என்றான் ரவிதாஸன்

(தொடரும்)

யோவனனியின் கெஸ்வன

ஐம்பத்தொன்றாம் அத்தியாயம்

‘சுழிக் காற்று’

கா

ஓரினையப் போல
காணப்பட்ட கடனைய
மோகிய வண்ணம் வந்
தியத்தேவன் சிந்தி
நேரம் சுமலாதி தந்தான்
அவன் உள்ளத்தைய மெ
டும் போனவன் எழுந்து
விழுந்தான்

திருமொழி இந் கால
கண்ணம் கடனைய நோக்கி
தீட்டிக்கொண்டு ஓம்
நாரீம் நாரீம் வந்தான்
என்று கூவினான்

மறுகணத்தல் எவ்வில
கத்தியை எடுத்துக் கொண்
டான் சகராசாரமாக

தறு அனையவிலைய,
கடக ஆட விலைய,
கப்பலும் நகர
விலைய

அளவ உறுதி
அளவியான்

கல்வி கல்வி

இரண்டு தடவை சுழற்றினான்

‘ஆம் ஆம்’ சத்தத்தாலான பவி கேட
கிறான்’ இரண்டு ப பவி கேட கிறான்
தூங்குகிறவர்களைத் தூக்கிக் கொடியும்

இரண்டு ஆட்களைப் பவிவரகக்
கொடு என்று கேட கிறான் பவி
கொடுத்ததானதான் மேலே இந்த கால
காலத்தையும் போக விடு மேலே ஏன்
கிறான் ஏன் கேட கேட இப்படி.
இரண்டு மேலும் வந்து தகவலைய
நீடு தகவல் சககிரா’ சககிரா’
என்று ஆடியாக்கினான்

ரவிகாளை வந்திடு த்தேவனை
விடவந்தான் சுற்றுப் பார்த்தான்
‘நா’ நா’ நா’ என்று மறு
படிமம் போல சிந்தித்து போல
சிந்தினான்’

‘தூய்’ இது என்ன விளை

அமரர் கஸ்கி

பாட்டு" என்றான்.

'அண்ணன்மார்தனை' இது விளை
பாட்டு அல்ல. விளை' சற்று முன் தான்
கீழே கட்டப்படட்டுக் கிடத்தபோது
சிற்று தூசுபிப் போனான் அப்போது
கனவு கண்டேன். கடலையும் வானத்
தையும் ஒன்று சேர்த்த பூதம் போன்ற
தீவ தீர உருவம் ஒன்று என முன்னால
நின்றது. ஒதோ சொல்லீயது. அது
என்னவென்று அப்போது புரிய
வில்லை. இப்போது புரிந்தது' மந்திர
தந்திரங்களில் தோர்ந்த காளி பக்தர்கள்
இரண்டு பேருடைய உயிர்ப்பலி வேண்
டும் என்று சமுத்திரராஜன் கொரு
கிறான் கொடுக்காவிட்டால் இத்தக
கப்பலை மேலே போகவிட முடியாது
என்றும் சொல்லுகிறான் ஆறு மூட்டு
அராபியர்களின் உயிர்ப் பலியினால்
அவன் இருப்தி அடைவதில்லை
வாருங்கள்' சித்திரம்' என்று கூறி வந்
தியத்தேவன் னாகயீர மிடித்த கத்தியை
வானை தோக்கி உயர்த்தினான்

ரவிதாஸனும் தேவரானனும் ஒருவர்
முக்கத்தை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்
டார்கள்

ரவிதாஸன் "தம்பி' கதை கட்டுவதில்
உண்மைப் போன்ற கெட்டிக்காரனை
நான் பார்த்ததில்லை' என்றான்

வந்தியத்தேவன், "ஓ! நான் சொல்
வதில் உங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்
லையா' கதை கட்டுகிறேன்' சமுத்திர
ராஜனை' இந்த மூடர்களுக்கு நீயே
மறுமொழி சொல்' என்று கூவினான்

அவன் அவ்வாறு கூவிய குரல் சமுத்
திரராஜனுடைய காதுகிலே கேட்டது
போலும் அதற்கு மறுமொழி கூறவும்
சமுத்திரராஜன் விருமயினான் போலும்

கடலில் அப்போது ஒரு வித்தை
பான் காடசி 'தென்பட்டது
கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் தாலு
தினசயிலும் கடல் ஒரு சிலிர்ப்புச்
சிலிர்த்தது சிநிய சிநிய சிநிய சின்னஞ்
சிநிய அலைகள் ஆவிராவிமாபிரம்
எழுத்து விழுந்தன இது ஒரு நிமிஷ
தேரத்தான் அடுத்த நிமிஷத்தில் அவ
வனவு அலைகளும் வெள்ளிய நுரை

வின் துண துளிகளாக மாநீன் விரிந்து
பரந்த கடற்பிரதேசமெங்கும் அந்த
வெண் நுரைத் துளிகள் துளளி விளை
பாடின விசாவமான பசுமபுல் தளரவில்
கோடி கோடி கோடி துளைய மலர்கள்
இளங்காற்றில் உருண்டு உருண்டு
உருண்டு போய்க் கொண்டிருந்தால்
எப்படி இருக்கும்! அவ்வாறு இருந்தது
அச்சமயம் கடலில் காடசி'

ஆம் இவ்வொள இளங்காற்று -
இளிய குளிர்ந்த காற்று. - அந்த மரக்
கலத்தையும் ஒடுகணம் தழுவிக்கொண்டு
அப்பால் சென்றது கப்பல் ஒரு சிலிர்ப்
புச் சிலிர்த்தது வெப்பத்தினால் வறண்
டி நந்த வந்தியத்தேவனுடைய உடலும்
சிலிர்த்தது

ரவிதாஸனும் தேவரானனும் 'ஹா
ஹாஹா!' என்று சிரித்தார்கள்'

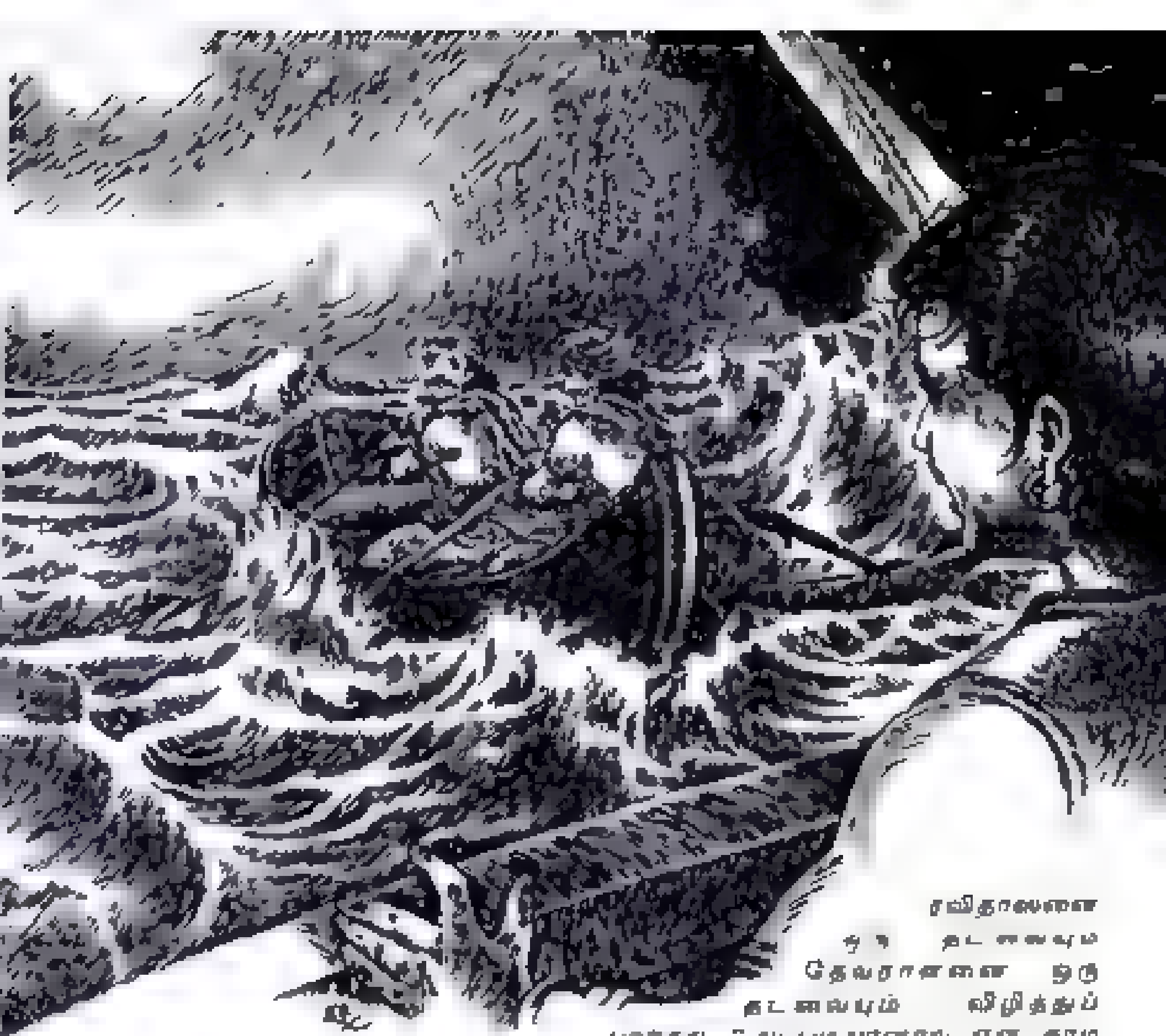
"தம்பி' சமுத்திரராஜனை உன் கேள்
விக்கு மறுமொழி சொல்லி விட்டான்!
நாங்கள் எங்கணைப் பலி கொடுக்க
ஆயத்தமாக வேண்டியதுதான்!" என
றான் ரவிதாஸன்

வந்தியத்தேவனுடைய உள்ளம்
கலக்கமுற்றது கடலில் ஏற்பட்ட அந்தச்
சிலுசிலிர்ப்பும் உடனே ஏற்பட்ட மாறு
தலும் அவனைத் திசைக்கச் செய்
கிருந்தன

ஆகா! இது என்ன! அவ்வளவு
ஆயிரமாபிரம் சிறிய அலைகளும்
கோடி ஆறு கோடி கோடி வெண் நுரைத்
துளிகளும் எங்கே போயின! மாயமாய்ப்
போய்விட்டனவே! மறுபடியும் கடல்
அமைதியற்றுப் பச்சை தீரத் தகடு
பேரல் காணப்படுகிறதே' சற்று முன்
கண்ட காடசி உண்மையாக நீகூந்ததா'
அல்லது வெறும் பிரமைமா' ஒரு
வேளை இந்த மந்திரவாதி ரவிதாஸனை
மந்திர சகதியாகத்தான் இ'துகற்பிமா'

"அதோ பார்த்தாயா, தம்பி' கடல்
கூறியதை வானமும் ஆமோதிகிறது'
என்று ரவிதாஸன் தெனமேற்கு திசை
வாய் கட்டிக் கரட்டினான்

அவன் கரட்டிய திசையில், -
பச்சைக் கடலும் தீவ வானமும் ஒன்று
சேரும் மூளையிலே, - ஒரு சின்னஞ்சிற
கரிய மெகத் துறுகது ஒரு காண உயரம்

எழுந்து நின்றது. அந்தக் கரிய மேகத் தூறுகளின் உச்சப்பகுதி செக்கச் செவ்வென்று இருந்தச் செயல்பு வானத்துடன் இசுபந்தம்.

சாதாரண நாட்களில் இத்தத் தோற்றத்தை வந்தியத்தேவன் கவனித்திருக்கவே மாட்டான். கடலும் வானமும் சேரும் மூலையில் மேகதிரள் காணப்படுவது ஓர் ஆச்சரியமா, என்ன? 'இவ்வளவுதான்' ஆயினும் அந்தச் சிவ தோற்றமும் அந்தவேளையில் நமகதாநாயகனுடைய மனத்தைச் சிந்து கவகி விட்டது.

வகலத்தில் வந்தியத்தேவன் சமாளித்துக்கொண்டான். 'இந்த மத்திரவாழியின் வலையில் நாம் வீழ்ந்து விடக்கூடாது என்று மனத்திறகுள் உறுதி செய்குகொண்டான்.

ரவிதாஸன்
தடவையும்
தேவராஜன் ஒரு
தடவையும் வீழித்துப்
பார்த்து, "அப்படியானால் ஏன் தாமதம்? வாருங்கள்!" என்று சொல்லிக் கத்திவை ஒங்கி வீசினான்.

"அப்பவே! தாங்கள் பலியாவதற்கு முன்னால் எங்கள் சூவ தெய்வத்தையே பார்த்துள்ள செயல் விசுவமயிதேவராய் அரை நாழிகை அவகாசம் கொடு!" என்றான் ரவிதாஸன்.

"உரி பிரசுத்தனைப்பச் செலுத்தி விட்டு உடனே வாருங்கள் உங்கள் தந்திர மத்திரம் ஒன்றையும் என்விடம் காட்ட வேண்டாம் காட்டினாலும் பலிக்காது!" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

"இதோ வந்து விடுகிறோம் எவ் சஞ்ஞடைய ஆயுதத்தையும் இவருகேயே போட்டு விட்டுப் போகிறோம், பார்!" என்றான் ரவிதாஸன்.

அப்படியே இருவரும் ஆயுதங்களைக் கீழே போட்டுவிட்டு அம்

மரக்கலத்தின இன்னொரு புறத்துக்குச் சென்றார்கள்

அந்த அளர நாழிளக, அச்சமயம் வந்தியத்தவனுக்கும்
தேனையாயி் நத்தது கடலிலும் வாஸிலும் ஏற்பட்ட தோற
றங்களினால் விளக்கமில்லாத கலக்கம் அவனுடைய
உள்ளத்தில் எழுந்து அவன் உடம்பையும் சிந்து தளரச்
செய்திருந்தது அவசியம் தோத்தால் ஒரே கததி லீச்சில்
அந்தக் கிராதகர்கள் இருவரையும் தீர்த்துக் கட்ட அவன்
முடிவு செய்திருந்தான் ஆனால் அதற்கு வேண்டிய பலம்
தன் னையில் அச்சமயம் இருக்குமா என்ற ஸ்பம் ஏற்பட
டிருந்தது ஆளையால் மனத்தைத் திடப்படுத்திக் கொண்டு,
ளையிலும் புரண பலத்தை வருவித்துக் கொள்ளச் சிந்து
அவகாசம் அவனுக்கு வேண்டியிருந்தது

கு

ஸ்மேரது முனையில அவன் கவனம் மறு
படியும் தற்செயலாகச் சென்றது சற்று
முன்னால் சாண உடம்ப தோன்றிய
மேகத்திரை இப்போது முழு உயரமாக

வளரத்திருந்தது உச்சியில் இருத்தச்
சிவப்பு நிறம் சிறிது மங்கிவிருந்தது.

மேகத்திரள மேலும் மேலும் உயர்ந்து
வருவதாகத் தோன்றியது.

முதல் சிறு சிவிரப்புடன் நின்று விட
பிறகு காற்று மறுபடியும் நிதானமாக
வரத் தொடங்கியது. கடலிலும் கலக்கம்
காணப்படாது. சிறிய சிறிய அலைகள்
தடனமாடத் தொடங்கிவிருந்தன.

மேகத்திரள மேலும் மேலும் வானில்
உயர்ந்து வந்து கொண்டிருந்தது.

காற்றின் வேகமும் அதிகரித்து வருவ
தாகத் தோன்றியது. கப்பல் இசைசாக
அளசை ஆரம்பித்தது.

காற்றின் ரீங்காரத்துக்கும் அலை
களின் சலசலப்புக்கும் இடையில் - அது
என்ன சத்தம்? கடலில் ஏதோ விடிந்தது
போல் சத்தம் கேட்டதே.

வத்தியத்தேவன் பின் பக்கம் இருமறிப்
பார்த்தான். ரவிதாஸனையும் தேவ
ராஜனையும் காணவில்லை. அதில் அதி
சயமும் இல்லை. கப்பலின் மறுபக்கத்
திலே அவர்கள் இருப்பார்கள். பாய
மரங்களும் கப்பலின் எம்மே மேலேயும்
அவர்களை மறைத்திருக்கின்றன.

“ஆ! இது என்ன? துடுப்புகளினால் படகு
தன்னும் சத்தம் அவ்வளவு கேட்கிறது.”

வத்தியத்தேவன் உடனே ஓடிச்சென்று
கப்பலின் மறு பக்கத்தை அடைந்தான்.
அவன் அங்கே கண்ட காட்சி உண்மை
யில் அவனைத் திடுக்கிடச் செய்தது.
அப்படி நடக்கக் கூடும் என்று அவன்
சிறிதும் எதிர்பார்க்கவில்லை. தன்னார்
சமரசப்படுத்துவதற்காக அவர்கள் கலந்து
போசனை செயல்படப் போயிருக்கிறார்கள்
என்றே நினைத்தான். ஆனால் அவர்கள்
கப்பலின் மறு பக்கத்தில் சோதனைக் கடவு
பிடுந்த சிறு படகை அறுத்து விட்டுக் கட
லில் இறக்கி அதில் ஏறிக்கொண்டிருந்
தார்கள்! துடுப்பு வலித்துப் படகைத்
தன்னடியும் ஆரம்பித்து விட்டார்கள்.

வத்தியத்தேவனைப் பார்த்ததும்
ரவிதாஸன் சிரித்தான். “தம்பி
சமுத்திரராஜனுக்குப் பவியாக
எங்களுக்கு விருப்பம் இல்லை. தெரி
கிறதா?” என்றான்.

வத்தியத்தேவன் ஒரு நொடியில் தான்
நினைவை உணர்ந்தான். அந்தப் பெரிய
மரக்கலத்தில் தன்னைத் தவிராக விட்டு
விட்டு அவர்கள் போகிறார்கள். கப்பல்
ஒட்டும் களையையப் பற்றி அவனுக்கு ஒன்
றுமே தெரியாது. கடலில் எந்த இடத்தில்
கப்பல் நிற்கிறது, எத்தத் திசையாகப்
போனால் எங்கே போய்ச் சேரலாம் என்ப
தொன்றும் அவனுக்குத் தெரியாது. அப
படிப்பட்ட அநாதரவான நிலையில்
அவனை விட்டு விட்டு அவர்கள்
போகிறார்கள்.

“பாவிகளே! என்னையும் அழைத்துக்
கொண்டு போகக் கூடாதா!” என்று
கேட்டான்.

தம்பி: “சமுத்திரராஜனுக்கு ஒரு பவியாக
கூட இல்லாமற் போகலாமா?” என்றான்
ரவிதாஸன்.

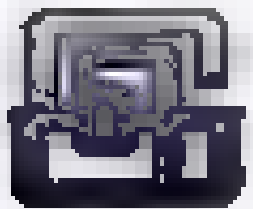
படகு கப்பலை விட்டு அகன்று
போய்க்கொண்டேயிருந்தது.

கடலில் குதித்துப் படகைப் போய்ப்
பிடிக்கலாமா என்று வத்தியத்தேவன்
ஒருகணம் நினைத்தான். உடனே அந்த
எண்ணத்தைக் கைவிட்டான். அவ
னுக்கே நன்றாக நீந்தத் தெரியாது.
கப்பலிலிருந்து குதிப்பதற்கு மனம் திடப்
படாது. அப்படி குதித்துத் தட்டுத் தடு
மாறிக் கொண்டு படகைப் பிடித்தாலும்
அந்தக் கிராதகர்கள் என்ன செய்வார்
களோ, என்னமோ? தள்ளிடும் அவர்
களையிட உிரகியத்தை வென்றிட்டு
விட்டார்கள்! தான் அவர்களுடன்
ஒருநாளும் சேரப் போவதில்லை. வெள்ள
பலத்தையும் தெரிந்துகொண்டார்கள்.
படகைப் பிடிக்கப் போகும் சமயத்திலே
அவர்கள் தன்னைத் துடுப்பினால்
அடித்துக் கொல்லப் பாரக்கலாம். தான்
தண்ணீரில் தத்தளித்துக்கொண்டே
படகில் உள்ளவர்களுடனே சண்டை
போட முடியாது அல்லவா?

போகட்டும்! போய்த் தொல்லையடடும்!
அந்தச் சண்டைக் கொண்டுவரக்கூடாது
ஒரு பாடலிலே இருப்பதைக் கரடமும்
இந்தப் பெரிய கப்பலில் தன்னுடையதாக
இருப்பதை மேல்! இதற்கு முன்னால்
எத்தனையோ சங்கடங்களில் நந்து
கடலின் இருப்பாளர்கள் தான் தப்பிப்
பிழைக்கவில்லையா? இந்த அபாயத்

தமிழுத்து தபடிவதற்கும் கடவுள் ஏதேனும் வழி காட்டுவார் பாவிகள் போகட்டும்..!

ஆனால் அவர்களை உயிருடன் போக விட்டது சரியா? அவர்கள் எங்கே போய் கரை ஏறுவார்களோ? இன்னும் என்னென்ன குழச்சிகளையும் கோர கிருத உய்களையும் செய்வார்களோ? - கடவுள் இங்கிறார் நாம் என்ன செயல் முடியும்? எப்படியாவது இளவரசருடன் மறுமுறை சேர்த்து விட்டால் போதும்! இருந்தாலும் அவர் இப்படி என்னைக் கைவிட்டிருக்கக் கூடாது! பூவகுழலியுடன் என்னையும் பாண்ட மீது ஏற்றி அழைத்துப் போயிருக்கலாம். மறுபடியும் அவ்வரசர் சந்திக்க நோத்தால், கட்டாயம் பலமாகச் சண்டை மீட்க வேண்டும் உங்கள் பழைமை பாடி சோழ குலத்தின் சிநேக தர்மம் இது தானா?" என்று கேட்க வேண்டும். ஆனால் அப்படிக்கேட்கும் சந்தர்ப்பம் வரப் போகிறதா? இளவரசரை மீண்டும் பார்க்கப் போகிறோமா...! ஏன் பார்க்க முடியாது? நான் இதைச் சங்கடத்தில் அகப்பட்டுக் கொண்டதைச் சேராதி பதியும் ஆழவார்க்கடியானும் பாரத்திருக் கிறார்கள் அவர்கள் ஏதாவது செய்வா மல்ல இருப்பார்கள்? இளவரசரை அவர்கள் சந்தித்திருந்தால் கட்டாயம் சொல்லியிருப்பார்கள் அல்லவா?

பபடி வந்தியத்தேவன் யோசித்துக்கொண்டு தின்ற தேரத்தில் படகு கடலில் வெகு தூரம் போயவிட்டது என்பதைக் கவனித்தான் பா. கு அவ்வளவு வேகமாகச் சென்றது எப்படி? படகு மட்டுமே போகவில்லை; தான் ஏறிவிருந்த கப்பலும் இவ்வளவு அசைந்து தகர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அதனாவேதான் கப்பலுக்கும் படகுக்கும் அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் அவ்வளவு தூரம் ஏற்பட்டு விட்டது! கடலில் அளவகன் பெரிதாகக் கொண்டு வருவதையும் வந்தியத்தேவன் பார்த்தான் அதுமட்டும்தான்? இது என்ன? பட்டப் பகலில் திடீரென்று ஒரு பக்கம் இருண்டு வருகிறதே!

தெனமேற்குத் திசையை வந்தியத் தேவன் நோக்கினான் சற்று முன்னால் முழு உயரம் தெரிந்த மேகம் அதற்குள்

பிரம்மாண்டமாக வளர்ந்து படர்ந்து வானத்தைப் பெருமபாலும் மறைத்து விட்டதைக் கண்டான். இன்னும் அம் மேகங்கள் திட்டுத் திட்டாகத் திரண்டு புரண்டு வானத்தில் வெகு வேகமாக மேலேறி வந்தன. அவன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே மேற்கு வானத்தில் பாதி தூரம் இறங்கிவிருந்த சூரியனை மறைத்துவிட்டன பிறகு மேற்குத் திசையும் தெற்குத் திசையும் மேலும் இருண்டு வந்தன வானத்தின் கீழ் மேகங்கள் கடலிலும் பிரதிபலித்துக் கடல் நீரையும் கரிய மைநிறமாகச் செய்தன கடல் எங்கே முடிகிறது வானம் எங்கே தொடங்குகிறது என்று கண்டுபிடிக்க முடியாமல் கடலும் வானமும் ஒரே கனம்வகரிய இருள் தீர்ம் பெற்றிருந்தன

மேகத் திரள்கள் மேலும் புரண்டு உருண்டு வந்தியத்தேவனுடைய தலைக்கு மேலே வந்தன பிறகு கீழத் திசையிலும் இறங்கத் தொடங்கின.

படகு சென்ற திசையை வந்தியத் தேவன் நோக்கினான். படகு இருந்த இடமே தெரியவில்லை. அவனுடைய பார்வைவின் எல்லைக்கு அப்பால் போயவிட்டது போலும்!

காதலின் மெல்லிய சீங்காரம் இப்போது மேல் என்ற பெரும் இரைச்சலாக மாறி விட்டது

அத்துடன் நிமிஷத்துக்கு நிமிஷம் பெரிதாகி வந்த அளவுகளின் இரைச்சலும் சேர்ந்தது.

கப்பலில் விரித்திருந்த பாய்கள் கடல் படவென்று அடித்துக் கொண்டன

மரங்களும் கட்டைகளும் ஒன்றோடொன்று உராவ்ந்து ஆயிரம் குடும்பக் கதவுகளைத் திறந்து முழு சத்தத்தை உண்டாக்கின

பாம்பரங்களை வந்தியத்தேவன் அண்ணாந்து பார்த்தான் அவற்றின் தலை விலி ருந்து கப்பல் ஒரு திசையாகப் போகாமல் கழன்று கழன்று வருகிறது என்று தெரிந்துகொண்டான்

'கழிக்காற்று என்று அடிக்கடி சொன்னார்களே அந்தச் சழிக்காற்றுத்தான் அடிக்கப் போகிறது போலும்!

கழிக்காற்று அடிக்கும்போது பாய

மரங்களிலிருந்து பாய்கலனாக் கழறநீர்
 சுற்றி ளவக்க லேண்டும என்று வந்தியத்
 தேவனுடைய அறிவுக்குப் பஸ்பாட...து
 ஆவரல அவன் ஒருவனாக அது எப்படி
 முடிபும' பத்துப் பேர் சேர்ந்து செயல்
 வேண்டிய காரியம் அல்லவா' பத்துப்
 பேர் இல்லாவிட்டாலும் நாலு பேராவது
 வேண்டும. ஒருவன் தனியாக என்ன

செயலது' கடவுள் விட்ட வழி விடுகிறார்.
 சபல் அடைந்த சுதியை அடைகிறது
 என்று கமமா இருக்க வேண்டியதுதான்'

சுப்பல அடைபுப் போகிற கதி என்ன
 வென்று அவனுக்குச் சீக்கிரதனவே போ
 தெரித்து போகிறது

அப்படியும் இப்படியும் சிறிது நேரம்
 அஸ்படபுன்னடி கருது பிறகு கடனில் முடிபுப்
 போக வேண்டியதாகான முடிபுதவகான
 முன்னால் ககஞ்ச் கககாக உடைத்து
 போனாலும் போகும்' சுப்பலின் கதி
 எப்படியானாலும் துன்புடைய கதி
 வையப் பற்றிச் சந்தேகமிலாமல்

நடுக்கடலில் மரணம்!

அந்தக் குடும்பமொன்றைத் தோடென இதைப் பற்றி ஒரு வார்த்தையும் சொல்ல வில்லை. பார்! தோடெனாம தோடென! அவனை மறுபடி பார்க்க நேர்ந்தால் எப்பத்தியக்காரத்தனம்! அவனை மறுபடி பார்க்கபது ஏது?

தி மரென்று வந்தியத்தேவன் தோளில் கெட்டியான பொருள் ஏதோ விழுந்தது. கடல்பென்று கப்பல் முழுவதும் சிறிய சிறிய கூழாய் கற்கள் விழுந்தன. கடலிலும் ஏராளமாக விழுந்தன. அந்தக் கூழாங்கற்கள் எப்படியு பணியாத போல் பிரகாசிக்கின்றன! வானத் திலிருந்து இவை எப்படி விழுகின்றன!

இன்னும் திரண்டு மூன்று கற்கள் அவன் தலைவிலும் முதுகிலும் தோள் களிலும் விழுந்தன. அவன் விழுந்த இடத்தில் முதலில் வலி, பிறகு ஒரு சூளிரச்சி. கப்பலில் விழுந்த கற்களைப் பார்த்தால், ஆ! அவை உருகிக் கரைத்து போய்க் கொண்டிருக்கின்றனவே! - ஆம், இது பனிக்கட்டி மழை. அதுவரை வந்தியத் தேவன் அத்தனைய மழையாய் பார்த்தது மில்லை. அதுபலித்ததுமில்லை. மடிவற்றகு முன்னால் இந்த அற்புதத்தைப் பார்க்க முடித்ததே என்ற சூதுகலம் அவன் உள்ளத்தில் தோன்றியது.

கப்பல் தளத்தில் உட்கார்ந்து கரைந்து கொண்டிருந்த பனிக்கட்டிக் கற்களைத் தொடடுப பார்த்து மகிழ்ந்தான் அப்பா! என்ன சிலகிப்பா! தோடென்போது திளைத் தோடுவது போல் அவலவா இருக்கிறது? ஆனால் நீ தோளவச் சுட்டுத் தியப்பது போல் அது செயல்படவில்லை. வினாவில் சூடு சூளிரச்சியாகி விடுகிறது.

கல் மழை எதிர்பாராமல் வந்தது போலவே கடலென்று தின்று பெய்த நேரம் அரைக்கால் நாழிகைகூட இராது.

பி நகு சாதாரண மழை பெய்யத் தொடங்கியது. மழை துவம் கப்பலில் விழுந்து சிதறி ஓடிக்கடலில் விழுந்து விடுவதை வந்தியத் தேவன் கவனித்தான். சேழை நாட்டு மரக்கலத் தச்சர்களின் கெட்டிக்காரத் தனத்தை விவந்தான் எத்தனை மழை

பெய்தாலும் எத்தனை பெரிய அலைகள் மோதிக் கடல் துவம் கப்பலில் வந்தாலும் மீண்டும் கடல் லேயே தண்ணீர் போய் விழுமபடியாக அகப்பபல் அளமக்கப்பாட டிருந்தது. கப்பலின் கீழ்ப்பகுதி உடைந்து கடல் நீர் உள்ளே புகுந்தாலன்றி அளத மூழ்கடிக்க முடியாது.

இதைப் பார்த்ததும் அவனுக்குச் சிந்தி னதரியம் உண்டாகிற்று. உடனே ஒரு திணைவு வந்தது தன்னைக் கட்டிப் போட டிருந்த அளதக்கதவு திறந்திருந்தால் அதன் வழியாகத் தண்ணீர் உள்ளே புகுந்து விட லாம். ஓடிப் போய்ப் பார்த்தான் அவன் திணைத்தபடி கதவு திறந்து காற்றில் அடித் துக்கொண்டிருந்தது. கதவை இறுக்கிச் சாத்தித் தாளிட்டான்.

மேலே காற்றும் மழையும் பொறுக்க முடியாமற் போனால் அந்த அளதக் குள்ளே புகுந்து கடல் தான் கதவைத் தாளிட்டோக் கொள்ளலாம். பிறகு கடலுன் வீட்ட வழி விடுகிறார் என்று நினைத்தியாக் இருக்கலாம். இவ்வளவு பத்திரமான கப பனை விட்டு அந்த முட்டாள்கள் இரு வரும் படகில் ஏறிப் போய்விட்டதை திணைத்து வந்தியத்தேவன் அன்றுதாப்பப டான். ஆனால் அந்தப் படகின் அமைப் பும லீசித்திரமானதுதான் எவ்வளவு காற்று அடித்தாலும் மழை பெய்தாலும் அளத மூழ்க அடிக்க முடியாது அப்படியு படகு உடைந்து முழுகினாலும் பக்கத்திற் அதனோடு சேர்த்துக் கட்டியுள்ள கடல் ஓன்று இருக்கிறது அதைப் பிடித்துக் கொண்டு அந்தக் கொலை பாதகர்கள் தபரிக் கரை சேர்த்து விடுவார்கள்! அநேக மரவக் கோடிக்கணக்கிற் சரீரமாகப் போய்க் கரை ஏறுவார்கள்..!

கோடிக்கணக்கின் தத்து வந்தியத்தேவன் ஸ்டய உள்ளம் பழையாளுக்குத் தாலியது சக்கரவர்த்தியின் திருக்குமாரிக்குத் தனக்கு நேரத்த கதி எப்படித் தெரியப் போகிறது! அவன் திட்ட பணியை திளறவேற்றும் முயற்சியிலே தான் நடுக்கடலில் முழுவி லதை யார் அவனுக்குத் தெரிவிக்கப் போகிறார்கள்? கடல் தெரிவிக்குமா? காற்று சென்று சொல்லுமா? - கடலுன் அந்த மாதரசினைச் சத்தியபதற்கு முன்ன லேயே நான் இறந்து போயிருக்கக் கூடாதா? போர்க்களத்தில் வீர மரணத் தயடுருக்கக் கூடாதா? சொர்க்க ழுகிலித்

கொண்டேன். பின்னர் அந்த மரத்தின் கீழே நின்று
 பார்த்தேன். அங்கே திடீரென்று ஒரு மனிதன்
 இருந்தான்.

கரத்தின் பேச்சை அங்குமிங்கு கொண்டு வந்தது
 அங்கு கிடந்த கொத்தளிப்பு மிகவும் அருமையாக
 கொண்டு வந்தது.

அங்குமிங்கு கொண்டு வந்தது.

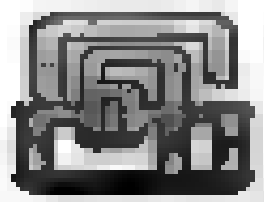
அங்குமிங்கு கொண்டு வந்தது.

அங்குமிங்கு கொண்டு வந்தது.

அங்குமிங்கு கொண்டு வந்தது.

அங்குமிங்கு கொண்டு வந்தது.

குன் மேலும் மேலும் கரிய தாக்கி கொண்டு வந்தது இருட்டை விடக் கரியதான இருட்டு எப்படி இருக்க முடியும்? - அப்படியும் இருக்க முடியும் என்று தோன்றியது.

இதற்கென்று வானத்தில் ஒரு மின்னலை தோன்றி ஒரு மூளையிலிருந்து மறுமூளை வரை பாயந்தது.

அதற்குப் பிறகு தோன்றிய இருட்டு இரண்டை விடக் கரியதாக இருந்தது.

மின்னலைத் தொடர்ந்து இடி முழுகும் கேட்டது. சுப்பல அதிர்ந்தது. கடல் அதிர்ந்தது. நிசைகள் அதிர்ந்தன.

இன்னொரு மின்னலை அடிவானத்தில் இருணைக் கிழித்துக்கொண்டு புறப்பட்டது. அது மேலும் மேலும் தீண்டு சுப்பல மின்னலும் விட்டுப் பட்டாந்து, பற்பல ஒளிக்கோளங்கள் ஆகாசமெங்கும் போட்டு, வானையும் கடலையும் ஜோதி மயமாக்கச் செய்து விட்டு, அடுத்த கணத்தில் அடியோடு மறைந்தது.

இடி முழக்கம் தொடர்ந்தது. அம்மம்மா! அண்டகடாகங்கள் வெடித்து விழுவின்றன என்பதில் சந்தேகமில்லை.

மேலும் மின்னல்கள், இடி முழக்கங்கள் "இன்னும் வானம் பிளக்கவில்லையே, இது என்ன அதிசயம்!" என்று வந்தியத்தேவன் எண்ணமிட்டானே! இவையையோ அந்தக்கணமே ஆகாசம் வெடித்துப் பிளந்தது.

வெடித்த பின்பின் வழியாகப் பிரளய வெள்ளம் பொழிந்தது.

ஆம், அளத மழை என்றே சொல்வதற்கு வலை வானவெளியில் ஒரு கடல் குழந்தை கொண்டிருந்து, அது இதற்கென்று தோன்றிய பின்வின் வழியாகக் கொட்டுவது போலவே இருந்தது.

கடல் அலைகள் ஆவேசத் தாண்ட வமரடிப் மின்னல் வெளிச்சத்தில் கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் ஆடும் மலைச் சிகரங்கள் காட்சி அளித்தன.

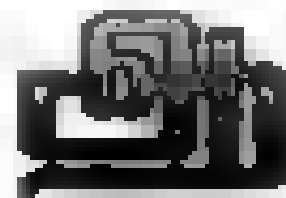
காற்றின் கொம்மானம் உச்சத்தை அடைந்தது. ஆடும் மலைச் சிகரங்களை அப்படியே பெயர்த்து எடுத்து வாய் பகலாள் வானவெளியில் சிதறி எறிந்து வினையாடினார்.

வந்தியத்தேவனுடைய சுப்பல மீதும்

அந்த தீர் மலைகளில் சில வந்து மோதின.

மேலேயிருந்து மழை வெள்ளம் தொப்பு தொப்பென்று கொட்டியது. நாலா பக்க மிருத்தும் அலைமலைகள் வந்து மோதித் தாக்கின விரித்த பாயமரங்கள் மீது கழற கொற்று தாக்கிப் படுத்திய பாட்டைச் சொல்லி முடியாது.

இவ்வளவையும் பொறுத்துக்கொண்டு அந்தச் சோழ நாட்டுத் தச்சர்கள் கட்டிய அந்நேய மரக்கலம் கழன்று கழன்று வந்து கொண்டிருந்தது.

னால எவ்வளவு நேரத்தான் கழன்று கொண்டிருக்க முடியும்? எவ்வளவு நேரம் அந்த மாபெரும் பூதங்களின் தாக்குதலைக் சுப்பலினால் சமாளிக்க முடியும்? - முடியாது. இந்த வினாடியோ அடுத்த வினாடியோ, சுப்பல முழுக வேண்டியதுதான். அத்துடன் வந்தியத்தேவனும் முழுக வேண்டியதுதான்.

என்றும், அந்த எண்ணம் அவனுக்கு இப்போது சோர்வை அளிக்கவில்லை. அப்படித் தனக்கு நேரப் போகும் மரணம் ஓர் அறபுதமான மரணம் என்று கருதினான்.

எழும்பிக் குதித்த அலைகளையப் போல் அவன் உள்ளமும் குதுகலதாண்டவம் ஆடத் தொடங்கியது.

காற்றின் பேரினரச்சல, அலைகளின் பெரொலி, இடிகளின் பெரு முழக்கம் இவற்றுடனே வந்தியத்தேவனுடைய குரலும் சேர்ந்தது. "ஹா ஹா ஹா" என்று வாய் விட்டுச் சிரித்தான்.

அந்தக் காட்சியெல்லாம் நன்றாய்ப் பார்க்க வேண்டும் என்பதற்காகவே அவன் முன் ஜாக்கிரதையுடன் பாய மரத்தின் அடித்தண்டுடன் சேர்த்துத் தன்னைக் கட்டிக்கொண்டிருந்தான்.

சுப்பல கழன்றபோது பாயமரமும் கழன்றது, வந்தியத்தேவனும் கழன்றான்.

இப்படி எத்தனை நேரம் சுப்பலும் பாயமரமும் வந்தியத்தேவனும் கழன்று கொண்டிருந்தார்கள் என்று தெரியாது.

பல யுகங்களாகவும் இருக்கலாம், சில வினாடிகளாகவும் இருக்கலாம். காலதேச வரத்தமான் உணர்ச்சிகளையெல்லாம்

கடந்த அமர நிலைபாடு வந்தியத்தேவன்
அப்போது அடைத்திருந்தான்

விதின் வேகம் சிறிது குறைவது
பொலத் தோன்றியது பிரண்ட
மாகக் கொட்டிய மழை
நிலைவிட்டது சிறு தூறல்கள் போட்டுக்
கொண்டிருந்தன

மின்னலும் இடியும் தீண்டுவிட்டது
பொலத் தோன்றியது கடல கன்னங்களிய
இருள் பிழம்பாகத் தோன்றியது.

வந்தியத்தேவன் சிறிது நேரத்துக்கு
முன்னால் மின்னல்களின் ஒளி வீச்சைத்
தாங்க முடியாமல் கண்களை மூடிக்
கொண்டிருந்தான் இடிகளின் பெரு முழக்
கதளைக் கேட்க முடியாமல் காதுகளாகத்
தன் கைகளினால் இறுக்கிப் பொத்திக்
கொண்டிருந்தான்

இப்போது கண்களைத் திறந்து பார்த்
தான் கைகளை அகற்றிக் காதுகளையும்
திறந்து விட்டான்

ஆகா' இவ்வளவு பெரிய கழிக்காற்று
விபத்திலிருந்து நான் தப்பித்துக் கொண்
டேனா' கடவுள் காப்பாற்றி விட்டாரா'
மீண்டும் பழையாளை அரவின் துறியை
இந்த ஜனமத்தில காண்ப போகிறேனா'
இவ்வரசனரசு சந்தித்து அளவளாவப்
போகிறேனா'?

அதற்குள் அவசரப் படக்கூடாது இத்
துக் கப்பல் இப்போது எங்கே இருக்
கிறதோ, யார் கண்டது? இது பத்திரமாய்க்
கூரை செகும் என்று ஏப்படிச் சொல்ல
முடியும்? கப்பல் தப்பினாலும் நான்
உயிரோடு தப்பிக் கூரையேறுவேன் என்பது
என்ன நிச்சயம்?

இன்னும் எத்தனை எத்தனை
அபாயங்கள் இருக்கின்றனவோ?

வித்தியத்தேவனுடைய மனத்தில்
இத்தக் கேள்வி எழுந்ததும் அதை
குப் பதில் சொல்வதுபோல
வானத்தைக் கீழ்க்கொண்டு ஒரு மின்னல்
மின்னியது அதன் பிரகாசம் அவன் கண்
கொதிரே தூறு குரியனைக் கொண்டு
வந்து நிறுத்தியது போலிருந்தது இருட்
டிவாவது கொஞ்சம் பார்க்கலாம். அந்தப்
பயங்கரப் பிரகாசத்தில் ஒன்றுமே பார்க்க

முடியவில்லை நான் கண்களையே அம்
மின்னல் பறித்து விட்டதோ என்று வத்
தீவத்தேவன் அருவினான் எரிச்சல் எடுத்த
கண்களை இறுக்கி மூடிக்கொண்டான்
அந்தக் கணத்திலேயே அவன் செல்களுக்கு
மே ஆபத்து வந்து விட்டது எத்தனை
இடி முழக்கங்களை வந்தியத்தேவன்
முன்னம் கேட்டிருக்கிறான் இளையக்குழை
எத்தனையோ கேட்டான் ஆனால் இப்
போது இடித்த இடியைப் போல - 'சா'
அது இடியா' இத்தாளுடைய வஜ்ராயுதம்
அவ்வுடைய காதின் வழியாகப் பிர
வேசித்து மன்னாடக்குள்ளேயே நுழைந்து
தாக்கியது போலிருந்தது.

சற்று நேரம் வந்தியத்தேவன் கண்
களையும் திறக்க முடியவில்லை காதுகளே
ஒய் என்ற சத்தம் கேட்டுக்கொண்ட
ிருந்தது

முடிவிலிருந்து கண்கள் உதோ சம்பந்தில்
தடைக்கு மேலே புதிய வெளிச்சம்
பரவியிருப்பதை உணர்ந்தான்

காதிலும் 'ஓய்' சத்தத்துக்கு மத்தி
யில் வேறொரு வீதோத சபதம் கேட்
டது காட்டில் தீப்பற்றி எரியுமபோது,
மாங்களில் தீப்பிடிக்கிறபோது உண்
டாகும் சப்தத்தைப் போல தொனித்
து

வந்தியத்தேவன் கண்ணைத் திறந்து
பார்த்தான் அவன் இருந்த கப்பலின்
பாயமரம் சாசியில் தீப்பற்றி எரிவதைக்
கண்டான்

ஆகா' இப்போது புரிகிறது' அந்த
மின்னல் ஏன் அவ்வளவு பிரகாசமாயிருந்
து அந்த இடி ஏன் அவ்வளவு சத்தமாக
ஒலித்தது என்று இப்போது விளங்கு
கிறது

அந்தக் கப்பல் மேல்செய்யா, அல்லது,
வெகு சம்பந்திலேயோ இடி விடிந்திருக்
கிறது' அதனால் பாயமரத்தில் தீப்பிடித்
திருக்கிறது!

பஞ்ச பூதங்களில் இரண்டி பூதங்கள்
அததச் சோழ நாட்டு மாக்கங்களைத்
தாக்கி அழிக்கப் பார்த்தன நீரும் காற்றும்
தோல்வியுற்றன வந்தியதேவன் வாய்வும
சாதிக்க முடியாத காரியத்தைச் சாதிக்க
இப்போது அகிலினி பகவான்
தொன்றியிருக்கிறார்

திருடருடி

ஐம்பத்திரண்டாம் அத்தியாயம்

உடைந்த பட்டு

டி விழுத்ததனால் பாய
மரத்தின் உச்சியில்
திப்பிடித்து எரிவதைப்
பார்த்ததும் இனி அம்
மரக்கலம் துப்பிக்க
முடியாது என்று வந்
தியத்தேவன் திச்சய
மடைந்தான் எனவே, தானும் உயி
ரோடு தப்பிக்க முடியாது.

வந்தியத்தேவனுக்கு அப்போது
சித்திரம் மனக்கிலேசம் உண்டாக
வில்லை, உற்சாகந்தான் மிகுந்தது. கல
கலவென்று சிரித்தான் பாயமரத்தோடு
தன்னைக் கட்டிவிருந்த உயிற்றை
அவிழ்த்து விட்டான் நடுக்கடலில்
தீயில் கொந்து சாக வேண்டியதில்லை
அல்லவா! அதைக் காட்
டிவாழ் குளிர்ந்த நீரில்
முழுமிக் கடலின் அடி
யில் சென்று அமைதி
யாக உயிர் விடுவது

மேல் அல்லவா?

ஆயினால் மிச்சமுள்ள சிறிது
தேரததை விணாக்க வந்தியத்தேவன்
விஞ்ஞமபலில்லை தீப்பற்றி எரிந்த
கப்பலின் வெளிச்சத்தில் சுறுசுறுப்பும்
தன்றாகப் பார்த்துக் கொந்தளித்த
கடலின் சொந்ததரியததை அனுபவிக்க
விஞ்ஞமினான். தன் உடல சமரதி
அடைவப் போகும் இடத்தை தன்றாகப்
பார்த்துக்கொள்வது நல்லதல்லவா?
இம்மாதிரி அகால மரணமடைந்
தவர்கள் ஆவி உருவத்தில் இறந்த இடத்
தைச் சுற்றி
வந்து கொண்
டிருப்பார்கள்
என்று சொல்

அமரர்
கஸ்கி

வார்களை! அம்மாதிரி நன்

ஆவியும் இந்தக் கடலின் மேலேயே வட்ட
மிட்டுக் கொள்ளடிக்குமோ காற்றில் மிதக்குமோ
அளவகமின மேலே உலாவுமோ? கழற்காற்று அடிக்குமபோது
தன் ஆவியும் சுற்றிச் சுற்றி வருமோ?

ஆகா சபபோதாவது ஒருநாள் இந்தக் கடலில் அரசினவருமரி
கப்பல் ஏறிப் போனாழ்ம போலாள் கப்பலை ஓட்டும மாலுமிகள்
"வந்திபத்தேவன் சபபலோடு முழுநிய இடம இதுதான்" என்று
காட்டுவார்கள் அவனுடைய வெல் விழிகளில் கண்ணீர்த் துளிகள்
அவளது முழுமதி முகத்தில முத்து முத்தாகச் சிந்தும ஆவி
வடிவத்திலே அளத அருகிலிருந்து தான் பார்க்கும்படி நோந்தால்,
அவனுடைய கண்ணீரைத் தள்ளாவு துடைக்க முடியுமா?

கப்பல் ஒரு பேரளையின் சிகரத்தின் மேலே ஏறியது பாயமரத்
தீவர்த்தி பேரட்ட வெளிச்சத்தில் சுற்றிலும் வெகுதூரம்
தெரிந்தது கரும் பளிங்கு திறம் பெற்றுத் திகழ்ந்த கடல் நீரில்
பாயமரத் தீயின் ஒளி விழுந்த இடம் மட்டுமே பொன்
வெள்ளமாகத் திகழ்ந்தது இந்த அழகின்
அற்புதத்தை வந்திபத்தேவன் பார்த்து மகிழ்ந்து
முடிவதற்குள் அவனுடைய கணவனாய்வு
கவனத்தையும் வேரொன்று கவரத்

தது

சற்றுத் தூரத்திலே அவள் ஒரு மரக் கலத்தையே பார்த்தாள் அதிலே புலிக் கொடி பறக்கக் கண்டாள்

கடவுளே! உன் விந்தைகளுக்கு எவ் வையே இலையே போலும்! - அந்த மரக் கலத்திலே வருகிறவர் இனவரசர் அருண்மொழி வர்மராகத்தான் இருக்க வேண்டும். தன்னைத் தேடிக் கொண்டுதான் அவர் வருகிறார் என்று அவனுடைய உள்ளுணர்ச்சி கூறி யது!

வதையதேவன் ஏதிரிசுத்த கப்பல் சிக்கிக் கொண்டு தத்தனித்த அதே கழிக் காற்றில் பார்த்திபேந இரனுடைய கப்பலும் அகப்பட்டுக் கொண்டது ஆனால் இந்தக் கப்பலில் அச்சழிக் காற்றின் தன்மையை அறிந்தவர்களும் கப்பலோட்டும் கலையில் வல்லவர்களும்மாள் மாலுமிகள் இருந்தார்கள் பாலமரங்களில் விரித் திருத்திருத்த பால்களை அவர்கள் இறுக்கிச் சுற்றி வைத்தார்கள் காற்றின் வேகம் முழுவதையும் கப்பல் எதிர்த்து நிற்பது அவசியமில்லாத வண்ணமாகக் கப்பலின் சுக்காளைப் பிடித்து இயக்கி வந்தார்கள். ஒருநிமிஷம் கப்பல் அடியோடு சாயத்து இதோ கவிழ்ந்து விட்டது' என்று தோன்றும் மறுநிமிடம் சமாளித்துக்கொண்டு நிமிர்ந்து நிற்கும் மலை போன்ற அலைகள் அந்தக் கப்பலை எத்தனைதான் தாக்கியும் அதிலே இணைக்கப்பட முத்த மரங் களும் பல்கைகளும் சித்தெனும் பின்த்து கொடுக்க வேண்டுமே' கிடை யவே கிடை யாது! சமுத்திரராஜன் அந்தக் கப்பலைப் பந்து ஆடுவது போல தாக்கி எறித்து விளைபாடினான் கழிக்காற்று அக்கப்பலைப் பம்பரம் சுற்றுவது போலச் சுழற்றிச் சுழற்றி அடித்தது வானத்திலிருந்து வெள்ளம் பொழிந்து

அந்தக் கப்பலைக் கடலில் அழுக்கி அழுத்திவிடப் பார்த்தது சோழ நாட்டுத் தச்சவேலை நிபுணர்கள் கடடிய அக்கப்பலை - தமிழகத்தின் புகழ் பெற்ற மாலுமிகள் ஓட்டிய அக்கப்பலை - கடலும் மழையும் காற்றும் சேர்ந்து தாக்கியும் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை

இதைக் காட்டிலும் கொடிய கழிக் காற்றுகளையும் சண்டமாருதங்களையும் நான் பார்த்திருக்கிறேன் சமாளித் திருக்கிறேன் ஆனாலும் கவலைப் படாதேவையிலலை" என்று கவபதி கூறினான் ஆனால் அவன் பார்த திபேத்திரனிடமும் இனவரசரிடமும் வேறொரு அபாயத்தைப் பற்றித் தன பயத்தை வெளிவிட்டான்

கரிய மேகங்கள் இரண்டு வந்து வானம் முடி நாலாபுறமும் இருள் சூழச் செவதுவிட்டன. போதாததற்குச் சோனாமாரியாக மழையும் பெய்தது கடலில் எழுந்த அலைகளேர வரிசை வரிசையான மலைத் தொடர்களைப் போல கப்பலைச் சுத்தித் திரைவிட்டு மறைத்தன இந்த நிலையில் அவர்கள் எந்தக் கப்பலைத் தேடிச் சென்றார களோ அது வெகு சமீபத்தில் வந்தாலும் பாரக்க முடியாது அந்தக் கப்பலும் இதைப் போலத்தான் சுற்றிச் சுழன்று தத்தனித்துக் கொண்டிருக்கும். கப் பல்கள் ஒன்றோடொன்று மோதினாலே இரண்டும் சுக்கல சுக்கலாகிப் போய் விடும் கப்பலில் உள்ளவர்களின் கதி அடிகாத்திரன்!

ஆகவே கழிக்காற்றின் அபாயத்தைக் காட்டிலும் சுற்றிலும் ஒன்றும் பார்க்க முடியாமலிருப்பதுதான் அதிக அபாயம் என்று அம்மரக்கலத் தலைவன் கூறி வான்

இது இனவரசருக்கும் தெரிந்த விஷயத்தான் ஆகவே அவர் அத்தனை காற்றிலும் மழையிலும் கப்பலின் ஓரமாக நிறுங்கொண்டு தன கரிய

கணகலின் பார்மவனய நாலாபுறமும்
செலுத்துக் கொண்டிருந்தார் மின்னல்
மின்னியபோதெவ்வாறும் அவருடைய
கண்கள் அதிவேகமாகக் கழன்று சுற்றுப்
புறமெங்கும் சுற்றுப் பார்த்தன அவ
ருடைய உணர்வு எப்படித் தத்தனித்துக்
கொண்டிருந்தது என்பதைச் சொல்ல
முடியாது. தன் அருமைத் தமக்கை
அழற்பதிய தூதன் முரட்டு அரா
பியர்களுடனும் கொலைகார மந்திர
வாதிகளுடனும் அகப்படிக் கொண்
டிருக்கிறான் அது போதாது என்று
இந்தச் சுழிக்காற்று வேறு வந்து
சேர்ந்தது. ஒருவேளை அவனீர
வாலிபன் ஏறியுள்ள கப்பலைக் கண்டு
மீடிக்க டிடியாமலே போய விடுகோ'
கண்டுபிடித்தாலும் அவனை உயிரோடு
காண்பது சாத்தியமா? - கலபதி
அஞ்சுவதுபோல அவன் ஏறிக்கொண்ட
கப்பல் மேல் நம் கப்பல் மோடு இரண்
டும் கடலில் மூழ்கினால் வேடிக்கை
யாகத்தான் இருக்கும்! ஆனால் தந்தை
கிடம் செல்ல வேண்டிய செயலின்போ
செல்லுவது யார்? பாரததிடேத்
தீரணிதம் அந்தக் குடும்ப இருகியத்
தைக் கருவது இயலாத காரியம்
கூதினால். அந்தப் பலஸலற்றுக்கு அது
கேலியாயிருக்கும். அதன் முககியத்தை
அவன் உணர் மாட்டான்

இவ் காலம் இனவரசர் செயல்
எண்ணிய காரியம் எதிலும் தோல்வி
படைந்ததில்லை. இப்போது தோல்வி
ஏற்பட்டு விடுமோ? இல்லை ஒரு
நாளும் இல்லை பொன்னியின் செயல்
வனுக்குத் தீவகு நேருவதை யோ
தோல்வி ஏற்படுவதை யோ சந்திர
ராஜன் பார்த்துக் கொண்டிருக்க
மாட்டான்.

இருளையும் மழையையும் கிழித்துக்
கொண்டு எல்லாத் திசைகளையும்
பார்த்துக் கொண்டிருந்த இனவரசரும்
அந்தப் பெரிடி முழக்கத்தைக் கேட
டார் அப்போது மின்னிய மின்னலுக்கு
அவரும் கண்களைச் சிறிது மூடிக்

கொள்ள வேண்டியதாயிற்று கண்
ளானத் திறந்து பார்த்தபோது மின்னல்
வெளிச்சமில்லாத வேறொரு வெளிச்
சத்தைக் கண்டார் சற்றுத் தூரத்தில்
ஒரு கப்பல் விரித்த பாய மரங்களுடன்
பெயர்ந்து போய் ஆடிக் கொண்
டிருந்தது! அதன் பரவமரத்தின்
உச்சத்தில் தீப்பற்றி எரிந்தது அந்தத்
தீயில் வெளிச்சத்தில் இனவரசர் அதில்
ஒரு மன்தன் பரவமரத்தோடு சேர்ந்து
நீற்பதைக் கண்டார்! கடவுள்! இத்
தனைய அற்புகமம் நடக்கக் கூடுமா? -
அவன். அந்த வீர இளைஞனாகிய
வந்தியத்தேவன்தான்! அவன் மடம
ஏன் தன்வாக நிறுத்தான்? பற்றுவாகன்
என்ன ஆனார்கள்? - அந்தப் பற்றி
யெல்லாம் யோசிப்பதற்கு இப்போது
நேரமில்லை செயல் வேண்டியது
இன்னதென்பதை ஒருநொடிப் பொ
றில் இனவரசர் தீர்மானித்துக் கொண்
டார்

அவர் பார்த்த கரடசினங்க் கப்பலில்
இருந்த மற்றவர்கள் பலரும் பார்த
தார்கள் "அதோ" என்று அவர்கள் ஏக
காலத்தில் எழுப்பிய பெரிய கூச்சல்
காற்றின் பயங்கர சத்தத்தையும் மீறிக்
கொண்டு எழுந்தது

கப்பலோடு சேர்த்துக் கடடியிருந்த
படகண்டை போய் இனவரசர்
தின்றுகொண்டு அங்கு நின்ற மாலுமிக
ளைப் பார்த்து, "உங்களில் யார் என
னுடன் வருவீர்கள்?" என்று உரத்த
குரலில் கேட்டார் அவர் செயல் உத்
திசைத் தாரியம் இன்னதென்று
ணிகத்தறித்து மாலுமிகள் திசைத்
தார்கள் ஆயினும் பலர் பேரடிபிட்டு
முன் வந்தார்கள்

பாரததிடேத்தேனும் கவடதியும்
வந்து தடுக்கப் பார்த்தார்கள்

"இனவரசே! இது என்ன காரியம்?
இந்தக் கொந்தளிகளும் கடலில் படகு
எப்படிச் செலுத்த முடியும்? எரிவினா
கப்பலில் உன்னவனை எப்படிக் காப்ப

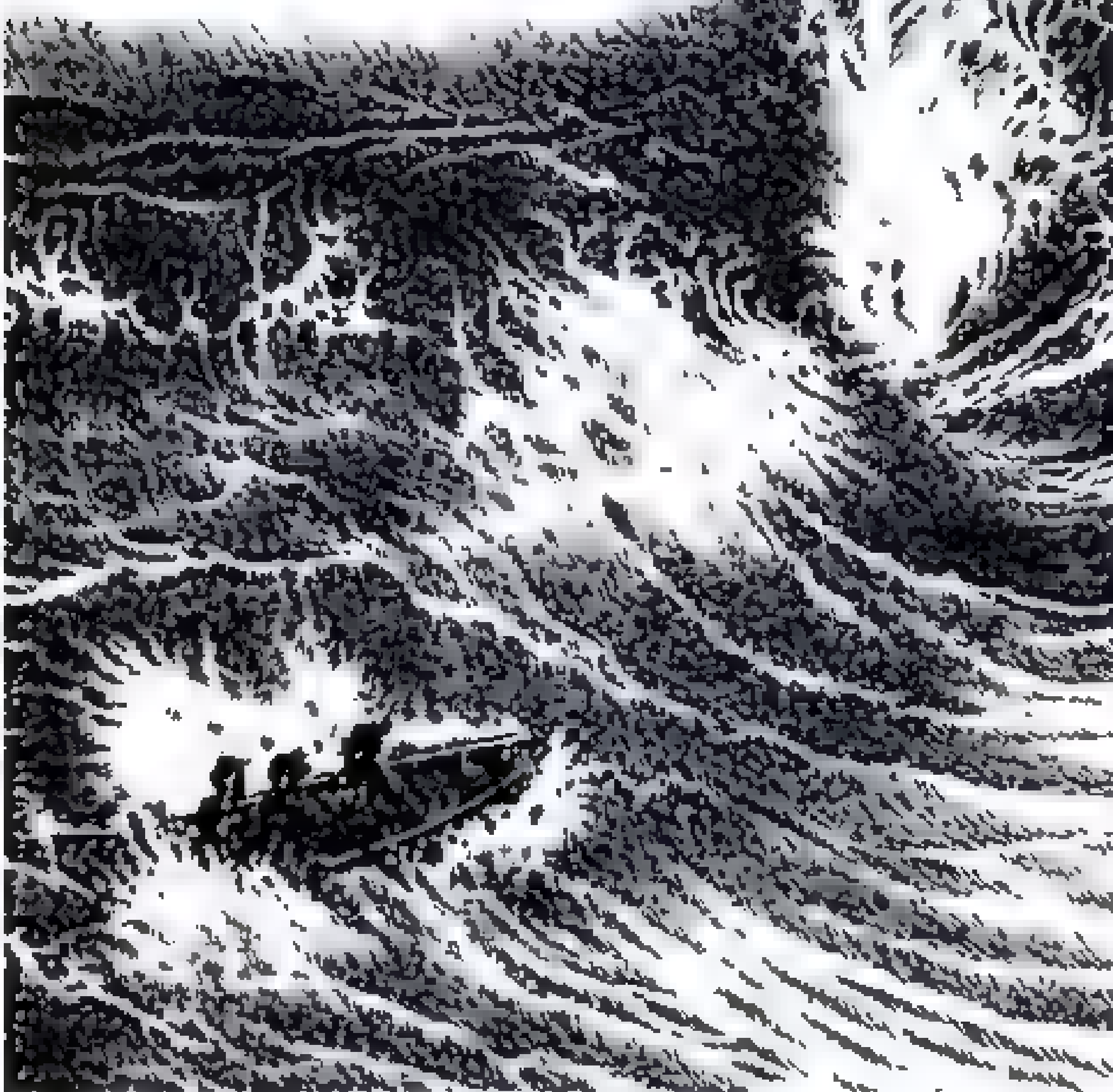
பாற்ற முடியும்? - ஆனாலும் முயற்சி
செய்து பார்க்கலாம். தாங்கள்
பேசும் வேண்டாம், போவதற்கு
எங்களில் எத்தனைபேர் செ-
லுகிறார்கள் என்பது 1973-74-
தான்

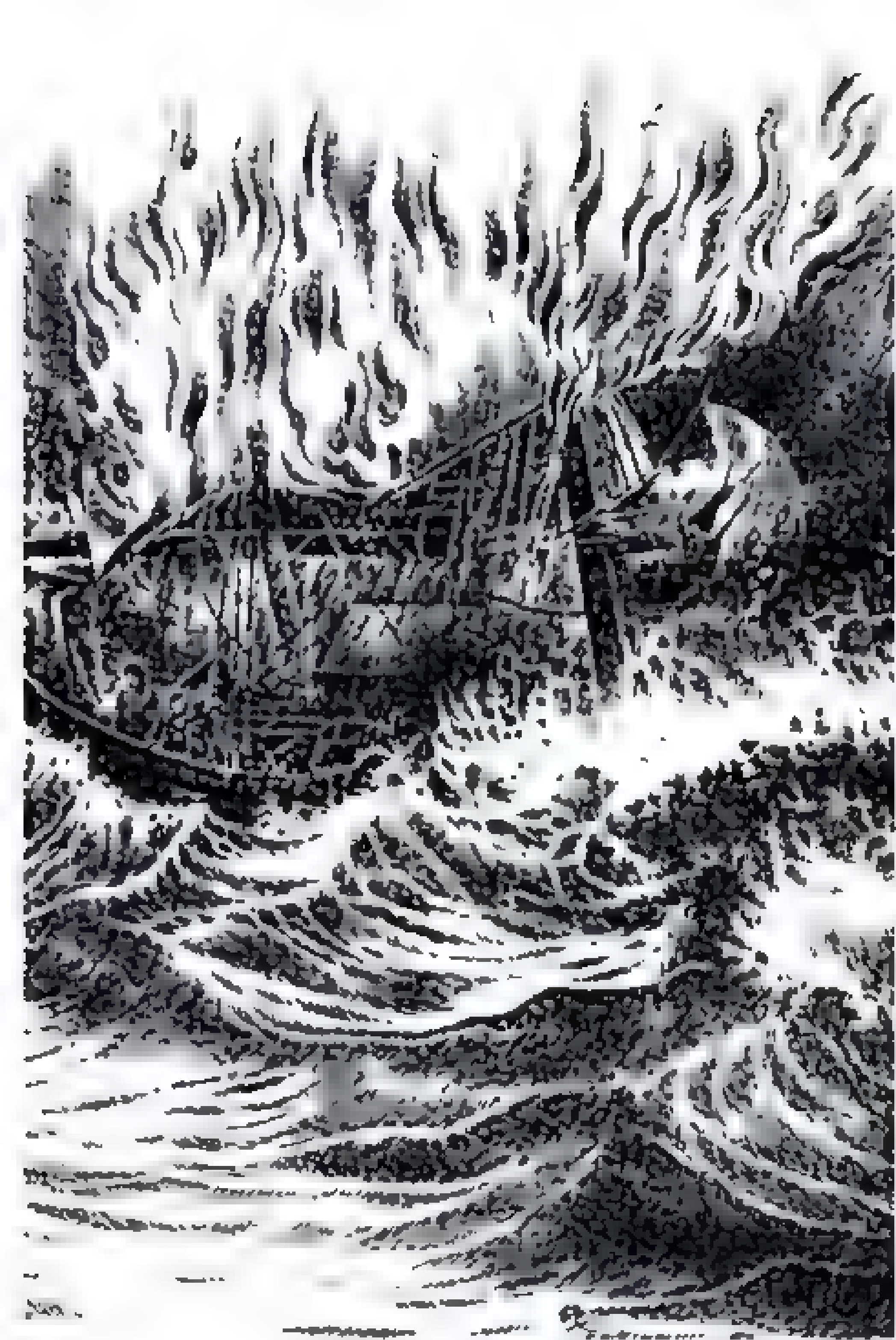
"ஜாக்கிரதை! இச்சமயம் என்னைத்
தடுக்கப் பார்க்கிறவர்களை நான்
ஒருநாளும் மன்னிக்க முடியாது!" என்று
இராஜ கம்பீரமான அதிகார தோர
ணையில் கூறினார் அதேசமயத்தில்
படகை அலிழ்த்து விட்டார் "உங்களில்
இரண்டு பேர் போதும்; யாருங்கள்"
என்றார்

படகு கடலில் இதங்கியது
இளவரசரும் அவர் குறிப
பீட்ட இருவரும் அதில்
குதித்தார்கள், மறுகணமே

படகு கப்பலில் விட்டு அகன்று
சென்றது அளவகள்ளமேல்
ஆவேசக் கூத்து ஆ-
யது இளவரசரும்

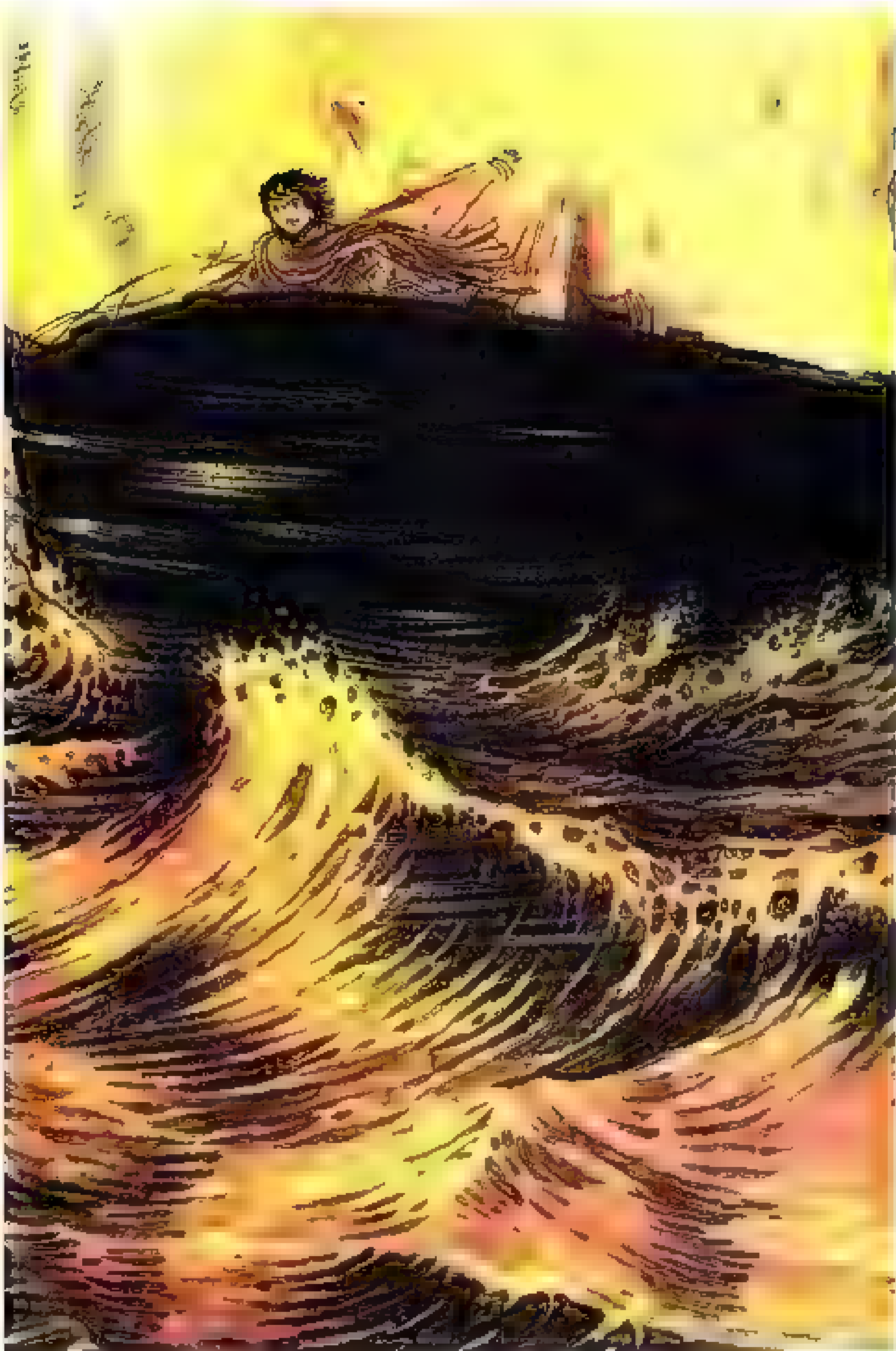

மற்ற இருவரும் துடுப்புகளைப் பலவகைகளில் மட்டும் வலித்
தார்கள் சிறிது சிறிதாகப் படகு எரிந்துற கப்பலை அனுமிது
இதற்குள் கீ உகியிலிருந்து பாதி பாய்மரம் வளரவில் இறங்கி
வீட்டிருந்தது ஆனால் எத்திதேதெனோ அவகேயே தின்று
கொண்டிருந்தான் அவன் தீயின வெனிச்சத்தில் கப்பலைப்
பார்த்தான், கப்பலிலிருந்து இறங்கப்பட்டு யந்த படனையும் பார்த்
தான் அந்த அதிசயத்தில் தளவளை மறந்திருந்தான் தான் ஏம்த
னும செயல் வேண்டும் என்றே அவனுக்குத் தோன்ற
வில்லை.

“குதி! கடலில் குதி” என்று கத்தினார இளவரசர் அவன்
காதில் அது விழவில்லை செயலற்ற பதுமையைப் போல் நின்று
கொண்டிருந்தான்

ஆயிற்று, இன்னும் சிறிது நேரம் தாமதித்தால்

கப்பல் அடித்தளத்துக்கு நெருப்பு வந்து விடும். கப்பல் முழுவி விடும். அப்பறம் அவனைக் காப்பாற்றுவது இயலாத காரியமாகி விடும்.

என்ன செயல் வேண்டும் என்பதை மறுபடியும் இளவரசர் ஒரு தொடியில் முடிவு செய்தார். இத்தனைய சந்தர்ப்பங்களிலுக்கென்றே அந்த அபாயப் படகில் சேர்த்துக் கடடியிருந்த தீனக்கவிற்றின் இன்னொரு நுனிசைத் தமது இருப்பில் கற்றி இறுக்கிக் கடடிக் கொண்டார். மாறுபிகன் இருவருக்கும் எச்சரிக்கை செய்துவிட்டுக் கடலில் குதித்தார்.

ஒரு பெரிய, மிகப் பெரிய அலை வந்தது! இளவரசர் மேலே அது வீழ்ந்திருந்தால் அவரை அழுக்கிக் கடலின் அடியில் கொண்டு போயிருக்கக் கூடும்! ஆனால் அது நல்ல அலை. இளவரசருக்கு ஏவல் செயல் வந்தது அவரைத் தன் உச்சியில் வைத்துத் தூக்கிக் கொண்டு போய் எரிவின்ற கப்பலின் மேல் தளத்தில் எறிந்தது.

ஏற்கெனவே கடல் அவிழ்த்துக் கொண்டிருந்த வந்தியத்தேவன் இளவரசரைப் பார்த்ததும் 'ஆ' என்று அவறி அவரை எடுப்பதற்காகத் தாலிக் குவித்தான். இளவரசர் அவனுடைய கழுத்தை அப்படியே இறுக்கிக் கடடிக் கொண்டார். அவன் காதுக்குள் "என்னைப் பிடித்துக்கொண்டு வா' விட்டு விடாதே!" என்றார். சொல்லி முடிந்த தடசனமே இருவரும் மறுபடியும் கடலில் மிதந்து அலைகளினால் மொத்துண்டார்கள்.

மாறுபிகன் துடுப்புத் தள்ளுவதை திறுத்துக் கயிற்றைப் பிடித்து இழுக்கலானார்கள்.

இளவரசரும் அவரை உடம்புப் பிடியாகப் பிடித்துக்கொண்டிருந்த வந்தியத்தேவனும் படகை அணுவினார்கள்.

படகைப் பிடித்து அதில் ஏறுவது எரிய காரியமில்லை. அலைகளுடன்

போராடிக் கொண்டு வந்தியத்தேவனையும் தாங்கிக் கொண்டு படகில் ஏறுவதற்கு முயன்ற ஏவலொரு கணமும் ஒரு யுகமாக இருந்தது.

இதோ படகு எகக்கு அகப்படுவது போலிருக்கும். அடுத்தக்கணம் எட்டாத தூரத்தில் போய்விடும்.

கடைசியாக, அதற்கும் ஒரு பெரிய அலை உதவி செய்வது. படகின் அருகில் உயரமாக எழுந்த அத்தப் பேரலை போடு அவர்களும் எழுந்தார்கள். மாறுபிகனின் உதவியுடன் படகில் குதித்தார்கள்.

"துடுப்பை வலியுங்கள்! வேகமாக வலியுங்கள்!" என்றார் இளவரசர்.

ஏனெனில், எரிவின்ற கப்பல் கடலில் முழுதும் நேரம் நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது.

அப்படி முழுதும் போது ஏற்படும் கொந்தளிப்பில் படகு கவிழ்ந்தாலும் கவிழ்ந்து விடும் அது மட்டுமன்று. கப்பல் முழுதித் தீ அளனைத்து விட்டாலும் பிறகு மற்றொரு கப்பலை அவர்கள் பிடிப்பதும் அசாத்தியமாகி விடலாம்.

ஆகா! அதோ கப்பல் முழுசுத் தொடங்கிவிட்டது. கொழுத்து விட்டு எரித்த பால்மரங்களுடனே அது கடலில் முழுகிய காட்சிதான் என்ன பயங்கர சௌந்தரியமாயிருந்தது?

அதை அவர்களால் அதிக நேரம் அனுபவிக்க முடியவில்லை.

இளவரசர் எதிர்பார்த்தது போலவே கடலில் ஒரு பெரிய கொந்தளிப்பு வானவாலி மேலேழுந்த அலைகள்.

படகு என்னமோ அலைகளைச் சமாளித்துக்கொண்டது. ஆனால் எரிந்த கப்பல் முழுகியதும் கற்றிலும் குழந்த இருளில் மற்றொரு கப்பல் இருந்த இடமே தெரியாமல் போயிற்று. இக்குத் திசை ஒன்றுமே தெரியவில்லை.

படகும் கப்பலும் ஒன்றையொன்று நெருங்கிக் கொண்டிருக்கின்றனவோ, அகன்று போய்க் கொண்டிருக்கின்றனவோ, - அதைத் தெரிந்து கொள்ளவும் வழியில்லை.

இரண்டிலும் அபாயம் உண்டு

இருட்டில் கப்பல இருக்குமிடம் தெரியாமல் அதை நெருங்கிச் சென்று முட்டிக்கொண்டால், படகு துகள் துகளாகும்.

விவகிப் போய் விட்டால், கேட்பானேன்? தடுக்கடலில், காரிருனில் அந்தச் சின்னஞ்சிறு படகினால் என்ன செயல் முடியும்?

சமுத்திர ராஜனே! உன் காதலி பொன்னி நதி தந்த அருளமச் செவ்வனா நீதான் காப்பாற்ற வேண்டும்!

வா

பு பகவானுடைய லீலைகள் வெகு வெகு அதிகம் மானாவ அந்தப்

பெரும் கழிக்காற்று எவ்வளவு அவசரமாக வந்ததோ அவ்வளவு அவசரமாகவே போய்விட்டது போகும் வழியிலெல்லாம் கடலைப் படாதபாடு படுத்தி விட்டுப் போய்விட்டது

கழிக்காற்றுப் போய் விட்டது சரிதான்; ஆனால் அதனால் கடலில் ஏறப்பட கொந்தளிப்பு இலேசில் அடங்கிவிடாது. ஓர் இரவும் ஒரு பகலும் தீபத்திருந்தாலும் இருக்கும். அந்தக் கொந்தளிப்பின் வேகம் நெடுந்தூரம் பிரயாணம் செய்யும். கோடிக்களையின் வில் தாரமான மணற் பிரதேசத்தையெல்லாம் கடலு ஏறி முடிவிலும், நாகப்பட்டினத்தின் கடற்கரை மீது பேரலைகள் மோதி இடித்துத் தகர்க்கப் பார்க்கும். இன்னும் அக்கொந்தளிப்பு காங்கேசன் துறை - இரி கோணமலை வரையில் பரவும். மாதோடத்தையும் இராமேசுவரத்தையும்கூட ஒரு னை பார்த்துவிடும்.

இளவரசர் முதலியோர் ஏறியிருந்த படகு அலைகளால் மொத்துண்டு மிதந்து கொண்டேயிருந்தது சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் துடுப்பு வலிப்பதையும் திறுத்தி விட்டார்கள் திக்ரும் திசையும் தெரியாதபோது, கப்பல் எங்கே இருக்கிறதென்றும் தெரியாதபோது துடுப்பு வலித்து ஆவது என்ன?

காற்று ஓய்ந்து விட்டது. மணற் ஓய்ந்து விட்டது இடியும் மின்னலும் தின்று விட்டன

ஆனால் அலைகளின் ஆங்காரம் மட்டுமே சிறிதளவும் குறைவில்லை

படகு அந்த அலைகளில் தத்தளித்துக் கொண்டேயிருந்தது

சற்றும் எதிர்பாராத ஓர் அபாயம் அதை நெருங்கி நெருங்கி வந்து கொண்டிருந்தது இதோ வந்துவிட்டது!

எரிந்த கப்பல முழுவிற்றல்லவா? அப்போது முழுதும் எரியாத ஒரு பாயமரம் அதிலிருந்து பிரிந்தது கடலில் அது மிதந்து மிதந்து படகுக்கு அருகில் வந்து இருட்டின காரணமாக வெகு சமீபத்தில் வருமவரையில் அதை ஒருவரும் பார்க்கவில்லை.

பார்த்தவுடனே, "துடுப்பு வலியங்கள்! துடுப்பு வலியங்கள்!" என்று இளவரசர் கூவினார்

அவர் கூவி வாய முடுவதற்குள் அந்தப் பாயமரம் படகின் அடிப்பகுதியில் இடித்தது.

இடிந்த வேகத்தில் படகு 'படார்' என்று பிளந்தது முதலில் இரண்டு பகுதிகளாகப் பிளந்தது பிறகு சிறிய சிறிய பலகைத் துண்டுகளாகப் பிளந்து கிதறியது

"நண்பா! பயப்படாதே! இந்தப் படகைக் காட்டிலும் அந்தப் பாயமரம் பத்திரமானது தாலி அதைப் பற்றிக் கொள்!" என்றார் இளவரசர்

(தொடரும்)

ஐம்பத்து மூன்றாம் அத்தியாயம்

அபய கீதம்

ஊவரசர் அருள்
மொழி வர்மர் பார்து
திபேந்திரனுடை ய
கப்பலுக்குப் போய்ச்
சேருக வளரவில்

தொண்டமாந நதியின் முகத்துவாரத்
தில நின்றுவர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருந்
தார்கள்

கப்பலில் இவ்வரசர் ஏறிகொண்ட
உடனே அவரை ஏற்றிச் சென்ற படகு
திருமயியது

சேனாதிபதி பூதி விக்
கிரம கேசரி குதூகலம்
அடை தீ திருந்தார்

என்று அவருடை ய முகத்தூறி காட்டியது

ஆண்ட வன் நம கடலியில் இருக்
கிறார் கருத்தகயிள்ளை இளவரசரின் திரு
மேனியில் உள்ள சமூத சகடர சிவனங்கள்
பழுதாகப் போய விடுமா? பார்த்துதிபேந்
திரன் அவரைப் பத்திரமாகக் காண்கி
தெரண்டு போய்ச் சேர்த்து விடுவான்
தாமத நம படைகளுடன் தஞ்சையைய
தொக்கி, புறப்பட வேண்டியதுதான்
என்று தமக்குத் தாமே சொல்லுகிறவர்
போள கொடுமபாளூர் வேளார் உரத்துச்
சொல்லிக்கொண்டார்

உடனே பக்கத்தில் நின்று ஆழ
வரக்கடி யானைப் பார்த்தார்

கவகி
கவகி

அமரர்
கவகி

“எவ்வண்ணவனே! நீ இவகு நீர்
கிறாயா? அதனால் பாதகம் இவ்வளவு
முதன்மத்திரியின் அந்தரங்க ஒற்றணுக்
குத் தெரியாதது என்ன இருக்கிறது? சரி
நீ என்ன செயல்படப் போகிறாயா?
மாதோட்டத்துக்கு என்னுடைய வரப்
போகிறாயா?” என்று கேட்டார்.

“இவ்வளவு, ஐயா! முதன்மத்திரி
எனக்கு இடம் இன்னும் ஒரு வேளை
நான் செயல்பட வாய்ப்பிருக்கிறது.”

“அது என்ன, அப்பா?”

ஆழ்வார்க்கடியான் சற்றுத் தூரத்தில்
ஊமை ராணியும் பூங்குழலியும் தின்ற
இடத்தை நோக்கினான்.

“அந்தப் பெண்களையப் பற்றியது
விஷயமா?” என்றார் சேநாதிபதி.

“அவர்களில் ஒருவரைப் பற்றியது
தான் இவ்வளவுகளில் இத்தனைய ஊமை
ஸ்திரீ ஒருத்தியைப் பார்க்க நோந்தால்
அவளை எப்படியாவது தஞ்சாவூருக்கு
அழைத்து வரும்படி முதன்மத்திரி
கட்டளைவிட்டிருக்கிறார்.”

“நல்ல வேளை உனக்குக் கொடுத்த
தார் அளதக்காட்டிலும் இவ்வளவு
கடல்களில் அடிக்கும் புயற்காற்றுகளில்
ஒன்றைப் பிடித்துக்கொண்டு வரும்படி
உனக்குச் சொல்லியிருக்கலாம். அந்த
ஊமை ஸ்திரீயைப் பிடித்துக்கொண்டு
போவது அவ்வளவு கவலையிருக்கும்.
அவன் வாரோ தெரியவில்லை. நம்
இனவரசரிடம் பிச்சு அபிமானம்
வைத்திருக்கிறான் உனக்கு ஏதாவது
அவனைப் பற்றித் தெரியுமா?”

“அவன் ஊமை என்பதும் பிறவிச்
செவிடு என்பதும் தெரியும் அவளை
அழைத்துச் செல்வதைக் காட்டிலும்
புயற்காற்றைக் கவனிக்க அடைத்துக்
கொண்டு போவது கவலம் என்றும்
தெரியும் ஆயினும் என் இதுமானா
சொல்லியிருக்கிறபடியால் ஒரு பிரயத்
னம் செய்து பார்ப்பேன்.”

“இந்த ஓடக்காரப் பெண்ணுக்கும்
அவனுக்கும் கூட சிறேகம் போலிருக்
கிறது. இரண்டு பேரும் தூண்டுகவினால்
பேசிக் கொள்வதைப் பார்த்து அந்தப்

பெண்ணை இங்கே கூப்பிட்டு அவளுக்கு
ஒர் எச்சரிக்கை செய்ய வேண்டும்.”

பூவார்க்கடியான் அந்தப்
பெண்களின் அருகில்
சென்று பூங்குழலியிடம்
சேநாதிபதி அழைப்பதைக்
கவனித்தான். பூங்குழலி ஊமை
ராணியை விட்டுப் பிரிந்து சேநாதி
பதியை அணுமினான்.

இதோ யார், பெண்ணே! நீ வேகு
புத்திசாலி! நல்லசமயத்தில் வந்து
முக்கியமான செயலி சொன்னால்
சோழ சூலத்தக்குப் பேரிட உதவி செய
தாய் இதை நான் என்றும் மறக்க
மாட்டேன். தக்க சமயத்தில் தகுந்த
பரிசில் கொடுப்பேன்” என்றார்.

பூங்குழலி ‘வந்தனம், ஐயா’ எனக்குப்
பரிசில் எதுவும் தேவையில்லை என்று
பணிவுடன் சொன்னான்.

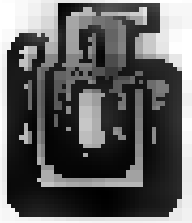
“தேவையில்லை என்றால் யார் விடு
கிறார்கள்? இந்தக் குழப்பமெல்லாம்
கொஞ்சம் அடங்குமே பிறகு, பிறகு
சோழ நாட்டுச் சாசனத்தில் வீராதி
வீரளாகப் பார்த்து உனக்குத் திருமணம்
செய்து வைக்கிறேன் உனக்கு வாய்க்
கின்ற கணவன் அந்தச் சொற்ப
மானவனாய் இருந்தால் போதாது. மே
சேளனாக இருக்க வேண்டும். இவ்வா
விட்டால் அவனைக் கண்ணிலே வீர
னைக் கொடுத்தது ஆட்டி வைத்து விட்
மாட்டாயா?” என்று சேநாதிபதி கதிப்
புள்ளைப் புரிந்தார்.

பூங்குழலி தரைப்பைப் பார்த்தபடி
தின்றான் அவன் உளைததில் கோபம்
பொங்கிவது ஆவால் அந்த அச்சமயம்
காட்டிக் கொள்ள விரும்பவில்லை.
இந்த முரட்டுக் கிழவரிடம் சண்டை
பிடிப்பதில் பயன் என்ன? கோபத்தை
அடக்கிக் கொள்ள முயன்றான்.

“ஆனால் ஒரு விஷயத்தை மட்டும்
நூபகம் வைத்துக்கொள்! இனவர
சுக்கு ஏதோ உதவி செய்து விட்ட
படியால், அவர் பேரில் பாத்தியதை
கொண்டாடலாம் என்று எண்ணாதே!

கடலில் வலை போட்டு மீன் பிடிப்பதோடு நிறுத்திக் கொள்' இளவரசனார் வலை போட்டுப் பிடிக்கவாம் என்று ஆணைப்பட்டாதே' ஆக்கிரதை பெண்ணே' இனி அவர் அருகில் நெருங்கினாலும் உனக்கு ஆபத்து வரும்' என்றார் சேநாதிபதி அவருடைய சூரல அப்போது மிகக் கடுமையாக இருந்தது அவருடைய ஓவ்வொரு வார்த்தையும் காயச்சிய சபத்துளியை விடுவதுபோல் பூங்குழலியின் காதில் விழுந்தது

அந்தக் கிழவனாருக்குப் பதிலுக்குப் பதில் காரகாரமான வார்த்தைகளைச் சொல்ல வேண்டும் என்று பூங்குழலி விஞ்ஞானினை ஆளாக் பேச இயலவில்லை. தோண்டியை அடைந்தது காதில் விழுந்த காயச்சிய சபத்துளிகள் கண் வழியாக வெளி வந்தன போல் வெப்பமான கண்ணீர்த் துளிகள் தோன்றிக் கண்களை எரிவச் செய்தன

னிந்த தலை நிமிராமல் பூங்குழலி விஞ்ஞானினை கடற்கரைக்கு எதிர்ப்பக்கம் நோக்கி நடத்தான். தடை மெதுவாக ஆரம்பமாகிற்று. வர வர வேகம் அதிகரித்தது. ஊமை ராணி இருந்த இளையை ஒடுகணம் கடைக்கண்ணால் பார்த்தான் அவன் அருகில் ஆழ்வார்க்கடியான் நின்று ஏதோ அவளிடம் தெரிவிக்க முயன்று கொண்டிருப்பதைக் கண்டான் மனிதர்கள் உள்ள இடத்திலேயே தான் இருக்கக் கூடாது என்ற எண்ணம் அவளுக்குத் தோன்றியது மனிதக் சூரலையே கேட்கப் பிடிக்கவில்லை ஆ' மனிதர்கள் எத்தனை கொடுமையினவர்கள்? எதற்காக இவ்வளவு சூரமாய் சேதகளைப் பேசுகிறார்கள்? எல்லாரும் ஊமைகளாகவே இருந்து விட்டால் எவ்வளவு தீர்ப்பிருக்கும்?

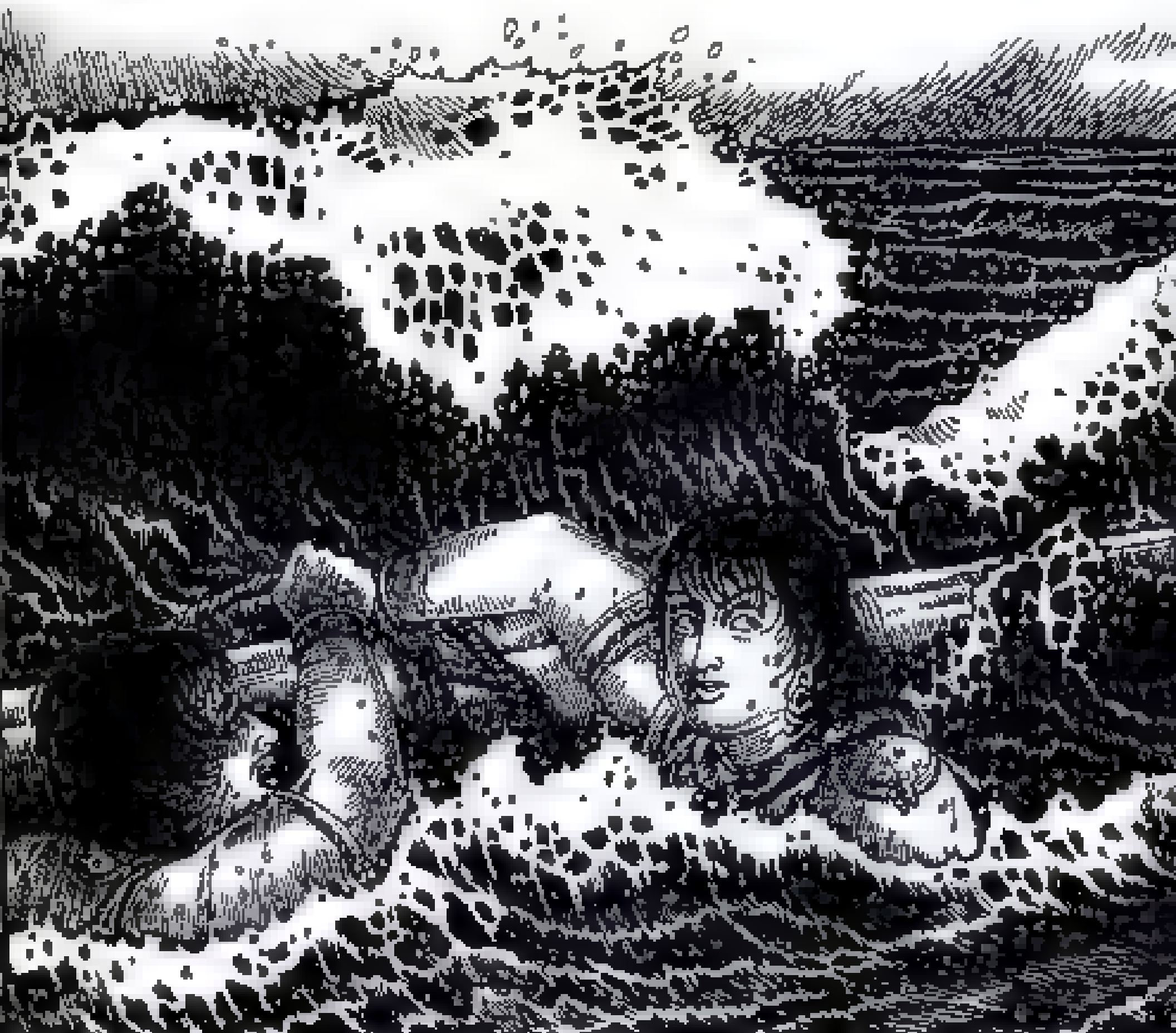
கிதிது தூரம் காட்டில் புகுந்து சென்ற பிறகு தோண்டாமரனாற்றின் கரையை அடைந்தான். அந்தக் கரை யோடு உன் நாட்டை நோக்கி நடத்தான் அவருடைய படகை விட்டிருந்த

இடத்தைக் குறி எவத்து நடத்தான் ஆம். சிக்கிரம் அந்தப் படகைப் போய்ச் சேர வேண்டும். படகில் ஏதிக் கொள்ள வேண்டும் தண்ணத்தனியாகக் கடலில் செல்ல வேண்டும் மனிதர்களுடைய சூரல காதில் விழ முடியாத நடுக்கடலுக்கே போய் விட வேண்டும் துடுபடைச் சுமமா எவத்து விட வேண்டும் அளவளவில் மொத்துண்டு படகு மீதத்து மீதத்து போகவேண்டும் தாழ்ம அதில் போய்க் கொண்டிருக்க வேண்டும் எவ்வளவிலலாத கடலில் முடிவில்லாமல் போய்க் கொண்டிருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அலைபட்ட தன் உள்ளம் அளமதி பெறும் சேநாதிபதியின் வார்த்தைகளினால் தொந்த உள்ளதனை வேதனை தீரும். ஆத்திரம் தணிந்து ஆறுதல் உண்டாகும். அந்தப் பொல்லாத கிழவன் என்ன சொன்னான்? 'வலை போட்டுக் கடலில் மீன் பிடிப்பதோடு நிறுத்திக் கொள்' இளவரசருக்கு வலை போட்டாதே' என்றான் தான் இளவரசருக்கு வலை போடுகிறேன்' சச்சி' அந்தக் கிழவனின் புத்தி போன போகைப் பார்ப் ஆம்; தனரையில் வாழும் மனிதர்களைக் காட்டிலும் கடலில் வாழும் மீன்கள் எவ்வளவோ தல்ல ஐத்துக்கள் அளவ இப்படியெல்லாம் கொடுமையாகப் பேசுவதில்லை ஆழ் கடலில் நீத்தியும் மீதத்தும எவ்வளவு ஆனத்தமாகக் காலங்கழிக்கின்றன அவற்றுக்குக் கவலை ஏது? துயரம் ஏது? ஆகா' தான் கடலில் வாழும் மீனாகப் பிறத்திருக்கக் கூடாதா' தாழ்ம மீனாகப் பிறந்து இளவரசரும் மீனாகப் பிறத்திருக்கக் கூடாதா' அப்படிப் பிறந்திருந்தால் இந்த உலகத்தின் துயரங்கள், துயெடுங்கள் ஆசாபாசங்கள், கோப நாபங்கள் - இவற்றில் அகப்படிக் கொள்ளாமல் சேர சர்வ காலமும் ஆழ் கடலில் நீத்தி நீதிப் போய்க் கொண்டிருக்கவாம் அவ்வளவா? அப்போது தன்னையும் இளவரசனையும் பிரிப்பதற்கே வருசகம் செய்வதற்கே, வீஷ்ணுமாய்க் பேசுவதற்கே வாரும் இருக்க மாட்டார்கள் அல்லவா...

இல்லை, இல்லை! அதுவும் நிச்சய
மில்லை அங்கேயும் இந்தப் பொல்லாத
மனிதர்கள் வந்து வணை பேரட்டுப்
பிடித்துக்கொண்டு போகப் பார்ப
பார்கள்! இரண்டு மீன்களில் ஒன்றை
மட்டும் கொண்டு போனாலும்
போவார்கள்! பாதகர்கள்..!

நங்குழலியின் மனத்தில்
பொங்கிய ஆத்திரம், அவளு
டைய கால்களுக்கு அளவில்
லாத விஸ்வரஸைக் கொடுத்தது.
சூரியன் உச்சி வானுக்கு வந்த சமயம்
அவள் படகை விட்டிருந்த இடத்தை
அடைந்துவிட்டாள் நல்லவேளை
படகு, விட்டிருந்த இடத்தில் கடடி
போடப்படியே இருந்தது. அவளுடைய
ஆருயிர்த் தோழி அந்தப் படகுதான்
அவளுடைய அடைக்கல ஸ்தலம்.

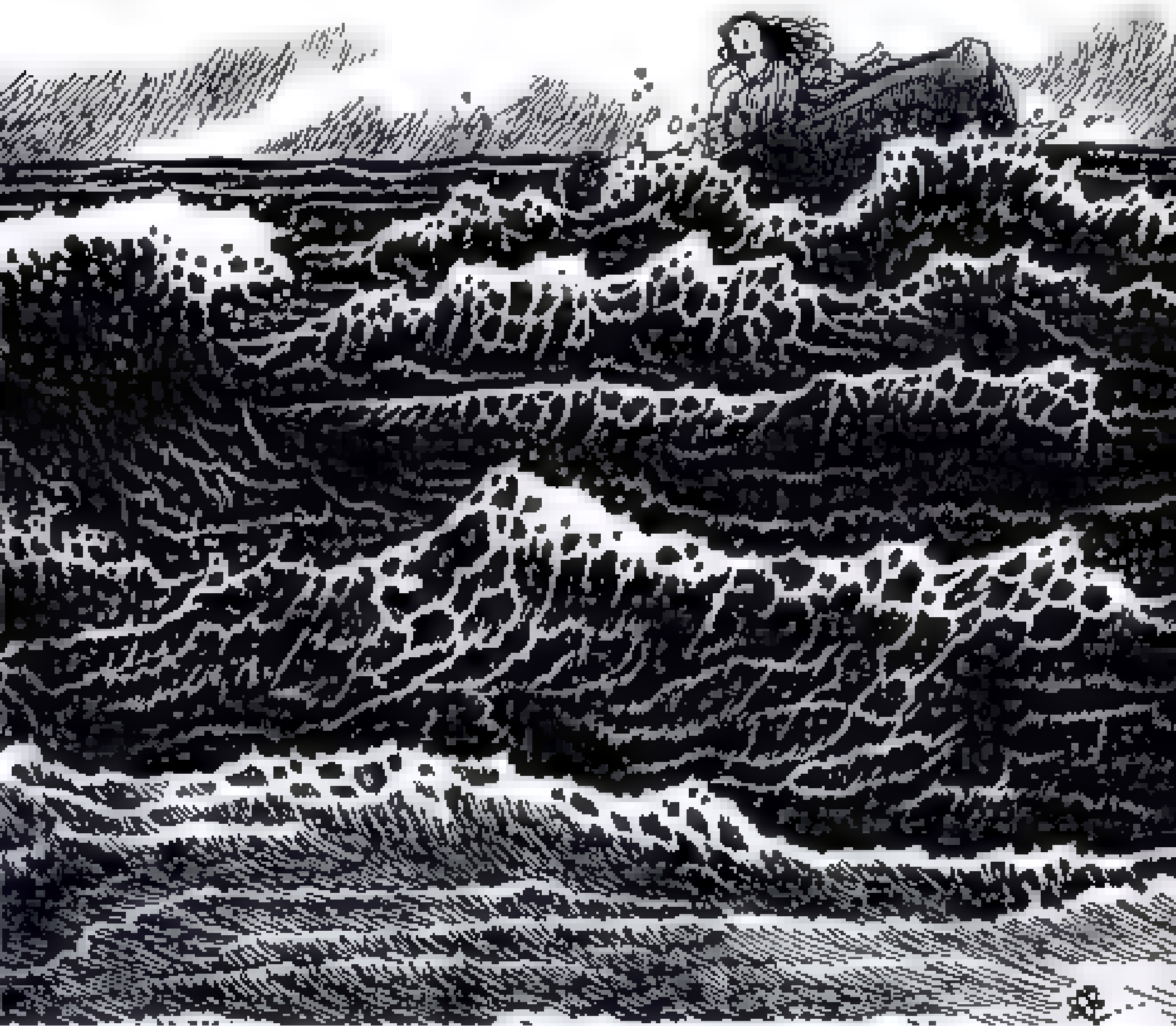
அந்தப் படகுதான், துன்பமும் துரோ
கமும் சூழ்ந்த இந்தப் பொல்லாத உல
கத்தில் தளக்கு அளமதும் ஆனந்தமும்
அளிப்பது அந்தச் சாண் அகலத்துப்
படகுதான். அளத யாரும அடித்துக்
கொண்டு போகாமல் விட்டு வைத்தது
பெரிய காரியம் இனி எது எப்படி
யாவது போகட்டும் இளவரசரை
அந்தக் கிழச் சேராதபடுயே காவல் புரி
வட்டும் கொடுமபாஸூர் வீட்டுப் பெண்
ளையே அவர் கழுத்தில் கடடி விட்ட
டும். அதனால் என்னக்கு என்ன? என்
படகு இருக்கிறது, துடுப்பு இருக்கிறது.
னையில் வலிவு இருக்கிறது. விசாலமான
கடலும் இருக்கிறது சமுத்திர ராஜனே!
உன் அருளமப் புதல்வியை வேறு யார்
னகவிட்டாலும் நீ எனகவிட மாட்டாய்
அவ்வளவு! சமுத்திரகுமாரி! என்று
இளவரசர் இருவாயினால் கூறியதைப்

பொய்யாக்க மாட்டாய் அவலவா?

பூங்குழலி படகில் ஏறிக்கொண்டான் கடலை நோக்கிப் படனாகச் செலுத்தினான் நதியின் ஓட்டத்தோடு சென்ற படியால் சீக்கிரத்திலேயே தொண்டை மாரைற்றின் முகத்துவாரத்தைக் அடைத்துவிட்டான் பின்னர் கடலில் படனாகச் செலுத்தினான் சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் கழிக்காற்று அடிக்கப் போகிறது என்று அவளுக்குத் தெரிந்து போயிற்று. கழிக்காற்றின் முன அறிஞர்களை அவன் தவறு அறிந்திருந்தான் முதலநாள் இரவு சதிரைஞ்சை சுற்றிச் சாம்பல தீற வட்டம் காணப்பட்டது இன்றைக்குப் பகலெல்லாம் ஒரே பழுக்கமாயிருந்தது. மரங்களில் இளை அசையவில்லை, அதோ தென்மேற்கு மூலையில் சுரிய மேகத் திடடுக்கள் இளம்பி விட்டன, சீக்கிரத்தில் கழிக்

காற்று அடிக்கப்போவது நிச்சயம் கடலின் கொந்தளிப்பு அற்புதக் காட்சி யாயிருக்கும். ஆனால் கழிக்காற்று அடிக்கும்போது கடலில் அகப்படடுக் கொள்ளக்கூடாது பூதத் தீவுக்குப் போய் தங்கியிருப்பது நல்லது அங்கே தங்கியிருந்தால் கழிக்காற்றினால் கடலிலே உண்டாகும் அலச்சலால் கல்லோலத்தை தன்றாய்ப் பார்த்துக் களிக்கலாம் காற்று அடித்து விட்டுப் போன பிறகு, கடலிலும் கொந்தளிப்புச் சிறிது அடங்கிய பிறகு, படனாகக் கடலில் செலுத்திக்கொண்டு கோடிக்களரக்குப் போகலாம் இப்போது என்ன அவசரம்? கோடிக்களரக்கு இப்போது அந்த மரக்கலம் அநேகமாகப் போயிருக்கும் நல்லவேளை! கழிக்காற்றில் அது அகப்பட்டுக் கொண்டு டிராது இளவரசர் இதனை நேரம்

பததிரமரகப போல அவகே இறவடு
யிருப்பார். அவனது ஒருவேளை
மாமல்லபுரத்துக்கே போயிருந்தாலும்
போயிருப்பார் என்கே போயிருந்தால்
நமக்கு என்ன? கழிக்காற்றில் அகப்
பட்டுக் கொண்டிருக்க மாட்டார் அந்த
வரைக்கும் திருப்தி அடைவவரம்.

ழிக்காற்று தொடங்குவதற்கு
முன்னால அடியோடு காற்று
நின்று போயிருந்தபடியால் மரக்
கலங்கள் பரங் விரித்திருந்தும்
கடலில் போக முடியவில்லையென எப்பது
பூங்குழலிக்குத் தெரியாது ஆகையால்
இதனை நேரம் அக்கரை போய்ச்
சேர்த்திருக்கும் எனறே நினைத்தான்
சேதாதிடதி இளவரசு நுகர வலை
போடாதே!" என்று சொன்னது அடிக்
கடி அவளுடைய மனத்தில் தோன்றித்
துன்புறுத்திக் கொண்டிருந்தது
ஆகையால் கோடிக்கரைக்குத் தானும்
உடனே போக வேண்டாம் என்று
எண்ணினான் பூங்கு நல்லே தங்கி
யிருந்து கழிக்காற்றின் அடிகாசங்
களை வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்
டிருந்துவிட்டுப் பிறகு காலகாசமாகப்
புறப்படத் தீர்மானித்தான்

தொண்டைமானாற்றின் முகத்
துவாரத்திலிருந்து புத்த தீவு அதிக
நூரத்தில இவளை ஆளக்கூடப் புறப்
பட்ட ஒரு நாழிகை நேரத்துக்குள்
அவகே போய்ச் சேர்த்து விட்டான்

பூங்குழலி புத்த தீவைச் சேர்ந்த
தற்கும் கழிக்காற்று அடிக்கத் தொடங்கி
வதற்கும் சரியாயிருந்தது

படனாக் களையில் ஏற்றிக் குப்பறக்
கவிழ்த்துப் பததிரமரகக் கட்டிப்
போட ஒவ்விடும் பூங்குழலி அதிலில்
இருந்த ஒரு சிறிய புதிய எதிர்ப்பத்தை
அடைந்தான் முதலில் சற்று நேரம்
அதன் அடிவாரத்துக் குகை அளையில்
காற்றிலும் மனழியிலும் அடிபட்டிருந்து
பார்த்தான் அதிகநேரம் அவனால
அப்படி இருக்க முடியவில்லை வாய்
பகவாளின் கோலாக்கத் திருவினை

வாடல்களைப் பாரக்கும் ஆளச் உள்
டாவிற்று குகையிலிருந்து வெளிவந்து
படிக்கடடில் ஏறி எதிர்ப்பத்தை உச்சியை
அடைந்தான் அப்போது சுற்றுப்புறத்துச்
சூழ்நிலை அவன் உள்ளத்தின் நிலைக்கு
ஒத்ததாக இருந்தது புத்த தீவில் ஓங்கி
வளர்த்திருந்த நூற்றுக்கணக்கான
தெளையப் பால்கள் தளையிலே கோல
மாக கவிழ்க்காலத்தில் சமஸ்தாரமாத
நிலையச் சுரந் தின்று புத்த கணங்கள்
ஆடுவதுபோல ஆடின கடல் அலைகள்
அத்தெள்ளை மரங்களின் உயரம்
எழுமயி இமய மலையின் பனிச் சிகரங்
களைப் போல ஒரு வினாடி காட்சி
அளித்து மறுவீரடி நூறு கோடி
நூறத் துளிகளாகச் சிதறி விழுந்தன
சுழன்று சுழன்று அடித்த சுரந்நின்
சத்தமும் அக்காற்றின் சுழன்று ஆடிய
மரக் கிளைகளின் சத்தமும் அலை
களின் பேரொலியும் இடைவிடையே
பேட்ட இடி முழக்கமும் சேர்ந்து
திசுக்குத் திகாந்தங்கள் எல்லாம் இடித்து
தகர்ந்து விழுவிவதன் எவறு எவ்வளவு
செய்தன வானத்தை வெட்டிப் பின்ப
பதுபோல அவலப்போது தோன்றிக்
கப்பும் கிளையும் விட்டுப் பட்டது ஓடி
மன்றத்த மின்னல்கள் ஒருவினாடி நேரம்
கொந்துகித்த அலைகடலையும்,
பேயாட்டம் ஆடிய மரங்களையும்,
வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டிவிட்டு
மறுவினாடி கணங்கரிய காற்றில்
ஆழச் செய்தன

வவளவு அவலோல கலலோ
லங்களையும் பார்த்துக்
கொண்டு பூங்குழலி வெகு
நேரம் நின்றான் அவன்
உடம்பு காற்றில் ஆடிய மரங்களைப்
போல ஆடியது அவன் கத்தல்
அவீழ்ந்து காற்றில் பறந்தது மனழி
அவன் உடலை நுளைத்தது இடி முழக்
கம் அவன் செவிகளைப் பிளந்தது மின்
வெட்டு அவன் கண்களைப் பந்தத்து
இறையெவ்வளவ அவன் பொருட்படுத்த
வில்லை வெகு நேரம் அக்காற்றிலும்
மனழியிலும் அவன் நின்றான் அவன்

உள்ளும் வெறி கொண்டு கொந்தளித்
தது தன்னைச் சுற்றிலும் தளடபெறும்
அற்புதக் கோலாகலமெல்லாம் தான்
பார்த்துக் களிப்பதற்காகவே நடப்பதாக
எண்ணிப் பெருமிதத்துடன் அந்நு
பலித்துக்கொண்டிருந்தான்

இடையிடையே அவருக்கு இள
வரசர் அருள்மொழி வர்மரின் நினைவு,
வந்து கொண்டிருந்தது. அச்சமயம்
அவர் கோடிக்கனர சேர்ந்து பத்திர
மான இடத்தில் தங்கியிருப்பார் என்று
எண்ணினான் ஒருவேளை தன் பெற்
றோர் வீட்டிலே கூடத் தங்கியிருக்
கலாம் அல்லது நான்கப்பட்டினம்
சென்று அங்கே இராஜ மானிகையில்
தங்கியிருக்கலாம். ஒருவேளை கடலில்
கப்பலிலேயே இருந்திருப்பாரோ? இருந்
தால்தான் என்ன? அவர் ஏறிச் சென்ற
பெரிய மரக்கலத்தை எத்தச் சுழிக்
காற்றுத்தான் என்ன செயது விடும்?
அவரைப் பாதுகாக்க எத்தனையோ
பேர் சுற்றிலும் சூழ்ந்திருப்பார்கள்
தன்னைப் பற்றி அவர் ரூபகப்படுத்திக்
கொன்னுவாரா? 'அந்தப் பேதைப்
பூங்குழலி இச்சமயம் எங்கிருக்
கிறாளோ?' என்று எண்ணிக் கொன்
வாரா? ஒருநாளும் மாடபார். அவரு
டைய சகோதரி அனுப்பிய வந்தியத்
தேவனைப் பற்றி நினைத்துக் கொள்
வார். கொடுமபாணூர்க் கோமகனைப்
பற்றியும் நினைத்துக் கொள்ளலாம்
இந்த ஏழைக் களையர் சுவப்
பெண்ணை அவருக்கு எங்கே
நினைவிருக்கப் போகிறது?

இரவு வெகுநேரம் சுழிக் காற்றின்
கோலாகலத்தை அனுபவித்துவிட்டுப்
பூங்குழலி ஸ்தூபத்தின் அடிவாரக்
குளக்கஞ்சு சென்று கண்ணயர்ந்தாள்
தூக்கத்திலும் அவன் அமைதி அடைய
வில்லை. ஏதேதோ கனவுகள் கண்டு
கொண்டிருந்தான். கடலில் படகில்
சென்று வளைவ வீகவது போலவும்
அதில் இளவரசர் அகப்படுவது போல
வும் ஒருதடவை கனவு கண்டான்
மறறொரு சமயம் அவனும் இளவரசரும்
மீன்களாக மாறிக் கடலில் அருகருகே

நீந்திப் போவதாகக் கனவு கண்டான்
ஒவ்வொரு கனவினபோதும் நடுவில்
விழித்தெழுந்து இது என்ன எபத்தியக்
காரத்தனம்?" என்று எண்ணி மனத்
தைத் தெளிவாக்கிக் கொள்ள முயன்று
மறுபடியும் உறங்கினான்

வெளி

முது விடிந்து அவன்
நன்றாய் விழித்தெழுந்த
போது சுழிக்காற்றின்
கோலாகலம் ஒருவாறு
அடங்கிவிட்டிருந்தது இடியிலலை
மின்னல் இல்லை. மழையும் நின்று
போயிருந்தது எழுந்த கடற்களரகஞ்சு
சென்றான் தேற்றிரவு போல் அல்லவாய்
பெரிய அலைகள் இப்போது கடலில்
அடிக்கவில்லை ஆயினும் கடலு
இன்னும் கொந்தளிப்பாகவே இருந்தது
முன்னாளிரவு சுழிக்காற்று அத்தீவை
என்ன பாடுபடுத்தி விட்டது என்பதற்கு
அறிகுறியான காட்சிகள் நாலாபக்கமும்
காணப்பட்டன வேருடன் பெயர்ந்து
தளரவில் விழுந்து கிடந்த மரங்களும்,
முடிகள் வளைந்து தாழ்ந்திருந்த நெடிய
பெரிய மரங்களும் காட்சி அளித்துக்
கொண்டிருந்தன

பூங்குழலி அக்காட்சிகளையெல்லாம்
பார்த்துக் கொண்டிருந்தபோது கடலில்
சுற்றுத் தூரத்தில் ஒரு கடடுமரம் மிதப்
பதுபோல் தெரிந்தது. அது கடற்களர
யோரத்து அலைகளினால் பலதடவை
அப்படியும் இப்படியும் அலைப்புண்ட
பிறகு கடைசியாகக் களையில் வந்து
ஒதுங்கியது அப்போதுதான் அதிலே
ஒரு மனிதன் இருப்பதைப் பூங்குழலி
கவனித்தாள் ஓடிப் போய்ப் பார்த்தாள்
கடடுமரத்திலே கட்டப்பட்டிருந்த அந்த
மனிதன் குற்றுவிராபிருந்தான் அவ
னைக் கட்டு அவிழ்த்துவிட்டு, ஆக
வாசப்படுத்தினான். அவன் சுழித்துக்
கடற்களரக் கிராமம் ஒன்றைச் சேர்ந்த
வனவனன். மீன் பிடிக்கப் போன இடத்
தில் சுழிக்காற்றில் அகப்பட்டுக் கொண்
டதாகக் கூறினான் தன்னுடன் இருந்த
தோழனைக் கடலு இளவரசர்க்குக்
கொண்டதாகவும் தான் பிழைத்தது

புனர்ஜன்மம் என்றுத தெரிவித்தான்
இன்னும் முகவியுறான ஒரு செயலி
யையடிம அவன் கூறினான்

முன்னீரல், நீதரத்தில கடுவமயான
கழிசகாரறு அடித்துக் கொடுத்தம் நிள்
மது பேரவித்தத்து எங்கள்ளை கறுவியூப

காரர்கள் துருதிருத்து திரொன்று ஒரு
பேரிடி இடத்து அப்போது தோன்றிய
மீளானல் வெளிச்சத்தில திரண்டு மரக்
கவலகல் தெரிந்தன ஒரு மரக்கலம் தீப

பிடித்து எலியாக் தொடங்கியது. அங்கப் பயங்கர
மான காட்சியைச் சிறிது நேரம் பார்த்துக்
கொண்டிருந்தோம். அதில் மனிதர்கள் இருந்த
தாகவே தெரியவில்லை. சற்றுத் தூரத்தில் இன்
னொரு மரக்கவழும் நிற்கக் கண்டோம்.
அதில் மனிதர்களின் அவசர நடமாட்டமும்
தெரிந்தது. பிறகு தீப்பிடிந்த கப்பல் கடலில்
முழுகி விட்டது. மறறொரு மரக்கவழ் இருட்
டில் மறைந்து விட்டது!" என்று அம்மனிதன்
தட்டுத் தடுமாறிக் கூறினான்.

எதக் கேட்டவுடனே பூங்குழனிக்கு இவ
வரசரை ஏற்றிச் சென்ற கப்பல் அவற்றில்
துள்ளியிருக்குமோ என்ற ஐயம் உதித்தது.
அப்படி இருக்க முடியாது என்று நிச்சயம்
அடைந்தாள். கடலில் எத்தனையோ கப்பல்கள் வந்து
கொண்டும் போய்க் கொண்டிருக்கும் அனைப் பற்றி
நமக்கு என்ன கவலை? ஆனாலும் தீப்
பிடித்த கப்பலில் இருத்

தவர்களில் இவர் கடலில் விழுந்திருக்கக் கூடும். இந்தக் கட்டு மரத்து வளை குளம்பு போல் அவர்களில் யாராவது கையில் அகப்பட்டதைப் பிடித்துக் கொண்டு தத்தளிக்கக் கூடும். அவர்களுக்கு ஏன் நாம் உதவி செய்யக் கூடாது? படவில் ஏறிச் சென்று அப்படித் தத்தளிக்கிறவர்களை ஏற்றிக் கொண்டு வந்து ஏன் கரை சேர்க்கக் கூடாது? பின்னே, இந்த ஜன்மம் எதற்காகத்தான் இருக்கிறது?

அவ்வளவுதான்; இந்த எண்ணம் தோன்றியதோ, இல்லையோ, பூங்குழலி படகைக் கட்டவிழ்த்து நிமிர்த்திக் கடலில் தள்ளி விட்டான். தானும் ஏறிக் கொண்டான். அவளுடைய இரும்புக் கரங்களின் பலம் முழுவதையும் உபயோகித்துத் துடுப்பை வலித்தான். களையில் வந்து மோதிய அலை களைத் தாண்டி அப்பால் போகும் வளையில் மிகக் கடினமான வேலையாயிருந்தது. அப்புறம் அவ்வளவு கஷ்டமாக இல்லை. வழக்கம் போல் சர்வ சாதாரணமாக அவளுடைய கரங்கள் துடுப்பை வலித்தன. படகு உல்லாசமாக ஆடிக் கொண்டு மென்மென்மென்மென் நகர்ந்து சென்றது.

பூங்குழலியின் உள்ளத்திலு குதூ கலம் பொங்கியது. அவள் படகிலே வழக்கமாகப் பாடும்

பழைய கீதம் தானாகவே புதிய உருவம் கொண்டது. அலைகளின் இரைச்சலை அடக்கிக் கொண்டு அந்தக் கீதம் அவளுடைய கம்பீரமான இனிய குரல் வழியாக வெளி வந்து நாற்றிசையும் பரவியது -

"அலைகடல் கொந் தனிக் கையிலே
அகக்கடல்தான் கனிப்பதுமேன்?
திலமகளும் துடிக்கையிலே
நெஞ்சகத்தான் துள்ளுவதேன்?
நடன கலை வல்லவர்போல்
நாட்டியந்தான் ஆடுவதேன்?"

பாய்மரக் கட்டிடையைப் பிடித்துக்கொண்ட இளவரசரும் வந்தியத்தேவனும் அலை கடலில் மொத்துண்டு மொத்துண்டு மிதந்து கொண்டிருந்தார்கள். அன்று ஓர் இரவுதான் அவர்கள் அவ்வாறு கடலில் மிதந்தார்கள். ஆனால் வந்தியத்தேவனுக்கு அது எத்தனையோ யுகங்கள் எனத் தோன்றியது. அவன் சிக்கிரத்திலேயே நிராசை அடைந்து விட்டான்; பிழைத்துக் களையேறுவோம் என்ற நம்பிக்கையை அடியோடு இழந்து விட்டான். ஒவ்வொரு தடவை அலை உச்சிக்கு அவன் போய்க் கீழே வந்த போதும், "இத்துடன் செத்தேன்" என்று எண்ணிக்கொண்டான். மறுபடியும் உயிரும் உணர்வும் இருப்பதைக் கண்டு வியந்தான். அடிக்கடி இளவரசரைப்

பார்த்து "என்னுடைய அவசர புத்தி
யினால் தங்களுடைய இந்த ஆபத்துக்கு
உன்னாக்கினேனே!" என்று புலம்பினான்.
இளவரசர் அவனுக்கு ஆறுதல் கூறித்
தூது நான்வரையில் கடலில் இதுமாதிரி
யிதத்து பிழைத்து வந்தவர்கள் உண்டு"
என்று அடிக்கடி சொல்லி வந்தார். "நாம்
கடலில் விழுந்து எத்தனை நாட்கள்
ஆயின?" என்று வந்தியத்தேவன் கேட்-
டான். "இன்னும் ஒரு ராத்திரிகூட ஆக
வில்லையே?" என்றார் இளவரசர்.
"பொய் பொய் பல நாட்கள் ஆகியிருக்க
வேண்டும்" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

கொஞ்ச நேரத்துக்கெல்லாம்
அவனுக்கு இன்னொரு கஷ்டம் ஏற்-
பட்டது. தொண்டை வறண்டு போய்த்
தாகம் எடுத்தது. தண்ணீரிலேயே யிதத்து
கொண்டிருந்தான். ஆனால் தாகத்துக்குக்
குடிக்கத் தண்ணீர் இல்லை. இது பெரிய
சித்திரவஸதையாயிருந்தது. இளவரசரிடம்
கூறினான். "கொஞ்சம் பொறுமையாயிடு!
சீக்கிரம் பொழுது விடியும்! எங்கேயாவது
கரையிலே போய் ஒதுங்குவோம்" என்றார்
இளவரசர். சிறிது நேரம் பொறுத்துப்
பார்த்தான்; முடியவில்லை. "ஐயா! என்-
னால் இத்தச் சித்திரவஸதையைப் பொறுக்க
முடியாது. கட்டை அவிழ்த்து விடுங்கள்!
கடலில் முழுகிச் சாகிறேன்!" என்றான்.
இளவரசர் பின்பும் தைரியம் கூற முயன்-
றார். ஆனால் பலிக்கவில்லை. வந்தியத்-
தேவனுக்கு வெறி மூண்டது. தன்னுடைய
கட்டுக்களைத் தானே அவிழ்த்துக்
கொள்ள முயன்றான். இளவரசர் அதைப்
பார்த்தார். அருகில் நெருங்கிச் சென்று
அவனுடைய தலையில் றங்கி இரண்டு
அறை அறைந்தார். வந்தியத்தேவன்
உணர்வை இழந்தான்.

அவன் மறுபடி உணர்வு பெற்ற போது,
பொழுது விடிந்து வெளிச்சமாயிருப்-
பதைக் கண்டான். அலைகளின் ஆர-
லாரமும் சிறிது அடங்கியிருந்தது. சூரியன்
எங்கேயோ உதயமாகியிருக்க வேண்டும்.
ஆனால் எங்கே உதயமாகியிருக்கிறது

என்று பார்க்க முடியவில்லை.

இளவரசர் அவனை அன்புடன்
தோக்கி, "தோழா! சமீபத்தில் எங்கேயோ
கரை இருக்க வேண்டும். தெள்ளை மரம்
ஒன்றின் உச்சியைச் சற்று முன் பார்த்-
தேன். இன்னும் கொஞ்சம் பொறுமை
யாயிடு!" என்று சொன்னார்.

"இளவரசே! என்னைக் கைவிட்டு
விடுங்கள்! தாங்கள் எப்படியாவது தப்பிப்
பிழைப்பார்கள்!" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

"வேண்டாம்! அனாதையப்படாதே!
உன்னை அப்படி நான் விட்டுவிட்-
மாட்டேன்! ஆகா! அது என்ன! ஊரோ
பாடுகிற குரல் போல தொலிகிறதுதே!"
என்றார் இளவரசர்.

ஆம்; அப்போது அவர்களுடைய
காதில் பூங்குழலி படகிலிருந்து பாடிய
பாட்டுத்தான் கேட்டது.

"அலைகடல் கொத் தளிக்கையிலே
அக்கடல் தான் கனிப்பதுமேன்?"
என்ற கீதம் அவர்களுடைய காதில்
அபயகீதமாகத் தொலிந்தது. கடற்-
சோரமும் மனச் சோர்வும் கூற்று முக்கால்
பிரம்மணனை இழந்திருந்த வந்தியத்-
தேவனுக்குக்கூட அத்தக் கீதம் புத்துவிர்
அளித்து உற்சாகம் ஊட்டியது.

"இளவரசே! பூங்குழலியின் குரல்தான்
அது! படகு ஒட்டிக் கொண்டு வருகிறான்.
நாம் பிழைத்துப் போனோம்!" என்று
சொன்னான்.

சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் படகு
அவர்கள் கண்ணுக்குத் தென்பட்டது.
நெருங்கி நெருங்கி அருகில் வந்தது. பூங்-
குழலி "இது உண்மையில் நடப்பது
தான்!" என்று சந்தேகித்துச் செயலிழந்து
நின்றான். இளவரசர் வந்தியத்தேவனைக்
கட்டு அவிழ்த்து விட்டார். முதலில் தாம்
படகிலே தாவி ஏறிக்கொண்டார். பின்னர்
வந்தியத்தேவனையும் ஏற்றி விட்டார்.
பூங்குழலி கையில் பிடித்த துடுப்புடனே
சித்திரப் பாஸவையப் போல செயலற்று
நின்றான்.

(தொடரும்)

(இரண்டாம் பாகம் முற்றியது)